ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீபகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

க - உ - ௩ - ௪ - ௫ - பத்துக்கள்

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி. இருபத்திநாலாயி

ரப்படி, ஸவ்யாக்யாநங்களான

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்,

இதுகள் அடங்கியது,

சுண்டப்பாளயம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் பரிசோதிக்கப்பட்டு

சுண்டப்பாளயம் "ஸாரஸ்வதவிலாஸிநீ"

முத்திராக்ஷரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1912

ஸ்ரீ:.

இந்நிலடங்கியகிரந்தங்கள்.

த்ராவிடவேதஸாரமான

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி.

இதற்கு வ்யாக்யானமாக திருக்குருகைப்பிரான்

பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

இதற்கு வ்யாக்யானமாயும் திருவாய்மொழிக்கு

ஸ்வாபதேசமாயும் - ஸ்ரீ ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி

யென்கிற ஸ்ரீமதபயப்ரதராஜபுத்ரஸ்வாமி

அருளிச்செய்த

இருபத்திநாலாயிரப்படி.

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

ஸ்ரீ வேங்கடேசாசார்யர் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யானம்

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

ஸ்ரீஶைல ஸ்ரீநிவாஸதேசிகன்

அருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்.

ஆக ௭ மூ.

ஸ்ரீ:

பகவத்விஷயம்.

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

[illegible]

𑌤𑌨𑌿𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

[illegible]

யாம்ப்ரபந்தஸம்பந்தேந பூர்வாசார்யநியோகத:॥
ப்ராக்ப்ரஸ்தாவநஸம்ஜ்ஞேய வ்யாக்யா ஸந்தர்ப்பிதா: । தத்
வ்யாக்யாவ்யாக்யாதா உத்தரார்த்தேதிவிஸ்தரம் ॥௬॥ பூர்
வார்த்தஸங்க்ரஹ: பூர்வாசார்யப்ரபாவஸூக்தி:
க்ருத: । கிஞ்ச ப்ரபந்தநிர்வாஹநாதிஸம்க்ஷேபவிஸ்த
ர: ॥௭॥ ஸாத்ர்யாதௌ ஸ்ரீவசநே நவஸூக்தியோகாநுபோ
திநா । உத்தரார்த்தஸாராக்யே ஸங்க்ரஹாதத்ரவிஸ்த்ரு
தே ॥௮॥ பூர்வாசார்யஸூக்திகாப்ய நிர்வாஹஸங்க்
ராந்தாம்ஸ்தாம்ஸ்ச ப்ரபந்நாநாம் தத்வ தத்ஸாரபூதாம்
ஸம்க்ஷிப்தம் ஸூக்திம் । ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிக ஸம்ப்ரதாயரஸிகா
ஸ்ஸேவிஸத்ஸ்ஸ்தா ஸ்ப்ருஹணீய ப்ரபத்யாஸ்வாதநாக்ருதோ
தோதோஷநபாயாவஹா:॥   *   *   ॥௯॥

ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமான் பரமகாருணிகதையா
லே ஆழ்வார்களையும் ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் முதலாய் ஸ்ரீமத்வேதாந்த
தேசிகரளவாகவுள்ள ஆசார்யர்களையுமவதரிப்பித்து அம்மு
கத்தாலே த்ராவிடஸம்ஸ்க்ருதமணிப்ரவாளப்ராக்ருதரஹஸ்
யங்களைச்செய்துவைத்து, ஸகலவேதாந்தஸாரபூதமான ரஹ
ஸ்யத்ரயஸம்ப்ரதாயத்தை இருள்தருமாஞாலத்திலாழுங்காலப்பட்
டிருக்கிற சேதநர்கள் ஸுலபமாகப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கு
ம், அந்தஸம்ப்ரதாயந்தானும் காலதத்வமுள்ளதனையும் அவ்யாஹத
மாயிருக்கும்படிக்கும் பண்ணிவைத்து, சேதநர்களுக்கு மஹோ
பகாரகனானன். அப்படிக்கொத்த பகவதநுக்ரஹவிசேஷத்
தாலே பின்னோர்களும் அந்தஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய திவ்ய
சரித்ரங்களையும் அவர்கள்செய்தருளின ப்ரபந்தங்களினுடைய
பெருமையையும் ப்ரபந்தநிர்வாஹாதிகளில் பரக்க அருளிச்செ
ய்தார்கள். அதுதன்னிலும், ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ப
ன்னீராயிரத்தில், பூர்வார்த்தத்தில் குருபரம்பராப்ரபா
வத்தையும், உத்தரார்த்தத்தில் நாலாயிரத்தனியன்களுக்கும், ரா
மாநுஜதயாபாத்ரம் முதல், ஸ்லோகபஞ்சகத்திற்கும், ஸர்வதே
சதசாதி வாழித்திருநாமத்திற்கும், திருவோலக்கப்பாட்டு தி
ருநாட்பாட்டுக்களுக்கும் வ்யாக்யாநத்தைப்பரக்க அருளிச்செய்

தார். அதில் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞத்வத்தை முன்னோர்கள் ஸங்க்ரஹித்தார்கள். இப்போது பெரியோர்கள் நியமனப்படிக்கு உத்தராயணஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. * * * *

இப்ப்ரபந்ததனியன்களான ச்லோகங்களும், வேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரதாயங்களான வ்யாக்யாநங்களும், அவரவர்கள் ஒவ்வொரு ப்ரபந்தாநுஸந்தாநவேளையிலும், ஒவ்வொரு நிர்வாஹஸமயத்திலும், அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். அதில் நாலாயிரத்தனியன்கள் கோயிலில் ஒரு திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணும்போது ஈடுபட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறும் தனியன்களோடேகூட நாலாயிரப்ரபந்தங்களை அநுஸந்திக்கும்படி உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகாசார்யரும் ஸகலசிஷ்யப்ரவர்த்தகருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்பு, ஸ்ரீநாயனார் முதல் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமும், திருநகரியில் ஆழ்வார் திருவோலக்கத்தில் ஒருக்கால் ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணும்போது ஈடுபட்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். ராமாநுஜார்ய வாத்ரம், தர்சநஸ்தாபநாசார்ய ப்ரவர்த்தகர்களாலே திருவத்யயநோத்ஸவ ப்ரவ்ருத்தியுண்டானபோது அழகியமணவாளன் நியமனப்படிக்கு நம்தேசிகன் அந்த க்ருதிகளைஜயித்து ஆழ்வார்சூவாயர்கள் அவதாரஸ்தாநத்தையும், திருவத்யயநோத்ஸவத்தை திவ்யதேசமுள்ளதனையும் அவ்யாஹதமாய்ச்செல்லும்படிக்கும் பண்ணியருளினஸமயத்தில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படிக்கு அழகியமணவாளன் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்புற்ற "ஸர்வதேசதசாகாலே, அநுஸந்தேயம்" என்றனவாக உள்ள வ்யாக்யங்கள், வேதவேதாந்தவம் தீர்ந்தவாறே எம்பெருமானார் கோயிலில் ஆழ்வாரை திருப்ரதிஷ்டைசெய்துவைத்து நூற்றந்தாதியை இயற்பாவில்சேர்த்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நிறைவேற்றினவேளையிலே அழகியமணவாளன் நியமனப்படி திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். "ஸ்ரீசைலஸ்ரீரங்க

ஸ்ரீயஸேநாவஸ்தாவாஸநாதிநஸம்வயம்” என்கிறவாக்யத்திற்கு ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டிநாவஸம்யாநமும், “நமோ ராமாநுஜாயார்யோதயாதி, வேதாந்ததேசிகனே யின்னுமொருநாற்றுண்டிரும்” என்றளவாக உள்ள வ்யாக்யாநஸம்யாநமும், ஆழ்வார்ஸூத்ரங்கள் ஸவ்யாக்யாநவ்யாக்யாநமாக திருவத்யயநோத்ஸவ ஸமயத்திலே ஸ்வாமி ஸெளயில் அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ராமாநுஜநூற்றந்தாதியை ஸந்தாநம்பண்ணின ஸெளயிலே வ்யாக்யாநஸம்யாநம் பண்ணினபின்பு முடிவில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸந்தாநம்பண்ணுக்கும்படி அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமித்தருளின தாயிருக்கும். வாழியணிதூப்புல். வாதாசனவர், செங்கமலத்தய ன், என்கிறபாட்டுக்கள், கோயிலில் ஒருபுரட்டாசித்திருவோண த்திருநாளில் அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கிற நம்தேசிகன் தி ருவோலக்கத்தில், நயினாராசாரியரும், ஸ்ரீஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் ஸ்ரீஸ்வாமியும், திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸந்தாநம்பண்ணுக்கும்படி நியமித்த ருளினதாயிருக்கும். வ்யாக்யாநஸம்யாநமில்லாதகாலத்தில் நாலாயிரத்தனியன்களையும், ஸ்ரீதரஞ்ஜீமுதலாய் வ்யாக்யான ஸாரமளவாகஉள்ள இருபத்தினன்கு தேசிகப்ரபந்தங்க ளையும், நயினாராசாரியர் அருளிச்செய்த பிள்ளையந்தாதியையும், திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் தஞ்சைமாநகரில் எழுந்தருளும்போது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வாமிநாவ்யாஜத்தாலே அந்த எம்பெருமான்ஸ ன்னிதியில் முன்னம்ஸந்தாநம்பண்ணித்து அப்படியே திவ்யதேசங்கள் தோறும் ஸந்தாநம்பண்ணுக்கும்படி நயினாராசாரியரும் ஸ்ரீஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் ஸ்ரீஸ்வாமியும் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். சீரொன்றுதூப்பு ல், என்கிறதனியன் தேசிகப்ரபந்தங்களுக்கு தனியனாயிருக் கும்படி அவர்கள்நியமித்தருளினதாயிருக்கும். இதன்விரிவுகளை பன்னீராயிரம், ப்ரபந்தநிர்வாஹம் முதலானக்ரந்தங்களில் க ண்டுகொள்வது. * * * *

பேரருளாளன் திருவவதாரமான நயினாராசார்யருடையவும் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் திருவுள்ளமுகந்தருளின ஸ்ரீஸூக்தஸ ஸூக்தஜீயருடையவும், நியமனம் எம்பெருமான்திருவுள்ளமுகந்தரு ளினநியமனமாகையாலே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோவில்,

முதலானஎல்லா திவ்யதேசங்களிலேயும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவ ரும் அந்நியமனப்படி நடத்திப்போருவர்கள். சில ஆசார்யபுரு க்கள் அத்தைஸங்கோசித்து தங்களுக்குவேண்டினபடி செய்வா ர்களேயாயினும் "யஸ்ஸர்வஸ்வமநாதாய ஸம்ஸாரஸ்ய ஸமாஸ்ரயே" என்றவெம்பெருமான், அஸ்மாத்ருஷீகேசன், என் றுகொண்டு "தாநஹம்த்விஷதக்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷுநராத மாந்। க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸுபா நாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" என் கிறபடியே அவர்களை க்ஷிபாமிஸங்கல்பத்துக்கிலக்காக்கி உபே க்ஷிதநாஸ்யவைஷம்யமாக ஸாயுஜ்யத்ராணம்பண்ணக்கடவ னொருவனுகையாலே தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன் க்ஷிபாமீஸாவத்யாம் வஸந்த்யநிசம்வதே: 'என்கிறபடியே இ வர்கள் தன்ஸ்ரீபாதிஷ்டிதஸாதநத்திற்கு உறுப்பானவ ர்களாகையாலே உபயவிபூதிநாயனை ஸர்வேஸ்வரனுக்கு க்ஷமணீயர்களேயாகிலும்" ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் "என்கி றபடியே தனக்காத்மபூதர்களான ப்ரபத்திஸம்ப்ரதாயநிஷ்ட் களானபெரியோர்களுக்கு அபராதியாயுள்ளார்களான இவர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானுக்கு சீற்றமேபாயிற்றுப்பிறப்பது, லோ கத்தில் ஸரீரந்தானும் ஆத்மாவுக்கு நியாம்யமாயிருக்கக்கடவதிறே, ஆத்மாவுக்கநிஷ்டமானவற்றை வெறுக்கக்கடவதிறே ஸரீரமும் லோகத்தில் ஸாபராதனை ராஜா தனக்கமிதனேயாகிலும், த ன்னைஜ்ஞயிலும், தன்மஹிஷியிலும், தன்குமாரனிலும், அபராய ப்பட்டவனை ராஜதண்டனைக்கு விலக்கக்கடவனல்லனிறே, ஆகையால், ஸர்வேஸ்வரன் இவர்களை திருத்தியாதல், க்ஷிபாமிக்கிலக்காக்கியா தல், ப்ராயஸ்சித்தாதிகளில் மூட்டியாதல்' வியக்தவைஸிஷ்ட்ய மாக்கி தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன். பின்னும்சிலர் ஒருவர்செய்த ஸ்லோகமாலைகளையும் நிர்வாஹத்தையும் மற் றொருவர்செய்ததாக க்ரந்தங்களில் எழுதி திகஜ்ஞஸாயக்களை, மயக்குவார்கள், ஆகையாலிறே பூர்வாசார்யர்கள் செய்தரு ளின க்ரந்தங்களில் விஸேஷார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து இப் ப்ரபந்நத்தாலே தெளிவிக்கிறோம். அவதாரக்ரமியதமா னப்ரபந்நாவக்ரமத்திற்கு ஒருசேர்த்திபுண்டாயிருக்குமாப்போ

௨ ஸ்ரீ— ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்.

வ்யா— ஆம், பின்பு முதலாயிரம்- திருமொழி- திருவாய்மொழி இயற்பா, என்கிற க்ரமத்திற்கும், அதில் வ்யாக்யாநங்களி லுடைய க்ரமத்திற்கும் ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்குமாப்போலும், இங்குற்ற ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ஒருசேர்த்தியுண்டு. அதில் ப்ரதாநாசார்யவர்க்கமெனில் ஆசார்யஸார்வபௌமர்களான ப்ரியம்வதி ஸ்ரீஸம்ஜ்ஞாவ ராமாநுஜவேதாந்ததேசிகரைவர்களு டைய ப்ரஸாதத்தையும் ஸம்பந்தபலத்தாலே ப்ரதிவாதிக்கும தான ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிறதனியனாலே நம் தேசிக ரைச்சரணமடைந்து அத்தால் நம் தேசிகர் அருள்பெற்று அம் முகத்தாலே மற்ற நால்வர்களுடைய கடாக்ஷமும்பெற்றுப்பின்பு அநுஸந்தாதாக்கள் அனைவரும் ஸஸாசார்யபரம் ராமா ஸ்வாமி ராமாநுஜநம்பண்ணப்ராப்தம், என்கிற ஸூக்தியாலே இக்ஷ்வாகுவம்சராமாதி க்ரமத்தில் தனியன்களுக்குமுன்பு இந்த ராமா நுஜதயாபாத்ரமென்கிற தனியனை அநுஸந்திக்கும்படி அழகி யமணவாளன் நியமனப்படிக்கு பெரியோர்கள் நியமித்தருளி னதாயிருக்கும். * * * * *

(ராமாநுஜதயாபாத்ரப்ரக்ரியை.)

இத்தனியன் திருநாராயணபுரத்தில் நயினாராசார்யர் ஸந்நி தியில் ஸதஸ்ஸிலுபமான ஆறாயிரப்படியை எழுபத்தினாலாயிரப்ப டிவ்யாக்யாநத்தோடே காலக்ஷேபிக்கும்போது நம்தேசிகனுடைய ஜ்ஞாநஸம்பத்குணங்களை விஸ்தாரம்பண்ணின ப்ரஹ்மதந் த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். *

ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்றது, எதிவரனார் மடப்பள் ளிவந்த மணமெங்கள்வார்த்தையுண்மன்னியதே என்கிறபடி யே, கிடாம்பிஅப்புள்ளார்தமக்கு பாத்ரபூதரென்றபடி. இ வ்வர்த்தத்தை "காவலனெங்கள்" என்கிறபாட்டில் கண்டுகொள்வ து. இது ஸாமாந்யமான யோஜனை. இதின்சுவடறிந்தபெரியோ ர்கள் யோஜநாந்தரமருளிச்செய்வார்கள். அதெங்ஙனேயென்னில்;

"ராமாநுஜபதச்சாயா" வென்று, நாட்டுக்காகப்பறைவேண்டின ஜோஸீமார்களைப்போலே மறைப்பொருளாக, நம்மிராமாநுசன் பொன்னடியென்ற அழகியமணவாளன் அருளிப்பாட்டையும், ஸம்ஸ்கார ஸம்பந்தம்யெயாதிய ஸந்தர்ப்பத்தையும், "உத்தாய நயநேஸ்ருஜ ஸவிஷ்ணுர்க்ஷ்யாமே தேஶ்வராய, க்ஷணேந ஸ்வதாஸீதீண்ம் । ப்ருத்யவாஸம்" என்னும்படியே எம்பெருமானாருக்கு அழகியமணவாளன் கைங்கர்யஞ்செய்தருளினாப்போலே நம்பெருமாளுக்கு ஸ்வப்நத்தில் உடையவர் கைங்கர்யஞ்செய்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தையுங்கணிசித்து, பெரியபெருமான் திருமுன்பே ப்ரமாணம்பண்ணின அண்ணன் அருளிச்செய்த ஸத்க்ரமத்ராவிகையிலுள்ள விசேஷார்த்தங்களின்படியே எம்பெருமானார் ஸர்வேஶ்வரர்க்கு ஶேஷ்யவாத்ரென்றருளிச்செய்வார்கள், ஆகையால் இதைநினைத்தாயிற்று ஸகலவாக்யத்தில் வியொமிக்கும்படி எம்பெருமானார் சுதிர்ஶ்ச்சயில் பிள்ளானுக்கும் ஆச்சானுக்கும் நியமித்தருளினார். அன்றிக்கே (ராமாநுஜபாதாந்த)ரோபஸம்பந்தி ராமஸ்,ராமஸ்ய-அநுஜஸ்ய-ராமாநுஜஸ் - தயொஃபாதா - ஶேஷத்வம்யியாது, "ஶுஶ்ரூஷையம்ஸீதமேதஜா யஸ்யவாஜநகாத்மஜா" என்றும் யஸ்யஸாஹாயகெதீதா யஸ்யஸூஷ்வாவிஷ ஜேஸ । ஸுதீஜீவேத்ர:" என்றும் "தருணௌரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டிஸம்பந்தம்பெற்றவனுகையாலே திருவில்லாத்தேவரெல்லாரிலும் பெருமைபெற்று ஸ்ரீபரத்வதியானுகையாலே ஶாஶ்வதர்களும் திருவில்லாத்தேவரெல்லாரையும் காற்கடைக்கொண்டு திருவுடையதேவர்கால்பிடித்து ஸ்ரீமான்களானுர்கள், இத்தால் "ஸாயாஸக உவாஸநஸ்ஸரணயது" என்கிறபடியே ஶிஷ்யாஸம்பத்திகளுடைய விஶேஷேஶ்வாவாயகாஶிஷ்டஸம் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்படிக்கொத்த ஸ்ரீபரத்வதியான ராமனுடையவும் அவருக்கநுஜரான எம்பெருமானுருடையவும் ஸர்வேஶ்வரர்க்கு ஶேஷ்யவாத்ரென்றதாயிற்று. இத்தால் "ததஸ்ஸ ஸ்ரீயசாணஸ்ய, நயாதிவாஸோம்மதிம்" என்றும் "யாவதே । ஸுஹஸம்ஸேஹிதேஹ்யாஶ்ஜாதி" என்றும் "ஶரணங்ஜ । ஸுஶங்காஸங்கோலோஹேஹ்யாமோக்ஷயிஷ்ய"

ஜி" என்றும் வரதேஶ்லோகங்களில், "ப்ராப்யேத த்ருஷ்டிவிஶேஷயோ- ஸ்தயாநுகம்பிதவேஷ | ஶாஸ்த்ரார்த்தாயநிபிரங்க்ருஷ்ண நமோ நாராயணவாஹதேஷ" என்றும்படி உபதேசித்தருளின நம்பெருமாள்திருவுள்ளத்தையும், அத்திருவுள்ளமான ஸ்ருதியை ஸ்ரீபாஷ்யஶ்ருதங்களாலே சுருக்கமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் வ்யாக்யாநமுகேந ப்ரதிஷ்டாபித்தருளின எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளாலே ஸுவ்யக்தமாயிருக்கும்படி தெளிவிப்பித்தருளினவராகையாலே அந்த ராமராமாநுஜர்களுடைய தயாபாத்ரரென்றதாயிற்று. அன்றிக்கே, ஸ்ரீயதிராஜன் ரஹஸ்ய திராஜனைப்பச்சொன்ன ஸமஸ்தத்தை விவரித்தருளின யதிராஜனுடைய ஸங்கல்பத்தை யதிராஜராமாநுஜனைய் வெளியிட்டருள, அவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளாலே வெளியிட்டருளினபடியாலே அவர்கள்தயைக்கு பாத்ரபூதரென்றதாகவுமாம், ஆகையாலிறே "ஶ்ரீமத்வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாய ஶிஷ்ய ஜநாஹ்லாதிநே நமஸ்த்ரய்யந்தாசார்யாய வேதாந்தாசார்யாய | யதீந்த்ரார்ய த்ரயீ பாரதார்ய ஶ்ரீராமசந்த்ர காந்தார்ய ஆநந்தாத்ம கதாசார்யபூபிதா நாம்" என்று அண்ணனும் ப்ரமாண பூர்வகமாக அருளியிட்டருளினர். அன்றிக்கே, ராமாநுஜஶப்தத்தாலே ஆழ்வாரையும், எம்பெருமானாரையும், ஸங்க்ரஹித்து திருமாலாழ்வாரெம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு தயாபாத்ரரென்னவுமாம். ராமாநுஜ என்றது ஸஹஜ என்றபடி. "விஷ்ணுஶேஷீ ததீயஶ்ஶுபகுணநிலயோ விக்ரஹஶ்ஶ்ரீஶடாரிஃ ஶ்ரீமாந் ராமாநுஜாய்யஃ பதகமலயுகம் பாதி ரம்யம் ததீயம்" என்றக்கடவதிறே. ஆக இப்படிகளாலே "ஸத்வோத்தரைஸ் ஸததஸேவ்ய ஸததவந்த்ய வேதாந்தாசார்யரே ஸம்ஸாரதாபநிர்வாஹாய நமஸ்ஸுதீயாயதே | ஶ்ரீமச்ச்ரீரங்கநாதேஶநிகமாந்தார்ய ஶ்ரீமாந் வேதாந்தஶாஸ்த்ரகோவித தாரகத்வ ஸேவித ராமாநுஜ த்ராதிநம்" என்று பன்னீராயிரத்தில் அருளிச்செய்தபடியிலே திருமால்திருமகள் தென்குருகைநகர்முனிவர் எதிவரனார்பெருமை சொல்லிற்றாய் மேல்நம்தேசிகர் பெருமைசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே திருமாலாழ்வார்கள் எம்பெருமானாரேயாய் அவ்வெம்பெருமா

ஞரே அப்புள்ளாராய் அவர்உயைக்குப்வாத்ரென்கையாலே தி ருமாலாழ்வாரெம்பெருமானாரப்புள்ளார்களுடைய உயைக்குப் வா த்ரென்றவுமாம். அப்போது "ஊநாஜ" என்றுஆழ்வாரெம்பெரு மானாரப்புள்ளார்களை ஊநாஸம்பிப்பது, இன்னும் யோஜநாதெ ரங்களும், வஉவருயோஜநாதிவிசேஷாஸங்களும், பன்னீரா யிரத்தில் பரக்கக்கண்டுகொள்வது. * *

(ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம், மென்றது, வாஉராயிருக்கசெ ய்தேயும் அம்மாள் திருவோலக்கத்தில் ஸ்ரீஹஸ்த்தில் விட்ட விடம் தெரியாதே திகைத்துநின்ற முதலிகளுக்கு உபந்யாஸ வாக்யாநாவாஉவஸிவஸமாக தெளிவிப்பிக்கும் ஜ்ஞாநத்தையும், வுவோயவந்தாஉயத்தை ப்பாரீரென்று கூஷணஜீமுன்சொல் லஅக்ஷநத்தைப்பார்ப்பதும் கேழ்ப்பதுமின்றியே, அப்போ தே, ஸங்கஸஸியொஉயத்தை ப்பாரீரென்றுஅருளிச்செய்து வுவோயவந்தாஉயம் வணிதமாம்படி ஸங்கஸஸியொ உயத்தைச்செய்தருளுவதான ஜ்ஞாநத்தையும், பின்னும்ஸவஸம் தூஸம்தூஸாதிகளையும், விஷயவிஷயத்திலும் ஊதிஸஉ ஷம் கண்ணெட்டமில்லாத வைராக்யத்தையும் பூஷண மாகஉடையவரென்றபடி. இத்தால் "ஜ்ஞாநவைராக்யவை ராஉ:" என்கிறபடியே உநாஷ்யாவதைபண்ணிலும், திருமணியாழ்வார் திருவவதாரமாகையாலே, ஸஉஸஸ்யாணகுணபூ ஷண ரென்கிறதாய்த்து, அன்றிக்கே- ஜ்ஞாந-மென்றுஸஉஸஉ வெகமாய், அத்தாலே, ஊஸஉவிஷயத்தில் வைராக்யத்தை யு டையவராகையாலே தக்கவையன்றித்தகாதவையொன்றுந்தமக்கி சையாதவரென்றதாகவுமாம். இத்தால்எம்பெருமானுக்குஸ்ரிய:வ திக ஜகதாரணக குணங்கள்போலே, ஊவாயஸ்வோவ யாதுங்களான ஸஉஸஸ்யாணகுணங்களுக்கும் உாதயஸாந ங்களான ஜ்ஞாநவைராக்யகுணங்கள் நம்முஸிகருக்கு பூ ஷணமென்றதாய்த்து ':ஞவாயஸ்வோவயாதூாஉநிமண கஷி தா ஜெஸிகெ ஸஙவொதாஸவெஸ ஹஞாமணாஸ்யஸ உாஜிதவிஹவாஸவஸம்தூஸம்தூ. ஸிஷ்யஸெவோவயா ஞா கவிஉமணமணா: ஊநாயெயராஸ்யநாநாத்ரா

வாயச்வமேச்ச கதிவ நஷிமாணா: ப்ராயஶஸ்த்ருஷ்யதா:'
என்றக்கடவதிறே. * க * க

(ஸ்ரீமத்வேங்கட நாயாய)மென்றது, நம்பிமூத்தபிரான் ஸௌ
மித்ராம்ஶரேயாகிலும் பலபத்ரரென்று ஸ்வதந்த்ராவதாரமாக த்
திலே வடிக்கராணைப்போலே, திருவேங்கடமுடையான் திருமணி
யாழ்வார் திருவவதாரமேயாகிலும் 'வேங்கடேஶாவதாரோயம்'' எ
ன்னும்படி ஸாக்ஷாதவதாரமாகச் சொல்லப்படுமவர் என்றபடி.

(வேதாந்ததேஶிகம்வந்தே) என்றது, "ஸுகவிர்தேசிகந்த்ம்''எ
ன்கிறஶ்லோகத்தின்படியே ஸாக்ஷாதவதாரமென்று கணிசித்து
தனக்கஸாதாரணமான திருநாமத்தை இருவருக்கும் ஸாதார
ணமாக்கி பெரியபெருமாள் ப்ரஸாதித்தருளின வேதாந்ததேஶி
கனென்கிற திருநாமத்தையுடைய நம்தேசிகரை சரணமடைகி
றேனென்றபடி. இவ்விடத்தில், பெரியபெருமாள் ஶ்ரீஹஸ்தாஸா
நத்தில் 'மந்திபாய்வடவேங்கடமாமலை'' என்று திருப்பாணாழ்
வார் அருளிச்செய்தாப்போலே "வேதாந்ததேஶிகவதேஶிகவதேவ வி
ஶ்வ: I வீணாவிஶேஷவேங்கடேஶநாய:'' என்று
இருவரையும்ஒருவராகஅருளிச்செய்தபடியாகையாலே, ஸ்ரீமத்வேங்
கடநாயாய்ம் வந்தே வேதாந்ததேஶிகம்''. என்றுஅவர் திருவவ
தாரமும்திருநாமமும் சேர்ந்து அழகுபெற்றிருக்குமென்று ஸஹி
த்யஸாரதத்வார்த்தமாக சிலஆசார்யர்கள் அநுஸந்திப்பார்கள். *

ஆகஇத்தால் நம்தேசிகர் பெருமையும், அதுதான் ராமாநு
ஜதயாபாத்ரதையாலே வந்ததாய் அத்தாலேயே பெருமைபெற்றி
ருக்குமென்றுமர்த்தமும் சொல்லிற்றாய் அம்முகத்தாலே ஸ்ரீமா
ஞ்ஞிநாபர்ஜிதீபாதிஸம்ஸாவாவாஹாரர்களுடையஸா
த்த்தைச்சொல்லுமதொன்றுகையாலே நம்தேசிகனும் பேராக
கந்தருளினதாய், அதனை முன்புதிருவவதரித்த, "ஸ்ரீஶைலேஶ
ப நாய:'' என்கிறதனிபனிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்ரீஸம்ப்ரதாய விஷ
யத்திற்கு இதுவேதனியனாக அநுஸந்திக்கும்படி நம்தேசிகன்
நியமித்தருளினபடியே நடந்துபோருகையாலும் இத்தனியன் ஸ
ஸாஸ்த்ரார்த்தமாயிருப்பதொன்றுயிற்று. * * * *

இத்தனியன் ப்ரஸாதத்தையும் அர்த்தத்தையும்சொல்லப்பு

ர்க்கில் "நிஶ்ஶேஷதேவதயாயதிவர்த்திகாஸ்யாஃ ஸ்வர்ணாதிவீயதிஸதேத்ருஶீ ஸவித்ரீ । வக்ஷாஸஹஸ்ரவதநஃ வாரஷஃ ஸ்வயம் ஶ்ரீஶ்ரேயதாரஹவதிவாத்ருகயோஃ ப்ரஸாதஃ" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியாமத்தனை. * * * * * *

ஆகஇத்தால் அன்றிவ்வுலகினையாக்கி யரும்பொருணூல்விரித்து, நின்றுதன்னீள்புகழ்வேங்கடமாமலை மேவிப்பின்னும், வென்றிப்புகழ் திருவேங்கடநாதனென்றுங்குருவாய், நின்றுநிகழ்ந்தமண்மேனின்ற நோய்கடவிர்த்தனனே" என்கிறபாட்டின்அர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * *

இத்தனியன்தான் முமுக்ஷுவுக்கு அவஶ்யாத்யேதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தை யுட்கொண்டிருக்கையாலே நித்யாநுஸந்தேயமாயிருப்பதொன்றாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்;

ராமஶப்தத்தாலே- அகாரார்த்தமும், அநுஜஶப்தத்தாலே- மகாரார்த்தமும், தயாபாத்ரஶப்தத்தாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வவாசியான உகாரார்த்தமும், த்விதீயபாதத்தாலே- "தத்துவமறுநான்கொடுதனியிறையின்றிநின்றசித்தினை" யென்றும், "எனதினையனைத்தும் யானேயிறையெனுமிரண்டுந்தீர" வென்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வசேதநஶேஷத்வஜ்ஞாநமும், "மறுத்தார்திருவுடன்மார்பில் த்ரித்தவன்வாசகத்தை மறுத்தார்மயக்கமும் மற்றதனுல்வந்தமாநரகும் நிறுத்தார்பவத்தின் நெடுநாளுழன்றமைகண்டதனுல் வெறுத்து" என்கிறபடியே அநாத்யஜ்ஞாநஸம்பந்தமடியாகவந்த ஸம்ஸாரத்தில் நிர்வேதத்தாலே "உலகத்துயர்ந்தவரொன்றும் பயனிலுறுந்துயரும்" என்கிறபடியே பிறந்தஸம்ஸாரவிரக்தியும் சொல்லுகையாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தமும், த்ருதீயபாதத்தாலே நாராயணஶப்தார்த்தமும், ஸம்பதென்று தாஸ்யஸம்பத்தியைச்சொல்லிற்றாய் 'வியந்தபேரடிமைதோற்றும் வேற்றுமை' என்கிறசதுர்த்தீ விபக்த்யர்த்தமும் சொல்லிற்றாய் திருமந்த்ரார்த்தமும் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. *

மேலும்- ராமஶப்தத்தாலே த்வயத்தில் ப்ரதமபாதத்தினர்த்தமும், ஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே ப்ரபத்த்யர்த்தமும், உத்தரார்த்தத்தாலே உத்தரகண்டார்த்தமும், ப்ரதிபாதிதமாய் இம்முக

த்தாலே அபாஸம் வ்யுத்பாதிதமாய்த்து. * *

இன்னமும், வைராக்யஶப்தத்தாலே, உபாயாந்தரநைராஶ்ய வாசகமான வாக்யஶ்லோக வ்யவஸாயமும், ஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே, அவதாரரஹஸ்யாதி வ்யுத்பாதகமான ரஹஸ்ய ஸாரமும், தயாபாத்ரஶப்தத்தாலே அநுகம்பா ஸஹஜ மென்றதினமும், த்ருதீயபாதத்தாலே மோக்ஷயித்யாதியின் அர்த்தமும், ராமாநுஜஶப்தத்தாலே ஸ்வாரஸ்யமும் "ஶேஷவ்" என்பதினமும், ஸங்க்ஷிப்தமாய் வாக்யஶ்லோகார்த்தம் வ்யுத்பாதிதமாய்த்து. * * * * *

இப்படி, ரத்நஸம்புடமான மாணிக்கச்செப்புபோலே யிருக்கிற இத்தனியனாலே நம்தேசிகரைச்சரணமடைந்து அம்பூவத்தாலே நம்தேசிக னருள்பெறவேண்டுமென்றுமர்த்தம் சொல்லிற்றுய்த்து. * * * * * * * *

அண்ணனும் நம்தேசிகருள் பெறுதார்க்கு ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபைசெய்யானென்றுமர்த்தத்தை "ஶ்ரீமாந் வரதஸாம் ஸ்வாந்த ஆசார்யஸம்ஶ்ரிதே" என்கிறஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தார். மேலும் அவர்கள் ராவணஶிஶுபாலாதிகள் போலே யென்றுமர்த்தத்தையும்" ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய வேங்கடேஶஸ்ய தஃ கேசித் நாநாகுணைர்நாயாந்தே நாநாவாத: । ஸஹஸஹ ராக்ஷஸதுஷ்டாதியாயினாம் கிஞ்சித் த்ருஷ்டாந்தத்வைராவணாநுஸாரிணாம்" என்று அருளிச்செய்தார். * *

,,ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாகம்யஸ்ஸுவஞ்சித் நாந்த:। ஶ்ரீவேங்கடநாயகோஸஸ் ஸாக்ஷாதேவநாதஸேஶிக:" என்றும் "வேதாந்தேஸ்வரஜநிஷேத்ஸ்ய தாநந்தி" என்றும் 'விம்ஶத்யப்தவிஶ்ருதநாநாவிஷய: ஶ்ரீமத்ராமாநுஜவிதஸாஸீராமாஷ்ய:" என்றும் இப்புடைகளிலே நம்தேசிகர்பெருமைபரக்கப்பேசப்பட்டது. * * * * * * * *

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேஸிகர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தனியன் வ்யாக்யாநாரம்.

ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ரீவேங்கடேஶிகன் அருளிச்செய்தது.

(அவதாரிகா.)

ஸ்ரிய:பதியாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதா நனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வரன், இச்சேதநர்கள் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ஸ்வாநுபவபரீவாஹமான கைங்கர்யவிஶேஷத்தைப்பெற்று "ஸதைவைநந்தாவிஷ்டா:, ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி, கிங்கராஸ்ஸததம் நித்யம் பவந்தி நிரபத்ரவா:" இத்யாதிகளிற்படியே வாழலாம்படியாயிருக்கச்செய்தே "அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதியிலே இரும்புண்டநீரதுபோல விஞுகிச்சுவரி அந்தபாரதந்த்ர்யவிஶேஷத்தையிழந்துகிடக்கிறபடியைக்கண்டு "ஸவநகாகீநாமேத" என்கிறபடியே தானிழவாளனாய் உபாயோபேயனாய்க்கொண்டு "ஸம்ஸாரயநிவ்ருத்தம், மாயவன்தன்னைவணங்கவைத்தகரணமிவை" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வசரணகரணாஶ்ரயணத்திற்குடலாக கரணகளேபரப்ரதானம்பண்ணக்கோலி "யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்கிறபடியே வேதநாநுஷ்டிதனான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸகலவிதபாரமார்த்திகவேதங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி முதலான ஸப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களைக்கொடுத்தும் "சதுர்முகாநநாந்வவிஶ்ய, ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே, திசைமுகன்கருவுள் வீற்றிருந்துபடைத்திட்ட கருமங்கள்" இத்யாதிகளிற்படியே அவனைஅநுப்ரவேஶித்துநின்றும், தந்மூலமாக "ப்ரஜாபதேர்லலாடாத், ப்ரஹ்மணஸ்ஸாவிஸம்பூதஸ்ஸிவ:, நான்முகனுந்தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான்படைத்தான்" இத்யாதிகளிற்படியே தத்தத்காலாநுகுணமாக ருத்ரன் முதலான தேவர்களைஸ்ருஷ்டித்து அவர்களுக்கு வேதாதிகளை உபதேஶிக்க, அவர்களும் த்ரிகுணாத்மகஸாங்க்யஶாஸ்த்ரம் ப்ரக்ருதிபரிவாத்யதே, ஸுவைஹஸ்ஸம்பாதய ஜகதஸ்த்யவஸ்திதா: । ப்ராணிந:கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலஜகத்ஸேவ்ய ப்ரக்ருதிபாரவஶ்யர்களாய் அவர்களுக்கு உபதேஶித்த வேதாதிகளும் "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே த்ரிகுணபாரவஶ்யவிஷயமா

கையாலே அதைக்கொண்டு "அவரவர்விதிவழி" என்கிறபாசுரத் தின்படியே தத்த்வஜ்ஞாநாநுஷ்டாநரஹிதராய்க் கொண்டும் "ஸ்வஸ்வாமிதுர்லபதயா, ஸ்வயமேவ ஹேத்வஜ்ஞாநா:" இத்யாதிகளிற் படியே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவராய்க்கொண்டும் ஸ்ருத்யாதிக ளை "தர்கவ்யாகுலிதாநாம்" இத்யாதிகளிற்படியே தங்கள்தங்க ள் தர்காநுஸாரேண யதேச்சமாக்கி ஸ்வரூபவேதவாக்யஸா ரார்த்தங்களையும் உள்ளபடி அறியாதே கலங்கிநிற்க, தானு ம் நரநாராயணரூபத்தாலே ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸர்வஸ் ரோதாக்ஷமாநஸ்தங்களான கர்மஜ்ஞாநபக்திமார்க்கவா ய விசேஷவிஷயங்களாக "சிங்காமைவிரித்தவன்' என்கிறப டியே உபதேசித்தும் அநுஷ்டித்தும்காட்ட அதுதானும் அஜ்ஞ ராய் அசக்தரான ஸர்வசேதநருக்கும் ஸாதாரணமல்லாமை யைக்கணிசித்து த்தானே வஸுதேவத்திருமகனாய் அவதரித்து ஸ்வஸ்வாமிஸாதநமாய் ஸர்வஸாரமான ஸ்ரீபகவத்கீதையை "ஸர்வ தேவஸ்வரூபாய, நந்தகோபகுமாராய, ஸுதர்சநாய" என் னுமிப்புடைகளிலே ப்ரகாசிப்பிக்க அதுதானும் பரம்ஸாரஜ்ஞா நஜ்ஞ:, என்கிறபடியே ராஜஸதாமஸாதிவேஷ்டநமான பர ஸ்வரூபத்தை அறியாதபடியாலே ஸர்வசேதநருக்கும் கார்ய கரமாகாதபடியைக்கண்டு அநந்தரம் "சம்பவத்ஸம்ஸாரேண, சம் பவத்ஸம்ஸாரேண, ஸதஸத்தாஹைர்ஜம், ப்ரஸாதபரிபூர்ண நா யக, ஸாஹஸ்ரஸம்ஸர்கதாநம், ஜ்ஞாநஸம்ஸாரயோகம் ஸர்வ லோகஸாக்ஷிகம்பகார, ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங் குப்பிறந்த, அன்றுதேர்கடவியபெருமான்" இத்யாதிகளிற்படியே அஸத்ருசமான பரத்வஸௌலப்யங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண் டு கண்ணனாய் அவதரித்து; "ஸர்வகர்மஸாரணம் வ்ரஜ । மோக்ஷயிஷ்யா மிமாசுச:" என்று அநிதரஸாதாரணமாய், ப்ரபத்திசாஸ்த் தை அர்ஜுநனையிட்டு- "ஸேநயோருபயோர்மத்யே' எ ன்கிறபடியே நம்முடையவரைப்போலே ஸர்வரும் அறியும்படி உ பதேசிக்க அதுவும்இவனுடைய யாதவகுலமோவகுல மோவர்ஜ நோபாரணவதாஹார்ஜக்க ஸஹஸ்ரபாஹுக்க ஸம்யுகமவீந வளயாதிவ்யாபாரங்களாலே இந்த்ரஜாலாதிஸம்காரஸ்தமாய்கா

யக்ஷமாகாதபடியாலே ஸர்வேச்வரனும் மதஸ்ம்ஸ்யாநஜந்த்ரும் என்கிறபடியே உத்தரீவ்யாஸநத்தை அடைந்து நாதிஸ்ஸ்மநா: என்கிறபடியே போரநெஞ்சாறல்பட்டு இனிசவிகாஶமாகையாலே தன்னுடைய சுவதாரவிஶேஷத்தை ஐஹிப்பார் ஒருவருமில்லாதபடியையும் சவிகேஶாஸஹ்ருதயையும் வேதநர்கள் இதில் அலமருகிறபடியையும் கண்டு சதுர்ஜகஜ்வாவரதம் த்ரணய் பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே இவர்களைக்கரைமரம் சேர்க்கவேண்டுமென்று,'சஷளவயஹவிஷ்ணு। ஶ்ரீமத்வஷாவஶ்ரிபிஶ:, க்ருஷ்ணத்வ்யம் தநம், சநவ்ருவிஶ்வகாமம் தயகஸீஷிகவ்யாதம், பிரமகுருவாகிவந்து, தானேயானென்பானுகி தன்னைத்தானே துதித்து.தான் றன்னைச்சொன்ன" உத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே வராம்சஶவராகாசாதிகளை சுவசரிப்பித்துத்தாலும் தத்வெவஸ்நின்று அவர்களையிட்டு, அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து பண்டைபிரமன்பணித்தபணிவகை, பொன்னாழிக்கையான் திறனுரையேசிந்தித்திரு, மெய்மைப்பெருவார்த்தை, மெய்வாசகங்கேட்டு, தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்று, திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மின், கண்ணன்கழலிணை, சார்வேதவநெறிக்குத்தர்மோதரன்றாள்கள், திருமாலன்றியின்மைகண்டு, திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன், நின்றிருவருளும்பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு, பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே, திருமகளாலருள்பெற்று உத்யாதிவஸபாசுரங்கள் தன்னாலே ப்ரவதிவிஶேஷத்தைப்பரக்க ப்ரகாஶிப்பித்து "அகலகில்லேன், விடைக்குலங்கள் உத்யாதிபாசுரங்கள் தன்னிலேதாங்களும் ஸாமமாக ஶரணாகதியை அநுஷ்டித்துக்காட்டியும் ஸஶிஷ்யவாரவரைகள் தன்னாலே ப்ரவர்த்திப்பித்தும் இந்தஸம்ப்ரதாயம் * இன்பம்பயக்க வெழின்மலர்மாதருந்தானுமென்று எம்பெருமான் தலைநுலுக்கும்படி சுப்ரதிஷ்டமாகத்தழைத்து வளரும்படியைக்கண்டு" பொலிக பொலிக பொலிக, கண்டோங் கண்டோங் கண்டோம், கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின், திரியுங்கலியுகநீக்கி, கலிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து" என்றும் மங்களாசாஸநஞ்செய்ய

ஸ்ரீயஃபதியினுடைய நெஞ்சாறல்தீரும்படி * உஜ்ஜீவநாய ஜகதாம ஸ்ரீதந்த்ரஜ்யோதிநாதஹ, ஸம்ஸேவ்யஸம்ஹாவிதேநா ஸ்ரீ: என்றும் அவனும் தானுதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸவர்வஜ்ஞஸாயநமான ப்ரவ்ருத்தி இவர்களால் அபாயிதமாய்த்தழைத்து வளருகிறபடியைக்கண்டு * மிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிர்என்றிவர் பாசுரம்போலே அவனும் மிலைபெற்றுமனக்களிப்புடையவனுப் இவர்களே ப்ரவ்ருத்திஸாம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களென்றும் ப்ரவணஸம்ஜ்ஞா நகபிடிஸ்தர்களென்றும்கொண்டாடும்படியாய் இவர்கள்ஸம்ப்ரதாயம் அவிச்சிந்நமாய்க்கொண்டுவர அநந்தரம் கலியுகாரம்பத்தாலே பாஷண்டவைதிகர்களான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாலே ஸங்குசிதமாக நாதமுனியாளவந்தாரிடையிட்டு "தமிழ்மறையின்னிசை தந்தவள்ளல்" என்கிறபடியே விசேஷாகாரேண ப்ரவர்த்திப்பித்துவரச்செய்தே "ப்ராயம்ஸஸ்வ ஸ்வாவிஷ்ணு" என்கிறபடியே பூர்வப்ரவாஹமான ப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாயத்துக்குநீங்குவரத்தொடங்க, ஸர்வேச்வரஸர்வஜ்ஞோ ஸர்வாவதார விசேஷ சேஷவ்ருத்தி பராயணராகையாலே "சேஷஜநீயே ஜநேஃ, ஸாதாநுஜம், ஸாக்ஷாத் பூதவ்ருத்தி ஜநாபாஹா:, லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" இத்யாதியிற்படியே அதிப்ராகாண்யஸம்பத்தையுடையவராய் * கையாழி படையொடுநாந்தகம், ஸர்வ சேஷவிநாசாய தேஜஸோ: விஷ்வக்ஸேநாயக ஹஸ்த" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஸாதபராயியான உடையவரை அவதரிப்பித்து பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களாலே ஸர்வ குத்ருஷ்டிநிரஸந பூர்வகமாக தத்வஹிதாதிகள் விசதமாக ப்ரவர்த்திப்பித்தும் கீதாபாஷ்யாதிகள் தன்னாலும் உபாயாங்க ஸமாதாநங்களையும், அங்கமாகவும் அபேக்ஷிதர்களானவர்களுக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமாகவும் சரணாகதிவிசேஷத்தையும், ஒருக்காலும் சிதைவுவாராதபடி விசதீகரிப்பித்தும்; இராமாயணமென்னும் பக்திவெள்ளங்குடிகொண்டகோயிலிராமானுசன், கீதையின் செம்மைப்பொருள் தெரியப்பாரினிற் சொன்ன விராமானுசன் என்றிப்புடைகளிலே பின்னோர்கள் கொண்டாடும்படி இந்தப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமாய் ப்ரவணஸம்ஜ்ஞாநகபிடிஸ்தஸம்ப்ரதாய

ய்த்ராதிபஹு ஹூஸம்ஹிதையான ஹ்ருதயவிஶேஷங்களை பாம
ன் னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன், குறையிற்பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத
வன்பன் உத்யாதிகளிற்படியே யாழ்வாருடைய கடாக்ஷவிஶே
ஷத்தாலே திருமாலையாண்டான் முன்னிலையாக ஶிக்ஷித்தும்,
அவ்வர்த்தங்கள் காலதோஷத்தாலே பிற்காலங்குலைந்துபோகாத
படிதன்திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்தமுதலிகள் ஸர்வர்க்கும்உபதேஶ
மாம்படி புள்ளாளையிட்டு ஆழ்வாருடையதிருவுள்ளப்படி இவ்வ
ர்த்தவிஶேஷங்களை ஸ்ரீவிஷ்ணுபாராணஸம்வ்யாகமாக ஆஶ்ரயி
ரப்படியென்கிற திருநாமமுடையதான ஹ்ருதயம்யாப்யமெனசெ
ய்தருளப்பண்ணியும், இப்படி “ராமாநுஜாயார்த்திவ்யாஜ்ஞாவர்த்
தாஹவிஶேஷதாம்” என்கிறபடியே ஸ்ரீயஃபதியாலே உபயவி
பூதிநாயகத்வத்தைப்பெற்ற உடையவருடைய ஆஜ்ஞாரூபவ
மான இந்த ஸம்ப்ரதாயவம்ஶமெ ஸர்வதோஷவர்ணமாய் ஸ
ர்வநோஹாமாய் “கடல்வண்ணன் பூதங்கண்மண்மேன் மலிய
ப்புகுந்திசைபாடி யாடியுழிதரக்கண்டோம்” என்கிறபடியே க
த்ருஶம்ஸிவ்யாஸமாய்வந்து கொடுநிற்கச்செய்தே, கலிபுருஷ
னும் தன்னுடைய விபூதி ஸவேர்ஶ்வரனாலும் அழிக்கவொண்
ணாதபடியாயிருக்கச்செய்தே * கலௌகலுயுகதஸ்யுக, நதந
ஸணரிஷ்யஹிவ்யாயிஷ்ணுஹிர்க்ஷதஸாராஃ, கலியுங்கெடுங் கண்டு
கொண்மின், திரியுங்கலியுகநீங்கி என்கிறபடியே அழியுமளவாக,
அவ்வளவிலே உடையவரும் திருமேனிதளர்ந்து வார்த்தகம் ஹ்ரு
தயராய் எழுந்தருளியிருக்க அவர்முன்பேதான் புருஷவே
ஷங்கொண்டுநின்று பரிவர்த்வெரீக்ஷித்தின் திறத்திலேபோ
லே க்ஷிவாதம்பண்ண, உடையவரும் அது உன்னாலஶக்யமென்
ன, அவனும் க்ஷிதிபதிஜனப் * யுக்யாதாவதக்ஷேஷம் தததிஹ
ஸதஃ க்ஷோஹயிஷ்யாமிநப்நம் என்றுமேலிட்டுச்சொல்ல, உ
டையவரும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைக்குலைக்க உன்னால் அ
ஶக்யம் – அப்படிநீயெதிரிட்டு சிதைக்கநினைத்தபோதிலும் நாம்
பரிவர்த்தஶேஷராமாநுஜ பஹுஷாவதாரங்களிலே அவஸ
ரேஷு ஜிஸவ்யாஜவோதிஶத்ருக்களை நிரஸித்து ஸ்ரீயஃபதியை
நோக்கினதோபாதிநாம் ஒரு அவதாராந்தரஞ்செய்து நிலைநிறுத்த

க்கடவோம் என்ன, பின்பு யதோக்தகாரியான ஸ்வதார வைபவத்தை உடையவனான ஸ்ரீபக்திஸாரன் இவ்வி லக்ஷணஸம்ப்ரதாயத்தை ஸ்வீகரித்துப் ப்ரவர்த்திப்பிக்கச்செய் தே சிலகாலத்திற்குப்பின்பு * "ராக்ஷஸாஃ கலிமாச்ரித்ய ஜாயந்தே ப்ரஹ்மயோநிஷு, அரக்கரசுர்பிறந்தீருள்ளீரேல்" என்கிறபடி யே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலன்றிக்கே - ஸ்ரீவாநர முதலிகள் ஸேனையிலே தமிழ்த்தர்ஜ்ஞரான ரங்கஸாரணாதிகளினூற்போ லே * "வைஷ்ணவாநாஞ்ச விஹ்னாநி ப்ரக்ஞாவிவிஷயாத்மநோ தேவாஜ்ஞேவனுக்ஜமேந:" என்கிற உடையவர்வாக்யத்திற்கு விஷயபூதர்களாய் வைஷ்ணவவேஷப்ரச்சன்னர்களான குத்ரு காத்ருஷ்டிகளாலே, அந்த லக்ஷணநிஷ்டரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவாழ்வாரு லே வஸிஷ்டிக்கப்பட்டதோபாதி இங்கு ராமாநுஜஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகராலே வஸிஷ்டிக்கவொண்ணாதபடி கலியாஸஹா வத்தாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு சிதைவுவரச்செய்தே, இந்த ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களைப் ப்ரதமாசார்யரான ஸ்ரீயப்பதியும் த்விதீயாசார்யரான உடையவரும் திருநாட்டிலே இதற்கொருபோ க்கடியாராய ஸ்ரீயப்பதியும் அஞ்சவேண்டாம் - ஸவிஷ்யஜ்ஜனு னநாமே இதற்குபுகலாய் * "சோயாதிவாலிகாநடிசௌ ஜாக்ராத்மவைக ணதேருதம் | ஸாதிவைஷ்ணீதீரே ரகுபாஸஹமோர்தே" என் கிறபடியே இந்தஸம்ப்ரதாயத்திற்கு கலிதோஷத்தால் தீங்கு வரும்போது பிராட்டியும்நாமும் ஓரவதாரம்செய்திந்த ஸம்ப்ர தாயத்தைநோக்கியும் தம்முடைய வஸிஜநங்களைக்கொண்டும் த ழைப்பிக்கக்கடவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே நலமந்தமில்லதோ ர் நாட்டைவிட்டு ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிற * "தெய்வவ டமலை, மண்ணவரும் விண்ணவரும் விரும்பும்வெற்பு வேதவெற்பு" என்று ப்ரஸித்தமான திருவேங்கடமலையிலே ஸாதிவாஷிணீ தீரத்தில் பிராட்டியும் நாமும் தாவளமாய்ச்சென்று வஸித்து இருக்கிறதுமன்றி அப்பனுக்குச்சங்காழி யளித்தருளும் பெருமா ளென்கிறபடியே ஓரளவிலேயும்மானுண்டான உபகாரத் தையும் * "கமனீயவகாமேண க்ருதேநேகதாக்ஷ்ய தி | கணீவ்யாவப்ரகம ஸமேதா: ப்ரஜ்ஞாஹ ஸ்ரீயோதிவேஸதாவேஸ"

என்று விலக்ஷணமான ஸாமவதரிட்ட கிஞ்சித்காரத்தை போரப்
போலியத்தலைச்சுமையாக நினைத்திருக்கிற நாம்இந்த உபகாரகா
ரத்திற்கு கைம்மாருகஉம்முடைய ஸிம்ஹாஸநத்தை ஒரு அவதார
ஞ்செய்தாகிலும் நிலைநிறுத்தக்கடவோமென்றும், நமக்கு அநேக
அவதாரங்களிலே * சென்றால்குடையாம், ஶரீரஸம்பந்த:
இத்யாதிப்படியே ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸ
ர்வவிதகைங்கர்யபரரான நீரும் ஒரு கண்டாவதாரம்
பண்ணுமென்றும்நியமித்து சிலகாலங்கழிந்தவாறே கலிகோலா
ஹலத்திலேயான ஸந்திக்கு காஞ்சிபத்தையான காஞ்சீநகரத்
திலே விஶ்வாமித்ரகோத்ரியரான அநந்தஸூரியென்கிற ஸோம
யஜ்வாக்களை விதரம்ஸோமயாஜீஸ என்கிறபடியே இவ்வவதா
ரத்திற்கு பித்ருகேந்தநமஸ்கரித்து "தேவகீபூர்வஸந்த்யாயா"
மித்யாதிகளிற்போலே அவருடைய தேவியாரான தோதாரம்பையி
னிடத்திலே ஸ்ரீயப்பதியான திருவேங்கடமுடையான் மஹோத்
ஸவம்பண்ணத்திருவுள்ளம்பற்றி * என்னநோன்பு நோற்றாள்கொ
லோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள் என்னும் புகழ்ச்சியை அவ
ள்தனக்குத்தந்து * கோசலைதன்மணிவயிறுவாய்த்தவன்" என்கிற
படியே சிலகாலம்சென்றவாறே * கௌஸல்யாலோகபர்த்தாரம்
ஸுஷுவேயம்மநஸ்விநீ" என்கிறபடியே ஸர்வலோகைகதாவி
தாவான தன்னை அவள்பெற்றாளென்று லோகஸந்தோஷமாய்ப்படி
திருவோணத்திருவிழவில், நீபிறந்ததிருவோணம், ஶ்ரோணாந
க்ஷத்ரம் விஷ்ணுதேவதா, என்னுமிப்புடைகளிலே ஜகத்ப்ரஸி
த்தமாய் ஸர்வஸாதாரணமான திருவோணநக்ஷத்ரத்திலே முன்
னுண்டானதன்னுடைய திருநாமமும் உத்ஸவவிஶேஷமும் குலை
யாதபடி கலி (சங எக) வதான ஶுக்லஸம்புரட்டாசி மாதத்திரு
வோணத்தில் ஸ்ரீவேங்கடேஶதேஶிகனாய் அவதரித்தருளினான். *

இவருடையப்ரபாவத்தை ஆராய்ந்தால், க்ருஷ்ணாவ்யவிப்ர
வேதாந்த தேஶிகப்ரஹ்மாயிநே, வேதாந்ததேஶிகவதே வி
ஷ்ணவே ஶ்ரவ்யவாஹம்" இத்யாதிகளிற்படியே வேதாந்ததேஶிகத்வ ப
ட்டாபிஷேகம் திருவேங்கடமுடையான் தானேசெய்தருளினதா
கவும், ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ । வேதா

ஜ்ஞாநாய லவியபாம் ஸந்நிபத்ராம் ஸதா ஸ்ம்ருதி” என்று இவர்விஷயமான திருமந்த்ரத்தையே ஸ்வசிஷ்யோஜ்ஜீவநார்த்தமாக உபதேசித்ததாகவும், இவர் மாதாபிதாக்கள் ஸ்வப்நவிசேஷத்தில் அஸுரநிரஸநபடவுக்கு தேவதாஸ்வாநந்தகாரணத்வநிவிசிஷ்டரான திருமணியாழ்வாரை ஸுதரூபேண வ்யவஸாயித்தும், ஸந்யாஸாச்ரமிவராயும் திருவனந்தாழ்வான் ஸ்வாவதாரமாயும் விஷ்வக்ஸேநாம்சராயுமுள்ள உடையவரை அவதரிக்கும்படி ஸங்கல்பித்ததாகவும், தானும்தன்னுடைய பரிகரங்களும் வ்யூஹரூபராயிருக்கச்செய்தே அவ்யக்தஸங்கர்ஷணரூபமேவாபாதியும் பிராட்டியும்தாமும் வ்யூஹரூபராயிருக்கச் செய்தே விபவரூபராயிருக்குமதோபாதியும் இத்யாதிபரிகரங்களோடே தானும் அவ்யக்தரூபனும் அவதரித்தானென்றிறே ப்ரஸித்தம். * * * * *

இத்தைக்கணிசித்திறே லோகேசாவதாரோயம் சேஷணாம் சேஷாவதாரோக்ஷ என்றும், அலர்மகள்கேள்வன்கையாழி, ஸர்வே ஸந்நியாஸமோகரமஹா; விஷ்வக்ஸேநாயதிபதிரபூத்” இத்யாதிகளிற்சொல்லப்படுகிற உடையவருடைய அவதாரமென்னும்படி யதீந்த்ராம்சோயவா” என்றும் புராணவிசேஷங்களை சிஷ்டாஸாஸ்த்ரஸாரர்கள் சொல்லிப்போருவது. * *

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான தேசிகன் அவதரித்தபின்பு ப்ரத்யயவாதிஹம்ஸாம்புவாஹராமாநுஜ அப்புள்ளாரிடத்தில் நின்றும் எதிராசர் மடப்பள்ளி வந்தமணமெங்கள் வார்த்தையுண் மன்னியதே இத்யாதிபுராண வசனங்களில் சொல்லப்படுகிறபடியே ப்ராப்தஸம்ஸ்காரராய் உடையவருடைய பக்திப்ரவாஹமாய் வேதாந்தநிஷ்டாரணஸ்வபாவமாய் அவிச்சிந்நாவாய் ஸம்ப்ரதாயமாய் விலக்ஷணோபாயஹேதுக பக்திப்ரபத்திஸாலப்ரபந்தங்களான உபயவேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் வேதாந்தஸம்ப்ரதாயமுடையார் ஸமபேதளவி அப்புளார்தந்தேமலர்சேவடி சேர்ந்து பணிந்து என்று ஸ்வாசார்யகடாக்ஷ விசேஷத்தாலே ஸமநந்தராவாரணாபேக்ஷாரஹிதர்; உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனன் என்கிறபடியே உபதேசாத்ப்ராபேக்ஷமாகவு

ழ்வார் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றாப்போலே தாமும்மயர்வறம
திநலமருளப்பெற்று, அயர்வறுமமரர்களதிபதி ஆதியாய் ஸம்ஸா
ராநேஜகத்ருஹ்யதிகள் உபஸ்யமாய் அவர்களால் தழைக்கப்ப
ட்ட திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திற்கு த்ரிகாலத்திலும் ஒருகுறைவு வராத
படி பஹுஸங்க்யதத்வார்த்த க்ரந்தங்களாலேயும் பா
ஹ்யாஹ்யஞாநகுத்ருஷ்டிகளை விதம்விதம்ஸமேதம், கூறாய்
நீறாய் நிலனாகிகொடுவல்ல சுரர்குலமெல்லாம், என்கிறபடியேத
ன்னுடைய யுக்திஸமுதாயங்களினாலேயும் துகள்துகளாய் போ
ம்படி, உடையவர் நெஞ்சாறல்தீர ஸர்வதோத்ஸவமாய் ஸிம்ஹா
ஸநப்ரவர்த்தகராய்நின்று பிற்காலும் அழிய ஒண்ணாதபடி ஶிஷ்யப்ர
ஶிஷ்யர்களாலேயும் ப்ரவசநஸந்தாநம் பெருகிச்செல்லும்படி உ
டையவருடைய ஸர்வப்ரகாரவிஷயஸம்பந்திகராய் இந்தஸம்ப்ர
தாயத்திற்கு ப்ரவர்த்தநாவஹராய் எழுந்தருளியிருந்தார். *

இப்படிஇவர் உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகராமிடத்தில் உடை
யவர்செய்தருளிய ஸ்ரீபாஷ்யவாக்யார்த்தத்தாலும் ஸ்ருதப்ர
காஶிகாதி க்ரந்தப்ரவசநப்ரவர்த்தநாதிகளாலும் குத்ருஷ்டி
தத்த்வவாததர்க்கங்களாய் கதநாதரணங்களான ஶததூஷ
ண்யாதி க்ரந்தகரணத்தாலும் ஸம்ஸ்க்ருதவேதாந்தத்திற்கு ஸ்ரீமா
ந்வேங்கடநாதார்ய: என்கிற இவர் தனியன் ஸர்வாநுஸந்தேய
மானாற்போலே, புள்ளாணையிடுவித்து த்ராவிடவேதாந்தமாய் உ
டையவராலே செய்துவைக்கப்பட்ட ஆறாயிரப்படிமுதலான க்ரந்
தங்களின் ப்ரவர்த்தநாதிகள்தன்னாலும், அதுதன்னிலும் பா
ஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்போலவன்றிக்கே ஸ்வஜநகுத்ருஷ்டிகளாலே
ந்யூநாதிரிக்தங்களான சதுர்த்தாதிவாதங்களுண்டாயும் - வ
ரம்வாக்யத்திலும் உபயவேதாந்தத்திற்கும் உடையவர் நியம
நமே இந்தஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ப்ரதாநமாயிருக்க தத்ஸம்ப்ர
தாயமாய்வந்த ஆறாயிரப்படியான த்ராவிடபாஷ்யவிசாரம் ப
ண்ணியும் - ஸவாதோத்யாதரோவலம்பம் ஜநித்தவாறே ஸர்வா
வயவங்களும் ஸதிக்கும்படிக்கு இதனுடைய ஸர்வாதிஶாயித்
வத்தை வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய் - உள்ளத்தெழுதியது,
இதி யதிராஜமஹாநஸபரிமளவாஹவாஸிதம்" என்றிப்

புடைகளிலே யதிஶேகரருடைய திவ்யாஜ்ஞாவேதஸூக்தி பரம்பரைகளை பீதகவாடைப்பிரானாரான ஸ்ரீஹயக்ரீவனே ஸாக்ஷாத்காரமீணைப் அஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயாதிகள் அற இவர்கண்ணுக்கு விஷயமாம்படி தோற்றின்று உள்ளத்தெழுதியபடியே இந்த ப்ரபந்தத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸாக்ஷாமீகி: ப்ரஶஸ்தாத்மவ திவ்யநாத ப்ராஜ்ஞவர்யாவதாரக ஸாவமஸ்த்வப்ரஸூக்திதாதிதி வரிஜப்ஹேமஸூக்திகாஹேதுயோகா । யதுக்தீநாம் ஶ்ருதீநாம் ஶாந்திமண விஹிதே ஸேதிஹாஸே ஸாவாரணே ஸ்த்ரா ஸளவஸக்ஷவஸ்ரப்ஶோய ஸாந்தே ஸம்ஹிதா ஸாவஹேளம்” என்று வெளியிட்டும், வேதத்திற்கு ஸூக்ஷ்மத்வம்போலே இவ்வாழ்வார் ப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரென்று கூடுந்தோற்றும்படி * ஸம்ஹிதாம்த்ருஷ்டவதாம் என்றுஇதனுடைய ஶாஸ்த்ரத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், இதனுடைய ஸர்வஶூமத்வத்தை ஶநவ்யாஸப்ராதேதஸவரிஷ்டஹா:, வேஶம்பாயந ஶளநகப்ரஹ்மாதய ஶ்ரேஷ்டா:ஶ்ரா:கம்வித: என்றும் இதனுடைய ஸெளந்தர்யாதிஶயத்தை * நித்யம் ஸந்தேஹநிஶ்ஶயதிவஸாஷா ஸாவ்யாஹ்ருதாநி என்றும் இதனுடைய தகநிணர்யகத்தை * மாசின்மனந்தெளிமுனிவர் வகுத்ததெல்லா மானுகந்தவாசிரியர் வார்த்தைக்கொவ்வா, செய்யதமிழ்மாலைகளுந் தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே என்றும் — ஐதஸ்ம்யமிரஸ ந வஸிஷ்டமாக ஸ்வாநாஹவப்ஹமானஸ்ப்ஸித்யுங்களாலே ப்ரகாஶிப்பித்தும் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்தைக்காட்டியும், இது வைஷ்ணவஶ்ரேஷ்டர்களான ஶாஸ்த்ரக்ஞர்களுக்கு உபஜீவ்யமானபடியைஒருபத்தும் பற்றுகவுணர்ந்துரைத்தோம் — நிலையிதுவேயென்று நிலைநாடிநின்றோம், தலைவைத்தோஞ்சடகோபனருளினுலே. ஐதிஹ்யாதிகளிலே ப்ரகாஶிப்பித்தும், இதைக்கற்றவர்களுடைய ஶ்ரீவைஶேஷத்தை * தமிழ்வேதமறிந்தபகவர்களே — மண்ணுலகத்தின்புகழ்ந்தடைகின்றனர், என்றும், இவ்வாழ்வார் விஷயத்திலும் இந்தப்ரபந்தவிஷயத்திலும் ஆழங்காற்பட்டிருக்குமவர்களைக்கொண்டாடுமிடத்தில் * துன்பற்றமதுரகவி தோன்றக்காட்டுந்தொல்வழியே நல்வழிகடுணிவார்கட்கே, நாதமுனிகழலே

நாளுந்தொழுதெழுவோ நமக்கார் நிகர்நானிலத்தே, என்றுபேசியும் இது தமக்கு ரஸித்தபடியை. *விண்ணவர்தங்குழாங்களுடன் வேதம்பாடி பண்ணுலகிற்படியாத விசையாற்பாடும் பல்லாண்டேபல்லாண்டும் பாடுவோமேயென்றும், * பாவளருந்தமிழ்ப் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே, என்றும் இதனுடைய உபயவிபூதி ஸஞ்சாரவைஶிஷ்ட்யமாகப்பேசியும், இதில்லாத ஸாம்ப்ரஹீநரைக் குறித்து *ச்ருதியோபநிஷத்ஸிகேவ ஶப்தந்யாய ஐச்வர்யாதிகளாலே ஆழ்வாருடைய ஸம்ராஜ்யவாப்ரகாஶந வைஶிஷ்ட்யமாகத்தாம் நிர்வேஶப்பட்டு அருளிச்செய்தும், இதில் ப்ரதிவாத்யமான ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை * திருநாரணனென்னுந் தெய்வமுஞ் சித்து மசித்துமென்று, என்றும், திருமாலடியிணையே சேர்வார், என்றும் - திருமகளார்பிரியாத தேவன்றிண்ணம், என்றும் - சேமமதாந்திருமாறன்சருணையாலே, என்றும், இச்சேதநனுக்கு உபாயத்வத்தோடு ஹேயத்வத்தோடு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தோடு வாசியற விஶேஷணபூதையான பிராட்டியோடு ஸம்ச்லிஷ்டனான வெம்பெருமான் ப்ரதிஸம்பந்தியென்று ப்ரகாஶிப்பித்தும், அதுவுமன்றிக்கே, ஆழ்வார் - தத்தநஸ்வாமிகளான ஸ்ரீமன்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் - ப்ரஹ்ருதிகள் - தச்ஸ்ரீபாதத்தவரான உடையவர் இவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளான திருவாய்மொழி - ஆறாயிரப்படிமுதலான ப்ரபந்த ப்ரகாஶநத்வத்தாலேயும் தத்தநஸ்வாமிகளாக ச்ருதியோபநிஷத்தாதபர்யஸ்தாபஸ்ரீ ச்ருதியோபநிஷத்ஸாரநிர்ணயவிஷயஜ்ஞாநிவாஹநமொழ உபந்யாஸகவிஹரணாதி ஸம்ப்ரதாயாதிய க்ரந்த ப்ரகரணங்களாலும் இவ்வர்த்தங்களை ஸுவிஸ்திருமாகச்செல்லும்படி ப்ரவர்த்திப்பித்தபடியாலும், இந்த ப்ரபந்தாநுஸந்தாநங்களை ஸ்ரீரங்காதிதிவ்யதேஶங்கள்தோறும் ஸுவிபநாயகாநுஸந்தாவ்யாக்யாநர்கள் காலத்தோபாதி அவர்கள் ஆஜ்ஞாநுஸாரமாக ஸந்தாநமயிக்கும்படி இவராலே ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரப்ரகாஶகமான ச்ருதிவ்யாக்யாநம் ப்ரவர்த்தமானபடியையுங்கண்டு ஒரு காலவிஶேஷத்திலே அழகியமணவாளன் பெரியபிராட்டியாரான ஸ்ரீரங்கநாயகியாருடனே உகந்தருளி * ரமாபதிர்ப்ரஸாதஸம்பவாத்ய

வேதாந்தாசார்யாநுகம்பித:" என்கிறபடியே வரதவிஷ்ணு உமக்கிட்ட உபவேதாந்ததேசிகத்வம் ஸார்த்தகமாகக்கண்டோமென்று ஸர்வஜ்ஞர் அருளிச்செய்து திருவாய்மொழியிலுக்கு ஓலக்கம்கொடுத்து எழுந்தருளியிருக்க அப்போது கோஷ்டியிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - இவருடைய ஆசார்யவேதாந்தப்ரவர்த்தகத்வத்தையும் ஸர்வவிஷயப்ரதாத்ருத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து இவ்வேதாந்தங்களினுடைய ஸூத்ரங்களிலே தமக்கும் பிறர்க்கும் அநுஸந்தேயமாகக்கடவதென்று - ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளான ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ஸர்வயோகிஜீவநாமத்தமாகச் செய்தருளின ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற தந்த்ரவிசேஷத்தை இயலுடைய ஸூத்ரங்களிலே அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீயஃபதியை கோஷ்டியில் ப்ரார்த்திக்க அவனும் - வரதவிஷ்ணுநிஷ்ட ச்லோகத்தைக்கேட்டவளவிலுங்காட்டில் வரதகாருண்யஹரியாய் அப்படியே ஸர்வஜ்ஞருடைய நியமித்தருள அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இனிமண்ணோர்கள் இயலுடைய ஸூத்ரங்களிலே இதை அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று நம் தேசிகனை ப்ரார்த்திக்க தேசிகனும் ப்ரதம வரதனான ஸ்ரீயஃபதியினுடையவும் ஆழ்வார் உடையவர் திருவடிகளான ஸாத்வதர்களுடையவும் நியமனம் அநதிலங்கநீயமென்று ஓமென்றிசைந்து "ஸ்ரீசைலதயாபாத்ரம்" மென்கிறதனியனுக்கு முற்பட ஆகக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்ற அதடியாகமற்றுமுள்ள திவ்யதேசங்களிலும் வ்யாக்யாநகோஷ்டிங்களிலும் ப்ரதாநவரதந்த்ரர்களாய் வரஸம்ப்ரதாயநிரதிசயாசார்ய ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களாய் ஸத்ஸம்ப்ரதாயயாரர்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாரர்களான தாதாசார்யர்கள் அநுஸந்தித்துப் போருமதொன்றாயிருக்கிறதென்று ப்ரதாநஸம்ப்ரதாய வரஸ்வரர்களாலே ப்ரகாசிதமாயிருக்கிறது. *

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரமிதி

இச்லோகத்தில் நிகமாந்ததேசிகனுடைய ஸர்வாசார்ய

டாக்ஷிண்யாதிகளையும் விலக்ஷணமான திவ்யகல்யாணகு ணாகரத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ஹேதுவான திவ்யாவதார வைபவத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ப்ரயோஜநங்களான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களையும் உபய விபூதி நாதத்வ ஸ்ரீயப்பதி த்வாதி குணங்களையுமனுஸந்தித்து நின்றெனதாவியையீர்கின்ற சிலமே, நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துருகும் என்கி றபடியே, ஒடைகுலைப்பட்டு ஸ்ரீ திவ்யாராதநத்துக்கு ஸ்தாலம் வைபவிதமாக, ஜ்ஞாநாத்யாதி விவிதமான ஸேவைகளைவொஹி: என்றுஞ்சொல்லுகிறகணக்கிலே - இவர்தம்திருவுள்ளத்தில் வேத ஸித்தாந்தத்திலுண்டான ஸத்வகுணமானது பலவாய்த்தலைக ளாலும் பாய்ந்து இவர்வாய்க்கரையாகிற மதகுமோழையாலே சொன்மாலைகற்றேன், இராமாயணமென்னும் பக்திவெள்ளம்எ ன்கிறபடியே, வாக்மிஸ்லோகம்போலே இஸ்லோகரூபமாய் ப்ரவ ஹிக்க வசன ஸாரங்களை ஸங்க்ரஹித்தல், தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன் என்கிறந்யாயத்தாலே மற்றுமுள் ளதொண்டர்களுக்கும் உபஜீவ்யமாம்படி - கேவலஞாநவிஷயமா காதே வாசிகமாகவும் * ஸாரணம்ப்ரபத்யே என்று - வேத வ்யாஸனின் உத்தரவாக்யத்தைப், ஸங்க்ரஹமாகச்சொன்ன தோபாதியும் * ஸாரணம்வ்ரஜ என்று ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய ஜநங்களைக்குறித்துச்சொன்னதோபாதியும், ஸநாதனமாகவான தான் - ஸ்ரீ என்று நமஸ்கரிக்கச்செய்தேயும். தம்மோபாதி யிவ்விஷயத்தில் இழிந்தவர்களுக்கும் இஸ்லோகத்தைக்கொண்டு சரணம்புகலாம்படியும், ஸர்வோபஜீவ்யமாகும்படியும், இஸ்லோ கத்தை வாயாறச்சொல்லி சரணம்புகுகிறார் (ராமாநுஜதயா பாத்ரம்) இத்தால் ஸாக்ஷாத்தாய்யனுடைய ஸநாதந ஸவி ஷயத்வம் முன்னிலைபாகத்தோற்றச்செய்தேயும் ஸ்வாசார்யத்தி யீசநம், ஸநாதநவிஸ்வாஸத்தை, தேவராஜாய நமஹ, தானேயாமெனன்பாளுகி, என்னுவினில்வந்துபுகுந்து, என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ப்ரயோஜநங்களான ஸர்வோபஜீவ்ய திகள் - ஸ்வாசார்யங்களான உடையவர்ப்ரபந்நதிகள், தாம் தாம் - இவர்ஸேவை ஸந்தலித்தும், விஶேஷஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்

ழிகளைப்பிடுவித்தும் - இத்தால் தங்கள்தங்கள் ஸ்வஸித்தாந்த
ப்ரமாணவிருத்தார்த்த விப்ரலம்பகரவாக்யஜால காலுஷ்யங்களை
னத்த்ருத்வேன நிரஸித்தும், ஸ்வவாதிகளுடைய ஸித்தா
ந்தாந்தகாரத்தைக்கண்டு, ப்ரஹ்லாதவிஜயகாலத்தில் தனக்குஸ்வ
ம்மாய் தானிட்டுவைத்தமயாதிகளை தன்புத்ரன் தனக்குஉப
காரமாகவிட அதைக்கண்டுகளிக்கும் பிதாவோபாதியும் - ஸ
ர்வஜ்ஞராஜபுத்ரர்கள் - ஸ்வஉத்தங்களான சாஸ்த்ரங்களைக்கொ
ண்டு எதிரியைவென்று தமக்கொருவெற்றியைக்காட்டினால் அவர்
களைதனக்கு சுதிரயத்தையிட்டதாக ஸந்தோஷிக்கும் ஸார்வபௌ
மன ராஜாவைப்போலவும் இவர்களுமுகந்து, "ஈஶ்வரஸ்ய ஸதாநந்த
ஸம்வேத்ரு" என்பதுபோல இவ்விஷயத்தில் மற்றொருநகைமாறில்
லாததாய்த்தோற்றி தங்கள் வைஹாவியக்யவாவஸீவாஹத்திற்
கும் தங்கள் ஒன்றுமைதோற்ற சஹஉஹதிகுபா இவரையொருகோ
வர்வாத்ரபாங்கினபடிதோற்றுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்; கா
ரணஹேதுவான ஸம்பந்தம் தனக்குசேஷமான ஸத்ருப்தி
ஸம்பந்தவிசேஷத்தாலே தன்னுடைய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநமாதி
களைப்பண்ணி யேர்ச்சுவேதன்னை யில்லெசெய்துமறுக்கிற ஜீவாத்ம
க்களைக்கண்டு * ஸஹகாகீநரமேக, ஜாதநிர்வேதா என்று
தாம் நிர்வேதாதிஸாமர்த்யமானத்தை புடையவனுங்கொண்டு
ஞாஸேநஷ்டோநஷ்டாணாம் ஹ்ருத்ஸம்ஹயதிஷ்டதீதி: என்று
சொல்லுகிறபடியே இவர்களுடைய ஜ்ஞாநவிநாகீரசேஷ ப
ண்ணவேண்டி ஸர்வேஶ்வரன் தானுமிவர்களிடத்திலே ஒருசுல
ஸாவிசேஷத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க ஸாஸஹனானை
ராஜா ஸர்வேஶ்வரனுமிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய படைக
ளாலேபோல * ஹாவதகவ்யாஸஸாரஸ்ய விஹாரஸா
ஹ்யகாரணாஸோஷஷ்வாதேஷநஃ। கோவாதஷராதஹ்
யே ஸைரஷாகணேஸஷகவிசாதிஸ்ஸஹநாதி: என்
றும் - சாக்கியர் சைனர்கள் சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர்மற்
றும் - வாக்குமுப்பதினுவ்வகைசெய்து விபாகரித்தோம், கா
க்கைக்காரெனலத்தல்காட்டினமே, கலக்கருத்தை கண்ணிர
ண்டையழித்தோம், பத்தரிட்டுடன் பூட்டுவமே, புணாதபரம

யதப் போர்பூரித்தோமே, என்றும் ஸந்த்ருஷ்ணீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ந்யாயபரிஸுத்தி தத்வடீகாஸர்வார்த்தஸித்தி கரணஸாரவ்யாக்யாதி ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்களாலேயும் - பரமபதஸோபாந ஸாரஸங்க்ரஹ ஸ்ரீ ரஹஸ்ய த்ரயஸாராதி த்ராவிட மணிப்ரவாளாதி க்ரந்தமுகங்கள் தன்னாலும் பாஹ்யாஜ்ஞாநஹாதி குத்ருஷ்டிகள் பலஹீநரும்படியாக அழிந்தபடியைக் கண்டு தாமேயுகந்தருளிச் செய்தபடியே இவர் தம்மாலே எதிரிகள் ஜிதராயும் ஸம்பதிகளாயும் தன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாவர்த்திகளாய் யோகந்திருந்தினபடியைக் கண்டு முன்புள்ள காரணந்தீர்ந்து * தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந், ஸ்ரீராமராம, நாமமாயிரமேற்றநின்ற, ஆயிரநாமஞ்சொல்லி, என்னுமிந்த ஸஹஸ்ர நாமங்கள் தன்னிலும் தன்னுடைய ஆதாரதமத்தோற்றுப்படியும் நித்யஸூரிகள் ஓலக்கத்திற்கும் தான் ஸ்வாமியாயிருக்கும்படியும் இந்த ராமேஸ்வரவாஹநப் தானானபடியை* ஸம்விதாவகாரேண என்கிறபடியே அவர் தமக்கிட்ட நாம* ஸ்வஸ்த என்று என்னுமுளனாயிருக்கிற வாமவேத்யாதிபனைப் ப்ரயோகாயந்நானா மனுடைய உபாவிஷயதா ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஈதெ ஸவிசேஷ [illegible] ஐதிஹ்யங்களாலே யதாகுரு ஸம்ப்ரதாயத்துக்கண்டுகொள்வது. * ஸதாவஸ்யந்தி ஸூரய: யதேவ ஸந்ததிஸூரய: ஈ ஸம்ஸேவ்யமாநம் நந்திஹதி, ஸதேவ்யா நந்யதி, என்றிறே நித்யஸூரிகள்படி. ஸயமாநவ-ராமஸ்து - ராமே - என்று ஸகலேஷு ந்கி எம்பெருமான்றனக்கும்* ப்ரஸாதே வோதே வக்ஷஸ்ரோதே - ஸுநீலவாமசஹீயதமேகம் - நஜீவேயம்க்ஷண ஸமி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் - ஸமிதகேஸாந்தாம் ஸதபத்ரநிபேக்ஷணாம் - ஸம்ஷவாஸாதி - ஸக்ஷ்யாஸஹ ஹவீகேஸோ தேவ்யாகாருண்யரூபயா | ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தேவேதாந்தேஷு வஹீயதே - ஸவேப்ஸாநா - ஸம்ஸ்ரீம் ஸர்வஹ்ருதா நாம் - நித்யைவேஷாஜகந்மாதா - ஸம்ஸாராணவதாரிணீம் - விஷ்ணுக்ஷேமங்கராயிதீ - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம் - ஸம்ஸ்காரிணிராதோயோஷித: ஸாக்ஷாத்பத்நீ - யதாஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவேயம் த்விஜோத்தம - ஸவேதவிஷ்ணுநாவா ஸம்பாஜகதாம்பக்ஷம் ஸராஸரா - மாயோவமஸ்ரீநிதே - நீயுந்திருமகளுநின்றாயால் -

ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப - திருமாலன்றியின்
மைகண்டு - பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே திருமகளாலருள்
பெற்று - இத்யாதிஸூக்திஷு ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீவைபவஸஹிதங்க
ளான நம்மாழ்வார் மற்றும் ஸர்வாழ்வார்களுடைய ஸூக்திஸம்
பந்தங்களாலும் ப்ரகாசிதமாய் ஸர்வவேதவேதாந்தபுராணவிஹித
ஸ்ரீவிஷ்ணுபத்நீபாரம்யாதிகுணங்கள் தன்னாலே*பா
வக்ஷ்யாமி தத்வம் இத்யாதிஶ்லோகத்தின்படியே - ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீக்ஷ
ஸாம்யங்களாய் தம்மில்விஶேஷாநியதங்களான குணங்களைத்
தவிர ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸத்ருஶியாயும் விலக்ஷணையா
யும் அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளாகி - பத்தர்பித்தர் பனிமலர்
மேல்பாவைக்கு - இத்யாதிகள்படியே அவன்தன்னையும் பிச்சேற்ற
வல்லவளாய் அவன்தனக்கும் ஸஹிதரோஷயானவரோஷையையும் *
காஹஸ்த என்கிறபடியே அவள்தனக்கு மஹிஷானுன வெவக்ஷ
ணநாயனையும் * ஹாஸ்ரெணப்ரஹாயயா - ஸ்யாதீவ்யாரந்த,
கநவாயிநீ" என்னுமித்யாதிகள்படியே -குணகுணிகளையும் பிரி
க்கமாட்டாதபடியாய் பிரிக்கில் ராவணன்பட்டபாடு படுவதாயும்
வருமென்றும் பிரித்துச்சொல்லில் ஸர்வம் ராமாவதாரத்தி
ல் ராவணனால்வந்த விஷாதம் நம்மலேயேவருமோவென்று நெ
ருப்பென்ன வாய்சுடுமதுபோல் தானும்பிரித்துச்சொல்லுகைக்கஞ்
சி வெணக்யம் என்பதுபோலே ஶ்ரீம் என்கிற ஶப்தத்திலே அடக்கி
ச்சொன்ன ஸீதாவாயன்னை கண்ணனுடைய திருவுள்ளத்தை ய
டியொத்தின நந்தேசிகனுடைய - * ஸாரயிதிராஜெ - புண்
ணியனாய்புகழனைத்தும், தூதனுமா நாதனுமாமென்னைப்பற்றி எ
ன்னும் ஸூக்திகளையாராய்ந்தும் ஒருஶப்தத்திலே யிருவரையுங்
காட்டுகிறார் * ராஜாஹிராஜேஸிதவிதஷ்ஷோஷ், இத்யாதிஸாயா
ரண ஸ்ரீவாஸவிஷய ராஜஶப்தப்ரயோகம் ப்ரயாநஸ்ரீவா
ரஷர்களைக்காட்டவுமாம். ஈயவா - ராஜஶப்தம்விஶேஷவாதி
யாய் வரஶராஜாழ்வானைக்காட்டுகிறது, இத்தால்நாம் ஔவா
யிகவிதயவிரோயிகளை நிரஸித்தும், ஔவாயிகஜாதாவை
ஜயித்தும் நிராவாயிகஜாதாவிதராதிகள் மணம்புணர்ந்துவரச்
செய்தே விரோயித்து எதிரிட்டோமென்று அகந்தவித்துக்கொ

டுநிற்க இவரிப்படி நிரூபாதிகஸீதாவிதாக்களுடைய சேர்த்திக்குமொரு க்ஷுத்ரஷிகளாலும் சிதைவுவாராதபடி ஸ்தாபிக்க அவதரித்தபடிகண்டு தம்முடையக்ருபைக்கு விஷயமாக்கினபடியைக்காட்டுகிறது, ஆழ்வாரும் * படியாலரசுகளைகட்டபாழியானை ஒருகூர்மழுவால் போக்கியதேவனை என்றாரிறே. சயலா - வக்ரவதித்திருமகனைக்காட்டுகிறது, இத்தால் தங்களுடைய சேர்த்திக்கு அக்காலத்தில் ராவணாதிகளினால் பிரிவுவந்ததுபோல் இக்காலத்தில் வாஹ்யாநாக்ஷுத்ரஷிகளினாலே ஒருபடியும் நலிவுவாராதபடி பண்ணினபடியாலும், * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, ஸவேயம்ஶரணம்ஷிவ: இத்யாதி தங்களிருவருடைய பாசுரங்களின்படியே தங்களிருவர்களுடைய விரோதிநிவ்ருத்திவர்த்தகோவாயோவெபவஸஹாவாதிகளை அஞ்சுருவியாணியென்னும்படி இட்டபடைகற்படையாக்கினபடியாலே தம்முடைய க்ருபாவிஷயமாக்கினபடியைக்காட்டுகிறது, சயவா - நம்பிமூத்தபிரானைக்காட்டுகிறது, இத்தால் ஸவர்வோகஷூவதிகளில் ருக்மிணிப்பிராட்டியைப்பிரிக்கநினைத்த ஶிஶுபாலாதிகள் நிறத்தில் தாம்பிற்பட்டு உதவாதபடியைக்கண்டு சுதர்ஶந சுவஹஸ்ராயிருக்க இவர் அச்சேர்த்திக்குப்பிரிவுதேடுமவர்களிடத்தில் * உபசேநாநெர் என்கிறபடியே பிரிவுடனே ஸ்ரீவாஸமுதலிகளைப்போலே நிரஸிக்கமுற்படவிழிந்தபடியைக்கண்டு தன்னுடைய தயாவஶிவாஹத்திற்கு இவரைஸாஜநமாக்கினபடிசொல்லுகிறது. நான்கு வக்ஷங்களிலும் சுநாஜயாவாத்ரா என்னுமிடத்தில் * வஶ்ஸ்தம்ஹாவிநோரநா என்கிற கொஶவ்ருத்தியையாலே சுநாஶஷ்ம் பின்என்கிற க்ஷயித்தைக்காட்டி தேசிகன் அவதரித்தபின்பு என்றாய் - இவர்களுடைய சுவதாரக்ஷத்திற்குப் பின்பு இவர்நிறத்தில் பரிவரான வசுவதேவாதி ஸீதாவிதாக்களென்ன - வஸிஷ்டமஹர்ஷி ஜஹஷிகளென்ன - ஆழ்வாருடையன்ன - நிரூபாதிக ஸீதாவிதாக்களான ஸ்ரீய: சுவதாரங்களில் வடநர்போல்வாருடைய சுவதாரத்திற்குப் பின்வதியென்ன - அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரென்ன இவர்கள்பு ரக்ஷணசெய்து தங்களுடைய ஸவஜயாவைஹாவியமான

விஷயமாகச்செய்தருளினதோபாதி இவரையும் தங்கள் ஸ்வரூபாவிஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. அதவா, அநாதி ஸம் ஸம்ஸாரவர்த்தநியிலேயாய் தாங்கள் ஸத்ருவிஜயாதிகளைப்ப ண்ணிநின்றகாலத்தில் ப்ரஹ்லாதாதிகளும் இக்குள்ளவர்களும் ஸ ர்வாணாரயணோபாயவ: இத்யாதிகளிலேகொண்டாடி. அநந்த ரம்பிறவேணதங்களை விஷயமாக்கினதோபாதி கலி காலத்தில் கலிதோஷநாசத்தைப்பண்ணி வேதாந்தமார்க்கத்தில் ஸகலதர்சனாதிகளாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் வசநஸ்லோகீஸ்தோத்ரமஹா ஸாஸ்த்ரமயமான ரஹஸ்யரக்ஷையென்ன ஸ்ரீபாஷ்யஹம்ஸஸந்தேச ஸாராதிகளில்ஸித்தாந்தஸாரஸாராவாயஸாரநாயிகாரங்க ளென்ன அயாயிகாரஸாரஸ்லோகாயிகாரங்களென்ன பின்புண்டா ன விரோதபரிஹாராதி க்ரந்தங்களென்ன இத்யாதிகளாலே குதர்க்கத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து அவர்களால் ஒருகுறைவும் வாராதபடி திருநாரணனென்னு ந்தெய்வமுஞ்சித்து மசித்துமெ ன்று இத்யாதிஸூக்திகளிலே லக்ஷ்மீணாவகூர்ஸம்வண: என் கிறபடியே ஜகத்காரணவஸ்துவை லக்ஷ்மீஸம்வணமாக்கி த்தாம் கைங்கர்யலக்ஷ்மீஸம்வணரென்னும்படி வெற்றிகொண்டுநிற்கிற தசையிலே தங்களுடைய ஸம்ஸாரவர்த்தநியிலே யுண்டாயிருக்கி றவிஷயஸத்தை க்காட்டுகிறது. இத்தால் வ்யாவ்யநாராய ணஸ்ம்ருதிகளென்றும்; பகவந்நிர்வ்யூதீதாநிஜநாநி என்றும், ப ரித்ராணாயஸாதூநாம் ஸம்பவாமியுகேயுகே என்றும், எ திர்சூழல் புக்குஎன்றும், உயிரளிப்பானென்னென்னயோனியுமா ய்ப்பிறந்தாயென்றும், ஸர்வகர்மஸமாராதநஸுஸ்வஎன்றும் ரக்ஷ்யமாந ஜநன ப்ரஹ்லாதாழ்வானையேபாசுரமிடும்படி ஹிரண்யகசிபு போல்வாராலே நலிவுவாராதபடி தனக்கு ஆஸ்ரிதஜநன அ வனைநோக்கினனென்கிற வ்ருத்தாந்தத்தோபாதி நிரஸநாஸகலங்கு தீக்ஷிதரான நம்தேசிகனையும் ஸ்ரீயாவாயஜநன ஸ்ரீய: பதிபலபடியாலும் இவருடைய ரக்ஷணாஸகலங்குபாவாவ ஸிவா ஹத்தைப்பண்ணிநோக்கின படிகாட்டுகிறது. இவ்விடத்தில் இ ன்னும் பஹுவிதமானயோஜனைகள் யதோசிதங்கண்டுகொள் வது. அதவா, ராமாநுஜஸாத்யேஷ என்கிறபடியே ராமா

நாஜமென்றது திருவனந்தாழ்வானுக்கு யோக்யமான ஸம் ஜ்ஞாவிஶேஷமாய் தன்னுடைய உபதேஶங்களிலும் அவதாரங்களிலும் அநந்தஸரஸ்ஸூக்தியிலே. அவதரித்தபோது இளையபெ ருமாள்நம்பிமூத்தபிரான் இவர்களான ஜந்மங்களிலும் அநந்தஸம் யதிஶேகராய் அவதரித்த ஜந்மத்திலும் செய்யவொண்ணாத படியாய் விஶேஷகைங்கர்யரூபமான பிற்பாடரான ஸ ர்வஜ்ஞகீர்த்தநிரவஸநத்தை ப்பண்ணினபடியைக்கண்டு இதற் குப்பரிசாகத்தம்முடைய க்ருபையை இவர்திறத்தில்லை த்தப டிகாட்டுகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே- ராமாநுஜஶப்தத்தை யௌகி கமாக்கி ராமஶப்தத்தாலே நம்பிமூத்தபிரானைச்சொல்லி அ நுஜஶப்தத்தாலே இவருக்குப்பிறகு அவதரித்தவரான கண்ணனைக் ககாட்டி அவருடைய உபாயவிஷயத்தை ச்சொல்லுகிறது அதெங்ஙனேயென்னில், கண்ணனுடைய ஸர்வஸமான சரம ஶ்லோகத்தை தீதாபாஷ்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிப்பித்து ம். ரஹஸ்யத்ரயவிவரணக்ரமத்திலே சரமஶ்லோகார்த்தவிசா ரத்தில் உபநிஷத்துகளை, ஸத்யாயம் கீதவிதிபோஸா ரயிஸர்வதநகா. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி- நே ர்ப்பாகஞ்சிகின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன்முனேசொன்ன தனித் தருமம், உதாஹரணங்களிலே வெளியிட்டபடியைக்கண்டு தம்முடை ய க்ருபாதிஶயத்திற்கு விஷயமாக்கினபடிசொல்லுகிறது. அய வா - ராமஶப்தத்தாலே * ரூதாராம, வந்தவஜ, என்கிறபடி யே ப்ரபந்நபர்வரான ஸ்ரீபாவுகியைக்காட்டி அநுஜஶப்தத் தாலே * ஸர்வஸ்வம் உத்பூஷணம்ப்ரோஹணம் ஸம்ஸ்ருஷ்ட ராமாவை ஸேவையில் பிராட்டி - சேனைமுதலியார் - ஆழ்வார் - ஸ்ரீமந்நா தமுனிகள் - உய்யக்கொண்டார் அளவுங்காட்டி வந்தவர்வா யர்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்று ஆழ்வார்கோடியிலு ம் ஆசார்யகோடியிலும் ப்ரயாணஹேதுவான நம்மாழ்வாரு டைய தொண்டர்க்கமுதாய் * அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையையன் று ஸம்ஸாரஶோஷகமாய் * பாலோடமுதன்னவாயிரம் என்று செவிக்கினியசெஞ்சொல்லாய் ஸர்வோபாயமான ப்ரபத்திஶா ஸ்த்ரைகப்ரகாஶகமான திவ்யப்ரபந்தத்தை வஸநாவே

மாக நிலைநிறுத்தினபடியாலும் தச்சிஷ்யரான நாதயாமுநாதிவ்ய ஸாவஸ்ரகாஸநத்தினாலும் அவர்களுடைய கடாக்ஷபாத்ரரான மை தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் நாதபதத்தாலே ஸ்ரீநாதமுநிகளைச்சொல்லி அவரை ஆசார்யகோடியிலே பின்புண்டானவராக உடைத்தாயிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களென்று விக்ரஹம், அல்லது - ஸ்ரீநாதமுநிகளுடைய ஸம்பந்தமுடையாலே யுண்டாயிருக்கிற ஆசார்யாநுக்ரஹத்தைச் சொல்லுமாம், அல்லது - ராமாநுஜபதத்தாலே ஆசார்யகோடியிலே அவர்களுக்குப்பின்புண்டான பெரியமுதலியார்துடங்கி பெரியநம்பியளவாக ஆசார்யஸமூஹத்தைக்காட்டி அவர்களுடைய கடாக்ஷவிஷயத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே ராமாநுஜபதத்தாலே உடையவர் தம்மையேநேராகக்காட்டி அவர்தம்முடைய கடாக்ஷவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில், * யதீந்த்ரமாச்ரய வா - என்று அவரேயிவரென்று சிஷ்யாசார்யர்கள் கொண்டாடலாம்படி அவர் தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யாதிக்ரந்த ப்ரபந்தத்தாலே விலக்ஷணமாகப்ரவர்த்திப்பித்தும் அவர்தம்முடைய யக்ஞத்தாய் ஸாரணாகதிஸாஸ்த்ரமான ஆறாயிரப்படியே இவ்விலக்ஷணமான ஸாம்ப்ரதாயத்திற்கு * யதிராஜஸம்பந்தம் ப்ரமாணம்வேதாஸ்து என்கிறபடியே ஸாஸ்த்ரஸித்தாந்தஸம்ரக்ஷகமென்றுகாட்டியும் இதற்கு உபப்ருஹ்மணமான பகவத்விஷயத்திற்கு வ்யாக்யாநங்களையும் பகவத்விஷயமாலைகளையு மருளிச்செய்தும் இவர்தம்முடைய ஸிதாந்தபரிபாலனஸாமர்த்தியத்தை * வரப்ரஹ்மணஃ காருண்யஹவிலக்ஷணோஜ்ஜ்வலதீக்ஷணோயாமுநிஃ, காஸம்கரஸம்காராஜஹ்ருதியதிவ தளஹஸ்தவேதாந்தவேதிஃ" என்றுகாட்டியும்* யதீஸ்வரஸரஸ்வதீஸமாஹிதாஸயாநாதிந்யாயாதிபாலே தத்ஸம்பந்தவிஷயத்திலும் தம்முடையப்ராவண்யாதிஸயத்தைக்காட்டியும் * சிந்தியோமினித்தீவினையே யென்று தம்முடைய நிர்ப்பரஸமாவத்தைச்சொல்லியுமின்னும பகவத்விஷயமானஸூக்திகளாலே உடையவருடைய திருவுள்ளம் குளிரும்படியாக்கி தத்கடாக்ஷவிசேஷத்தை தாம்சிந்தாமல்கொண்டபடி ஸூசகமாகிறது - அல்லது - ராமாநுஜபதத்தாலே, ராமாநு

ஜ அப்புள்ளார்முகமாய் 'இதி யதிராஜமஹாநஸ எதிவரனார் மடப்பள்ளிவந்தமணம்'' என்னு மித்யாதியாலும் உடையவருடைய கடாக்ஷபரீவாஹமாகவந்து ஸம்ப்ரதாயங்களும் திறம்பின ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புவாஹராமாநுஜ அப்புள்ளாரான ஸாக்ஷாதாசார்யர் பரிவாஹிணீ கடாக்ஷவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. இதைக்கணிசித்திறே "ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந்நாதத்வா ஸ்துகமா: ஸமா: கலாவ, த்ரய்யாராமாநுஜதேசிகேந்த்ரா வாத்ஸ்யவேதாந்தார்ய, வேதாந்தஸூரிர் ஹரிதாஸ்யவேதஸ, வேதாந்தாசார்யவர்ய கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர, வேதாந்தாசார்யதேசிக, வேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யம், வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய், யோகாஸநமிஷ்டா ரூபகீர்த்திதை:, கிடாம்பியப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைப்பழக்கி வைத்தாற்போல் பழக்கிவைத்த, காக்குங்கருத்துடைத்தேசிகர்'' என்னு மித்யாதிவஹுஸஹஸ்ர த்ராவிடஸூக்திகளாலே தாமும்பிறர்களும்கொண்டாடி ஸ்வாசார்யனை அப்புள்ளாருடைய திருவுள்ளத்தை தத்ஸம்ப்ரதாயமெல்லாருவருமாலுங்குலையாதபடி க்ருதஜ்ஞமாய் ப்ரவர்த்திப்பித்தபடியாலே உகப்பித்து அவருடைய கடாக்ஷஸர்வஸ்வத்தையும் பெற்றபடி சொல்லிற்றாகிறது, ஆக ப்ரதம ஸ்லோகத்தாலே ஸ்ரீபஷ்யஞ்சித்தருடங்கி ஸாக்ஷாதாசார்யனை அப்புள்ளாரளவுமுண்டான ஸர்வாசார்யர்களுடையவும் க்ருபாப்ரவாஹங்களுக்கு ஒருசேர்வாரியாய் நின்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * * *

(ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸம்ருத்திலக்ஷணம்)

என்றுகீழ்ச்சொன்ன ஆசார்யகடாக்ஷவிசேஷத்தாலே "மயர்வறமதிநலமருளினன்'' என்னும் ஆழ்வாரைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான விலக்ஷணஜ்ஞாநவைராக்யாதி குணாலங்காரத்வத்தைக்காட்டுகிறது, இந்த ஜ்ஞாநவைராக்யங்களையே ஹேதுவாக வுடையவரென்றாய் "விவேகநிர்வேதவிரக்தி, இதிஹாஸ ஸூக்தியிலே அருளிச்செய்தவதாகையால் "ஆசார்யவாநபுருஷோ வேத,, என்கிறபடியேயும் "வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டென்று'' சொல்லுகிறபடியேயும் தனக்குஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாந

ஸ்ரவணமெல்லாமிருக்கச்செய்தேயும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தமாய் ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தால் வருகிற அபரோக்ஷஜ்ஞாநரூபமாகிற பகவத்விஷயஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது; இத்தைக்கணிசித்திறே; “பரிப்ரச்நேந ஸேவயா” “உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிந:” - என்று ஸர்வஜ்ஞனான கீதாசார்யன் பிறர்க்கு உபதேசித்து தானும் ஸாந்தீபந்யாதிகள் திறத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளைத் தேடினது “ஜ்ஞாநவைராக்யராசயே” என்றிதுகளையிறே பூர்வாசார்யர்களும் லக்ஷணமாயிட்டு வைப்பது. நம்தேசிகரும் பாதுகாஸஹஸ்ரத்திலே சொல்லியும் அநுஷ்டித்தும் காட்டி விசேஷதர்சநம் பண்ணிற்று. இதைக்கணிசித்திறே “அறிவுடனைந்தறிவாரருள் செய்பவனைந்தனரே” என்றது, இப்பக்ஷத்தில் வைராக்யமாவது :- ஸதத்வ்ருத்திஸித்தமாய் வருகிற ஜ்ஞாநாதிகளிலுண்டான அருசியைச்சொல்லி ஆக இரண்டுகுணங்களாலேயும் மற்ற அநுஷ்டாநாதிகுணங்களையுமுபலக்ஷித்து ஐகாந்த்யாதிகுணங்களையே கழற்றவொண்ணாத ஸ்வலக்ஷணமாக வுடையவரென்கிறது. யதா - “தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தம், வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம், ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு” என்றித்யாதிப்படியே பகவத்விஷயஜ்ஞாநமே ஜ்ஞாநமென்றும் இதரம் அஜ்ஞாநத்தோடொக்குமென்றும் இத்தால் ஸூசிதமாய் “ப்ரதிபத்திஜ்ஞாநவைவர்ஜ்ஜிதே, ஶுத்தே யத்நவஶே:” என்றுஇவ்விஷயத்திற்குப் புறம்பான பாஹ்யஸிதிக்ஷணாதிவைராக்யத்தைச் சொல்லுமாம் யதா - “புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவமே, அலந்தல்காட்டுவோமே, பரமதப்போர் பூரித்தோமே” என்றுந்தாமருளிச்செய்தபடியே தமக்கு உபஜீவ்யங்களான “யஸ்ய ஸங்க்ருத்ய ஹ்ருதய ஸ்ரேயா நிரூபகா:, தலையறுப்பதே கருமங்கண்டாய்” என்றும் பூர்விகர்கள் பாசுரத்தின்படியே இதற்குப்புறம்பானவர்களை நிஸ்ஸேஷவித்வம்ஸநம் பண்ணுவதே உசிதகைங்கர்யமென்கிற ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லி வைராக்யபக்ஷத்தாலே அவர்கள் திறத்தில் அநுகம்பாதிரூபமான நசையற்றபடி சொல்லுகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே “ஜ்ஞாநாநுபவஸ்ரத்தா ஶேஷேஷாதிவைராக்ய

நா:, ஸ்வஸ்யாத்மவைசேஷ்யம் ஹிவிநா...: உபாயிஷ்டாநம் வெ
ஸ்மிசேஷிகா, ஜகத்ஸித்தாந்தமஹாமஹம்ஸமாஹாத்மே, இத்யாதிப்படி
யே ஸர்வசேஷஸர்வஜ்ஞாய ஸர்வாவயஸ்ஸுகளிலும் பிரிவற்றநி
ம்ஜியாநமே ஸர்வேச்வரைச்வர்யமென்கிற ஜ்ஞாநத்தையும் இதடியா
க இந்த நியாநத்தை ஸகலதேசத்தில் பிரிக்கிற ஸம்சயவிவ
ர்பாதிப்ரஸூதரான சிலஸித்திகளுடைய விஜ்ஞாநத்திலுண்டான
வைதஷ்ண்யத்தையுங்காட்டுகிறது. அன்றியே "சேஷித்வம்வதி
தயாதீக்ஷாஸாதீக்ஷாதமே, உம்பர்போகமுகந்துதருந்திருமாலே யுக
ந்தோநாமே, அழிபாவானில்வைக்கும் மனமேமேமகிழாதே யிரப்
பதென்கொல், என்கிறஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லி அத்தால் "விஷயம்கிஞ்
ந்யம்ஸவெக" இத்யாதியின்படியே அவன்தன்னிலும் ஸாரா
ஷாய்த்தை ஸவெகூபாத நைராச்யத்தைச்சொல்லுகிறது.
ஸயவா "பெறுவதெல்லாமிங்கேநாம் பெற்றுவாழவென்கிறபடியே
விவ்ருஷ்டியிஷ்டமான இந்தலோகத்திலே நிரஞ்ஜனமாக ஸமஸ்தஸ்தவ
தாவாய்வைகும்கூர்த்தைப் பெறக்கடவோமென்கிற ஜ்ஞாநத்
தைச்சொல்லி இதடியாக "வைகுண்டவாஸேவிநமே ஹியாஷ:"
என்று லோகாந்தரகாலாந்தர தேசாந்தரங்களிலே நிஷ்த்ருஷ்
ஷமாகவருகிற ஸநாஸவத்திலுமுண்டான வைராக்யத்தைச்சொ
ல்லுகிறது. அன்றியே "ஆசார்யாதிஸமேவதாம் ஸமயிகாம
ந்யாம் நமந்யாமே, மஹோராஜவராஹே, தஸ்யாதூராாந்த
ரோமராா:" என்கிறபடியே ஆசார்யனே தைவதமென்
கிற ஜ்ஞாநம், இதடியாக "மாராவக்ஷநவாயவர்கம், குருக்கள்
குழாங்கள்குரைகழற்கீழ்" இத்யாதிகளுக்கு வேறுபாடாய்வருகிற
ஸமஸ்திஷயத்திலுண்டான வைராக்யமுஞ் சொல்லிற்றுகிறது.
இத்யாதிமாணங்களை "அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்" என்கிறப
டியே ஸமஸ்தாவதாவாய்வைகும்மே நிரவதிகமாயிரு
க்கிறதமக்கு ஸம்ஷணமாக உடைத்தானமை ப்ரகாசிக்கிறது.*
(ஸ்ரீவேங்கடநாயார்யமென்று)

கீழ்ச்சொன்ன மாணவிசேஷங்களுக்கு "மாணாநாதோக
வோதஸாநு" என்கிறபடியே விளைபும்பூமியென்னும்படியான ஸவ
தாரவைஸவம் சொல்லுகிறது. முகப்பிலேதோற்றியிருக்கிற

ஸ்ரீஶைலம், நித்யபோகே நிலாயநே" என்கிறபடியே நித்யஸம் பாயத்திலேயாய் "வேங்கடேஶாவதாரோயம்" என்கிறஶ்ருதிலே பஞ்சஸம்வத்ஸரத்தில் அலர்மேல்மங்கையாய்நின்று இவ்வ வதாரத்தில் "ஜநநாஷ்டகேவஜநாஷீ" என்கிறபடியே கடாக்ஷ ஷிநிரவஸிநாவபாவேஸ்தயான ஶ்ருதவித்யாரஸிவேயாயும் ஐஶ்வர்யவாரஸிவேயாயும் பிராட்டிகிற்கிறபடி சொல்லிற்று கிறது "வேதாந்ததேஶிகஸ்ரஜாயிநே" ஸஹஸ்ரவர்ஷவாரஸி வேயும் என்று இவர்தமக்கு திருவேங்கடமுடையான் வேதா ந்ததேஶிகபட்டாபிஷேகம் பண்ணினதேயாயிலும் இவர் கடாக்ஷிகளை நிரவஸித்தபின்பு கவிதார்க்கிகஸிம்ஹமென்று அரு கேயுள்ளார் ஜயகோஷணையிட்டதேயாயிலும் அவர்களிருகவரு ங்களித்து பஞ்சவம் நாம்பண்ணின ஸிம்ஹாஸநபட்டாபிஷேகம் ஸ ஹயோஜநமாய்த்தென்று "வேதாந்ததேஶிகனென்றும்" ஸர்வ தந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும்" அவர்கள் தமக்கிட்ட ப்ரஶஸ்திதிருநாமம் பெற்றபோதுமுண்டான ஜயஸ்ரீயைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். *

"ஸ்தநாமயாஃஸ்ரீஜாய, கஞ்ஜிக்ஷதஃஸ்ரீஜாய, பயிலுந்தி ருவுடையார்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்தான வஸி ஷ்டவேகடகஸ்ரீயைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். *

(வேங்கடநாயகனென்றது.)

இவர்தமக்குவித்வான்களிட்ட திருநாமமுமாம். கதவா:— திருவேங்கடமுடையானே இவ்விஷயம்சொண்டபடியாலே அவனு டைய திருநாமமே பின்தொடர்ந்தது என்றும் அவனுடைய கண்டாகர்ணதாவதாரமென்றும் யோஜிக்கவுமாம். பஞ்சவக்த்தி ல் திருநாமவைஶவமே ஆஶ்ரிதருடைய ஸர்வதோஷநிவ்ருத் தியையும் பண்ணி ரக்ஷகத்வாதிகளையும்செலுத்தி "கத்வார த்வாவி" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶத்திலும் "உச்சாயேதி" என்கி றபடியே ஸர்வஸ்லாகணீயமாய் கொண்டாடத்தக்கதாய் இரு க்கிறபடியைக்காட்டுக்கிறது. உத்தரவக்த்தில் "ஒன்றுமேதொழந ம்வினையோயுமே, கடுவினையிருவினையும் கடியும்வெற்பு" என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரஸித்தமாய்உஜ்ஜ்வலமானமணப்பாட்டைப்பெ ற்று அத்தாலே தாம் "தெய்வவடமலை" யென்கிறபடியே கயிலஷ

த்ருஸம்ருத்தனைப் நாயகனைப்பின்ற அத்திருமங்கை மஹிமையாலும் தன் பெருமையாலும் இந்தகாஷ்ரூஷிகளையும் திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்று சங்கல்பாய்நின்றவிடத்தில் ஸ்ரீபுரபணத்திற்குறுப்பான ஸௌஹார்த்தஸௌசீல்யாதிகுணங்களே தாங்கள்சேராமைக்கு ஹேதுவாகவும் எளிவரவுசொல்லுகைக்கு ஹேதுவாகவும்பண்ணி உதாஸீநராயும் ஸத்ருவத்ராயும் நின்றசேதநர்களைத்திருத்துகைக்கு வசீகரமான குணவிசேஷங்களையுங்கொண்டு ஸ்ரீவேங்கடநாயகதேசிகரை ஸர்வஜ்ஞஜ்யவாதி குணங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஆசார்யவரராய் அவதரித்து நின்றபடி சொல்லுகிறது. இப்படி தன்திறத்திலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸமமாய் நின்றபடியை அநுஸந்தித்துவாயாறத்திருநாமத்தைச்சொல்லுகிறாராகவுமாம். * * * * * *

இவ்வளவு உபகாரத்தை அநுஸந்தித்தவிவர் 'நங்கட்பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே' என்கிறபடியே தன்திறத்திலும் ஸ்வாமியினுடைய க்ருபாப்ரவாஹம்பெரிய கிண்ணகமெடுக்கஇவர்தமக்கு இவ்விஷயத்தில் பக்திமுண்டான இழவேமேலிட்டுத்தோற்றிதம்முடைய தோஷதர்சநாதிகளினாலும் இவர்விஷயத்தில்தமக்கு ப்ராவண்யத்தாலும் தம்மை "அஸ்மிந்" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராக கருதி "ந நமேபம்" என்பாரைப்போலே எண்ணியும் தமக்கு வாசகமான அஹங்காரத்தை அங்கீகரிப்பியாதபடி அநுதபித்துநிற்க ஸித்த்யாஜத்தையிட்டு இந்தக்ருபாப்ரவாஹம் கமர்பிளந்தபூமியிலே ஒருபாட்டம்மழைபோலேகிட்டிகொண்டுநிற்க அத்தாலே "உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்து" என்கிறபடியே ஒருபடி தாபத்ரயாதிகள்ஶமித்துக்குளிர்ந்து அஹம் என்கிறஅக்ஷரம் நமஸ் என்கிற உத்தமபர்யாயத்தில் அஹங்காரித்ததுஎன்னும்படியாய் தோற்ற அந்தஅஹம்ஶப்தவாச்யரான தாம் அந்தப்ரவாஹத்திற்கு எதிரிடமாட்டாதே வேரற்றமரம்போலே தம்தலையைவணக்கி நமஸ் என்றுபல்காலும்சொல்லவேண்டியும்- "வேதாந்ததேசிகம்" என்று அநுஸந்தித்த பின்பு கிரியாபதத்தைவிடவேண்டியுமிருக்க அதுவுமாகாதபடி "இட்டகாலிட்ட

கைகளாயிருக்கு''மென்கிறபடியே போரவிஸராய் ஈடுபட்டு எத்தி
ற''மென்னவாழ்வாரைப்போலே மிகவும்மோகித்தும் "உக்ஷாயெ
திஸக்ஷூீநஃவாநெஹாவாவகிஃவந" என்கிறபடியேயும் இதற்
ருக்கைகம்மாறு இனியொன்றுமில்லை யென்று சுவஸராய்திருவ
டியின்கீழேவிழுகிறார். * * * *

இதில் வதஹோநத்தாலே இதற்குமேற்பட்ட வேறொரு ஹெ
ஹபாஹெதுவில்லையென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. சநஹஸ நம்தே
சிகருடைய ஹாஜ்விஶேஷத்தாலுமிவருடைய சநாஸஂயாநமா
னவித்தனியனை ஹுஸஂயாநாஸஂயாநகாலத்திலே சநாஸஂயி
க்குமவர்களுடைய சஷுஷவிஶேஷத்தாலும், வஹுவஹஂவக
வதிஹத்திருமகளுடைய ஹாஜ்விஶேஷத்தாலே ஸ்ரீஹஸதாழ்வா
ன் மோகந்தீர்ந்தெழுந்திருந்து வாஷாகாவாஸமாக ராஜ
நிவஹணஸஉஹாஸானதோபாதியும்–ஆழ்வாருடைய செவிக்கினி
யசெஞ்சொல்லாய்த்தொண்டர்க்கமுதமுமான பாசுரபரம்பரைகளை
க்கேழ்க்கவிரும்பியிருக்கிற ஸ்ரீயஃவதிகதீயர்களுடைய ஹாஜ்வி
ஶேஷத்தாலே ஆழ்வார்மோகந்தீர்ந்து ஹுஸஂயத்தைத்தலைக்கட்
டவல்லராம்படியானதோபாதியு- மிவருந்தம்முடைய ஹகிவாஸவ
ஶத்தாலுண்டான மோகம் அரையாறுபட்டு கீழ்ச்சொன்ன உவ
காஸவிஶேஷங்கள் தமக்கெந்தமுகத்தாலே யிவரிடும்படியாய்த்
தென்றாராய், வெஷாஞாஸஹுஷஶஹநத்தாலே யென்றறுதியிட்
டு வெஷாஞஹெஶிகமென்று ஶ்லோகவஹிகிசெய்தருளுகிறார். *

இங்கு வெஷாஞவஷஂ உஹயவெஷாஞ ஸாயாஸணவாவசுமா
யிருக்கச்செய்தேயும் தமக்கு வெஷாஞயாஷமவ்வழியாய் வந்திருக்
கச்செய்தேயும் ஹுக்ஷகத்திலி ஶ்லோகஹுவதஹகாஸான ஹஷ
கஂதுஸகஂதுஜீயர் தமக்கு நிஜாஞஹெஶிகநு சவ்யாஜக்ஷவா
விஶிஷராய்க்கொண்டு ஸ்ரீயஃவதிதுடங்கி ஆழ்வார்முகமாக வ
ஸஂவஸாஜகமாய் உடையவராலே ஷடஸஹஸ்ராஂய வ்யாவ்யாந
ஸஹிவெண புள்ளானையிட்டு ஹுவதிஹப்பிக்கப்பட்ட விஷக்ஷ
ணோவாயஸஹித ஹுவதிஶாஸ ப்ரதிவாஷகமான இஜ்ராவிஷ
வெஷாஞாஸஹங்களை 'வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி'' என்
கிறபடியே தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேதங்கி ஹுவதிஹக்கும்படி

தமக்கநாத்ருஷித்த க்ருபாபரீவாஹத்திலீடுபட்டு அந்த க்ருதஜ்ஞதையாலே இவ்வைபவவிசேஷ மநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் ஸூக்ஷ்மங்களிலே இப்படி பரமோபகாரகனான ஸ்வாசார்யகுணாநுஸந்தாநம் தமக்கும் இனிபின்புள்ளாருக்கும் ஸர்வதாபேக்ஷிதமென்று ஸூசிப்பதாக இப்பாசுரத்தை வெளியிட்டதாக பத்ரிவிஷ்கர்ஷஸாராஸாரார்த்தவிசேஷங்களிலும் ஸம்ப்ரதாயநிர்வாஹாதிக்ரந்தங்களிலும் ஸம்ப்ரதாயமாகையாலும் அப்படியே ஸிஷ்டாநுஷ்டாநமுங்கண்டு வருகிறதுமாகையாலும் - வேதாந்ததேசிகனென்று ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தை விசேஷணமாக்கி இட்டு ஸகல ப்ரதிபாதக விசிஷ்டரான “ஸ்ரீமதே வேங்கடநாதார்யாய நம:” என்றநுஸந்திக்கவுமாம் - அன்றியே - க்ரமத்திலேயாகவுமாம். * * * *

இங்கு இந்தவேதாந்தாசார்யத்தை ஸம்ப்ரதாயப்ரவணஸ் ஸூசிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்றில் “ஸம்ப்ரதாநஸாஹஸ: ஸ்ரீபாஷ்யவேதாந்தாசார்யா ப்ரபந்நஷிர்த்திஷ்டே த்ருஷ்டமாயாஸமேதந:, ஷஷ்டிஸாம்வத்ஸரேஷ்வப்ரதிஹதகீதார்த்தவக்ஷோநீம் ஸ்ருத்:, ஸ்விக்ஷஸம்வத்ஸ்ப்ஷ்டிகிருஹ, ஷஷ்டீதநிர்மாணமாயாதி ஸரணம், ப்ரஹ்மாநந்தஸம்ஸ்க்ருதஸஹித நிஷேவேஜநிவர: ஸதாநீகம் ஸாரஸூக்திநிபந்தவ்யாக்யாபக:,உபநிஷந்நேந: பண்டிதஜநிவரஹ்ஸேக: பரிணதி:, ஸ்ரீஸ்த்ராசார்யஸ்தவாபிதமிதம் ஸர்வப்ரஸ்யஸ்ரீ யோஹ்யஸ்ஸூகா ஸ்தாவஸ்திதிமிஷவிரஹோதேசிகாஸ்ஸூக்திதா:, சடகோபன் நுளிலே; செய்யதமிழ்மாலைகள், ஸ்ருதிபோபநிஷத். ஒருபத்தும்பற்றுகவுணர்ந்துரைத்தோம், தீயினிற்றாசாகும், பரபக்ஷாக்களுக்கு ஸம்வித்ஸம்ஜநத்திலாழ்வாரருளிச்செயலே ஸம்யாநத”மென்றும் ஐத்யாதிஸமுத்கிர தஸ்ஸங்ஙள்களிலே தமக்கு பகரித்தபடியைக்காட்டுகிறது. * * * *

இதில் சில உதாஹரணவிசேஷங்களை ஸ்வதாரிகைமுதலானவிடங்களில் கண்டுகொள்வது, ஆக இப்படி மேல்ஸம்ப்ரதாயசாரி கைதுடங்கி யிவ்வளவாலே ஸ்ரீமத்ஸூக்திஸஹாஸ பராணாந்தரவ்யாஸஸம்ப்ரதாஸ்சரான பராம்காசபரகமயதிவர ஸ்ரீபாஷ்

ஸம்ஸாரவேஷ ராமாநுஜ நிகமாந்த தேசிகாதிகளுடைய ப்ரமா
ணாதிமேயான இஸ்ஸித்தியாம்பரைகளிந்த ஸம்ப்ரதாயத்
திற்கு வந்தபடியையும் ஸ்ரீஜீயராலே அவிச்சிந்நமாக ப்ரவர்த்திப்
பிக்கப்பட்டுவருகிறபடியையும் கோயிலில் திருவரங்கன் திருமுற்ற
த்தில் பெரியபிராட்டியாரோடுகூடின பெரியபெருமாள் சேர்த்தியி
லேயிடுபட்டு தேசிகனும் அங்குள்ள ஸாத்விகர்களுமெழுந்தரு
ளியிருக்க - இப்ப்ரபந்தவிஷயத்தில் உடையவருடைய ஸம்
ப்ரதாயாகதமான ஆறாயிரப்படியின் அபிப்ராயமாக வே
தாந்தஸம்ப்ரதாய நிர்வாஹத்தாலும் மற்றும் ஸகல விஷயாதிக ரஸ
ஸாரவிஷ்ணுஸ்வாமிகளிலும் திவ்யதேசங்கள் கூடங்கி
ஹ்ருதயங்கமவாக்யங்கம் இயல்கேட்டருளும்படி முன்போலே த
ழைப்பித்தபடியாலும் இவர்விஷயமான இத்தனியனை ப்ரபந்த
யாநுஸந்தாநகாலத்தில் ஸ்ரீமத்ஜ்ஞாதா வாதிஸார்வபௌமாக
அநுஸந்திக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்றச்சேர்த்தியி
லே ஸாத்விகர்கள் ப்ரார்த்திக்க பெரியபெருமாளும் பிராட்டியா
ருமப்படியேயாகக்கடவதென்று நியமித்தபடியையுமாராய்ந்தால்
விலக்ஷணமான ஸத்ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்களான ஸாத்விகர்களுக்கு
இயலினுடைய ஆத்யந்தங்களிலே இத்தனியன் அநுஸந்தாநம்
யபமாகக்கடவது, இதற்குப்புறம்பாய் வருந்தடைகள் அப்ர
மாணமாகையாலும் அஸம்ப்ரதாயமாகையாலும் இச்ஸ்ரீவைஷ்ணவ
ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வாரெம்பெருமானார்
நிகமாந்ததேசிகாதிகளுடைய ஸித்தாந்தங்களுக்கும் அநு
ஷ்டாநத்திற்கும் விருத்தமாகையாலும் இதில் விசேஷஜ்ஞ
ரான உடையவருடைய நிஷேதவிருத்தமான ப்ரயா
ஜநவாம்ஸவாரா ஸம்பந்தத்தாலும் சிஷ்டவிப்ரஹங்களன்
றென்னுமிடம் ஸுதிக்ஷ்ணர்களான ப்ராமாணிகர்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||௨||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய ஸ்ரீநிமிவேங்கடதேசிகன் தனியன்.

ஸ்ரீமத்வரதமுநே: ப்ராப்தவேதாந்தஸம்பதம் |
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹதயாபாத்ரம் ஸ்ரீவேங்கடகுரும் பஜே ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீஸௌம்ய வேங்கடார்யமஹாதேசிகாய நம:.

இப்படி இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலே ஸ்ரீபதி ஸ்ரீரங்கேச ஸாக்ஷாத்காரவிஷயானவர் த்ருஷ்டிகராய், அத்தாலே "ராமாநுஜதயாபாத்ர"மென்று புகழப்பட்டவருமான நம்தேசிகரை முன்னம் சரணமடைந்து, அந்த ஸ்ரீயப்பதி தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக வந்த குருபரம்பரையை சரணமடையும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி.)

இத்தனியன் கோயிலிலே எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்தில் ஒருக்கால் குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரஸங்கமுண்டான போது, "வஞ்சமுக்குறும்பாங்குழியைக்கடக்கும் நங் கூரத்தாழ்வான்சரண் கூடியபின்" என்னும், "ஆத்யம் யதீந்த்ரஸிஷ்யாணாம்" என்றும், "ஸிஷ்யகேவலோபகாரவிதுரக்ஷணகுணா: குருநாதேயபாஸ்ய:" என்றும் புகழப்பட்ட கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * * ||

இங்கு "ஸ்வாசார்யம் ப்ரணமேத்ப்ராஜ்ஞ:" ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த:, ஆசார்யேப்யோ நமஸ்க்ருத்ய தத்பூர்வகான், வம்ஸஜாம்ஸ்ச ப்ரணம்ய, ஆசார்யபரம்பராயாமிமாம், தாஷ்டீகஷணவிலக்ஷ்மீபரமாசார்யகுணஸ்ருத: | க்ருபாஸமுத்ரஸ்ய ஸ்வாமிநோ ஸ்ரீமதோக்தம் ப்ரணம்யாந்வஹம் வ்ருத்தே" இத்யாதிகளில்படியே ஆசார்யன் தொடங்கி எம்பெருமானளவும் குருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமாயிருக்க, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் — என்று எம்பெருமான் தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்

ணில்; இது ப்ரவிஷ்டர்க்கள் ப்ரவ்ருத்திபண்ணும் க்ரமம்போலன்றிக்கே "தஸ்மை ராமாநுஜார்யாய நம: பரமயோகிநே" என்று வ்யாக்யானம்சொல்லுகிற க்ரமம்போலே உபதேஷ்ட்ருமாசார்யான் ஸமாரம்பா க்ரமமாகையாலே லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பா மென்கிறதனியனை இங்கு அநுஸந்திக்கத்தட்டில்லை. * ‖

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் என்றது "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" என்றும், "யஸ்யாஸ்ஸர்வம் இதம் விஷ்ணோ: ஸர்வதைவ ஜகத்" என்றும் "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ" என்றும், "ஈஸ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" என்றும், "ஸ்ரீ:" என்றும், "அஸ்யேஸாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" என்றும், "தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவாந் ஹரி: । ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாநயோர்வித்யதே பரம்" என்றும் "நீ யுந்திருமகளுநின்றாயால்" என்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர்" என்றும் "அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேன்மங்கையுறைமார்பா, உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்றும், "வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே" என்றும், "ஸ்ரீநிவாஸ" என்றும், "த்வம் ஸர்வம் ஸர்வதா ஸர்வத்ர ..." என்றும், "என்றுமோரேதமின்றி யிரவியுமொளியும்போல வொன்றிநின்றுலகளிக்கு முகம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, உபயோரவியோகம் இல்லாமல் பிரிவற்றுசேர்த்தியையுடையவராகையாலும், "யஸ்யா வீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கிதபராயணோ விதத்தே ..." என்றும், "ஜகத்ரக்ஷணாயாவிர்நாரயணாய நம: ..." என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவனுக்கு ரக்ஷணைகரூபயோகிகையாலும், மறைப்பொருளான நாராயணஸூக்தங்கள்போலன்றிக்கே, லக்ஷ்மீநாயஸமாஸத்தாலே அவ்விருவர் சேர்த்தியைச்சொல்லி, அவர்கள் முகமாகத்தொடங்கிவந்தென்றபடி. இத்தால், இச்சுவடறியாதார்க்கு உபயவிபூதி த்வயார்த்தர்களான தீவ்ரவைதிகருடைய கடாக்ஷமுண்டாகாதென்றதாய்த்து. இந்த ஸம்ப்ரதாயந்தானும் திவ்யவைதிகளிருவரு

மாய் ஸேநாபதியாழ்வானுக்கு உபதேசித்து அம்முகமாக ஐ
ஹாஸ்ரீ ஹாஸிநீகாரிஷேஷரான நம்மாழ்வாருக்கு திருக்கு
ருகையில் உபதேசமாயிருக்கும்.

நாதயாமுநய்யுமாமென்றது, ஆழ்வாரளவும் பேஷரம்ப
ஸ்யமாயிருந்துவைத்து பின்பு நாதமுனிகளுக்கு யோகமஹிமை
யில் ஸாக்ஷாத்தாக உபதேசிக்கையாலே அதுமுதல் ஶிஷ்ய
ஆசார்ய ஶிஷ்யவேந ஸம்ப்ரதாயலக்ஷணமாயும் அவிச்சிந்நமாயும் ஆள
வந்தாரிடத்தில்வந்து அம்முகத்தாலே ஶ்ரேயமாய் ஸம்ப்ரதாய
ஸித்தமாகையாலே அந்நாதயாமுநர்களை மத்யமாக உடைய
வென்றபடி, ஆகையாலிறே, “நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம் பஹு
ஶிரவித்தம் யாமுநேயப்ரபந்தம்” என்றும், ஜ்யேஷ்டே
தாராயாபஹ்ருதம் வீரநாராயணோபாஸ்த | ஶுகவக்த்ரம்
ஶடாவாயஶ்ரேஷ்டநாதமுனிம் ஹ்ருதி” என்றும், நம்தேசிகனும்
ஸஹஸ்ரதம் ஸ்தோத்ரஸாரமும் அருளிச்செய்தார்கள். இந்நாத
யாமுநர்களை நடுநாயகமாக்கினது - நிரவதிகமாயிருத்தாலும், ம
ற்றவர்களிவர்களில் அந்தர்கதர்களாகையாலுமென்றுகருத்து.

அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்றது, அஸ்மதாசார்யர் எம்
பெருமானாராய் அவரளவாகவுள்ள வென்றபடி. இப்படி ஆழ்வா
ன் அநுஸந்தாநத்துக்கருத்து. இத்தால் இக்குருபரம்
பரையாகிற மஹாநதி திவ்யதம்பதிகளாகிற மஹாகிரியிலுண்
டாய் நாதயாமுநர்களாகிற நடுக்காட்டுநல்வழியாய் ப்ரவஹித்
து எம்பெருமானாராகிற மஹாதடாகத்தில் தேங்கிமடுத்து ஆ
சார்யர்களாகிற மதகுகளாலே சேதநர்களாகிற பயிர்களை வா
ழ்விக்குமென்று பன்னீராயிரத்தில் சொன்னஅர்த்தம் சொல்லி
ற்றாயிற்று. * * * * * ||

குருபரம்பராமிதி என்றது, இப்படிப்பட்ட குரு
பரம்பரையைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி. இது ஆழ்வான்
அநுஸந்தாநத்தில்கருத்து. பின்னோர்கள் அநுஸந்தாநத்தில்
நாதயாமுநர்கள் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே நிரவதிகம்செ
ய்தருளின ராமாநுஜனை எம்பெருமானாரையும், ராமாநுஜ
யாவாசார்யரான நம்தேசிகரையும் நடுநாயகமாக உடையகுரு

வஸம்பத்ரெமென்றுகருத்தாகக்காட்டுவது. "பகிராஜே நதிவ ஐநாயகஶ்ரீ: ஶ்ரீமதீஶ்வரவஜ்ஞானபஷீ?" என்றக்கடவதிறே.

அன்றிக்கே, ஸுக்ஷ்மநாயஸாரமெல்லாயும், நாயபாஷாநஷ்யாயெல்லாயும் ஸுஷாபாயநியெயாயு மிருந்துள்ள ஶ்ரவஸம்பத்ரெயை "ஸவாபாயஸம்பெஶாஜ்ஞ:" ஆவஶ யணாஶஸாவஸா வித்யாஷஶவத்த:, ஆவாயெஷ்யா நஷ்யு த்யாயஸம்ஶஸ்யகீதயெசு" இத்யாதிகளில்படியே ஸவஸம்வ்ரு திவனுமான "ஆஷ்ஶ்ரவாஷ்யாநஶ:" இத்யாதிவாக்யஶ்ர வஸம்பத்ரெயிற்சொல்லுகிற ஆஶத்திலே சரணமடைகிறேனென் று அநுஸந்தித்தாராகவுமாம், "ஶாஶாநஜாஶ்ரிஶாஶணாஷ ஆஷ்ஶீவ ஆஷிதபாஶநஶிதஷ்ஷவநாயஷஶ்ய: । ஷஶ்ய: வஶாஷஶஶதஷ்ஷவஶாவிதெவ்யா ஷாஷஷ்வெதிவாஷா ஷதவெக்ஷணீய:" என்றக்கடவதிறே; ஆகஇப்படிகளாலேசொ ல்லிற்றாய்த்தென்னென்னில்? "தமேஶ்தஶஷா ஆஜாவதயஉ வாவ, கயபாஷ்யாவஷிஶ உக்ஷாஷெஷ்யாஶநிஷத்ஷஶ: । வ்யாஷ:ஶவாவஷஶவாநஷயொநி:விதாஶஷ: ॥ செதஷ்ய ஆஶவஶஶதாயஷஷ்ஜெநஶஷாதடு । ஶாஶஷதாய கெநாஷ ஶஶாஶஷதெநவ" இத்யாதிப்படியே உபதேஶ ஷெயில் எம்பெருமான் தொடங்கி ஸாவாயஸஜு ஶ்ரவ ஸம்பத்ரெயை வெளியிடவும், "ஸவாபாயஸம்பெஶாஜ்ஞ:" இத்யாதிப்படியே நித்யஜவாஷிஷாஷங்களில் ஸாவாயஶாஶஷ எ ம்பெருமானளவாக ஶ்ரவஸம்பாநுஸந்தாநம் பண்ணவும் ப்ராப்தமென்றதாய்த்து.* * * * ॥

அஸஷ்ஶ்ரவஷ்யாநஶ இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே ஷ்வ்யஷ வதிகளளவும் அநுஸந்தித்து, "ஶ்ரீஶ்ரெதெஷாஷஶ்ரவெநஶ:" என்று வியாகத்திற்கு வரஜொக கர்த்தாவான நம்தேசிக ரை அனுஸந்தித்து, பின்பு வியாகஸாவகரான எம்பெருமா ஞரை ஶ்ரீஶஶாஶநுஜாயநஶ: என்று அநுஸந்தித்து, பின் பு ஓரான்வழியாயிருக்கையாலே, ஶ்ரீவஶாஷஶஷாவாயநஶ:, எ ன்றுதுடங்கி எம்பெருமானளவும் வாக்யஶ்ரவஸம்பாநு ஸந்தாநம்பண்ண ப்ராப்தமென்றும், அதுதன்னிலும் ஷெஷ

வதியாழ்வான் நித்யஸூரியாகையாலும், நம்மாழ்வார் ஸித்தா
ந்தப்ரவர்த்தகராகையாலும், எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தஸ்தாபக
ராகையாலும், நம்தேசிகர் அந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு வாதிஜோஷகரா
வாகையாலும், இந்நால்வர்களையும் ஸ்ரீமதியென்றுவிசேஷிக்க
ப்ராப்தமென்றும், இந்தஸம்ப்ரதாயத்தை குருபரம்பரையாகவும்
ஶிஷ்யபரம்பரையாகவும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவர்களான நாத
யாமுநமுநிகளை ஸ்ரீமத்வத்தாலே விசேஷிக்க ப்ராப்தமென்
றும், ஆசார்யநிஷ்டர்களாய் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களான
மஹாபூர்ண-பாகவத-பெரியநம்பிகளை ஸ்ரீமத்வத்தாலே விசே
ஷிக்கப்ராப்தமென்றும். பிராட்டி ஸ்வதஃ ஸ்ரீயாகையாலே ஸ்ரீயே
நமஃ என்றும், எம்பெருமான் "அகலகில்லேன், சார்புநமக்கு,
திருக்கண்டேன்" என்கிறபாட்டுக்களின்படியே அவளைத்திருமா
ர்பில் தரித்திருப்பதால் ஸ்ரீமானாய் அத்தாலே ஸகலஶரணாஜ்ஞ
ராகையாலே ஸ்ரீமதே நமஃ என்றும் அநுஸந்திக்கப்ராப்த
மென்றும், நயினாராசார்யர் அருளிச்செய்ததாக பன்னீராயிரத்
தில் அருளிச்செய்தார். * * * ||

ஸ்வாசார்யன் துடங்கி எம்பெருமானளவாகவும், எம்பெரு
மான்துடங்கி ஸ்வாசார்யனளவாகவும், இப்படியிருவழியான கு
ருபரம்பராநுஸந்தாநமும் பஹுஶிஷ்டபரிக்ருஹீதமாய்
நடந்துபோருகையாலும், இரண்டும் ப்ரமாணப்ரதிபந்நப்ரஹீத
மாயிருக்கையாலும், யதாஸம்ப்ரதாயம் அநுஸந்திக்கக்கடவ
து. ஆகையால் "குருபரம்பரையை முன்னிட்டால் ர
க்ஷகன் ஸாபேக்ஷனாகத்தட்டில்லை, பிராட்டியை முன்னிட்டால்
ரக்ஷகன் ஸாபேக்ஷனாகத்தட்டில்லை" என்கிற பிள்ளான் சுருக்க
ம்சொல்லிற்றுய்த்து. * * ||

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்திருவடிகளேசரணம்.

இப்படிவேதாந்தஸித்தாந்தத்திற்கு வாதிஜோஷகராய் தி
ருமாலாழ்வாரெம்பெருமானார் விசேஷகடாக்ஷத்திற்கு பாத்ர
மாந்தராய் அத்தாலே ராமாநுஜதயாபாத்ரராயிருந்துள்ள
நம்தேசிகரைச்சரணமடைந்து இந்தஸித்தாந்தந்தானும் ஸூக்ஷ்மநாய

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே । அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௫ ॥

ஸம்ஸார மாயையாலே அந்த ஜ்ஞானவைராக்யங்களை ஸ்வாயத்தமாக சரணமடைந்துபின்பு ஶிக்ஷாதக்ஷரான எம்பெருமானாரை சரணமடைகிறபடி சொல்லப்படுகிறது.

(யோ நித்யமித்யாதி)

இத்தனியனும் "ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி" என்கிற திருவுள்ளமுடைய கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் "நின்றவொண்சீர்த்தியும்" என்கிறபாட்டின்படியேயுள்ள அபிஸந்தி ஆழ்வானுபதேசத்தாலேயாயிற்று அமுதனுக்குமுண்டாய்த்து. * * * * * * ॥

இங்கு (யஃ) என்று, "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்று வேதத்தில்சொல்லுமாப்போலே- ஸத்யகாமஸஞ்ஞனான ஶிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்க ப்ராப்தமான சரமஶ்லோகார்த்தத்தை திருக்கோட்டியூரில் ஸௌலப்யமெய்யாலே ப்ரதிகூல ஜாதாஸீநாதிகளுக்கும் செவிப்படும்படி ப்ரகாசிப்பித்த எம்பெருமானாரை வைதிகோத்தமரான ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். (நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹத:) என்றது "அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஆழ்வார் பேருளாளன் திருவடிகளைப்போற்றுகையாலும் "அவர்தஞ்சீரைப் பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொள்நாதமுனியை, "யத்பதாம்போருஹத்யாந வித்வஸ்தாஶேஷ கல்மஷ: ஜீபாஞயதேநி:" என்றும் "அபௌதிகாத்யந்த ஸக்தி தத்வஜ்ஞாநாத்யாவிர்பாவஸ்வாபதேஶ வர்த்மநா:" என்றும் ஆளவந்தார் போற்றுகையாலும், அவர் திருவடிகளான திருக்கச்சிநம்பி 'ஸ்ருண்வதீ ஸர்வாத்மா' என்று அந்த நாதார்யார்கள் ஸ்ருண்வதீ ஸர்வரான பேருளாளனென்று போற்றுகையாலும், எம்பெருமானுக்கு அஸ்யந்து தன் திருவாராதனமான பேருளாளனேயாய் அவன் திருவடித்தாமரையிரண்டாகிற ஸமாஶ்ரயத்தை எப்பொழுதும்

விட்டுப்பிரியவொட்டாத ஸ்நேஹத்தாலென்றபடி. "கல்லெலான்றேதி' இத்யாதிகளில் சொல்லும்படியாமாப்போலே இங்கு ராமாநுஜஸந்நிதியபிப்ராயித்து. "தென்னத்தியூர்கழலிணைக்கீழ்ப்பூண்டவன்பாளனிராமனுச'னென்னக்கடவதிறே. இப்படி ஸந்நிதியிலேயுந்திருக்கையாலே (தத்தாரணீ த்ருணாயமேநே) என்றது இத்தால் "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே, உன்னையல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்கிறபடியே ததாராதந ததீயாராதநாவஶ்யகர்த்தவ்யாம்ஶங்கள்தவிர மற்ற ஸர்வகர்மாம்ஶங்களையும் த்ருணீகரித்தபடி சொல்லுகிறது. (ஸூக்திபி:) என்றது ஸ்வஸம்பந்தாநுபந்திகளையும் ஆள்கொண்டு விஜ்ஞானத்தைத் தெளிவித்தவரானவென்றபடி. (ஜ்ஞேயகவிரீந்த்ரா:) என்றது, ஜ்ஞாநக்ரியாஶக்திகளையுடைய விஶதவிஷயமற ஸ்ருதிவநாந்தவிஷயஸாதாரணமசு ஸர்வலோகாதிர்வ்யாஸகரான என்றபடி (ஸர்வ) என்றது ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள்போலே காஞ்சநஸாவியாகாதே முன்னிலையாய்நின்று ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகள் தீரும்படி விஜ்ஞானத்தைத் தெளிவித்தருளினவரானவென்றபடி. (ஸமவதாராஜாநுஜஸ்ய) எம்பெருமானென்றும் எம்பெருமானாரென்றும் ஸர்வஸாதாரணமான திருநாமமாற்போலே ஸமவாயனென்றும் - ஸமஸ்த்ராமாநுஜனென்றும் - ஸர்வஸாதாரணமான திருநாமமாய்நின்றபடி. இத்தால் - ராமாநுஜஸ்வாமிஹாஜ ஸதாப்ருயணஸ்வாமிகள் யதிவதிஸம்ப்ரதாய நிர்வாஹயநாவஶிதர்களாய் த்ருணீக்ருதவிஶிஷ்டாதி விஷயிகளாவர்களென்றும் - திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருவாழிதிருச்சங்குகளை ஸமர்ப்பித்து ஸத்துக்கள்நெஞ்சாறல் தீர்த்தருளி விரோதிகளை விஜயித்து லச்சினைகாலத்தில் இரண்டுபடியாலும் ஸமஸ்தஸ்வாமித்வதர்ஶநம் நிர்வஹித்தபடியாலே இந்த ஸமஸ்த்ராமாநுஜதர்ஶநம் நிம்பண்ணிவைத்தபடியாலே இந்த ஸமஸ்த்ராமாநுஜதர்ஶநம் நிறுமாய்ச்செல்லவேண்டுமென்று பெரியதிருமலைநம்பி முதலானபேர்கள் ஶாஸநஞ்செய்தருளின வ்ருத்தாந்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

* * * * * ॥

இப்படி ஸமஸ்தஸம்ப்ரதாய ஸமைஷயாக்குகிற ஸாமஸ்தஸ்யத்தை

ஸேவிக்கவேண்டுமாப்போலே ராமாநுஜஸூக்தியை ஸஹமமா
க்குகிற ராமாநுஜார்யவாக்ஸூக்தியை ஸர்வரும் ஸேவிக்கவே
ண்டியிருக்க அங்ஙனன்றிக்கே. ''ஸகாமஸாமாந்யஸோசேதநதா
வ்ருமமெண்யு:'' என்கிறபடியே - எம்பெருமான் கைகொடாமை
க்கு மோக்ஷஹேதுவான ஸாமவதாவாரத்தையே தங்களுக்கு நி
ரபேக்ஷமான நித்யக்ருத்யமாகச்செய்யுமாப்போலே இந்தராமா
நுஜார்யவாக்ஸாரத்தைத்தங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூ
பமாக ஸேவிக்குமவர்களுக்கு ராமாநுஜநாமோச்சாரணம் வைஷ்
ணவனுக்கு வாஸுதேவநாமோச்சாரணம் போலும் - ராமாநுஜ
நாமோச்சாரணம் காயத்ரீஜபாநுஸந்தாநம் போலும் நிருஹே
துவாயும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாயு மாய்விடுமத்தனைபோக்கி ஒரு
க்காலும் மோக்ஷஸாதநமாகாதென்று ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ண
ண் அருளிச்செய்ததாய் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் ''ஸகல
வேதாந்தத்வாதஶாஸ்த்ராத்யயநா:'' என்னக்கடவதிறே. (வ
ரணை) என்றது ஸ்தநந்தயப்ரஜைக்குமுலைநடுவாய்வைக்குமா
ப்போலே ஶிஷ்யருக்குத்தனிழியுந்துறையைச்சொன்னபடி. அன்
றிக்கே எம்பெருமானார் சரமதஶையில் - ஆச்சான் புள்ளானி
ருவர்களையுமழைத்து நாம்சொன்ன விஶேஷார்த்தங்களெல்லாம்
உங்கள்முகமாகவொரு ஸத்பாத்ரத்தில் விநியோகங்களாயம்முக
த்தாலே இத்தர்ஶநம் ஸர்வ்யாஹதமாய் காலதத்வமுள்ளதனையு
ம்நித்யமாகச்செல்லுமென்று பெரியபெருமாள் திருவுள்ளமிரு
ப்பதாலப்படியே ஸத்பாத்ரந்தேடி விநியோகிக்கக்கடவீர்களெ
ன்றருளிச்செய்ய - அப்படியே ஆச்சான்வழியாய் திருமந்த்ர மந்த்ரா
ர்த்தங்களும் புள்ளான்வழியாய் ஸ்ரீபாஷ்யாதிவிஷயங்களும்
அப்புள்ளாரிடத்தில் சேர்ந்து ராமாநுஜார்யவாக் ஸ்ரீதேவ
ராஜதேஶிகராகிற ஸத்பாத்ரத்தில் விநியோகங்களாய் அம்மோவ
த்தாலே தர்ஶநமும் ஸர்வ்யாஹதமாய் தழைத்துச்செல்லுகையா
லே அந்த ஆச்சான் புள்ளானிருவரும் வரணைஶவைவாத்யர்களாவ
ரென்றும் அன்றிக்கே ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளாலே ஆழ்வான் ப்ர
ஷ்டிகளும் யதிராஜபாதுகையென்று மகிழ்ந்தாதரித்ததாக
''ராமாநுஜார்யதிவ்யதீஶ்வரஸ்ய ஜ்ஞாநாத்ருஜவஸ்ருஸ்யவைராக்யதேகே

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் । ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥ ௪ ॥

தி । வ்யாக்யஸ்ஸாரேஶ்ஶுபரக்ஷாபவம்ஶம் வ்யாக்யாதவாம்ஸ்தம் கமலலோசநம்’ என்று வடுகநம்பி யதிராஜவைபவத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உபதேஶதஶாபிஷிக்தராய் எம்பெருமானுக்குச் சரமகைங்கரியம் பண்ணும்படி நியமிக்கப்பட்டவராகையாலும், பிள்ளானே த்ராவிடவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும், அன்றிக்கே ஸங்க்ஷேபஸ்ரீவைபவத்தில் ஶாஸ்த்ரவ்ருத்தியே ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் ஸ்வப்நத்திலெம்பெருமானார் நியமித்தருளின ஸாக்ஷாத்த்தாலும், நம்மிராமாநுஜன் பொன்னடியென்று அழகியமணவாள னருளிப்பாடிட்டருளினபடியாலும் ராமாநுஜதயாபாத்ரரான நம்தேசிகரே த்ராவிடவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும் நயினாராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் கடாக்ஷித்ததாக ‘ஸ்வப்நேவாக்யாநிதி விஜயதிந்ருவதீ மஹாதேஶிகேந்த்ராம்ஶ்ரீப்ரவீர்யாங்ஹ்ரிம் தாத்ருஸந்தர்ஸ்த்ரஷ்டாந்த்ருதீயவ ரமாரமணயோஜிதஸம்ப்ரதாய: । தஸ்மூரீஸ்வராதிகாரீ வாதஹாராவிப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரயோஜி ஸ்ரீநிவாஸகுருமாஸ்ரயே தேஶிகேந்த்ராம்ஶ்ரீயாங்ஹ்ரிம்’’ ‘‘ஸ்ரீநாராயணஜாமாத்ருவரவாதீந்த்ரகேஸரி ஸ்ரீரங்கநாயகதேஶிகபரஜிதோ ய: । வ்யாக்யாதவாந் ஸ்ரீமதேவாஸ்துராதரபவம்ஶம் வாதேஶ தேஶிகஸஹாகாரமதேஶஸர:’’ ஸ்ரீரங்கநாயகாதிநியோகதோயம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரவ்ருஷபராஜஸ்தக: । ஸர்வஸ்வகுருஷ்யாணாம் ஶ்ரீராமம் ஸம்தேஶமேவதாஶரதிஸ்தம் । என்கிற ஶ்லோகஞ்சொல்லிப்பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் (ஶரணம்) என்றது இதுபெற்றால் ஸ்ரீபாஷ்யவ்ருத்தியும் ஸர்வஸ்வவ்ருத்தியும் நடுகத்தலைக்கட்டுமென்றபடி. இத்தால் முன்பு ராமாநுஜனே தன்னை ஶரணம்வ்ரஜ என்று உபதேசித்தருளினபடியாலே இப்போது நம்மிராமாநுசன் திருவடிகளே ஶரணமென்றதாய்த்து. (பூர்வோக்த) என்றது ஸர்வஸ்வவ்ருத்தியிலுள்ள ஶாஸ்வதம் ராமாநுஜபூர்வவத்தியிலு

ந் ஸம்ப3ந்த4மாகவிருக்கவேண்டுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமா
னார் திருவடியைப்பற்றியன்றிக்கே 'ஸ்வயம்ஸமுத்3த்4ருதஸ்ய ஜந
நீஜக்ஷாமஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஜாதாபாதஸ்வஸ்ய ஸ்வஜநஸம்ப்ரய
து" என்று ஸூரருளிச்செய்தபடியே - ஸ்ரீஸர்வதே3சந்தலைக்
கட்டி ஸம்ப்ரதா3யமாமென்றதாயிற்று. ஆகையாலிறே 'ராமாநு
ஜாங்க்4ரி ஸரணோஸ்மி, குலப்ரதீ3பஸ்த்வஸௌ ஸமாஸீத்3 யதிபுங்கவஸ்
ய:' என்றாழ்வானும் 'நந்தலைமிசையேபொங்கியகீர்த்தி இரா
மாநுசனடிப்பூமன்னவே, அங்கயல்பாய்வயற்றென்னரங்கனணியா
கமன்னும்பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப்போற்றுதும்' என்று அமுதனா
ருமருளிச்செய்தார். * * * * *

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் திருவடிகளேசரணம்.

இப்படி ப்ரபந்நர்களையும் ப்ரபந்நகுலத்தையும் அ
டைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி விச்லேஷஸ்தாவகராய் ப்ரபந்நகுலத்
களில் நூற்றந்தாதிசேவைசேர்ந்தவருமான எம்பெருமானாரை
சரணமடைந்து ஸம்ஸாரிகளான ப்ரபந்நகுலத்தார்க்கள் அ
னைவருக்கும் ஸம்ஸாரிகளாய் ப்ரபந்நகுலவாய்விச்வாஸப்ர
வர்த்தகரான நம்மாழ்வாரைசரணமடையும் ப்ரகாரத்தைச்சொல்
லுகிறது. * * * * *

(மாதாபிதாயுவதய:)

இத்தனியன், ஸ்ரீப்ரதமமான ஸங்க்ஷேபஸ்லோகியைச்செய்தருளி
ஸம்ஸாரஸ்வாதந்த்ர்யநிவர்த்தகஸ்தோத்ரரத்னத்தைச்செய்தருளுவதாய் இ
ப்படிச்சொந்த ஸஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பத்து நமக்குஸ்ரீமன்னாதமுனி
கள் திருவடிஸம்பந்தத்தாலன்றோவென்று ச்லோகத்தில் அவரை
ச்சரணமடைந்து பிராட்டியின் விஷயஸ்வபாவாதிகளைக்
களுக்கு ப்ரமாணமாக ப்ரமாணத்தையும் உபாயங்களையும்
அருளிச்செய்த ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷியையும் நம்மாழ்வாரையு
ம் சரணமடைகிற ப்ரகரணத்தில் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாயிரு
க்கும், இங்கு "தேவகீவாஸுதேவாதி" என்கிறபடியே எ
ம்பெருமானோபாதி ஸ்வாமியனும் ப்ரவக்தவ்யனையாலே நா
மொருவர்க்குஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரவர்த்தகரான நம்
மாழ்வாரை "க்வசித்கஜாதாவஸிதா" என்னுமாப்போலேதமக்கு

த்யாதியால் சரணமடைகிறார் (மதந்வயாநாம்) என்றது, நம்மி டத்தில்நின்றும் விஶ்லேஷமுடைய அனைவருக்குமென்றபடி, (நியமேந) என்றுமொருபடிப்பட்டதாக, (யதேவ) "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங்கண்ணன்" "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே யினியாவாரே" என்றவாழ்வாருடைய திருவடிகளிரண்டே என்றபடி (மாதா) என்றது, வாத்ஸல்யமாக வ்ரதத்தை ஸங்கல்பித்து மஹாயாஸேந வேதநாநாஹவஜாஸாஷிதாவஸாவஹநங்களைப்பண்ணி வளர்த்து ஸஸஹஸ்ரவ்யாபாரங்கள் செய்யிலும்பொறுத்து ப்ரியத்தையே செய்யும் மாதாவைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (பிதா) ஸ்வதநுஸ்ஸீமந்தமும் போலன்றிக்கே ஹிதைஷியாய்ச்சுவடறிந்து ரக்ஷிக்கும் பிதாவைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (யுவதய:) என்றது, அவ்விருவர்களோக்காட்டிலும் அவனுக்குதீங்குவரில் அஞ்சிவயிறுபிடிக்குமவளாய் "தாய்சொல்லுக்கொள்வது தர்மங்கண்டா"யென்கிற ஸௌஹார்த்தமுழிந்ததாகையாலே "என்சொற்கொளந்தோ" என்றுபரிந்துசொல்லும்படியுள்ளம் பெற்றவர்களான யுவதிகள்போலே ரஸித்தாஸ்வாதநீயமென்றபடி. (தநயா:) என்றது ஒவ்வொரு தெஶையில் ஸேவாஸஹர்களாயும் உத்தாரகர்களுமான புத்ரர்களைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (விபூதி:) என்றது "ஸர்வாபரணபூஷித்ராணி" என்கிறபடியே அணைபவந்தவாக்கமில்லாவிடில் என்னேயென்பாருமில்லையாகையாலே ஸ்வாஹ்லாத தநஷ்யாப்போலே ஸர்வஸம்ருத்திஸாதகமென்றபடி, (ஸர்வமென்றது) ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாஹநாஹவாதிகள்போலே ஸர்வஸௌஹார்த்தமென்றபடி, (ந: - குலபதே:) என்றது. தமக்கும் தம்மிடத்தில் விஶ்லேஷஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கும் முன்புள்ள ப்ரபந்நஸந்தாநத்திற்கும் ப்ரதமாசார்யனை நாயகவஜ ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு யோகதெஶையிலே ஸாக்ஷாத்குலதெய்வமாகையாலும் கோத்ரப்ரவர்த்தகர்களான முனிகளைப்போலே நமக்கு ப்ரஹ்மவித்தமரான முனிவரான நம்மாழ்வாருடையவென்றபடி, "அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன"

குருகையில்வந்துகொழுப்படக்கியகுலபதிதந்த குறிப்பில்வைத்த னர்" என்னக்கடவதிறே (வகுளாபிராமம்) என்றது 'நல்லடி மேலணிநாறுதுழா யென்னுமாப்போலே வகுளவாஸத்தை ஆபரணமாக உடையதென்றபடி, "நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பி னன்மாறன் சடகோபன்" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீமத்) என்ற து நித்யஸூரியாகையாலே நித்யஸ்ரீயையுடையனென்றபடி, அன்றிக்கே மஹோதாரனை ஸம்பந்தன் வாத்ராவாத்ருவிஷய மற ஸம்பந்தமுமாப்போலே வைஷ்ணவதிகாரிகளுக்கும் வெ ஷ்ணவஸம்பந்தமாகையாலே ஸ்ரீமத் என்றதாகவுமாம். (தத்) என்றது யஸ்யஸ்ம்ருதியோமியாயும் சுநிவர்த்தநீயமுமான வெ ன்றபடி (சுவியாமல) என்றது சேர்த்தியழகுபெற்றதிருவ டிகளிரண்டையுமென்றபடி. (மூர்த்நாவநமாமி) என்றது, "தா ளிணையென்றலைமேலவே, கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமல மன்னகுரைகழலே, அடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாயாழியங்க ண்ணாவுன்கோலப்பாதம்" என்று அருளிச்செய்தவாழ்வாருடை ய திருவடிகளை "ஸிரஸாபிவந்தயே" என்கிறபடியேஎன் தலைபால்வணங்கிசரண்மடைகிறேனென்றபடி-இத்தால்"அந்தமிலா ப்பேரின்பமடைந்தபேர்க்கு மடியோமையறிவுடனே யென்றுங் காத்து, முந்தைவினைநிரைவழியி லொழுகாதெம்மை முன்னிலை யாந்தேசிகர் தம்முன்னேசேர்த்து, மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியுங்காட்டி வழிப்படுத்திவானேற்றி யடிமைகொள்ள, தந் தையெனநின்றதனித்திருமாறளிற் றலைவைத்தோஞ்சடகோபனரு ளினாலே" என்கிறபாட்டின் அர்த்தம்சொல்லிற்றாய்த்து. *

இஸ்லோகத்தில் யோஜநாந்தரங்களிலுள்ள விஸேஷார்த்த ங்களை ரஹஸ்யரக்ஷை பன்னீராயிரம் முதலானக்ரந்தங்களிற்க ண்டுகொள்வது. * * * *

ரஹஸ்யரக்ஷை வசநார்த்தாதிகாரமான ஸ்தோத்ர

பாஷ்யத்தில் இஸ்லோகத்தின் பாஷ்யம்.

ஸ்ரீ:

அயவாராம்ருதபோதவிஷ்ணு வேதாந்தரஹஸ்ய வைஸ

த்யாதிஸய ஹேதுபூதஸ்ஸ்வதர்ஸ்ய: வரதாத்மஜந்ரஞ்ஜகத்

[illegible]

ஜா, ரக்ஷகவீத்யர்த்த:, யதா - ஶயநாஸந நிபாநாஹாரா
ஸாதநேஷு ஸர்வேஷ்வபி தத்தத்ஸாதநாநுகூலேந ஸ
மர்த்தோ ஹ்ருதயேஷு ப்ரவர்த்யதே, ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய
நாதிரவ்யாப்யா ஸ்வாபேக்ஷிதே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுதாய -
ஸ்வாமிநஸ்ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட வைலக்ஷண்ய
ஸாம, ஸம்ஸாரஸமுத்ரயோதிநீஷு ஸர்வதோ ஸாமாந்யா
ஸ்திதிஷு - ஸ்வாமிநஸ்ஸர்வத்ராணிநீ ஶேஷிவ
ஸாயுஜ்யகாரயதி "ஸ்வபிநாதிஹிஸாஸாம் நாராய
ஸாமர்த்யம் | ஸ்வயம்வ்ருதபஸா தஸ்ஸாதநாயவ்ருதே"
இதிஸ்மரணாத் - ஸர்வதோபாத்யாதிஷு விஶேஷதோபி
ஶோஷ்யஸ்தி - ஸந்த்ரதாஸம் த்ரயாணாம் ஸர்வாதிஷு தேவ
த்யாதிவிஶேஷத்வதோ ஸம்ப்ரதாயம் - த்யாகபூர்வேந ஸாதிதா:
ஸர்வேஷாம்ப்ருதே - வித்யாஜ்ஞாநவா ஸம்ஸ்யாதாம்
பரிவேஷ்டோதரேஷாம் வேத்யர்த்த:. தாயதாநிஸம்ப்ருதா
யஹாஜ்ஞாஸ்ஸாகம், ஹோத்ருஷிதஸஸாவித்ரஸிம்ஹாஸனேண ஶாஸ்
பதிகோக்தி:, ஸம்ஶாஸ்ஸ்தாபராவாயேதவி ஸர்வேஷாம்
ஸாதாரண: - ஸர்வஸ்வஸாதாரண இதிஹாஸ:, யோகாப்
ஶிக்ஷயிதாஹ்யாம் ரக்ஷகஶேஷிகாஹ்யாம் வதிகோ
க்தி:. வகாரஜாஹிராஸ் ஸ்ரீதரத்ரயாஹ்யாம் வேஷத: ஸர்வ
வதஶ்ச ஸர்வ்ஸம்ஶ்ரயகோவிஶேஷிதே. பரதக நிஷ்பந்ந
தப்தநாம் தத்ஸம்யாநாம் ஸ்வரவாரிஜேக ஸப்தநாமம்
தாதநஸ்தீகஜந ஸ்வயம்தேஸ்வயர்த்தம் வகாரஜகா
ஸம்ஶேரஹிராஜ - வைஷ்ணவகஸா ராஜ்யவிதேஹ்: ஸ்ரீரங்க-
ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் தாத்ருஶஸம்பந்தாநயோர்த்ஞ "ஸதாநாக
வர:ஸ்ரீரங்க,ஶங்கீக்ஷக:ஸ்ரீரங்க" இதி ஹகவதேவோத்ய தகம்
வாப்ரீதகம். தத் - உத்துங்கார நிரதிஶயஹோக்ய நிரபா
யஶரண்யாஹ்யாம் ஸ்வஸிஜா, ஶம்பிபாகம் - உபதாந
ராஜஸித்யநாநாந்யஸத்ருஶம் ஷேத்தாஜம்ஜவ்யாவிஹிதோ
தேஶ்ய. ஸ்வாமீதி - ஸகலசேதநாசேதநம் ஸ்வஹீஹா
வேநஸ்ஜாதீத்யர்த்த:. நித்யாநந்தவிலக்ஷணாவதாரநவ்ய
தேஶ:. ரங்கேஶ - நகேவஶாஸ்தாரேண - நாவிதேநஸா -
ஸ்வதஸ்ஷிஷ்ட:ஸ்வாமி:ஸ்வாந்தம்ஜயம் தஸ்யகேநவேஸ | ஸ்வாமி

[illegible]

*　　*

[illegible]

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந் । பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிஸ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥ ௫ ॥

இப்படி ஸர்வஸம்மதரான ஆழ்வாரை சரணமடைந்தபின் பூர்வஸம்மதர்களாயும் ப்ரபந்நகூடஸ்தர்களுமான பொய்கையாழ்வார்முதலானவர்களோடே கூட்டிப்பின்னையுமந்த நம்மாழ்வாரை சரணமடைகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது (பூதம் ஸரஸ்ச இத்யாதி) இத்தனியன் திருநகரியில் எம்பெருமானாரொருக்கால் ப்ரபந்நஸந்தாநதசையில் ஆழ்வார்களில் முக்கியரான நம்மாழ்வாரைமாத்திரம் மாதாபித்ராதியால் ஶரணமடைந்தாலும், மற்றப்ரபந்நகூடஸ்தர்களையும் சரணமடைந்தவருக்குத்தட்டில்லையென்றருளிச்செய்ய - அக்குறைதீரவப்போதே மற்றவாழ்வாராண்டாளெம்பெருமானார்களோடே கூடின நம்மாழ்வாரைச்சரணமடையும்படி (பூதம் ஸரஸ்ச) என்றுதுடங்கி - புள்ளானருளிச்செய்ததாயிருக்கும் (பூதம்) என்றது – கடன்மல்லைக்காவலனை பூதத்தாழ்வாரையென்றபடி (ஸர꞉) என்றது- கச்சிதன்னில் பொய்கைதனில்வந்துதித்த புனிதரான பொய்கையாழ்வாரையென்றபடி. (மஹதாஹ்வய) என்றது - மாமயிலைப்பதியதனிலவதரித்த பேயாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாத) என்றது - பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரியாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாதஸ்ரீ) என்கிறவிடத்தில் பெரியாழ்வாரென்ன அவருடைய ஸர்வஸ்வபூதையான ஆண்டாளென்ன இவர்களையென்றபடி. "விட்டுசித்தன்றூய திருமகளாய்வந்தரங்கனார்க்குத்துழாய்மாலைமுடி சூடிக்கொடுத்தமாதே" என்னக்கடவதிறே (பக்திஸார) என்றது - திருமழிசைப்பிரானென்றபடி. (குலசேகர) என்றது - திருவஞ்சிக்களத்திலவதரித்த பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனென்றபடி. (யோகிவாஹ) என்றது - உறந்தைவளம்பதியில்தோன்றின திருப்பாணாழ்வாரையென்றபடி. (பக்தாங்க்ரிரேணு) என்றது - மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழத்தோன்றின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரையென்றப

டி. (பராங்குஶ) என்றது - எழிற்றுறைபல்வருங்கலியனான திரு
மங்கையாழ்வாரையென்றபடி. (யதீந்த்ர) என்றது - தேசமெல்
லாமுகந்திடும் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலவதரித்த வெம்பெருமானாரை
யென்றபடி. (மிஶ்ர) என்றது - ஶ்ரேஷ்டரான மதுரகவிகளென்றபடி
"அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயனிற்க வருமறைகள் தமிழ்செய்தான்று
ளேகொண்டு துன்பற்றமதுரகவிதோன்றக்காட்டுந்தொல்வழியே ந
ல்வழிகள் துணிவார்கட்கே" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீமத்வராங்குஶமு
நிம்) என்றது ஸஸம்பந்திகளான பொய்கையாழ்வார்மு
தலானவர்களையுடைய நம்மாழ்வாரையென்றபடி, (நித்யம் ப்ரண
தோஸ்மி) என்றது ஸக்ருத்ஸன் தொழுமது வேஷிகார்த்த
மாய்விடுமாப்போலன்றிக்கே "ஸக்ருத்வா த்வாவலி" என்கிறப
டியே - நிரவதிகஸ்நேஹாநுபவத்தோடே சரணமடைகிறே
னென்றபடி, இங்குஷட்நாய-வென்கிறத்தால் 'நல்லவென்றோழீ"
என்கிறபாட்டின்படியே - ஸத்பாவகம்பந்தியான ஆண்டா
ளோடுகூடின பெரியாழ்வாரென்றும், ஸ்ரீபக்திஸார-வென்றத்தா
ல் திருமழிசைப்பிரானென்றும், யதீந்த்ரமிஶ்ர - என்றத்தால் - எ
ம்பெருமானாரென்றும், ஸ்ரீமத்வராங்குஶமுநி-மென்றத்தால், "மா
றனையல்லாலொன்று மறந்துந்தேவுமற்றறியேனென்றும்" மதுர
கவிகளோடேகூடின நம்மாழ்வாரென்றும், யோஜநாக்ரமமாக ந
ம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இந்த ஶ்லோகம் ப்ரபந்ந
கர்த்தாக்களுடைய அவதார க்ரமானுக்ரமமல்லாவிடிலும் அனைவ
ரையுமுபலக்ஷிக்கிறதாயிருக்கும், ஆகையாலிறே அமுதனார்
ப்ரபந்நகர்த்தாவாயிருக்க நூற்றந்தாதி ப்ரஸ்தாவஸம்யா
நுஷ்டெயிலே "நம்மிராமானுச" னென்றழகியமணவாளன் அ
ருளிப்பாடிட்டபடியாலே 'யதீந்த்ரமிஶ்ரான்" என்று ப்ரபந்ந
கர்த்தாக்களில் சேர்த்து அநுஸந்திதாற்போலவிருந்ததுகாணும்.
ஸத்பாவகந்தர்களான ஆண்டாள் மதுரகவிகளுடைய திரு
வுள்ளத்தை அறிந்து அவர்களை ப்ருதக்காகியாதே ஷட்நாயவ
ரோக்ஷஸம்பந்தங்களிலே உள்ளடக்கி அருளிச்செய்தபடி, இதெ
ன்னபுள்ளான் ஸாதநமென்று நஞ்சீயராசார்யரருளிச்செய்யு
அப்போது - இவ்வளவேயோ நம்போலிகளும் ஸாவாயவயம்

ஹமாக ஏகாவலம்பநம் பண்ணும்படி யருளிச்செய்த ஆழ்வான் "ஸ்வயமாசார்யநபேக்ஷா" மென்று ஸ்வயமாசார்யர்களையும் அவர்கள்போல்வரான ராமாநுஜ ராமாநுஜார்யா சார்யர்களையும் நடுநாயகமாக்கிக்கொள்ளும்படி உபகரித்தருளினாப்போலே புள்ளானும் "பதிம்ஸ்ம்ருதிஸ்தாத்" என்று முன்பிருவர் ஸ்வாமிகளைப்போலே பின்பு நம்தேசிகர் வரையிலும் மூவர் ஸ்வாமிகளாக அநுஸந்திக்கும்படிக்கும், அம்முகத்தாலே நாதமுனிகள்முதல் நம்தேசிகர்ளவாக உள்ள ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களையும் ஸம்ப்ரதாயகர்த்தாக்களையும்பின்னோர்கள் அநுஸந்திக்கும்படி உபகரித்தருளினாரென்று வெண்ணெய்க்கூத்தஜீயர் அருளிச்செய்ய இப்படிக்குள்ளதிருவுள்ளம்ஸ்ரீமத்வாதிஹம்ஸாம்புதாஸ ஜீயர் செய்தருளின திவ்யஸூக்திமாலை ஸ்தோத்ரத்திலேகாணலாம்.என்றுநயினாராசார்யர் அருளிச்செய்ததாக உபபாதித்து இதற்கநுகுணமாக "ஸுஜந்ம நாம்நோ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய குருக்வேங்கடஸ்ய! ஸ்ரீமத்ராமாநுஜம் ஸர்வஜ்ஞம் வாதிஹம்ஸ ஹம்ஸாம்புவாஹம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் வந்தே! திவ்யஸூக்திஸுதாம்ஸும் ஸ்ரீமதாமோதரம் தத்ஸூநும் வாரணாத்ரீசம் ஸ்ரீரங்கேசம் ப்ரபத்யே" என்கிற ஸ்லோகங்களையும் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார். * ‖

இங்கு- ஸர்வதந்த்ர - ஸ்வதந்த்ரனை, இந்த இருபதமிரண்டும் பின்புற்றயோஜனையை ஸூசிப்பிக்கிறது. ஆகையாலிரண்டுயோஜனையும் ஸம்ப்ரதாயமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள். * * ‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகஇவ்வளவால், நாலாயிரங்களாவன, நாலாயிரத்தனியன்களாவன, தேசிகஸம்ப்ரதாயங்களாவன, அநுஸந்திக்கும்போது க்ரமத்தில் உபயோகியமான ஸ்லோகவகுப்புகளையும் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றாய்த்து. * * ‖

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

ஸவ்யாவ்யாநங்களான திருவாய்மொழித்தனியன்கள்.

ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவாத்ஸ்யமஹாசார்யதேசிகன் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

த்ராவிடவேதஸ்வரூபார்த்தங்களான முதலாயிரம் திருவாய்மொழி, இவற்றின் தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன, இனி நாராயணஸ்வரூபார்த்தமும் திருமந்த்ரார்த்தமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாகிறன. * ‖

பக்தாம்ருதம் - மனத்தாலும், இவ்விரண்டுதனியன்களும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பால் நம்மாழ்வாரை யொழுகப்பெற்றியில் ஸாக்ஷாத்கரித்து நாலாயிரங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பின்பு திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநத்திற்காக திருவத்யயநோத்ஸவத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் பண்ணிவைத்தாரென்றுகேட்டு அத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தில் ஈடுபட்டு அத்திருவாய்மொழி விஷயமாகவும் ஆழ்வார் அடியார் விஷயமாகவும் ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ‖

(பக்தாம்ருதம்) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலை." ஆகையாலே, பக்தர்களுக்கு அம்ருதமென்றபடி. (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) "பார்பரவின்கவி" யாகையாலே அநந்யப்ரயோஜநர்க்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் அநுமோதகமென்றபடி. அன்றிக்கே "பாலேதமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிர" மென்றதைநோக்கி அருளிச்செய்ததாகவுமாம் (ஸர்வார்த்ததம்) ஸர்வபுருஷார்த்தப்ரத மென்றபடி. "நாடுநகரமுநன்குடன் காணநலனிடையூர்திபண்ணி வீடும்பெறுத்தித் தன் மூவுலகுக்கும் தருமொருநாயக" மென்பதைநோக்கி அருளிச்செய்தபடி. "மிக்க வேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி" என்கிறபடியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸாரஸ்வரூபமான ஸகலார்த்தத்தையும்

ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம் । ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் ॥ ॥ ௬ ॥

தெளிவிக்கையாலே ஸர்வார்த்தப்ரதமென்றதென்னவுமாம் (ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்) பொய்யில்பாடலான குருகூர்ச்சடகோபனருளிச்செயலென்றபடி, (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) "எய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற் செய்தற்குலகில்வருஞ்சடகோப" னென்கிறபடியே ஸர்வோபநிஷத்ஸாரஸமாகமத்தை உடையதென்கை. ஸஹஸ்ரஶாகம் ஸாமவேதமாய் அதனுபநிஷத்ஸாரமாய் அதன் ஸாரார்த்தப்ரகாஶமென்கை. (த்ராவிடவேதஸாகரம்) ஸமுத்ரம்போலே உள்ளாழமறியக்கூடாத த்ராவிடவேதத்தை யென்றபடி. "ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோத்ராக்ஷீத், த்ராமிடோபநிஷத்ப்ரதாம்" என்னக்கடவதிறே, (நமாமி) அப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி.* * * * ॥

இங்கு ப்ரயோஜநாநுபவவிஷயார்த்தத்தை யுடையதாயும் ஸர்வஜநாநுமோதநீயமாயும் ஸ்வஸ்வாதுயமாயும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான ஸஹஸ்ரஶாகிகளுடைய ஸாரத்தையுடையதாயும் ஸர்வார்த்தப்ரதமாயுமிருந்துள்ள ஸமுத்ரத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான த்ராவிடவேதார்ணவத்தை ஶரணமடைகிறேனென்றபடி. * * ॥

இத்தால் "பண்டுநாள்மறையோர்காக்கு மாநிதியிவையனைத்தும், கண்டவர்விள்ளார் விள்ளக்கருதுவார் காண்கிலாரே" என்கிறபடியே ரஹஸ்யார்த்தங்களாய் ஜகதர்த்தங்களான ரஹஸ்யங்களையுடைய திருவாய்மொழியை சரணமடைகிறபடி சொல்லிற்றாய்த்து. * ॥

ஸ்ரீரம்யஜாமாத்ருமுநிகள் திருவடிகளே சரணம்.

(திருவழுதிநாடு) இத்தனியன் - நம்மாழ்வார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பு ஸ்வாசார்யராக திருநகரியில் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்து தாமே ஆராதித்துக்கொண்டுவரும்போது ஒருக்கால் திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநத்தில், ஆழ்வார்உகந்தருளின அந்நாட்டிலும் ஊரிலும் ஆறிலும் குடிகொண்டநெஞ்சினராய் ஈடு

ஸ்ரீமதுரகவிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றுந் தென்குருகூரென்று* மருவினியவண்பொருநலென்று * மறைகளந்தாதிசெய்தானடியிணையையெப்பொழுதுஞ்* சிந்தியாய் நெஞ்சேதெளிந்து. ॥௧॥

பட்டு அவ்விஷயமாக மதுரகவிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

இதெல்லாம் திருவாய்மொழித்தனியனாக இருக்க இத்தனியனுக்குப்பின்பு ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்த ஸகஸ்ர – மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை அநுஸந்தியாதேவஸ்ரீஸூக்தரூபமான ஸஹஸ்ரத்தை ஸாஷாத்ஸ்வாமியஸ்வஸம்பந்தத்தாலே முன்னமநுஸந்தித்து பின்பு திருவழுதி – மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை யதாக்ரமம் அநுஸந்திக்கும்படி பிள்ளான் நியமித்தருளினார். அப்படியே ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலும் ஸாஷாத்காரத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிஸ்ரீஸூக்திவாக்யஶ்லோகங்களை முன்னம் அநுஸந்தித்துபின்பு ஸ்தோத்ராதிகளை முன்னோர்கள் அநுஸந்திக்ககாணுகின்றோம்.

(திருவழுதியித்யாதி) (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே) என்றது "வழுதிவளநாடன், தென்குருகூர்ச்சடகோபன், பொருநற்சங்கணிதுறையன்" என்று ஆழ்வாரே அந்த தேஶநகராதிகளை அருளிச்செய்கையாலே அவைகளை திருவழுதிவளநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவுகைக்கினிதான வண்பொருநலென்றும் சொல்லி ஆமாயாஸமான வேதங்களை அந்தாதியாகத்திருவாய்மொழியாகச் செய்தருளிய வாழ்வாருடைய கூட்டழகுடைய திருவடிகளையேயென்றபடி. பொருநலென்கிறதாம்ரவணிக்கு வண்மையாவது மேன்மைதாழ்மைபாராதே தன்னுடைய தீர்த்தத்தால் ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஆழ்வாரிடத்தில்ஸக்தியையுண்டாக்குகை. "நெஞ்சேதெளிந்து எப்பொழுதுஞ்சிந்தியாய், துஞ்சும்போதும்விடாது தொடர்கண்டாய்"யென்னுமாப்போலே எப்பொழுதும் வைகாரூப்யுடையதாய் த்யானப்பண்ணென்றபடி.

இத்தால் தேஶநகராதிகளுடைய திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஆழ்வார் திருவடிகளைச்சரணமடைந்தானுமென்றதாய்த்து. ॥

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணு* மினத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன்* தனத்தாலு மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசட கோபன்* பாதங்கள்யாமுடையபற்று. ||உ||

(மனத்தாலுமித்யாதி) இதில் ஆழ்வார் திருவடிகளான ஸ்ரீமதுரகவிப்ரப்ருதிகளை சரணமடைகிறார்.

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணுமினத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன்) மநஸ்ஸாலும்வாக்காலும் அத்தால் விஶேஷமான ஶரீரத்தாலும் ஆகத்ரிவியகரணங்களாலும் ஸ்ரீமஹாநகரமான குருகூர்நகரைச்சரணமடையுங்கூட்டத்தாரான மதுரகவிமுதலானோர்களைத்தவிர மற்றவர்களை ஒருகரணத்தாலும் பூஜியேன் என்றபடி. இத்தால் ஆழ்வார்அடியார்களை எப்போதும் கரணத்ரயத்தாலும் ஶரணமடைவேனென்றபடி. (தனத்தாலுமேதுங் குறைவிலேன்) அவர்கள் "ஹிரண்யநிதி" என்கிற ஸ்ரீஹரிநிதியை அடைவிப்பிக்கும் ஆழ்வாரை அடைந்தவர்களாகையாலே தநத்தால் ஒருகுறைவுமுடையனல்லனென்றபடி, (எந்தைசடகோபன்பாதங்கள்யாமுடையபற்று) "யஸ்தேவதா" விஷ்ணுதிஸ்ஸம்" என்கிறபடியே எனக்குஸாக்ஷியான ஆழ்வாருடையதிருவடிகளை ஸகலஸாதனங்களோடேகூடி அடியேனுக்கு ஆஶ்ரயமென்றபடி.

இத்தால் ஆழ்வாரையும் அவர்திருவாய்மொழி ஸ்ரீஸூக்திகளையும் ஸேவிக்குமடியார்களையும் ஆஶ்ரயிப்பதும் மற்றவர்களை ஆநாஶ்ரயிப்பதும் ஸாரஸம்ப்ரதாயமென்றும், இப்படி ஸம்ப்ரதாயவர்த்திகளுக்கு ஒன்றுலுங்குறையில்லையென்றுஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. உ

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவடிகளேசரணம்.

—***—

(எய்ந்தவித்யாதி) இம்மூன்றுதனியன்களும் எம்பெருமானார் ஒருக்கால் "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்" என்கிற திருவாய்மொழியை மனனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க "பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்" என்கிறபாட்டில் ஆஸியத்தாலே திருப்பேர் திருவாய்மொழியோ? என்றுகேட்க நம்புள்ளாமோ? என்றுகட்டி

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் * வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வ
ணங்குகின்றேன்* ஆய்ந்தபெருஞ் சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதந்
தரிக்கும்*பேராதவுள்ளம்பெற* ௩.

யணைத்து ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வம்சத்தில் பிறவித்துவக்கால் அறி
ந்தீர்? என்றருளிச்செய்து அவரை ஜ்ஞாநபுத்ரராக ஸ்வீகரித்து
"திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா"னென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்து
அவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யா
நத்தைப்பண்ணிவைத்து அத்தையே ஸ்ரீபாஷ்யத்தோடொக்க
ஸமவிஷயமாக்கி ஆளவந்தார் த்ருதீயாபிப்ராயத்தை நிறை
வேற்றினபோது அத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்திலும் தத்ப்ர
வர்த்தகாசார்யர்களிலுமீடுபட்டு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளா
ன் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * *

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப்
பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஸகலசேதநஸாதாரணஹிதைஷி
யான எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதஜநங்களுக்கு ஸர்வ
ஸ்வமான மலர்போன்ற திருவடிகளைசரணமடைகிறேனென்ற
படி. (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும்
பேராதஉள்ளம்பெற) ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணரான ஆழ்
வாருடையசெந்தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியையரிக்கும்படி
வாத்ஸல்யஸஹிதமான மனதைஅடைகைக்காக என்றபடி. ஆய்ந்
த இத்யாதிஉள்ளம்பெற, ஏய்ந்த இத்யாதி வணங்குகின்றேன் எ
ன்றந்வயம். * * * * *

இத்தால் தாம் எம்பெருமானார் கடாக்ஷம்பெற்று திருவா
ய்மொழியினர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே மற்றவர்களும் அ
வ்வர்த்தங்களை ஸ்வீகரிக்க எம்பெருமானார் திருவடிகளை முன்
னம் சரணமடைய ப்ராப்தமென்றதாய்த்து. * * ௨.

இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தம் நெஞ்சில்பட எம்பெ
ருமானாரை சரணமடைந்து திருவாய்மொழிக்கு ஆழ்வாரோபா
தி யெம்பெருமானாரும் உபகாரகரென்கிறார் வான்திகழுமி

இதுவுமது.

வான்திகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்* ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்* ஈன்ற, முதற்றாய்சடகோபன்மொய்ம்பால் வளர்த்த* இதத்தாயிராமாநுசன்.* ௪

வ்யா௦ - (வான்திகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்) ஆகாசஸ்பர்சிகளான தோப்புக்களையும் மதிள்களையுமுடைய திருவரங்கத்தைப்பதியாகவுடைய பெரியபெருமாளுடைய கல்யாணகுணங்கள் விஷயமாக என்றபடி. (ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்) என்று சொல்லப்பட்ட திருவாய்மொழியாயிரத்தையுமென்றபடி. (ஈன்றமுதற்றாய்சடகோபன்) உண்டாக்கின முதல் மாதா நம்மாழ்வாரென்றபடி. (மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயிராமாநுசன்) தேவகிமகனான கண்ணனை யசோதைவளர்த்தாப்போலே ஸ்ரீபாலே லாலித்து ஸம்வ்ருத்திபண்ணிவைத்த மாதா எம்பெருமானாரென்றபடி. * * * * * ‖

இத்தால் "ஸௌவாயொஹ்ராதிஸொஹாஹ்ரீ:" என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே திருவாய்மொழியில் உபாஸகநிஷ்டாஷட்கங்களான ஸௌவாயொஹ்யாதிகுணங்களை திருவரங்கர் விஷயமான "கங்குலும்பகலும்" பத்துப்பாட்டுக்களிலும், செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயென்று ஸௌவாயொஹ்யத்தையும், தாமரைக்கண்ணா முகில்வண்ணாவென்று ஸதிஸொஹ்யத்தையும், காகுத்தா கண்ணனேயென்று ஸாஹஸாஹநதநாவத்தையும், வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்று ஸவஸொஹ்ராதிஶாயித்வத்தையும், "அவுணனுடலிடந்தானே அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" என்று ப்ரயஸ்ஸஜநாத்ருத்வத்தையும், வெய்யவாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதலென்று அநிஷ்டவிதுவம்ஸநீயத்வத்தையும், குன்றேந்திக்கோமழைகாத்தவன் என்று ஸங்கல்பநாவ்ருத்திக்வத்தையும், என்திருமகள்சேர்மார்பனே என்னுடையாவியே என்று நிரவாபிகஸாஹ்யத்வத்தையும், மூவுலகாளியே வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்று ஸத்ரவிஸஹாயத்வத்தையும், ஆக இப்படி ஸௌவாயொஹ்யாதிகுணவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே முகில்வண்ணனென்று நிரூபித்திலும்

இதுவுமது.

மிக்கவிறைநிலையும்

ஆழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே இத்திருவாய்மொழி யாயிரமும் திருவரங்கர்விஷயமாய் இப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்த வாழ்வாராகையாலே அவர்முதல் தாயென்றும், அப்படிக்கொத்த ஆழ்வாரை கோயிலில்முதலான திவ்யதேசங்களில் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தையும் நடப்பித்து அத்திருவாய்மொழியை ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தால் ஸுவ்யாஹதமாய் வளர்ப்பித்தவராகையாலே எம்பெருமானார் ஹிதமாகவளர்த்த தாயென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥

இப்படி பெற்றதாயும் வளர்த்த தாயுமான ஆழ்வாரையும் எம்பெருமானாரையும் ப்ரவர்த்தகராயும் ஸூசகராயும் உபலாளித்து திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிகமான உபாயதத்வத்தை விவரித்தருளிச்செய்கிறார். * * * * ॥

மிக்கவித்யாதி - (மிக்கவிறைநிலையும்) மிக்கவிறை ஸர்வேஶ்வரர்களாய், அவர்கள்தாமும் "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக்கண்டசதிர், அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா? உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே, பண்டைநாளாலே நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளும்கொண்டு, வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே, திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" இத்யாதிகளிற்படியே அந்ததிவ்யதம்பதிகளாய், அவர்களுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தையும் என்றபடி. "ஶ்ரீநீதவா தத்யயா ததேகம்; க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந்விஷ்ணோ லக்ஷ்மீஸம்யயா, திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன், என்றுமோரேதமின்றி யிரவியுமொளியும் போலவொன்றிநின்றுலகளிக்கும்" இத்யாதிகளிற்படியே என்றும் பிரிவற்ற சேர்த்தியையுடைய பெரியபிராட்டியையும் ஸம்ஸாரவஸ்யமான இறைஸம்பந்திலடக்கி "இறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்" என்று மறைத்து சேமித்தருளிச்செய்து ஆசார்யக்ருதிகளான ஸாத்விகஸம்ப்ரதாயவிரோதிகளை - முன்பு விரோதிகளை ஸம்ஹரித்தாப்போலே

மெய்யாமுயிர்நிலையுந்* தக்கநெறியுந்தடையாகித்தொக்கியலு* மூழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்* யாழினிசை வேதத்தியல்* * * ॥௫॥

ஆழ்வாரும் புள்ளானும் வஞ்சித்தபடி. (மெய்யாமுயிர்நிலையும்) ஸத்யமாய்நித்யமான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை "முன்னீஞாலம்,எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தார்" இத்யாதிபாட்டுகளில்கண்டுகொள்வது. (தக்கநெறியும்) ஸ்வரூபாநுரூபஸித்தரூபவத்ஸ்வரூபமான உபாயஸ்வரூபத்தையும் என்றபடி. தக்கநெறி தருந்தஸாதநமாய், ஸாநுரூபோபாயத்தைச்சொல்லிற்று. (தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையும்) "அவிலாததீவினைகளைத்தனைசெய்தனன்கொல்" இத்யாதிகளிற்படியே உபாயஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு விரோதிகளாய் பெருங்கூட்டமாய் கூடின அநாதிபாபத்தையுமென்றபடி. இத்தால்ஸ்வஸ்வரூபத்தில் பிராட்டியைப் பொருந்திச்சொன்னபடியால் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவர்களாய் பிராட்டி வைபவத்தால் உபாயஜ்ஞாநாநுஷ்டாந விரோதிபாபாக்ராந்தர்களாய் அப்பாபத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தையு மிழப்பவர்களாயிருந்துள்ள நித்யஸம்ஸாரிசேதநர்களுடைய பாபம் தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையென்றதாய்த்து. (வாழ்வினையும்) உயிர்கொண்டுடலொழிய இத்யாதிசெயல்தீரச்சிந்தித்து வாழ்வார் வாழ்வையுமென்றபடி. இத்தால் "அவாவற்று வீடுபெற்றவாழ்வென்றதாய்த்து (குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதத்தியல்) ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞாநஸந்தாநஜாத திருவாய்மொழியாகிற வேதஸாரமென்றபடி (ஓதும்) முன்புசொன்ன அர்த்தபஞ்சகத்தையும் சொல்லுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தை உள்ளபடியறிந்தவாழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வழியாய்கேட்டருளின எம்பெருமானாருடைய உபதேசத்தாலே அவ்வர்த்தங்களை இத்தனியன்களால் அருளிச்செய்த திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானுடைய திருவுள்ளக்கருத்தைநந்தேசிகர்பவடியால் வெளியிட்டருளினபடியால் இவ்வர்த்தங்களால் தெளியாதார்க்கு தெளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வு ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்று

தாய்த்து. இவ்வர்த்தங்களால் வெளியாதார்க்கு தெளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வும் ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்றதாய்த்து, இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் நம்தேசிகாசார்யாதிகளால் பரக்கக்கண்டுகொண்டு வழியல்லாவழியாற்காடுபாயுமவர்களை "வயணமொன்றறிந்துரைப்பார்" என்கிறபாட்டின்படியே நல்வழியால் வீடுசேரும்படி திருத்தவேணும். * * * * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இவ்வளவால் நாராயணசப்தார்த்தமும் திருமந்த்ரார்த்தமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன ॥

ஸ்ரீமதே வாத்ஸ்யவரதமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே தீர்த்தஸ்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே ஸப்ததீஸஹஸ்ரகாராயமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே பக்தஸஞ்சீவநமஹாதேசிகாய நம:.

ஸர்வதேசிகபாரம்பர்யை நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலீ வ்யாக்யாராம்ப:.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் அருளிச்செய்தது

விதாமஹநிதசநாய ஜயாதிவ்யதந்த்ரிணீம்।
ஸம்ஸாரமருஸந்தப்த ஸஞ்ஜீவநவிசக்ஷணாம் ॥
சடாரிஸூக்திதாத்பர்யரத்நாவலிமிமாமஹம்।
வேதாந்தாசார்யவிஹிதாம் விதந்தேநாதிஸந்ததே ॥

"ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்। மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும், "மத்நாமி நாம விநாசாய ஸம்பூதராய நாராயண:।" என்றும், "பவாந் ஸர்வே ஸத்ரஜநிஷ்டயதா ஹ்யதோ நேதி।" என்றும், "வேதாந்தாசார்யோயம் ஜகதாம் ஸோயமாசார்யவேதஸ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்வ வித்வணாவதாரமாகவும் ஸர்வஜ்ஞவிசரராய், "விம்ஸதிவர்ஷ விநாநாவிஷயவித்விம்ஸ ஆரப்யாவிதஸாரீரகபாஷ்ய:" என்கிறபடியே இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே ஸகலதத்வவிதர்கள் என்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸதீர்த்யர்களுக்கு உபதே

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

ஸாரஸ் ஸாரஸ்வதாநாம் ஶடரிபுபணிதிஶ் ஶாஸ்த்ரநிஶ்ஶாகஸீமா

ஶய்யாஶய்யாதிநீதிஸ் ஸ்வகுணவிததிபிர் ப்ரத்யபத்யப்ரத்யபத்ய ।

ஶித்தருளினார் என்றும் ஸர்வஜ்ஞர்களாலே ஶ்லாகநீயராய் ஸ்ரீ ரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தமான "வேதாந்தாசார்ய" ரென்கிற திருநாமத்தையுடையவராய் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹரென்று ப்ரஸித்தி ஸம்ப்ரதாயவைபவராய் ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சீர்நின்றதூப்பல் திருவேங்கடமுடையான், கவிஜநமநோஹரஶைலியாய் கவிஜநதோஷாபஹாரமாய் கவிஹ்ருதயப்ரீதிகரமாய் கதாநுப் ப்ராஸாநுப்ராஸஸௌஷ்ட்யவாத்ஸல்யாதியுக்தமாய் தர்ஸநாதிஶோபாதியான ஶ்ரீபக்தியாலே மயர்வறமதிநலம்பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிதஜநங்கள் ஸர்வமாக அநுஸந்தித்துவாழும்படி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான வசநங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்யக்கடவராய், அடியிலே ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திதானே ஸகலகல்யாண குணவிஶிஷ்டனான எம்பெருமானை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதென்றுகொண்டு தச்சாஸ்த்ரார்த்தமான ஶப்தத்தை ஸ்தவித்தருளுகிறார். (ஸாரஸ்ஸாரஸ்வதேதி)

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீவிலஸிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம் "யத்ஸாரஸ்வதம் தத்வாதீத" என்றும் "ஸஜ்ஜாரதரம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வோத்ர வாக்யஸாரஸாரமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரஸத்திற்காவாஸபூமி. இதராரஸங்கள் தத்வயாதங்களாய் ப்ரதிபாதிக்கப்படும். (ஶாஸ்த்ரஸீமா) என்கையாலே ஶாஸ்த்ரியானது ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியைவிட்டு அந்யத்ரவர்த்தியாதென்று ஸூசிக்கப்படுகிறது. அபிகங்களான ரஜஸ்தமோகுணவிஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும் வ்யாபியாநிற்கிற ப்ரக்ருதியை வாரணம்பண்ணிப் போடாநிற்கிறது. நிவாரணம்பண்ணுகிறதென்றபடி. இத்தை

ஸாரம் ஸாரஸ்வதீநாம் ஸகலஜலநிதிஸஞ்ஜநாநாம்ஜநாநாம் ப்ர
த்யக்ஷ்யந்தே ந யஸ்மிந் நிபததி ஸம்ஸாரநிபாதம் ॥ ௧ ॥
ப்ரஜ்ஞாஸ்வாது ஸந்தோஷப்ரயுக்தம் த்ருஷ்ட்யா
ப்ராப்யம் தத்வப்ரஸந்தோஷப்ரஸாதவிபூதயே ரயிது
கொடுப்பட்டும் । ஸ்வஸ்வ ப்ரயோஜநம் ஸ்வாஜிதவதிஷ்ட ஜ்ஞா

ஸம்ப்ரயோகம்பண்ணவர்கள் ப்ரக்ருதிவேதாஸேவாரஸர்களாகாரெ
ன்றபடி. ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ப்ராவஜ்ஞரான ஜநங்க
ளுக்குக்கரையாகிறது. இவற்றை ஆச்ரயியாதபேர்கள் ஸம்ஸா
ரஸாகரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ
ரென்ன ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி தத்வப்ரகாசகரான ந
மக்கு நிரதிசய ப்ரகாசபாகத்தைப் பெரியபிராட்டியாரோடு
பிரிவில்லாத எம்பெருமானாகிற நிதியை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவ
து. (ந:) ப்ரத்யக்ஷமெனு மென்கையாலே ஸ்வதத்வப்ரகாசகரனி
தராய் உபதேசிக்கிறவிஷயமாகிற ஜ்ஞாநஜநங்கள் அந
ஸூர்யவிஷயத்திற்கு விசிஷ்டமான இம்மஹாநிதியைக் காணமாட்
டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. * * * ॥ ௧ ॥

திருவேங்கடமுடையான் விபூதியர்களாலே ப்ரார்த்திக்க
ப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதில் ஸாரமான
அம்ருதத்தை அவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினாற்போலே நாமு
மிந்தயோகத்தில் விபூதியர்களாலே ப்ரார்த்திக்கராய்க்கொண்டு
திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலேஉண்டா
ன தத்வார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை எல்லாரும் அநுபவிக்
கும்படி பண்ணுகிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஜ்ஞாக்ரா
ஹி) அந்தந்த தாத்பர்யங்களாகிற ரத்நங்களை அநுபவிக்கிறதி
லே அநுராகர்களான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட
ஸ்ரீவேங்கடநாயகதேசிகர் தம்முடைய ஜ்ஞானமாகிற மந்தரசை
லத்திலே ப்ரவிசமாணசோபையை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதாயத்
தை யோக்த்ரமாக்கி நிறுத்துகையாலே ப்ரயத்நத்திலும்
யாவஸாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸஸ்தானமாகையாலே
திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தாகிற திருப்பா
ற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு அநிசயார்த்தைகளான தாமெய்க

பிந்த்வா விஶ்லேஷஶங்கீ ஹ்ருதயமுதிதவாநுராகாய ஸம்ஶ்லேஷஸஸ்தீநிரஸ்தா
॥௨॥
ந்தஜாதம் ॥

பாஞ்சாலீமாத்ரஸௌஸாபஹ்ருதஹ்ருதயபரஸ்த்ரீபும்பாவ நீத்யா பத்யௌ ஸர்வஸாமயேஸ்ருணயி நிஜதஃஸ்ப்ருஹபரீபாவ தந்த்ரம் । பக்திஶ்ருங்காரப்ராயபரிணதிர்யோகவிஶ்லேஷாவஸ்தா யோகாதிபராகாநுராகபூர்வகஸம்ஸ்லேஷஸாபேக்ஷைஸ்ஸிகா

ளாகிற ஆயிரமலைகளினின்றும் உத்பந்நங்களாய் தத்யங்களா ன எம்பெருமான் திருக்கல்யாணகுணங்களாகிற நதங்களையெல் லாரும் ஹ்ருதயத்தில் தரித்து அநுபவிக்கும்படி ஸௌலப மாகச்செய்தருளுகிறார். * * ॥௨॥

ஆழ்வார் பரார்த்தராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்பரஶே ஷராய் எம்பெருமானை ஸர்வதாநுபவியாநிற்க இவருக்கு ஸ்நேஹமும் வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும் அநாவி லிரஹமும் அபேக்ஷிதத்தைக் கேட்டெம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு ஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை ப்ரத்யக்ஷத்திலே நியோகிக்கிறதும் அத்யந்தாநுபபந்நமன்றோ? என்ன அருளி ச்செய்கிறார் (பாஞ்சாலீத்யாதி) "பாஞ்சால்யாஃபத்மபத்ராக்ஷ்யாஃ ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் । யாஃஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவத்யஸ்தாஃ பும்பா வம் மநஸா யயுஃ" என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய மாத்ர ஸௌஸெஸைபைக்கண்டு அபஹ்ருதஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு பும்பாவத்திலே அபிலாஷமுண்டானாற்போலே நிரதிஶய ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனாய் ஶ்ரியஃபதியாய் ஸூஶ்ரீகரிடத்திலே அத்ய ஜவ்ருணையியான எம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பா ரதந்த்ர்யத்தை பஜியாநிற்கிற ஆழ்வாருடைய அநுராகாதிஶய த்தாலே பக்திதானே ஶ்ருங்காரப்ராயமாக பரிணமியாநிற்கிற து. இவர்தானே யோகதஶையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத் தாலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷராய் அது கிடையாமையாலே விஷணராக அந்த ஸாக்ஷாத்காரம்ஸங்கல்பிதமாம், அதுதானிவரு க்கு விரஹமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே பாடகரா ன ஸூசகர்களைத்தானே தத்ஸம்பந்தயோகத்தாலே ஹம்ஸஸா ரஸாதிபக்ஷிகளாக நிரூபித்துத்தூதராக ப்ரேஷியாநிற்பர்

ஸூத்ரம் ॥ ॥௧௦

பாஷாகீதிஃப்ரஸஸ்தாஸமயபதிவசநா ராஜஸேவாபராஸ்தாஸ்
தாமஸ்த்ரீசூத்ரஜாதிப்ரவிஜநஸஹிதா:ப்ராக்ருதா சூத்ரஜாதா: ।
யத்ஸ்கந்தம்ஸ்ருதீநாம் வேதவிதி மஹிமோபதேஸார்ஹதாஸ்தே
ஸாத்த்வாஸ்வஸ்தஸத்வேநத்வநிஸ்ரிதஹிதா
ஸாவதாநாஃ ॥ * * * ॥௪॥

இப்படியாகையாலே எல்லாம்உபபந்நமென்றுகருத்து. ।௧௦

ஸ்த்ரீ ஸூத்ரர்களுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு பாஷாகா
நம் நிஷித்தமாயிருக்க இத்தைஸேவிக்கவுடமென்று சொ
ல்லக்கூடுமோ?வென்றும் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி இதிஹாஸபுராணங்களி
ருக்க இதற்கு ப்ரயோஜநமென்னவென்றும் வருமஸங்கை
களை பரிஹரித்தருளுகிறார் (பாஷேத்யாதி) எம்பெருமானிட
த்தில் பாஷாகாநம் ப்ரஸஸ்தம், அந்யத்ர நிஷித்தமென்றபடி. "ஹ
ரிகீர்த்திம்விநைவாந்யம் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம । பாஷாகா
நம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம்த்வயாக்ருதம்" என்கிறகௌஸிகபுரா
ணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை யுபஜீ
விக்கச்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்தாலேயும் ராஜஸேவாஸக்தராக
க ராஜஸேவகர்எல்லாமஸேவையாலும் ஸேவித்தும்பண்ணுவ
ர்களிறே. அந்தஸேவைகளிலே ஸ்ரீஸேவையானது ஸம
ஸ்தஜீவநிஷ்டையாகையாலே ப்ராஹ்மணாதிஸமஸ்தவர்ண
த்தரான ஸகலஜநங்களுக்கும் யோக்யமென்றுவாயர்களா
லே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலஜீவிகளாலும் பண்ணப்ப
ட்ட உத்ஸவபுராணங்களாலே வேதங்களுக்குப்பண்ணப்படு
வதான காயம்பாதொன்றுண்டு, அந்தகாயத்திலே ஸகவநீ
யியான ஸேர்காவருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே உபபோஷ்
யமாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே உபப்ருஹ்மணமா
கிறதென்றபடி. * * * * * ௪॥

இப்ப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ருஹ்மணமாத்ரமன்று வே
தங்களுக்கெல்லாம் ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தைஇ
ப்ப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (கூ
ஜாவித்யாதி) அடியிலேஇருபத்தொருமாயே வேதாஜஸாஸ்த்

ஆத்மஶரீரகாமஸ்ய ப்ராப்திஹேதுதா விஶேஷிதத்வாத் ஸர்வ
ஶேஷித்வஸர்வஹேதுத்வம் ப்ராப்யபதிவைஶிஷ்ட்யம் பரமபதாவலம்
பநம் । ஸங்க்ருஹீதாநந்தஶதகஸங்க்ஷேபநாயகம் ஸங்க்ஷேபாவஸ்ஹம்
ஸம்க்ஷேபம் ஸம்க்ஷிப்ய ப்ரதிபாத்யவிஶதமித்யேகம் ஸ்துத்யவஸ்து
ப்ரபேஸ்து ॥ * * * * ॥ ௫ ॥
ப்ராப்யப்ராபகநாராயணப்ரஹ்மத்வநிஶதமிதி ஏகாக்ரசித்தமநக்ஷ
ராவாயம் ஶாஸ்த்ரப்ராப்யசித்தீபேடிதநிரபேக்ஷமயமிஹா
ஹ்யதாவிஸ்தரேண । ப்ராப்யோபாயஹாவஸாமாந்யம்
தேநாஸித்யாதீத்யதீயம் நந்யப்ராப்யஸ்தாபிஸ்யம் ஸங்க்ரஹ

ஸ்வத்தை விஶதமாகச் சொல்லுகிறது. இந்தஸங்க்ரஹத்தா
ன் ஶதகவிம்ஶதிபாசுரங்களாகப் படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடை
ய அர்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறது. இதில் ஸாமாந்யஸங்க்ரஹ
த்தாலே நீக்கத்தோடேகூடி ஸங்க்ரஹமானஸாமாந்யஸங்க்ரஹமு
ம் பின்சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்தோ
டேகூடியிருக்கிறஶதகங்களாலே ஶதகஸங்க்ரஹமான ப்ரஜாஸ
ம்காணப்படுகிறது. ஶாஸ்த்ரப்ரமாணமான இப்ப்ரபந்தத்திலே
அதற்குஉபாங்கமாக ஐதரஸங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்க
ப்படுகையாலே ஸூக்ஷ்மமான ஸம்பந்தவிஶேஷமும் தோன்று
கிறது. இப்படியாலே இதுஸம்பந்தஸங்கஸ்ரமென்றபடி. ॥ ௫ ॥

இப்படி நிரவதிகவைலக்ஷண்யமான இப்ப்ரபந்தத்திலே எம்
பெருமானுடைய உபாயத்வப்ராப்யத்வங்களையும் தம்முடைய அந
ந்யப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையும் ஆழ்வார் வெளியிட்ட
ருளினரென்றருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்யஜாத்யாதி) ஆழ்வார் ப்ர
தமஶதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுஷ்டானமாக எம்பெருமானை
ஸாக்ஷாதுபாயமென்று அத்யவஸித்தருளினர். த்விதீயஶதகத்தி
லே அவனுடையஸௌஹார்த்தத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு ஶா
ஸ்த்ரப்ராப்யனுமவனேயென்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ
ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் திவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டனுக்கே எ
ன்று த்ருதீயஶதகத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்ஶதகத்தில்
எம்பெருமானை யொழிய ப்ராப்யாந்தரமில்லையென்று தம்மு
டைய அநந்யப்ராப்யத்தையை வெளியிட்டருளினர்.

ஷிதமேவ ப்ரபந்நத்ராணோபாய:॥ * * ॥௬॥
ஶேஷ: ஶ்ரீமாந்ஸ்வாமீஶ: காரணம் நியதேர்ஜ்ஞேயமேகம் ஸஹாயோ
ஸேவ்யஸ்வாதீநபோக்யஸ்ஸ்வயமுபாயஹர: தத்ஸ்வக்திரதஸ்வாப
நாயகோ ! நிர்விஶேஷப்ரதாவ்யாத் ஸ்வபாவஸ்ஸ்வஹேதோ ஸேஷ்ட
ய தமேதத்யோகே தத்ஸாரதமாந் நிர்விஷய தித்ருவு ப்ரவ
ஜிஸ்வரா:॥ * * * ॥௭॥

அஞ்சாம்பத்தகம் முதலாக தம்முடைய அநந்யோபாயத்வாதிகளை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார். * * ॥௬॥

இப்படி எம்பெருமானை உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் உக்தமான அர்த்தத்தை இன்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் (ஶேஷ இத்யாதி) ஶாஸ்த்ரஸாரஸர்வஸ்வத்தை உடைத்தானதிருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸர்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவ உபாயமாவனென்று ப்ரதாநமாயிருப்பதொரு அர்த்தத்தை ஆழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு தத்ஸ்தாயகங்களான ஶேஷத்வம் முதலான பத்தர்த்தங்களை பத்துஶதகங்களாலே தனித்தனியே அருளிச்செய்தார். அந்த ஶேஷத்வாதிகள் பத்துமொன்றாக நூறுஶதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய ஸங்க்ரஹங்களாகின்றன. பத்துபத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகள் நூறும் தத்தத்தாயாப்ரதிபாத்யங்களான ஆயிரம்குணங்களை பின்செல்லாநிற்கின்றன. இத்தாலே என்சொல்லிற்றாய்த்தென்னில், ஆயிரம்பாட்டுகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோதாரகுணங்களாகிற ஆயிரம்குணங்கள் நூறுஶதகங்களிலே பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களை வ்யாபியாநிற்கின்றன. பத்துஶதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஶேஷத்வாதிகளான பத்துகுணங்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸர்வப்ராப்தியுள் ஸ்வயமேவோபாயமென்று இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதாநமான அர்த்தத்தை வ்யாபியாநிற்கின்றனவென்றாழ்வாருக்குத்திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ॥௭॥

இப்படி ஸ்ரிய:பதியினுடைய உபாயத்வோபேயத்வத்தை வ்யாபியாநிற்கிற ஶேஷத்வாதிகளான பத்தர்த்தங்களை வையன்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வாதித்ரிகி) ஆழ்வார்

ஸேவ்யத்வாத் போக்யபாவாச்சுபதநுவிபவாத் ஸர்வபோக்யாதிக
த்வாத் பக்தைகதாநாத் ப்ரபதநவிஷயதயா ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்ட
ஹந்த்ருத்வாச்சந்தாநுவ்ருத்தேர் நிருபாதிகஸுஹ்ருத்பாவத: ஸ
த்வரத்வாம் ஸாஹாய்யபாவாத் ஸ்வயமிஹகரணம் ஶ்ரீபதிர் ப்ரத்ய
வாதீ॥ * * * ॥௮॥

ப்ருஹச்சாகாஸஹஸ்ரம் ஸாகல்யேந குணைஸ்ஸ்தோதுமர்ஹதீம்
ஶ்ரீ: ப்ரத்யக்ஷாத் ப்ரதீதா: ப்ரதிதஸஹஸ்ரகுணா: ஸ்பஷ்டமுத்
க்ஷிப்தா: । தத்ராவாந்தரைஸ்தத்தச்சதகஶதஸ்தாபநைர் வித்ய

இப்ஶ்லோகத்தில் ப்ரதமஶதகத்தில் ஸேவ்யத்வத்தையும், த்விதீய ஶதகத்தில் போக்யத்வத்தையும், த்ருதீயஶதகத்தில் ஸர்வாஶ்ரய திவ்யவிக்ரஹத்வத்தையும், சதுர்த்தஶதகத்தில் ஸர்வபோக்யாதிகத்வத்தையும், பஞ்சமஶதகத்தில் பக்தைகதாயகத்வத்தையும், ஷஷ்டஶதகத்தில் ப்ரபதநஸாத்யத்வத்தையும், ஸப்தமஶதகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தையும் அஷ்டமஶதகத்தில் ஆஶ்ரிதச்சந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், நவமஶதகத்தில் நிருபாதிகஸுஹ்ருத்த்வத்தையும், தஶமஶதகத்தில் ஸத்வரஸஹாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு ஏவம்பூதகல்யாணகுணங்களையுடையவனாகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயபூதனென்று ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். * * * * ॥௮॥

இப்படி ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ரதிபாதித்தருளி அநந்தரம் ஏதத்ஸ்தாபகமான பரத்வாதிகுணஶதகத்தையும் தத்ஸாதகமான ஶாகாப்ரதிபாத்யகுணஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் — (ப்ருஹச்சாகாஸஹஸ்ரம்) யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் ஶாகாஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணஸஹஸ்ரமாக அருளிச்செய்கிறார். அப்படியே நாமும் அந்தஶாகைகளை ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரதிதங்களான ஸகலகுணங்களையுடைத்தானதாக ஸ்பஷ்டமாகக் காணுகின்றோம், அதிலே அவாந்தரங்களாக தத்தச்சதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகுணஶதகத்தினுடைய ஸ்தாபநத்திலே யோக்யங்

யுக்தா ஸேநேஶயந்த்ராஸௌ நமணிதமணிதாம் ஸத்க்ருணா
நாக்ருணீத:॥ * * * * * ॥௯॥
இத்தம் ஸாரஸ்யஸத்யாபிதமண கவேர்காஶ்ரீநாதவிஶ்வ ஸ்த
ஜாதாசாரஸம்ப்ரேரித வேதமணக்ருபயா ஸம்யாநாஸ்ஜா।
தத்தாத்ர்யஸ்தா வேங்கடேஶ ஸஞ்ஜீவ்ய ஸவிஶ்யஸாவா மா
யாதா தாத்பர்யரத்நாவளிவிஹிதமநா தாத்பர்யா॥ ॥௰॥

களாய் தத்தவநிர்ணயங்களாய் ஸாரதமங்களாலு
லும் உபயோகாதிஶயமுண்டாகையாலே ஷோடஶவிதங்க
ளாய் தத்தோமோக்ஷகளாலே ப்ரகாஶிக்கப்படுகிற ஸஹஸ்ர
குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். ॥௯॥

இப்படி உக்தப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய அ
ர்த்தப்ரகாஶிகையாக த்தாம்அருளிச்செய்கிற இந்த தாத்பர்ய
ரத்நாவளியை ஸர்வஜ்ஞரெல்லாரும் யசிக்கக்கடவர்களென்கி
றார் (இத்தமிதி) தன்னை ஆஶ்ரயித்தவரானவர்களுக்கு ஸார
ஸ்யாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய
ராயிருக்குமத்தை எல்லாரும் விஶ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாஶிப்பித்
த க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்தில் ஸிஸித்ததாய், ஸ
ர்வதிக்கிலும் திருமகனிடத்திலே ந்யஸ்தமாமையான பிராட்டி “த
த்ஸ்வஸ்ருஶம்மயேக” என்றும் “வசாகல்ஶ்வஸ்யபாநகேநாபோ
தோவாநஶ்யதி” என்றும்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்திற்கு
அவன்கையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின கருமாத்
வாயகவாநந ப்ரயோஜநங்களாலே வஶீகரான வர
வேதாந்திகளாலே ஶ்ராவ்யகுணஸம்பந்நவ்யூத்தியையுடை
த்தாய் ஸகலஸ்த்ராஸஹஸ்ரிணியாய் “தாத்பர்யநீயது”
என்கிறபடியே ஸகலஸ்வரூப ஹ்ராஸஹஸ்ரதிகேவந ப்ர
விஶதமஹவ தாத்பர்யதீபநிகேதந ஶங்கோபதேநிஷ்
ஷஸவர்யாதிகாரியோக்ய ஸ்ரீமத்ஷமாயாதா தாத்பர்யரத்நாவளி
யான இது ஹ்ருதயத்திலே யசிக்கப்படுவது. ॥௰॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீராம நாம திவ்ய மணி பாதுகா.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ண தாதீஸார வரத வரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீமத்வேதாந்த

ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியென்கிற ஸ்ரீமத்வேதாந்த

ராமாநுஜஸ்வாமி அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படி.

தனியன்.

ஸ்ரீரங்கநாதராமாநுஜவாதிஹம்ஸராஜஹம்ஸம் வேதாந்ததேசிகவதாம்
வராஜஸ்ருங்கராஜம்। ஸ்ரீமத்ருஷ்ணபதஸேவாவதாயாகமம்பம் வேதா
ந்தலக்ஷ்மணமுநிம் சரணம் ப்ரபத்யே॥*॥

ஸ்ரீரங்கராஜம் சரணம் ஸ்ரீவத்ஸம் ப்ரபத்யேஹம்। ஸ்ரீதஸ்ரீநலிநீ
ஹாநாம் ப்ராக்ஞஸ்ரேணி சிரோமணிம் ॥௧॥ வந்தேயம் காருண்யம்ருதம்
கடாக்ஷைர்காருண்யவந்நம:। ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீம் ஸௌந்தர்யஸீம்
ப்ராந்திமயாஷீம் ॥௨॥ ஸாவேராயேஷாரம்ஜேந்த்ராவதாரயந்தீ
வநிதாஸம்। ஸ்ரீபராங்குசவஸ்த்ராதாங்க்ரிராத்யாதிஷ்யபதார்த்திகா ॥௩॥
லாலிநகமுகாங்கே ஸ்ரீமாஹேமாகவிலஹஸ்திகம்। லக்ஷ்மீலக்ஷ்மணலக்
ஷாயாம் ஸேவேஸேவந்த்ருவதீஸவம் ॥௪॥ வகாரஹாரணம்தே
வா வம்திதீபயத்பட। வபாரவத்ராஸரஸத்ரா த்ராயீவத்தோவ
வ்யூஹிதா ॥௫॥ நாயயாதாநயோஹீந்த்ர ஸம்ஸ்யூதாயயாராஸ்ய
ராம்। த்ரிவேதீஹத்ருவேதீகாம் வந்தேகாதலிதாதாம் ॥௬॥

இ—வந்தே தங்கருணாகாரீஶம் யதிராஜநியோகத꞉ । ய꞉ ஸ்ரீத்ராவி
டவேதார்த்தம் ஷட்ஸஹஸ்ரேண வ்யாக்ருத ॥எ॥ வந்தே வேங்கடநாயஸ்ய
ஸுதாம்வேதாந்தநாதிநீம் । கீர்த்யாஸ்திதிம் கடாக்ஷேண விஶாலே
ஶாட்டகோபாக்ஷ்டாம் ॥அ॥

ஶுத்தீ நாயகஸந்தாந ஶாகிஶாகாவரம்வரம் । ஸ்ரீரங்கநா
யகபாதாப்ஜம் வந்தே பக்த்யா வாஸகதிம் ॥கூ॥

த்ராவிடோபநிஷத்பாஷ்ய ஸத்ஸங்க்ரஹோத்ப்ருதேபஸீ꞉ । ஸே
விகாநாம்நியோகேந வ்யாக்யாதேஷட் ஸஹஸ்ரிகாம் ॥கய॥
ஸ்ரீராமாநுஜயோகீந்த்ரவிஶேஷாம் யாகாரிதாம் ப்ரியஸே
ஜ்யோத்ஸ்நஸ்கந்தோவிவேகஶிரஸாம் யஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டாபி
த꞉ । ஸத்ப்ரீதியதிராஜராஜமணிதே ஸம்ஸாரஸந்தாரகே
ஸந்தக்ஷிதாகாரஶேஷஸாரஸா ஸந்தாம்ப்ரஸாதம்பயி ।
ஸ்ரீபாதராயணவரேயிதவேதவாதாம் ஸ்ரீமத்ராம்காஶமதிரா
த்விஜஹாஷ்யகாரம் । ஸ்ரீஶைலவம்ஶ்யகுருகேஶ்வரநாதமாஜம்
ஸ்ரீபாஷ்யகாரசரணம்ப்ரபத்யே ॥கஉ॥
ஸ்ரீரங்கநாயகராஜவைஹாரவிந்த ஸாஷ்டாங்கஸம்ப்ரபந்நம்
ஸாதயேயம் । காருண்யதக்ஷ்விஶ்வஹிதாய ப்ரதம் ஸ்ரீரங்க
நாயயதிராஜஸேவாவஶீப ॥ ॥கங॥

ஸ்ரிய꞉பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் கல்யாணகுணநிதி
யான ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வநிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே ஸகலஜகதுஜ்ஜீவநார்த்தமாக நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலே நின்று ப்ர
வர்த்திப்பிக்க ஸ்வாதிகாரமான த்ராவிடபாஷா ஸந்தர்ப்பத்தாலே
ப்ரபந்நாவதாரரான இவ்வாழ்வார் அருளிச்செய்ததாய் ஸ்ரீநாத
முனிகளாலே ஸம்ரக்ஷிதமாயிருந்த திருவாய்மொழிக்கு ஆளவந்
தாருடைய அபிப்ராயாநுகுணமாக ஸமீசீநமான வ்யாக்யாந
ம்செய்விக்கவேண்டுமென்றெம்பெருமானார் திருவுள்ளம்பற்றி ய
ருளி, ஸ்ரீயாமுநமுனிகளுடைய திருவம்ஶத்திலே அவதரித்தவரா
ய் பெரியதிருமலைநம்பியுடைய குமாரராய் தம்முடைய ஸ்ரீபாத
த்தை ஆஶ்ரயித்தவராய் ஸராமத்திற்கு லக்ஷ்மணன்போ
லே தமக்கு அத்யந்தப்ரீதிவிஷயராய் தம்மைப்போலே ஜ்ஞாநபக்தி
வைராக்யாதிகுணங்களை யுடையவரான திருக்குருகைப்பி
ரான்பிள்ளானை * திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநப்பண்ணு மெ

ஸ்ரீ:.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

தனியன்.

கிடாம்பிராமானுஜப்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

வித்யாத்தோயதி ஸாவல்ஸளஜஜலே ஸ்ம்ருத்யாவஜேவநய: ஸ்ரீ ஸாஷ்யண்யதிந்யாத்தவிதிதா: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஷய: । வ்யாவ்யாம் ஹாஷ்யக்ருஷாஜ்ஞயோவநிஷதாம்யோ த்ராத்யீநாம் வ்யாகுவஞ் வஸ்தம்கணீகஸ்பாம் கரபாணுவஷ்ணம்ஹஜே॥

(உயரவறஉயரநலம்) கவ்ராக்ருத்ஸாஸாயாரணஷிவ்யாஷ்வ

இன்றுநியமித்தருள, புள்ளானும் திருவாய்மொழிக்குளம்பெருமானார் ஸாதித்தருளின ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கடவராய் கவிநுவஸிஸரவி த்ருவயகநாஷிஸியஷ்யக்கமாக ஸூத்ராவார த்ராத்வமான இஷ்டதேவதாவாயல் வந்நாதிஜை ங்களை ராநவிகமாகச்செய்தருளி, விகீஷிதமான த்ருவம்யத்திற்கு விஷயத்ருயொஜநங்களையும் வ்யாவெப்யமான த்ருவ்யத்திற்கு வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஞூதத்வத்தையும் மற்றுமுள்ள வெவகஷண்யத்தையும் ஸம்ரஹணை காட்டாநின்று கொண்டு வ்யாவெப்யமான த்ருவ்யமும் அதில் முதல் திருவாய்மொழியும் அவதரித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (கவ்ராக்ருதெதவ்யாஷியால்)

கவ்ராக்ருதெதவ்யாஷி ஸீஷணயிதஷம் - நிரவயிகவ்ஜிதஜந நொவயாகங்களான ஹொஸ்யகவாகவ ஸளஷஸ்யங்களை வ்ஜ்ஞி ப்பிக்கிறது. இந்த கவ்ராக்ருதெதவ்யாஷிவாக்யத்திலே ஜெராத்ய பாஷிஸராயாநாஷம் வ்யாவிவ்யாவிக த்ருவ்யநாஷம்ஸம் க்ஷெவமும்பண்ணித்தாகிறது. இப்ரவந்நாஷம் ஸம்ஷெவத்தாலே வஷ்நிஷெஸ்ர ஷ்வமம்ஜமும் ஆழ்வாருடைய வெவ க்ஷண்யவணநத்தாலே ஷூத்ரத்வஜரா ஷ்வாவஸந ர ஷ்வம் ஜமும் கஷகஸ்க்ஷதமாகிறது.

ஆ- ஸ்ருஷ்ணாயோபேயத்வ ஹீவாஜிஜந்யாநவிசிஷ்டதாப், நிவிஸ

இ- இந்த வ்யாவிவ்ருதவிசுவப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யமேது அதிங்ஙனே ஸம்க்ஷேபமாகிறபடி தானெங்ஙனேயென்னில்? "வே தஃப்ரீதோநுஸர்வைஃ காரணத்திலேத்தே கர்மணாம் ஸஹஸ்ரேஸ்ரேஸ வ்ருக்ஷாதீநு த்ராணாநாம் ப்ரவ்ருத்திவிஷயதமேகைவஸ்ததுஸாவைநா நாநு, ஸ்ரேஷ்ட்ஃபுஞ்யோபாயம் ப்ரஹ்மாதிவரஸ்வரூபவ்யாப்யத்வ ஸ்ருஷ்டம் த்வதீயகஸ்யாணோதாரமேதத்வீக யஸிதிதிகி ப்ரக்ஷேணஸ்ய தீயே । வேதஸ்யாஸேஷ்ய ஸ்தாநம்பம் விஷயமாதா யாநந்யமோக்ஷஸித்ஸு ஷஷிஃஸ்வாம்ஸுலேஷ்யமிதாமதி தாஸாவக்ஷகோநீந்ருஃ" என்று தாத்பர்ய தாத்பர்யரத்நாவளியிலும் த்ருதி யோபநிஷத்பாஷ்யத்திலும் ஆசார்யர் நிஷ்கர்ஷித்தநளினபடியே இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயோபேயத்வ விசிஷ்டனான ஸ்ரீபதியாகி அதில் முதற்பத்தில் உபாயத்வமும் - இரண்டாம்பத்தில் உபேயத்வமும் மூன்றாம்பத்தில் இவ்வுபாயோபேயோபயத்வோபயுக்தம்ஸமஹ விக்ரஹயோகமுஞ்சொல்லப்படுகிறது - நாலாம்பத்து உபேயத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது - மேலாறுபத்துக்களும் உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிறன - ஆக இப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் உபாயோபேயத்வவிசிஷ்டனான ஸ்ரீயஃபதியே ப்ரதிபாத்யனாகிறான், இவ்வவதாரிகையில் நித்ய ஸம்ருத்தியோகத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரதமபாதத்திலே போக்யத்வம் விவக்ஷிக்கையால் உபேயத்வமும் - "காரணதேயஃ" என்கையாலே காரணத்வாதிகளைச்சொல்லுகிற த்விதீயபாதத்தில் உபாயத்வமும்ஸித்திக்கிறது - ஆக இவ்விரண்டுபாதங்களால் ப்ரபந்தார்த்தஸம்க்ஷேபம் பண்ணித்தாய்த்து.

ஸர்வாத்ம - ஸ்வாஸாதாரண - திவ்ய - என்கிற விசேஷணத்ரயமும் ருசிவாதிகளிலே ப்ரத்யேகமந்வயிக்கிறது. ஸர்வாத்மஸம்பந்தஸத்வப்ரவ்ருத்தகத்வ - ஸ்வாஸாதாரணத்வம் ஸமஸ்தாதிஸயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யாதி குணவத்த்வம் - திவ்யத்வந்திவிதிக்ருதஸந்நிவேசத்வம், ருசிபங்கள்பரத்வருசிரோதிவிக்ரஹங்கள் - இந்தருசிபங்கள் "முடிச்சோதி, எழையராவி" முதலானதிரு வாய்மொழிகளிலும் - ஸுக்ருஷணாயாஸங்கள் "அந்தாமத்தன்பு"

ஆ- ஜகத்காரணத்வ விஶிஷ்டனாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனை உள்ளப டியே ஆழ்வார்தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து

இ- முதலானவைகளிலும் ஶ்ருதி வசனங்கள் "தேவிமாரா வார்" இத்யாதிகளிலும் - இந்த ப்ரபந்தத்தில் ஸித்தமும் ஸ்ரீயபதி த்வயோகமுங்கூட "புகழ் நல்லொருவன்" இத்யாதிகளிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறன, இவைகள் மற்றும் அநேக ஸ்தலங்களிலு ம் விஸ்தீர்ணங்களாக ப்ரதிபாத்யங்களாகிறன.

இப்படி ஸகலகல்யாணகுணாத்மகமாய் "உயர்வற" என்கிற முதற்பாட் டில் ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த நித்யவிபூதியோகத்தை முற் படச்சொல்லி அநந்தரம் மேல் ஐம்பாட்டு துடங்கி சொல்லப்படுகிற லீலாவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறார் (நிலனிடை இத்யாதியால்) ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையும் அநுப்ரவேஶாதிகளையும் ஸங்க்ரஹிக்கிற நிலனிடைத்தாலே அகில ஜகத்காரணவிபூத்யாதி வ்யாவ்ருத்தி ஸித் திக்கிறது, விஶேஷாரக்ஷா, அதாவது இஷ்டப்ராப்தியும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும். இங்கு காரணவ்ருத்தி ப்ரதிபாதிக்கும் ஶ்ருதிகளுக்கு, ஶ்ருதிஸித்தமே ப்ரதானவாக்யங்கள் ஸங்க்ரஹங்கள், ஆகவிங்கே நிலனிடை ஜகத்காரணத்வ விஷய பதங்களாலே ரக்ஷகத்வ மும் நிலரக்ஷணத்தாலே ஸர்வஶக்தியும் ஸூசிதமாய்த்து. ஜக நிஷங்களான உபாதாநத்வபங்களை பரமேஶ்வரனைப்பற்றிச் சொல்லுகை ஸர்வஶரீரகனான தத்தத்வ விஶிஷ்டப்ரபஞ்ச தத்வத்வாதி விஶிஷ்டனாகிறானென்று உபாதாந காரண த்வம் ஸித்திப்பிக்கைக்காக, ஸர்வப்ரபஞ்சவ்யாப்த ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷனானவனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திஎங்ங னேயென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக ஸ்ரீபாஷ்யம், "இ ன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானை" இத்யாதிகளாலே ஜகத்வ்யாபார த்திற்கு லீலாரஸத்வம். "பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொ ழுக்கும்" என்கிறபடியே ஆழ்வார் ஸம்ஸாரிகளையாலே யிசைப் பண்ணின ப்ரபந்நம் ப்ரமாணமாகத்தக்கதோ - ஸம்ஸாரிக்கு ஹ்ருதயஸ்தங்கள் ஸம்பாவிதங்களன்றோ வென்ன? வருளிச்செய் கிறார் (உள்ளபடியேயென்று) உள்ளபடியேயென்றது ஸமஸ்த ஸ்வ ரூபரூபகுண விபூதி விஶேஷங்களில் லேஶத்தும் த

இ - ப்பாமேயென்றபடி - ஆதலாலிவர்க்கு ப்ரமாணமென்று கருத்து. இவர் உள்ளபடியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்றுமிடம் "மயர்வறமதிநலமருளினன்" இத்யாதி வாக்யத்தாலே ஸித்தமென்று அபிப்ராயம்.

இவருள்ளபடியே அறிந்தாரென்னக்கூடுமோ? ருஷிகளல்லாத ஸாதாரணருடைய வம்சத்திலேபிறந்தவராகையாலே ஒருவர் தமக்குபதேசித்தவர்த்தத்தைப்பேசுமத்தனையன்றோ - அந்த உபதேஷ்டாக்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷாதிகள் ஸம்பாவிதங்களன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாமென்று) ஸாதாரணருடைய வம்சத்திலே பிறந்தாரேயாகிலும் ஜந்மப்ரப்ருதி துடங்கி ஸாதாரண ஸாதனங்களான ஆஹாரநித்ராதிகளொன்றுமின்றிக்கே "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ண"னென்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநைகபோக்யராய்க்கொண்டு ஸாதகர்களிற்காட்டிலும் அதிசயிதவைபவராயிருக்கையாலே புருஷவிசேஷமாக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தாமறிந்தாரென்றறியலாய்த்தென்றுகருத்து. இப்படியிவருக்கு ஸர்வேச்வரன் ஸ்வாராதகமாக ஜ்ஞாநப்ரதானம் பண்ணினானென்னுமிடமும் "மதிநலமருளின"னென்கிற வாக்யத்தாலே ஸித்தமென்றபிப்ராயம்.

இப்படியிவருக்கு சாஸ்த்ரோபதேச மில்லையாகில் சாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணத்தின்படியே ப்ரத்யக்ஷாநுமாந கோசரனல்லாத ஸர்வேச்வரனை யறிகைக்கு சாஸ்த்ரமொழியவேறு ப்ரமாணங் கிடையாமையாலிவரவனை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதெத்தாலே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) இவருக்குசாஸ்த்ரோபதேசமில்லையாகிலும் காரணவிசேஷ மின்னதென்றறுதியிட வரிதாயிருப்பதொருபகவத்கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே ஸ்வயம்புபகவத்ஸாக்ஷாத்காரஸக்திகமான திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்று கருத்து. இப்படியிவர் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்னுமிடம் "கண்டாயேநெஞ்சே" என்கிறபாட்டுமுதலான வாக்யங்களாலேஸித்தமென்றபிப்ராயம்.

இப்படி ஸ்வப்ரவ்ருத்திவிமுகரணவ்யாபாரராய் ஸாக்ஷாத்காரஸமாதானராயிருக்கிற விவருக்கு "ஸைஷா ஸ்ரூபஃ வ

ஆ- அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனையநு

இ - ஶப்தஶாஸ்த்ர - தர்க்காலங்காரம் ஸாஹித்யாதிகளிற்போலே வ்யுத்பத்தியத்நங்களுமின்றிக்கேயிருக்க ஸ்வாநுபவத்தில் ப்ரவ்ருத்திகூடுமோ? கூடித்தாகில் ஸர்வவ்ருத்தம் அந்தாதி, யிவை முதலான கவிதாலக்ஷணங்கள் தப்பாமே கவிபாடுகிறாராகையாலே 'காவ்யம்யஶஸேர்த்தக்ருதே" என்கிறகணக்கிலேயிவருக்கு வ்யாக்யாஸாமர்த்ய்யஸித்தி ஸம்பாவிதமாகையாலே யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வங் கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வநுபவஜந்யாதி) ப்ரவ்ருத்தநிமித்த காரணத்யாவாரரே யாகிலும் அநுபவஜநிதப்ரீதிநிரவதிகமாய் உள்ளடங்காமையாலே தத்ப்ரவாஹமாகப்பேசக்கூடுமென்றபிப்ராயம். இப்படி ப்ரீதிப்ரவாஹமாகப்பேசுகிறாரல்லது வ்யாக்யாஸாமர்த்யஸித்தியாலே பேசுகிறாரல்லாமையாலே யிவருக்கு யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வங்கூடுமென்றுகருத்து. இவர் நிரவதிகப்ரீதியாலே பேசுகிறாரென்னுமிடம் "சொன்னால்விரோதம், ஒருநாயகம்"என்கிற திருவாய்மொழிகளிலே ஸ்பஷ்டமென்றபிப்ராயம். இவருடையப்ரீதிவேகப்ரவாஹமாக இப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்தாகில் கவிதாலக்ஷணந்தப்பாதிருக்கக்கூடுமோவென்னில்" ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுடைய ஶோகவேகப்ரவாஹமான "மாநிஷாதப்ரதிஷ்டாந்த்வ" மென்கிறஶ்லோகம் லக்ஷணப்ரசுரமாக ப்ரவ்ருத்தமானாப்போலே இவருடைய ப்ரீதிவேகப்ரவாஹமான இப்ரபந்தமும் பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே லக்ஷணந்தப்பாமல் ப்ரவ்ருத்திக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

இப்படி ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே பேசுகிறாராகில் விப்ரலம்பஸம்பாவனையாலே ப்ரமாணமன்றிக்கே யொழியாதோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (அநுபவித்தபடியேயென்று) அநுபவித்தபடியே பேசுகிறாரென்னுமிடம் "பொய்யில் பாடலாயிரத்துள்" என்னும், தப்புதலின்றித்தனைக்கவிதான் சொல்லி"யென்னும் ஸ்வவாக்யத்தாலே ஸ்பஷ்டமென்றுகருத்து. அநுபவித்தபடியே அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸாக்ஷாத்காரநோக்கியாலே யிப்ரபந்தத்தையருளிச்செயலாகச்சொல்லுகை யுக்தமாயிருக்கப் பேசுகிறு

த் — ஸவித்தபடியே பேசுகிறார். ஸ்ரீஸௌஷைஷவ்ரதந்த்ரீதமாய்-

ஜி- ரென்றித்தைப் பேச்சாகச் சொன்னது- இப்ரபந்தத்திற்கு வா
ஷாரூபவக்த்ருநிஷ்டவந ஸம்பந்தாதிகாரவ ஸப்ரயோஜநாதி
களைத் தோற்பிக்கைக்காக, "உள்ளபடியே யித்யாதி- யநாஸவித்தபடி
யே" என்னுமளவாலே வக்தாவினுடைய வக்த்ருத்வமும் மற்றுமுள்
ள மேவலக்ஷண்யமும், "அவனை" யென்கிறவித்தாலே விஷயவவை
லக்ஷண்யமும் "பேசுகிறார்" ரென்கிறவித்தாலே ப்ரபந்தவைலக்ஷ
ண்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. அவனைப் பேசுகிறாரென்கிற வித்தா
லே விசிஷ்டமான ப்ரபந்தத்திற்கு ஸர்வேச்வரன் ஸர்வவிஷய
மென்றும் திருவாய்மொழி யவனுடைய விஷயமென்றும் ஸம்ப
ந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது; ஸர்வேச்வரனே ஸர்வப்ரயோஜநமென்றும் திருவா
ய்மொழியினுடைய ஸம்ப்ரதாநம் அவனுடைய ப்ரயோஜநமென்று
ம் இங்கே ஸமிபந்தம் - நிரவயிகஸ்ரீயாலே என்கிறவித்
தாலே ப்ரபந்தமவதரித்தபடி சொல்லிற்றாய்த்து. பேசுகிறாரெ
ன்றது * "உத்தேசவிசேஷாப்யோகிக ஸங்க்ஷேபவிஸ்தாரணம்"
என்கிறந்யாயத்தாலே ஸங்க்ரஹமாயும் விஸ்தாரமாயும் பேசுகிறா
ரென்றபடி. ஸங்க்ரஹமாகப்பேசுகிறது முதற்றிருவாய்மொழி, வி
ஸ்தாரமாகப் பேசுகிறது வீடுமின்முற்றத் தொடங்கி மேலெல்லாம், பே
சுகிறாரென்றதற்கிப்படியர்த்தமாகையால் முதற்றிருவாய்மொழி
யவதரித்தபடியிவ்வாக்யத்தாலே தனிசொல்லிற்றாய்த்து.

இப்படியிப்ரபந்தத்திற்கு மிதில்முதற்றிருவாய் மொழிக்கு
மிதுவே பவதாரிகையென்றுமிடம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தியாலே
யிங்கு உபக்ரமமான உபயவிலக்ஷணத்யோகத்தை ப்ரபந்
தத்திற்கு நிதாநமான * அவாவறச்சூழ் என்கிற பாட்டின் வ்யா
க்யாநத்திலும் முதற்றிருவாய்மொழியின் நிதாநவ்யாக்யாநத்தி
லும் உபஸம்ஹரிக்கிற இவ்வாக்யங்களாலேயறியலாய்த்து.

கநதவபாட்டுகளுக்கு ஸ்ரீயை ஈநபக்ஷச்திலேபா
வார்த்தங்களையுங்காட்டாநின்றுகொண்டு அவதாரமருளிச்செய்
வதாகக்கோலி முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (க
ஸௌஷைத்யாதியால்) இதில் நிரதிசயாநந்தாவிக்வஞ்சொல்லுகி
றப்ரயத்வாதத்திலே யர்த்தங்கிடக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழிமூலம்.

உயர்வற

ஆ– "தைவஸ்ய த"ரித்யாதிவாக்யத்தினாலே நிரதிசயோதாரஸ்ய

இ– கிறார் (அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்று) ஆநந்தத்திற்கு நிரதிசயத்வம் அசேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வம் விநாவடியாமையாலிதற்கு நிரதிசயத்வஞ் சொன்னவாறே அசேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வமு மர்த்தாத்ஸித்திக்கு மென்றுகருத்து. ஆநந்தத்திற்கு அசேஷதோஷ ப்ரத்யநீகத்வமாவது– ஸ்வஸ்வாஸ்ரயதுஃகஸம்ஸ்ருஷ்டத்வாதிதோஷாத்யந்தாபாவவத்த்வம். நிரதிசயாநந்த விசிஷ்டனை யவனென்று ப்ரஹ்மஸம்பந்தாநுவதிக்கிறவிவ்வாக்யத்திற்கு ப்ரஹ்மஸித்தமென்று விவக்ஷிதமான உபநிஷத்தை ப்ரதீகக்ரஹணமுகேந காட்டாநின்றுகொண்டு அதினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தத்தையும் காட்டுகிறார் (தைவஸ்ய தத்யாதியால்) "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிற வாக்யத்தினர்த்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயோதாரஸ்யமாகவென்று) நவித்யதே - அதிசயோயஸ்ய ஸ: என்கிறவிதற்கு ஸமாநார்த்தமான நிரதிசயபதத்தாலே உயர்வறவுயரென்கிறது வ்யாக்யாதம். யத்வா-அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்றது தோஷாபாவத்தை ஸ்ருதிஸித்தமாகச்சொன்னபடியன்றிக்கே உயர்வறவென்கிற சப்தத்திற்கேயர்த்தமாகச்சொன்னபடி யென்னவுமாம். இப்போது நிரதிசய

இருபத்துநாலாயிரப்படி—சப்தார்த்தம்.

உயர்வு - உத்கர்ஷம், அற - அறும்படி, மற்றொருவஸ்துவுக்கும் ஸாபேக்ஷயா உத்கர்ஷமில்லாதபடியென்கை. நிரதிசயமாகவென்றதாய்த்து, உயர் - உச்ச்ரிதமான, நலமுடையவன்– ஆநந்தத்தையுடையவன், யவன் - யாவனொருவன், யத்தா, உயர்வு -

இ- ஶப்³தத்தாலே உயர்நலமென்கிறவிடத்திலே உயர்ஶப்³தோத்தம வ்யாவ்ருத்தம் - இப்பக்ஷத்தில் உயர்வறவென்கிறவாக்யம் உயர்வுஶப்³தத்தாலேப்ரயோஜநாந்தரபரமான வருத்தத்தைச்சொல்லி- அறவென்று தந்நாஶத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மற்றுமுள்ள க்லேஶ க்லேஶாதிதோ³ஷாநுகூலங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகிறதென்றும் - உயர்நலமென்கிறவிடத்தில் உயர்ஶப்³தம் உத்ஸ்ரயவாசியாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக ப்ராப்யஸுகஸ்வரூபமாகையாலே நிரதிஶயத்வம் ஸித்³தி⁴க்குமென்று மஹிமைப்ரதம். இந்தயோஜநாக்ரமமும் மேல் பாட்டுக்குஶப்³தார்த²ஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே வ்யக்தமாகிறபடி கண்டுகொள்வது. நிரதிஶயதஶா-நிரதிஶயஸ்வரூபா - நிரதிஶயவ்ருத்தியாவது. ஸர்வஜ்ஞாநத்திற்கு நிரதிஶயத்வம் ஸித்³த⁴மாகையாலே ஜ்ஞாநாதிஶயமில்லாமையாலிதை தஶையென்று சொல்லுவதென்னென்னில் இது ஜ்ஞாநாதிஶயமன்றேயாகிலும்* "தேயம் தேயஸ்த"மென்றுண்டாக்கிற ஸத்ஜ்ஞாநபரம்பரைக்க ஞாநாவ்ருத்தியவாக ஸ்வரூபஜ்ஞாநாதிஶயமாக நினைத்து தஶாஸ்வரூபம். ஸர்வஸ்வாதந்த்ரமாயிருந்த- ஜ்ஞாணிக்கப்படாநின்ற,ஜ்ஞாநம் - ஸஜ்ஞாநம், தேயஸ்தம் தேயஸ்தமென்றுஜ்ஞாநாநம் ஸத்ஜ்ஞாந மாக்ஷேபிக்கப்படுகிறதிறே! - ஆனால் * தேயஸ்தம் தேயஸ்தமென்று ப்ரஜாபதிவசனான ஜ்ஞாநருடையவாந ஜ்ஞும் ஜ்ஞாணிக்கப்படுகிறதத்தனையொழிய ஸர்வஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாணிக்கப்படாதிருக்க இத்தை யஜ்ஞஸ்வாதநமென்று சொல்லக்கூடுமோ? வென்னில், ஸ்ரீஹரிவம்ஶத்தில் ஸர்வஜ்ஞா, என்னுமாப்போலேஸத் ஜ்ஞாணிதவ்ருஜ்ஞாநத்வஜ்ஞாநத்தைப "ஸவ ஜ்ஞாவஜ்ஞணஜ்ஞாந ஜ்ஞ:" என்று ஸர்வஜ்ஞாநமாகச்சொல்லுகிற இவ்விஷயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞாநத்திற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யமென்று ஜ்ஞாநஜ்ஞபாயிகரணமாக ப்ரகாஶிகையிற்சொன்ன நிவாஹத்தையிங்கும்கண்டுகொள்வது. ஆனாலும் ஸர்வஜ்ஞாநத்திற்கு ஜ்ஞாணிதத்வம் "தேயஸ்தம் ப்ரஜாபதேராந்ஞ: - ஸவஜ்ஞாநஜ்ஞாநஞ:" என்கிறவிவ்வொருவாக்யார்த்தத்திலே ஸித்³திக்கிறதாகையால் தேயஸ்தத்வமாகத்தினாலே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்ய

ஶ்ரு- வுயர்நல முடையவன் யவனவன் |

ஆ- மாகவஹ்யஸ்யோஜமாயிருந்த வாநஜாக்யஸ்ஷ்யகூணமா ணஜஹொாதியிபாய் இந்தவாநஜாதிகூணமாணங்களையுடையனு

இ- மென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில், "ஸவணொகாஜநாஷ்ய ஹநவலாணஜாநர் - ஸவணொகொதஷவ ஹநவலாணாரோநர்" ஐ த்யாதியாலேவகுவலவஹவலாநத்திற்கு உத்தொரத்தராநத்தோடே கவிஹைஜொவவாரம் கநஷ்யுகுசமாய் வருகையா லே * தெயஶதஹஜாவதொராநர் - ஸவணொஹஹண கூநர்" என்கிறவாக்யத்தில் ஜநஷ்யாநஸ்ஹதிஸவலாநங்களுக்கும் ஸமவதாநத்தோடே கவிஹைஜொவவாரம் ஸவிக் கையாலே தெயஶதிஜநகூஜத்திலே ஸமவதாநம் சஹ்யஸ்ஜாநமென்று சொல்லக்குறையில்லை. ஆக சஹ்யஸ்யோஜ மென்றது ஹணிதத்தநாநவதஶஹஜஹஶதயாவஹதி வாதயோஜமென்றதாய்த்து. கூநஶவத்தாலே நலம் ஶவம் வ்யாவ்யாதம். கூநஹொவயகுங்களாக ஓதப்படுகிற யவக்ஷா திஹணங்கள் நிரதிஶயாநவகஞ்சொன்னவாறே தாங்களும் நிரதிஶயங்களாய்க்கொண்டு சுஜலாசுவிஜிக்குமென்கிற கருத் தாலே யருளிச்செய்கிறார் (கஸம்வெயெதயாதி) தவஹவயலாய மான அவன்ஶவத்தைவகுவெலாகுஹணவிஶிஷ்டாநவாதக மாகவுரைக்கிறார் (இந்தவாநநெத்யாதியால்) இந்த ஹணங்களி ற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஹணாகாரஞ்சொல்லுகைக்காக வி வ்வநவாதமென்று கருத்து. இத்தால் பாட்டில் ஹ்யஜவாதத்தி ற்கு யஶாவாஞஹிதீபவாதத்தோடே சுஹமென்றுவகுவிதம்.

இ-ஶ-வருத்தம், ஹயாஸமென்றபடி, அற-இல்லாமல், ஶொாஹதவ: ஹஹ்யதிஹயாஸமின்றிக்கேயென்றபடி. இத்தால்ஜவெஜகுகூா ஸாவஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. இது சஹகூாஹிரகூா திஜொஷாஸாவ த்திற்கும் உவலக்ஷணம், உயர்-உவி ஹி தமான, ஸவெலாதஷ்டமா ணவென்றபடி, நலமுடையவன்யவன், வகுவலவகூ, அவன்- அந் தகூநஹணமுடையவன், இப்பதத்திற்கு அருளினனென்கிறத்தோ

மூ- மயர்வற மதிநல மருளினன்யவனவன் ।

ஆ- னமேலேதான்பொன்னுமாய்நாறினுப்போலேநிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத்தன்திறத்தில் ஸஜ்ஞாநகந்மில்லாததொருபடி தன்னைஉள்ள படியறிவித்து த்தன்திருவடிகளிலேநிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கினவிம்ஸாகுணத்தையுடையவனுப்-இந்தகல்யாணகுணங்களையு

இ- தானென்கிறதற்கு இம்ஸாகுணத்தை யுடையனுப் என்கிறத்தோடேசுவயம். மேல் சொல்லப்புகுகிற குணம் கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுக்குங்கூட வகிஶயாவஹமென்று அவன்“மயர்வறமதிநலமருளின”னென்கிற வாக்யத்திலேதோற்றுகிற ஆஶயத்தை விஶதமாக்குகைக்காக வநாநுரூபமான த்ருஷ்டாந்தத்தை காட்டுகிறார் (பொன்னுமாயித்யாதி) ஸுவர்ணமானது தான்ஸுவர்ணமுமாய் அதின்மேலே வாஸிப்பதுஞ் செய்தாற்போலே யென்றபடி. நாறுகை, வாஸிக்கை, நாறினுப்போலே யென்கிறதற்கு ஸாகுணத்தையுடைனு யென்கிறத்தோடே யன்வயம், மதிநலமருளினனென்கிறவிடத்தில் ஹேதுநிஷேதம் பண்ணுமையாலே ஞுபமானவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார். (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) தன்காருண்யமொழிய வேறொரு வ்யாஜ ஹேதுவன்றியேயென்னபடி, ஆக தம்பக்கலுள்ள ஹேதுவ்யாஜமன்றென்கிறகருத்தாலே ஹேதுநிஷேதம் பண்ணித்திலரென்றத்ரய்த்து. நிர்ஹேதுகமாகவென்றதற்கு உள்ளபடியறிவித்து, உண்டாக்கின, என்கிறவிரண்டிடத்திலும் சுவயம். மயற்வறவென்கிறவிடத்தில் கவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்திறத்திலென்று) மயர்வறவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார். (ஸஜ்ஞாநேத்யாதியால்) மதியையும்நலத்தையும்அருளினனென்றர்த்தமாக்கி அதில்மதியருளினனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) நலமருளினனென்கிறதற்கு தாத்

இ-ஶ- டேசுவயம்,மயர்வு-ஸஜ்ஞாநம்.அற-அறும்படி நிஶ்ஶேஷமாக நஶிக்கும்படியென்கை, மதி - ஜ்ஞாநத்தையும், நலம்- ஸ்நேஹத்தையும்,பக்தியையுமென்றபடி. நலம், ஸ்நேஹம், அருளினன்- தந்தருளினுன், எனக்கிதிஶேஷ:. மயற்வறமதிநலம், வாக்யவாக்ய”

மூ- அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்|

ஆ-டையனான தன்னை ஸ்வாபாவிகமான நிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் ஸ்வ
விதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள சேஷிசேஷாசநவைநதேயப்ரப்ரு

இ- யர்மருளிச்செய்கிறார் (தன் றிருவடிகளிலேயிசத்ரீயால்)ஸக்தி
யையுண்டாக்கினவிம்மஹாகுணத்தையென்றது ஸக்தியையுண்டாக்
கின இந்த காருண்யவாத்ஸல்யாதி மஹாகுணங்களை யென்றபடி,
காருண்யாதிகள் ஸக்திஜநகமென்ன பாஹ்யங்களாகையாலிம்
மஹாகுணத்தை யென்றிவற்றை பராமர்சிக்கை யுசிதமும்.
யத்வா - ஸக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாகுணத்தையென்ற
து ஸக்தியையுண்டாக்கித்தந்தமையாகிறவிந்த மஹாகுணத்தையெ
ன்றபடி, ஸக்திஜநகத்வரூபமஹாகுணத்தையென்கை. அஜ்ஞா
நஸம்பந்தமில்லாதபடி தன்னை யறிவித்து ஸக்தியையுண்டாக்கின விந்த
மஹாகுணத்தை யென்றால் நிஸ்ஸேஷாஜ்ஞாநநிவர்த்தகத்வ ஜ்ஞா
நப்ரதத்வ ஸக்திப்ரதத்வரூபகுணத்ரயமுஞ் சொன்னதாக வ
யவஸிக்கையாலே மஹாகுணத்தையென்றது ஜாத்யேகவ
சநம், அந்யா- இதை யநுவதிக்கிற மேல்வாக்யத்தில் இந்தகல்யா
ணகுணங்களையென்கிற பஹுவசநத்தோடே விரோதம்
வரும், இந்த த்விதீயவாக்யத்தில் அவன் என்கிறதை யுரைக்கிறார்
(இந்த கல்யாணகுணாதிகளால்) இந்த குணங்களிற்காட்டில் மேற்
பட்டதொரு குணாந்தரஞ்சொல்லுகைக்காக விங்கு மநோரத
மென்றுகருத்து. இத்தால் இந்த அவன் ஸப்தத்திற்கு த்ருதீயவா
க்யத்தோடே அந்வயமென்றுஸூசிதம், இப்படி இந்த அவன்ஸப்தம்
மேலோடேயந்வயிக்குமிடத்தில் இங்குற்ற அவன் ஸப்தத்திற்கு அ

இ-ஸ- அருளினன்- அருளினவன், பவன்-யாவனொருவன், அவன்-
அந்தஜ்ஞாநஸக்திப்ரதன், இப்பதத்திற்கு அதிபதி யென்கிறதோடே
யந்வயம் - அயர்வு, விஸ்மரணம், அறும், அற்றிருக்கும்ஸ்வபாவரான
ஸதாஸ்ருஷ்ட்யரானவென்றபடி, அமரர்கள், நித்யஸூரிகளுக்
கு, அதிபதி, அதிபதி, பார்ஷதாதிநியாமகனென்றபடி
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன், வாக்யார்த்தம்- அவன்- அந்தநித்யஸூரி
யதிபதியினுடைய,இதற்குசுடரடியென்கிறதோடேயந்வயம்- துய

௭- துயரறு சுடரடி

ஆ- த்ரஸம்வெத்யயிவ்யவாரஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவரனோதாயக்த்தைபுடையனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதஜநவஸத்ஸ உஊர்வாவகொாநஸ்லஹாவமான திருவடிமலர்

இ- நயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும் அருளினனித்ருஷமும் முன்பே வ்யயவாஉத்தோடே யநிதமாய் போகையாலும் அவன் ஸ்வத்திற்கு ஊபவிஸ்யக்மாக அருளினனிக்ருஷத்தை ஆவர்த்து யயாவா௦ த்ருதீயவாஉத்தோடே யநயிப்பதென்று கருத்து. ஆவ்ருத்திஊநயவ்ருகாரத்தை யிப்பாட்டுக்கு ஸ்வாக்ஞ்சொல்லுகிறவிடத்தில் கண்டுகொள்வது. இந்த அவன் ஸ்வம் வ்யஹோஷமாயிருந்தாலுமிவர் தாத்யவைநவ்யபாநராகையாலே தன்னையென்று விதீபாஷமாகத் தாம் நிஷேக்ஷிக்கச்குறையில்லை.

அபர்வறுமென்கிறவிடத்தில் காவாவஷம்பண்ணுமையால் ஸதா ஊலவிதஜநரென்று ஷவிக்கையாலே விஸிக்கிறவக்த்தையருளிச்செய்கிறுர் (ஸஹாவதவைவ நிரஸஸ்லோஷரா யென்று) அமரர்களென்கிறவிடத்தில் வஹவநத்திற்கு ஸம்கொவேரியாகே மில்லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர் (ஊஸம்வெத்யவென்று) நியாஹகவரமான அதிபதிஸ்வத்தையுரைக்கிறுர் (கொடுத்தித்ராதியால்) இப்வாஉத்தில் அவன்ஸ்வத்தையுரைக்கிறுர் (எம்பெருமானுடையவென்று) இங்குற்ற அவன் ஸ்வத்திற்கும் ஊயஹாக்மாக முன்சொன்ன கணக்கிலே அதிபதியித்ருஷத்தையாவர்த்து யயாவா௦ ஊநயிப்பதென்றிங்கேயவிவேதம். துயரறு என்கிறத்தை யுரைக்கிறுர் (ஸ்ரீதத்ராதியால்) அடிதொழுதென்கிறதற்கு தாத்யமருளிச்செய்கிறுர் (திருவடியித்ராதியால்) எழு என்கிறதையுரைக்கிறுர்

இ-ஸ- றறு- உஊர்வஹேதிகளான, ஸ்ரீகாநாதிவிஶேஷ, துயர்-உஊர்வம், சுடரடி, ஊவ்ராக்ருதஜொரஸ்வமானதிருவடிகளை, சுடர் - தேஜஸ், தொழுது-ஸேவித்து-திருவடிகளிலே ஶேஷவாநுரூபமானவ்ருத்தியைப்பண்ணியென்றபடி. என்மனனே-என்

மூ- தொழுதெழென்மனனே ॥க॥

ஆ- களிலே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்ய ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். க

இ- (உஜ்ஜீவியென்று)ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணுகை யுஜ்ஜீவநமென்றுகருத்து - முதற்பத்து* ஸம்ஸ்க்ருதம் வ்யாக்யானம்" என்கிறபடியே உபாயஸ்வரூபமாயிருக்க வ்யாக்யேயத்திலேயில்வரும் ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தை யிதன் உபக்ரமத்திலே சொல்லக்கூடுமோ?வென்னில் - இப்பாட்டு உபாயஸ்வரூபஸ்வ விஶிஷ்டனாக ஸ்ரீய:பதியை ப்ரதிபாதிக்கிற இப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாகையாலே இதில் துயரறுசுடரடியென்று ஸித்தோபாயத்தையும் சுடரடியினுடைய உபாயத்வத்தை முற்படச்சொல்லி அநந்தரம் தொழுதெழென்று ஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகை ஸாமஞ்ஜஸ்யமென்றுகருத்து (தம்முடையவித்யை) அநந்ய ப்ரயோஜநமாகையாலே இதைக்குறித் தருளிச்செய்யக்கூடுமோ? வென்னில், அபிமத ப்ராப்யமான வருளிச்செய்யக் கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி

இ-ஸ- னுடையஅபேக்ஷை, மனனேயென்றது மனமேயென்றபடி. வேதாந்தஸாரத்தாலே மனனேயென்கிறாரென்னவுமாம். எழு- வஸி- உஜ்ஜீவிக்கப்பாரென்றபடி. எழுகை- வஸிக்கை, இப்படி யிப்பாட்டுக்குவாக்யயோஜனையிருக்கும்படி, இந்தயோஜனையின்படியேநஞ்சீயரிப்பாட்டிற்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளியநந்தரம் வாக்யயோஜனையையும்அருளிச்செய்தார். அந்தயோஜனை யெங்ஙனேயென்னில், உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்யவன் - அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதென்மனனேயெழு என்றிப்படி மேல்வாக்யத்தில்அவன்ஶப்தத்தோடும் தாஸ்யபாவத்தை யாவர்த்தித்து வ்யாக்யேயிப்பது, இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் நம்பிள்ளை வெளியிட்டருளினார்.

ஆ- (மனனகம், இந்தகுணங்களுக்காச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம்)

இ- பாட்டுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்தாராய்த்து. தாத்பர்யம். குணமாக சுபமும் ஸ்வாபாவிகமும் கண்டுகொள்வது எங்ஙனே யென்னில், உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன் - அவன்மயர்வறமதிநலமருளினன் - மயர்வறமதிநலமருளினன்யவன்- அவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன் - அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழ்மனனேயெழு என்று த்விதீய த்ருதீயவாக்யொராவ்ருத்யாவாக்யைக்யவாக்யமாகவநுவிப்பது.

இரண்டாம்பாட்டு-

இப்பாட்டில் வஸ்துவைலக்ஷத்திலே ஸ்வாஹ்யாஹ: ஸ்வரணஜ ந்யஜ்ஞாநவைலக்ஷ்யஸ்வாஹாவஞ் சொல்லுகையாலும் மேல் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்கையாலே ஜ்ஞாநாச்ரயஸ்வாஹாவம் ஸிக்கையாலும் மிகுநர்என்றது மிகுந்தவர்என்றதாய் ஸவிசேஷவயமாகையாலே மிகுநரையிலனென்கிறவிது ஸவ்யதிரிக்தவஸ்துநிஷேயவரமாகையாலுமிப்பாட்டு நிர்விசேஷமாக வஸ்துவைச்சொல்லுகிறதாகத்தோற்றுகையால் குணவிசிஷ்ட யோகவரமான விவக்ஷணத்திற்குச் சேருமோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தகுணங்களுக்கிதரவ்ருத்தியால்) இந்தகுணங்களுக்காச்ரய மானவென்ற

இ-ஸ- இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் அழகிய மணவாளஜீயர் உரையிலேஅருளிச்செய்தகதை ஸைக்யவாக்யமாகவுமொருயோஜனை யருளிச்செய்தார், அதெங்ஙனேயென்னில். * யொஸௌ தஷ்டுஷெதி - ஸயஸ்யாயம்வாதிஷ - யஸ்யெவோசயாஷ்டிஷ: - யத்தத்யோச்ரூதீநாமென்கிற கணக்கிலே யவனவன்ஸப்தமிரண்டுங்கூட யஸ்வாஸ்யத்தோஷ்த்ருதீயவாக்யத்தில் யவனென்கிறசப்தமொன்றுமே யஸ்வாஸ்யகமாய் இதன்மேலிருக்கிறவவன் ஸப்தம் இந்தயஸ்வநயத்திற்கும் ஸ்திஸம்பந்தியாகிறது - தஷா வ, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யாவனொருவன் - மயர்வறமதிநலமருளினவன்யாவனொருவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதி யாவனொருவன் அவன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழ்மனனே யெழுஎன்று யோஜிப்பது.

ஆ- ஸத்வத்துடைய ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா
வுள்ள விஸஜாதீயத்வஞ்சொல்லுகிறது, வாக்யார்த்தி, யஜநஜ்ஞா

இ- த்வஸாஹித்யாபவிசேஷணம். இப்பாட்டு நிர்விசேஷதத்வப
மாகில்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவனென்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாச்ர
யத்வஞ்சொல்லுகிற உபக்ரமத்தோடே விரோதிக்குமென்றபிப்ரா
யம், ஸத்வத்துடையமென்கிறவிதற்கு விஸஜாதீயத்வமென்
கிறதோடே ஸம்பந்தம்,(ஹேயப்ரத்யநீகதயேதி) இப்பதம் ஸர்வவிசேஷ
சூன்யத்வாபாவபரமன்று, * "ததேவஸூக்ஷ்மம் விதேநயதிஜ
ஜ்ஞாவாஸதே" இத்யாதிகளைப்போலே வேதநைலக்ஷண்யஜ்ஞாவேத
ஹேயப்ரத்யநீகத்வபரம், அந்யதா * மயர்வறமதிநலமருளினன்
மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான் இத்யாதிகளோடே விரோதிக்கு
மென்றுகருத்து, மிகுநரென்கிறவிதம் ஸமாப்யதிகத்வபரமாய் மிகுந
ரையிலனென்கிறவிதுவும் ஸமாப்யதிகராஹித்யபரமான நிஷ்கர்ஷத்வ
பரத்வம் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ பரமன்றிக்கே ஸர்வநிர்விசேஷவஸ்து
நிஷேதபரமாகில், * அயர்வறுமமரர்களதிபதி, துயரறுசுடரடி,
இலனதுவுடைய" னித்யாதிவிஹிதவிசேஷணத்தோடே விரோதிக்
குமென்று திருவுள்ளம், (கல்யாணைகதாநதயேதி) உணர்முழு
நலமென்றது ஜ்ஞாநாச்ரயத்வ நிஷேதபரமன்று - நித்யாத்ம
ஸ்வத்திற்கு காலேந ஜ்ஞாநாச்ரயத்வத்ருஷ்டி
வாதநம் - அந்யதா - நலமுடையவனென்று ஜ்ஞாநாச்ரயத்வ
ஜ்ஞாநாச்ரயத்வம் சொல்லுகிற உபக்ரமாதிகளோடே விரோதிக்
குமென்றுகருத்து - (விஸஜாதீயத்வமிதி) நதந்நிர்விசேஷத்வ
த்திஸ்தாவ: - ஸ்வேதரஸமஸ்தவைலக்ஷண்யமிதிசேஷ: - இந்தகுண
ங்களுக்காச்ரயமான வென்கிறவித்தாலே ஸம்கதியும் ஸித்தி
தை, எங்ஙனேயென்னில், * குணைர்யஸ்மாத்ஸஹ ராகவ:" என்
கிறபடியே தாமகப்பட்டதுறையாகையாலே கல்யாண குணங்களை
முற்பட்டப்பேசி இந்தகுணங்களுக்காச்ரயமாக யவனென்று ஸ்வ
ரூபமான ஸ்வத்வத்தை யநந்தரம் பேசுகிறாரென்றுகருத்து.
ஸம்பந்தத்தில் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளக்கோலி பொறியுணர்
வென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (வாக்யார்த்தியால்) பொறிஸ
ம்பவம் இந்த்ரியஸாபேக்ஷவாசியாயிருந்தாலும் மனனுணர்வென்று

மூ- மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதரு|மனனுணர்வளவிலன்பொ

ஆ- ந விஷயமான ஸம்வேதநத்தில்காட்டில் யாதொருபடிவைல க்ஷண்யமாயிருக்கும், அப்படியேயாமாஹ்யாஸவிமலஸ்வாநந்தைகா ரஜந்யஜ்ஞாநமென்ற நவிஷயமான பரிமலஸ்வாதந்த்ர்யத்தி க்காட்டிலும் விஜாதீயனுப், காலத்ரயத்திலு மொருபடியா

இ- ஜ்ஞானத்தனியேயெடுத்திருக்கையாலிங்கேபொறிபரவைதை ஹ்ருதயகோசரமென்றுகருத்து (ஞானவிஷயெதி) உண ர்வுஸம் உணரப்படும் வஸ்துவைச்சொல்லுகிறதென்றுகரு த்து, மனனகமித்யாதியாலே வேதநாநுஸந்தானஞ் சொன்னபோ தே ஸவேதநாலக்ஷண்யம் ஸ்வஸித்தமாகையாலே ஸாநுஸந்தாநா துஷ்டாநமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (யாதொருபடியென்று) இந்தநிருத்தங்களாலே ஸம்ஸாரனுக் கு ஜீவாத்மஸ்வரூபம் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. அவையி லென்றதற்கு ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணஸம்வ த்தலே) ஸ்வாநுபவமறுகைக்கு யோகாப்யாஸாதிவ்யாஜத மாகை யாலே மலமறவென்கிறவிடத்திலிந்தயோகாப்யாஸ முக்யாதிஸிக் குமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பரிமளஸ்வென்று) மனனு ணர்வென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வைகாகாரதயால்) ஸ க்ஷஸம்வக்ஷமாதீத் யஜ்ஞாநத்ருவஸ்வாநம், ஸாக்ஷ ஞாநஜ்ஞானமஸ்ய வேதநங்களுக்கும் ஸம்பவிக்கையால் தத்ஸ்வரூபம் மனனுணர்வொன்றுக்குமேவிஷயமாகிற ஸா க்ஷாத்காரமென்றிப்படி மனனுணர்வென்கிறவிடத்திலே யதா ர்த்தா ஸித்தமென்றுகருத்து. அளவிலனென்கிறதைபுரைக்கிறா ர் (விஜாதீயனென்று) எதிர்நிகழ் கழிவினும் என்கிறதை ஸம் ஹரிக்கிறார் (காலத்ரயத்திலுமென்று) பரிமளத்தில் விஷ வித்விலக்ஷணஸ்வ சொன்னபோதே ஸஜாதீயத்வ ஸித்தமாயி ருக்க இனனிலனென்றுபின்னையும் ஸஜாதீயநிஷேதம் பண்ணு வானேனென்ன? அதற்கு நாட்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியா லுமொப்பில்லாதானென்று) ஒப்பு - ஸாதர்ஸ்யம், பர்யாயமாக ஒப்பில்லாவிடினும் ஒருவகையாலேயாகிலும் ஒப்பில்லைபோலெ ன்ன ஒருபடியாலு மொப்பில்லாதவனென்றிங்கும் சொல்லுகிறு

மூ- றியுணர்வவையிலனினனுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினும்|

இ-பொ- பொறியுணர்வு - பொறிகளாலுணரப்படும் ஶப்தாதிகளுடைய, இந்த்ரியஜ்ஞாநங்களுடையவென்றபடி, இது ஸம்வேதநங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம், அவை - அந்தந்த ஸ்வபாவங்கள், இந்த்ரியஜ்ஞாநாதி ஸ்வபாவங்களென்றபடி, இலன் - இல்லாதவன், இத்தால்ஸம்வேதநவிலக்ஷணனென்றதாய்த்து, மனன் - ஜீவன், அகம் - உள், இங்கு வேதநகாரோவ ஜநவேக்ஷிதமாகையாலே மனனென்றது மனமென்றபடி - மனனகமலம் - ஜீவனுக்குள்ளேயிருக்கிற மலங்கள் - ராஜஸ தாமஸங்கள், தத்கார்யங்களான அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிகளாகவுமாம். அற - யோகாப்யாஸத்தாலே கழிந்தவாறே, மலர் - விகஸிதமாய், மிசை - மேலே, எழுதரு - ஜ்வலியாநின்ற, உத்தரோத்தரம்வ்ருத்திபா நின்றவென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதரூபம். மனனுணர்வு - ஜீவாத்மஜ்ஞாநம், இக்ஷணயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமென்னு மனனுணர்வினுடையவென்றபடி. அளவு - படி - ப்ரகாரம், ஜீவஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமென்றபடி. இலன் - இல்லாதவன், இத்தால் வேதநவிலக்ஷணனென்றதாய்த்து, உணர் - உணர்வு - ஜ்ஞாநம். அவைபொறியுணர்வு - அந்த இந்த்ரியஜந்யஜ்ஞாநங்கள், இலன் - ஸவிஷயத்திலே யில்லாத வன், அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாகாதவனென்றபடி. இத்தால் ஸம்வேதநாவிலக்ஷண்யம் ஸித்திக்கும், மனனகமலமற மலர்மிசை எழுதரு உத்தரோத்தரவ்ருத்தியுக்த, மனனுணர்வு - ஜீவஜ்ஞாநத்தாலே, அளவு - பரிச்சேதித்து விஷயீகரிக்கை, இலன் - ஸ்வ விஷயத்தில் இல்லாதவன், இத்தால் வேதநாவைலக்ஷண்யம் ஸித்தம். இனன் - இப்படிப்பட்டவன், உக்தாகாரத்தை யாதல் வக்ஷ்யமாணாகாரத்தையாதல் சொல்லுகிறது, எதிர் - பவிஷ்யத்காலத்திலே, நிகழ் - வர்த்தமாநகாலத்திலே, கழிவினும் - பூதகாலத்திலுமென்றபடி, கழிவினுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்திற்கு நகாரசேஷம் வந்திருக்கிறது, இப்படி இல்லென்கிற ஶப்தத்திற்கு வாக்யமான நஞ் எங்குமுண்டு. இனனிலன் - ஸத்ருஶரஹிதன், இனன் - ஸத்ருஶன், மிகுநரை - அதிகரை, இ

மூ- மினனில னெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே ॥ ௨ ॥

ஆ- னுமொப்பில்லாதானுப், ஸமாப்யதிகரஹிதனுப்,

இ- தாகையாலே ஸாம்யாப்யதிகமில்லையென்றுகருத்து, யதா - ஒருபடியாலு மொப்பில்லாதானுய்என்றது வெய்த்ரூஷ்த்தாலும் த்ருஷ்டாந்தமில்லாதானுப் என்றபடி - ஒப்பு- த்ருஷ்டாந்தம், ஸாயத்ருஷ்த்தாலே த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்றார்கீழ் - இங்கு வெயத்ருஷ்த்தாலும் த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறாரென்று கருத்து, அதாவதென்னென்னில், வஹ்நிவாதாஹாதஹ்வஹ்வதி" என்கிறவிடத்தில் தஹாந ஸம்ஸாயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தம், வஹ்நிவாதாஹா ஹஷஹஹவதி" என்கிறவிடத்தில் தஹாஹஷம் வெவயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தம், இப்படி ஸம்ஸாரன் வெதநாவெதநங்கள்போலல்லன் என்கிறவிடத்தில் வெதநாவெதநங்கள் ஸாயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தங்களல்லவென்றும் வெயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தங்களென்றும் விவக்ஷிக்கும், இப்படிவிவக்ஷித்த வெயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தங்களை இனனிலனென்றிங்கே நிஷெதிக்கிறாரென்றபடி, முன்புவெயத்ருஷ்த்ருஷ்டாந்தங்களாகச்சொல்லி பின்பு அப்படியல்லவென்று நிஷெதிக்கை ஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்னில், ஸம்ஸாரன் வெதநாவெதநங்கள்போலல்லவென்று முன்பு நிஷெதித்தவர் இப்படிநாம் நிஷெதிக்கைக்கு ஸாத்ருஶ்யப்ரஸக்திமெஶமு மில்லையென்று பின்பு நிரூபித்து * ப்ராப்தஸ்ய ஹிப்ரதிஷெதஸ்ய ப்ரதிஷெதோவிவாரணாகு" என்கிறகணக்கிலே நிஷெதிக்கிறாராகையாலே ஸமஞ்ஜஸமென்றுகருத்து, மிகுநரையிலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாப்யதிகரஹிதனுயென்று) மிகுநரையிலனென்கிற விதற்கு அதிகரஹிதத்வமாத்ரமேயாயிருக்க ஸமாப்யதிகரஹிதனு யென்றது வெதநாவெதநவெலக்ஷண்யாதிகளாலே கீழ்விவக்ஷித்த ஸமரஹிதத்வத்தைபுங்கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்தபடி. அதெத

இ-ஶ- லன் -உடையவனல்லன், முழுவுணர் -வாஷண்த்ஞாநம், ஸர்வஜ்ஞத்வஸாரூபவனென்றபடி, முழுநலம்-ஸாஷண்ர நந்தம், ஸர்வஜ்ஞநாநந்த ஸாரூபவனென்றபடி, எனனுபிர் - எனக்கஞராதா, என் என்கிறதின்மேலே அன்னென்னு ஸாதிஸஹத்வயம்.

ஆ- விமலஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனை, எனக்கு தாரகனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறு சுடரடியைத் தொழுதெழென் மனனேயென்கிறார். ௨

(இலனது) இப்படி ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசிஷ்டனான எம்பெருமானுடைய ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

இ- ற்காகவென்னில், கீழ் ஸகாரணத்வம் ஸித்தமானபோதே நியந்த்ருத்வம் ஐச்வர்யஸித்தமாயிருக்க அதின்மேலே நியந்த்ருத்வஞ்சொன்னது கீழ்ஸித்த ஸகாரணத்வத்திற்கு ஔபாதிகத்வ நிவர்த்தகமென்றுகாட்டுகைக்காக, நியந்தாவில்லாதாப்போலே ஸமருமில்லையென்கிறாரென்று காட்டித்தாய்த்து, * ந தத்ஸமச்சாப்யதிகச்ச த்ருச்யதே" என்கிற ச்ருதிப்ரஸித்திஜ்ஞாபநமும் இதற்கு ப்ரயோஜநம். ஸாக்ஷாத்ஸ்ருதியென முமுக்ஷுவத்தை [illegible] வேதாந்தவசனங்களோடே ஸங்கதித்து உரைக்கிறார் (விமலஜ்ஞாநேத்யாதியால்) இப்படி நிரதிசய கல்யாணமான ஸ்வரூபவோடே தமக்கு ஸம்பந்தவிசேஷமுண்டாய்த்தென்று ஹர்ஷத்தாலே பேசுகிறாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக எனனுயிரென்கிறதைப் பாட்டிற்குமுடிவிலே ஸங்கதித்து உரைக்கிறார் (எனக்கேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியின் நிகமநத்திலே * பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்கையாலே இப்பத்துப் பாட்டுகளுக்கும் முதற்பாட்டில் தாதீயவாக்யத்தோடே ஸங்கதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸந்தர்சிக்கிறார் (துயரறுவித்யாதியால்) * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

ஒருவஸ்து வில்லாதவனென்றும் ஒருவஸ்து வுடையவனென்றும் நினைக்கைக்கு ஸக்தனல்லனென்றிப்படி யிப்பாட்டில் ப்ரதமவாக்யத்திலே ஸாவயவஸாவயவ ஸ்வயவிய [illegible]த்தை நிஷேதிக்கையும், அருபஸ்வபாவமான அசேதநத்திற்கும் உருபஸ்வபாவனான சேதநனுக்கும் ஸத்ருசனென்று இனன்ஸ்வத்தாலே சொல்லுகையும் ஸாஹஸவிருத்தமன்றோ? வென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) விலக்ஷணஸ்வரூப

மூ- இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ | னிலனிடைவிசும்பி

ஆ- வ்யதிவ்யதிரிக்தாதிஸகலசேதநாசேதநவஸ்துபான வேதநாவே

இ- ஸகலவிலக்ஷணதிகளென்றது ஸாவித்ராயம்- இங்கு இலன் ஶப்தம் ஸர்வஸ்வமாகில் ஸத்ருவிலக்ஷணங்கள் சொன்ன கீழ்பாட்டோடே விரோதிக்கையாலிந்த இலன்ஶப்தம் * காரியினைகாள நற்மேனியினர்" ஐத்யாதிகளிற்போலே ஊதாஹரணீய மென்று மிந்த வ்யதிவாதம் ஸாவாஸாவாப்ய யதாஸ்ரயத்தை நிஷேதிக்கிறதாகில் திரோதிதமாகவிதிகி வாமான முதற்பாட்டோடே விரோதிக்கையால் வ்யதிவாத மிவனுக் கொருவஸ்துவுண்டு ஒருவஸ்துவில்லையென்றிங்ஙனே இவனுடைய வைஶப்பத்தை யவதிதமாகநினைக்கமுடியாதென்று இப்படிவிஸ்திதியினுடைய காஷ்ட்யவமென்று உவிவ்ராயம் - ஜக வைஶம்பம் ஸ்ரீஸவிஸ்திதிருவம். இத்தால் தாமகப்பட்ட துறையான ஸகலங்களை முற்படப்பேசுகிறவிடத்தில் நிருவிஸ்திதி யொமத்தையும்பேசி அந்தஸகலங்களுக்காஶ்ரயமாக வ்யவஸ்தமானவைபவத்தை சுகதாஞ்சொல்லி வரிஶிஷ்டமான ஸ்ரீஸவிஸ்திதியொமத்தைப் பேசுகிறரென்று ஸம்கதியும் ஸம்விதை. நிலனிடைவிசும்பிடை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (வ்யதிவீத்யாதியால்) வ்யதிவீஸாவியான நிலன்ஶப்தம் வாத்யாதிகளுக்கும், அந்தரிக்ஷவாவியான விசும்புஶப்தம் ஊர்த்வலோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்றும் இங்கே யிடைஶப்தம் ஸப்தமீஸ்தாநீய மாகையாலே தத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமபிப்ராயம். உரு - அருவென்கிறஶப்தங்களையுரைக்கிறார் (வேதநாவேதநா

இ-ஶ- அது இலன், அந்தவஸ்து தனக்கில்லாதவன், இது உடையன்- இந்தவஸ்துவை தனக்குஶேஷமாகவுடையவன், எனநினைவு- இப்படிநினைக்கைக்கு, அவதிதவிஸ்திதிகளாகவெண்ணுகைக்கென்றபடி, அரியவன் - ஶக்யனல்லாதவனை, இது ஒருவனையென்கிறதற்கு விஶேஷணம். நிலன் - நிலம், இது வாத்யாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம் - விசும்பு - ஆகாசம், அந்தரிக்ஷமென்றபடி, இது ஊர்த்வலோகங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். இடை ஸப்தமீ ஸ்தாநீயம். வ்யதிவ்யாதிகளிலும் அந்தரிக்ஷாதிகளிலுமுள்ள

மூ- டையுருவினனருவினன் புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பர

ஆ- தராத்மகஸர்வஸ்வஸ்தாவரங்களுக்கும் ஶேஷியாய் ஸர்வஜகத் காரணனாய், ஸூக்ஷ்ம சேதநாசேதந ஶரீரகனாய், ஸ்வஶரீரஸமஷ்டி தஜ்ஜீவாத்மா நாமரூபவிபாகத்தை யுடையனாய், ஸ்வதாரஸ

இ- த்மக என்று) ப்ரயோஜனத்திற்கு வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே) த்விதீயவாக்யத்திலே ஶேஷித்வம் ஸாவயமாகையாலே ப்ரயோஜனம் ஶேஷவஸ்துக்களுடைய காஸ்த்ரப்ரவர்த்தகமென்று கருத்து. இனன்ஸூவங்களையுரைக்கிறார். (ஶேஷியாயென்று) புலனொடு என்கிறதற்கு தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞாதியால்) இந்த இந்த்ரியஙகளைச் சொல்லுகிற புனஸ்ஸூவம் ஸ்ரோத்ராதிமான ஜகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறதென்றுகருத்து. புலனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மசேதநாதியால்) ஒழிவிலன் பரந்தவென்கிறதற்கு வ்யாக்யாமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶரீரஸமஷ்டி தவென்று) கேவலவ்யாப்தியானது விஶேஷங்களுக்கெல்லாம் ஸாமான்யமாகையாலே பரந்தவென்கிறவிடத்தில் நியந்த்ருத்வம் ஸமஷ்டிக்கு விஶேஷமாகையாலே ஜகத்துக்கு ஸர்வஶரீரவ ஹயிக்குமென்று கருத்து. அந்நலனுடைய என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஜகன்நியந்த்ராதியால்) ஒருவனையென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸ்வதந்த்ராதியால்) நான்நணுகினன் என்

இ-ஶ- வென்றபடி. உருவினன் - உருக்களையுடையவன், உரு- ஶரீரவிஶிஷ்டம், இது சேதநாசேதநங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். அருவினன் - அருக்களையுடையவன், அரு ஶரீரியல்லாதவஸ்துக்கள், ஆத்மாக்களைச்சொன்னபடி. புலனொடு - "புலப்படும் வஸ்துக்களோடே, இந்த்ரியக்ராஹ்யவஸ்துக்களோடேயென்றபடி. கலந்துநின்றாலும் விஶேஷ: புலனலன் - இந்த்ரியக்ராஹ்யவஸ்துக்களல்லாதவனான, கர்மாநுகூலவல்லாதவனென்றபடி. ஒழிவிலன் - விச்சேதமில்லாதவனைக்கொண்டு, ஸர்வகாலமென்று ஸர்வவஸ்துக்களிலும். பரந்தவந்நலனுடை - வ்யாப்தி த்வந்த்வ கல்யாணகுணத்தையுடையவனை, ஸர்வாஸர்வ வஸ்துக்களையும் நியந்த்ருத்வ வ்யாப்திக்கையாகிற குணத்தை யு

மூ- ந்தவந் | நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே ||ந||

ஆ - ஸவிஸஜாதீயனுமாயிருந்தவெம்பெருமானை நாம்பெற்றோம், அவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனேயென்கிறார். ||ந||

(நாமவன்) இனியித்திருவாய்மொழிக்குறையுமிப்பாட்டை விஸரிக்கிறது. *

இ- ஜதேநாம் நணுகினம் என்று பஹுவசநமாகச் சொன்னவித்தாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடேகூட *"மநஸாவஸ தநோ ஹ"என்றஸ்ரீஹராதாழ்வானைப்போலே வீசராய் விஷிதராகிறாரென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலேதாமும் பஹுவசநமாகவுரைக்கிறார் (நாம்பெற்றோமென்று) வாஷீகமாகஅநுஸவிக்கக்கிட்டினோமென்றபடி. அநுஷங்கவாஷிவகு. *

நாலாம்பாட்டு.

முதற்பாட்டிலே ரூணவிகுஹவிஹதிகளும் இரண்டாம்பாட்டிலே ஸாஷிவமெஷணமும், மூன்றும்பாட்டில் வீரவிஹதியொமுமிப்படி ஸவஷமும் சொல்லியானபின்பு மேற்சொல்லவேண்டியதுண்டோ? இதையேசொல்லித்தாகில் வாநரக்கியாகாதோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இனியிசூழியால்) ஸாக்ஷிவமான அஸை-த்தை விஸரிக்கிறதாகையால் வாநாக்கியாகாதென்றுகருத்து. இப்பாட்டைவிஸரிக்கிறதென்றது - இப்பாட்டிற்சொன்ன நியஷ்யகூஷிகளை க்ஷ்ஸஜகஸ்ஸாஷிவஷிதிவஷுத்ராதிமொவரமாக விஶதீகரிக்கிறதென்றபடி. நித்யவிஹதிமொவரமான நியஷ்யகூஷிகளை விஸரியாதே இவ் விஹதிமொவரமான நியஷ்யகூஷிகளை விஸரிப்பானேனென்னில், அந்யெஷஷஸஸாகணூஷிஹங்கள் நடையாடுகிற திவ்விஹதியிலேயாகையாலே யிதைத்தவிர்க்கைக்காக வென்றுகருத்து. இனி யித்திருவாய்மொழி ஸமாஸெஷ மன்றிக்கே ஸாநாஸவமாயிருக்க விந்த ஹங்களைத் தவிர்க்கைக்காக

இ-ஶ- டைபவஞன வென்றபடி நலன் - நலம், குணமென்றபடி. ஒருவனை - அதிதீயனை. நாம் - அநாதிகாலஸம்ஸாரத்திலே மங்குகிற ஸஷதயாநுஷதரான நாம், நணுகினம் - கிட்டினோம்.

மூ- நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவள்| தாமவரிவருவரதுவிது
வுதுவெது | வீமவையிவையுவையவை நலந்தீங்கவை| யாம

ஆ- இவ்வியதி உலகங்களாலேநிஷ்டஸ்தாவரஜங்கமங்களினு
டைய ஸர்வம் ஸாமாநாதிகரண்யமென்று சொல்லுகிறது. ॥௪॥

இ- சொல்லுகிறதென்னக்கூடுமோவென்னில், இவருக்குப்ராப
ப்ரத்யக்ஷஸாமாநாதிகரண்யமென்றும் ஸாமாநாதிகரண்யப்ராப
த்வமென்று மிரண்டாகையால் இத்திருவாய்மொழி ஸர்வா
த்மத்வஸாமாநாதிகரண்ய மென்றபிப்ராயமென்பார்கள். மேற்
பாட்டுகளிப்பாட்டை விவரிக்கிறனவென்னக்கூடுமோ? நாலாம்
பாட்டிலே ப்ரத்யக்ஷமென்றுமாப்போலே ஸாமாநாதிகரண்ய
த்தாலே ஜகச்சரீரத்வஸாமாநாதிகரண்யமென்றே சொல்லுகிற
தென்னில், இப்பாட்டிற்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விவி
யெத்தாலியால்) இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸர்வசரீரத்வநிபந்த
நமென்று - ஜீவாத்மஸ்வரூபத்திலே ஸர்வசரீரகத்வநிபந்தநம், ஸாந்த்ய

இ-ஸ- நாம் - வயம், மேல்சொல்லப்புகுகிற உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவாயி
களுக்கு ப்ரதமமாக நாமென்று தம்மைமுந்தறநிர்தேசித்தது.
அவன் - வாக்கும் தூரஸ்தநிர்தேசத்தில் உத்க்ருஷ்டனும், இவன்-
ஸமீபஸ்தனும், உவன் - மத்யஸ்தனும், அபக்ருஷ்டஸ்த்ரீ
னுமென்றபடி. அவள் - ஸ்த்ரீலிங்கநிர்தேசத்தில் உத்க்ரு
ஷ்டையும், இவள் - ஸமீபஸ்தையும், உவள் - அபக்ருஷ்
டையும், எவள் - ப்ரஷ்டவ்யஸ்வபாவயையானவளும்,
தாம் - ஸஜாதீயரும், அவரிவருவர் - அந்தவஜ்ஜாதியில் உத்க்ரா
ந்திசமஸ்தரும், அதுவிதுவுது - நபும்ஸகலிங்கநிர்தேசங்க
ளில் உத்க்ராந்திசமஸ்தங்களும், எது - ப்ரஷ்டவ்யஸ்வபாவமா
னதுவும், வீமவையிவையுவை - நஸ்வரங்களான உத்க்ராந்திசமு
த்யங்களும், வீயென்று நாஸவாசிரூபா - இதுவீமென்று ஸ
காரபாதமஜ் நாஸரியாஸ்யவஸ்துவைச்சொல்லும். இதுமே
ல் உத்தரபத்திலு மந்வயிக்கிறது. அவைநலம் - கீழ்ச்சொன்ன
அந்தந்தவஸ்துக்களுடைய குணங்களும், நலம் - குணம், தீ
ங்கவையென்பதைமாறி யந்வயிப்பது. அவைதீங்கு - அவைகளு

மூ- வையாயவையாய்நின்றவரே * * ||௪||

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவகை | அவரவிறையவரெனவடி

அ- ஈசுவரர்களுக்கு பாரதந்த்ர்யம் ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபமென்றுசொல்லுகிறது (அவரவர்) ஸமாஸ்ரயணீய ப்ரஹ்மாதி தேவதாந்தராதி

இ- ப்ரஜாபதிப்ரப்ருதி ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் சொல்லுகிறமனனகர்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மத்தினுடைய விபூதியென்று கருத்து. இப்படி ஸாமா னாதிகரண்யத்தாலே ஸர்வஸ்வாமியைக்குறித்து ஜகத்தின்ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திவிசேஷணங்கள் சொல்லவே யிதன்ஸ்வரூபம் தததீன மென்று சொல்லிற்றாயென்றதிருவுள்ளம். * ||௬||

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமாஸ்ரயணீயாதிகாரியால்) அவரவரென்கிறது ஸாமாநாதிகரண்ய ஸம்பந்தமாகையாலே ஸமா ஜாதிகளைபாஸ்ரயிக்கிறவர்களேயுஞ் சொல்லத்தக்கதாயிருந்ததே யாகிலும் விதிவழியடையவென்று ஸாமோக்தாமத்தாலேயவ ஸ்ரபணத்தை யிப்பாட்டிலே சொல்லக்காண்கையாலே இஸ்ரவ த்தை ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மநிஷ்டபரமாகவிசேஷிந்தது. தம

இ-ஸ- டைபஸ்ஷாஷங்களுர், ஆமவை- இனிமேலாகத்தக்கவைகளு ம், ஹவிஷ்த்துக்களுமென்றபடி. ஆயவை - ஆய்க்கழிந்தவையும், ஹவிர்த்ரவ்யங்களுமென்றபடி. இஸ்ரவங்களெல்லாமிங்கு தத் ஸமீரணவாதைபத்தங்கள். அவரே ஆய்நின்ற - அந்தவ ஸ்தாதாவே இவைகளெல்லாமாய் நின்றிரன்கை. இவை யித்த னையும் ப்ரகாரமாகவுடையவராய் நின்றிரென்றபடி. நின்ற வென்றதிது நின்றிரென்கிறதைத்தலைக்குறைத்தலாக ஒருமொழி த்தபடி, * * * ||௫||

அவரவர் - அந்தந்தவாராதகர்கள், தமதமது - ஸ்வஸ்வ ஸம்பந்திகளான, அறிவறி - அந்தந்தஜ்ஞானங்களுடைய, * "டஜ ந்தேஸாத்விகாஷேவா" என்கிறபடியே ஸத்வாதிகுணங்கள் களான தத்தாராதநீய தஜ்ஞானங்களுடையவென்றபடி. வகை வகை - தத்தத்ப்ரகாரங்களாலே, தத்தஜ்ஞாநாநுகுணமாக வென்றபடி, வகை - ப்ரகாரம், அவரவர் - அந்தந்தமிதவர்களை, இ

மூ- யடைவர்களவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவரவரவர்

ஆ- ஸம்ஸாரிகளான அவ்வவபுருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளை தந்தாமுடைய ஸம்ஸ்கார

இ- தமதென்கிறதையுரைக்கிறார் (தந்தாமுடையவென்று) அறிவறி வகைவகை, யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஜ்ஞாநாநுகுண மாகவென்று) அடியடைவர்களென்கிறதற்கு ஸம்ஸ்மாகாங்க்ஷித மாகையாலே இரண்டாமடியர்த்தத்தை அத்யாஹாரமாக வுரைக்கிறார் (அவ்வவ இந்த்ராதிகளையென்று) இந்த அவரவர்சப்தமும் ஸாமாந்யநிர்தேசமாயிருந்தாலும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மவிஷயாக்காராதநீயரைச் சொல்லவந்ததாகையாலே இந்த்ராதி விசேஷபரமென்று கருத்து. இந்த்ராதிகளை, என்கிறதற்கு ஸமாச்ரயித்துக்கொண்டு ஆச்ரயிப்பார்களென்கிற விரண்டோடேயு மந்வயம். இறையவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமுடைய கர்மங்களுக்கு த்ரஷ்டியால்) ஆராத்யராகவும் த்ரஷ்டி ஸாதநத்தை விசேஷ, ஸம்ஸாரவாஸியான இறையவர் சப்தமிங்கே தத்விஷயங்களான ஆராத்யத்வ ஐச்வர்யங்களைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. எனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமாச்ரயித்துக்கொண்டென்று) ஸமாச்ரயித்துக்கொண் டென்கி

இ-ஶ- தற்கடியடைவர்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். இறையவரென- ஆராத்யராகவும் ஐச்வர்யராகவும் ஸமாச்ரயித்துக்கொண்டு, அடியடைவர்கள் - பாதத்தைபாச்ரயிப்பார்கள், தேவர்களைப்பாதத்தை யாச்ரயிப்பார்களென்று விகல்பவசநமோ ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்வாமி வ்யாக், அவரவரிறையவர் - அந்தந்தஸம்ஸாரர்கள், இந்த்ராதிகளென்றபடி. குறைவு - ந்யூநதை - ஐச்வர்யநத்திலேசகித்ந்யூ நதையென்றபடி. இலர் - இல்லாதவர்கள், ஸம்ஸ்ருதாநமக்ஷரே ன்றபடி, அவரவர் - அந்தந்த ஆராதகபுருஷர்கள், விதிவழி- விதிரூபமத்தாலே, சாஸ்த்ரமத்தாலேயென்றபடி, அடைய - ஆச்ரயிக்கும்படி, அந்தந்ததேவர்களையாச்ரயித்துஐச்வர்யம்பெறும் படியென்கை, இறையவர்-ஸர்வேச்வரன்; நின்றனர் - நின்றார் இந்த்ராத்யந்தராத்மதயாநின்றாரென்றபடி. * * ௫

மூ- விதிவழிபடையநின்றனரே * * || ௫ ||

ஆ- ருக்காராஜ்யராகவும் ஸாலிஷ்டிதஸம்ருத்தராகவும் சநாவஸ நித்துக்கொண்டு அந்தகாலங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்கள் - ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ ஐந்த்ராதிதேவதைகளும் தத்வாராயகாலிஷ்டித ஸம்ருத்தானத்திலே குறைவுடையருமல்லர் - எத்தாலேயெ

இ- றவிந்தாலே யிவர்கள் ஸ்வஸ்வகாலஸ்வஸத்தாலே அவர்களை ஸ்வதந்த்ராராஜ்யராகவும் ஸம்ருத்தராகவும நிரோதிக்கிறார்க ளத்தனைபோக்கி வஸ்துவ்ருத்தியில் அவர்களப்படியல்லரென்று தோற்றுகிறது. அடியடைவர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த காலங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்களென்று) த்ருதீய பாதத்தில் அவரவரிறையவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டவித்ராதியால்) குறைவிலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வாராயகேந்த்ராதியால்) இவ்விடத்திற்கு ஸம்ருத்தானத்திலே குறையில்லாமையைச் சொல்லுகைய பேக்ஷிதமாகையாலும் "எப்பாலெவர்க்குநலத்தா" விந்த்ராதிகளிலே ஐந்த்ராதிகளுக்குக் குறைசொல்லியிருக்கையாலும், குறைவிலரென்று ஸாமாந்யமாயிருக்கிறவிதை ஸம்ருத்தானத்திலேகுறைவுடையவரல்லரென்று விசேஷித்தது. குறைவிலரென்கிறதற்கு மேற்பட்ட இறையவர் ஸ்வம் பகவல்லவதிந்த்ராதிஸ்வமாகத் தோற்றுகையாலே இத்தாலீயபாதமானது அந்தந்த வாராதர்கள் ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தாலே தங்களையடையும்படி ஐந்த்ராதிகள்நின்றார்களென்றி வ்வஸ்த்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையாலே பகவல்லாஸத்திற்காட்டில் கநிஷ்டாமயக மாகையால் நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எத்தாலேயென்று) ஐந்த்ராதிகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ப்ரதிஹதிஸம்பாவிதமாகையாலிவர்கள் ஸம்ருத்தானம் பண்ணக் குறைவில்லையென்பதெத்தாலே? ஸம்ஸ்லாஸ்யப்ரயோஜகனுபிருக்கையாலேயென்னில், ஐந்த்ராதிவிஷயககாலங்களுக்கு ஐந்த்ராதிகளை ஆராத்யராயிருக்க ஸம்ஸ்லாஸ்ய ப்ரயோஜகனுவதெத்தாலேயென்று ஸங்காவிப்ராயம். வசநங்கா வபிஸாராமைமாகை

ஆ- என்னில்? ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானத்தாலே அந்தந்த அதிகாரிகள் இந்த்ராதிகளை யாச்ரயித்து ஸ்வாபிமதங்களைப் பெறும்படி பண்ணுவிக்கிறான் அந்த இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கு அந்தராத்மபாய் நின்று ஸகலஸம்ஹாரஹத்ருவாய் ஸர்வஸ்வாமியா யிருக்கைகயாலே இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்?

இ- யாலி தாத்பர்யார்த்தம் இறையவர் ஸ்வரூபத்தோடேகூட ஸ்வரூப யோஜநமென்றதாய்த்து. இந்த ஸம்க்ஷேபத்து விஸ்தாரம். க மாட்டுமோ வென்ன விதையுரைக்கக்கோலி பிதில் விதிவழிஸ்வரூபத் தையுரைக்கிறார் (ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானத்தாலேயென்று) நாலாமவ ரவர்ஸ்வரூபத்தை யுரைக்கிறார் (அந்தந்த அதிகாரிகளென்று) அடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரா திகளை இந்த்ராதி பெறும்படியென்றுமளவாலே) த்ருதீயபாதார்த்தத்தில் இறையவர்ஸ்வரூபத்திற்கு ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (பரம அந்தர்யாமி தானேயென்று) இந்த இறையவர்ஸ்வரூபம் இந்த்ராதி வ ரமாகிலிப்பாட்டு ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமாய்விடுகையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாதிகளை விஸ்தரிக்கவந்தவிப் ப்ரகரணத்திற்கும் "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லெ"ன்று இப்பத்துப்பாட்டும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வ விஷயமென்கிற ஸமாப்தநத்திற்கும் விரோதமாய் இதின் தாத்பர்யார்த்தம் நிரர்த்தகமுமாய் விடுமென்று கருத்து. நின்றனரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ராதிக ளுக்கு இந்த்ராதிபால்) அந்தராத்மபாய் நின்று ஸகல ஸம்ஹாரஹத்ருவா யென்கிறவித்தாலே ஸர்வஸ்வாமி ப்ரயோஜகனென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ஸர்வஸ்வாமி ஸர்வஜ்ஞனா யென்கிறவித்தாலே ப்ரயோ ஜகனாகக்கூடுமென்றுசொல்லிற்றாய்த்து. இந்த தாத்பர்யார்த்தம் ஹே துஸஹிதமென்று காட்டுகிறார் (நிற்கையாலென்று) இதற்கு கு றையுடையருமல்லரென்கிற கீழ்வாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம் (இவ்வ ர்த்தத்தில் த்ருஷ்டி) ப்ரமாணமென்னென்றது ஸ்ருதிவாக்யம் ப்ரமாணமொன்றுமில்லையென்றபடி, * யாயஜ்ஞை: ஸர்வதேவதை, ஸர்வஸ்வ ஸமாராத்ய ஸம்ஸ்தபதீ" த்யாதிகளில் ஸ்வர்க்காதிகளேஸ்வா தமிழ்த்ருஷ்டாந்தர்யாமியும் ஸர்வப்ரகாரயுக் தோற்றுகையால், இப் பாட்டின் தாத்பர்யம் ச்ருதிஸித்தமென்று ஸம்ப்ரதாயம்.

ஆ- இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி:, ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:, "யோ தேவேப்ய ஆதபதி யோ தேவாநாம் புரோஹித:, ஸர்வமேவைதத் ப்ரஜாநாம் ஹோதாரம் ரத்நதாதமம், ஹோதாரம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம், யஜ்ஞஸ்ய தேவமுத்விஜம்" என்றுதுடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயித்தென்னென்னில்? எம்பெருமான் ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தத்தீநமென்கிறது. * * ௫

இ- (இஷ்டாபூர்த்தேஷ்வித்யாதி) இஷ்டம் - யாகாதிஶ்ரௌதகர்மங்கள், பூர்த்தம் - வாபீகூபாதிஸ்மார்த்தகர்மங்கள், இஷ்டாபூர்த்தேஷ்விதி ஸப்தமீ ஸமஷ்டிரூபம், பஹுதா - பஹுவிதம், ஜாதம், ஜாயமாநம். பூதம் ஸந்ததம், விஶ்வம் - ஸர்வம் ப்ரஹ்மாதிதேவதாகர்மங்கள், பிபர்த்தி - ரக்ஷதி, ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வேந த்ருஷ்டி:, புவநஸ்ய ஸர்வஸ்ய, நாபி: - ஆத்மா; தத்ஸநாபி: ஸர்வாதாரத்வேந ப்ரஜாபதிஸ்ரஷ்டா நாபிபங்கஜஶயநத்வாத். நாநாரூபந்த்ராதிதேவதாகர்மங்கள் ஸமாராத்யத்வம் ப்ரஹ்மேந்த்ராதிதேவதாந்தர்யாமிதம் - நாராயணநாமத்வாஜ்ஜந்யஸ்ய ஸர்வகாரணத்வாதி ஸ்வஸ்வரூபத்வாத் ப்ரதிபாதநாத் தத்ஸ்வரூப வ்யாப்த்யா (தேவாநாமித்யாதி) பூர்வோக்தத்வாதி தாதீதி, "தத்ஸ்ம" இத்யாதிநா விஶேஷிதம் பூர்வோக்தஸ்வரூபேண தத்ஸர்வநிதர்ஶகரூபதேவதா - பூர்வோக்தா: ஸர்வபூதஸ்ரஷ்டா ப்ரஜாபதிர்யத "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ" இத்யாதிவாக்யஶ்ரவணாந்தர்யாமிஸ, யஜ்ஞாராதநையாயஜ்ஞபுருஷஸ்ய த்ருஷ்டி:. தேவ: - இந்த்ராதி:, ஸர்வம் - தேவாராதநப்ரகாராதிஶயம், தத்ஸர்வாராதநக்ஷேமகாரணத்வம் யாவத், த்ருஷ்டி - ப்ராவண்ய, இத்யாத்யர்த்தம் தாத்பர்யம், கர்மயாவத்தத்வம் - யாவஜ்ஜீவம் ஸ்வஶரீரம் ஸர்வம் ஸமர்ப்பணஸாத்யமாத்யம் ஸர்வதேவதாஶரீரகவாஸுதேவாராதநம் ஸர்வஸ்வதேவதாஶரீரகவாஸுதேவாயத்தத்வம் த்ருஷ்டிரூபம் ஸர்வ ஸமர்ப்பணம் ஸ்வர்க்காதி ப்ராப்ய ஸர்வார்த்தம் ஸாத்யம். தத்த்வத: ஸர்வம் ஸர்வ ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸமர்ப்பணமாக

மூ- நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்|நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்தில ! ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரிய

ஆ- (நின்றனர்) வேதாந்தவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்திதிகளும் பரஸ்பர விருத்தங்களாயிருக்க

இ- ஸங்கம் மிப்பாட்டிற்கு அந்யாயமாகத்தோற்றுகையாலே ஸமஸ்தபதார்த்தவிஶேஷணமான ப்ரகாரமான விஶேஷணத்திற்கு இப்பாட்டு சேருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிப்பாட்டிலிதுதான்) ஈஶ்வரனோடு ஸர்வத்தோடுமுண்டான ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதமாய்த் தோற்றித்தேயாகிலும் சங்கிக்கும் அந்யாயமான ஸர்வரக்ஷணமான ஸமஸ்தவஸ்துவத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. ஆனால் ஸர்வரக்ஷணத்திலேயும் மென்றிப்படியே சொல்லாயிருக்க ஈஶ்வரர்கள் ஸமஸ்தபதார்த்தங்களைக்கொண்டு ஸர்வவ்யாபகரென்றிங்ஙனே சொல்லுவானேனென்னில், ஈஶ்வரர்கள் ஸ்வதந்த்ரரக்ஷகராக ப்ரகாரவிஶேஷணமாயிருக்க ஸர்வரக்ஷணமேயுமென்னக்கூடுமோவென்று ஸர்வேஶ்வரனுடைமைக்காக வருளிச்செய்ததென்று திருவுள்ளம். ஐம் ஈஶ்வராதிகரக்ஷணம் ஸமஸ்தவஸ்துமென்றிசால்லவே ராஜாதிகரக்ஷணமும் தந்த்ரமென்னுமிடம் ஸேச்வரத்வவிஶேஷமாமென்று கருத்தாலே ஐஶ்வர்யம், ரக்ஷணம் - ஐஶ்வர்யாவஸ்தைநியமிக்கைக்கு ஸர்வஸாமர்த்யனானஸர்வஞ, ரக்ஷணமுமென்கிற விடத்தில் உபகாரமாத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வப்ரபாதாத்ம்யம் ஸமுதிதமாகிறது. ॥ ௫ ॥

ஆறாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுபோலே யிப்பாட்டும் ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶமாயிருக்கையாலே புநருக்தியாகாதோ வென்ன? யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதமேதத்வாதியால்)

இ - ஸ - நின்றனர் நின்றவர்கள், ஸ்திதர்களென்றபடி . இருந்தனர் - ஆஸீநர், கிடந்தனர் - ஶயாநர் . திரிந்தனர் - ஸஞ்சரிக்கின்றவர்கள், நின்றிலர் - நில்லாதவர்கள், ஸ்திதிநிவ்ருத்தரென்றபடி . இருந்திலர் - இராதவர்கள், உபவேஶக்ரியாநிவ்ருத்தரென்றபடி. கிடந்திலர் -

மூ- வரென்றுமொரியல்வொடுநின்றவெந்திடரே ॥ ௬ ॥

ஆ- மென்றுசொல்லுகிறது. ௬

இ- நின்றனரிருஷிவசனங்கள் யதிவயஸங்களாயிருந்தாலும் யதிகளான வேதநாவேதஸாரங்களுக்கு ஸமவஷயீநத்வாநரலாய்ப்பாட்டிலே சொல்லித்தகையால் * வொஷிந்தாஷீஷாஸ்த்ஜ: ஸுவாஹி" என்கிறவாக்யத்துக்குஸஷித்ரிவியியிலே தாத்பர்யமாறும்போலே யிப்பாட்டுக்கு வேதநாவேதந யதிங்களான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு ஸமவஸ்தாஸூயீநத்வா சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இப்பாட்டிலே வேதநருடைய வ்யாபாரம் ஸமவஷயீநமென்றபோதே ஸவேதநங்களுடைய வ்யாபாரம் தஷயீநமென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்ற கருத்தாலே ஸவேதநஸ்வபாவம் ப்ரகாசித்தது. யதா - நின்றனரிருஷிகள் வேதநரைச் சொல்லாநின்றாலும் வேதநருக்கு ஆந்தசொல்லுகிற ஸ்திகமத்ருஷி வ்யாபாரங்களெல்லாம் ஸரீரஆரங்களாகையாலே இஸ்ஸவங்களிலே ஸவேதநங்களும் ஸஹஜ்ஜங்களென்கிற கருத்தாலே ஸவேதநஸ்வபாவம் ப்ரகாசித்தென்னவுமாம். வைஷஸ்யமென்றது நின்றனரிருஷி வைஷம்யவநத்திசஷயை. ஸ்திகமத்ருஷிகள் ஸவ வ்யாபாரஸமக்ஷங்களென்ற கருத்தாலே ஸ்ரீபவஸ்வஸ

இ-ஸ- ஸபநக்ரியாநிவ்ருத்தர், திரிந்திலர் - ஸஞ்சாரக்ரியாநிவ்ருத்தர். இஸ்ஸவங்களெல்லாம் பரமாத்மஸாபேக்ஷமாகச் சொல்லுகிறன, இஸ்ஸவங்களுக்குஎந்திடரென்கிறத்தோடே ஸம்பம். என்றும் - ஸவகாலமும். ஓரியல்வினரென-ஒருஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று, இயல்வு - ஸ்வபாவம், நினைவரியவர் - நினைக்கைக்கு அருமையானவர்- ஸர்வஸ்வஸ்வரூபராகையாலே வனகஸ்வரூபரென்று நினைக்கவுங்கூட ஸவநிர்வாஹகரென்றபடி, என்றுமோரியல்வொடுநின்ற * யஸ்ஸர்வஸ்து கெளஸ்துபாதிகளிற்படியே ஸ்வாஸ்தியா வெகஸ்வபாவத்தையுடையராய்நின்ற, எந்திடரே - என்னுடை ஸ்வாமியானவரே. திடர் - த்வஜர், த்வஜஸ்வரூபரான ஸ்வஸரென்றபடி.

ஆ— (திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் ப்ரஹ்மாதீநமென்றுமிடத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்று, இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்ய

இ— ஜீவ, சேதநருடைய ப்ரவ்ருத்திகள்-ஸ்திதிகத்யாதி வ்யாபாராநுகூலப்ரயத்நங்கள், அசேதநங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திகள்-ஸ்திதிகத்யாதிக்ரியைகள். (வாஜ்வாராமேஷதி) ஜகத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரஹ்மஸ்வாதீநத்வம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே தத்ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸம்பவப்ரயோகம். இப்பாட்டில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகத்ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதீநத்வம் ஸித்திக்குமித்தனையொழிய ஜகத்ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு தத்ஸங்கல்பாதீநத்வம் ஸித்திக்குமோவென்னில், இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகதீஶ்வரயோஶ்ஶரீராத்மத்வம் ஸித்திக்கையாலும் ஶரீரத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் ஆத்மஸங்கல்பாதீநங்களென்னுமிடம் லோகவேதப்ரஸித்தமாகையாலும் தத்ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு தத்ஸங்கல்பாதீநத்வம் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. * * * * ௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

இப்படி ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶத்தாலே ஜகதீஶ்வரயோஶ்ஶரீராத்மத்வம் ஸித்திக்கச்செய்தே திடவிசும்பித்யாதியாலே ஶரீராத்மத்வம் சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி) ஜகத்ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தீநாம் ப்ரஹ்மாதீநத்வதாத்பர்யகமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஸ்வரூபைக்யநிபந்தநமாகச்சிலர் ஶங்கியாமைக்காக உபக்ரமவிரோதாதிகளைக்கொண்டு பண்ணுகிற ஶரீராத்மபாவ கல்பநமும் அநபேக்ஷிதமாம்படி ஶப்தமாக ஶரீராத்மபாவத்தை யிப்பாட்டு ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு கீழ்ப்பாட்டுகளில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாக ஸமர்த்திக்கிறதாகையாலே ஸார்த்தகமென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ் சொல்லித்தாயிற்று ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளென்கிறவிடத்திலே ஸ்வரூபவிஷயாஸ்திதிஃ ஸ்திதிவிஷயாப்ரவ்ருத்திஃ, என்கிற க்ரமத்தாலே கீழ்மூன்றுபாட்டுகளுக்கும் பரஸ்பரஸம்ப

மூ— திட விசும்பெரி வளி நீர் நிலமிவைமிசை * படர்பொருள் முழு

ஆ— மாநாதிகரண்யம் ஸரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஸரீரத்தை இவ்வாத்மா நியந்த்ருதயா வ்யாபித்

இ— தியும் ஸப்தவிதை. அவரவரென்கிறபாட்டிலே ஸாமாநாதிகரண்யமில்லாதிருக்கக் கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்றென்றது "விதிவழி அடையநின்றனரே" என்கிறவிடத்திலே ஐச்வர்யாதிகளாயென்றநுஸந்தித்து நின்றனரென்கிறதோடே அந்வயிக்கவேண்டுமென்று கருத்தாலே. ஸாமர்த்ய ந்யாயத்தாலே யென்னவுமாம். (சொல்லிற்று என்றது) சொல்லப்பட்டதென்றபடி, (ஸரீராத்மபாவ நிபந்தநத்வாதி) ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று ஸூசிதமாம்படி ஸரீராத்மபாவம் சொல்லுகிறதென்கை. சொல்லுகிறதென்றது சொல்லப்படுகிறதென்றபடி, இப்பாட்டாலே ஐதிஸேஷ?. உடல் உயிரென்கிற ஸப்தங்கள் ஸாக்ஷாத் ஸரீராத்மவாசிகளாயிருந்தாலும் "உடன்மிசை யுயிரென" வென்று த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகையாலே ப்ரஸித்தம் விவக்ஷிதமென்று நினைந்து இஸ்ஸப்தங்களை விஸிஷ்டஸமான ஸரீராத்மவாசிகளாக விவக்ஷிக்கிறார் (இந்தஸரீரத்தை யிவ்வாத்மா வென்று) எனவென்கிறது ஐவஸப்தம்போலே ஸாமாநாதிகரண்யவாசியென்று நினைந்து இஸ்ஸப்தமிங்கே நியந்த்ருதயா வ்யாபிக்கை ஸாமாநாதிகரண்ய ஹேதுவுமென்று காட்டுகிறார் (நியந்த்ருதயே

ப— இவை - இந்த ஆகாஸாதிபதார்த்தங்களை, உண்ட - "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்" என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்திலே ஸம்ஹரித்தவனான, சுரன் - தேவன், திட - த்ருடஸ்பர்ஸமான, விசும்பு - ஆகாஸம், எரி - அக்நி, தேஜஸ்ஸு என்றபடி. வளி - வாயு. நீர் - ஜலம், நிலம் - ப்ருதிவீ, ஆகாஸாநந்தரம் வாயுவைச்சொல்லாதே தேஜஸ்ஸைச்சொன்னது, "ஆத்மந ஆகாஸஸ் ஸம்பூத:" என்று தைத்திரீயத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஸப்ராயத்வமும் "தத் தேஜோஸ்ருஜத" என்று சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிற தேஜ: ப்ராதம்யமும் தோற்றுகைக்காக, இவைமிசை - இந்த பஞ்சபூதங்களின்மேலே, படர்பொருள் - படர்ந்து நின்றுள்ள

மூ— வதுமாயவையவைதோறுமுடன்மிசையுயிரெனக்கரந்

ஜூ— திருக்கப்போலே எம்பெருமானும் ஸ்வாயித்தத்வஜ்ஞாஸை விஶிஷ்டமான ப்ருதிவ்யாதிமஹாபூதங்களையும் தத்வங்களான ஸகலவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும்.

இ— த்யாதியால், சுரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுமென்று) ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமான திடஸ்வபாவத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாயித்தேத்யாதியால்) 'விசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவை" என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியால்) மஹாபூதங்களையுமென்கிற பஹுவசநம் தத்வாந்தர ஸமுச்சயார்த்தம். இவைமிசைபடரென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வங்களானவென்று) பொருள்முழுவதென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகலவஸ்த்வித்யாதியால்) பரந்து என்பதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியந்த்ருதயேத்யாதியால்) பரந்து என்றது வ்யாபகமாத்ரவாசியானாலுமிதற்கு "உடன்மிசை யுயிரென'வென்கிற த்ருஷ்டாந்தஸாமர்த்யத்தாலே நியந்த்ருதயா வ்யாபகத்வம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. பாட்டெல்லாங்கூட ஏகவாக்யமாயிருக்க நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்குமென்றிப்படி யிங்கேதாம்வாக்யஶேஷம் பண்ணினது, இவ்வளவுமிப்பாட்டினர்த்தம் - மேற்ச்

ப— பதார்த்தங்கள், பஞ்சபூதங்களாலே த்ரவ்யங்களான வஸ்துக்களென்றபடி. முழுவது - க்ருத்ஸ்நமும், இத்ரவ்யங்களெல்லா ஸோதயாதிவாரங்களாய், "பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" என்கிற ஶ்ருதியின்படியேதானே இவையெல்லாமாய் ஜநித்தனென்றபடி. உடன்மிசை - தேஹத்தின்மேலே, தேஹத்திலேயென்றபடி. உயிரென - ஜீவாத்மாவானவன்போல, உயிர் - ஆத்மா, இந்ததேஹத்தை ஜீவாத்மா நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்குமாப்போல என்றதாய்த்து, அவையவைதோறும் - அந்தந்தவஸ்துக்கள் தோறும், அதோறுமென்கிறதற்கு தொறுமென்று ஹ்ரஸ்வப்ரயோகமுமுண்டு. அவையவையென்கிறவீப்ஸை நிஷ்க்ருஷ்டவிவக்ஷையாலே விஶேஷணை, கரந்து - மறைந்து, "யம் ப்ருதிவீ நவேத, யமாத்மா நவேத" இத்யாதிகளின்படியே ஸர்வேந்த்ரியாத்ருஷ்டனாய்க் கொண்

ஆ— இப்படி காயகாரணோபாயஸர்வவித்வத்தைவிற் காட்டி லும் ஸமஸ்தநிஷ்ட்டவஸ்திதிவிபவவேதநறிற்காட்டிலும் விலக்ஷண ஜ்ஞானாநந்தமய ஸ்வரூபனைப், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைக தாநாவஸ்தித ப்ராணவிஷயத்திசனைப் ஸவிசேஷாவதநிர்வாண த்ராணஸம்ஹாரணாதி ஸ்வாமித்வாதனைப், ஸர்வஜகதாத்மாவாய், ஸ ர்வஜகத்ஸ்ரீரனைப், ஸ்தவனவாசுதேவஸத்ருணைகயாலே ஸ்வஸ்ரீர

இ- சொல்லுகிறது கீழ்ப்பாட்டுகளினுடைய ஸங்க்ரஹமென்று ஜ்ஞாவிக்கைக்காக. "சுடர்மிகுசுருதியு" ளென்றிப்பாட்டினர்த்தி லேச்ருதிப்ரமாணமாகச் சொன்னவிது கீழ்பாட்டுகளினர்த்த ங்களுக்கும் ச்ருதிப்ரமாணமென்கை க்குவலக்ஷணமென்று நினைத்து அவையெல்லாத்திற்கும் விவக்ஷிதப்ரமாணயாக்யங்களைக் காட்டுகைக்காக அவற்றை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியா ல்) இப்படியென்றது இவ்வேழுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என் றபடி, ஸர்வாச்ரயத்வேந திவ்யாத்மஸ்வரூபவமானது ஸர்வப்ர யாநமாகையால் தத்ப்ரதிபாதகமான விரண்டாம்பாட்டை முற் படவநுவதிக்கிறார் (காயேத்யாதியால்) ஸ்வாமித்வத்வே க்ஷபா ப்ராண விஷஹாதிகள் கல்யாணகுணங்களாகையால் தத் ப்ரதிபாதகமான முதற்பாட்டை ஸங்க்ரஹேநுவதிக்கிறார் (ஹே யப்ரத்யநீகேத்யாதியால்) மூன்றும்பாட்டு துடக்கமான பாட் டுகளுக்கு ஸமுதிதார்த்தத்தை ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதரூபார்த்தத் தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸவிசேஷேத்யாதியால்) ஸவிசேஷாவதநஸ ஷத்தாலே மூன்றும்பாட்டினர்த்தம் ஸங்க்ரஹம், ஹாவந நி ர்வாணம் 'படர்பொருள் முழுவதுமா' யென்கிறதினர்த்தம், த்ரா ணம் ஐந்தாம்பாட்டினர்த்தம், ஸம்ஹாரணம் "இவையுண்ட சுரனெ" ன்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதம், ஆதிசப்தம் நாலாம்பாட்டு ஆறும்பாட் டுகளிற்சொன்ன யாதாரணநிபந்தநவரம், இவைகளுக்கு ஸ்வாமித்வ முமிங்கே ஸவிவக்ஷிதமென்று கருத்தாலே ஸ்வாமித்வம், ஸர்வ ஜகதாத்மாவாய் என்றது உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும் பரந் தென்கிறதின் ஸுர்த்தம், ஸர்வஜகத்ஸ்ரீரனென்றது இவ்வி டத்தில் ஸ்வதிதார்த்தம். ஸ்தவனவாசுதேவஸத்ருணைகயாலே என் றது புலனலனென்கிறவிடத்திலர்த்தவிசும், ஸ்வஸ்ரீரேத்யாதி

ஆ—ஸர்வத்ர சேதநாசேதநாத்மகஸமஸ்தவஸ்துகத ஸர்வவித
விகாராதி ஸர்வதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்த பரமபு
ருஷன், 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம, ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம, யஸ்ஸ
ர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித், பராஸ்ய சக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதே ஸ்வாபா
விகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, மநோமய: ப்ராணசரீரோ பாரூப: ஸ
த்யஸங்கல்ப ஆகாசாத்மா ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த: ஸர்வ
ரஸ: ஸர்வமிதமப்யாத்தோ(அ)வாக்யநாதர:, தஸ்ய நாம மஹத்யச:, அ
யத்தத்ரேச்யமக்ராஹ்யமகோ
த்ரமவர்ணமசக்ஷு:ச்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸ
ர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபச்யந்தி தீ
ரா:, ஏஷ ஆத்மா(அ)பஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விசோகோ விஜிகத்ஸோ(அ)
பிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:, ய ஏஷோ(அ)ந்தராதித்யே ஹி
ரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ருர்ஹிரண்யகே
ச ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் பு
ண்டரீகமேவமக்ஷிணீ, ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புரு

இ— புலனலனென்கிறதின் தாத்பர்யம். பரமபுருஷனென்கிறத
ற்கு ப்ரமாணவாக்யத்தில் உளனென்கிற க்ரியையோடே அந்வயம்,
'சுருதியுள்' என்கிற பதத்துக்கு விவக்ஷிதங்களான ச்ருதிவாக்ய
ங்களை யுதாஹரிக்கிறார் (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமித்யாதியால்) 'ஸத்யம்
ஜ்ஞாநம், ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம' என்கிறவாக்யங்கள் ஸ்வரூபவைல
க்ஷண்யபரங்கள். யஸ்ஸர்வஜ்ஞ இத்யாதி தஸ்ய நாம மஹத்யச:" இ
த்யந்தம் கல்யாணகுணபரம். ஸர்வம் ஸ்வரூபதோ ஜாநா
து ஸர்வஜ்ஞ:, ஸர்வம் ப்ரகாரதோ வேத்து ஸர்வவித், மநோமய: -
விசுத்தமநோக்ராஹ்ய:, பாரூப: - பாஸ்வரரூப:, ஸ
ர்வகந்த: - ஸர்வபோக்யகந்தஜாதம், அப்யாத்த: - ஸ்வீக்ருதவாந்,
அவாகீ - வாக: - உக்தி:, ஸோ(அ)ஸ்ய நாஸ்தீத்யவாகீ, கூத
இத்யாஹ அநாதர இதி, அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வேந ஸர்வத்ர
ஆதரரஹித:, அதஏவாவாகீ, அஜல்பாக:, பரிபூர்
ணைச்வர்யத்வாத் நிகிலம் ஜகத் த்ருணீக்ருத்ய ஜோஷமா
ஸீந இத்யர்த்த:. மேல் - அபிபாஸ இத்யந்தேந ஹேயப்ர
த்யநீகத்வம், ஸத்யகாம இதி விபூதித்வம், ஸத்யஸங்கல்ப

ஆ— [illegible]

இ- [illegible] மேல் - [illegible] பிராட்டி [illegible] என்கைக்காக * [illegible]" மென்கிற ஸ்ருதியை எடுத்து. [illegible] என்று சொல்லக்கூடாதென்று [illegible] அருளிச்செய்தாரிறே. [illegible] மேல் - [illegible] மேல் - [illegible] மேல் [illegible]

ஆ — [illegible]

இ - [illegible], மேல் [illegible], மேல் [illegible], மேல் [illegible], சுடர்மிகுமென்கிறவிடத்திலே [illegible] மென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) சுடர்மிகுமென்கிறவிடத்தில் [illegible]

மூ— தென்றும்பரந்துளன் | சுடர்மிகு சுருதியுளிவையு ண்ட சுரனே * * * |எ||

ஆ— ஸர்வத்ர அவஸ்திதஸ்ய ஸர்வஸ்ய, ஸ்வாபாவிகதேஜ ஸ்ஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வஸ்மாத்; ஸ்வாபாவிகதேஜ, ப்ரத்யக்ஷாதிஸர்வ ப்ரமாணாவிஷயஸ்ய, ஸர்வஸஸ்ரோத்ரஹிதவேதாவிஸர்வ:, தாநிஸ ர்வாணி சக்ஷுர்வ:, தத்ஸர்வம்வேதவேத்யஸந:, ஸர்வவஸ்துவஹே த்தாஸ்வாதிஸ்வரூபவாயவேதாவ்யம், ஜகத்ஸர்வம்ஸரீரதே, ஜக த்வ்யாபாரஜம்ப்ரகரணாத ஸம்ஹிதிதகவாத்வ, ஹோமஜாத்ரவஸா த்ருஷ்டிமாத்வ, ஜகத்வ்யாபாரஜம் ஸர்வேநாம்ஜ்யாதிஷா, ஜக ஜ்ஞாநஜ்வோஜ்ஜித்ய ஜகஸாயத்ர்வதாமதா: | ஸமேஷ்விமேநாவஜா யதைவ்ஜயேநவ்யதிவ, விஷ்ணுஸகாஸாத்ஸ்ருஷ்டிர், ஜ த்யாதிவ்யாப்தீகி ஸாஸவாராமேணாவவ்யூஹிதமாய், ஸ்வஸா ஷேபமாகையாலேநிஷேதிக்ஷமாய் ஸ்வாபாவிகப்ரகாரணப்ரவ தேஜஃப்ரவாஹமாயிருந்த ச்ருதிகளிலேஉளனென்கிறார், ஆதலா ல்ஜ்ஞாகாய ஸகாயாவாதஹாஸ்ரீப்ய யாதவப்ரகாஸாதி வேதவி ரஜஸங்கடங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாய்த்தன. * * எ

இ- ஸமீசீக்கிற ஸமர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்ஷே யதித்யாதியால்) சுடர்மிகுவென்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச் செய் கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) ச்ருதியானது ப்ரமாணகமாகை யாலே இதற்கு சுடரில்லாமைபாவிக்கு சுடர்ரூபம் ப்ரவகா சிஸ்யோக்தியாய் ஸ்வாபாவிகப்ரகாசவாரமென்றுகருத்து, சுரு தியுள் உளனென்றநயித்துரைக்கிறார் (ச்ருதிகளிலேயுளனித்யா தியால்) எம்பெருமானுக்கு நிகிலவேதவேத்யத்வப்ரயுக்த வை பவத்தை ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திஸம்பத்தாலே அநுஸந்தித்த வாறே ஸமஸ்ததர்க்கங்கள் நிரஸ்தங்களென்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியா

பப — டென்றபடி. எங்கும் - ஸர்வத்ர, ஸர்வேஷு என் றபடி. பரந்து - வியாப்ய தயாவ்யாபித்துக்கொண்டு, சுடர்மிகு - சுடராலேமிகுந்த ஸ்வாபாவிகப்ரகாசப்ரவதேஜஃ ப்ரவா ஹமானமென்றபடி. சுருதியுள் - ச்ருதிகளிலே, உளன் - ப்ரதி பாத்யதயா இராநின்றான். * * * * எ

ஆ— (சுரரறிவருநிலை) இப்படி ஶ்ருதிஸித்தஸர்வஶரீரத்வம் ஆகிறது ஸ்ருஷ்டாவாகவடுக்கும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாரணமாகையாலேயென்றுதல்; ஸம்ஹர்த்தாவாகவடுக்கும் ஸம்ஹாரகாரணமாகையாலேயென்றுதல், சொல்லுகிற கார்யஸ்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது எங்ஙனேயென்னில்; "தஸ்மின் ஸ்வ்யக்தஸம்ஹாரஸர்வம்ஶக்திதாஹஹ: | ஸுவாஹா

இ- ல்)ஆதலாலென்கிறது-ஸ்வாயித்வராதரணராயிநீயென்கையாலும். இந்த ஶ்ருதியானது - ஸர்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷ த்யாதிவிஶிஷ்டனென்றும் - ஜகத்ஸ்வேச்சயா ஸத்ருஹ் ஶீஷனென்றும் - இஜ்ஜகத்திற்கு ஶரீரியென்றும் ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கையாலுமென்றபடி. ஶ்ருதிஸ்வேந கவிலக்ஷணாஷ ஸ்வாபதாதீநாஞ்ஹணா. * * * * * * ||எ||

எட்டாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுதுடங்கி யிவ்வளவாலே எம்பெருமானுக்கு ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும் தத்ப்ரயுக்தமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸம்ஹாரத்வங்களையுஞ்சொல்லி யிவையெல்லாம் ஶ்ருதிஸித்தங்களென்றுஞ்சொல்லியானபின்பு இப்பாட்டிலே யவற்றைச் சொல்லுகையும், கீழே ஸர்வஸ்வத்ரூபவ்யாப்தி ப்ரவ்ருத்திகளும் ஸமந்வயீதங்களென்றபோதே ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபவ்ருத்திகளும் தத்வயீநங்களென்றுமிடம் ஸித்தமாயிருக்க அவற்றையிங்கே சொல்லுகையும் பௌநருக்தியன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்" இத்யாத்யுக்தப்ரகார ஶ்ருதித்ருஷ்டத்வா என்றபடி. (ஜகத்ஸ்ருஷ்டி) ஶ்ருதிஸித்தஸர்வேஶ்வரோ விஷ்ணுர் ஹவிதாமஹ: இதி. விஷ்ணுயஜ்ஞதயா ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸர்வ் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாரகத்வாத், என்றுதல், ஸம்ஹாரக்ருத்ஹவிதாஹம்ஹதி, ஸம்ஹர்த்ருதயாவஸ்ஸர்வ் ஜகத்ஸம்ஹாரகாரகத்வாத் என்றுதல்சொல்லுகிற கார்யஸ்ருஷ்டிகளை யென்றபடி, இப்படியிப்போது ஶங்கைபிறக்கையாலே தந்நிரஸநார்த்தம் எம்பெருமானுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகளை யுக்திவைசித்ர்யமாக ஸ்திரீகரிக்கையும் தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மாத்யாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் ஸமந்வயீநங்களென்று இங்கே வி

அ—காதநஸ்ரீர்ஹ்ம்ஸ தம்ப்ரய்யாய தஸ்ய தஃ ப்ராதீராவஸீத்ரு மஹாரிக்ஷராதோபா நீஸமொஷிதஃ, யஸ்ய ப்ரஸாதாதஸ்ய ப்ராதஸ்யஹிதஃ ப்ரஜாஸ்யஷிகரொராநகாரீ । தெஜ்யாயாஸ் ரஜ்ஜஃஷிதிமஹதாஹஹிதா யஸாஸ்மீஸ்யவராஷஃவரஸாகு, வ தஜவிபயரேஜ்ஷெள வ ஸாதீ ஜாயஜாஸ்ய தள । தஹாதஶீர்தவஸ்நாநள ஸ்யஷிஸ்மஹாரகாரகள, யஜ்ஞஸ்வாநநயோ நவாஹம்நவஸநீரஃ । ஜாநஷிவாரமீஸ்ய

ஜு-ஶேஷித்துச்சொல்லுகையும் ஸப்ரயோஜநமாகையால் புந ருக்தியில்லையென்றுகருத்து. எங்ஙனேயென்றது - பாட்டிலே நி ராகரணாவயாக்ஷேபக்திகள் தோற்றநிருக்க நிராகரிப்பதெ ங்ஙனேயென்றபடி. இப்பாட்டில் ப்ரயோஜநம் சூர்ணாத ஹிஸ்தி தாநாம் ப்ரக்ருதிஹேதுஹாஸாராதீநாம் ஜந்மாத்ராதி ஹே வேஶாயஸஞ் செல்லுகிறதாகையாலே யிவ்விடத்திலே வந் தவேசாக்ஷேபாகாநிவாரணாவயாக்ஷேபக்திகள் ஸ்வி்தங்களெ ன்றுநினைத்தவற்றைக்காட்டக்கோலி ஜஹாராதிஹஹயோநதீஸ்ய ஜநநம் ப்ரக்ருதிநாம் ஜஹாதிஹேவேஶாயஸ ஸாயசுமா கையாலே இதுவும்காரணமாகவிங்கே சுஹிஷ்டதமென்றுகாட்டுகி றார் (தஸிஹாஸ தந்த்ரியால்) * ப்ராதீராவஸீத்வஸ்ஹோ ராகு” இதி, வஹோஃ - விபிஷஸ்ய நநாவிஷாஸ்ய மூணத்துக்குள் ளே பிறந்தானாகையாலே அவனுக்கும் ப்ரக்ருதிகள் ஹே வேசாயங்களாகாவோ? அவன்பிறந்தது ஸ்வாக்ருதமான வவ தாரமென்னில், ஜஹாரதிர்கள்பிறந்ததுவும் சுவதாரமாலே லேயென்கிற ஶாஸ்திக்கு வஹிஹாராவதங்களான வசநங் களைக்காட்டுகிறார் (யஸ்ய க்ருதியால்) இவ்வசநங்களாலே ஜ ஹரஜாயோஷாமயதயீநஸாஜ்ஞாதிகள் சொல்லப்படுகை யாலே இவர்களுடையஜநநம் கஷ்டக்ருதமத்தனையொழிய ஸ்வ ஸாக்ருதமன்றென்றுகருத்து. சஷகாஸீராத்ர தஸ்யபஃ, ராத்ர ஸ்யகேயஜவநா சுஷ்ஹேபவிஷயம், ஷிதிமஹத ஹஹி தஃ வராஷத்யபஃ, வராஷாவிஷாஃ, தமீஸ்ய - ஸ்ஸ யொதஸ்யதஸ்யஷ, ஹஹிதஜ த்ரநாஷம்ஹஃ, ஜஹவிஷோ ஷஹிதஸ்வம் - சுவர்ணஸ்வம். தஹாதஶீர்தவஸ்நாநள - ஹஹவகு

மூ — சுரரறிவருநிலைவிண்முதன் முழுவதும் *வரன்முதலாயவை

ஆ — தஸ்மிந்ஸ்ரேஷ்டோ ஸர்வம், ஸம்ஸாரமோஹவஸ்ஸுவர்ணாராய ணாத்ருகம், தஸ்மாத்ரஜாதவேதஸோ ருத்ரோ ஜலவிஸர்ஜகாஃ, இந்த்ராதிவாக்யங்களண்டத்திற்குள்ளே ப்ரஹ்மாபிறந்தானென்றும், அந்தப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே ருத்ரன்பிறந்தானென்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வதந்த்ரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸ்வாதீநஸ்ருஷ்டியான ப்ரக்ருதி ஸம்ஹாராதி வ்யாபாரங்களை

இ—வொரயிதவ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரகாரங்கள். தஸ்மிந்ஸ்ரேஷ்டோ வரதாவத ருதி, வதம்:- த்ரய்யா தவஸதஸம்பயவோதத்திற்கு காரணமரு ளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிருந்தாதியால்) ப்ரஹ்மருத்ர யோக்யப்ராப்யவாகஸம்ஸாரநிராவேசகதம்ஸ்வரமிரன் று ஸாதோப்ருநமிவிஸ்மித்தது; ப்ரக்ருதிருதீஜக்கேப்ரஹ்ம ஹருத்ரபொரிதரஷவகாநாகுக விஸேஷணதி ஜகாவநா வ்யமென்று கருத்தாலே. ருத்ராதிகளென்கிற குறிப்பு. ஸ்வாதீநஸ்ருஷ்டமானவென்றது ஸ்வயம்விஜாதீயநம், (ப்ரக்ருதீதி) இப்பாட்டில் விண்ஸப்தம் 'ஸவிகாஸஸ்வாகாஸ ஓதஸ்ச ப்ரோதஸ்ச' என்கிறவிடத்தில் ஆகாஸஸப்தம்போலே ஊருஜப்ர க்ருதிவாசமென்றுகருத்து. நநு, சுரரறிவருநிலை''யென்றுவிண் ணைவிஸேஷித்திருக்கையாலே யிந்த விண்ஸப்தமுமங்க ஸாக்ஷாத் மான ஆகாஸத்தைச் சொல்லமாட்டாதாகிலும் ஸம்பவமுமிஸக்ஷாத் மான ஆகாஸத்தைச் சொல்லமாட்டாதோ? இதை ப்ர க்ருதிவாசமாக்கவேண்டுமோவென்னில், அறிவருநிலை யென்கிறவி டத்தில் ஸங்கோச நியாமகாஹாவாதிஸிக்கிற ஸத்ருஸ வோபகம் ஸம்பவஹிஸக்ஷாதாகாஸாதப்ரத்யக்ஷமா

ப — சுரர் - ஸுரருக்கு, அறிவு - அறிகைக்கு, அரு - அருமை யான, அஸக்யமானவென்றபடி. நிலை - ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, நிலை - ஸ்வபாவம், அருநிலையென்றது ஸ்வபாவோக்தி. விண்முதல் - ஆகாஸாத்யுத்பத்தியான, ப்ரக்ருதிமுதலானவென்றபடி. முழுவ தும் - க்ருத்ஸ்நத்திற்கும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை. வரன்முதலா ய் - வஸிஷ்டகாரணமாய், ஸர்வவியகாரணமாயென்றபடி, அ

மூ— முழுதுண்டபரபரன்*புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறி

ஆ— யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணமாட்டாமையாலும்' அவற்றினுடையஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை யெம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், "யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும் * விஷ்ணுராத்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸ:" என்றும்படி ப்ரமாணங்களாலே

இ— ஈஶ்வரப்ரக்ருதியிலேயிருக்கையாலிந்தவிண்ஶப்த மாகாஶத்தைவிட்டு ப்ரக்ருதிபரமாகை உசிதமென்று கருத்து. சுரரறிவருநிலையென்கிறது ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணமென்று காட்டுகிறார் (அறியமாட்டாமையாலுமென்று) இதில் ஸூசிதமான ஹேத்வந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவற்றினுடையவித்யாதியால்) வரன்முதலாயவை முழுதுண்டவென்கிறத்தையும் ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணமாக உரைக்கிறார் (இரண்டாமவற்றினுடையவித்யாதியால்) பண்ணுகையாலுமென்கிறதற்கு எம்பெருமானே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஶ்வரனென்கிறதோடே அந்வயம். ஜ்ஞாநப்ரதாநப்ரயோஜகத்வமான அமரர்க்கறிவியந்தென்கிற விடத்திலே ஸூசிதமான ப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதியால்) "யோவைவேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்றுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். புரமொருமூன்றெரித்தென்று த்ரிபுரதஹநப்ரயோஜகத்வஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸூசிதமான ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷ்ணுராத்மேத்யாதியால்) "தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம் ஸவிஷேஹே மஹேஶ்வர:" என்னுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். ப்ரமாணங்களாலேயென்ற வசநம் சொல்லுகிறபடியென்றபிப்ராயம். த்ருதீய

ப— வை - அந்தப்ரக்ருத்யாதிகளை, முழுது - க்ருத்ஸ்நங்களையும், உண்ட - ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி, அதவா - பரபரன் - ஸ்வஸ்மாதிதர: பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரன், ஒரு - அத்விதீயமான, புரம்மூன்று - புரத்ரயத்தை, எரித்து - தஹித்து, ருத்ரத்வாராவாய்நின்று தஹித்தென்றபடி. அமரர்க்கு - இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை, இயந்து - கொடுத்து,

மூ— விபந்து* அதரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே ॥அ॥

ஆ — ப்ரஹ்மாதிவாக்யார்த்தங்களை சரீரமாகக்கொண்டு ஸ்வஸஜாதீய ஜாதீயத்வமும் ஸ்ருஷ்டியும் பண்ணினாற்போலே சதுர்முகசமானவர்க்கங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்புசொன்ன ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மாதிவார்த்தாதிகளை சரீரமாகக்கொண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாதபடி எம்பெருமானொருவனே செய்தருளுகையாலும் பெம்

இ- வாக்யத்திற்கு ஸங்கேதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிவெத்யாதியால்) ஸ்வஸஜாதீய ஜாதியென்றது ஸ்வாதந்த்ர்ய நிரூபகமென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிவாக்யார்த்தமான ஸர்வஜ்ஞ ஜ்ஞாநத்வாதிகம் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரக்ருத்யங்கள் ஸாவியாகைபாலே அம ரர்க்கறிவியந்தென்கிறதை முற்படவுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) புரமொருமூன்றெரித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டீத்யா தியால்) உலகுயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (சதுர்முகேத்யாதியால்) அழித்தமைத்து என்கிற பதத்தினுடைய ஸார்த்தத்தைக்காட்டு கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுமென்று) இங்கே ஸங்கேத மான ஸார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னந்யாயத்தா லேயென்று) அதாவது - இந்தசரீரத்தை யிவ்வாத்மாநியமந்த யாவஸ்த்திருந்தாப்போலேயென்று கீழ்ச்சொன்ன ந்யாயத்தா லேயென்றபடி, அரனயனென வென்கிறவிடத்தில் ஸங்கேதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸஜேத்யாதியால்) உளனென்கிறதற்கு த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்குமித்யாதியால்) இந்த ஸ்ரீபவாக்யமும் ஹேதுகமென்று காட்டுகிறார் (செய்தரு ளுகையாலுமென்று) பரபரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெ

ஸ — விசிஷ்டாதாவாய்நின்றுஜ்ஞாநந்தைக்கொடுத்தென்றபடி. அ ரனயனென - ஹரன், அஜன், என்றுதன்னைச்சொல்லும்படி, உலகு - லோகத்தை, ஸ்ருஷ்டியோகத்தையென்றபடி. அழித்து - ஸம்ஹ ரித்து, அமைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உளன் - உள்ளேயிருக்கிறவன் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வாதாவா யிருக்கிறவனென்ற படி. * * * * * * * அ

ஆ — பெருமானென்று ஶாஸ்த்ராதிகளுக்கு ஸ்ரீமானென்கிறார். அ॥
(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாந்தாவிருத்தாதிகளை நிராகரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமுமில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகையாலே வேதமும் வேதவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரனும் அவனுடையவைலக்ஷண்யமான ஜகத்துமில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது. ஶூந்யவாதியானவுன்னைக்கேட்போம் ஸர்வேஶ்வரனுடையவில்லாமையை ஸாதிக்கிறதீ, ஸர்வேஶ்வரனுளனென்றோ

இ— (ருமானேயி த்யாதியால்) முழுதுண்டபரபரனென்று ஸர்வஸ்வத்வமாயிருக்கையாலே பாட்டிற்கு யதாவாமே ஸமமாயிருக்க பரபரனென்கிற விஶேஷத்தை முடிவிலேயுரைத்தது இப்பாட்டிற்கு ஶப்தாஸ்த்ரீகரணத்திலே ப்ரமாணதாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. * * * * அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய விருத்தவிபூதியாதிகளையும் ஜகத்ஶரீரத்தையுஞ்சொல்லி யிவையித்தனையும் ப்ரதீயமான விஷயங்களென்று கீழே ஸாதித்திருக்க, உளனென்றிப்பாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸத்பாவஞ்சொல்லுகையும் அவனுருவமிவ்வுருவுகளென்று ஜகச்சரீரத்வஞ்சொல்லுகையும் நிரர்த்தகமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி வேதாந்தவாதி த்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழிரண்டுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என்றபடி, ப்ரமாணஸாரஸ்யத்தாலே ஶங்காஶேஷாதிகேதங்களை நிரஸித்து ஸித்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்தவாறே ப்ரமாணப்ரமேயங்களொன்றுமில்லையென்று ஆக்ஷேபிக்கிறவனை நிராகரிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸார்த்தகமென்று கருத்து. உளனெனில் உளனலனெனில்என்றிப் பாட்டிலே கோடித்வயத்தை யநுவதிக்கையாலே யிங்கேவிகல்ப மபிப்ரேதமென்றுநினைத்து அவ்விகல்பத்தையுமிதில் வாராஹித்தகோடி நிரஸநத்திற்கு ஸாயகக்ஷமாபிப்ரேதமான யுக்தியையுங் காட்டுகிறார் (ஶூந்யவாதியான வுன்னையி த்யாதியால்) விகல்பத்திலுளனென்றோ வென்கிற கோடியானது த்ருஷ்டாந்தாஸ்ஸஞ்சொல்லப்பட்டது. (இவையிரண்டி த்யாதி) உளனென்று ஈஶ்வரனுடைய

ஆ— இலனென்றே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது, இவையிரண்டு ப்ர காரத்தாலும் நீங்கிணக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது. எத்தாலேயென் னில்? லோகத்தில் பாவாபாவ ரூபங்களும் பாவாபாவ ப்ரதீதிக ளும் விசுத்தாநுகூலவஸ்துவினுடைய ஸ்வஸ்வாவிசேஷ ஶோபாவமாகக் காண்கையாலே. ஆதலால், ஈச்வரனுளனெனினில்; ஸ்வஸ்திமயத்தி விசிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாய்வரும், ஈச்வரனுளனல

இ - வில்லாமை ஸம்பவியாதாப்போலே, இலனென்றாலும் நீங்கினை க்கிறவில்லாமை ஸம்பவியாதென்றபடி, உளனென்கிறகோடி இப்படி ஈச்வராகாரமென்னுமிடம் “ஸவயாநாவபத்ஸ்வ” என் கிற ஸூத்ரத்தில் பாஷ்யத்திலே காணலாம், (நீங்கினைக்கிறவில் லாமையென்றது) தாத்பர்யமென்றபடி. எத்தாலேஎன்றதுமேக்ஷ போதாக்ஷம், இலனென்றுமில்லாமை ஸம்பவியாதென்னக்கூடா தென்றபடி. (பாவாபாவ்ரதி) பதார்த்தஸ்ருஷ்டியிலே பதார் த்தவின்றும் பாவாபாவஸ்ருஷ்டியிலே பதார்த்தநாஸ்தியென்றும் ரூபமும் ப்ரதீதியும் நடக்கையாலிரூப ப்ரதீதிகளுக்கு அ ந்தபதார்த்த பாவாபாவ்ருஷ்டிகளே விஷயங்களாகை உசி தமென்றகருத்து, காண்கையாலே யென்கிறவிதற்கு நீங்கிணக்கிற வில்லாமை ஸம்பவியாதென்று மேலோடே அந்வயம். அந்யாயமா வ: - நிரூபணமென்று ஸாதிக்கிறது ப்ரமாணபலத்தாலே யோ? ப்ரதிபக்ஷமாயேயோ? ப்ரதிபக்ஷமாகில் ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையால், உன்பக்ஷமே நிரூபணம், ப்ரமாணபல பலத்தாலேயாகில் ப்ரமாணஸாரஸ்யாநுகுணமாக அங்கீகரிக் கவேண்டும், அஸ்திநாஸ்திரூபங்களும் பதார்த்த பாவாபாவ ஸ்வாவிசேஷ விசிஷ்டாகாரங்களாகவே காணப்படுகிறன, ஆ கையாலுள னென்றுமிலனென்றும் சப்தத்வயத்தாலும் ஸம்பவதீதி, இனியிப்பாட்டில் பதங்களைவிவரிக்கிறார் (ஆ தலாவித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது அஸ்திநாஸ்திரூப ப்ரதீதி கள் ஸ்வஸ்வாவிசேஷ ஆகாரங்களாகையாலே என்றபடி. ஈச ரூபரூபத்தை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டுளனெனிலுளனென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈச்வரனித்யாதியால்) சொல்லிற்றாய்வருமென்றது சொன்னதாய் பர்யவஸிக்குமெ

மூ — உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுகள் * உளனலனெனில
வனருவமிவ்வருவுகள் * உளனெனவிலனெனவிவைகுணமு

ஆ — னென்னில்; ஶாஸ்த்ரஸ்யசப்தவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்றுசொல்

இ - ன்றபடி, இரண்டாமுளன்ஶப்தத்தை உளனலனெனிலென்கிறதி
ல்மேலே அநுஷங்கித்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நாஸ்திக்ய த்ருஷ்டியால்) இப்படியிங்கே உளன்ஶப்த மநுஷங்கம்
ஜநீபயென்னும் — ம் உளனிருதலைநமைபோலென்று உபலம்
ஹரிக்கையாலே தோற்றுகிறதென்று கருத்து, நநு? உளனெ
ன்கிற பதத்திற்கு ஆஸ்திக்ய விஶிஷ்டனென் றிவ்வளவுமர்த்தஞ் சொல்
லலா மத்தனையொழிய இருக்குமென்று சொல்லிற்றவருமென்றி
த்தனை அர்த்தஞ் சொல்லக்கூடுமோவென்னில்,உளனென்கிற பத
த்திற்கு லக்ஷணையா உளனென்று சொல்லப்பட்டவனென்றுபொ
ருளாக்கி இப்பதத்தின்மேலே ஆவனென்றொரு பதத்தை அத்யா
ஹரித்துக்கொண்டிப்பதங்களுக்கிப்படி தாத்பர்யஞ் சொல்லுகி
றாரென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி அர்த்தங்கொள்ளாதபோது
ஆஸ்தியென்னில் ஆஸ்திக்யவிஶிஷ்டன், நாஸ்தியென்னில் ந

ப — உளனெனில் - ஆஸ்தியென்றுசொல்லில், உளன் - ஆஸ்திக்ய
விஶிஷ்டன், ஆஸ்திக்யவிஶிஷ்டனென்று சொல்லப்பட்டவனென்
றபடி. ஆவனிதிஶேஷ:. உளனலனெனில் - ஆஸ்திக்யவிஶிஷ்ட
னல்லனென்றுசொல்லில், உளனிதி அநுஷங்கஜநீய, உளன் - வி
த்யமாநன், நாஸ்திக்யவிஶிஷ்டதயாவித்யமாநனென்று சொல்லப்ப
ட்டவனென்றபடி. அத்ராபி - ஆவனிதிஶேஷ:. இவ்வுருவுகள் -
இந்தரூபிகள்,தேவமநுஷ்யாதிநாமரூபவ்யாவஸ்தவஸ்துக்களெ
ன்றபடி. அவனுருவம் - தஸ்யரூபம் - தஸ்யஶரீரமென்ற
படி, இவ்வருவுகள் - இந்தஅரூபிகள், தேவமநுஷ்யாதிநாம
ரூபவஹிதங்களாய் ஸூக்ஷ்மதஶாபந்நங்களான இந்தவஸ்து
க்களென்றபடி, அவனருவம் - அவனுடைய அரூபம், அவனு
டையவஹாரம், நாஸ்திக்யமென்றபடி. ஸூக்ஷ்மசிதசித்து காரக
த்வமிறே ப்ரளயத்துக்கு நாஸ்திக்யம். உளனெனஇலனென - உள
னென்றுமிலனென்றும் சொல்லப்படுகிற,இவைகுணம்- இந்தகுண

ஆ— சொற்றப்பவரும் இப்படி ஸம்ஸாரவ்ருத்திவிசிஷ்ட பதார்த்தங்களாயு முளவென்னில் இவையும் அஸ்தித்வ விசிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு உளவென்று சொல்லிற்றப்பவரும், தத்வ்ருத்திவிசிஷ்ட பதார்த்தங்களையில்லையென்னிலும் அவை நாஸ்தித்வ பதார்த்தவிசிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றப்பவரும், அந்தந்த அஸ்தி நாஸ்தி ரூப பதார்த்தங்களும்,

இ— ஸ்திதிய விசிஷ்டன் என்றீஸ்வரனுடைய அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வங்கள் நம்முடைய அஸ்தி நாஸ்தித்வ ப்ரயோகமாய் நங்களென்றிப்படி. இவ்வாக்யங்கள் அநந்வய ஜ்ஞாபகங்களாய் முடியுமென்றுகருத்து. இவ்வுருவுகளிவ்வருவுகளென்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை ப்ரத்யக்ஷத்தத்வங்களாக நிர்த்தேசிக்கையும், அவனுருவமென்றவைத்துக்கு ஸம்ஸார ப்ரக்ருதி ப்ரகாரத்வஞ் சொல்லுகையும் தேஷாந்தர்யத்வம் விநா அநுபபத்தியாலே இவற்றுக்குமிங்கே ஸத்வஸத்ஸம் ப்ரத்யக்ஷமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி ஸம்ஸாரவ்ருத்தி விசிஷ்டத்வாதியால்) ஸம்ஸாரவ்ருத்திவிசிஷ்ட பதார்த்தங்களையுமென்றது - ப்ரமாணங்களையும் ப்ரமாண ப்ரமேயமான வேதத்தையும் மற்றுமுள்ள ஜகத்தையுஞ் சொன்னபடி. இத்தாலிப்பாட்டிலே பிரவைபெல்லாத்திற்கும் ஸத்வஸத்வங்கள் விஷயமாயிற்று. உருவுகள் அருவுகளென்கிற பதங்களையுரைக்கிறார் (அந்தந்த அஸ்தி நாஸ்தித்வாதியால்) அஸ்தி நாஸ்தித்வங்கள் ஸ்ரீஜ்ஞப்ரத்யக்ஷங்களான ஸ்வரூபங்களானவையாலே அஸ்தி நாஸ்தி ரூப பதார்த்தங்களென்று ஸத்ஸம்பும் அஸ்தி நாஸ்திக்யங்களென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரத்யக்ஷமும் உபபந்நம். அஸ்தி நாஸ்தி ரூப பதார்த்தங்களென்றது - ஸதஸத் ரூபமான ஜகத்தென்றபடி, ஜகத்துக்கு ஸத்வமாவது - தேவ ... நாம ரூப பாக்த்வம். அஸத்வமாவது நாம ரூப விபாகாநர்ஹத்வம் ,, ஜகத் ஸர்வம் நாமரூப விபாக - அஸத்வம் ... ஸ்ருஷ்டியாம் ஸத்வம்" என்று பாஷ்யத்திலே நிர்வசிக்கப்பட்டிருக்கிற. ஈநந? உருவுகள் அருவுகளென்கிற பதங்கள் ப்ரக்ருதிகளையும் ப்ரக்ருதி விக்ருதிகளையுஞ் சொல்லுமத்தனையொழிய அஸ்தி நாஸ்தி ரூப பதார்த்தங்களைச் சொல்லுமோவென்னில்; இப்பதங்களிங்கே லக்ஷணயா நாமரூப விசிஷ்டபரமாய்

ஆ — அவனுருவ ரூபமாயிருக்கும் கீழ்ச்சொன்ன த்ரவ்யங்களை மேலிப்படி ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்களாகிற தசைகளையுடையனென்

இடக்கலையும் த்ருஷ்டாந்தங்களையுஞ் சொல்லுகிறன. ஆகையாலே யிவை ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல ரூப வஸ்துக்களென்னக் குறையில்லை. இவையிங்கே நாமரூபவிபாகரஹித வஸ்துவாங்கள் தானுமானேனெனில், உளனென்று முளனலனென்று மீமாம்ஸகன் சொன்ன ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்கள் நாமரூப வஸ்துவாகாரமும் நாமரூபரஹித வஸ்த்வாகாரமும் என்றுகாட்டுகைக்காக. "அவனுருவமவனருவ" மென்கிற வசனங்களையாறு கிறார் (அவனுக்கிதுதியால்) இங்கு ரூபமென்றது ஆகாரமென்றபடி. ஸம்ஹாரனுக்கிங்குச்சொன்ன ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்கள் நாமரூபங்களென்று விசேஷிக்கிறார் ஸாயம் "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ததேதம் வ்யாக்ருதமாஸீத்" என்றவிடத்திலேபோலே நாமரூபவஸ்துவாகாரமாகிற ஸத்வமும், நாமரூபரஹித வஸ்த்வாகாரமாகிற அஸத்வமுமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கைக்காக அவனுருவமிதுதியாலே தத்தத்வாகாரமென்று கருத்து. "ஸதஸத்வசேஷாணி வஸ்தூநி" என்கிற வசனத்திலே இப்படி நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டதிறே. அவனுருவமென்கிற விடத்தில ஷஷ்டீ ஸமான ஷேதத்தைக்காட்டுகிறார் (நீமிதுதியால்) கீழ்ச்சொன்ன த்ரவ்யங்கள் "யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம், யஸ்யாத்மா சரீரம், ஸர்வஸ்யாத்மா ஸ்வேதர: ஸர்வபூதாந்தராத்மா" இத்யாதிகள். வதிஷ்டத்திற்கு உபஸம்ஹாரமாக முதமாகமென்று காட்டுகைக்காக இப்படியென்கிறவைம். 'உளனெனிலுளன்' என்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்களாகிறவென்று) (தனதுடைமையிலே என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தசைகளையுடைய இதியால்) ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலஸம்ஸ்தங்களிவிசேஷ: ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்கள் ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல ரூபேண விசிஷ்டமாயிருக்கையாலே யென்றபடி, உடைமையிலென்றது த்ருதீயாவிபக்தி என்று கருத்து. இருதசைகளையுமுடையனென்றருளித்து இதற்குத் தாத்

மூ— டைமையி * லுளனிருதகைமை யொடொழி விலன்
பரந்தே * * * * * ||௯||

ஆ— ருசொல்லுகையாலே ஸ்தூலமென்னிலும் உளன், ஸூக்ஷ்மமென்னிலுமுளன், உளனாயிட்டு ஸர்வாத்மாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார் - இப்படி ஶூந்யவாதியைநிரஸித்தது. * ௯||

(பரந்த) ஸமஸ்த ஜலஸ்தானங்களிலும்,

இ— யர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தூலமென்னிலுமித்யாதி) ஒழிவிலன் பரந்து" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உளனாயிட்டித்யாதியால்) இப்படியிப்பாட்டிற்கு ஶூந்யவாதி நிரஸநத்திலே தாத்பர்யமாகில் எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீஸர்வவ்யாப்தியோகத்தை விஸ்தரிக்கவந்த விவரணத்திற்கு இப்பாட்டுசேராதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீஸர்வவ்யாப்தியோகஸ்வீகாரம்படியென்கை. ததாச, ஶூந்யவாதிநிரஸநம் ஸ்ரீஸர்வவ்யாப்தியோகஸ்வீகாரவிஶேஷமாய் வந்ததாகையாலே இப்பாட்டு இவ்விவரணத்திற்கு நன்றாகச்சேருமென்றதாய்த்து. *

பத்தாம்பாட்டு.

பரவையுள்நீர்தொறுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர இத்யாதியால்) நீர்ஸர்வம் ஜலதத்வவாவியாயிருக்க விதைஜலவஸ்தானங்கள் வாயகவிஶேஷிப்பானேனென்னில்? ஸம்ஸாரனுக்கு ஸம்ஸ்ரயணஸ்தானங்களிலே வர்ணநீயம் 'நிடவிசும்பெரிவளி' ஐ

ஸ — ங்களை, இந்த யத்னங்களையென்றபடி, சஷ்டிகூநாஷ்டிகயத்னங்களையென்கை, குணம் - யத்னப் உடைமையில் - உடையவனாகையாலே, உடையனென்று சொல்லப்படுகையாலேயென்றபடி. உளன் இலனென்கிறஸ்வங்களாலே ஐதிஶேஷிக், இருதகைமையோடு - இரண்டுஸ்வபாவங்களோடே, நாமரூபவதவஸ்தாவஸ்தாகாரக்கவமும் தத்ரஹிதஸ்தவஸ்தாகாரக்கவமுமாகிறஸ்வபாவங்களோடே யென்றபடி. தகைமை - ஸ்வபாவம்: உளன் - வித்யமானன்' பரந்து - வ்யாபித்து' ஒழிவிலன் - ஒழியாதவன், ஸர்வத்தையும் ஸர்வ ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் வ்யாபித்திருப்பவனென்றபடி' * * * ௯||

மூ— பரந்ததண்பரவையு ணீர்தொறும்பரந்துளன் * பரந்தவ
ண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக் * கரந்தசிலிடந்தொறு

இ— ச்ருத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தியாலும், சிலிடந்தொறு மென்றும்இடந்திகழ் பொருடொறுமென்றும் இப்பாட்டிலே சேதநாசேதநங்களை யெடுக்கையாலேயிப்பாட்டு ஸமஸ்தாவரணவிஷயத்வஞ் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையாலும் இந்த நீர்ஸப்தம் ஜலாவரணபரமென்று கருத்து. சிலிடந்தொறுமென்று ஸமஷ்டிபூதமான ஸமஸ்ததத்த்வங்களை மேலே சொல்லாநிற்கச் செய்தே ஜலாவரணங்களை யிங்கே தனித்துச் சொன்னது தேவதாந்தர்யாமித்வாதி ஸம்பந்தங்களொன்றுமின்றிக்கே ஜலமயமாயிருந்த காரணதசையிலும் ஸமஷ்டிதத்த்வங்களிலே வ்யாப்தியைக்காட்டுகைக்காக வென்றுகருத்து. ததாவஸ்தாஸூத்ரம் காரணதசையிலேயிருந்த ஸகாரணத்வமென்று க

ப— இவையுண்ட - இந்த ஜகத்துக்களை ஸம்ஹரித்தவனான, கரன் - வரன், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரணவிஷயனான ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. இதற்கு பரந்துளனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இது பரந்தவண்டமெனவென்றதயிப்பது. இது - இந்த ஸகலமானது, பரந்தவண்டமென - விஸ்த்ருதமான ஸகலமென்னும்படி, இந்த ஸ்ருஷ்டாதத்துக்கு மேற்சொல்லப்புகுகிற ஜலாவரணாதிதத்த்வரூபத்திலும் ஸம்பந்தம், பரந்த - விஸ்த்ருதமான, ஸமஷ்டிஸமஸ்தாதிரூபவைவஸ்த்யாவிஹாரமின்றிக்கே ஸகலமாய் வ்யாப்தமான வென்றபடி தண் - ஸீதளமான, தவ நவைபவாதிதேஜஸ்ஸம்யோகமில்லாமையாலே ஸுஸீதளமானவென்றபடி. இந்த விசேஷணத்தால் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யநந்தரஸமாவிஸரோ ஜலஹேது வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. பரவையுள் - ஸமுத்ரத்தில், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டே: ஸமஷ்டிவஷ்டியான ஸகாரணத்திலென்றபடி. நீர்தொறும் - ஜலாவரணங்களெல்லாத்திலும், பரந்துளன் - வ்யாபித்திருப்பன், விசும்பு - அந்தரிக்ஷங்களிலே, இது உபலக்ஷணம், ஸமஸ்தலோகங்களிலுமென்றபடி. ஒழிவற - ஒழிவில்லாதபடி, ஒரு ப்ரதேசமுமொழியாதபடி யென்கை, கரந்த - ஸம்ஹ்ருதமான ஸமஷ்டிரூபாய் நின்ற என்றபடி. சிலிடந்தொறும் - ஸமஷ்டி

ஆ—வ்யஷ்டிஸமஷ்டிக்ஷாதிகளாலே வ்ருத்தியாய், அதிஸூக்ஷ்ம யாயிருந்த அசித்வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து, அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிற சித்வஸ்துக்களிலும் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மத்தில் வ்யாபித்தாப்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்காவிதனென்று,

இ—ண்டுகொள்வது. இது உரையிலே சொன்ன நிர்வாஹம். நிலவிசும்பொழிவறக் கரந்த என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியால்) நிலவிசும்பென்றது ஸமஸ்தலோகோபலக்ஷணமென்று கருத்து. சிலவிடந்தொறு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதிஸூக்ஷ்மத்யாதியால்) பரந்தென்று ஸ்வயமேவோக்தத்திலிருக்கிற பத்திற்கு இங்கே அநுஷங்கமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையிங்கேயுரைக்கிறார் (வ்யாபித்தென்று) வ்யாபித்தென்கிறதற்கு அஸங்காவிதனென்கிறதோடே அந்வயம். இடந்திகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவற்றினுள்ளேயித்யாதியால்) பொருடொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வஸ்துக்களிலுமென்று) வஸ்துக்களிலுமென்று ஸர்வம் கீழ்ச்சொன்ன ஜங்கமஸ்தாவராதி ஸங்க்ரஹகம். பரந்தவண்டமிதென என்கிற த்ருஷ்டாந்தம் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்கு ஸந்நிஹிதமாயிருந்ததேயாகிலும் ஔசித்யத்தாலே அசேதனங்களெல்லாத்திற்கு மித்த்ருஷ்டாந்தம் தாஜ்யமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையிங்கே யுரைக்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச் செய்கிறார் (அநாயாஸத்தாலே இத்யாதியால்) "ஜ்யாபாநஸ்திக்ஷாகு" என்கிறவஸ்து அசேதனங்களிலே வ்யாபியாநின்றால் நெருக்குப்பட்டிருக்குமோ வென்னில்? ஆகாசத்தில் வ்யாபித்தாப்போலே அநாயாஸஸங்கோசங்களின்றிக்கே யிருக்குமென்கிறாரென்று கருத்து. விஸாவான ஸர்வஸாரன் அசேதனங்களிலே அஸங்காவிதனையாவது, ஸமஸ்த ஸ்தாவரஜங்கம ஸமஷ்டிமே ஸமஸ்தத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஶக்தியையுடைத்தாயிருக்கை. இப்படி அசேதனங்களிலும் ஸந்நிதரென்று சொல்லுகிறாரென்கிறவித்தாலே ஒழிவிலன் பரந்தென்று கீழ் ப்ரஸக்தமான வ்யாப்திப்ரகாரத்தை விஶதீகரிக்கிறதிப் பாட்டென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. கரந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார்.

மூ— மிடந்திகழ்பொருடொறுங் * கரந்தெங்கும்பரந்துள
னிவையுண்டகரனே * * * ||௰||

அ— ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையுங்கொண்டு ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார கர்த்தாவுமாய் ஸர்வ வ்யாபியுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனேயென்கிறார். * * ௰

(கரவிசும்பு) ஸ்ரீ தேவகீநந்தனோ தேவகீ நந்தனோ ஸுபவி

இ- (ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டி த்ருஷ்டியால்) இவையுண்டவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகத் த்ருஷ்டியால்) கரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸர்வ வ்யாப்தி த்ருஷ்டியால்) இப்பத்துப்பாட்டிற்கும் முதற்பாட்டின் தாத்பர்யவாக்யத்தோடே ஐக்யமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிப்பிக்கிறார் (துயரறு த்ருஷ்டியால்) ௰

நிகமனம்.

இத்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வ ப்ரதிபாதனபரமாயிருக்க, "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்"லென்றிதை ஸர்வேச்வர ப்ரதிபாதனபரமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஸத் த்ருஷ்டியால்) ஒளிவிசும்பிற்றாலே யென்றது ஸாஸனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளென்கிற ஒளிவிசும்பிற்றாலே என்றபடி.

ப— மானஸங்தோறும்,சில் - அல்பம், இடம் - ஸ்தூலசரீரமென்றுஞ்சொல்லுவர். அப்போது ஸர்வகாலமிஸ்ரூக்ஷமான சரீரந்தோறுமென்றபடி, பரந்துளனிதனாக்ஷேபம். இடந்திகழ் - சரீரத்திலே ப்ரகாசியாநின்ற, ஸ்வயம்ப்ரகாசமான வென்றபடி. திகழ்கை - ப்ரகாசிக்கை, பொருடொறும் - பதார்த்தங்கள்தோறும், விஷயங்களெல்லாத்திலு மென்றபடி, பொருள் தொறுமென்கிறவிடத்திலே உகாரத்திற்கு தகாரலகார ஸம்யோகமாய்த்து. ஸர்வம்ஸர்வ த்ருஷ்டம். எங்கும் பரந்து - ஸர்வத்ர வ்யாபித்து. நித்யாசிரைப்பேலே ஸ்வரூப ஸஙத்ஜ்ஞானத்தாலன்றியே ஸ்வரூபத்தாலே ஸர்வத்ர வ்யாபித்தென்றபடி. கரந்து - அதர்சிதனாய், ஸர்வேச்வரஸ்து ஸ்ரீயென்றபடி. உளன் - இருப்பன். * * * ௰

மூ — கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை * வரனவில்திறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற * பரனடிமேல்குருகூர்ச்சடகோபன்

அ — ஸர்வஸ்ருஷ்டிவிஶிஷ்டனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியென்கிற இப்பொருளை ஓதித்தாலே அவன் திருவடிகளை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களினழகையும் ஸந்தர்ப்பத்தினழகையும் பொருளின்சீ

இ - தயாவ திருவடிகளை ப்ரதிபாத்யமாகச் சொன்னது ஔசித்ய வாசிகமென்றதாய்த்து. விஶிஷ்டனான எம்பெருமானென்னுமளவாலே இப்பாட்டில் ஸமஸ்தத்தின் ஸம்க்ஷேபஞ்சொல்லித்தாயிற்று. இஸ்ஸமஸ்தத்தில் ஸாமானாதிகரண்யஞ் சொன்னது ஸாமானாதிகரண்யத்துக்கு முக்யலக்ஷணமென்று கருத்து. நிரையென்கிற பதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களின்சீராலே) சொற்கள் - பதங்கள், அவற்றிற்கு அழகாவது ப்ரஸாதமாதுர்யாதிகளான ஶப்தகுணங்கள். ஸந்தர்ப்பத்துக்கழகாவது "பதானாம் ஸௌஹார்த்தம் நிர்த்தோஷ நிர்வ்யூஹ ப்ரவணமியாத்" என்றுசொல்லப்பட்ட ஶய்யாவிஶேஷம். நிறையென்கிறபதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொருளின்சீர்மையுமிதாலே பார்த்து என்னுமள

ஶ — கரவிசும்பு - கரந்த ஆகாசம், சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்கு அப்ரத்யக்ஷமாகையாலே அத்ருஶ்யமான ஆகாஶமென்றபடி. எரி - அக்நி, வளி - வாயு, நீர் - ஜலம், நிலம் - ப்ருதிவி, இவைமிசை - இந்த ஆகாஶாதிகளின்மேலிருக்கிற - வர - ஶ்ரேஷ்டமான, நவில் - ஶப்தம், திறல் - ஸாமர்த்த்யம், இங்கு அக்நிதர்மமான தாஹகஸாமர்த்த்யம் விவக்ஷிதம். வலி - வாயுதர்மமான பலம், அளி - ஜலகுணமான ஶைத்யம், பொறை - ப்ருதிவீகுணமான க்ஷமை, ஸர்வாத்மகமென்றபடி. ஆய்நின்ற - இவையெல்லாமாய் நின்றவனான, தத்ஸ்வரூபனாய் நின்றவனானவென்றபடி. பரனடிமேல் - ஸர்வோத்தமனான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளின் விஷயமாக, குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் - திருநகரியிலவதரித்த ஆழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட, இப்பத்துக்கு விஶேஷணம்.

௰௫— சொல் * நிரைநிறையாயிரத்

ஆ— ர்மையையும் இசையினழகையும் இச்சேர்த்திகளுடைய நிரதிசயபோக்யத்வத்தையும் இவைபொய்யில்பாடலாயிருக்கிற படியையும் பார்த்து இப்படியாலே தமிழர் இசைகாரர் பத்தர் பரவும்ப

இ- வ. (லே) இந்து பொருள்-ஸகலஸ்வரூபவைபவ விஷயமாகிற குணங்கள், அவைத்துக்கு சீர்மை - சுத்தமாகை, அதாவது, சுத்தநாகுங்களான வாக்கு முதலான இதரவஸ்துக்களைப் போலன்றிக்கே "ஸத்யஸங்கல்ப" என்கிறபடியே நிரதிசயாநந்தமாயிருக்கை. இசை - கானம், இச்சேர்த்திகளினுடைய வென்றது மேல்சொன்ன பதஸந்தர்ப்பவிசேஷங்களினுடைய வென்றபடி. போக்யதை யாவது "போக்யமாம் ஸகலமெல்லாம்" என்று சொல்லப்பட்ட ரஸவத்தை, நிரைநிறை யென்கிற விசேஷணத்தாலே சொல்லுகிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியாலே யிருக்கையால்) தமிழர் - த்ராவிட கவிதார்க்கிகர், இசைகாரர் - கானாபிஜ்ஞர். பத்தர் - பக்தர், பரவும்படி - கொண்டாடும்படி என்கை, இத்தாலேயோராயிரம் வாசிகள் நூற்றுக்கு உபாதேயமான ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் ஸ்வாத்ந்த்ரம் சொல்லித்தாய்ந்து. விடென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய தாத்பர்யால்) சுத்தமாயிருப்பன வென்றது- ஸாமான்யமாயிருப்பனவென்றபடி. இப்பாட்டுக்கு விசேஷம் * ஸாங்கேதிகம் - என்கிறகணக்கிலே ஸர்வ நாமமான நிரதிசயவீதியுள்ளடங்காதே ஸ்வரூபமாய்ப்பேசுகிறவிவர் ஆயிரமென்று ஸங்க்யாநிர்தேசம் பண்ணக்கூடுமோ

ஸ—ஸங்க்யாவ்யதிரேகாவ. இத்தால் ஸங்க்யாவத்தை சொல்லிற்றுத்து. நிரை - நிரையையுடைத்தான, ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ரியன வென்றபடி, நிறை - பரிபூர்ணமான, க்ஷேத்ரஜ்ஞபாகமான வென்றபடி, இவையிரண்டும்பத்துக்கு விசேஷணங்கள் ஆயிரத்து ஸஹஸ்ரத்தில்,

மூ— இவைபத்தும்வீடே ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— நிரதிஶயகல்யாணமாயிருப்பனவெம்பெருமானுக்கு ஸ்வலக்ஷணமாகவேணுமென்று தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரமென்றருளிச்செய்கிறார். * * * ககl

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ- வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமானுக்கிசைவாகி) ஸ்வலக்ஷணமென்றது ஸ்ப்ருஹணீயமென்றபடி. ஸ்ப்ருஹணீயமாகச்சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவக்ருதமான அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரமென்கிறாரென்று கருத்து. * * ககl

ஸ— இவைபத்தும்- இந்தப்பத்துப் பாட்டுக்களும், வீடு- மோக்ஷம் போலே நிரதிஶயபோக்யமென்றபடி. * * ககl

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந ஸேவ்யாய ஸ்ரீமத்தேதுஷ்டாங்க ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:,

த்³ரமிடோ³பநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உயர்வறவுயர்நலம்)

நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாத் க்ஷிதலஸதயா நைஜதீ³வ்யாஸ்வ
ஜாதேஷு ஸ்வாயத்தாஸேஷஸத்தாஸ்தி²தியதநவிதா⁴ஸேவ
வாஸேஷ்வைஸ்வர்யவ்யூஹ । த்ரைலோக்யஸ்வாத்மஸாம்யாத்³
த³ஸத³வஸ்தி²தஸ்வைஷாவலப்³தை⁴: வஶ்ய
யோகீ³வாலு த³த்³கம்போ⁴ஜதா வதஸாதா³ஶிதம் ॥கக॥

இப்படி பத்து ஶ்லோகங்களாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்ஹாவிதஸங்காவபிஹாரவர்ணமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரம் அடைவிலே தத்³த³ஶகார்த்தத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய் ப்ரத²ம ப்ரத²மஶதகத்தில் ப்ரத²மத³ஶகார்த்தத்தை ஸங்க்³ரஹித்தருளுகிறார் (நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாதி ஶ்லோகம்) (நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாத்) உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் - ஸ்வேதராநுத்கர்ஷமில்லாதபடி உத்க்ருஷ்டகல்யாணகு³ணங்களை யுடைத்தாகையாலும், (க்ஷிதலஸதயா) முழுநலம் - நிரவதிகாநந்த³ஸ்வரூபனாகையாலும், (அநந்தத்வாத்) நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன் - சேதநாசேதநவைலக்ஷண்யமாக வுண்டான சேதநாசேதநவிஸ்லேஷம் ஹித்வ ஜாதிகளாகையாலும், (ஸ்வாயத்தாஸேஷஸத்தாஸ்தி²தியதநவிதா⁴ஸேவ வாஸேஷ்வைஸ்வர்யாத்) இதுக்ரமேண நாமவனிவனுவன் - அவரவர்தமதமது- நின்றனரிருந்தனர் என்ற மூன்றுபாட்டினர்த்தம். விவிதநிதே³ஸ நிதி³ஶ்ரோத ஸத்³ஸவஸ்ஸர்வஸ்வரூபமும் ஸமவதீநமென்றும், எம்பெருமான் ஸகலசேதநாசேதநதயா ஸ்ரீராஜ்யுடைப் ஸஸம்ஸ ஶரீரத்துக்கைாலே ரக்ஷணமும் தத³தீ⁴நமென்றும், சேதநாசேதநஸத்³ஸவஸ்த ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் தத³த⁴ஸ்ஸவாயீநமென்றும் ஸாமாநாதி⁴கரண்யத்திலேசொல்லுகையாலே * ஸ்வாயீநத்ரிவிய சேதநாசேதந [ா த³க] ஸர்வஸத்வஸ்ருஷ்டி ப்ரவ்ருத்திபே⁴தஞ்ஞைகயாலும், (ஐஸ்வர்யவ்யூஹ) திடவிசும்பெரிவளி - ஜகத்துக்குந் தனக்கும் வேஷங்சொல்லுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ஷம் ஸமஸ்த

ஹென்றுதோற்றும்படி தான் ஶரீரியாய் ஜகத்தைஶரீரமாக உடைத்தாகையாலும், (த்ர்யக்ஷப்ரஹ்மாத்மனாயகஃ) அரனயனெ ன - இந்த ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகஸ்வேந ஸங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (ஸர்வஸர்வக தஃ) உளனெனிலுளன் - அனவஸ்திதன ஸம்ஶயனையில் லையென்று ஸந்திக்தவாதிகளாலே சொல்லிமுடிக்கவொண்ணாத படி ப்ரமாணபலத்தாலே ஸர்வஸ்வவ்யாபனாய் அறியப்படு கையாலும், (ஸர்வநிகதேஷு அந்திதஃ) பரந்த தண்பா வையுள் - வேதநன் ஶரீரைகதேஶத்திலே நின்று ஜ்ஞான த்தாலே எங்கும்வ்யாபிச்சும்படி யன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்க ளிலும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலு ம், (வஸுந்த்ரயோநிஸ்ஸரம்) எம்பெருமானை ஸர்வாத்மனெ ன்று ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு யோகிஶ்ரேஷ்டரான வாழ் வார் தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்து அவனுடைய திரு வடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரதமோபதேஶத்திலே யருளிச் செய்தாரென்கிறார். * * * * * *௧௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ—(வீடுமின்முற்றவும்) இப்படி பரத்வபாரம்யார்த்தா நுஸந்தானஜநித நிரவதிக ப்ரீதியானது ஸம்ஶ்லேஷ ஸமானமா யிருப்பார் பலரோடேகூட ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ப்ரவர்த்தமாணவேஷ்டித விஷயங்களைச்சொல்லியும் கேட்டுமநுபவிக்க வேணுமென்னு மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே அந்தவபேக்ஷாநுகுணமாக

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—அநு இப்படியாழ்வாருக்கு விஶதயாதவநுபவம் நடவா நிற்க இவ்வநுபவமொருவனுடைய பரமேசாநுஷன் "கொள்ள மாளாவின்பவெள்ள" மென்றும் 'தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரியா" னென்றும் சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்துத் தலைக்கட்டி முடியாதபடி யபரிச்சின்னமாயிருக்கையாலே யநுபவம் முடிந்துகையொழிந்த தென்னவுங்கூடாதிருக்க "காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" வென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே யிவற்கு ஸம்ஶ்லேஷாநுபவாபிநிவேசமும் நிஸ்ஸீமமாயிருக்க "எப்பொழுதும்நாள் திங்களாண்டூழி யூழி தொறும்அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுத" மென்று தமக்கவன் நித்யாபூர்வ விஷயமாயிருக்குமென்று தாமேசொல்லுகையாலே இவர்க்கு காலஸௌக்ஷ்ம்யத்தாலே ருசி வைகல்யம் சொல்லவுமொண்ணாதிருக்க இப்போது ஸம்ஶ்லேஷாநுபவத்தை யொழிந்திவரித் திருவாய்மொழியிலே பரோபதேச ப்ரவ்ருத்தராகிற விதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யா என்றபடி, இங்குயாதார்த்யமாவது, ஸ்வரூபரூப குணவிபவாதி ஸகலேதரவிலக்ஷணத்வம், இத்தாலீஶ்வரனுடைய வுபாயோபேயத்வாநுகுணமான பரத்வம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. பிறப்பிக்கையாலே என்கிற விதுக்கு உபதேசிக்கிறாரென்கிறவித்தோடே ஸம்பந்தம், இப்படியபேக்ஷை பிறந்ததாகிலவர்களோடே வந்தநுபவிக்கு மதொழிய அவர்களுக்கு உபதேசிப்பானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவரந்தவபேக்ஷத்யாதி) ஸம்ஶ்லேஷ ஸோமரில்லையாகில் அந்தவபேக்ஷையைத் தவிருமத்தனையொழிய பாஹிர்வ்யுபில்

மூ— வீடுமின்முற்றவும் * வீடுசெய்தும்முயிர் *

ஆ—அநுபவிக்கைக்கு இந்தலோகத்திலாத்மாக்களில் ஸஹபோக்தாக்களாயிருப்பாரில்லாமையாலே இவர்களை ஸஹபோக்தாக்களாக்கிக்கொண்டாகிலும் அநுபவிக்கவேணுமென்று இவ்வாத்மாக்களைக்குறித்து ஸஹபோக்த்ருத்வோபாயமான பக்தியோகத்தை ஸஹேதுகமாக இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாக உபதேசிக்கிறார். ஸகலேதர ஸர்வவிஷய ஸங்கத்தையும்விட்டு இவ்வாத்மாவை ஸே

இ—லாதார்க்கு உபதேசிக்கை யுக்தமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையித்யாதி) உத்கடாபிநிவேஶம் ஔசித்யத்தைப் பார்க்கவொட்டாதென்று கருத்து. (ஸஹபோக்த்ருத்வோபாயேத்யாதி) ஸஹபோக்த்ருத்வமாவது "ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸுகது:கத்வ" இத்யாத்யுக்தமான தசை, இந்ததசை பக்தியோக ஸாத்யமாகையால் பக்தியோகம் ததுபாயமென்கிறது. பக்தியோகஸ்வரூபத்தாலே ஸம்ப்ரதாநமும் ஸூசிதமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில், ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்திற்படியே ப்ரயோஜநோபாயமான பரத்வநிரூபணை முதல்திருவாய்மொழியில்பேசி தத்வஶீகரணாங்கமாய் ப்ரதாநமான பக்தியோகத்தை யநந்தரம்பேசுகிறாரென்று ஸூசிதம். ஸம்ஸாரிகளை ஸஹபோக்தாக்குகைக்காக பக்தியோகத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்கிறவித்தாலே யெம்பெருமானுடைய உபாயத்வாவஶ்யகமான ஸர்வஸ்வமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். * * * * * *

முதற்பாட்டு.

முற்றவும்வீடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வத்யாகேத்யாதியால்) ஸர்வத்தையும் ஸவாஸநமாக விடக்கூடாமையால் ஸம்பந்தமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உம்முயிர்வீடுமினென்றந்வயமாக்கி யுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மா

ப—முற்றவும் - ஸர்வத்தையும் ஸஹவாஸத்ருதிகளெல்லாத்தையுமென்றபடி, வீடுசெய்து - த்யாகம்பண்ணி, உம்முயிர் - உங்களுடைய ஆத்மாவை, வீடுமின் - விடுங்கோள், ஸமர்ப்பியுங்

மூ— வீடுடையானிடை * வீடுசெய்மினே ||௩||

ஆ—ஷிகேவநஸஜிபுங்கோள், ஸவேிக்கு மிடத்தித்தையுடையவன்பக்ஷலிலே ஸவேிபுங்கோள், ஸவேணமாவதுஇவ்வாத்ரா அவனுக்கு ஶேஷமென்று ஸம்வதிக்கை என்கிறார். ||௧||

இ- (வையிதூரியால்) வீடுடையானிடை யென்கிறதைத்தனியேயொருவாக்யமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸவேிக்குமிடத்திதூரியால்) வீடுசெய்மினே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேணமாவதிதூரியால்) ஸவேணவிபி வீடுமினென்கிற விடத்திலே விஸமாகையாலி வ்வாக்யத்துக்கு ஸவேணஸாவிப ஶோயநஶாஸ்த்ரத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ஸுதஸவேணம் நித்யஸிஐ ஶேஷஸ்வாரூப்யவஶஶாஸ்த்ரமென்றறியாதே ஸ்வீபதூவ்யத்தை ராஜாவுக்கு உவஹாரமாகக் கொடுக்குமாப்போலே ஸவேிக்கிலாத்மவஹாரவெளயமடியற்ற தாகாதென்கைக்காக ஸவேணஸாவிபத்தை ஶோயிக்கிறாரென்று கருத்து. இஸ்ஸவேணம் ஹக்தியோமாகஃ ஷுவிஷமென்று திருவுள்ளம். முற்றவும் வீடுசெய்தும்முயிர் வீடுமின்; வீடுடையானிடை, வீடுசெய்மினே என்றிப்படி யிப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கி விவரித்தாராய்த்து. * * * * ௧

ஶ—கோளென்றபடி. மின்னென்றது ஓௗணஸ்வஶஹூவநம், வீடு - ஸவேணமாவது, உடையானிடை - உடையானிடத்தில், மற்றொருவனிடத்திலே உவிதமன்றென்றுகருத்து. வீடுசெய்மினே - ஸவேணாவிபமானவிடுகையைப் பண்ணுங்கோள், இசைகை - கஹூவஶம், வீடுமின்னென்று சொல்லப்பட்டஸவேணமாவது ஶேஷஸ்வாரூப்யவஶமென்று தாத்பர்யம். இப்படி இவ்வாறுயிரப்படி வாக்யஸாரஸ்யாநுஸரணத்தாலே இப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கிக் கொள்ளுகையுவிதம். நஞ்சீயருளிட்டாரிப்பாட்டை வாக்யத்வயமாகவும் யோஜிப்பார்கள், எங்ஙனேயென்னில்; முற்றவும்வீடுமின் - ஸவத்தையும் த்யஜியுங்கோள், வீடுசெய்து - த்யாகத்தைப்பண்ணி, ஸுஷராதிஶயாஸத்யாக

மூ— மின்னின்னிலையில * மன்னுயிராக்கைகள் *

ஆ—(மின்னின்னிலை) விநாசஸ்வபாவமான விஷயங்களை விட முடியுமோவென்னில்; இவ்வாத்ம ஸம்பந்தியான ஶரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதி தோஷங்களை

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- இப்பாட்டிலே ஶரீரங்களினுடைய அஸ்திரத்வவிசாரத்தை விதிக்கை யிந்த ப்ரகரணத்துக்க ஸம்கதமன்றோ? இதுக்கு ப்ராக்ருதவிஷய த்யாகவிதியிலே தாத்பர்யமென்னில் இது கீழ்ப்பாட்டிலே ஸித்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (விரக்தி ஜனநாதியால்) கீழ்ச்சொன்ன விஷயாந்தரஸம்பந்த த்யாகம் ஶக்யமென்று ஶங்கிக்கப்பிறந்தவன்றே யதுக்குஸாதனவகையும் சொல்லுகிறதாகையால் இப்பாட்டு ஸாபேக்ஷமென்று கருத்து. மன்னுயிராக்கைகள் என்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (இவ்வாத்மஸம்பந்தியான ஶரீராதியால்) ஸம்பந்தித்வம் ஸ்வாஸாத்யமென்று கருத்து. இங்கு ஶரீரத்தைச் சொன்னது ப்ராக்ருதவிஷயாணாமுபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸூசிதம். மின்னின்னிலையில வென்னுமிடத்தென்றவயமாக்கி யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்திரத்வாதியால்) இங்கு அஸ்திரத்வத்தைச்சொன்னது துக்கமிஶ்ரத்வாதி தோஷங்களுக்கு

பா—ஸர்வாநுவாதம், உம்முயிர்வீடு - உங்களுடைய ஆத்மாவை ஸர்வவிக்குமிடத்தில், ஸஹ்ருதயர்-வாய்சேர, உடையானிடை வீடுசெய்மினே - அல்லது - உம்முயிரை வீடுடையானிடை, மோக்ஷநியமனஸ்ஸர்வஜ்ஞன் ஸாதிபக்கலிலே வீடுசெய்மினென்று யோஜிப்பாருமுண்டு, ஆறுயிரப்படியாக தந்தயு மிந்தயோஜனைக்கநுகுணமாக ஸமஞ்ஜயிப்பித்துக் கொள்ளவுமாம். * கா

மன்னுயிராக்கைகள் - ஶரீரன ஆத்மாவினுடையதான ஶரீரங்கள், மன் - ஸ்திரம், மின்னின்னிலையில - மின்னினுடைய ஸ்திதியுமில்லாதவை, என்னுமிடத்து - இப்படிய ஶரீரஸ்திதி

மூ— என்னுமிடத்திறை * யுண்ணுமினீரே ||௨||
நீர்நுமதென்றிவை * வேர்முதன்மாய்த்திறை *

அ— நீங்களே ஆராய்ந்துணருங்கோள்; உணரவேளிதாகவிடலா மென்கிறார். * * ௨||

(நீர்) ஆத்மநாசகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸ

இ— முமுக்ஷுணமென்றுகருத்தாலே யாதிஸ்வம், நீரேஉன்னுமின் என்றநுவாதமாக்கி யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களேயித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னஸம்சேங்களுக்கு உத்தரமே தாய்த்தென்ன ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உணரவேயித்யாதியால்) * * * ௨

மூன்றாம்பாட்டு.

வேர்முதன்மாய்த்தென்ற அஹங்கார மமகாரங்களுக்கு த்யாஜ்யஞ்சொல்லுகையாலே இவைத்துக்கு அநர்த்தாவஹத்வ மர்த்தஸித்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) ஆத்மாவுக்கு நாசமாவது அநர்த்தம், நீர் நுமதென்றிவை யென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அஹங்காரேத்யாதியால்) அஹங்கார மமகாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் நான் என்னதென்றிப்படி சொல்லவேணுமே யாகிலும் அவருடைய அஹங்கார மமகாரங்களை யநுவதிக்கிறாராகையாலே நீர்நும தென்று சொல்லக்குறை யில்லையென்று கருத்து. நானென்று மென்னதென்றும் தம்வாக்காலே சொல்லமாட்டாரேநாக்கு வேமென்று. வேர்முதன்மாய்த் தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸவாஸநமாகவிட்டென்று) அஹங்காராதிகளுக்கு வேர்வாஸனையென்றுகருத்து, இத்தால்முற்றவும் வீடுசெய்தென்று கீழ்ச்சொன்ன த்யாகமாவது அஹங்கார மமகார த்யாகமென்று வெளியிடுகிறாரென்று ஸாமர்த்தியும் ஸித்திவித்தது. இறைசேர்மினென்கிறதை யு

ப— ங்களென்றநுவாதத்தில். இறை - ஸம்க்ஷேபமாக, நீரே - நீங்களே, உண்ணுமின் - விசாரியுங்கோள். * * *௨

நீர்நுமதென்றிவை - நீங்களென்று முங்களதென்றும் நடக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களை, வேர்முதல் - வேர்தொடக்கமாக

௩ — சேர்மினுயிர்க்கத * னோர்நிறையில்லே ‖௩‖
இல்லதுமுள்ளது * மல்லதவனுரு * வெல்லையிலந்நலம்*

ஆ — நமாகவிட்டு ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து, நீங்கள், இவ்வாத்மாவுக்கு நந்தே பொத்தசரீர பதிதொன்றுமில்லையென்கிறார். * ௩

(இல்லதும்) ஜ்ஞாநமாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிற்காட்டில் ஸஹாஸ்ரப்ரணிமமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்றாயிருக்கலென்றே இத்தைவிட்டத்தைப்பற்றலாவதென்னில்; ஹேயவஸ்துநீக்கப்பட்டசுவிஷயங்களைக்காட்டபா இந்தவேதநா வெதாந்த

இ — ரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளைத்யாக்யால்) உயிர்க்கின்றதையுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கென்று) அதனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆத்மோத்ந வென்று) நிறையில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரபதிக்யாக்யல்) சரீரபதிஹவதுவஸி தமுப்விபமும். * * ௩

நாலாம்பாட்டு.

ஸம்ஸாரனுக்கு மனனகமென்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வேதநாவேதாந்தலக்ஷணஜ்ஞாதிகளை வொழுவவுடைக்க ஸகிஜவொழுவதெஸ வாமான விருத்தத்திலே யில்லதுமுள்ளது மித்யாதியாலே சொல்லுகை யஸமதமுமாய் வாநமுமாக்கியுமாகாதோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (த்யாஜ்யத்யாதியால்) வஸ்துவத்ம கவனுஹவித்த லக்ஷணத்தை யிப்போது வஸ்துஸகேமன விஸ்மயங்களுக்கு உதாரமாக வாஸ்ருக்குவதெஸிக்கிறுரென்கையாலே யஸமதியும் வாநமாக்கியு மில்லையென்று கருத்து, வஸ்துஸ்வரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஹேயத்யாதி ஸாவவஹ யென்னுமளவாலே) அதில் வேத

ப — ஸவாஸமகவென்றபடி மாய்த்து - நஸ்ப்பித்துவிட்டென்றபடி, இறை - ஸம்ஸாரிகளை, சேர்மின் - சூழ்ந்துயியுங்கள், உயிர்க்கு - அசேதநத்ர, அதனை - சகலாத்மஸமான, நிறை - வஸ்துவில், ஸிதமுப்விபமுமென்றபடி, இல்லையே. * * ௩‖

அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபமானது, இல்லதுமுள்ளதுமல்லது - வேதநாவேதநமுமல்லாதது, தத்லக்ஷணமென்றபடி. எல்லையிலந்நலம் - எல்லையில்லாத அந்த ஆநந்தம்

மூ— புல்குபற்றற்றே ||௪|| அற்றதுபற்றெனி* லுற்றது வீடுயிர்*

ஆ— னிற்காட்டில் ஸத்ருசவிலக்ஷண ஸ்வாமிவனைப் ப்ராப்திக்க க்ஷமமானவிஶிஷ்டனாகையாலே ப்ராப்திக்கு ஸஹ்ருதயனாயிற்றவனிருப்பது; ஆகலாலிந்த ஹேயமானவிஷயங்களில் ஸங்கத்தைவிட்டு அவனைப் புல்கு என்கிறார். * * ௪॥

(அற்றது) விஷயத்தில் ஸங்கத்தைவிடுமளவில் ஆக்ருதி

இ—நாம்வேதநபாவத்தாலேயில்லதும்முள்ளது மென்றது வ்யாவ்ருத்தி; "யதஸ்யஞ்சஸ்வ விஷ்ணவே" இத்யாதிகளிற்போலே இல்லதுமுள்ளது ஸ்வபங்கள் நாஸிகவிதர்க்கஸ்வபாவ ஆக்ருதிநிர்த்திஷ்டங்களாலே வேதநவேதந வஸ்துகளென்று கருத்து. ஸர்வஸ்வபாவத்தாலே உருஸ்வபாவ்யாவ்ருத்தி. எல்லையிலந்நல மென்றதை யுரைக்கிறார் (நிரவயிகஞ்ஞாநேத்யாதியால்) இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) இது ஹேதுஸஹிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலென்றது) பற்றென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஹேயமானவிஷயாதியால்) அற்றென்கிறதை யுரைக்கிறார் (விட்டென்று) * * ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

பற்று - அற்றது - எனில் - என்றநயித்துந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயத்திலித்யாதியால்) உயிர்வீடுற்றதென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆக்ருதீத்யாதியால்)

ஸ—மான ஞானசக்திகளையுடையதாயிருக்கும், பற்று-ஸங்கத்தை, ஹேயவிஷயஸங்கத்தையென்றபடி, அற்று - விட்டு, புல்கு - பஜிஸ்வ, ஆஶ்ரயியென்றபடி, அவனே யிதிஶேஷ:, ஶாகநாமிவஸம்போலே ஸகலஶ்ரயணம் ஹேயமென்கைக்காக புல்குவென்றது, புல்குவென்கிற வசநவசநம் ஜாத்யபேக்ஷயா. * * * ௫

பற்று - விஷயஸங்கமானது, அற்றதெனில் - கிலேவிட்டதென்னில், நசித்தவளவிலே யென்றபடி. உயிர் - ஆத்மாவானது, வீடு - ஆக்ருதிவிமோக்ஷத்தை, ஆத்மாநுபவத்தை யென்றபடி. உற்றது - ப்ராபித்தது, ப்ராபிக்கயோக்யமானது. ஆ

மூ—செற்றது மன்னுறில் * அற்றிறை பற்றே ||ரு||

ஆ—விநச்வரத்வமாய் ஸாவத்யமாயிருந்ததாகத் தோன்றும், அதிலகப்படாதே ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்றுநிலைநிற்கவேண்டியிருக்கில் முதலிலே விஷய ஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதென்கிறார். * * * * * ரு||

இ—வீடுற்றது என்று ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி விநாசம் சொன்னவாறே ஸாவத்யஸ்வரூபஞ் சொல்லித்து, மென்றுகநத்து, தோன்றுமென்றது ஜ்ஞாநயோக்யமெல்லா தாவலோகநத்தைச் சொன்னபடி. அதுசெற்று என்றநயித்து ஜத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிலகப்படாதேயென்று) செற்றது என்கிறதில விவக்ஷிதார்த்தம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமி த்வாதியால்) மன்னுறிலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நிலையிதத்வாதியால்) அற்றுபற்றென்கிறவ்வாக்யங்களில் த்வயங்களைமாறி இறைபற்றியறு என்று யோஜித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (முதலிலேயித்வாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்துக்கு அநுஷ்டாநவிஷயம் மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹித்தியும் ஸங்க்ரஹிதேத. * * * ரு

ஆறாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டுகளிலே ஸர்வஸ்வாமித்வம் விஹிதமாயிருக்க வென்றிப்பாட்டிலுமதை வியிப்பானேனென் வவன்முற்றிலடங்கே என்றிப்பாட்டிலுமதை.

ஸ—மிதிஸேஷ꞉. ஆபாவிக்கயோக்யமாகையாவது ஜ்ஞாநயோக்ய ஸேஷயிலே அவலோகநவிஷயமாகை. அது - அந்தவாதாநா ஸ்வத்தை, செற்று - நசிப்பித்து, உபேக்ஷித்தென்றபடி, மன்னுறில் - மன்னவுறில் - ஸ்திரமாயிருக்க வபேக்ஷிக்கிலென்றபடி, மன்னுகை - ஸ்திரமாகை, இறை - ஸர்வேஸ்வரனை, அற்று என்கிறவிட என்கிறவிடத்தில் த்வயத்தைபும் பற்று என்கிறவிடத்தில் உபாயோபேய வைஷம்யத்தையும் மாறியோஜிப்ப து. பற்றி - ஆஸ்ரயித்து, அறு - த்யஜி, விஷயஸங்கத்தைஜ திஸேஷ꞉. * * * ரு||

மூ—பற்றிலனீசனு * முற்றவுநின்றனன் * பற்றிலையாயவன் * முற்றிலடங்கே |௩|

ஆ—(பற்றிலன்) எம்பெருமானைநாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன் ஸர்வேச்வரனல்லனோ வென்னில்; ஸர்வேச்வரனே யாகிலும் க்ஷுத்ரரெல்லார் பக்கலிலும் ஒக்க ஸௌஹார்தவானாயிருக்கும்; ஆதலால் நீயுமவன்பக்கலிலே ஸௌஹார்தவனாய் அவனுடைய ஸர்வசேஷவ்ருத்தியிலும் புகு வென்கிறார். * * * * ௩॥

இ-னவவதரிப்பிக்கிறார்(எம்பெருமானையி த்யாதியால்) இஸ்லோகைக்கு ப் வஸிஹாரஞ் சொல்லுகையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்ய மென்றுகருத்து, ஈசனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனேயாகிலுமென்று) முற்றவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (க்ஷுத்ரரி த்யாதியால்) பற்றிலன்கின்றன னென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹார்தவனாயிருக்குமென்று) இது ஸௌஹார்தமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) பற்றிலே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நீயுமி த்யாதியால்) அவன் முற்றிலெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி த்யாதி யால்) அடங்கே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (புகுஎன்று) ௩॥

எழாம்பாட்டு.

எம்பெருமானை யாச்ரயிக்குமிடத்தில் தஷாக்ஷஷத்தை க்கொண்டு பிறக்கும் ஶம்மகைக்குப் வஸிஹாரம் கீழ்ப்பாட்டி லே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமதுக்குப் வஸிஹாரஞ்சொல்

ஶ—ஈசனும் - ஸர்வேச்வரனேயாகிலும், முற்றவும் - ஸர்வ்ரி டத்திலும், க்ஷுத்ரரெல்லாரிடத்திலு மென்றபடி, பற்றிலன் - ஸௌஹார்தவனைப்கொண்டு, பற்று - ஸௌஹார்தம், இல் - க்ருஹம் பற்றை - இல்லாக-வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனைப் கொண்டென் றபடி, ஸௌஹார்தநிரசனைப் கொண்டென்கை, நின்றனன் - இ ராநின்றான், பற்றிலையாய் - நீயும் ஸௌஹார்தவனைப் கொண் டு, அவன்முற்றில் - அவனுடைய ஸர்வத்திலும், ஸர்வசேஷ வ்ருத்தியிலுமென்றபடி, அடங்கு - ப்ரவ்ருத்தியென்றபடி. ௩॥

மூ—அடங்கெழில்சம்பத் * தடங்கக்கண்டீச * னடங்கெழிலஃ
தென் * றடங்குகவுள்ளே ।௭।

ஆ—(அடங்கெழில்) ஸௌந்தர்யவானாயிருந்தானேயாகிலும் இ
ந்த ஶ்ரீவைகுண்டமான நித்யவிபூதியையும், ஸம்ஸாரகார
ணமான லீலாவிபூதியையு முடையனாயிருக்கிற
விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோ வென்னில்; அ
ந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என்ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென்று அநுஸ
ந்திக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி அநுஸந்தித்துக்
கொண்டுகூசாதேபோய் அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ௭

இ—ஆவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) நி
ருபாதிக ஸௌந்தர்யாதிகளைச் சொல்லி வரிஸ
ரித்தார் கீழ், ஆஶ்ரயிப்பார்களுக் கவனுடைய விபூதிவை
ஷம்யத்தால் பிறக்கும் பயத்துக்குப் பரிஹாரஞ் சொல்லுகிறா
ரிப்பாட்டிலேயென்றுகருத்து, அடங்கெழில் சம்பத்தடங்கவெ
ன்றது ஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தானமென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்
காக இத்தை ஸம்காரமாக்க ஶ்ரீஸூக்திவ்யாக்யானமாக்குகிறார் (ஶ்ரீ
வைகுண்டத்யாதியால்) அஃதடங்க ஈசனெழிலென் றநுயி
த்து அஃதடங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸம்பத்தெல்
லாமென்று) ஈசனெழிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்ஸ்வாமியி
னுடைய ஸம்பத்தென்று என்று என்கிறதிலபிப்ராயம
ருளிச் செய்கிறார் (அநுஸந்திக்கவே இத்யாதியால்) என்று எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்)

ப—அடங்க - காஸ்த்ஸ்ந, எழில் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த, சம்பத்
து - உபயவிபூதிரூபஸம்பத்தை, அடங்கக்கண்டு - க்ருத்
ஸ்நத்தையுங்கண்டு, அஃதடங்க - அந்தஸம்பத்தெல்லாம், ஈச
ன் - ஶேஷியினுடைய, எழிலென்று - ஐஶ்வர்யமென்று, உள்ளே
ஸ்வாபமான ஸம்பத்தாக அநுஸந்தித்தென்றபடி, உள்ளே
அடங்குக - அந்த ஶேஷவஸ்துக்களுக்குள்ளே நீங்களும்
ஶேஷிகளாக ப்ரவேஶிப்பது. அடங்குகவென்று ஸாவதாரயோ
மும், * * * * ௭

மூ—உள்ளமுரைசெய * லுள்ளவிம்மூன்றையு * முள்ளிக்கெ
டுத்திறை * யுள்ளிலொடுங்கே * * ।அ।

ஆ—(உள்ளம்) என்ன உபகரணங்களைக்கொண்டடிமை செய்வ தென்னில்; ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே பண்டே ஸம்பன்னமாயிருந்த வாங்மநஃகாயங்கள் மூன்றையும் ஸர்வஸ்வ ஶிவப்ராகாரணாஸமாக வஸிக்கவ்ருதமென்னுமிடத்தை அநுஸந்தித்து தத்வ்யதிரிக்தவிஷய ங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்து ஸர்வ விஷயமாக்குவதென்கிறார். அ।

இ-அடங்குகவுள்ளே என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கூசாதேஜத்யாதியால்) * * * எ।

எட்டாம்பாட்டு.

உள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்பாதிக்கவித்யாதியால்) உள்ளமுரைசெயலிம் மூன்றையுமென்ற நயித்துரைக்கிறார் (வாங்மநஃகாயேத்யாதியால்) மூன்றையுமென் கிறதுக்கு நிவர்த்திப்பித்து, ஆக்குவது, என்கிற விரண்டிடத்தி லுமந்வயம், உள்ளி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞாதி அநுஸந்தித்தென்னு மளவாலே) உள்ளுகை, பராமர்சிக்கை, "ஸ்மிருதிஸ்ஸம்வ்ருத்தி ஸ்ரூராய நிவேதி தம் । பரிபர்த்தேஜ்ஞாதா வஹிஷ்ட ஸஹஸ்வாஹாதிவாசம்பாததா" என்று சொல்லப்பட்டதிறே! கெடுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தத்வ்யதிரிக்த த்யாதியால்) இறையுள்ளி லொடுங்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞாதியால்) * * அ

ப—உள்ள - வித்யமானமான, உள்ளம் - மநஸ், உரை - உக்தி, உக்திஸாதநமான வாகிந்த்ரியத்தை லக்ஷிக்கிறது, செயல் - வ்யாபாரஃ, வ்யாபாரஸாதநகாயத்தை லக்ஷிக்கிறது, - இம்மூ ன்றையும் - கரணத்ரயத்தையும், உள்ளி - பராமர்சித்து, கெடுத்து - விஷயாந்தராந்நிவர்த்திப்பித்து, இறையுள்ளில் - ஸர் வேஶ்வரன் விஷயத்திலே, ஒடுங்கு - ஒடுக்கு, ப்ரவணமாக்கென்ற படி, நீ இதிஶேஷஃ, ஒடுங்கென்கிற விடத்திலே மெல்லொற்று ணகாரத்தை வல்லொற்றனகாரமாக்குவது. * அ।

மூ—ஒடுங்கவவன்கண் * ஒடுங்கலுமெல்லாம் * விடும்பின்
னுமாக்கை * விடும்பொழுதெண்ணே |௯|

ஆ—(ஒடுங்க) இப்படியவன் பக்கலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப் பண்ணவே, ஸம்ஸாரக்லேசங்களெல்லாம்போம், பின்னையுமிவ்வசரீரம் போந்தனையும் பார்த்திருந் தன்னையேவிசாரியுள்ளதென்கிறார். * * * ௯

(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகலஉபாஸனாப்ரபத்திஞானச்சொ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—அவன்கணென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவன்பக்கலிலே யென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கரணங்களை பிரித்தாரியால்) ஒடுங்கலுமெல்லா மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாரியால்) விடுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போமென்று) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸாத்யாமத்துக்குப் பலஞ்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசி த்தித, பின்னுமாக்கைவிடும் பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாரியால்) எண்ணுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார்(பார்த்திருவென்று) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அத்தனையேயித்யாரியால்) * * ௯

பத்தாம்பாட்டு.

திண்கழல்சேரே என்றிப்பாட்டிலு மாப்ரபணத்தைச் சொன்னது வாநாக்கியன்றோ இது உபஸம்ஹாரமென்னில் ப்ர யோஜனமில்லையே யென்னவவதரிப்பிக்கிறார்(இப்படியித்யாரியால்)

ப—அவன்கண்-அந்தஸூரியினிடத்திலே, கண்ணென்று ஸப்தமீ ஸௌசப்யம், ஒடுங்க - ஒடுங்கினவளவிலே, ஸ்ரவணமாக்கின வளவிலேயென்றபடி, கரணங்களை யிக்கிரமேஷ்; ஒடுங்கலுமெல் லாம் - இங்குமெல்லொற்றுக்குவது, ஒடுக்கல்களெல்லாமென்றபடி, ஒடுக்கல் - ஸம்ஸாரவசம், ஸம்ஸாரநாஸ வாஸிவாஸகவசங்களான ஸர்வாக்ஷோநிக ளொல்லாமென்னை, விடும் - நசிக்கும், பின்னும் - இப்படிப்ராரப்தகர்மங்க ள் நசித்தபின்பும், ஆக்கைவிடும்பொழுது - சரீரம் விடுகிறஸ மயத்தை, எண்ணு - விசித்திரு, ப்ரதீக்ஷஸ்வென்றபடி. ௯

மூ — எண்பெருக்கந்நலத்து * ஒண்பொருளீறில * வண்புகழ்

அ — [illegible] ஸம்ஸாரன்தானும் ஸரன்னில்; ஸர்வேஶ்வ ராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராயிருந்த ஸகலாத்மாக்களையும் நித்ய விபூதி கல்யாண குணங்களையுமுடையனாயிருந்த நாராயணன்.

இ - தசமபாட்டுக்கு உபாஸ்யதேவதாவிஶேஷ நிர்த்தாரண த்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, எண்பெருக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரராயென்று) அந்நல த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தா திகளால்) ஒண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலாத்மாக்களையுமென்று) ஸகலாத்மாக்களையு முடையனாயிரு ந்த வென்கையாலே எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருளென்கிற து ஸமஷ்டிவ்யஷ்டியென்று ஸூசிதமாய்த்து, ஈறில வென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நித்யவிபூதியென்று) வண்புக ழ் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (கல்யாணகுணாதிகளால்) ஈறிலவ ண்புகழென்கிறதுவும் ஸமஷ்டிவ்யஷ்டியென்று காட்டு கிறார் (உடையனாயிருந்தவென்று) பாட்டிலே நாரணன் திண்க ழலென்று ஸர்வஜ்ஞமாயிருக்க உடையனாயிருந்த நாரணனென் றிங்கே வ்யாக்யானம் பண்ணினது இப்பாட்டுக்கு உபாஸ்யதே வதா நிஷ்கர்ஷத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்கா க, திண்கழல்சேரே என்கையாலே இப்பாட்டுக்கு ப்ரபத்தி ந விஷயிலுந் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வியாக்யானம்

ஸ — எண்பெருக்கு. எண் - ஸங்க்யை, பெருக்கு - ப்ரவா ஹம், ஆநந்த்யத்தை லக்ஷிக்கிறது, ஸர்வாநந்த்ய பதார்த்தங்களான வென்றபடி, அந்நலத்து - ப்ரஸித்த குணங்களான, ப்ரஸித்த ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணஸாலிகளான வென்றபடி, நலம் - குணம் ஒண் - விலக்ஷணங்களான, ஸ்வப்ரகாஶங்களான வென்றபடி. பொருள் - பதார்த்தங்களையுடையனான, ஆத்மவஸ்துக்களை யு டையனான வென்றபடி, எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளென் று ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி, ஈறில, ஈறு - நாஶம், நாஶரஹி தங்களான; [illegible] ரஹிதங்களான வென்றபடி, வண்புக

மூ — நாரணன் * திண்கழல்சேரே * ய

சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற் * சீர்த்

ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களை ஒருநாளும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வ

ஸாவமான திருவடிகளை ஆஸ்ரயியென்கிறார். * * ய॥

(சேர்த்தட) ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாயிருந்த விவ்வா

யிரத்திலுமித்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானை

இ- மென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். நாரணன் திண்கழலென்கிற ஸ

மாஸத்தில் ஷஷ்டீஸமாஸத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனுடையவென்று)

அவனுடைய மென்கிறதற்குத் திருவடிகளையென்கிறதோடே யந்வ

யம். ஸாகாரங்களான திருவடிகளுக்குத் திண்மைசொல்ல

வொண்ணுமையாலே திண்மைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரையி த்யாதியால்) கழலென்கிறதை யுரைக்கிறார்

(திருவடிகளையென்று) சேரேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரயி

யென்று) * * * ய

நிகமனம்.

சீர்த்தொடையாயிரத்து'' என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

செய்கிறார் (ஸமஸ்தி த்யாதியால்) இப்பத்தேழுர்த்த, வென்றநயித்

தத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியி த்யாதியா

ல்) எம்பெருமானைப்புணர்ந்து,என்றது மஹாஹ்யக்ஷம நிஷ்கர்ஷித்

தென்றபடி, தஸ்ய ஸ்வரூபஸ்வபாவதோ ஸ்வாயத்த

வாநவேதாந் | ஐதிஹ்யஸ்வாமித்வம் மஹாநாராயண

வாசா'' என்னுமாப்போலே வேதார்த்தஸ்திரமாக நாராயண

னுடைய ஐச்வர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்ததிருவாய்மொழி சொல்லப்

ப— ஷ்டகுணங்களான குணங்களை யுடையவனை, எறிலவ

ண்புகழ்ன்றதுவும் வஹாவஜவல்லீவஷி, நாரணன் -

நாராயணனுடைய, திண் - த்ருடமான, கழல் - திருவடிகளை

சேர் - ஆஸ்ரயி. * ய

சேர்த்தட - சேர்ந்த தடாகத்தை யுடையதாய், தடம் - த

டாகம், தென் - ஸாஹ்மமான, குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் -

திருநகரியையுடையரான வாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியான, சீர்

மூ— தொடையாயிரத் * தோர்த்தவிப்பத்தே |௧௧|

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— புணர்ந்து சொல்விற்று * * * ௧௧॥

இ- பட்டதென்கை, ஆகையால் ஸம்ஶ்லேஷாவுக்கிது ஸத்ருஶமா வாமெய மென்கிறதாய்த் தென்றுகருத்து. * ௪௧॥

ஶ— த்தொடையாயிரத்து - ஸம்க்ஷேபணவாந ஶப்தவமான ஸஹஸ்ரத்திலும், சீர் - ஸம்பூர்ணம், தொடை - ஸந்தாநம். இப்பத்து - இந்த பத்துபாட்டுகளும், ஓர்த்த - விசாரிக்கப்பட்டன, விசாரித்துச்சொல்லப்பட்டன, ஓர்க்கை - விசாரிக்கை. ௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஶ்ரீஶைலேஶாஙு
ராகாநுஜஸ்வாமிஜய்யநகர்.

ஶ்ரீ꞉.

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி꞉.

(வீடுமின்)

ஸர்வஸ்வாம்யாத் ஸ்வஸ்ருஷ்டேர் நிரவதிநிரவத்யஸ்வாதுவிஶ்வாத்ர
ஹ்ருஹ்யஸ்வாதுத்வரஸ்ஸ்ய ஸ்ரஷ்டுர் ஸத்ருஶதநுவிக்ரஸ்ரா
பத்வேஶத்வஸ்ஸ்வஸ்ரஷ்டாஃ । ஸவஸ்த்ராவக்ஷபந்தாநு
ஸவிபவஸயா ஜாநவாஸ்யத்வந்த்வாஸ்ரா தாஸ்கோவா
த்ராவகஸ்தாஜஹதீயநகயோவாஹிஶஸ்ர வ்யாக்ர்யாஸ்ஸ꞉।

(ஸர்வஸ்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லாருக்கும்ஸ்வாமியாகையாலும் (ஸ்வஸ்ருஷ்டேஃ) மின்னின்னிலையில - ஸர்வத்ரிஸ்தரெல்லாரும் ஸ்ருஷ்டராய்த் தானொருவனே ஸ்ரஷ்டாவாகையாலும், (நிரவதிநிரவத்யஸ்வாதுதிவ்யஸ்த்வாஸ்ரஹ்ருஹ்யஹ்ருஹ்யாஸ்ரஸ்ஸ்வாத்), ...ன்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து - ஸம்ஸார ஹேதுகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்டபேர்களாலே ஸாத்ரு ஹ்ருதயைகயாலும், (தாத்ருஶஸம்பந்தாநுபந்த்யாஶ) எல்லையிலந்நலம் புல்குபற்றற்றே - அ

ப்படி யெல்லாருக்கு மநோஜ்ஞனாயிருக்கையாலும், (ஸர்வநிர்
தரஶ்ராவ்யவெஷம்யவசாத்) உற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னு
றில் - நஶ்வரமான ஐஶ்வர்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான
ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவலக்ஷணத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஸர்வ
ஸ்வாமித்வாத்) பற்றிலனீசனுமுற்றவு நின்றனன் - ஆநா
தியாக வாஶ்ரயித்த ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டிலு மின்றாஶ்ரயித்த வெ
தநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும்,
(ஶாஸ்திரவதயா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான
ஸம்பத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஜ்ஞாநஸாத்யத்வாத்)
உள்ளமுரை செயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - இந்த்ரியங்களா
லே ஸஜிக்கப்படு மவனாகையாலும், (ஸம்கோசநிவர்த்தகத்வா
த்) ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும் - ஸம்ஸாரிகளாலே யுண்டான
ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும், (ஜகதுபாதாநத்வாத்) வ
ண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய், கா
ரண்பூதியுமாய், உபாயமுமாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான்
ஸர்வாராத்யனாயிருக்கும் - அவனை பஜியுங்கோளென்று "வீ
டுமின்முற்றவு" மென்கிற உபக்ரமத்திலே வரைக்குறித் தாழ்வா
ருபதேசித்தருளினாரென்கிறார் * கஉ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம꞉.

முதற்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (பத்துடையடியவர்) ஸாலம்பியஸக்தியும் உதரவிஷய மெல்லாறுமும் எம்பெருமானை ஸக்ஷுராதிகாரணங்களாலே ய நுஸந்தித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருஶாநுஸந்தானும் ஸா ஸாஂஸாரிகங்களுக்கும் ஸௌலப்யஸீமையான ஸௌஸ் ஸைக்கும் ஸோஷனல்லனென்று "மனனகம்" என்கிறபாட்டா லே சொல்லப்பட்டவெப்பெருமான்பக்கல்கூடாது - ஆதலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதே;என்றவஸரான

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— நநுஸக்தியைப் பண்ணுங்கோ ளென்றுபதேஶித்தவிவர் கநதாம் தஜ்ஞாநவிஶேஷங்களை உபதேஶிக்க வேண்டியி ருக்க அதைவிட்டுத் தாம் ஸௌஸல்யத்திலே யீடுபடுவானேனெ ன்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸாலம்பிய த்யாதியால்) ஸக்ஷுராதி கரணங்களாலே என்றது - ஸக்ஷுராதிகாரணைஷு யெநகேந விஶு என்றபடி. அப்படியநுஸந்திக்கத்தட்டென்ன; இங்கநுஸ வமாவது, ஸவிதீயநுஸந்தாநமோ? அவிதீயநுஸந்தாந மோ? என்றுவிகல்பித்வே அதில் ஸக்தியாமமில்லாமை யாலே த்ரீயகல்பம் கூடாதென்று ஸிஸ்வக்ஷித்து த்யயகல்பம் கூடாதென்று சொல்லுகிறது (தாத்ருஶேஷ்யாதியால்) ஸோஷா னல்லனென்று ஸவிதீயநுஸோஷனல்லனென்றபடி. இப்ப டியிறே "மனனக" மென்கிறபாட்டிலே சொல்லிற்று. விஶ்ர ஹவிஶிஷ்டவேஷண ஸவிஶேஷித்தநுஸந்திக்கலாமோ? வென் னில். விஶ்ரஹமும் உஜ்ஜ்வலமாயிராநின்றதே யென்றுகருத்து. அத்தால் ஹாநியென்னென்னச் சொல்லுகிறது (ஆதலாலித்யாதி) ஆதலாலென்றது ஸாக்ஷாத்விஶ்ரஹபோதாநுஸந்தாநங் கூடாமை யாலே ஸாலம்பிஸக்தி பிறவாமையாலே யென்றபடி. இழந்து போமித்தனையாகாதே யென்றது - இழந்துபோ மித்தனையன்றோ வென்றபடி. அவஸராணவர்களைக் குறித்தென்கிறதற்கு, ஸாம ஸங்கையையருளிச் செய்யத்துடங்கி யென்கிறதோடே அந்வயம். பத்துஎன்கிறவிடம் ஸக்தியாமவாமாலவனைச் கண்டால் ஸக்தி யுண்டாம் ஸக்தியுண்டானல் காணலாமென்றிப்படி அந்யோந்யா ஶ்ரயணம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கையாலே த்ருதீஹாராஸூம் பத்துடை

மூ— பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய* வித்த

ஆ— வர்களைக்குறித்து, எம்பெருமானைக் காணவேணுமென்ற வபேக்ஷையுடையராயிருப்பார்க்குக்காணலாம்படியெளியனும், ஸ்ரீ திகஸ்ருஷ்டர்க்கவனரியனாவது- அரியனுமிடத்து, ஆஸ்ரிதர்க்கெளிய னான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கரிது பிரப்பமென்றருவி லயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஸௌ லப்யத்தையை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி, மத்துறு கடைவெண் ணெய் களவினிலுரவிடை யாப்புண்டிரவினைடியிணைந்து உள்ளும்

இ- யடியவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெ ருமானைத் த்ருஷ்டியால்) எளியவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (காணலாம் த்ருஷ்டியால்) ஸௌலப்யஞ் சொல்லவ ந்தவிவர்பிறர்களுக்கரியவென்று துர்லபத்வஞ் சொல்லுவானே னென்ன விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதிகஸ்ருஷ் டர்க்கி த்ருஷ்டியால்) அவனரியனாவது ஸ்ரீதிகஸ்ருஷ்டர்க்கென்றவயா, தயாவ துர்லபத்வஞ்சொல்லுகிற ஸாலங்களுக்கு மதிசெல் லுகிறாரென்றதாய்த்து. வித்தகனென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (அரியனுமிடத்தி த்ருஷ்டி விஸ்மயநீயனென்னுமளவா லே) "ஸத்ருஷ்ணாஜவாக்ஷிவேராவி ஜவாகூஜஹஜதவெ:" ஐதிஹ்யாதிகளஹிவேதங்கள். இப்படி வாருக்கு ஸௌலப்யஹ்யாவ ஷெஸம்பண்ண வாவஸ்தராானவிவர் எத்திறமென்று தாமஸாவ விக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமா னுடைய ஐதிஹ்யி (எடுபட்டென்னுமளவும்) தயாவ ஸ்ராவஸ ஙிக மென்றதாய்த்து. உள்ளும்மெய்யாக நடுங்கினவென்றது- உ

ஸ— பத்து- பக்தி, பத்தியென்கிறது- பத்தென்றிங்கு கடைக் குறைத்தலாயிருக்கிறது. இங்கு பக்தியாவது காணவேண்டுமெ ன்கிற அபேக்ஷாரூபமான ஞானவிசேஷம், பத்துடை - பக்தியுடையவரான, அடியவர்க்கு- அடி- திருவடிகள், அடியை ஆஸ்ரயித்தவர் அடியவர். ஆஸ்ரிதஜனங்களுக் கென்றபடி, எளியவன் ஸுலபன், பிறர்களுக்கு- அந்யர்களுக்கு, ஸ்ரீதிகஸ்ருஷ்டர்க்கெ ன்றபடி, அரிய- துர்லபனான, வித்தகன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன்,

மூ— கண்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்*மத்துறுகடை
வெண்ணெய்க்களவினிலுரவிடையாப்புண் * டெத்திறமு

ஆ— மெய்யாக நடுங்கினபடியே யிருக்கிறவெளிமையைக் கண்டு இவ்வதிமாத்ராஶ்ரித ஸௌலப்ய ஸாகர ஸஹாகுணத்திலே ஈடுபட்டு, ஸ்ரீ ஶ்ரிதஸௌலப்யனீயனு யிருக்கைக்கு ஸஜாதீயனுப் வந்துபிறந்தருள வமையாதோ? இங்ஙனே யுரலிலே கட்டுண்டுநடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ பிரானே ! இதென்செய்தருளினுய், எதுக்காகச்செய்தருளினுயென்கிறுர். * * க॥

இ— ஏனும் மெய்யாகத் தோன்றும்படி நடுங்கினவென்றபடி. இது ஏங்கியவென்கிறவுக்தின் தாத்பர்யம். எத்திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (ஸ்ரீ ஶ்ரிதஸௌலப்யனீயெத்யாதியால்) என்செய்தருளினுயென்றது ஸர்வேஶ்வரனுன உனக்கு இத்தனை தாழ்ச்சியான தென்னுலேயள்விட முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்படி ஸௌலப்யாதிஶய குணஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே மோஹமாக வரவமிங்கே கூறியதமாகையாலே த்ரீயவாக்யமும் ஸம்ஹரீதமாய்த்து. * * க॥

ஶ— மலர்மகள்- லக்ஷ்மீஜயான பெரிய பிராட்டியாராலே,மலர்-வாஸம், இங்குலக்ஷம்விவக்ஷிதம் "ஸாஹம்வெலக்ஷஜாதா" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. விரும்பும்- விரும்பப்படுமவரான, ஆதரிக்கப்படுமவரான வென்றபடி. அரும்பெறல்-அருமையான பெறலையுடையரான' பெறல்- லாபம், துர்லபரானவென்றபடி, ஸர்வேஶ்வரரானவென்று வயவஸிதார்த்தம். நம்மடிகள்—நம்முடையஸாமி,அடிஶப்தம்ஸாமிவாசகமுமாம்.வ்ருஜாயாம்வைஸாவநம். இதற்கு ஆப்புண்டென்கிறதோடே அந்வயம். மத்துறு கடை- மத்து- மந்தாநதண்டம், மத்தாலுறுத்திக்கடையப்பட்ட, தயிர்வஹஸ்மாகையாலே யஶோதைப்பிராட்டியாலே ஆயாஸித்துக்கடையப்பட்ட வென்றபடி. வெண்ணெய்- வெண்ணெயினுடைய, களவில்- ஸ்தேயத்திலே, உரவிடை - உரலிலே, இடையென்று ஸப்தம்யர்த்தம். உதரத்திலே யென்னவுமாம்- உதரமென்கிறது உரமென்றுலக்ஷணயாஸாக்ஷரமாக்கிருக்கி

மூ— ரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே |௪|

அ— (எளிவரும்) இப்படி எம்பெருமான் திருவவதாரம் பண்ணிக்கொண்டெளியனானபடியைச் சொல்லப்புக்கு, அந்த ஸௌலப்ய ப்ரஸங்கத்திலே உரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரதிசய ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து ஸம்ப்ரஸுப்தரான ஆழ்வார், நெடும்போதுகூட ப்ரஸுப்தராய், பின்னையும் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— நந்த உரலோடேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கையாகிற நிரதிசய ஸௌலப்யத்திலே ஈடுபட்டவிவர் பலபிறப்பாயென்று கர்மாதீனமான அவதாரரூப ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்க வழியக்கூடுமோ? இங்கு ஸ்வயம் அநுஸந்திக்கிறாரல்லர், ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தைப் பிறர்க்குபதேசிக்கிறாரென்னில்? நிரதிசய ஸௌலப்யாநுஸந்தாநத்தாலே மோஹித்தவிவர் உபதேசிக்கக் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஜ்ஞாதியால்) ஸுப்ரஸுப்தரானவென்றது- மோஹம் ப்ராப்தரானவென்றபடி. இத்தால் மோஹ பூர்ணத்திலே யீடுபட்டுளன் என்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்ன மோஹவையகுண்டமென்று சொல்லித்தாயிற்று. நெடும்போது கூடவென்று- சிரகாலமான பின்பென்றபடி. ப்ரபுத்தராயென்றது - ஸம்ஜ்ஞாவமான தெளிவைப் பெற்றவராயென்றபடி. அருளிச்செய்கிறாரென்றது - ஸப்ரகாரமாகவருளிச் செய்கிறாரென்றபடி. 'ப்ரயோஜநத்துக்கு ஸௌலப்ய ப்ரகாரவிசேஷ ப்ரதேசத்திலே தாத்பர்யமென்று

ஶ— ஈனு. ஆப்புண்டு- கட்டுண்டு' உரலினோடிணைந்திருந்து- உரலோடே ஸம்ச்லிஷ்டனாயிருந்து, இணை- ஸத்ருசம், நிச்சேஷ்டனாயிருந்தென்றபடி' ஏங்கிய- அதட்டுகிறதாட்டாரைக்கண்டு அழவும்மாட்டாதே தேஹப்பட்டுகின்ற, ஏக்கம்- ஸ்வபோராக்ஷேப லக்ஷணமான ஸங்கம். ஏங்கியவெளிவு- - ஏங்கின ஸௌலப்யம், ஏங்குகையாகிற ஸௌலப்யமென்றபடி- எத்திறம்- என்ன ப்ரகாரம்? ஆச்சர்யமென்றபடி.

* * * * ௯

மூ— ஔிவருமியல்வின னிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய்*யொளிவருமுழுநலமுதலில கேடிலவீடாம் * தெளிதருநிலைமைய

அ— ஸர்வஜ்ஞனிடத்தில் ஜ்ஞாநவிஷ்டங்களினுடைய உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு ஸ்வயம் ஜநமன பிறவிகள் பிறந்துவந்து ஸர்வஜ்ஞனும், பிறந்தருளும்போ

இ— காட்டுகைக்காக ஔிவருமியல்வினனென்றது ஸர்வஜ்ஞனென்று ஜ்ஞாபிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனிடத்திலென்று) நிலைவரம்பிலவென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியால்) நிலை, வரம்பு, என்கிற இரண்டுவஸ்துக்களும் வ்யவஸ்தாவாசிகளாகையாலே ஸாந்நித்யமாகைக்காக, ஜ்ஞாநவ்யவஸ்தையையும் மற்றது வெஷிதவ்யவஸ்தையையும் காட்டுகிறதென்றுகருத்து, பலபிறப்பாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனாய்) பிறவிகள் - பிறவிகளிலே, கண்டொன்று ஸஜாதீயதயா. ஔிவருமியல்வினனென்கிற தைவஸ்ருஷ்டிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) அதீயதாதீயவாதங்களுக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வமாஸ்ரிதவஸ்துக்கிலே தாத்பர்யமென்னைக்காக வவதாரத்தை ஸங்கல்பிக்கிறார் (பிறந்தரு

ப— நிலை - வ்யவஸ்தை, இந்தயோநியிலே ஜ்ஞாந இந்தயோநியிலே ஜ்ஞாநமில்லை என்கிறவ்யவஸ்தை என்றபடி. வரம்பு - இந்தவிஷயமாய் இந்தவிஷயமாகாதென்கிற வ்யவஸ்தை, இல - இவையிரண்டுமில்லாத, பலபிறப்பாய் - பஹுஜந்மங்களையுடையவனாய், உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டஸகலயோநிகளிலுமவதரிக்குமவனென்றபடி, ஔிவருமியல்வினன் - ஔிவருகை. ஔிபெறுகை, ஸர்வஜ்ஞமென்றபடி, அதையியல்வாக - ஸ்வபாவமாக வுடையவன், முதலில - உத்பத்தியில்லாத, முதல் - உத்பத்தி. கேடில - கேடில்லாத, கேடு - நாஸம், ஔிவரும் - ஔஜ்ஜ்வல்யவானாகின்ற, உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றவென்றபடி, முழுநலம் - அபரிமிதமான ஆநந்தத்தையும், வீடாந்தெளி - மோக்ஷரூபமான ஸர்வஸாக்ஷாத்காரத்தை, தெளி - தெளிவு, ஸாக்ஷாத்காரமென்றபடி, தருநிலைமையது - தருகையாகிற வந்த ஸ்வபாவமான

மூ— தொழிவிலன் முழுவதுமிறையோ * னளிவரு

ஆ— து நிகூவிஜகஷாணமண வபிவ ஜணமாநூ ஸஸா க்ஷாகார ர ஜவமோக்ஷவூ உக்ஷஸவெஸ்ரக்ஷாதி ஸவமணங் களையு மொன்றுமொழியாமேகொண்டுவந்து பிறந்தநளும், இப்படி பிறந்தருளியாஸ்ரிதர்க்கு ஸஹுலமாக வாதூனம் பண்ணிக்கொ

இ— ளும்போதென்று) முதலில கேடில்'' வென்கிறதற்கு நிஷூஷா ஸமருளிச்செய்கிறூர் (நிகூவிஜஎன்று) ஒளிவரு, மென்கிறத ற்குத் தாதபமருளிச் செய்கிறூர் (கஷாணஎன்று) முழுநல, மென்கிறதையுரைக்கிறூர் (வபிவ ஜணமாநூ வென்று) வீடா ந்தெளிதருநிலைமையதென்கிறதற்குத் தாதபமருளிச் செய்கிறூர். (ஸெதூஷியால்) வபிவ ஜணமாநஉஸூ ஸஸாக்ஷாஸகார ர ஜவமோக்ஷவூ உக்ஷணுதிஜம்ஜ:, ஸவபாக்ஷாஸகாரர ஜவ வென்றது மோக்ஷவிஸேஷணம். இறையோனென்கிறதி னஸமத் தைக் காட்டுகிறூர் (ஸவெஸ்ரக்ஷவென்று) இது ஜூாநவெ ஷாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே கூதிஸவம், மு ழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறூர் (ஸவெதூஷியால்) ஒழி விலனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச் செய்கிறூர் (ஒன்று மி தூஷியால்) தாஸீயவாஉத்துக்கு ஸஊஷூகாரரஹமொர வஉஸத்திலே தாதபமென்று காட்டுகைக்காக வவ்வவதார த்தை யநுஷதிக்கிறூர் (இப்படி ஐதூஷியால்) அளிவருமருளி னோடகத்தன, னென்கிறதில் கஸமவிஜாஸமத்தை யருளிச் செய் கிறூர் (ஆஸ்ரிதர்க்கென்று) அளிவருமருளினொடென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச் செய்கிறூர் (ஸஹுலமாகவென்று) அமை ந்தென்று வியபகவுஞ் சொல்லுகையாலே இங்கருள்ஸவம் ஐ க்ஷணயாஸெஹுலமென்றுகருத்து, அமைந்தென்கிறதற்குத் தாத யமருளிச் செய்கிறூர் (கூதூஷியால்) ஆதூநமாவது -

ஸ— ஹாவத்தையும், நிலைமை - ஸஹாவம், முழுவதும் - இவைபி த்தனையும், ஒழிவிலன் - ஒழியாதவனைப், விடாதவனையென்றபடி, இறையோன் - ஸேஷனைக்கொண்டு. ஸேஷஸஹாவத் தை விடாதவனைக்கொண்டென்றபடி. அளிவரும் - அளிவா

மூ — மருளினோடகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே ||உ||
அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்த * வமைவு

ஆ — ண்டெளியனும், ஸநாச்ரிதர்க்கரியனுமாயிருக்குமென்கிறார். உ ||
(அமைவுடை) ஸவிகல்பஸமஸ்த நிரதிசய வைராக்யஜ்ஞாநஸி
த்தமாய் ஐகாந்திக வாஸநாபாஹங்களிற்காட்டில் ஆத்ருஷ்டமாய்

இ— தன்னை விஷயமாக்குகை அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியனென்று) புறத்தனனென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாச்ரிதர்க்கு துர்லபனால்) உ ||

மூன்றாம்பாட்டு.

அமைவுடை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸவிகல்பமென்று) முழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸகலத்தாலே) உயர்வறவுயர்ந்தென்று ஸமுத்தை உத்கர்ஷமாகச் சொல்லாவே, ஸம்ஸாரநதிதாஸமுத்ராயணா உத்கர்ஷமென்று ஸம்யக்ஸவிகிக்குமென்று கருத்தாலே நிரதிசயஸ்வம். இங்கு ஸவிகல்பமாவது - ஸம்ப்ரதாயாநிரஸித்தவம், நிரதிசயத்வா வஹாதலவித்த்ய காயக்லேசஜ்ஞமிஷ்யத்தாவி ராஸக்ருஷ்டத்வா - ஸதிசயித த்ருஷ்டாத்வாயா, அறநெறியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாதநமென்று) இங்கு த்ருதீயாஸமாஸமென்று நினைத்து அந்த த்ருதீயையால் ஸஹித்தஸமாஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸஹிதமாயென்று) உயர்வறவுயர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உத்கர்ஷத்ரஹிதயால்)

நின்ற, அ... - ...லத்வ, ஸீதஉமானவென்றபடி, ஸாவக
ப—
...வன்னை. அருளினோடு - க்ருபையோடே, ஸௌஹார்த்
பமானம்.
...ன்றபடி. அமைந்து - சமைந்து, விஷயனுமென்ற
கோடி - எ.
...ரன் - அகம் - ஹ்ருதயம், அகத்திலேயிருக்குமவன்
படி. அத்து.
...ஜேயமனென்றபடி. யதா - ஸந்துஷ்டமனோ
அகருணாஸ்த
...ர்க்கிஸிம்ஹ?, புறத்தனன் - புறம்பேயி
ன்னவுயிர்... ருஸ்ரீ.
...னென்றபடி; ஸநாச்ரிதர்க்கி மேஷ?.
ருக்குமவன், ஜா...தபை
...க்கத்தன, அமைவு - வடிகில்,
அமைவுடை - வடு
...ரமம்மெல்லாத்தாலும், அறம் - ய
...வும் - யதே
... - உயர்வற - உத்கர்ஷமறும்படி,
அறநெறி... ...யதா

மூ— டை முதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவா* மமைவுடை॥

ஆ- நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராவாந்தரஸம்ஹா ரகர்த்ருத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற விஶேஷத்தையு டையராய் நிரபேக்ஷராயிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுக் கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்மாவாயிருக் கையாகிற நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையனாயிருந்த நாராய:

இ- பராவரதத்வங்களிற் காட்டிலென்றது- ஸத்வாதிக ளைக்காட்டிலுமென்றபடி, இரண்டாமமைவுடை யென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷமாயிருந்தவென்று) ஸர்வேஶ்வராநுக்ரஹண ஸம்ஸ்க்ருதிலிங்க ஸஹகாரயத்தை நிர பேக்ஷமென்றபடி. முதல் கெடலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்க ளைச்சொன்னபடி. இடையொடிவென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அவாந்தரஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) வதாந்தரஸ்ருஷ்டி ஸாதே ஸம்ஹாராதிகளைச் சொன்னபடி. அது அறநிலமாமென்றதைப்பிடித்து விவரிக்கிறார் (கைவந்திருக்ையாதியால்) மூன்றாமமைவுடை யென் பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷராயிருந்தவெ ன்று) அமரரும்யாவையும் யாவருந்தானாம்" மென்கிற ஸாமாநாதி கரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதி இருக்கையாகிறவென்னுமளவுமே) நான்காமமைவுடை யென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகைஶ்வர்யத்தால்)

ஶ— ஸஸஸ்ரீயிபிலே உத்தரவாராஷதத்வங்களினுடைய உத்க்ருஷ்டா யத்வஸக்ஷமாம்படி யென்கை, உயர்ந்த - உத்க்ருஷ்டங்களான, அமைவுடை - ஸம்ருத்தியுடையதுகளான, ஶ்ரவணஸம்ஸ்க்ருதா நுக்ரஹண வதாந்தரஸம்ஸ்க்ருதிலிங்க ஸஹகாரிநிரபேக்ஷங் களானவென்றபடி. முதல் - ஸ்ருஷ்டி, கெடல் - ஸம்ஹாரம், இ டையொடிவு - உத்ப்ரஹ்மம், அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றபடி. அ து - அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளெல்லாம், அற - அத்யந்தம், நிலமா ம் - வஶிதமாம்படி யிருக்கிறவர்களான, நிலமாமென்றது - அமரர்களுக்கு விஶேஷணம், அமைவுடை - ஸம்ருத்தியையுடைய

மூ— மமரரும்யாவையும்யாவரூந்தானு * மமைவுடைநாரணன்
மாயையையறிபவர்யாரே * * ॥ ௧ ॥
யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான் *

ஆ—ணன் ஸஜாதீயனுக்கொண்டுபிறந்தருளியெளியனுயிருக்கிற
விந்த ஸௌலப்யமானகுணமொருவர்க்குநிலமோவென்கிருர். ௩
(யாருமோர்) ப்ரதிகூலரியர்க்கறியவரியனுமிடத்தில்

இ- மாயையையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர்(ஸஜாதீயனுபிறந்தாதி குணமென்னுமளவாலே) அறிபவர் யாரென்பதற்குந் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர் (ஒருவர்க்குநிலமோவென்று) இத்தா லெம்பெருமான் ஸர்வேச்வராதி குணங்களோடே வந்து பிறந்தருளுமாகில் தஜ்ஜாதீயரான ப்ரஹ்மாதிகள் ப்ரதிகூலிக்கக் கூடுமோவென்ற விவ்வவதாரஸௌலப்யமொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிருரென்றுகருத்து. * ௩

நான்காம்பாட்டு.

ஸர்வேச்வரன் ஜ்ஞாதாக்ஞனல்லனென்றும், ஸூக்ஷ்மனென்றுஞ்சொல்லுகிறன வாகையாலே இப்பாட்டில் ப்ரமாணவிரோதங்கள் ஸித்தாந்தவிரோதங்களன்றோ வென்ன? விப் வாதஅயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்யக் கோலி யதில் ப்ரமாணவாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ப்ரதிகூலரியர்க்கிதாதியால்) இத்தால் ஈச்வராதிகள் அவன் மாயையையறிந்திருக்கக் கீழ்ப்பாட்டிலே மாயையை யறிபவர்யாரென்றது ப்ரதிகூலவிஷயமென்று இப்பாட்டிலே விசேஷிக்கிருரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை, ப்ரமாணவாதத்திலே யாருமென்கிறதற்கு ஸ

ப—ரான, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான வென்றபடி, அமரரும் - தேவதைகளும், யாவையும்-ஸர்வசேதநங்களும், யாவரும்-ஸர்வசேதநரும், தானும் - தானேயிவையெல்லாமாயிருக்கிற, அமைவுடை - ஸம்ருத்தியுடையரான, நாரணன்மாயையை- நாராயணனுடையவாச்சர்யத்தை, யாரறிபவர் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்கை. * ௩

யாரும் - எத்தனையேனு ஜ்ஞாநாதிக்யரானார்க்கும், ஷஷ்ட்யர்த்தே ப்ரதமை. ஓர்நிலைமையனென - ஒருஸ்வபாவத்தை யுடை

மூ— யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான் *
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம் பெருமான் * பேரு

ஆ— அவர்களெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலுமவர்களுக்கு "இ
ன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையவ, னென்றறியவரியன். ஆஸ்ரிதர்
க்கறிய வெளியனுமிடத்திலவர்களெத்தனையேனுந்தண்ணியரே
யாகிலும்; "இன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையனெ., ன்றறியவெளி
யன். இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவ னென்றறியவெளியனுவ
தென்னென்னில்; ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்,

இ— ஸம்ஸாரிகளைக் காட்டில் உத்க்ருஷ்டரானவர்களிடத்திலே துர்
லபனென்று காட்டுகிறார் (அவர்களித்யாதியால்) ஓர்நிலைமைய
னெனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (இன்ன ஸ்வபாவத்தையித்யாதி
யால்) த்விதீயபாதத்துக்கு த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்
ரிதர்க்கித்யாதியால்) இவ்விடத்தில்யாருமென்கிறதற்கு ஸ
ம்ஸாரிகளைக் காட்டில் நிக்ருஷ்டரானவர்களிடத்திலே ஸுலப
னென்றுகாட்டுகிறார் (இரண்டாமவர்களித்யாதியால்) தண்
ணியரென்றது - நிக்ருஷ்டரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸக்த
மான விரோதத்தை பரிஹரிக்கவந்தவிப்பாட்டிலே, ஸஹ
ஸ்ரநாமஸ்தோத்ரங்களைச்சொல்லுகை ஆநுகூல்யமன்றோ வெ
ன்ன விதை த்விதீயபாதவிவரணமாகவவதரிப்பிக்கிறார். (இன்
னஸ்வபாவத்தை யித்யாதியால்) பேருமோராயிரமென்பதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞயித்யாதியால்) நாமஸ்த
வாத்ரமோரதிஶயமல்லாமையாலும், நாமங்களுக்கு குணங்

ஈ— யனென்று,நிலையுடையவன் நிலைமையன், அறிவரியவெ
ம்பெருமான் - அறியவருமையான வென்னுடையஸ்வாமி, யாரு
ம் - எத்தனையேனும் நிக்ருஷ்டரானவர்களுக்கும், ஓர்நிலைமைய
னென - ஸ்வரூபம், அறிவெளியவெம்பெருமான் - அறியஸுகரமா
ன வென்னுடையஸ்வாமி, ஓராயிரம்பேரும் - விலக்ஷணங்களா
ன ஸஹஸ்ரநாமங்களும், பிறபல - அஸங்க்யாதங்களான ரூபங்க
ளனேகங்களும், உடையவெம்பெருமான் - ஸ்வரூபம், ஓர்பேரு
ம் - ஒருருவமும் - ஒருநாமமும், ஒருரூபமும், உளதில்லை

மூ—மோருருவமு முளதில்லை யிலதில்லைபிணக்கே * ||+||

ஆ—மற்றுமாஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வேச்சையாலே பரிக்ரஹித்த விக்ரஹ விசிஷ்டனென்றறிய வெளியனும். இப்படியோர்பேருமோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றாமையாலே நாஸ்திகரானவர், இல்லை, யென்ன, ஆஸ்திகரானவர்க்குத்தோற்றுகையாலே அவர் உண்டென்ன இப்படி விவாதங்களா யிருக்குமென்கிறார். ௪॥

இ—கள் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாகையாலும், நாமஸஹஸ்ர,ஸாக்ஷிக வணத்துக்கு தத்ஸத்ருணவிசிஷ்டதையிலே நோக்கென்று திருவுள்ளம். பிறபலவுடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பிறவென்றால் ஸஹஸ்ரஎன்றதாமத்தணொழிய ரூபங்களைக்காட்டுமோவென்னில்; "நாமரூபெவ்யாகரவாணி, நாமரூபவத்ஸஹரூதாநா" இத்யாதிகளிலே நாமத்தோடே ரூபத்தைச்சொல்லுகையாலும், பேருமோருருவமென்றிதை ஸந்தரமோரூபவர்வஸ்ஸ்வத்தாலே ஸநாவகிக்கையாலும் இஸ்வமிங்கோரூபவாமென்றுகருத்து. இந்தவாக்யம் த்ருதீயவாக்யத்துக்கு விவரணமென்று இவ்வர்த்தத்தை வ்யஜிப்பிக்கைக்காக அறிவெளியவென்கிறதைபநுவதிக்கிறார் (அறியவெளியனுமென்று) உளதில்லை யிலதில்லை யென்று நாமரூபயொலஸ்வாஸங்களிரண்டையும் நிஷேதிக்கையாலே வித்துநீபவாக்யம் விரோதாயக்கமன்றோவென்ன? விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்யக்கோலி அதில் பேருமோருருவமு முளதில்லை" யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இலதில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாகரிஇர்க்கித்யாதியால்) பிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இ

ஸ— உண்டாயிருப்பதில்லை, இலதில்லை - இல்லாதிருப்பதில்லை, என்று உபயவாதஸ்யாவயம், என்று பிணக்கு - இப்படிகலஹம் ஸநாகரிக ப்ரதிகரிவயொரிதி ஸேஷ:. எம்பெருமானென்று வஹுவாரஞ்சொன்னது - ஸூத்ரிதர்க்கெளியனாய் ஸநாஸ்ரிதர்க்கரியனானபடியை ஸநாவஸமிக்கிறபடி * ௪॥

ரூ—பிணக்கறவறுவகைச் சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த*கணக்க

ஆ— (பிணக்கற) இப்படி விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருந்த விடத்தி லிவனுடைய வுண்மையை நிரூபிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்? அந்தவைதிகரில் ஷட்தர்சனங்களுக்கும் ஸமந்வயமான வேதங்களுக்கு மிப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தி தீரும்படி வேதார்த்த

இ-ப்படி விப்ரதிபந்நமாகையாலே ஸமந்வயரூபமான ப்ரமாணங்க ளிரண்டுமில்லாத ஷட்ஸூக்கும் இவ்வவதாரஸாம்யம் இல்லையாகாதென்று தாத்பர்யமென்று கருத்து. * ச

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்த ஸர்வஸ்வாமித்வத்திலே நெறியுள்ளியுரைத்த வென்று ஸர்வஜ்ஞத்வமுஞ் சொல்லுகை ஸமந்வயமென்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) அறுவகைச் சமயமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தவைதிகரில் த்ருஷ்டியால்) ஷட்தர்சனங்களாவன - ஸாங்க்ய யோக காணாத பாஸுபத ஜைந பௌத்தங்கள், இவை வைதிகமான ஸ்ருதிஸம்வாயிலைக் காட்டுகிறார் (ஸமந்வயாதித்ருஷ்டியால்) பிணக்கற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தியால்) நெறியுள்ளி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதார்த்தப்ரதிபத்தியால்) ஸமந்வயித்து என்றது - விவரித்தென்றபடி, இதற்கருளிச்செய்தா னென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸர்வஜ்ஞனானவனுக்கு வேதத்தை விவரிக்க வேண்டுமோ வென்னில்; ஸாஸ்த்ரத்தைச் சொன்னானென்று சிலருண்டு ஸங்கியாமைக்காக ப்ரமாணஸாபேக்ஷதையைப் போலே வேதார்த்தத்தை விவரித்துக்கொண்டு, அருளிச்செய்தானென்று கருத்து. இப்படிவிவரித்துச் சொன்னானென்னுமிடம் * ஸித்திர்பவதி வா நேதி ஸம்சயோ ஹ்யச்யுதஸேவிநாம் | ந ஸம்ஸ

ஸ— அறுவகைச்சமயமும் - ஷட்விதவைதிகதர்சனங்களுக்கும், ஷஷ்டி ... ஸமந்வயதா. வேதங்களுக்கு நிகமாக்ஷி, பிணக்கு - ஸம்சயம், அற - அறும்படி, நிவ்ருத்தமாம்படி, நெறி - மார்க்கத்தை உள்ளி - விசாரித்து, உரைத்த - அருளிச்செய்தவ னென்றபடி,

மூ— ரூநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்*வணக்குடைத்தவநெறி

ஆ— த்தை யுள்ளபடியே ஜநாஸ்ரித்து, ஸாம்யமான ஸகல வேதங்களுக்குந்தானே ப்ரதிவாத்யனென்னு மிடத்தையும், ஸ வளாவிஷயமாகையாலே நிர்தோஷமான வேதத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதர ஸமயங்கள் ப்ரமாணமன்றென்னு மிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி ஸகலகல்யாண குணோபேதனை தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தான்.

இ— ஸர்வஜ்ஞத்வம் வேதமெஸ்ரவ வேதாந்தக்ருத்வித் ஸர்வேதாஹம் ஐ த்யாதிகளிலே ஜ்ஞாவிதமென்றஸிப்ராயம். உரைத்தவென்றது க க்லேசாபாவமாகையாலே கஷ்டங்களை ஸ்ரவணஸிக்கிறார் (ஸாம ஹேத்யாதியால்) அம்பகவ னென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) 'ஜ்ஞாநசக்திபலைஸ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யசேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநாஹேயைர்குணாதிபி:" என்கிற ப்ரமாணமிங்கே கவிவக்ஷிதம். யதா, ஸ்வாபாவிகவென்றது - அந்தமிலாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமென்னவுமாம், இப்பக்ஷத்திலந்தமிலாதியென்கிற விடத்திலே அம்பகவனென்று சொல்லப்படுகிற ஸார்வஜ்ஞ்யாதிவிசிஷ்டஸ்வரூப நித்யத்வம்விவக்ஷித மென்றுகருத்து. உரைத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீகீதையிலே இத்யாதியால்) இங்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரக்ருதமாகையாலே உரைத்தவென்றது கீதாவிஷயமென்றுகருத்து. உரைத்தகணக்கறு நலத்தன னென்று ஸமஸ்தவாக்யமாயிருக்க அருளிச்செய்தா னென்றிங்கே இவர் வாக்யபேதம் பண்ணின்து இவ்விசேஷணங்களுக்குக் கீ

ஶ— ஞ, கணக்கறு-பரிச்சேதமற்றிருந்துள்ள, நலத்தனன்-குணத்தையுடையவனை, நலமுடையவன் - நலத்தனன், அந்தமில் - அநாதமானமான, ஆதி - ஜகத்காரணமான, அம்பகவன் - அழகான பகவான்விஷயத்தில், அம் - அழகு, ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநாதிகளை யுடையவனானவன் விஷயத்திலென்றபடி. வணக்குடை - வணக்கு. நமனம், '.நாகஸேவா" வென்கிறபடியே நமஸ்யையை யுடைத்தான, தவநெறி - தபோரூபமான

மூ— வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்*டுணர்க்குமின்பசையறவவனு
டையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே * * * |ரு|

ஆ— இப்படி வேதாந்தத்துள்படியே யதார்த்தமாக்கின விமர்
சாரணத்தையுடையருன எம்பெருமான்றிறமான பக்தியோக
த்திலேநின்று பாஹ்யகவிஷயங்களாகிறகளையைக்கடிந்து, அவற்றி
ன் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள் என்கவே விடும்படி யென்னில்; அவன

இ— முற்சொன்ன ஸம்பந்தத்தைப் பரிஹரிக்கையிலே தாத்பர்ய
மென்றுகாட்டுகைக்காக. கணக்கறு நலத்தன் னென்றதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படி வேதாந்தத்துள்ளியால்) அம்பசவ
ணென்பதற்கு வணக்குடைத்தவ நெறியென்கிறதோடே ஸத்
ஸஜாதீயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றிறமா
னவென்று) திறமான - விஷயமான. வணக்குடைத்தவநெறி
வழிநின்றென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பக்தியோகத்திலேயால்) புற
நெறிகளை கட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(பாஹ்யகவிஷயால்) உணர்க்குமின் பசையற வென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவற்றினிதயால்) இங்கே
விஷயத்யாக விதானம் வைராக்யமென்று வென்ன த்யாகமோ
வாய விசேஷாவஜ்ஞாதத்திலே தாத்பர்யமென்று கா
ட்டுகைக்காக வஸ்ஸம்பந்தி லாகாரமெல்லாம் காட்டுகிறார் (எங்ஙனே
யோ விடும்படியென்று) அவனுடையுணர்வுகொண் டென்பதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனருளிச்செய்த வித்யாயால்)

ஸ— உபாயம், பக்தியோகமென்றபடி. வழிநின்று- அதாகிறவழியி
லேநின்று, புறநெறி - க்ஷுத்ரமதி, பாஹ்யதவிஷயங்களைச்சொ
ல்லுகிறது, களை - அதாகிறகளையை, விரோதியை. கட்டு -
பறித்து, பரிஹரித்தென்றபடி. அவனுடைய புணர்வுகொண்
டு - அந்தஸஹவானுடையதாய் ஜ்ஞானஸாயமான ஸ்ரீகீதை
யாலே, யதா- சகஜ்ஞாநஜநிதமான ஸ்ரீகீதையாலே என்ன
வுமாம், உணர்ந்து - நன்றாகத்தெளிந்து, அவனை ஐக்யஸதாஷிகோ
பசை - ஸம்பந்தத்தை, அற - ஈதத்தோ, உணர்க்குமின்- சேராதி * ரு
ப்பியுங்கோள், விடுங்கோளென்றபடி.

மூ—உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை*

ஆ— ருளிச்செய்த ஸ்ரீகீதையாலே ஸகலகல்யாணகு ணாத்மகனானவனையுணர்ந்து, வ்யதிரிக்த ஸம்பத்தை விடுவ தென்கிறார். * * * * ரு॥

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞா நகுணகமாய், ஸர்வவ்யாபியாயிருந்த

இ— ஜ்ஞாநவானியான உணர்வுரூபம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஸ்ரீகீதையை லக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. உணர்ந்தே என்றது- ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே ஸர்வத்தை ப்ரத்யக்ஷிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) மீதயாஜ்ஞாந ஸம்வாதநா விஷயத்வா ரோபாய மென்கிறாரென்றதாய்த்து. இந்த உபாயொபதே ஶத்திலே இத்துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னுமிடத்தை வ்யக்தமாக்குகைக்காக த்ரிமத்தை கநவஷிக்கிறார் (வ்யதிரி க்தத்வாதியால்) * * * ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய் கிறார் (ஜ்ஞாத்ருத்வாதியால்) இந்த வீசேஷையாலே ஆத்மா வுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஆகந்துகமன்று - ஸ்வாபாவிக நித்யமே ன்கிறதென்றுகருத்து. இழிந்தகன்றுயர்ந்து என்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநகுணத்வாதியால்) ஜீவனாவ வாகையாலே யிந்த வ்யாப்தியானது யதேஷ்டமாக ஜ்ஞாநமாக மென்றுகருத்து. உருவியந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வ தீத்வாதியால்) இந்நிலைமை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்

ஶ—உயிர்காள் - ப்ராணிகாள்? இது ஸம்போதநம். உணர் ந்துணர்ந்து - தத்வார்த்தங்களை யறிந்தறிந்துகொண்டு, ஜ்ஞாத்ரு த்வைக ஸ்வபாவனாயென்றபடி. இழிந்து - அத: ப்ரதேசமெல் லாம் வ்யாபித்து, அகன்று - திர்யக்ப்ரதேசமெல்லாம் வ்யா பித்து, உயர்ந்து - ஊர்த்வப்ரதேசமெல்லாம் வ்யாபித்து, ஜ்ஞாநவானாவென்றுகருத்து. உரு - ரூபவையொத்துமான வஸ்துக் ரகாட்டிலும், வியந்த - விலக்ஷணமான, இந்நிலைமை - இந்தஸ்திதி

மூ— உணர்ந்துணர்ந்துணரினு மிறைநிலையுணர்வரி துயிர்காள்*

ஆ— வஸிஷ்டஸாத்ஸ்வரூபவைத்தை யுள்ளபடியே விஶதமாயுணரினுமாஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணீயஸௌலப்யமாகிற தேவமநுஷ்யாதிரூபேணாவதீர்ணனானவிந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் - ப்ரஹ்மாவோ? ருத்ரனோ? நாராயணனோ' என்றறிகையரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறி

இ- கிறார் (வஸிஷ்டேத்யாதியால்) உணர்ந்துணர்ந்துணரினுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விஶதமித்யாதியால்) இறைநிலையுணர்வரிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி அரிதென்னுமளவாலே) ஆத்மஸ்வரூபவத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடிலும் தேவதாபாரமார்த்யமறியக்கூடாதென்று கருத்து. ஸௌலப்யமென்று தாத்பர்யம். தேவமநுஷ்யாதிரூபேணாவதீர்ணனான வென்றது நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய் என்றதைப்பற்ற, இது ஸாபிப்ராயவிஶேஷணம். தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பிறக்கையாலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடும் ஸஜாதீயனாய்ப் பிறந்து ஈஶ்வரவ்யாபாரங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையாலே ஸம்ஶயமுண்டாகிறதென்றபிப்ராயம். இறைஞ்சுமினென்றிங்கு ஆஶ்ரயணத்தைச் சொல்லுகை ஸாங்கத்யின்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலேத்யாதியால்) த்ருதீயபதிகத்தில் ஸர்வதேவதா நிஷ்கர்ஷாவாய ஸந்தர்பத்திலே இவ்வுத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாங்கத்யில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஹாரத்தைக்காக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு ஸஜாதீயனாய்த் திருவவதாரம் பண்ணுகையாலே, ஸமாஶ்ரயணீய னின்னானென்று நிர்ணயிக்க வொண்ணாமையால் பழைய தேவதாஸம்ஶயமே மீளவுமவதரிக்க த்ருதீயபதிகத்தில் ஸமாஶ்ரயணீய விஶேஷநிர்ணயமொழிக்க

ப — பை, இந்தவாத்மாவினுடையஸ்திதியை, உணர்ந்து - ஶ்ரவணத்தாலேயறிந்து, உணர்ந்து - மநநத்தாலே தெளிந்து. உணரினும் - யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாலும், இறைநிலை - ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவம், உணர்வரிது - அறியவஶக்யம், அரியயனரனென்னுமிவரை-

மூ— ஊர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனொன்னுமிவரை*
உணர்ந்துணர்ந்து ரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட
தொன்றே * * சா

ஆ—யும்படியென்னில்; அரியயனரனென்னு மிவர் நிரூபகவைஷம்யாலெளஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணுவது. இப்படி வைஷம்யாலெளஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணவே யவர்களிலொருவனீஶ்வரனென்று தோற்றும்; அவனையாஶ்ரயிக்கோளென்கிறார். * சா॥

இ-வாயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டந்த ஜகத்காரணத்தைப்ரஹ்ஸ மிக்கிறாரென்றிப்பாட்டிற்கு ஸங்கதியும் ஸம்பந்தமே. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அரிஜகத்காரி பண்ணுவதென்னு மளவாலே) இன்னானென்று விசேஷியாதே மனப்பட்டதொன்றென்று ஸாமாந்யேந சொன்னதற்கு வைஷம்யாலெளஶ்ரவணாதிகளைப் பண்ணவே, அந்த விசேஷந்தானேதோற்றுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி ஐகத்காரிபால்) இறைஞ்சுமினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவனை ஜகத்காரியால்) உத்தாரயமெல்லாங்கூட வாக்யமாயிருந்தாலும் தத்தத்வங்களுக்குத் தனித்தனியே விவக்ஷிதமான தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாக்யாநமனேகவாக்யமாய்த்து. *
சா॥

எழாம்பாட்டு

ஒன்றெனப் பலவெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

மூ—ஹரி-ப்ரஜன்-ஹரனென்கிறவிவர்களை, உணர்ந்துணர்ந்து-ஶ்ரவணாதிநங்களாலேதெளிந்து, உரைத்துரைத்து - தத்ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஸம்ப்ரதாயமுறையொருவ்யவஹரித்து, மனப்பட்டதொன்றே - இந்த ஸம்ப்ரதாயவணாதிகளாலே யுங்கள் ஹ்ருதயத்திலே ஸர்வேஶ்வரனாகத் தோன்றின வொருவஸ்துவை, இதற்கிறைஞ்சுமினென்கிறதோடநயம், உணர்ந்துணர்ந்து - ஶ்ரவணவிஷயமாதி வ்யாவர்த்தநம் ஸந்தர்ஶித்து, உரைத்துரைத்து - தத்ஜ்ஞாநாதிகளையும் ஸந்தர்ஶநஸேவித்து, இறைஞ்சுமின் - ஆஶ்ரயியுங்கோள். * *
சா॥

மூ—ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுள்நின்ற * நன்றெழில்நாரணன்நான்முகனரனென்னுமிவரை * ஒன்றநும்மனத்துவைத்துள்ளிநும்இருபசைஅறுத்து *

ஆ—(ஒன்றென) ஸகார்யமோ? ஸ்ரீநகார்யமோ? என்றறிய வரிதானவடிவிலேநின்ற நன்றெழில் நாரணன் நான்முகன ரனென்னுமிவருடைய ஸ்வரூபங்களை யதாவத் ஸ்வரூபமாய்ப் பண்ணுவது, அவர்களிலேயொருவனை ஸர்வேஸ்வரனென்று தோ

இ—ய்கிறார் (ஸமஸ்த கார்யமாய்) அறிவருமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அறியவரிதானவென்று) வடிவினுள்நின்ற என்கிறதை யுரைக்கிறார் (வடிவிலேநின்றவென்று) இதற்கிவர்களுடைய வென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஒன்றநும் மனத்துவைத்துள்ளி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூப கார்யமாய்) அதிலவஸ்தித ஸ்வரூபமென்றது - ஒன்றநும் மனத்துவைத்தென்கிறதினர்த்தம், ஸம்யக் உள்ளேயென்கிற பதத்துக்கு விவரணம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்வரூபங்களிலே ஸமஸ்தஸ்வரூபவிசேஷம் விவிக்கிறதாகையாலே புனருக்தியில்லையென்று ஸூசிதம். இருபசை அறுத்து என்கிறவிடத்தில் ஸம்பாதிக்கிற பதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்

ப—ஒன்றெனப்பலவென - ஒன்றென்றும் ஸ்ரீநகமென்றும், ஸகார்யமென்றும் ஸ்ரீநகார்யமென்று மென்கை, அறிவரும் - அறிவருமையான, வடிவினுள் - ஸ்வரூபங்களிலே, நின்ற - இராநின்ற, இது இவரையென்கிறதற்கு விசேஷணம். நன்றெழில் - நல்லதான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனான, எழில் - ஔஜ்ஜ்வல்யம், ஸர்வாதிசாயிமான லக்ஷணத்தையுடையவனான வென்றபடி. நாரணன் - நாராயணன், நான்முகன் - சதுர்முகன், அரன் - ஹரன், என்னுமிவரை - என்கிறவிவர்களை, ஒன்ற - ஒன்றும்படி, ஸ்வரூபத்திலே ஸமாநமாம்படி, நும்மனத்துவைத்து - உங்களுடைய ஸ்வரூபத்திலே வைத்துக்கொண்டு, உள்ளி - விசாரித்து, நும் - உங்களுடையதான, இருபசை - இருவரிடத்தில் நசையை, ஸர்வேஸ்வரஸம்பந்தமையென்றபடி. அறுத்து. வை

மூ—நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே* எ

ஆ—ற்றிவரும்.தோற்றிவருமிடத்திலும்ப்ரஹ்மாதிகளுக்குஸ ர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ஸமான கல்யாணகுணங்களை யுடையவ ஞன நாராயணனென்றே தோற்றிவரும், ஆனபின்பு க்ஷுத்ர ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே ஸம்பந்தத்தை விட்டு அந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராதிகரணங்க ளுள்ளபோதே ஸந்நியோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்

இ—களிலே யித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்போலே இங்குப்ஸாஹி ஸம்யிகமாகப் பேசுகிறாரென்று கருத்து. ஆனால் இவருக்குத்தா னெந்த விஶேஷத்திலே ஸாக்ஷியென்ன? இவருடைய ஸாக் ஷியை வெளியிடுகிறார் (தோற்றிவருமிடத்தி லித்யாதியால்) ப்ரஹ்மாதி உடையனுமித்ரத்தாலே நன்றெழில் ஸ ர்வமும் ஸர்வாத்மாவ்யாதம். நன்றெழிலென்று ஹேதுகர்ப மாக நாராயணனுக்கு விஶேஷணம் ஸம்யோகிக்கையாலும் நாராயணாநுவாகாதிகளிலே ஸர்வதேவதா நியந்தாவுமா கவும் ஸர்வமான நாராயணஶப்தம் ஸம்யோகிக்கையாலும் இவ ருக்கு நாராயணனென்ற விஶேஷத்திலே ஸாக்ஷியென்று திருவுள்ளம். நம்பிருபசையறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி விட்டென்னுமளவாலே) அ வனிடை யென்பதை யுரைக்கிறார் (அந்த நாராயணன் பக்க லிலேயென்று) நம்முடைநாளேயென்பதை விவரிக்கிறார் (நம் முடையவித்யாதியால்) நன்றெனவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸந்நித்யாதியால்) நலஞ்செய்வ தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அடிமைசெய்வதென்று) கீழ்ப் பாட்டில் ஸங்க்ஷேபமான விவரணத்திற்கு ஸர்வாதிகாநக்ஷ

ஶ—ழித்து, விட்டென்றபடி. அவனிடை— அவனிடத்திலே, நம்மு டைநாளே— நம்முடையகாலத்துக்குள்ளே, நன்றென— நன்றா க, ஸந்நியோஜநமாகவென்றபடி. நலஞ்செய்வது— பக்தி யைப்பண்ணுவது, பக்திகார்யமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணுவ தென்கை. * * * * * எ

மூ—நாளுநின்றடுநமபழமையங்கொடுவினையுடனே*மாளுமோ

ஆ—வதென்கிறார். * ௭॥

(நாளுநின்றடும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு நந்திருவுடை யடிகள் தந்நலங்கழல் வணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு வாயகமாய அநாதிகாலஸஞ்சிதமாய்

இ-ஸ்வாமித்வ விசேஷத்தையும் ஸௌசீல்யவிசேஷத்தையும் சேஷகாதாரத்யாகத்தையும் ஆஶ்ரயணத்திற்கு ஸ்திதிகைதவ்யதையையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டை விவரிக்கிறதென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமித. பாட்டெல்லாமே ஸ்வாக்யமானாலும் தத்தச்சப்தங்களுக்குத் தனித்தனியே யுண்டான தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாக்யாநமிடுகவாக்யமாயிற்று. * * * * ௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்படி ஸௌலப்யஸௌசீல்யத்தாலே ஸாகாரமாக ஸமுதிதமான ஸக்தியோகத்திற்கு ஃபலஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கைக்காக (இப்படி) யென்கிறஶப்தம். மன்னகமலமறக்கழுவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநதையால்) வணங்கியென்று வாமமானாலும்வணங்கவென்றர்த்தஞ் சொல்லவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வணங்கவேயென்று) நாளுநின்றுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடைவிடாதேநின்றென்று) அடுவென்கிறதைவிவரிக்கிறார். (நமக்குவாயகம,யென்று) பழமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அநாதிகாலத்யாதியால்) அங்கொ

ஶ— மன்னகம் - உத்ஸவத்துக்குள்ளில், மலம் - ப்ரயோஜநாந்தரஸ்ம்ருதிஸ்வதோஷம், அற - போம்படி. கழுவி - ஶோதிமாக்கி, நம் - நம்முடையவரான, திருவுடை - ஸ்ரீயையுடையவரான, அடிகள்தம் - ஸ்வாமியினுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமித்வ ஸாமர்த்ய யோகம். அடிகள் - தம் - என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்குத் தகாரஸவர்ண டகாரஶேஷம். நல்கழல் - நன்மைகளையுடைத்தான திருவடிகளை, வணங்கி - வணங்கவே

மூ— ர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி* நாளுநந்திருவுடை யடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி * மாளுமோரிடத்திலும் வணக்

ஆ - ஸமஸ்த நஸ்வ விரோதியான நம்முடைய கொடுவினையெல்லாம் வணங்கின வப்போதே மாளும். இனியொருநாளு மொருகுறையில்லை, நாம வாஞ்சித்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப் பெறலாம். இப்படி விலக்ஷணங்கூட வஸஸ்வபாவமான ஸம்ப்ரயோகத்தை ஸாயிக்கைக்குக் காரணமும் வருமையின்றியே, சுஷிப்த

இ - டுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தத்யாதியால்) வினைக்கு அம்மென்று சொல்லப்பட்ட அழகாவது ஜ்ஞாநாவரா ஷாயமான விரோதிவமென்று கருத்து. உடனே மாளுமென்கிற தையுரைக்கிறார் (வணங்கின வித்யாதியால்) "தஸ்யதாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே" இத்யாதிகளிங்கே ஸம்ஹிதங்கள். த்ரு தீயபாதத்தில் நாளும்ஸ்வத்தை போர்குறைவில்லை என்கிறதோ டே ஸம்யித்து உரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இதற்கு ஸா ரமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்யாதியால்) ஒடுங்கவவன்கண் என்கி றபாட்டிற் சொன்ன ஸம்ஹிதிவ்ருத்தியை ஜாத்யாதிவயக்கே ஸ ஸ்வஸ்திநிஷ்டத்யாதிகளாலே இப்பாட்டு விவரிக்கிறதாகையா ல் வரநாக்ஷிபில்லையென்றுகருத்து. நநூஸக்தியாமத்தை உ பதேசிக்கவந்த இவர் மாளுமோரிடத்திலும் ஜத்யாதியாலே ஸ க்ஷேத்ரசேஷயில் ஸ்நாநத்தைப் பண்ணுங்கோளென்று விதி ப்பானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பா

ஸ—மென்றபடி. பதா - வணங்கினவாறே. இந்தவாக்யமுரை யிலேகாணலாம். நாளும் - ஸதா, நின்று - ஸ்தாயியாய்க் கொ ண்டு, அடு - வாதகமான, நம் - நம்முடையதான, பழமை - அநாதியான, அங்கொடு - நல்லக்ரூரமான, அம் - அழகியது, அதுக்ஷேமமானவென்றபடி. வினை - கர்மம், ஜ்ஞாநவிருத் தகர்மங்களென்றபடி. உடனே - ஸத்ய:, மாளும் - ஸநாசமடை யும், நாளும் - இனியொருநாளும், ஓர்குறைவில்லை - ஸகலது க்கங்களுமில்லையாமென்றபடி. மாளுமிடத்திலும் - தே ஹிக்கிறஸமயத்திலேயாகிலும், ஓர்வணக்கொடு - ஒருவணக்கத்

மூ—கொடு மாள்வதுவலமே * அ॥
வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித் * தலத்

ஆ—ஸாவஷ்ணரா... ரிமுந்துபோமித்ரனேயோவென்னில்; அந்த சுதி ஜூயமெஸாயிலேயாகிலும், ஓர ஜயிதா த்ருமாதல், ஒருக்ஷா த்ருமாதல், ஒருஸூக்ஷா த்ருமதல், அவன்றிறத்திலேசெய்ய, அந்த ஸக்தி யோமத்திலும் நன்றென்கிறார். * * அ॥

(வலத்தனன்) ருத்ரனுடையவும், வதாஜூவலக்ஷ மான யோகத்தினுடையவும் வதாஜூவன் றன்னுடையவும், இ-ஞமிடத்திலுமென்றயித் உரைக்கிறார் (ஓரஜயிதா த்ருதி திசெய்யவென்னுமளவாலே) வணக்கைச்சொன்னது உக்த்யாதிக ளுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்த ஸக்த்யாதியால்) ஸக்தியோமத் திலும் நன்றென்கையாலே இக்குசொன்ன வணக்கம் ஸாவதி ரூபமென்று தோற்றுகிறது, கௌரவ ஸ்வாரஸ்யமாஞல் ஸ க்தியோமத்திலும் நன்றென்றது ஸாஸம்ஸாவரமாகக்கடவது॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திரிபுரமெரித்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய் கிறார் (ருத்ரனுடையவுமென்று) திசைமுகன்படைத்த நல் லுலகம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதாஜூ வெத்யாதியால்) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய் கிறார் (வதாஜூவன்றன் னுடையவுமென்று) வடிவஜூ த்தில் ஸவமிருவங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்

ஶ—தோடேகூட,மாள்வது - ஜீப்பது, வலம் - ஸுவம். அ॥

திரிபுரமெரித்தவன் - த்ரிபுரத்தை தஹித்த ருத்ரன், வலத்தனன் - தக்ஷிணபாகத்திலே யிருக்குமவன், "வமெஸ ஜாதுருத்ரா: தக்ஷிண வாஸுரேபதி காநு" என்கிறபடி யே ஸவனுடைய தக்ஷிணபார்ஸ்வத்தில் ஸ்ரீதரென்றபடி. எழுதி சைமுகன் - எழுச்சியை - ஜ்ஞாநஸங்கோசாதி வ்ருத்தியையுடையவ ஞன வதாஜூவன், திசை - திக்கு, "வதர்வோ திஸ:" என் கையாலே திக்குவ்ருத்தியென்றதல், ஸூக்திஸம்ஜூவங்களை யு

மூ—தெழுதிசை முகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்* புலப்பட

ஆ—ஸ்வாமியின் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தில் ஹேதுவான ஸ்ருஷ்டியைப் பின்னையாம் ஸ்ரீ க
வாஸல்யத்தாலே ஸௌந்தர்யாதிகளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படியமா
ள ஜகத்திலுள்ளோர் ஸ்ரீசர்க்குக்காணலாம்படி வந்து திருவவதா

இ—(ஸாமர்த்யேத்யாதியால்) வலத்தனனென்றும் துந்தித்தலத்தென்றும் இவர்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிறதற்கு ஸாதி வைசித்ர்யாதிநா தஜ்யீந்நிலைமையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. பின்னுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமென்று) இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தானை யிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி. தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீமதி த்யாதியால்) தானேயென்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங் களாவன வைசித்ர்யத்தையாலே ஸாதநாதிகள் ஸாக்ஷிபூதங்களாய்விளி ளிக்குமென்று கருத்து. தன்னுலகத்தில் என்கிறதை யுரைக்கி றார் (ஸம்ஶ்லேஷ த்யாதியால்) புலப்படவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசர்க்கித்யாதியால்) ஸம்ஸாரிக ளுக்கும் ஸாப்ரஜனவன் ப்ரத்யக்ஷத்திலே பிறப்பானே னென்ன; ஸ்ரீசர்க்குத் தன்னைக்கண்ணாலே காணலாம்படி ப ண்ணுகைக்காகவே யவதரிக்கிறானென்கிறாரென்று ஸங்கதியு ம்ஸூசிதம். அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருவயிற்றேத்யாதியால்) சொல்லிலென்கிறத

ஸ—டையவனென்று நல்ல துந்தி. படைத்தநல்லுலகமும்- ஸ்வஸ்வரூபமான நல்லலோகங்களும் லோகங்களுக்கு நன்மையாவது எம்பெருமானவந்து ஸ்ரீயரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக் கிடாயி ருக்கை. தானும் - ஸ்வயம், இடம்பெற - ஸவிகாஸமாக, ஸஹ ஜமின்றியேயென்றபடி. துந்தித்தலத்து - துந்தித்தலத்தனன் நாபீதேசத்திலே யிருக்குமவனென்றபடி. துந்தி - நாபி, பின் னும் - பின்னையும், தானே - ஸ்வயமேவ, ஸ்ருஷ்டித்தாலன்றிக்கே ஸ்வயமாக என்றபடி. புலப்பட - ப்ரகாசிதி யவிஷயமும்படி, ஸ்ரீசர்க்கிஞ்சிஶேஷே. புலன் - இந்த்ரியம், தன்னுலகத்தில் - தன்னுடைய லோகத்தில், அகத்தனன் - உள்ளேயிருக்குமவனே,

ஈறு—ப்பின்னுந்தன் னுலகத்திலகத்தனன்றுமே * சொலப்புகிலி
வைபின்னும்வயிற்றுளவிவையவன் றுடக்கே * கூ॥
துயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத் துயக்கும் * மயக்கு

ஆ— ரம் பண்ணிபருளும், இவனுடைய குணங்களைச்சொல்லப்புகிலிவை பின்னையும் உள்ளுள்ள மவபக்ஷமாயிருக்கும். இந்த குணங்களை யுடையனானவனை எல்லாருமொக்கவறிந்து ஆஶ்ரயிபாதொழிவானே னென்னில்; தன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னையுள்ளபடியறிபவொண்ணுதபடி தொருபடியவர்களை மோஹிப்பித்து வைக்குமென்கிறார் * கூ॥

இ-ற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதியால்) வயிற்றுள வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உள்ளுள்ளுமித்யாதியால்) இவ்வவதாராதிகளெல்லாம் ரக்ஷணார்த்தமாயிருக்க இவையவன் துயக்கென்று இவற்றை மோஹகங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன அவதாரிக்கிறார் (இந்த வித்யாதியால்) இவையவன் துயக்கே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கலித்யாதியால்) அநாஶ்ரிதர்க்கு மோஹவிஷயமென்கையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று ॥ கூ॥

ஶ—அவதரிக்குமவனென்றபடி. சொலப்புகில்-சொல்லப்புகுந்தால், இவை - இந்தகுணங்கள், பின்னும் - ஶ்ருதிபோஶ்ருதியை. வயிற்றுள - வயிற்றுக்குள்ளே யிராநின்றன, அத்ருஶ்யங்களாயிராநின்றன வென்றபடி. அபரிச்சின்னங்களென்றதாயிற்று. இவை- இந்த குணங்களோடேகூடின அவதாரங்கள், அவன் துயக்கே- அவனாலுண்டான ஸம்ஶயமோஹங்கள், துயக்கு - ஸம்ஶயம், இது மோஹத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸம்ஶயமோஹ விஷயங்களென்றபடி. அவனாலே மறைக்கப்பட்டிருக்குமவை யென்றதாயிற்று. * * * கூ॥

துயக்கறு - ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமான, மதியில் - மனஸ்ஸை யுடையரான, இல்லென்று மோவீஸாநீயம், நன்ஞானத்துள் - நல்லஜ்ஞானத்தை யுடையரான, அமரரை - ப்ரஹ்மாதிகளை, துயக்கும் - மோஹிப்பிக்கத்தக்கதான, மயக்குடை - மோ

மூ—டைமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன் * புயற்கரு நிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது *

அ—(துயக்கறு) நிர்ஹேதுகஜ்ஞாநப்ரதராய் ப்ரஹ்மாதிகளா ன ஸநந்தநாதிகளுக்குங்கூட அறியவரிதாயிருந்த திவ்யாவ தாரந் தொடக்கமாகவுள்ள ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளவல் லனுப், காளமேகநிபமான திவ்யரூபத்தை யுடையனு மாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போ தை உபதேஶநிரபேக்ஷமாக

பத்தாம்பாட்டு.

இ— துயக்கறுமதியி லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிர்ஹேதுகேத்யாதியால்) நன்ஞானத்துளென்று மேலோடே ஜ்ஞாநத்தைத் தனித்தெடுக்கையாலே இந்தமதிரூபம் ஜ்ஞாநகாரணமென்று கருத்து. நன்ஞானத்துளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமத்யாதியால்) அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) வானிலும்பெரியன மாயைகள் வல்லனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதிவல்லனுமென்னுமளவாலே) அதில் வானிலும் பெரி யனவென்கிறதற்குரை ஆஶ்சர்யம், புயற்கருநிறத்தன னென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளமேகேத்யாதி உடை யனென்னுமளவாலே) பெருநிலம் கடந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறா ர் (திருவுலகளந்தவென்று) அயர்ப்பில னென்கிறவிடத்தில் அபி ப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶ

ஶ—ஹகாஸஶக்தியை யுடையனவான, வானிலும் - ஆகாஶத்திற் காட்டிலும், பெரியன - அதிகங்களான, அபரிச்சேத்யங்களான வென்றபடி - மாயைகள் - ஆஶ்சர்யங்களை, ஆஶ்சர்யங்களான அவதாரங்களை யென்றபடி. வல்லன் - சக்தனாயிருக்குமவனா, புயல்கருநிறத்தனன் - மேகம்போலேகறுத்த வர்ணத்தையுடைய வனுடைய, இதற்கு நல்லடிப்போதென்கிறதோடே யன்வயம், புயல் - மேகம், நிறம் - வர்ணம், நிறத்தையுடையவன் - நிறத்த னன், பெருநிலங்கடந்த - ஸர்வப்ருதிவியையுமளந்த, நல்லடிப்

மூ—அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே ௰॥

ஆ—நானென்றுடைய ஸம்ஶயங்களாலு மநந்யப்ரயோஜநனைப் கொண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனாதே யென்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வ(ஸ்வ)த்தைப்பேசுகிறார்.* * * ௰॥

(அமரர்கள்) ஸ்ரீ கஸ்ஸ்ரீபணீபக்ஷாஸுக்ஷ்மாக சஜ்ஜநேஷு)

இ—த்யாதியால்) அயர்ப்பிலனென்கிறவிடத்தில் கூட்ஷேயம் ஹூம் சொல்லாமையால் ஜ்ஞாநஸ்ய விஸ்மரணமில்லையென்று ஸித்திக்கையால் உபதேஶநிரபேக்ஷத்வம் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. காரீயவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) ஸம்ஶயங்களாலுமென்றது - ஶ்ரோதவ்யாதிகங்களாலேயென்றபடி. அயர்ப்பிலனென்று மாநஸாநுபவமும், அலற்றுவனென்று வாசிகாநுபவமும், தழுவுவன் வணங்குவனென்று காயிகாநுபவமும் சொல்லப்படுகிறதிறே. அநந்யப்ரயோஜநனென்றது அமர்ந்தென்கிறதற்கு விவரணம். இப்பாட்டிற்கு ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வாவேத்யாதியால்) ஸ்வாஸ்த்தையென்று வாராஹம். இவையவன் துயக்கேயென்று சுவசாராஸ்யம் ஐதாருக்கு ஊவைஷயமென்றருளிச்செய்த இவர் தமக்கிது ஸம்ஶயங்களாலும் அநாஹார்யமான படியைக்கண்டு ஸ்வநிஶ்சயத்தாலே ஸ்வாஸ்த்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. ஆக இது ப்ராஸங்கிகமென்றதாயிற்று. * ௰

நிகமனம்.

கஸ்ததஶாரீரமையைச் சொல்லுகிற ப்ரமேயவாதத்திலே கஷாயக்ஷிஸமான கஷாயத்தையருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) அமரர்கள் தொழுதெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்

ம—போது - நல்லதான திருவடித்தாமரையை, போது - வாஷ்ப. அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனைப், அநந்யப்ரயோஜநனென்றபடி. அயர்ப்பிலன் - மறவேன், மறவாமல் அநுபவிப்பேன் என்றபடி. அயர்ப்பு - விஸ்மரணம், அலற்றுவன் - சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவேன், தழுவுவன் - கட்டிக்கொள்வேன், வணங்குவன் - ப்ரணாமம் பண்ணுவேன். * * * * * ௰॥

மூ—அமரர்கடொழுதெழ வலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை * அமர் பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் * அமர்சுவையாயிரத்தவற்றினிவைபத்தும்வல்லார் * அமரரோடுய

ஆ.—வதீணர்ஜுப், தேவாதிஸகலஜநங்களுந் தம்மையாஶ்ரயிக்கும்படியான ஸௌசீல்யாதி திவ்யகுணங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ஶேஷபூதராய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தராயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும்வைத்துக்கொண்டு இத்தி-மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதமபாதத்தாலே) அலைகடல்கடைந்தவன் தன்னையென்கிறதை ஸர்வஜநஸேவ்யதோபலக்ஷணமாக்கி யுரைக்கிறார் (த்விதீயபாதத்தாலே) குற்றேவலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த்ருதீயபாதத்தாலே) அமர்சுவையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சதுர்த்தபாதத்தாலே) இவைபத்தும்வல்லார் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி வல்லாரையென்று) ஐஶ்வர்யநிவ்ருத்தி பர்யவஸாயியாயும் ஸர்வஸ்வாமித்வ பர்யவஸாயியா

ஸ—அமரர்கள் - தேவர்கள், இது ஸர்வஜநோபலக்ஷணம். தொழுது - ப்ரணாமம்பண்ணி, எழ - எழும்படி, ஸௌசீல்யநவேளையிலே யழகாலே பரவஶராய் திருவடிகளிலேவிழுந்து கிளம்பிக் கூத்தாடும்படி, அமரர்கள் - தொழுது - என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்கு தகாரலோபரூப டகாராதேஶம். அலைகடல் - அலையாகிற்கிற ஸமுத்ரத்தை, கடைந்தவன்றன்னை - மதித்தவனை, உக்திஶேஷ: - தன்னையென்று ஸாமாந்யோக்தியோகம், கடைந்தவன் - தன்னை-யென்கிறவிடத்தில் னகாரத்திற்கு தகாரலோபரூப றகாராதேஶமாயிற்று. இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வது - அமர் - அமர்ந்த, சேர்ந்தவென்றபடி. நிபிடங்களானவென்கை. பொழில் - உத்யாநங்களுடைய, வளம் - ஸம்பத்தைபுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாருடைய, குற்றேவல் - அந்தரங்ககைங்கர்யரூபமான, அமர்சுவை- அமர்ந்தரஸத்தைபுடைய, ரஸவத்தமானவென்றபடி. சுவை- ரஸம், ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே? இவைபத்தும்வல்லார்- ஸார்த்தமான இப்ப

(மூ)-ர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே ||கக|| ஆழ்வார் ÷ ணம்

ஆ — ருவாய்மொழிவல்லாரை, எம்பெருமான் ப்ராக்ருதங்களைப் போக்கித் திருவடிகளிற்கொண்டு போகப்பற்றாமை, முந்துறத் திருவடிகளிலே கொண்டுபோய், அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தபின்னை ஸூக்ஷ்மமான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளுமென்கிறார். * * * * கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-யும் ப்ரதானவிஷயங்களாயிருக்க அமரரோடிருக்கையாலே ஸஹவஸ ப்ராப்தியை வ-ஷ-விபாகச் செல்லக்கூடுமோ வென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானித்ருதியால்) பற்றுமையென்றது பற்றமைபாலேயென்றபடி. இப்படி ஸாதநானுக்கு விஷயவைலக்ஷண்யம் சொன்னதால் இவ்வுத்தர வாக்யத்திற்கு இத்திருவாய்மொழி வல்லார் விஷயத்திலே எம்பெருமானுடைய ப்ரீத்யதிசயப்ரயோஜநமோக்ஷத்திலே தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. உயர்விலமரரோடு சென்றென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இந்தவிசேஷி இருந்தபின்னையென்னுமதாவாலே) அந்தமில் - அபரிச்சின்னமான, பேரின்பத்து - ஆனந்தத்தையுடையரான இன்பம் - ஆநந்தம், அடியரோடு - நித்யஸூரிகளோடே யென்றபடி. அஞ்சிறை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகமானவென்று) தம்பிறவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யென்று) அறுவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (போக்கியருளுமென்று) * * * * ககூ

மூ — த்துப்பாட்டையும் அப்யஸித்தவர்கள்; அமரரோடு-நித்யஸூரிகளோடே, உயர்வில் - உத்க்ருஷ்டலோகத்திலே, பரமபதத்திலே யென்றபடி. சென்று - போய், தம்பிறவி - தங்களுடைய ஸம்ஸாரமாகிற அஞ்சிறையை - அழகான காராக்ருஹஸம்பந்தத்தை, சிறைக்கூடமாவது காராக்ருஹம், அறுவர் - விடுவர்களென்றபடி. கக௲

ஜந்மவோரா ஹ்யநஸ்தோஷாநபி ஸம்ஸயி ஸ்ரீதரே

ஸாஸ்வதாய நாஜ ஸஹஸ்ரவிஷயிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பத்துடை.)

ஸௌலப்யாத்ஸக்தஸம்ஶ்லேஷத அஜநிகதாரகாணாநந்த்ரி
வ்யாப்தாராத் ஸ்வஸர்வாஸக்தித: ஸ்தவஸம்ப்ருத ப்ராஹ்ம
ஸ்துத்யாவிர்பாவகத்வாத் । வ்யாக்யாவிவ்ருத்திவிஷ்ணோ
ஸார்வவிதரணாத் ஸர்வகாமப்ரதத்வாத் ஸ்வாநுஷ்டாநார்ஹ
ஜ்ஞாநாத் ஸ்ப்ருஹிதமுபதயா சங்கேஸநம் ஆஜ்ஞாஹ ॥௧௩॥

(ஸௌலப்யாத் ஸக்தஸம்ஶ்லிஷ்ட:) கடைவெண்ணெய் களவினில் ஆர்விடையாப்புண்டு - ஸக்தஜநங்களாலே கட்டுண்ணும்படி ஸுலபனாகையாலும், (அஜநிக அவதாரணாத் த்ரிவ்யாப்தாராத்:) இரண்டுபாட்டிலுமர்ம். நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய் - அமைவுடை நாரணன்மாயை - ஸார்வஜ்ஞ்யஸௌலப்யாதிகுண விஶிஷ்டனாய் ஸ்வாஸாதாரண ஸம்ஸ்தானத்தோடே வந்து அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிலமாவான தான் “விதரம்ஸ்வபாவ:” என்கிறபடியே ஸர்வநியாமகனான ஒருவனுக்கு பொருந்தும்படி ஸ்வஸ்வரூபமாகவந்து பிறக்கையாலும், (ஸர்வஸ்வாஸக்தித:ஸ்வாஸ) யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜநவ்ருத்தங்களாலேத்தனையேனும் தண்ணியரான மானஸவைஶ்வாநராதி ஸ்வாஜாதிகளான எல்லாரிடத்திலும் ஸநாஸ்ரயணீயனாகையாலும், (ந தஸ்ஸ்தவத:) வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்று வணங்கின பேர்களாலே ஸாத்யனாகையாலும், (ஸர்வஸ்வாயவ்ருஷ்டஸ்வாஸ) எணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரை நிறைந்தறின் - ஸவிஷயஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குகையாலும், (வ்யாக்யா விவ்ருத்திவிஷ்ணோ: - ஸார்வவிதரணாத்) நன்னெறியில் நாரணன் - உள்ளிரும் மிருபசையறுத்து - ஸர்வோபநிஷத்தீய வேதாந்தவேதோபநிஷத்ஸார்ஹ்யங்களிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தத்ஸர்மமான நியந்த்ருத்வத்தையும் விஹமாக உடைத்தாகையாலும், தன்னை ஓநவிலேவிஷித்தவாறே இதரவிஷயத்தில் நசையைப் போக்கி ஸவி

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஷயத்தில் ரோவியையுண்டாக்குகையாலும், (ஸர்வ்வகாலாச்ரய
ணீயத்வாத்) மாணுமேரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வது வலம் - ஆ
ச்ரயணத்திற்கு க்ஷணம் ஸதிஸந்தேஹமாயிற்றென்று கைவாங்க
வொண்ணாதபடி ஸர்வ்வஸமயத்திலும் ஆச்ரயணீயனாகையாலும், (அ
ஸுசிதயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவி
க்ரமாவதாரம்பண்ணி நிமிர்ந்தருளி ஸர்வஸமமாக எல்லார்தலையிலும்
திருவடிகளை வைக்கையாலும், எம்பெருமான் நிரவதிகஸௌல
ப்யவிஶிஷ்டனென்று 'பத்துடையடியவர்க்' கென்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார் ||கக||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ—(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி தர்ஶந ஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநத்தாலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம

இ— இப்படி ஸௌலப்யத்தை உபதேஶித்தவிவர் இன்னும் ஸக்தியோகாவயவங்களை உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு இத்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுக்குத் தூதுவிடுகை யவஸரமன்றோ; ஸம்பந்நாநுபவவிச்சேதத்தால் பிறந்த ஆற்றாமையால் செய்கிறாரென்னில்; ஆஹாரநித்ராதிவ்யாபாரங்களொன்றுமின்றிக்கே அநுபவைகதாநராயிருக்கிற இவருக்கு அநுபவவிச்சேதமுண்டோ; பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அபூர்ணராய் அதைப்பெறாமையாலேவந்த அவஸாதமே ஹேதுவென்னில்; இப்போதிவருக்கு நடக்கிறது மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பஹிரிந்த்ரியாநுபவமின்றிக்கேயிருக்க இவருக்கு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அபேக்ஷை ஸம்பவிக்குமோ; என்ன தர்ஶிப்பிக்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு அநுபவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது ஆஶ்ரிதர்க்குக் காணலாம்படியான அவதாரஸௌலப்யவி

ஆ — விஶ்லேஷத்தில் அபேக்ஷை பிறந்து, அதில் ப்ரவ்ருத்தராய் அது கைவாராமையாலே அத்யந்த அவஸந்நராய், எம்பெருமானுடைய ஸர்வாபராதஸஹத்வாதி குணங்களை அநுஸந்தித்து இப்படி குணவானானவன் நம்மைக் கைவிடானென்றுபார்த்து தூதவாக்யத்தினாலே ஸ்வாபிமதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யவ்யபதேசத்தாலே ஸ்வாபிமதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்.

இ — ஸ்ரீகோசமென்றபடி. உபஸம்ஹாரோபக்ரம ஜ்ஞானத்தாலே யவனை அதிஸாக்ஷாத்காரமாக அநுஸந்தித்தவாறே கண்ணாலேகண்டதாக ஹர்ஷித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானரென்று கருத்து. இப்போதிவர் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானரென்னுமிடம் "திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்றும், "அருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாள்" என்றும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்திக்கையாலே தோற்றுகிறதென்றபிப்ராயம். கைவாராமையாலே யென்றது — ஸஃபலமாகாமையாலே யென்றபடி. அவஸந்நராயென்கிறதற்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். அத்யந்த மவஸந்நராயென்றது — நம்பக்கல் தோஷதர்ஶநம் பண்ணிக் கைவிட்டானென்று கலங்கி ஆஶ்வாஸாநுஷங்கமும் விஹீனமாம்படி அவஸந்நராயென்றபடி. ஆனால் தூதுவிடுகைக்குப் பற்றுசுதானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுடைய வித்ராதியால்) இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு அபராதஸஹத்வமாகிற ஸத்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்கிறபடி. நநு? இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் தூதவாக்யத்தினாலே ஸ்வாபிமதத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறரென்னக்கூடுமோ; 'மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்றொருத்தி" என்று ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேசமாயன்றோ இத்திருவாய்மொழி யிருப்பதென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபிராட்டியினுடைய வித்ராதியால்) அநந்யார்ஹஶேஷத்வ தத்பாரதந்த்ர்ய ததேகபோகத்வ தத்விரஹாஸஹத்வாதிகளாலே தமக்குப்பிராட்டிமாரோடு ஸாம்யமுண்டாகையாலும், ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்ரீபத்நியினுடைய நிரதிசய

ஆ—எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி தன் முன்

இ—ஸ்வாநுபவ ஜ்ஞாநிகளை ஸந்தோஷவித்து வஸஸ்ராட்,வா
ஞாநு: வசுவதாக்ஷ ஸ்ரீயஜ்ஞஜவநசவஸ ம். யாஜ்ஞவ
யொசூஷவதஸ்து: வஸஸஹாவ ஜெநலாயய:” என்கிற ந்யா
யத்தாலே தாம் ஒரு நாயிகையாயிருந்தவனை ஸந்தோஷிக்க
வேண்டுமென்று ஆசைபிறக்கையாலும், தம்மை ஒரு நாயிகை
யாக பாவித்துக்கொண்டு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்த
ராய், அது ஸித்தமாகாதொழிந்தவாறே விரஹிணியைப்போலே
சோகாகுலராய், ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேசத்தா
லே ஸ்வாபிப்ரேதத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்று திருவு
ள்ளம். இப்படியிவருக்கு பாவபந்தமுண்டென்னுமிடத்தை
‘வாஞ்ஞாஸதாஸொஸஹாஸ்ய ஜ்ஞயவஸ்வஸமூ வஸஸா
‘வநீதவாத்ள வசூலஷமாயெவுருணிநிவஜக: ஜெபஸீ
வாரசம்த்ரும் । ஸகிஸூமாரவரித்ரா வரிணஜேதி ஜெநெ
ஸஹாவபவவரபிரா யொமகவராமதராகவுவிகிரிஸ விர
ஹா ஜெஸிகாவுதூஜஜுகா:” என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்
தாத்பர்யசந்த்ரிகையிலே ஜீயர் அருளிச்செய்தார். “ஸகீஸவ
ஸ்ரீரயவமெதாவிஜநயாதாம யசுகாஷிவிலயவவுஷ தாநா
க்ருதிநஸூக்ய । ஸம்ஸ்லேஷகயதவசும் யதிமொவிநமு
நம ஸ்ரீஸவமெவ ஜெநலாவிஹாமவஸநுவ:” என்று யாதவ
ாஸ்யுதயத்திலும் இவ்வர்த்தத்தை ஸமர்த்திப்பித் தருளினார்.
இப்படி யாழ்வார் நாயிகாபாவத்தை வஹிக்கையாலே இத்தி
ருவாய்மொழியை ஒருபிராட்டி வாக்யமாக உரைக்கக்கோலி அ
தில் முதற்பாட்டையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானோடி த்யாதியால்)
நாரைகளைக் கண்டென்றது-தன்னுடைய ஸ்ரீமதாஸ்ரமத்திலே தோ
ழிமாரும் தானும் விளையாடாநிற்கச்செய்தே தைவயோகத்தாலே
தோழிமாரும் ஸந்நிதிகளான ஒருபொழிலே எம்பெருமான்
ம்ருகயாவிஹாரத்தாலே வந்து ஸம்ஸ்லேஷித்து விஸ்லேஷிக்க மிக
வும் நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டி அவன்றானே வரப்பற்றாமை
யால் தான் அவனுக்குத் தூதுவிடநினைத்து அவ்வுத்யாநத்திலே
தன்முன்னே ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக்கண்டே

மூ— அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாய்

ஆ—னை ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறநாரைகளைக்கண்டு தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்திருக்கையாலே "தன்வார்த்தைகளையறியா"வென்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே அவற்றினுடைய ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்தைக் காண்கையாலே தன்னைப்போதி யளவுடையவாகக்கொண்டு அவற்றைக்குறித்து தன்னளவிலே வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யிடல்லாமையாலே அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும் ஔசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி; நினைத்தவிடத்தே நினை

இ— ன்றபடி. இதற்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே அந்வயம். வார்த்தையையறியாத திர்யக்குக்களைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகை அநௌசித்யமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தான் வ்யஸநாதிஶயத்தால்) இருக்கையாலே என்கிறதற்கு மாட்டாதேயென்கிறதோடே அந்வயம். தன்னைப்போதி - தன்னைப்போலே அளவுடையவாக - ஶக்தியுக்தங்களாக, கொண்டு - உத்ப்ரேக்ஷித்து என்றபடி. பேரளவுடையரான பெருமாளும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளும் விரஹம் ப்ரஸக்தமானவாறே யாதாயாதநிரபேக்ஷரன்றிக்கே "அஶோக ஶோகாபநுத" என்றும் "ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம்" என்றும் அலற்றும்படி கலங்கினைப்போலே யென்று கருத்து. அஞ்சிறைய சேவலுமென்று புருஷபக்ஷியையும் ஔசித்யத்திலே ஸமந்வயிக்கிற இவள் மடநாராயென்று ஸ்த்ரீபக்ஷிமாத்ரத்தை ஸம்போதிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் - (அவற்றைக்குறித்து ஔசித்யாம்) தன்னளவிலேயென்றது - தன்விஷயத்திலே யென்றபடி, தன் வ்ருத்தாந்தவிஷயமாகவென்கை. சேவல் - புருஷபக்ஷி, நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாளென்றதோடே அந்வயம். அஞ்சிறைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தவி

ப— அளியத்தாய் - க்ருபாவதியான, அளி - க்ருபை, அளியையுடையவன் - அளியத்தான், ஸ்த்ரீஸம்போதி: - அளியத்தாய், அஞ்சிறைய - அழகியதான சிறையையுடையவளான,

மூ— நீயுநின் * அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவாவென்றெனக்கரு
ளி * வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்

ஆ—த்தம்போதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களை யுடைய
யாய், ஸம்ஶ்லேஷத்தையே யாத்ரையாக உடையையாய், ஸர்வா
ஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்த நீ யென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி ஆ
ஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த ஸர்வநிரஸநஸமர்த்தனான பெரியதிருவ

இ- த்யாதியால்) இங்கு உபகரணங்கள் - பக்ஷங்கள், இத்தால் ஜ்ஞாநத்ரவ்யாத்மகமான ஸாதநமும் சொல்லிற்றாயிற்று. மட ஶப்தத்தை ஸுகுமாரமாக்கி அதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தை இத்யாதியால்) இத்தால் விரஹவ்யஸநாநபிஜ்ஞத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று. அளியத்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வாஸஹிஷ்ணுவுமாயென்றபடி. இத்தால் காருணிகத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்வதாஸிகையிலே சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும் பேடையைநோக்கி சொல்லுகிறாளென்றதாலே நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயென்றது ஸமுச்சயார்த்தம். ஆவாவென்றெனக்கருளி யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) வெஞ்சிறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய வித்யாதியால்) புள்ளுயர்த்தார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யா

ஸ— சிறை - சிறகு, மடநாராய் - ஸுபாநநாராய், மடப்பம்- ஸுகுமாரம். நீயும் - ஸாவதியையான நீயும், நின் - உன்னுடைய, அஞ்சிறையசேவலுமாய் - ஶோபநபக்ஷஶாலியான பர்த்தாவுமாய், இருவரும் கூடிக்கொண்டென்றபடி. ஆவாவென்று - ஹாஹாவென்று, என்னுடைய தஶையைக்கண்டு ஶோகாவிஷ்டராயென்றபடி. எனக்கருளி - என்பக்கல் க்ருபைபண்ணி, வெஞ்சிறை - உக்ரங்களான பக்ஷங்களையுடையனை ஆஶ்ரிதஸர்வவிரோதிநிரஸநக்ஷமங்களான பக்ஷங்களையுடையனை யென்றபடி புள் - பக்ஷியாலே, கருடனாலேயென்றபடி. உயர்த்தார்க்கு - வஹிக்கப்பட்ட வெம்பெருமானுக்கு,

மூ— தென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் * வன்சிறையி லவன்வைக்கில்

ஆ— டியை திவ்யாவதாரமாகவுடைய வெம்பெருமானுக் கென் விடுதூதாய்ச்சென்று என்திறம் சொல்லவேண்டுமென்றபேக்ஷித்து ப்பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே சொன்னவார்த்தையை யனங்கீகரியாதொழியிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்த னவாகக்கொண்டு அப்படி ஸ்ரீகவத்ஸனான அவன் ஸம்ஸ்ரீகரி

இ- தியால்) என்விடுதூதாய்ச் செல்லவேண்டுமென்று முற்பட ப்ராத்தநம்பண்ணி சென்றக்காலி த்யாதியாலவை நலிந்திகூடாமையாவிந்த ப்ராத்தநமிங்கே ஸபலமென்று நினைத்தருளிச் செய்கிறார் (என்விடுதூதாயி த்யாதியால்) என்திறம் - என்விஷயம், என்விஷயமான வார்த்தையை யென்றபடி. தூதுபோகக் கூடாதென்றவை சொல்லாதிருக்க சென்றக்காலென்செய்யுமென்று சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) அவைபோகாதிருந்தது வன்சிறையிலவன் வைக்கிலென்கிற ஸாமீபாலன்றிக்கே வாதஸ்நஹிஞூமெயாலே யாயிருக்க அவற்றைக்குறித்து சொல்லுகிற இந்த தாமீபவாதம் ஸஸம்ரமமென்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவித்யாதி) கொண்டென்றது - ஹ்ருதித்தென்றபடி. இப்படி ஹ்ருதித்துச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஸஸாம்ரமத்மில்லையென்றதாயிற்று. வைக்கிலென்கிற யத்யர்த்தாலே வன்சிறையில் வையானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) அவனென்கிற ப்ரஸித்தவஸ்நிர்தேஸத்திற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவத்ஸனனவென்று) "வஸிஷ்டோ ஹநுமாந், வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" இத்யாதிகளிங்கே யபிப்ரேதங்கள். வன்சிறையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ஸ—என்விடுதூதாய் - என்னாலேவிடப்பட்டதூதாய், சென்றக்கால்-போனால், அவன் - அந்தவத்ஸனனவன், வன்சிறையில்-வலியசிறையிலே, த்ருடமானகாராக்ருஹத்திலென்றபடி, வைக்கில் - வைத்தானாகில், உங்களைபிதிஸேஷ:. வைப்பு - நிவேஸத்

ரு— வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ * * ||ர||

ஆ—யாதேழிபுமோ; அவனென்வார்த்தையை ஸ்வீகரியாதொழிகையாகிற வன்சிறையிலுந்தன்னைவைக்கில் அத்தனையுமெனக்காகப்பட்டாலாகாதோ, என்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறாள். * * * * க||

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருந்தவாறே சில்குயில்களை நோக்கி; தன்னழகாலே என்னைத் தோற்பித்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாழியால்) விஷ்ணோர்வீர்ய ஸஹஸ்ரனானவன்பக்கல் ஈச்வரத்வ நாரகாராக்ருஹவாஸ நஸம்பந்தம் ஸம்ஹாவிதமல்லாமையாலே இவ்விடத்தில் வன்சிறைபாவம் ஸௌலப்ய க்ருதாஞாதாநஸ்வீகாரவாபமென்று கருத்து. வைப்புண்டாலென்செய்புமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையுமிதாழியால்)- இவளுக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொன்னது பிராட்டியினுடைய வாக்யமாகச் சொன்னபடி. வராஹமாகச்சிறையிருக்கை ஸ்வஸ்வரூபமன்றோவென்று ஸ்வமோஹீவ்யலிபியாலே சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. என்றே செய்யவேணுமென்றது - சிறையிருப்பை ஒப்புக்கொண்டே ஈச்வரத்வமும் செய்யவேணுமென்றபடி. * க||

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரைகளைத் தூதாகத் தான்வரித்திருக்க அதன்மேலே கோகிலங்களை வராயிருப்பானென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிதாழியால்) நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லவென்கிறதோடே ஸ்வயம், செய்யதாமரைக்கண் என்கிறது ஹேதுகர்பவிசேஷமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயென்று)

ஸ— தை, அந்த காராக்ருஹநிவேஸத்தையென்றபடி. உண்டால்- ஸங்கல்பித்தால், என்செய்யும் - என்ன ஸ்வத்வத்தையுண்டாக்கும். ஒரு ஸ்வத்வத்தையும் உண்டாக்காது; ப்ராணாபாயமேயாமென்று கருத்து. அந்த காராக்ருஹநிவாஸத்திவிசேஷ. ஓ என்றஸ்வத்வயம் கூடாதது கூடுமோவென்றபடி. * க||

மூ— என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதா * யென்
செய்யுமுரைத்தக்கா லினக்குயில்காணீரலிரே * முன்செய்
த முழுவினையாற் றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *

ஆ—தடிமையாக்கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ் சொன்னாற்றுமென்செய்யுமென்று சொல்ல அவையும் பேசாதிருந்தவிடத்தில் சொல்லும்வார்த்தையைக் கேட்டுப்போகைக்கு நின்றனவாகக் கொண்டு, என்னுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரவாவஸ்தத்தாலே

இ- என் என்கிறவுதத்திற்குப் பெருமானார்க் கென்கிறதோடே ஸம்பந்தமென்று நினைத்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இத்தால் அவன்திறத்தில் தனக்குசேஷம் கூடாதென்கிறாரென்று கருத்து. என் தூதாயென்செய்யுமுரைத்தக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) என் தூதா யென்கிறவித்தாலேதானே என்னுடைய வ்ருத்தாந்தம் அவனுக்கு விஜ்ஞாபநீயமென்றிவ்வம்சம் ஸித்தமாயிருக்க முன்செய்தவித்யாதியான விஜ்ஞாபநப்ரகாரம் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையுமித்யாதியால்) கொண்டு - ஹ்ருஷித்து அப்படி ஸித்தமானாலும் வாய்வார்த்தையுங் கேழ்க்கைக்காக நின்றனவென்று ஹ்ருஷ்டையானாளென்றுகருத்து. முன்செய்த முழுவினையாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் என்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ— இனக்குயில்காள் - ஸவிமந்தங்களான கோகிலங்காள்? இனம் - ஸங்க:, என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானார்க்கு - என்னுடைய ஸ்வாமிதாஸ்வஸம்பந்தரான ஸ்வாமிக்கு, என் தூதாய் - எனக்குஉபகாரராய். உரைத்தக்கால், - என்வார்த்தையை விண்ணப்பம் செய்தக்கால், என்செய்யும் - என்னகுற்றத்தையுண்டாக்கும், நீரலிரே - நீங்களல்லிகோளே, உபகாரஸ்வபாவிகளான கோகிலங்களல்லிகோளோவென்றபடி. ஆகையால் உங்கள்வார்த்தையை அவனுகேட்குமென்று கருத்து. முன் - பூர்வஜந்மங்களிலே, செய்தமுழுவினையால் - செய்த புண்யவிசேஷத்தாலே, திருவடிக்கீழ் - ஸ்வாமி ஸந்நிதியத்திலே, குற்

மூ—முன்செய்ய முயலாதேனகல்வதுவோ விதியினமே ‖௨‖
விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள் *
மதியினாற்குறள்மாணாயுலகிரந்தகள்வற்கு *

ஆ—உன்திருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்குப்பண்டு ஸாத்யம்பண்ணப் பெற்றிலேன். இனியுன் திருவடிகளை நானகன்றேபோமித்தனை யோ? வென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். * ௨॥
(விதியினால்) ஹாவம்பண்ணிறு லதுமாளுந்தனையும

இ-(உன்திருவடிகளில் அடிமையென்று) செய்யமுயலாதேனென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்கைக்கிதர்ழியால்) இனாகல்வதென்று சுமயிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இ னியிதர்ழியால்) இனியென்றது இன்னுமென்றபடி. என்றுசொ ல்லுங்கோளென்றது சுஷ்யாஹாதம் * * * ௨॥
மூன்றும்பாட்டு.
உன்னுடையவினையானது கூடிமெல்லா மநாஹவிக்கானும் மாளாதென்று எம்பெருமான் சொல்லாதிருக்க, மதியிலேன் வ ல்வினையே மாளாதோவென்றிப்படி யிவள் சொல்லுவானேனென் ன சுவதாரிப்பிக்கிறார் (வாவதிதர்ழியால்) வேண்டாவோவெ

ஶ—றேவல் - சுகைமமெகைகபத்தை,செய்ய-பண்ண.முன்மு யலாதேன் - வஹவத்ஷ்யாமியாதநான், மெகைகயத்யாஹ பலாதேன் ஷாகவத் வஹகஷ்தங்களைப் பண்ணுதநானென்றபடி. இன மும் - இன்னும், ஐகவோமுமென்றபடி. அகல்வதுவோ - விஶ்லே ஷித்துப்போமித்தனையோ, விதி - ஸகவித்தது. * ௨॥
விதியினால் - ஸாத்யத்தாலே, பெடைமணக்கும் - ஸ்ரீவசுஷி களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துநிற்கிற, மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம். மென் னடைய - ஊஷமஜநஸாமிகளான, நடையழகாலே அவனை வ ஶீகரித்து காயங்கொள்ளவந்தானவென்றபடி. அன்னங்காள்? ஹம்ஸங்கள்?, மதியினால் - "ஷதநஷயொஷயாஷாவிஹ க்கு" மென்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே இந்த்ரனுடைய சுவெசுஷிக த்திற்கு ஸம்முமம் உஹவிக்கு ஸமும்வாராதே அவனுக்கு காயமாம்படியான வாசிவாதாயத்தாலே, குறள்மாணாய்- வாமநவஹவாரியாய், மாண் - ஶாஹவகன்; உலகிரந்தகள்வற்கு-

மூ—மதியிலேன்வல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி *
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே * ௫

ஆ—நாஹவிக்க வேண்டாவோவென்னில்;என்னுடைய பாவமேயோ காயமெல்லாம நாஹவித்தாலும் மாளாததென்றொருத்தி மதியெல்லா முள்கலங்கி யறிவிழந்தாளென்று,தன்னுடைய

இ— ன்னில் - வேண்டாவோவென்று சொன்னானாகில்,இதற்குத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்கிறதோடே ஸங்கம். பின்னையுமந்த கொடுமைகள் போகாதிருந்தவாறே பாவம்மாளுந்தனையு மநாஹவிக்க வேண்டாவோவென்று எம்பெருமானருளிச்செய்தானாகிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உக்திவ்யூஹித்ததுக்குச் சொல்லுமுத்தரத்தை தன் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே கலங்கி, ஸம்ஸங்கமாக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளென்று ஸாமதிசொல்லித்தாயிற்று. இத்தனைகலங்கித் திலளாகிலிவள்பிரிந்த விஷயத்துக்கும், நாட்டார்பிரிந்த விஷயத்துக்கும் வாசியின்றிக்கே யொழியுமென்று கருத்து. மாளாதோவென்கிற விடத்தில் ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (காயதித்யாதியால்) விஷயஜீவாவமாளு லஸரக்ஷணத்திலே மாளலாமோவென்று உபாயாஹமஹிதமென்று கருத்து. மயங்குமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அறிவிழந்தாளென்று) ஷிதீபவாஞத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) என்னீரே

ஶ—யோகத்தைபாவித்தவனுகனுக்கு,வாஙோவகாரதிவ்யசேஷ்டிதத்தாலே யென்னை வஶீகரித்தவனுக்கென்றபடி. மதியிலேன்—ஊதிஹீனையான வென்னுடைய, போம்போது தகையமாட்டாத மதிகேடியான வென்னுடைய வென்றபடி. வல்வினையேயோ - க்ரூரமான பாவமேயோ, மாளாது - காயமெல்லாம நாஹவித்தாலும் நஶியாது. என்றொருத்தி - ஒருத்தியென்றால் அவன்தானே அறியுமென்று கருத்து. மதியெல்லா முள்கலங்கி - வ்ருத்திகளெல்லா முள்ளுங்கூடக்கலங்கி, சத்வஜம் கலங்கியென்றபடி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள், ஆலென்று விஷாதத்யோதகம். என்னீரே - என்னுங்கோள், இப்படி சொல்லுங்கோளென்றபடி. * * * ௩௫

மூ—என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத* வென்னீலமுகி

ஆ—இவ்வஸ்துக்களாலேயென்னைத்தோற்பித்தவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே ஸாரஸ்யம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ௩

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப் பிரியிலொரு க்ஷணகாலமுந் தரிக்க மாட்டாத ஸ்வபாவை யென்னுமிடத்தை யறி

இ-யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லுங்கோளென்று)விதியினலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தால்) தங்களுடைய ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலென்றபடி. இவளுடைய ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே யென்னவுமாம். அவைகளுடைய விரஹக்லேஶத்தை யிவளுக்குப்பார்க்கவேண்டாதபடியாகவும் அவை விரஹத்தாலே ஈவஸனங்களாகாதே ஸ்வஸ்தகாயக்ஷணங்களாம்படி ஸம்ச்லேஷித்திருக்கையு மிவளுடைய ஸௌஹார்த்தாலேயிறே. பெடைமணைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸ்வாதித்ர்யாதியால்) * * * * ௩

நாலாம்பாட்டு.

என்னீர்மை கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணித்ராஷி யறிந்துவைத்தென்னுமளவாலே) க்ஷணகாலஸ்வபாவத்தாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸுஸ்திதையாகிறது, எங்ஙனேயென்னில்; பின்னையுமந்த ஹம்ஸங்கள் போகாதிருந்தவாறே ஈத்ருஶஜீவக்ஷணம் விளம்பமன்றிக்கே, கதிபய காலாநந்தரம் வருகிறோமென்றருளிச்செய்தானாகிற் சொல்லுவதென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்து க்ஷணகாலவிரஹத்திலும் தரிக்கமாட்டாத வென்விஷயத்திலே, கதிபயகாலவிளம்பந்தான் சொல்லுகையுக்தமோவென் றெம்

ஶ—என்னீர்மை - என்னுடையஸ்வபாவத்தை, கண்டு - ஸம்ச்லேஷதஶையிலாயிருந்த சேஷ்டிதாதிகளில் ஸம்விகாரத்தாலே ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டுவைத்து, இரங்கி - க்ருபைபண்ணி, இதுதகாதென்னாத - இந்த விரஹ மிவளுக்கு யோக்யமன்றென் றெண்ணாதவரான, என்னீல முகில்வண்ணற்கு - என்னுடையவு

மூ—ல்வண்ணற்கென் சொல்லியான் சொல்லுகேனோ* நன்னீர்மை
யினியவர்கட்டங்காதென் றொருவாய்ச்சொ * ன்னீலமக

ஆ—ந்துவைத்தென் பக்கலிலே க்ருபை பண்ணி; இவள் நம்மை ப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்ல" வென்று பாராதவர்க்கு நானென்ன வார்த்தையைச் சொல்லுவதென் றெம்பெருமானை யின்னாதாய்? பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயி

இ—பெருமானை வெறுத்துச்சொல்லுகிறாளென்றிப்படி ஸங்க்ஷிப்த விதையாயிற்று. அறிந்துவைத்தென்றது - ஸம்ஶ்லேஷ ஸமயத்தில் அணைத்தகை நெகிழ்ந்தவளவிலே வெளுத்துவருகிறபடியைக்காண் கையாலே அறிந்திருந்தென்றபடி. இரங்கியென்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (என்றி த்யாதியால்) இதுதக தென்னாதவென்னீல முகில்வண்ணற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் - (இவளி த்யாதியால்) என்சொல்லியி த்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நானி த்யாதியால்) இன்னாதாயென்றது - வெறுத்து நிராபேக்ஷையா யென்றபடி, இப்படியொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேனென்று நிவ்ருத்தையானவள் திரும்பவும் ஸந்தேஶஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி த்யாதியால்) மாட்டாமையா லே யென்கிறதற்கு அன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல என்கிறதோ டே அந்வயம். நன்னீர்மையென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவளுடைய

ஶ—ரான நீலமேகவண்ணற்கு,யான் - நான், என்சொல்லிச்சொ ல்லுகேன் - எந்த வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லி ஸந்தேஶஞ் சொல்லக்கடவேன், ஓவென்றது நிர்வேதஸூசகம். நன்னீர் மை - நல்லவுயிர், உமக்காஶ்ரயணீயமாம்படி. நன்றானவுயிரெ ன்றபடி. இனி - இத்தனைக்குமேல், அவர்கள் - அவர்பக்கல், கள் என்று ஸப்தம்யர்த்தம். அவரென்கிற பஹுவசநோக்தி தான் நாயிகையின பஹுமாநத்தாலே உக்திதங்கள் வா ர்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதெ ன்று, கள் - தங்காதென்னுமிடத்தில் - ளகாரத்துக்கு தகா ரேவரேஷயோ: புஷ்பமேஷு:. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவா ர்த்தை சொல்லுதலை, நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்லநீலவர்ண

மூ—ன்றில்காணல்குதிரோநல்கீரோ * ।ச॥
நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் வினையேற்கே *

ஆ—ரானது இனியவள் பக்கலிலோ நக்ஷணஜாதமுந் தங்காதென்றொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்று சிலவன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல, அவையும் போகாதிருந்த விடத்தில் இத்தனையுஞ்சொல்ல வல்லிகோளோ மாட்டிகோளோ வென்கிறாள். ச॥

(நல்கி) ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளி யவர்களுடைய வநிஷ்டங்களை யெல்லாம்போக்கி ஸஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனுடை

இ—வித்யாதியால்) இனியவர்கள் தங்காதென்றொருவாய்ச்செல் லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) பதின்காற்சொன்னால் மறுத்தாரைச்சொல்லுமாப்போலே முதல் வார்த்தையிலே நல்குதிரோ நல்கீரோவென்று சொல்லக்கூடாமையாலிந்து அஸாமஞ்ஜஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (செல்லவேணுமென்று) அவற்றிற்கு வபேக்ஷகாணாதிருக்க உபேக்ஷித்தாரைக்குறித்துச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லக்கூடுமோ வென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவையுமித்யாதியால்) நல்குதிரோ வித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுமித்யாதியால்) இத்தனையுமென்றது - இவ்வுக்தார்த்தத்தையுமென்றபடி ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பொழிலேழுமென்கிறது ஸ்வகாரணாநாரணமாக உபலக்ஷணயாஸர்வத்வமென்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நல்கித்தான் காத்தளிக்குமென்கிறவிடத்தில் அஸாமஞ்ஜஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமேத்யாதியால்) காத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவரீத்யாதியால்) நல்கியென்கி

ஸ—கெளணுவக்ஷிகாள்?, நல்குதிரோ நல்கீரோ - உபகரிக்கவல்லிகோளோ மாட்டிகோளோ, நல்குகை - ஸ்நேஹமும் ரக்ஷணமும், நிறமவனைப்போலேயிருந்து செயலுமவனைப்போலே யாகிறதோ, என்னுடையவபேக்ஷிதஞ் செய்கிறீர்களோ மாட்டீர்களோவென்றுகருத்து. * * ச॥

மூ—நல்கத்தானாகாதோநாரணனைக்கண்டக்கால் * மல்குநீர்ப்பு னற்படப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே * மல்குநீர்க்கண்ணே

ஆ—வெம்பெருமானுக்குநான்செய்தபிழையைப்பொறுத்தென்னோ டுகலந்துபரிமாறவேயோ ஆகாதென்று சொல்லி, பின்னையவன ருளிச்செய்தருளின வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து

இ—றதையுரைக்கிறார் (ஸஸ்நேஹமாகவென்று) அளிக்குமென்கிற தையுரைக்கிறார் (ரக்ஷித்திதீ்யாழியால்) இதில் ஸவிதாயத்மரு ளிச்செய்கிறார் (வாஜெ கீ்ஜியால்) யஆ - நாரணன்ஸ்வ்வத் துக்குத் தாதுபத்மருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். காரணத்வா ஜிகள் நாராஸ்வவிவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. என்னையிப்படியு வெக்ஷித்தாலெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கையாலே வஸிவத்ணமான தன்னுடைய நாராயணத்வம் விசுஷமாகாதோ வென்று அ றிவியுங்கோ ளென்கிறுளென்றபிவ்ராயம். எம்பெருமானுக் கெ ன்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறதோடயம். விணையேற்கேயோ நல்கவாகாதென்றநுபித்துத் தாதுயத்மருளிச்செய்கிறார் (நாணி

ஸ—மல்குநீர் - வூவஹஜலமான, புனற்படப்பை - நீர்நிலத் திலே. புனல் - ஜலம், படப்பை - கொடித்தோட்டம், இரை - ஆஹாரத்தை, தேர் - பிள்ளைக்காகத்தேடாநின்ற, வண்சிறுகுரு கே - ஔதாயத்தையுடைய வாலஸாரஸவக்ஷியே?, வண் மை - ஔதாயமும் அழகும், வாரயமாஹாரந் தேடிக் கொடுக்கும்படியான ஔதாயத்தாலுந் தூதுபோம்படி சிறு மையாலுண்டான ஸரீரலாவவத்தாலும் உபித்யொஹ்யதை யுனக்கு வாஷ்ஜெயென்றுகருத்து. நாரணனைக்கண்டக்கால்- நாராயணனைக்கண்டவளவிலே, பொழிலேழும் - ஸவ்வலோக ங்களையும், ஸவத்தாக்களையு மென்றபடி. பொழில் - லோக ம், தான் - ஸயமேவ, அவர்களுடைய நல்குதலை யவெக்ஷி யாதே யென்றபடி. நல்கி - ஸஹித்து, தன்பேறாக வென்ற படி. காத்து - நிவ்ருதாநிஷ்டங்களாக்கி, அளிக்கும் - ரக்ஷிக் கும், தான் - இப்படி ஸவ்வரக்ஷகனானதான், விணையேற்கே யோ - வாவிஷ்டையான வெனக்குமாத்ரமோ, தன்னுடைய

மூ— ற்கோர்வாசகங்கொண்டருளாயே ।௫॥ அருளாதநீரருளி

ஆ—எனக்குச்சொல்லவேணுமென்றுசிலகுருகுகளைஇரக்கிருள்.

இ- த,ாழியால்)ஓகாரத்தைபிடீகே சுவயித்தது உவாஸம்ஹாவிவ) க்ஷு,ஷமும். நான்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி யென்கிறவித் தாவிப்பாட்டுக்கு ஸமதிஸ்ஙிவிசேஷ. எங்ஙனேயென்னில்; க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்று கீழ்ப்பாட்டிற் சொன் ன்வாறே, சுவபாயம் ஸ்வரூபமகையாலே ஸஹியாதேதீரு மோவென்று எம்பெருமானுமேபெக்ஷித்தாளுகிற் செய்வதென்னென் ன? சொல்லுகிருளென்று ஸமதிஸ்ஙிவிசேஷ. மல்குநீர்க்கண் ணேற்கென்கிறதை ஸம்ஹவிக்கிருர் (எனக்கென்று) அருளா யென்பதற்குத் தாதயஷமருளிச் செய்கிருர் (சொல்லவேணுமெ ன்று) * * * * ௫

ஆரும்பாட்டு.

எம்பெருமானுடைய ஸவஷாஸவஷவிய ஸம்ஸ்லேஷங்க ளையு மபேக்ஷியாநின்ற விவளிப்போது ஸ்வீயியிலே யொருநா ளெழுந்தருளுகிற காலத்தை யொருவஸ்ஷாஷமாக வ

ஸ— வளாயிருந்தும் நடேடாடொத்த ரக்ஷணமுமில்லாதபடி. ஷாவிசேஷயான வென்விஷயத்திலே காலமேவென்றபடி, நல்கவாகாதும்ஸஹிக்கவாகாது, என்று சொல்லியென்றபடியா ஷாயஷம். மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு - ஸ்வஷஉஷ்ணநெமெ்து யானவெனக்கு, அவற்றுக்கு உமெயெபிறக்குப்படி தன்உமெஸ யைச் சொல்லுகிருள். ஓர்வாசகம் - ஒருஷ்து்தரம், கொ ண்டருளாய் - கொண்டு ஸாதித்தருளவேணும், அருளாவென் கையாலே தியக்காகிலும் ஹவஷிஷயொவகாரசுர்திறத்தி லு வவாஷோக்தியொழிய கேவலோக்தி நடக்கலாகாதென்று ஸ ஷிதம். * * ௫।

அழி - ஹம்ஸீரமன, சிறுதிருவடியைப்போலே சொன்ன காயஷத்துக்குமேலே சிலகாயஷஞ்செய்யுப்படி யஹாயஷாஸி யானவென்றபடி. வரி - அழகியதான, வரி - அழகு, வண்டே - ஷூவாயாஸ ஹுஸமே? அருளாழியம்மானைக் கண்டக்கால் - ஷூவாயாஸ

மூ— யவராவிதுவராமுன் * னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதி யொருநாளென் * றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி * யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே கூ॥

ஆ— (அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக் கடவோமாகிலு மத்யேவிஷ ஷ்ரூபான வவளுடைய பிழைகளைப் பொறுத்து அவளோடே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலே வரும் காருண்யாதி குணங்களும் வேண்டா வென்றிருந்தீராகிலவளுக்குச் சொல்லுவதென்னென்னில், அவளோடு கலந்துபரிமாறுகை திருவுள்ளமன்றாகிலும், உம்முடைய க்ருபைக்கும் ஸர்வரக்ஷகத்வத்திற்கும்

இ— பேக்ஷிப்பனேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாருடையவிக்ருபாதியால்) இப்படி வண்டுகள் ஶங்கித்ததாக ஹ்ருதித்துச் சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. காருண்யாதியென்கிறவிடத்திலாதி ஶப்தம் ஸர்வரக்ஷகத்வம். தாம் அல்லாதாருடன் ஸம்ஶ்லேஷித்தால் வருமவத்யத்திற்காட்டில் நாராயணத்வம் விசேஷமாய்த் தாகிலு மகத்வமையுமென் றிருந்தாலுமிலென்றபடி. அருளாதநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளோடேயிசூராதியால்) அருளியென்கிறதிலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையவிசூராதியால்) ஶேஷஹாநிவந்தாலும்வரலா

ஸ— ஸாக்ஷஸரீயாராதனை ஸ்வாமியைக்கண்டவளவிலே, அருளாதநீர் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு க்ருபைபண்ணாதநீர், அருளி - வீயியிலேயெழுந்தருளுகிற சாத்ருக்குக்கு க்ருபைபண்ணி, அவராவி - அவளுடையப்ராணன், துவராமுன் - ஶோஷமாவதற்கு முன்னே ஶரணாவமிழைக்கு முன்னே யென்றபடி. அருளாழிப்புள் - க்ருபையோடுகூடமான பக்ஷிராஜனை, ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டா, அவர்வீதி - அவளுடைய வீதியிலே, கடவீர் - நடத்தியருளவேணும், யாமும் - நாங்களும், என்பிழைத்தோம் - என்னபராதஞ்செய்தோம், வாராததாமேயென்றியே நாங்களுமென்னதப்பு செய்தோமென்றபடி. என்றிது - இந்தவிரண்டுவார்த்தையையும், சொல்லியருள் - சொல்லவேணும், அருளென்று உபசாரோக்தி.

* * கூ॥

ஆ— தாழ்வாராமே யவளுஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அவள்முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனை பெரியதிருவடிமேலேறியருளி யாச்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவெழுந்தருளும்போது, பெரியதிருவடியை யொருநாளந்தத் தெருவேகடாவி யருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங்கடவதன்றென்னில், இம்மாத்ரத்தையுஞ் செய்தருளா தொழிகை

இ-ம். ஸவச்யம் வரப்போகாதென்றருளாதிருக்கிறவனை யருளச்சொல்லக்கூடாமையா லிவையெல்லாமிங்கே யபிப்ரேதங்களென்றுகருத்து. அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) க்ருபைபண்ணியென்றது வீதியிலே எழுந்தருளுகிற மாத்ரத்துக்காகிலும் க்ருபைபண்ணியென்றபடி. அவராவிதுவராமுன்" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளித்யாதியால்) பின்பு க்ருபைபண்ணிலென்னுடைய வ்யபேக்ஷிதஞ் செய்தீராகீரென்கிறாளென்றுகருத்து. அருளாழி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) பரமகாருணிகனாகையாலே யவனைக்கொண்டு வருமென்றுகருத்து. அவனுக்காகவவள் வீதியிலேவருகையும் நமக்கவச்யமென்றிருந்தாலோ வென்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக த்விதீயவாக்யத்திலே யபிப்ரேதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமேலே யித்யாதியால்) ஸந்நாஹம் வருகையாலே அவச்யம் வாராதென்கிறாளென்றுகருத்து. புள்ஶப்தத்தை யுரைக்கிறார் (பெரியதிருவடியையென்று) கடவீரித்யாதிக்கநுபக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) ஒருதெருவிலே பலகாலம் போகப்புக்கவாறே வெறுமனன்றென்று ஶங்கியார்களோவென்றவன் சொல்லாமைக்காக வொருநாளென்கிறாளென்று கருத்து. தன்னிடத்திலே யபராதங்களை யாரோபித்திருக்கிறவிவள்யாமுமென்பிழைத்தோமென்னக் கூடுமோவென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மாத்ரத்தையுமித்யாதியால்) ஸம்ச்லேஷியாதொழிகைக்குத்தான் பிழைசெய்தோமே

மூ — என்பிழைக்கோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற *

ஆ — க்குநாங்களென்னபிழைசெய்தோமென்றித்தை, ஸர்வேச்வரனான திருவாழியை யேந்தி ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டு தன்னைக்கொண்டாடியிரக்கிறாள். * ௬॥

(என்பிழை) தன்னைப்பிரிந்து படுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே யெலும்பிலே பிழைகோத்தாற் போலே யென்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செய்தேயும், தன்கூறுமிவை யொன்றும் நினையாதே

இ - யாகிலும் வீதியிலே யொருக்காலெழுந்தருளாதொழிகைக்கும் பிழைசெய்தோமோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. ஸர்வஸாக்ஷித்திலென்றென்கிற வர்த்தத்தை இங்கே யாகர்ஷித்துக்கொண்டு இது என்கிற ரூபத்தை யுரைக்கிறார் (என்றித்தையென்று) அருளாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அருளாழியம்மானையென்கிறது ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வாபதமென்று கருத்து, சொல்லியருளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லவேணுமென்று) ஆதிவரிவண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டித்யாதியால்) ௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

உடம்பிழைக் கோப்பதென்னாதே என்பிழைக்கோப்பதென்றதாலிவளுடைய ஶரீரஸம்ஶ்லேஷமென்று தோற்றுகையால் முன்புற்ற வ்யஸநமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பித்யாதியால்) என்பிழைக்கோப்பது போலவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எலும்பிலேபித்யாதியால்) பனிவாடையீர்கின்றவென்றதற்குத் தாத்பர்ய ×கிறார் (பனியித்யாதியால்) என்பிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்கூறுமிவை

பத — என்பிழைக்குமிளங்கெளிபே - எலும்பைச்சேர்க்கிற வாரோஹமோ?, என்பு - அஸ்தி, இழைக்கை - சேர்க்குகை, பனிவாடை - ஶீதளமான பனி, - ஶீதம், என்பிழைக்கோப்பதுபோல - எலும்பிலே நூலிழைகோர்க்குமதுபோலே ஸூக்ஷ்மமாய், ஈர்கின்ற - ஈர்கின்றது, அவக்ரோதவம். ஈர்கை -

மூ— வென்பிழையே நினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க் * கென்
பிழைத்தாள் திருவடியின் றகவினுக்கென் றொருவாய்சொல் *

அ— யென்பிழையை நினைந்தருளியருளா திருக்கிறவருக்கு, நானே தேனும் பிழைசெய்தால் தம்முடைய க்ஷமைக்கு விஷயமல்லா ததொருபிழையு முண்டோ, என்றொருவார்த்தை சொல்லவேணும் உன்னுடைய நிறத்தைக்காட்டியு மவனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லியு மென்னுடைய வெறும்மை யிழைக்கிறவிளங்கிளியே,

இ— பொன்றும் இத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்தை யுரைக்கிறார் (என்பிழையி த்யாதியால்) வினைபேற்கென்று கீழ்ச் சொன்னவிவளிங்கே என்பிழைத்தா ளென்னக் கூடுமோவென்ன, தானெத்தனைபேறு மபராதம் பண்ணிறுனுமவன் க்ஷ மைக்கு விஷயமல்லா ததில்லையென்கையிலே தாத்பர்யமென் றுகாட்டுகிறார் (நானி த்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸம் கைக்கிப்பாட்டை உவமானவுத்தரமென்று ஸூசிதமாயிற்று. உம்முடையக்ஷமைக்கு விஷயமென்றது திருவடியின் தகவினுக்கென்கிறதின் விவரணம். ஒருவாய்சொல் லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருவார்த்தையி த்யாதியால்) என்பிழைக்குமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி த்யாதியால்) ஸ்வரூபவர்ணம் ஸாத்ருஶ்யத்தாலே நாயகஸ்மாரகமென்று கருத்து. வளர்த்த கிளியானையாலே திருநாம மப்யஸ்தையாயிருக்கு மென்றுகருத்து. திருமாலார்க்கென்கிறதற்கு ஸாக்ஷனளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஶிக்ஷைக்கை, இவ்வவஸ்தையிலும், என்பிழையே நினைந்தருளி - தம்முடையக்ஷமையை நினையாதே என்னுடைய அபராதங்க ளையே ஸ்மரித்து, அருளாத - க்ஷமை பண்ணாதேயிருக்கிற, தி ருமாலார்க்கு - பிராட்டியினிடத்திலே வ்யாமோஹமானவர்க்கு, ஆ ர்என்றது வஞ்ஜஸ்துதி. இதுக்குச் சொல்லென்கிற தோடே அந்வயம். திருவடியின் தகவினுக்கு - ஸ்வாமியினுடைய க்ஷமைக்கு; என்பிழைத்தாளென்று - என்னதப்புசெய்தாளெ ன்று, இதுஉன்க்ஷமைக்கு ஒருகளங்கத்துக்குப் போருமோ வென்றபடி. ஒருவாய்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லு, ஶ்யாமவ

மூ— லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே ॥எ॥
நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய் *

ஆ— அவருக்குச்சொல்லுமிடத்திலவர்வார்த்தையைமறுத்தருளினும் பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச்சொல்லவேணும். இத்தனைக்குமுறவுபோராதோவென்கிறாள். * * ௭॥

(நீயலையே) தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைக்கண்ட வ்யவஸாய மாகிற பூவையைநோக்கி, எனக்கரியனுகையே தனக்குஸ்வரூபம்

இ— (அவருக்கிஷ்ரீயால்) "நகுஸ்ஸ்ரீணாவலாயதி" என்கிறவள் முன்னே மறுக்கமாட்டானென்றுகருத்து. யான்வளர்த்த நீயலையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனைக்கு மித்ருசியால்) இத்தால் நாரை முதலானவை புறவில்லாமையாலுபேக்ஷித்தனவாக நினைக்கிறாளென்றதாயிற்று. * ௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூவையைக்குறித்து மொருஸந்தேசஞ்சொல்லுகை புதிதமாயிருக்க வாதஸ்ரீனஞ் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்ருசியால்) பூவை — ஸாரிகாவ்யக்ஷி. கிளியும் போகாதிருந்தவாறே தன்பூவையைப் போகச்சொல்லவவையும் போகாதிருந்தவாறே இனிநமக்காசையில்லை யென்று மிகவுமவஸந்நனையான தன்னவஸாயத்தைக்கண்டு பூவையானது தானுமவஸந்நயானவாறே, ஸ்வாமிசமறியாத வதினுடைய வாயுத்தைக்கண்டு நிர்வேதத்தாலும் காருண்யத்தாலும் உபாயம்ஸஹமாய்த் தன்னுடைய ஸோவ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. சிறுபூவாயென்கிறதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பூவையைநோக்கியென்று) நெடுமாலார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்ருசியால்) சாயவி

ஸ— ஶாவிஷகவவ நட. யான்வளர்த்தநீயலையே— நீயென்னாலேவளர்க்கப்பட்டாயல்லையோ, இவ்வளவு உபகாரிக்கைக்கு உறவு போராதோவென்கை. * * * ௭॥

சிறுபூவாய் -பால்யஸாரிகையே?, நெடுமாலார்க்கு - ஊர்த்வஸ்தயா பிரஹ்மசனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, நெடுமையிங்கே தீர்க்கம். மால் - ஸர்வேஶ்வரன், என்றூதாய் - என்னு

மூ— நோயெனது நுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் * சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேனினியுனது * வாயலகிலி ன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே * * ॥அ॥

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன் * வாடாதமலர

ஆ— வடிவாயிருக்கிறவர்க்குநோயெனது நுவலென்ன நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய்பலமேயே; என்னுபிரானது முடிந்ததுகிடாய், உனக்குரக்ஷகரைத்தேடாயென்று சொல்லுகிறாள். * அ॥

(நாடாதமலர்)ஒருவாடை—வந்துதன்னையிரப்புக, அதுஎம்பெரு

இ—த்யாஷிக்குத்தாதுபஎமருளிச்செய்கிறார்(என்னுயிரிசஹ்யாஷியால்) இனியிசஹ்யாஷிகளுக்குத் தாதுபகூயருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாஷியால்) * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிரவயெயானவிவள் பின்னையும் வாடையைநோக்கிச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருவாடையிசஹ்யா ஷியால்) ஈரப்புக - ஹிம்ஸிக்க ஹேதுவுமானவாறே யென்றபடி, ஈர்கை - ஹிம்ஸை, ஈர்கைக்குவந்த வாடையை தூதுபோகச் சொல்லுகை ஸாதாரம் விராஜமன்றேவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (அதித்யாஷியால்) காட்டில் நாரைமுதலானவைப் போலன்

ஶ— லேவிடப்பட்டஉபதேசனைப், எனதுநோய்-என்னுடையதானவி ரஹவ்யாயியை, நுவலென்ன - விண்ணப்பஞ் செய்யென்னச்செ ய்தேயும், நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் - விண்ணப்பஞ்செய்யா தே யிருந்துவிட்டாய், நான் - சுகுஹோமெடயானநான், சா யலொடு - சாயையோடே, ஸௌஷாயமெஸாலெஹயோடே யெ ன்றபடி. மணிமாமை - ஸ்ராவ்யமான வவயவஸௌலெஹயை, ம ணி - ஸ்ராவ்யம், மாமை - காந்தி, தளர்ந்தேன் - இழந்தேன், இனி - உதசீவரம், உனதுவாயலகில் - கூதியவஞ்வாடத்தில், இன்னடிசில்வைப்பாரை - ஜயாமான பாலடிசிலூட்டுவாரை, இனிமை - சாயாயம், நாடாயே - நாடிக்கொள், நாடுகை - தே டுகை, தேடிஸம்வாஷித்துக்கொள்ளென்கை. ॥அ॥

ஊடாடுபனிவாடாய் - எம்பெருமானுக்கு மெமக்கும் நடு

மூ— டிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று * வீடாடிவீற்றிரு
த்தல்வினைபற்றறுத்தென்செய்வதோ * ஊடாடுபனிவாடாய்

ஆ— மானுடையநியோகத்தாலேவந்திருக்கிறதாகக் கொண்டத
தைக்குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன் திருவடிகளிலே ஸ்வாநுப
வாஷாதி ஸர்வவிவர்த்தகரணங்களைக் கொண்டு ஸர்வகா
லமும் ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகைக்காகவன்றோ, என்னுடை

இ— ரியேஅதெம்பெருமானுக்குக் கிங்கரயாகையால் தன்ஸ்வாமிக்கு
சேஷவஸ்துவாஸம் வருகிறதென்றால் தன்பேறாக காயிஞ்செ
ய்தாலாகாதோவென்கிற வாசையாலே சொல்லுகிறாளென்று திரு
வுள்ளம், விரஹதசையிலே ஸஹாவஸாதாவகரமான வா
டையை ஸாக்ஷாத்மெய்யான தன்னுடைய நிருஹாஸ்யமாக
வணுலே ப்ரேஷிதமாக வுக்ஷிக்கிறாளென்று ..நாரணை
ன்தன் வாடாதமலரடிக்கீழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வகால
முமென்று) வைக்கவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸர்வசேஷவ்ருத்திபரல்) வகுக்கின்றென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாதியால்) வ...

ஸ— வேவேட்டையாடித்திரிகிற ஸ்ரீ ...; ஊடு - ஸ்யாதி, ஆ
டுகை - ஸஞ்சரிக்கை, நாடாதமலர் - தேடுகைக்கரிய புஷ்பங்க
ளை, நாடி - தேடி, நாடோறும் - ப்ரதிதிநமும், நாள்தோறுமி
த்யத்ர ளகாரதகாரயோ: டகாரதேசாதேச:, நாரணன் - நாரா
யணனுடைய, வாடாதமலரடிக்கீழ் - அம்லாநபுஷ்பஸத்ருசமா
ன திருவடியின்கீழே, வைக்கவே - ஸ்தாபிக்கைக்காகவே, வ
குக்கின்று - வகுக்கப்பட்டது, ஸங்கல்பிக்கப்பட்டதென்கை, ...
ஸாம்ப்ரதிகசேஷ: வீடு - விஶ்லேஷத்தை, ஆடி - ஸம்பாதி
த்து, விஶ்லேஷத்தை அடைந்தென்றபடி, வீற்றிருத்தல் - விஶ்லே
ஷத்திலே ஔதாஸீந்யேந விருக்கையாகிற, வினையற்ற
து - ஹாஸ்யஹீநத்வமானது, வினையென்றது கர்மமாயிங்கே
யல்ல கர்மத்தைச்சொல்லுகிறது. என்செய்வதோ - என்னப்ர
யோஜநம் செய்யக்கடவதோ, வ்யர்த்தமன்றோவென்றபடி. என்
றுரைத்து - இப்படி யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்

மூ— யுரைத்தீராயெனதுடலே. * * ||கூ||
உடலாழிப்பிறப்புவீடுயிர் முதலாய்முற்றுமாய்க் * கடலாழி

ஆ— ய ஸார ஜீவபவ பிகளாவமாயிற்று. ஆனபின்பு இப்படி மேஷமெத்த ஸஹமெயான நான் தன்னைவிமேஷித்து வி மேஷத்திலே சுவிஷிரூபமாயிருக்கு மிப்பொல்லாவிருப்பென் செய்வதோ வென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம் செய்தாலவ னுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னை வந்தீர வேணுமென்கிறாள்; கூ||

(உடலாழி) ஸவஜகஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணி ஸூக்ஷமான ஜகத்திலுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக த்திருப்பாற்கடலிலே திரு

இ— ஐச்வர்த்திக்ஷவீதாதமாயூலாஐத்துக்கவேக்ஷிதமானவ ஸ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி த்யாதியால்) வீடாடியென் றதையுரைக்கிறார் (தன்னைவிமேஷித்தென்று) வீற்றிருத்தலென் கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (விமேஷத்திலி த்யாதி யால்) விளையற்றதென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச் செய்கிறார் (இப்பொல்லாவிருப்பென்று) உரைத்தீராயெனதுடலென்கிற தற்கு ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கி த்யாதியால்)

பத்தாம்பாட்டு.

வூயதீவாதத்துக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஜகஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியென்று) அதீயவாதத்திலே ஆ யஸ்தமானவஸ்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷமானவி த்யா தியால்) அகனுள்ளே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்க

ஸ—து, எனதுடல் - தீயதேஹத்தை, ஈராய்- தேஹிக்கவேணும். கூ||

ஆழிமடநெஞ்சே - கம்பீரமாய் ஸவமானநெஞ்சே, ஆழி- சமயம், (உடலி த்யாதி) உடலுடைய - தேஹத்திறுடைய, ஆ ழிப்பிறப்பு - ஸமஸ்தஸ்வர்வஸஞ்சார ஜநநம், வீடுயிர்முதல்- தே வாதிதேஹஸஹஜனை வாதாத்மாதிகள், வீடு - மோக்ஷம், முளை ஸ்தாமேஷத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆப் - தானெயிலுமெல்லாமாய், முற்றுமாய் - மற்றுமுள்ள ஸோஹமோஹமோவகரணாதி யான ஸவமுமாய், ஸஞ்க்ஷவிதவிதிவிதி ஞனதானே ஸூக்ஷ ரூவேண வரிணதித்தென்றபடி. கடலாழிநீர் - ஸமுத்ரத்

மூ— நீர்தோற்றியதனுள்ளே கண்வளரு* மடலாழியம்மானைக்
கண்டக்காலிதுசொல்லி * விடலாழிமடநெஞ்சேவினை
யோமொன்றுமளவே * * * ||௰||

அ— திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையுமேந்திக் கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனைச் சென்றுகண்டக்கால், நாடாதமலர்நாடி, இத்யாதி, வினையற்றதென் செய்வதோ, என்றிதுசொல்லி அவன் நம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்தருளுமளவும் என்னை நீ பரித்துக்கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். * ௰

இ— (விடலிலேயென்று) அடலாழியென்று உபலக்ஷணமென்று நினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) இங்கு உபலக்ஷணமாய் விவக்ஷிதத்திலே ஸித்தமான ஸாதனத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனையென்று) இது என்றது ஸந்நிஹித பராமர்சியாகையாலே கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்ன ஸந்தேசத்தை பராமர்சிக்கிறதென்று காட்டுகிறார். (நாடாதவித்யாதியால்) வினைபோமொன்றுமளவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) விடலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) உன்னையென்று பாடாந்தரம், இப்பாடத்திலே ஶரீரத்திலே யுன்னை நீ பரித்திருவென்றபடி. ஶரீரத்தை விட்டுப்போகாமையென்கை. தன்திருவுள்ளத்தை யித்யாதியாலே ஸமஸ்த ஸங்கதி

ப— திலேசமாயமான ஜலத்திலே, தோற்றி - ஸ்ருஷ்டித்து. அதனுள்ளே கண்வளரும் - அந்த ஸமுத்ரத்திலே கண்வளராநிற்கிற, அடலாழியம்மானை - பராக்ரமஶாலியான திருவாழியையுடைய ஸ்வாமியை, கண்டக்கால் - கண்டவளவிலே, இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸந்தேசத்தைச்சொல்லி, வினையோம் - பிரிவுக்கடியான பாபத்தையுடையோமான நாம், ஒன்றுமளவே - அவனோடேகூடுமளவும், விடல் - விட்டுப்போகாதேகொள், என்னையிதிஶேஷ:. * * * ௰

மூ— அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான் கண்ணனை *வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *வளவியன்ற

ஆ— (அளவியன்ற) ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமுடையனுய்ஸகலலோகேஶ்வரனுய் ஶ்ரீகஸ்தூரிரங்கஸாரத்யனுயிருந்த வெம்பெருமானை ஶ்ரீகிவாழிக்கிற ஸர்வேஶ்வர ஶேஷி

இ- தை,எங்ஙனேயென்னில்;கீழ்ப்பாட்டிலே லோகஸஞ்சயமீ ஶ்ரீஸூத்ராணவாறே தம்மூலையை நினைத்தகன்று போலப் பதறித் தன் திருவுள்ளம் தன்ஶரீரத்தைவிட்டுப் போகபுக நம் காயமொன்றறுதி பிறச்ருபளவும் நீயென்னை விடாதேயென்று ஶ்ரா பிக்கிருளென்று ஸங்கதிஸம்பிவிக்கு. * * ய॥

நிகமனம்.

அளவியன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) ஏழுலகத்தவர்பெருமானென்று தம்மையுமகப்பட ரக்ஷிக்கையிலே உத்யுக்தனென்று வீதராய்ச் சொல்லுகிருரென்றுசருக்கு. கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸௌஶீல்யாதியால்) இத்தால் நாராயணஸ்வாமிகஸமாக நபடி ஸர்வேஶ்வரனென்றதாய்த்து. ஶ்ரீகிவாழிக்கிறவென்கிறதற்கு இத்திருவாய்மொழி யென்கிறதோடே யன்வயம். இரண்டாமளவியன்ற வென்கிறதை யுரைக்கிருர் இரண்டாம் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) இப்பத்தென்கிறதை

ஶ— அளவியன்ற - ஸமயிலை ஸத்ருஷ்டிக்கவனுன, ஸர்வேஶ்வரனுன வென்றபடி. அளவு - ஸமயி, வியத்தல் - ஸதிக்ஷிக்க, ஏழுலகத்தவர் பெருமான் - ஸப்தலோகவாஸி ஜநங்களுக்கு ஸ்வாமியான, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, வளவயல்சூழ் - ஸஸ்யஸம்ருத்தமன வயல்களாலே சூழப்பட்ட, வளம் - ஸம்பத்து, வண் - ஸௌந்தர்யமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, நேஸித்தென்றபடி, உரைத்த - அருளிச்செய்த, அளவியன்ற - ஸர்வேஶ்வரஸங்கீர்த்தன

மூ— வந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின் * வளவுரையாற்
பெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே. * ||கக||

ஆ— மரபையுடைத்தான, வித்திருவாய்மொழியையழகியதாகச் சொல்லவல்லவர் திருநாட்டிலேசென்று ஸமஸ்தமைச்வர்யத்தை, ஐச்வர்யத்தை ப்பெறுவர்களென்கிறார். * கக||

இ– புரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையென்று) வளவுரையாலே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாகவித்யாயால்) வானோங்குபெருவள மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருநாட்டிலீச்வர்யால்) பெறலாகுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பெறுவர்களென்று) * * கக||

ப— ஒலியான, அந்தாதியாயிரத்து-கிழ்ப்பாட்டினஷம்மேற்பாட்டுக்காழியா யிருக்கையாகிற ஸ்வரூபாஸ்தமான ஸம்பந்தத்திலே, இப்பத்தின்வளவுரையால் – இத்திருவாய்மொழியினுடைய நன்றான பாடத்தாலே, வளம் - வண்மை. வான் - பரமபதத்திலே, சென்றிதிஸேஷ், ஓங்குபெருவளம் - உத்தமமைச்வர்யத்தை, பெறலாகும் - பெறலாம். * * கக||

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ஸ்ரீ ஆசார்யர்
ராமாநுஜமுநிசரணாரவிந்தம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீத்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அஞ்சிறைய.)

த்ராணே பத்தத்வஜத்வாத் அநகதயா ஸ்வாதுபோக்யத்வ
யோகாத் ஸ்ரீரூபஸ்வாத் ஜகதுபஜநநஸ்தாப
நாதி ப்ரியத்வாத் ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வாத் யாதவாநாம் ஸ்ம
ஸ்ரீவத்ஸம் ஸம்ருத்திமத்வாத் ஜாநாவஸ்தாபநத்வாத்
ரக்ஷாவத்தயா ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமம் ||கச||

(த்ராணே பத்தத்வஜத்வாத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனான பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக்கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும், (அநகதயா) செய்யதாமரைக்கட் பெருமானுர்க்கு - பாவநத்வாத்

ஸாமாந்யலக்ஷணனாகையாலும், (ப்ரஹ்மாதிதேவைரப்யதேவ்யாய) மதியினுற்றுறள்மாணா யுலகிரந்தகள்வற்கு - ஆச்ரிதர்க்காகவாத்மாநம் ஸர்வஸ்வமாகத்தா னிரப்பாளனாகையாலும், (ஸ்ரீஸ்ய ஸ்வமஹிமாநாய) என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - ஸர்வேச்வரனாக ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஜகதுதயரக்ஷணப்ரளயகர்தவ்யாய) நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களினுடைய ஜநநரக்ஷணங்களிலே ஸங்கல்பம் வீதியை யுடைத்தாகையாலும், (காருண்யாக்ருஷ்டாய) அருளாதநீரருளி - க்ருபையினாலே எல்லார்க்கும் ஸாத்யனாகையாலும், (ஸ்ரீஸதேஸ்ரீயஸ்ய) திருமாலார்க்கு - பெரியபிராட்டியாரோடொருக்காலும் பிரியாமையாலும், (வ்யாமோஹாய) நெடுமாலார்க்கு - ஆச்ரிதரிடத்தில் மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலும், (நாராயணாய) நாரணன்றன் - "நாராயண பரஞ்ஜோதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வவ்யாபகத்வத்தை உடைத்தாகையாலும், (ஸமுத்ரசாயிநே) கடல்சூழ்நீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலே லோகரக்ஷணத்திலே ஸங்கல்பத்தைக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், எம்பெருமான் ஆச்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளு மென்று "அஞ்சிறையமடநாராய்" என்கிறதசகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச் செய்தாரென்கிறார். * * * கசு॥

ஸ்ரீதேவதிதஹதரோக:

ஸந்தேசப்ராப்யஸம்பத்பதவிஸமநாத்ருஷ்ட

ஸாரூப்யவாஸ்தவ்யா ஸாத்யாஸ்ரோதாஸயாம் ஸ்த

நந்யச்சமுக்ஷணோபாத்ருதாங் ! ஸாத்ரு

ஸ்வாத்மஸ்ப்ருஷ்ட்வா நிஷிதஸிவிநாதமம்போக்தியோத்யா

நாராயணாய க்ருஷ்ணபாவ்யாணதஸமஜீசயோ

வீதேசதநீத்யா * *கரு॥

இத்தசகத்தில் ஸாவசேஷார்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸந்தேசப்ராப்ய) அஞ்சிறையமடநாராய் - பரோக்ஷகார ஸாந்நித்யத்தாலே யெளிதாகக்கிட்டலாயிருக்கிற பரமாத்மாக்களை

ஸஹசாரபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே ஸக்ருங்களாயிருக்கிற நாரையாக நிரூபித்தார். (ஸாவாவ:) இனக்குயில்காள் - "ஸம்ஸ்ருஷ்டயாபவோக்ஷா" என்கிறபடியே ஸோஹம்தநயான ஸ்ரீஸூக்தியையுடைய பாகவதர்களை ஜயாவஹமாக்களான கோகிலங்களாக நிர்தேசித்தார். (ஸாவதீதஸாஹமா நு) மென்னடைய வன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி ஸாரதரமான நடவடியை யுடையராயிருக்கிற பாகவதர்களை நீரக்ஷீரவிபாக க்ஷமங்களாய் உதாஹரங்களாய் ஸஞ்சரியா நின்ற ஹம்ஸங்களாக அருளிச்செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாஹ்யவ ஸஹ்யாநு) நன்னீலமகன்றில்காள் - க்ருஷ்ணஸாஹ்யமும் பெற்று அதினாலே ஸஹ்யராயிருக்கிற பாகவதர்களை க்ருஷ்ணனோடே ஸாஹ்யவங்களான அன்றில்களாக அருளிச்செய்தார் (ஸாஹாரோதாரஸீலாநு) மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை யிரைதேர்வண்சிறுகுருகே - "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாங் கண்ண" னென்கிறபடியே வண்டுவரைப் பெருமானையே யாரக்ஷபோஷகபோக்யமாக அநுஸந்தித்து தங்களுடைய நிஷ்டையை ஸூஜநங்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற உதாரர்களான பாகவதர்களை ஸத்வஸமாய் நிர்மலமான ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸாரமான ஆஹாரத்தைத்தேடி அதை ஸாதகர்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டு உதாரங்களாயிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்போதித்தருளினார் (தநாயதஸஹாயதாலக்ஷணா) ஆழிவரிவண்டே - தங்களுடைய திருமேனியிலே ஸஹஜமான திருவாழிதிருச்சங்கை தரியாநிற்கிற பாகவதர்களை ஷாட்குண்யஸாரவ ஸஹஜலக்ஷணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வஸரீரத்தாலே ப்ரகாசிப்பிக்கிற வண்டுகளாக அருளிச்செய்தார் (பாகவதஸ்ஸீலாநு) இளங்கிளியே - ஸ்வரூபஸ்வபாவ பாக்யத்தால் ஸம்பந்தமுடைய பாகவதரான பாகவதர்களை பாகவதங்களாக ப்ரதிபாதித்தருளினார் (ஸாந்த்வஸஹாயஸத்வாநு) சிறுபூவாய் - ஸிஷ்யஜநஸம்ரக்ஷக ப்ராவணரான பாகவதர்களை பேடைமுதலான ஸ்வபக்ஷங்களையேவிக்காத்துக்கொள்ளும்படி உதாரங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபி

விந்தருளினார் (ஸஹிம தஸ்மிஸ்மிராது) ஊடாடுபனிவாடாய் - ஆ ஸ்ரயித்தவர்களுக்கு அத்யந்தம் ஸ்ரீஸஹாயரான ஆசார்யர்களை குளிர்ந்தவாடையாக அருளிச்செய்தார் (ஸுகுமாரமெஹாஸ்யொஹ்வா நு) மடநெஞ்சே - ஸுகுமாரமான சொல்லுச்சுருவிசரான வாஹா யர்களை ஸுகுமாரமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்தேசித்தருளி னார். இப்படி ஆசார்யர்களைத்தானே த்ருஷ்ணையாமத்தாலே அந்தந்தபக்ஷிகளாக நிரூபித்து ஷஷ்டியான நாயகனைப்பி ரிந்த சேதனரியானவள் ஆற்றாமையாலே ஸம்ஸாரபக்ஷிக ளான பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுமாப்போலே அவர்களை ஸரணம்பு க்கு ஏவிருத்தியிலே நியோகித்தருளினார். இவ்வாகாரத்திலே இன்னமும் ஸம்ஸாரிசமான ஸ்தலங்களிலே பாவதேஸாங்க ங்களை ஊஹித்துக்கொள்ளக்கடவதென்று திருவுள்ளம். ௧௦

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ — (வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வாரெம்பெருமானை விஶே ஷித்து அத்யந்தவைலக்ஷணராய் "தேவரீருடைய நிரவதிககரு ணையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்த ருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்றெம்பெருமானை அ பேக்ஷிக்க எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகைக்கீடாம்படி பெருந்தருள, அவனுடைய ஸர்வஶ

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ- இப்படி பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யபேக்ஷித்தவர் இத்திரு வாய்மொழியில் தாமவனை அகலநினைக்கவும் இதற்குமுன்பு எம் பெருமான் இறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை ரக்ஷிக்கையுங்கூடு மோ? அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத் தையும் பார்த்துச்செய்கிறாரென்னில், முன்பு இவற்றை பாரா தவிவர் இப்போதுபார்ப்பானேன், அவன் ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷா பேக்ஷம் ஸஞ்சிதகனுகையாலே பார்த்தாரென்னில், தம்மூதுவி டவேண்டும்படி அவன் அபராதஞ்செய்தானென்று விருப்பதென்ன? அ வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி-பிதாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்

ஞ—காரத்தாலுமுள்ள நிரதிசய நிகர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸவ்ஷ்ட்யகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிசய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "இப்படி நிஹீநஜ்ஞனான் அவன் திருவடிகளிலடிமை செய்யில் அவனுக்கவத்யாவஹம். ஆதலால் அவனுக்கவத்யாவஹமாம்படி அடியைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமை செய்யாதே முடிந்து போமதுவேயெனக் காருண்யம், ஆனபின்பினி க்ருதார்த்தமாக அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்று பார்த்து வாஸ்ஸவாரணாலம்பத வரிவாரணத்திலின்றும் நிவ்ருத்தராய் இதுக்குமுன்பிப்படி நிர்வூடவிடாதே யெம்பெருமான் திறத்துப்பட்டதுக்குத்தம்மை ஶங்கிக்கிறார். ஸவ்ஷ்டமோக காரண

இ— திருவாய்மொழியினுடைய ஸங்க்ரஹமென்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அபேக்ஷிக்க என்கிறதோடே சுருப. நிகர்ஷத்தைப் பார்த்தால் அகலவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நிஹீநஜ்ஞனவித்யாதியால்) அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) க்ருதார்த்தமென்றது - ஸ்வரூபானுரூப வ்யாபாரமென்றபடி. ஶேஷவஸ்துவுக்கு ஶேஷியுடைய அவத்யவரிஹாரார்த்தம் வந்தவிநாஶமும் க்ருதார்த்தமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் பெருமாளுக்கும் தேவர்க்குந்தனுக்கும் ஸம்ப்ரதாயஸித்தமான தமிலேயிலே தாஸ்யவா பெருமாள் ஶவிக்குமென்னும் பயத்தாலே அவனுடைய கருணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாளுடைய வ்ரதிஜ்ஞாநுஷணமாகத்தம்முடைய வ்யஸநம்பாராதே விடைகொண்டவிளையபெருமாளுடைய வ்ருத்தாந்தத்திலேகாணலாம். க்ருதார்த்தமென்றது - க்ருதஸ்வரூபமுள்ள காரியமெல்லாமென்றபடி. அவன்திறத்துப் படுவேனல்லேனென்றது - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பந்திக்கக்கடவேனல்லேனென்றபடி. * * *

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின் முதலாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவித்யாதியால்) வானோரிறையை யென்கிற

மூ — வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன் * களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்பின்னை யும் * தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்

ஆ — ஸர்வேசனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருக்கிற பெருமானை ஸர்வ நிஹீநனான நானென்வாயாலே களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்; அதின்மேலே பின்னையும் நிர திசயௌஜ்ஜ்வல்ய [illegible] யுடையளான நப்பின்னைப்பிரா

இ— தை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) என்பனென்கிறவிடத் தில் உக்தனில் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வநிஹீநேத்யாதியால்) தம்மை நைச்யாநுஸந்தானம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறாரென்னு மிடம் வ்யக்தமாக்குகைக்காக என்பனென்கிற பாதத்தில் ஆகூத மான ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்வாயாலேயென்று) தளவேழ்முறுவலென்று ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொன்னது ஸௌந்தர்ய லக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) பி ன்னைக்காயென்பதை விவரிக்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) நற் பின்னைப்பிராட்டி - நீளாதேவி. நீளாஸௌந்தர்ய ஸம்ப்ராப்த

ஸ — வளவேழுலகின் முதலாய - ஸம்பத்துக்களையுடைத்தான ஸப்த லோகங்களுக்கும் காரணபூதனான, வளம் - ஸம்பத்து, வா னோரிறையை - நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸ்வாமியாயிருக் குமவனை, வான் - ஆகாசம், இந்த வாநாகாசம் விவக்ஷிதம், வானிலேயிருக்குமவர்கள் வானோர், நித்யஸூரிகளென்றபடி.

இறை - ஸ்வாமி, நினைந்து - த்யானித்து, நைந்து - வெறு த்ததாலே ஶிதிலமானவனாய், இதற்கு என்பனென்கிறதோடே அ ந்வயம். களவேழ் - களவிடம் எழும்படி, களவு - களவிடம், எழு பம். களவேழ் - களவிடம் எழும்படி, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடு ப்படி - உண்டாம்படி, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடு வு - தொடுவாலே, களவிடத்தாலேயென்றபடி. உண்ட கள்வா - ஸக்ஷித்த க்ருஷ்ணனே? என்பன் - என்று சொல்வேன், பின்னையு ம் - அதன்மேலேயும், தளவேழ் - முல்லையரும்பை ஸகாசிப்பி க்குமதான, தளவு - முல்லையரும்பு ஸாத்ருஶ்யத்தாலே தக்க ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. முறுவல் - ஸ்மிதத்தை யுடையவ

வல்லானாயர்தலைவனாய் *

ரூ — இளவேறேழுந் தழுவிய வெந்தாயென்பன் நினைந்து நைந்தே ||க||

அ — ட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள் காலத்தோடொத்த ஸமயான காலத்திலே வலியையுடையரான வாயர் தலைவனாய்வந்து பிறந்தருளி இளவேறேழுந்தழுவிய வெந்தாய் என்றுசொல்லுவன்; சொல்லுமிடத்தில் குணங்களை யென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன்; என்ன ஶக்திகூஷ்டினே; என்ன ஶயாஸ்காரியோ; என்றுகொண்டுதம்மை நிஷ்தித்து அவன் குணங்களை இப்படி சொல்லிவைக்கிறது அவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிஶய

இ - தில்வருவிஶ. பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனென்கிறவ உவித்ராஸாரத்தாலே ஒவித்நவசரித்ததை யருளிச்செய்கிறார் (அவனி தாழியால்) "தா ஐாவிஜ நயலக்ஷணா" மென்கிறபடியேஇரு தலையுந் துறைவற்றிருக்கைக்காக வென்றுகருத்து. வல்லானாயர் தலைவனாய் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (வலிஷ்பஜ தாழியால்) வலி-வலிய, நினைந்துஎன்கிறதற்குஹாவமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்தில் தாழியால்) என்மனஸாலுமவனுக்கு ஸவஷ்யமுண்டாக்கினேனென் கிறாரென்றதாயிற்று. சொல்லுவனென்றது சொன்னேனென்று ஸாதிதாயவைலம். பாட்டுக்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (என்னவிதாழியால்) ஊழிகணங்களாலே நிக்ஷிதன் - ஊவசாவாங்களாலே ஶயாஸ்காரீ, என்னுடைய நிக்ஷ்டதாதிகளைச் சொல்லமுடியாதென்றபடி. யாகிகன், மெய்லவஞாவிகளைப் ஹூஹத்திலே ஸூஷ்மத்தைப்பண்ணி ஸவம்தலையெடுக்கவொட்டாதே

ஶ — ளான,பின்னைக்காய் - நீமைஜைக்காக,வல்லவான்களான, ஆயர்க்கு - மோவர்க்கு, தலைவனாய் - வயாகனாய், அக்காலெ- பராக்களை உடையவர் ஆனபர், இளவேறேழும் - தாணவ ஷமஸவு ஶக்தையும், தழுவிய - ஸூரிமித்து ஸாஸலித்த, வ ஷஹஸாஹாரம் நீமைஜையினுடைய ஸ்நாஶ்லேஷம்போலே ஸு நாயாஸஸாவாப்ஜமாய் தோற்றுகைபாலே தழுவியஎன்றது. எந்தாயென்பன் - இத்தாலேயென்னை உஜ்ஜீவித்து எனக்கு ஸாஶியானவனென்று சொன்னேன், அருவினையேன் - கழிக்கைக்கு அருமையான ஹஹவக்லேஶமாகிற வாவத்தையுடையேன் க||

ஆ—ஸ்நேஹமாகிறபாவமிறேயென்றநோருகிருர். பரமைகாந்திஷ்டமான பரமைகாந்திவிஷய ஸ்நேஹத்தை பாவமென்றுசொல்லுவானேனென்னில்? ஸர்வஜ்ஞமானது பாவமாகையாலும், எம்பெருமானுக்கவத்யம்வருகை தமக்கு ஸர்வமாகையாலும், தம்முடையவாயாலே யவனைப்பேசுகை அவனுக்கவத்யமாகத்தாம் கருதுகையாலும், இப்படி அவனுக்கவத்யமாகையாலே தமக்கு ஸர்வாநிஷ்டமான விப்பேச்சை தத்விஷயஸ்நேஹமானதுவிளைவிக்கையாலும், தமக்கவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தையே பாவமென்கிருர். * * * க॥

(நினைந்து) நீரென்திறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற்றமாமத்தனையல்லதுஎனக்கவத்யமோவென்னில்; ஜாதிகுணவ்ருத்த

இ-ஈநாசவிக்குமாப்போலே ஈநாசவிக்கிறரென்றதாயிற்று. அருவினையேன் என்கிறதை விவாக்யமாக்கி இதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறர் (அவன் குணங்களை யித்யாதியால்) (பரமைகாந்த்யாதி) அருவினையே னென்கிறவிதம் பரமைகாந்திவிஷய ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்கு நிபாதகமெது; பரமைகாந்திஷ்டமான இத்தை பாவமென்கைக்குத் தான் ஹேதுவமெது, என்று ஶங்காவாக்யாபிப்ராயம். அதில் இரண்டாம்ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறர் (ஸர்வஜ்ஞகத்யாதி - தாங்கருதுகையாலுமென்றுமாவாலே) முந்தினஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறர். (இப்படி இத்யாதியால்) ஸ்நேஹம் இப்போதமக்கு ஸர்வஜ்ஞமாகையே அதைபாவமாகச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவமென்றும், தம்முடைய பரமைகாந்த்யம் ஸ்வகுணங்களைப் பேசுவிக்கிறதல்லாமையாலே அதைநிங்கேவெறுக்க ஸ்நேஹத்தில் லேயென்றும் ஈபிப்ராயம். * * க

இரண்டாம்பாட்டு.

இப்படி அவன்திறத்தில் படுகேவனல்லேனென்றவிவர் பின்னையுமவனைநோக்கிப் பேசுவானேனென்ன சுவசரிப்பிக்கிருர் (நீ இத்யாதியால்) இப்படி ஸாபராதாபிப்ராயமாக ஶங்கித்துப் பேசுகிருரென்றுகருத்து. என்திறத்து - என்விஷயத்திலே; [illegible]மைபோர் பலருமென்கிறதைவிவரிக்கிருர் (ஜாதிகுணவ்ருத்தாதியால்)

மூ— நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரும் * புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால் * நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்

ஆ— இந்த்ராதிகளால் உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் பலரும் ஸநகாதி வஸிஷ்டயோகிகள் பலரும் கல்யாணமான உபகரணங்களைக் கொண்டு ப்ரஹர்ஷதமாக உனக்கடிமைசெய்தாலும், நிகில ஜகந்நிர்மாண த்ராணஸம்ஹரணாதிகளைப் பண்ணினவும்,

இ— மேற்பாட்டிலே மாயோனிகளாய் நடைகற்றவென்றும் ஸர்வமாய்ச்சொல்லுகிற ஜாதிஸமானாவதாரஸௌலப்யமும் இங்கு மஹிமாதிசயமென்று கருத்து. முனிவருமென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (ஸநகாதிகளாலென்று) புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்தியென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கல்யாணமாதியால்) நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேகாந்தியால்) வணங்கினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமைசெய்தாலுமென்று) இதற்கு மதுகுஞ்சாநேதாவென்கிறதோடே அந்வயம். நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் வித்தாயென்று உபாதாநகாரணத்வம் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிகிலஜகதாதியால்)

ஸ— மாயோனே ? ஸுலபஸ்வபாவனே, பலரிமையோரும் - ப்ரஹ்மாக்களான ருத்ரர்களும், இந்த்ராதிதேவர்களுமென்றபடி, பலர்முனிவரும் - ப்ரஹ்மாக்களான ரிஷிகளும், ஸநகாதியோகிகளுமென்றபடி, நினைந்து - குணங்களை அநுஸந்தித்து, நைந்து - விஶ்லேஷத்தாலே சிதிலகாத்ரராய், உள் - அந்த:கரணம், கரைந்து - த்ரவீபூதமாய், உருகி - அந்த:கரணம் த்ரவீபூதமாய், புனைந்தகண்ணி - இந்த ப்ரேமவிஶேஷமாகத் தொடுத்தமாலையையும், நீர் - அர்க்யபாத்யாசமநீயத்தையும், சாந்தம் - சந்தநாதிஸமஸ்தத்தையும், புகையோடு - தூபத்தோடேகூட, ஏந்தி - ஸம்ப்ரதாயமாக தரித்துக்கொண்டு, வணங்கினால் - ஆராதித்தாலுமென்றபடி. நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் - ஸ்ருஷ்டிவேளையிலே அபதநஸங்கல்பமென்றாலே நினைக்கப்பட்ட ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும், வித்தாய் - உபாதாந

மூ— முதலிற்சிதையாமே * மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெரு
மைமாசூணாதோமாயோனே * * * * உ|

ஆ— குறியழியாதேயிருக்கிற நித்யஸங்கல்பாதி கல்யாணகுணங்களையுடையையாயிருந்த உன்பெருமை மழுங்காதோ ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே; ஆனபின்பு ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான நீ நான் உனக்கடிமைசெய்தாலதுனக்கதிசயமாமென்னுமிடஞ்சொல்லவேணுமோ; ஆதலால் நான் உனக்கடிமைசெய்தவிதுவும் க்ருதஜ்ஞதையாக்கு, இனியடிமைசெய்வது மபார்த்தமாதலால் உனக்கடிமை செய்வேனல்லேனென்றருளுகிறார். * * * உ!

இ— முதலிற்சிதையாமேயென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (குறியித்யாதியால்) உத்பத்திக்கு வைகல்யமின்றியே யென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிக்கும் உபாதானகாரணமானவர்களே விசிஷ்டாகாரம் நசிக்கும். இதுக்கில்லையென்றபடி. மனஞ்செய்ஞானத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) நித்யமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானம். நாட்டில் கார்யங்களையுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல இதன்படி யென்றதாயிற்று. ஆனால் ஸங்கல்பமே ஜகதுபாதானமோவென்னில்; ஸங்கல்பவிசிஷ்டமுபாதானமானாலும் "பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பாகாரத்தாலே சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பார்கள், உன்பெருமை மாசூணாதோமாயோனே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்பெருமையித்யாதியால்) "நீர்என்கிற" த்தித்யாதிசப்தத்துக்கு உதகமென்சொல்லிற்றாயிற்றென்ன விப்பாட்டின் தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உ||

ப— காரணமாய், முதலிற்சிதையாமே. ஸம்பந்தங்களான கார்யங்களைப்பிறப்பித்தாலும் தான் குறியழியாதேயிருப்பதாய், மனஞ்செய் - மனஸ்ஸாலே பண்ணப்பட்டதான, ஸர்வத்ர ஸங்கல்பரூபமானவென்றபடி. ஞானத்துன்பெருமை - ஜ்ஞானத்தையுடையனான உன்னுடைய மாஹாத்ம்யமானது, மாசூணாதோ - ஹீனமாகாதோ. * * * உ||

மூ- மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலருமுனிவரும்*நீயோ
னிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப் படைத்தவன் *

ஆ— (மாயோனிகளாய்) இப்படி தம்முடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே யெம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில் தரிக்க மாட்டாமையாலே, இவரை,ஸமாதாநம் பண்ணுகைக்கு உபாயமேதோ; வென்று விசாரித்து ஸர்வலோகஸாக்ஷமான ஸகல விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய ஸ்வபாவனுமாயிரு

மூன்றும்பாட்டு.

இ- தம்முடைய ஸம்பந்தமவனுக்கஸஹ்யமென்றகன்று போனவிவர், பின்னையுமவனைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தியால்) சிந்தித்துயென்கிறதற்குக் காட்டியருளவென்கிறத்தோடே சநடம். இம்மஹாவாக்யம் க்ருஷ்ணமுமவதாரிகை. இதிலே பாட்டின் வ்யாவ்ருத்தமுமஞ்ஜதம். எங்ஙனேயென்னில்; மாயோனிகளாய் நடைகற்றவென்கிற பதங்களினர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸூசிதமாகையாலே அதைவிட்டு வானோர்பலரும் முனிவருமென்கிறதை யுபலக்ஷணமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதியால்) நீயோனிகளைப்படை யென்றென்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (காரணபூதனென்று) நிறைநான்முகனைப் படைத்தவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதியால்) சேயோனெல்லாவறிவுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வாமித்யாதியால்) எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்

ஶ— மாயோனிகளாய் - ஆஸ்சர்யயோநிகளாய், யோனி - ஜந்மம், உத்க்ருஷ்டஜந்மாக்களாயென்றபடி. நடைகற்ற - ஆசாரவிஜ்ஞரான, இத்தால் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநம் ஸூசிதம். வானோர்பலரும் - ஸர்வேஶ்வராசரான தேவதைகளும், ப்ரஹ்மாதிகளுமென்றபடி. முனிவரும் - ஸநகாதிமஹர்ஷிகளுமான, யோனிகளை - ஜந்துக்களை, காரணபூதரையென்னவுமாம். நீபடையென்று - நீஸ்ருஷ்டியென்று, நிறைநான்முகனை - ஜ்ஞாநஸம்பந்நாதிகுணபூர்ணனான சதுர்முகனை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவன், எல்லாவறிவு

மூ-சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியால் *
தாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றானோருருவனே ரு॥

ஆ—ந்நுவைத்து, ஈநாவொவிகவிஶேஷமாகவஸ்தூக்களையு மொக்க ஶாதுஸூவஹம் கரக்ஷிக்கும் ஸ்வாவனுபிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணத்தைக் காட்டியருள, அந்த குணவிஶிஷ்டனவனைக்கண்டு தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திஶயத்தாலே யொருவனே தானொருருவ னென்றவனைக்கொண்டாடுகிறார். ரு॥

(தானொருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தைக்

இ— தாயோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஈநாவொவிதஸ்ஷியால்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால் தாயோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்ய ஸூசு த்தாலே) இவரிப்பாட்டிலே ஸௌஶீல்ய குணத்தை யநுஸந்தி க்கிறதே யவனித்தைக் காட்டியருளினமைக்கு ஆவஸ்கமென்று கருத்து. * * * * * ரு॥

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டினஸங்கெளெல்லாம் கீழே சுவஸூக்ஷங்க ளாகையாலே இப்பாட்டு வாநராதிக்ரமன்றோ; இப்ப்ரக ரணத்துக்கு தானிதுசேரும்படி யெங்ஙனே; என்னவிதின் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதூதிவாக்யத்தாலே) கீழ்ப் பாட்டிலே ஸௌஶீல்யத்தைக்கண்டு கொண்டாடினரோதும், தம்

ஶ— க்கும்-ஸர்வவியஜ்ஞாநத்துக்கும், சேயோன் - உயர்மன், ஈவிரூஷ்யனென்றபடி. திசைகளெல்லாம் - ஸர்வதிக்குகளையு ம், தத்ரத்யஸர்வஜநங்களையுமென்றபடி. திருவடியால் - ஸூஷ்வவிக்ரமானவடியால், தாயோன் - வஶீக்ருதவன், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலேயென்று கருத்து. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - ஜநவாதிகளாலே எவ்வகைப்பட்டவுயிர்க்கும், நாநாவியங்களான ஸர்வப்ராணிகளுக்குமென்றபடி. தாயோன் - மாதுஸ்நேஹனை தான், ஓருருவன் - வாஜநஸகோசரமல்லாத ரூபவத் தையுடையவன், உருவம் - ஸ்வாவம், ஸௌஶீல்யத்தைச் சொன் னபடி. * * * * ரு॥

மூ—தானொருருவே தனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய*வா னோர்பலருமுனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *தானோர்பெ ருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுட்கண்வளரும் * வானோர் பெருமான்மாமாயன்

ஆ—கொண்டாடி, நிமித்தோபாதாநகாரணமாயும் ஸஹகாரிகாரணமாயு மிருந்த உபயவிபூதி விஶிஷ்டனானவெம்பெருமானுடைய இந் தவாத்ஸல்யமானது, ஶத்ருக்நிஷ்டனானவென்னோடே ஸம்ஶ்லே

இ— முடைய அநுஷ்டாநவ்யவஸாயத்தைக்கழித்துத்தாம்ஸமா ஹிதராகிற திப்பாட்டிலேயென்று கருத்து. வாக்யார்த்தத் தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஶ்ரீபத்யாதியால்) வானோர்பெருமான் வைகுந்தனென்கிற பதங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஹேமேத்யா தியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய வித்யாதியால்) மாமாயனென்றது - ஸ்வநிக ர்ஷத்தைப்பார்த்துதூரமாகவகலுகிற தம்மை இந்தவாத்ஸ ல்யமவனுக்கென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் ஸித்தியாதென்ற அத்ய வஸாயத்தாலே ஸாதரமாகவடிமை செய்யப்பண்ணின ஆ ஶ்சர்யமான ஶீலவத்த்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

ப— தானே ஓர் தனி உருவித்தாய் என்றந்வயம், தானேயென்ற வித்தாலு பாதாநாந்தரமும், ஓரென்றவித்தால் ஸஹகார்யந்த ரமும், தனியென்றவித்தால் நிமித்தாந்தரமு மில்லையென்கிறது. உருவித்தாய் - அழகிய த்ரிவிதகாரணமுமாய், உரு - அழகு, த ன்னில் மூவர்முதலாய - தன்னோடு மூவரான த்ரிமூர்த்திகள் தொடக்கமான, வானோர்பலரும் - ஸர்வதேவதைகளும், முனிவரும் - ருஷிகளும், மற்றும் - மநுஷ்யாதிகளும், மற்றும் - திர்யக்ஸ்தாவரங்களும், முற்றுமாய் - "ஏகதா த்ரிதா ஸம்ஸவதி" மென்கிறபடியேதானே இவையித்தனையுமாய், தான்- ஸ்வயம், ஓர்பெருநீர் தன்னுள்ளே - விலக்ஷணமானபெரியஜலத்து க்குள்ளே, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. தன்னென்று ஸாவ தாரணப்ரயோகம், தோற்றி - ஸ்ருஷ்டித்து, அதனுள் க ண்வளரும் - அந்தஸமுத்ரத்திலே நித்ராணனைப், வானோர்பெரு

மூ—வைதுந்தனெம்பெருமானே * * * ௨॥
மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா *

ஆ—ஷியாவிடிலவனுக்குஹானியாது. ஆதலாலர்தவஸ்ரீயஃபதாணவிஷ்ஷமாக இனியவனுக்காத்மாஸாக ஸவஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவேனென்கிறார். * * * ௨॥

(மானேநோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸ்ரீயஃபதித்தாலே ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய வநஹ்காநுஸந்தாநத்தாலே யகலுவரென்று, இவர்தாமே நம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்துப் பதறினால்,பின்னையவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வென்றேறவாங்கியிருக்க

இ—எம்பெருமானே யென்கிறதுத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) * * ௨॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமானனிநிவிஷ்டனா யெழுந்தருளியிருக்க, விஶ்லேஷதசையிலே போலேநீயகலாயென்று ஷுரிப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அகலுவரென்றென்றது - அகலுவரென்றுமேலோசித்தென்றபடி, இதுக்கேறவாங்கியிருக்க வென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அபேக்ஷித்துப் பதறினாலென்றது - அபேக்ஷித்து த்வரித்தாலென்றபடி. ஏறவாங்குகை - ஸவஸவர்ணம் பண்ணிநிற்கை, எங்ஙனேயென்றது - தான் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கிசைந்

ஶ—மான் - நித்யஸூரிநாயகனான, வைகுந்தன் - ஶ்ரீவைகுண்டநிலயனான, மாமாயன் - ஆஸ்சர்யமான ஸௌஶீல்யகுணமுடையவன், எம்பெருமானே - எனக்குஸ்வாமியே, நானவனுக் கடிமையேயென்று ஸித்தம். இனியாத்மாவும் அவனுக்கு ஸவஶேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணுவேனென்று தாத்பர்யம். * ௨॥

மான் — ஹரிணத்தோடு, ஏய் - ஒத்திருக்கிற, நோக்கி-நோக்கை - கடாக்ஷத்தை யுடையவளான, மடவாளை - குணவதியான ஸ்ரீயை, பெரியபிராட்டியாரை யென்றபடி. மார்பிற்கொண்டாய் — வக்ஷஸ்ஸில் வைத்துக்கொண்டவனே, மாதவா.

மூ — கூனே சிதையவுண்டை வில்நிறத்தில் தெறித்தாய்கோவிந்தா *

ஆ — இவருமனைபவேக்ஷிக்கிறார். அங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வக்ஷீகடாக்ஷ த்ருஷ்டி விசேஷ ஸம்ஹாரமனைகைபாலே காயவமென்னுந் திருநாமத்தை யுடையனாயிருந்தமைத்து, ஆஸ்ரிதவிரோதாக்ஷேபமாக உதாஷ்டஸஜாதீயனாப்வந்து பிறந்தருளி, ஆஸ்ரிதர் பக்கலுள்ள குற்றம் பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்துப் பின்னை குற்றங்கள் ஷோஷங்களைப் போக்கும் ஸ்வபாவனைப், திருவெங்கடமுடை

இ — திருக்கச்செய்தேயுமவனைக ஸாவஸ்யம் பண்ணினவாறே தம்முடையவநுஷ்டைகளுமே உஜ்ஜீவநமாய்த் தென்றிவர்கலங்கியக லப்பாராதே தெளிந்திருந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறதென்கனேயென்றபடி. பாட்டில் உபேய வர்ஜதாத்பர்யத்தை வராஹமிக்க வே இவ்வுரும் ஸம்ஹ்ருதயாமென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளி ஸ்ருபாவாத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வக்ஷீ க்ருதியால்) அதீயவாஸக்திலே ஆயிக்கமான ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ரக்ஷியால்) கூனேசிதைய வித்யாதிக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர் பக்கலித்யாதியால்) திவக்கைச் சொன்னது - ஸவர்ணாஸ்ரிதாவலக்ஷணமென்று கருத்து. ஸம்ஸ்லேஷநாதத்தாலே யவளுமாஸ்ரிதையிறே. (குற்றம்பாராதே இத்யாதி) திவக்கங்குலைபாதிருக்கச்செய்தே யவளை ஸ்வீகரித்து பிற்பாடாகவிறே யவளுடைய வக்கங்களைப் போக்கினதென்றுகருத்து. கோவிந்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்யாமி த்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் கோக்களை ரக்ஷிக்கைபாலேயிறே கோவிந்தனென்று திருநாமமாயிற் றென்றுகருத்து. தன் ஸ்வக்ஷீய ஸ்வரூபமிருந்துவைத்த த்ருஷ்டிஸ்ரீ

ஶ — கத்தாலே காயவமென்று திருநாமமுடையவனே, கூனேசிதைய - திவக்கையுடையவயவங்களுக்கு வாட்டம்வாராமே கூன்மாத்திரம்சிதைப்பும்படி - அடங்கும்படி, உண்டைவில்நிறத்தில் - உண்டைவில்லின்றேறயிலே, உண்டைவில்லே ஸஜஞகரிக்குமாப்போலே யென்றபடி. தெறித்தாய் - ஸம்யோஜநம் நிமிர்த்தவனேப், கோவிந்தா - கோவிந்தனேப்,

மூ— வானார்சோதி மணிவண்ணா மதுசூதா நீயருளாயுன் *
தேனேமலருந் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனே ரு॥
வினையேன் வினை தீர்மருந்தானாய்

ஆ— மானஸஜ்ஞானங்களுக்கும் ப்ரகாசகனாய் ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஸ்வயம்ப்ரகாசமான திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களையுந் திருநாட்டையுமுடையையாய், நிஜமாய் ரமணீயமான திவ்யரூபத்தை யுடையையாய், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருக்குமவனே? உன் தேனேமலருந் திருப்பாதத்தை வினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். * ரு॥
(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு விரோதி

இ— நெய்யாட்டுச்சவிகையுள்ளிட்டாரோடும் ஸம்ச்லேஷிக்கிற ஸௌசீல்யத்தைக் காண்கையால் தம்மையுமிப்படி யங்கீகரிக்குமென்று தெளிந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதமாயிற்று. வானார்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே யித்யாதியால்) வான்ரூபம் பரமாகாசவாசகமென்றுகருத்து. மணிவண்ணாவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜமாயித்யாதியால்) மதுசூதாவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) ஜயாஸ ஸபத்நபதீந் ஜயாஸபத்நஃ, என்றிறே ப்ரோக்தியென்றுகருத்து.

* ஆறாம்பாட்டு. *

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானா யென்கிறதற்கு வ்யாகரணாநுஸாரணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதி

ரு—வானார்சோதி - திருநாடெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படியான ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனே, மணிவண்ணா - இந்த்ரநீலவர்ணனே, மதுசூதா - ஜயாஸபத்நனே, வினையேன் - பாவியானநான், அடிமைசெய்வோமென்றிவ்விசைந்தபின்பும் கிடையாமையாலே வினையேனென்கிறார். உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம் - உன்னுடைய ஜயாஸ்பதமான ஸ்ரீசரணாரவிந்தத்தை, யதா - தேனைய்மலரும் - ஜயாஸத்ரூபமாய் விகாஸியானவென்னவுமாம், சேருமாறு - கிட்டும்படி, நீயருளாய் - நீக்ருபைபண்ணவேணும். * ரு॥
வினையேன்வினை - பாவிஷ்டனானவென்னுடைய பாபத்தை, தீர்மருந்தானாய் - தீர்க்குமௌஷதமானவனே, இங்கு

மூ— விண்ணோர்தலைவாகேசவா * மனைசேராயர்குலமுதலே
மாமாயனேமாதவா * சினையேய்

அ—யானவென்னுடைய ஈநஹ—தாநுஸாயாநமாகிறவினையை
ப்போக்கின ஸௌஶீல்யத்தையுடையவனே? அயர்வறுமமரர்களுக்
கு உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வாமஜோஷாவனே? ஸ்ரீ
ஶ்ரீகவிரோயி நிரஸநவஸஹாஜனவனே? ஸ்ரீசரிருந்தவிட
த்திலேவந்து அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே? ஸ்ரீகர்பக்கல்
நிரதிஶயவ்யாமோஹத்தையுடையவனே ? நிரதிஶயமோஹ

இ— யால்)விரோயிபானவென்றுவினைஶப்தார்யோமநிஷாநம்
சொன்னபடி. விண்ணோர்தலைவா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) கேசவாவென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேத்யாதியால்) கேஶி
ஹந்தாகேஶவ: என்றுகருத்து. மனைசேராயர் குலமுதலேஎன்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசரித்யாதியால்) மா
மாயனே யென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸ்ரீதர்பக்கலித்யாதியா
ல்) ஸௌநாஸ்யம் வரிஹரிக்கைக்காக மாதவஶப்தத்திற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ஈத்ரு
ஶமோஹஜநிகையான ஸந்நிதிக்கும் ஸம்ஹனனமாயாலே நி
ரதிஶயமோஹஹேதுவென்றுகருத்து. 'ஸ்யாஸ்ரா
ஜஷித்யாஸ: ' இத்யாதிகளிற்படியே ஸந்நிதிஸம்ஶ்லேஷத்தால் ஈயிக
தாரமோஹனென்கிறாரென்னவுமாம். சினையேய்தழைய மரா
மரங்களேழு மெய்தாயென்கிறதற்கு ஸாகாணாநுமாணயாக

ஶ— வாவஶ்யாநஹாதாநுஸந்தாநம்.விண்ணோர்தலைவா-நி
த்யஸூரிநிர்வாஹகனே, கேசவா - கேஶிமெய்யஸம்ஹரித்
தவனே, மனைசேர் - ஸ்ரீமானுடையமனையிலே க்ருஹத்திலே
நீயேவந்து சேர்ந்தவனான, மனைசேர் என்கிறது குலமுதலுக்கு
விஶேஷணம். ஆயர்குலமுதலே - கோவகாலயாநனே,
மாமாயனே - நிரதிஶயாஶ்சர்யமான நவநீதவௌர்யாதிசேஷ்
டிதத்தையுடையவனே, மாதவா - ஸ்ரீ:பதே, சினையேய் - ஶா
கைகளாலே நிபிடங்களான, சினை - ஶாகை, ஏய்கை -

மூ — தழைபமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா * இனையாயினை
யபெயரினையென்றுனைநவனடியேனே சா॥

ஆ — ஸ்ரீதனே? ஸ்ரீதிபதியோமகலனவனே? ஹ்ருணயஸ்வாவ
னே? மற்றுமேவம்வியமான வைஷிகத்தையும் குணங்களையு
முடையவனே? உன் திருவடிகளைச்சேரப் பெறுமையாலே அலற்
றி ஸத்ருஷ்டவலஹனேன். உன்னேகமலநுந் திருப்பாதஞ்சே
ருமாறு நளாயென்கிறார். * * * * சா॥

இ- த்காத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதெ த்ராஜியால்) ஸ்ரீஸாரீ
வநியோமத்தாலேயிறே ஸாத்வஸாலியெயாம்பண்ணினது. சிரீதரா
வென்கிறதற்குத் காத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருணயெ த்ராஜியால்)
ஸ்ரீயை வக்ஷஸ்ஸிலேபஸிப்பது ஹ்ருணயாதிஸய காயமாகை
யாலே ஹ்ருணயஸ்வாவக்ஷஸிங்கே யஹவ்லிஸமென்றுகருத்து.
இனையாயென்கிறதற்குத் காத்வயமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமீ
த்ராஜியால்) இனையபெயரினை யென்கிறதற்குத் காத்வயமருளி
ச்செய்கிறார் (குணங்களையுமித்ராஜியால்) பெயர் - நாமயெ
யம், நாமவாமென்றவாறே தத்ஸாமவாவ்குணங்களை யுடை
யவனென்று ஸிஸிக்குமென்றுகருத்து. என்று என்கிறதற்குத்
காத்வயமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியித்ராஜியால்) நைவ
னடியேனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஈத்ருஜித்ராஜியால்) கி
ழப்பாட்டிற்சொன்ன ஹ்ராஸமீன இங்கும் ஈஸிவ்ருதமென்று
நினைத்து ஸநாஷம்மிக்கிறார் (உன்தேமேனயித்ராஜியால்)* சா॥

✳ எழாப்பாட்டு ✳

ஸளஸீஸ்ரீநாஸம்யாநத்நலே தேறியிருந்தவிவர் அரு

ப — நெருங்குகை, தழைப - வத்ருவஷைங்களாலேதழைந்திருந்
த, மராமரங்களேழும் - ஸாஸவ்ருக்ஷஸபுகத்தையும், எய்தாய்-
த, மராமரங்களேழும் - ஸாஸவ்ருக்ஷஸபுகத்தையும், எய்தாய்-
ஸ கவாணத்தாலே வெயரம்பண்ணினவனே, சிரீதரா - ஸ்ரீ
யா, இனையாய் - ஸவம்வியனே, மற்றுமேவம்விய வைஷிக
முடையவனே யென்றபடி. இனையபெயரினைய் - ஸவம்வியநா
மங்களை யுடையவனே, என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, அடி
யேன்நைவன் - ஸியிலகாநின்றேன். * * சா॥

மூ— அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானை * கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை * செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை * யடி

ஆ— (அடியேன்) இப்படி எம்பெருமானைக் காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற வாழ்வார் - பின்னையும் அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து, கெட்டேன்; அவனையாகாதே நான்காணவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது; என்ன ஸாஹஸமே! யென்று தம்மை நிஷேதித்து “ இவனைக்காண

இ— வினையேனென்று முன்புதம்மைநிஷேதித்தாப்போலேஇப்பாட்டிலும் நிஷேதிக்கக்கூடுமே, யென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவர் ‘நைவ’ னென்றவாறேஇவரை அவன்கைப க்கொடுக்க மாட்டாமையாலே அவன்வந்து முகங்காட்ட அவனைப்பார்த்து நம்மால்வரும் தோஷமவனுக்கு வேண்டா வென்றகலுகிறாரென்றுகருத்து. அடியேன் காண்பானலற்றுவன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனித்யாதியால்) அவனையென்கிறத்தால் கண்ணனையென்கிறவம்சம் வ்யாக்யாதம். இதனில் மிக்கோரயர்வுண்டே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் அ

ஈ— ஆர்க்குமறிதலரியானை - எத்தனை அதிசயித ஜ்ஞாநர்க்கும் ஜ்ஞாநவிஷயனல்லாதவனை, கடிசேர் - கடி பரிமளம், சேருகை - வந்துகிட்டுகை, நாள்செல்லநாள்செல்ல பரிமளம் ஏறிவராநின்றுள்ள என்றபடி. தண் - சீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய்க்கண்ணி - திருத்துழாய்மாலையை, புனைந்தான் தன்னை - யணிந்தவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வபர்யந்தமும், கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, செடி - தூறு, ஈண்டு அநாதி ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது. செடிபோலேயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தாலே, ஆர் - ப்ரசுரமான, ஆக்கை - தேஹமானது, அடியாரைச்சேர்தல் - ஆஸ்ரிதரான சேதநரை ஸம்பந்தியாதொழிகையை, தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனான கைவல்யார்த்திகளுக்கு ஸாதநாநுஷ்டான வேளையில் தேஹஸம்பந்தத்தைக்கழித்துக் கொடுக்குமவனென்றபடி. திருமாலை - ஸ்ரீயப்பதியானவனை, அடி

ஈ — யேன்காண்பானலற்றவனிதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே ॥

ஆ — வேணு”மென்றசைப்படாதேஇவன்பக்கலிலேகைவல்யார்த்தி ஸ்யோஜநங்களைக்கொண்டு அகன்றுபோவார்க ளென்னமா கும் பண்ணினரோ! நானுமங்ஙனேயாசப் பெற்றிலே னென்று நோகுகிறார். * * * * எ

இ — டியாரையென்கிறவசனத்தை கைவல்யார்த்திவிஷயமாக்கியிந்த வாசனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதியா ல்) இந்தகைங்கர்யத்தை ஸமமாகச்சொல்லாதே ஸாக்ஷா த்வைஷயாஸங்கநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ஸமமாகச் சொல்லுகை யாலும் அடியாரென்கிறவசனம் கைவல்யார்த்திவிஷயமானால் பா ட்டுக்கு வாராதாதிஶயம் ஸித்திக்கையாலும் இவ்வசனம் கை வல்யார்த்திவிஷயமே யாகவேணுமென்றுகருத்து. தம்மைப்போலே யவனோடேபரிமாறி யவனுக்கு ஸவசத்தைவிளையாதே ஸ்யோ ஜநாநாந்தங்களைக் கொண்டகலுகையாலே கைவல்யார்த்தி களை யடியார்களென்றிருக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். அடியேன் சிறியஞானத்தன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா னுமித்யாதியால்) * எ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இப்படியகன்றவிவர் க்ருஷ்ணனுடைய நவநீதசௌர்யத்தை

ஶ — யேன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கவைத்து, காண்பான் - காண வேண்டுமென்று இச்சையை யுடையவனைக்கொண்டு, அலற்று வன் - அலற்றுகின்றேன், நானிதிஶேஷ:. ஸாக்ஷாத்காரத்தை யாலே ஸாத்மிக்கவசமும் வராதபடி பார்க்கவேண்டியிருக்க அவ னுக்கு ஸவசமும் வரும்படி யவனை நிரீக்ஷணவாய்க்கொண்டு அல ற்றுகின்றேன் என்றபடி. இதனில்மிக்கு - இதொயிசுமாய், ஓர யர்வுண்டே - ஒருஅஜ்ஞாநமுண்டோ, அடியேன் - அடிமைத்த விர்ந்திருக்கிறவர் அடியேனென்றது வஸ்துஸ்வபாவநியாலே, சிறியஞானத்தன் - அத்யல்பஜ்ஞாநமுடையவன், ஞானமுடைய வன் ஞானத்தன். கைவல்யார்த்திகளைப்போலே ஸாத்மிக்கவசம் வராதபடிவஸ்துஜ்ஞாநமுடையேனாகப்பெற்றிலேனென்றபடி.

மூ — உண்டாயுலகேழ் முன்னமேயுமிழ்ந்து மாயையால் புக் * குண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் அவலையாக்கை நிலையெய்தி *

ஆ — (உண்டாய்) இப்படி யாழ்வார் தம்மைநிஷேதித்துக்கொண்டு எம்பெருமானையகல, அவனும் ஸகாமவாவித ஸாமாஸா லோக ஸ்ரீஸம்ஸ்லேஷ ஸ்வாபாவிகமாகிற தன்ஸாஸ்வத்தை க்காட்டி யிவரை ஸமாதாநம் பண்ணுகிறான்:- ஸதிக்ஷ நாஷ்ஷ ஸஜாதீயனாய்வந்துபிறந்தருளி திருவாய்ப்பாடியிலேபோய்ப் புக்கு ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையும்

இ — வணித்தமை அஸம்ப நின்றோ! வென்ன அவ அபிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்வாபாவிகமும் ஸௌஸீல்யகாஷ்டை. முன்பு ஸௌஸீல்யத்தைக் காட்டியிருக்கச்செய்தேயும் இவர் அகன்றவாறே ஸௌஸீல்யகாஷ்டையைக் காட்டினானென்றுகருத்து. தன்ஸாஸ்வத்தையென்றது - ஸாஸ்வ ஸ்வபாவமான ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஸமாதாநம் பண்ணுகிறானென்றது - இவருக்கு ஸமாதாநம் பிறக்கும்படி இந்தஸமாநஸ்வபாவத்தை யுண்டாக்கி இவரைப்பேசிவைக்கிறாரென்றபடி. சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தியென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸதிக்ஷ நேத்ர த்யாதியால்) புக்குண்டாய் வெண்ணெயென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலேயென்று) நெய்யுமென்று மேலே நெய்யைச்சொல்லுகையாலே வெண்ணெயென்றது நெய்க்கு முபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (நெய்யையுமென்று) மாயையாலென்

ஶ — மாயோனே - ஆஸ்ரிதஸ்ரீஸதனே, ஆஸ்ரிதரோடுகலந்து பரிமாறியல்லது தரிக்கமாட்டாதபடியான ஸௌஸீல்யத்தை யுடையவனே என்றபடி. முன்னமே - அவாந்தரப்ரளயகாலத்திலே, உலகேழும் - ஸப்தலோகங்களையும், உண்டாய் - வயிற்றிலேவைத்தாய், உமிழ்ந்து - ப்ரளயம்நிவ்ருத்தமானவாறே அதை உத்திரணம்பண்ணி, சிறுமனிசர் - க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய, உவலை-யாக்கைநிலை- ஹேயஸரீரஸ்திதியை, உவலை - ஹேயம், எய்தி - அடைந்து ஸஜாதீயனாய் அவதரித்தவனே என்றபடி. புக்கு - ஸ்ரீகோகுலத்திலே ப்ரவேஸித்து, மாயையால் - ஆஸ்ரிதஸ்வபாவஜ்ஞாந

மூ. — மண்டான் சேர்ந்ததுண்டேலுமனிசர்க்காரும் பேர்சிறிது *
மண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யூண் மருந்தோமாயோனே *

ஆ — வெஸத்தாலேயவர்களுக்கொன்றும்ஸெஷியாததொருபடியு
ண்டருளிற்று? பண்டிந்தஸோகங்களையுண்டுமிழ்ந்தருளுகிறபோது
ஏதேனும்மண்டான் ஸெஷித்ததுண்டாகிலும் அந்தமண்கரை
கைக்கு மருந்தாகவோ? அன்றிறே, ஸ்ரீகரோடு கலந்துபரி
மாறியல்லது யமிக்க மாட்டாததன்மை யாகையாலே செய்த
ருளினபத்தனையிறேயென்கிறார். * * ॥அ॥

இ— கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈ ஸி திவெஸ ஸ்ருதி
யால்) மனிசர்க்காருப்பேர்சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண் என்
றுபமாக்கி யிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்
கி ஸ்ருதியால்) உண்டாயுலகேழ் முன்னமேயுமிழ்ந்து என்கிறதி
ன் ஸுயத்தைச் சாட்டுகிறார் (பண்டி ஸ்ருதியால்) மண்தான்
சேர்ந்ததுண்டேலும் மண்கரையவென்றஙயமாக்கி யுரைக்கிறார்
(ஏதேனும் ஸ்ருதியால்) மருந்தோவென்கிறதை க்ஷவாஸமா
கவுரைக்கிறார் (மருந்தி ஸ்ருதியால்) மாயோனேயென்கிறது ஸா
விஹாயமென்று நினைத்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸ்ரீதரோடி ஸ்ருதியால்) தன்மை - ஸ்வபாவம். * அ॥

ஸ— த்தாலே; "ஊயாவயாநஜூாந"யென்றதிறே. வெண்ணெயுண்
டாய் மனிசர்க்காருப்பேர் - ஊநாஷுருக்கு உவயாக்ஷமாகத்
தக்க வாரணாக்கள், வாரணாவாவிபான் வீஷாஸவம்
ஆஜீயத்திலே பேரென்று கிடக்கிறது. சிறிதும் - ஸஷுபும், அ
ண்டாவண்ணம் - ஸாஜத்திலே ஸெஷியாதபடி, நெய்யூண் - நெ
ய்யையமுது செய்தது, இதற்கு மருந்தோவென்கிறதோடே ஸஙு
ம். மண்டான் - மண்தான், ஜநக்ஷிரணத்தில் ஸுவஸிஷ்மா
ன யஸுகிஞ்ஜுஷஸந்தானென்றபடி. மண்தானென்கிறவிடத்தி
லே ணகாரஸுவரஸு தகாரவூஷுவம். சேர்ந்ததுண்டேலு
ம் - உதரத்திலே ஸெஷித்ததுண்டாகிலும், மண்கரைய - அந்
தமண்கரைந்துபோகைக்காக, மருந்தோ — ஔஷயமோ,
அன்றிறேயென்றபடி. * * அ॥

மூ— மாபோந்தீயவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத்* தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாயமுதுசெய்திட்ட * மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்த

ஆ— (மபோம்) ஸர்வேஶ்வரனாய் அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருந்து வைத்து ஶ்ரீயப்பதியாநாயகமாக ஸாஸாயாரண திவ்யரூபவேஷத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஶ்ரீயமோ

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தம்மானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையென்று) வானோர்தனித்தலைவ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதிபால்) தூயகுழவியா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதித்யாதிபால்) விஶேஷியாவியான தூபரூவைத்தாலே அவதாரம் ஸர்வோத்தரமஹாஜம் என்றிபெ ஶ்ரீயப்பதிநாயகமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கும் ஸ்வரூபம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாஸாயாரணகமும் திவ்யகமும் அம்மாமூர்த்தி யென்கிறவிடத்திலே விசிக்குமென்று கருத்தாகவுமாம். தீயவித்யாதி மாயனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஶ்ரீயமோயீத்யாதியால்)

ஶ— மலராள்மைந்தன் - லக்ஷ்மிக்குபாவா, லக்ஷ்மிக்குஸஹாயனென்றபடி. மலரிலேவஸிக்குமவள் மலராள், மைந்தன் — யாவா, தம்மான் - தனக்குத்தானே ஸர்வேஶ்வரன், அநந்யாயீநனென்றபடி. வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தனித்தலைவன் - அத்விதீய நிர்வாஹகன், தூய - பரிஶுத்தமான, குழவியாய் - ஶிஶுவாய், (தீயவித்யாதி) தீய = க்ரூரமெயாய், அலவலை — பஹுபாஷிணியாய், பெருமாவஞ்சப்பேய் — ஸர்வஜ்ஞனும் மாதாவோவென்று ப்ரமித்தாளோவென்னும்படி அத்யந்தஹாவனுகையானவஞ்சகநாவ்யவிஶாவியானவள், வீய - நஶிக்கும்படி, விடப்பால் - விஷஸ்ரிஷ்டமான க்ஷீரத்தை, ஸதந்யத்தையென்றபடி: அமுதாயமுதுசெய்திட்டமாயன் - "ஸந்யந்தவிஷஸம்ப்ருக்தஸ்வரஸம்ப்யூஷோ" என்கிறபடியே அம்ருதமாக வமுதுசெய்த வாஶ்சர்யசேஷ்டிதன், இட்டவென்று ஸாமீப்யசாரி

மூ.—எவ்வுயிர்க்குந் * தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மா
மூர்த்தியைச்சார்ந்தே * * * கூ॥

ஆ—யிதிரவஸ்ெநகஷாஹாவனுப் சுநாமேயாவித ஶரணஷோ
ஷமாகவாஜாக்காதிகஜநவஸிதாமெணையாலகுப் சுதவனவ
னக்குவாலாபிருந்தவெம்பெருமானுடையவிந்த க்ஷுத்ர ஸம
ஸ்லேஷகயாபக்கஸாஙிவ ஸிதுஷதமவனைப்பற்றி, பின்
னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். * ॥கூ॥
(சார்ந்த) இப்படியென்னுடைய நிகஷத்தைப்பாராதே

இ—வரிதமெரயை முடித்தப்போலே நானல்லேனென்றகல
ப்புக்க வென்னிவஷயமாகிற விரோயியை நிரஸித்தானென்று
ஸுஜிசம.சிறதென்றுகருத்து. இத்தாந் கீழ்ப்பாட்டிலெலார்க்குக்
காட்டின ஸஸிஷகாமேஷயா லென்னுடைய விரோயி நி
வாத்தமாகையா லினியொருகாலமு மவனை விடேனென்கிறாரென்
றிப்பாட்டுக்கு ஸஙதியும் ஸூவிமெதெ. எவ்வுயிர்க்குந் தா
யோனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (சுநாமேயா
விததாஷியால்) என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாதயமருளி
ச்செய்கிறார் (சுதவனவெதாஷியால்) தமமேறாடு ஸம்ஸ்லேஷி
க்கைக்கு ஹேதுவாக நாலாம்பாட்டிலே சொன்னவைகஷமி
ந்து மஹிதவெக்ஷமமென்று காட்டுகிறார் (எம்பெருமானுடையவி
ந்தாஷியால்) அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே என்கிறதை ஸஙரு
ஷக்கிறார் (அவனைப்பற்றியென்று) மாயோமென்கிறதற்குத் தா
தயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபுமிதாஷியால்) * கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஹேதுகாணாநாசணமாகப் பாட்டிலஹிஷே தாதய ம
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாஷியால்) சார்ந்த விருவல்வினை

ப—ஹேயோமம்,எவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்-என்னம்மான்-ஸுஷம்,
அம்மாமூர்த்தியை — அம் — ஸௌந்தரியமாய், மா — வையஙஹேதுகாமஶ
ஙாஷிகளாலே உஜ்ஜ்வலாதிருக்கையையுடையவனை, சார்ந்து —
கிட்டி, ஸம்ஸ்லேஷித்தென்றபடி. மாயோம் — நசியோம், ஒருகா
லத்திலும் விடக்கடவோமல்லோமென்றபடி. கூ॥

மூ— சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்து* தீர்ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவா * ஞர்

ஆ— யென்பக்கலுள்ள ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஆஶாவாஸனைகளெல்லாவற்றையும் போக்கி, பாபநிபந்தநமான ஸ்ரக்சந்தநாதி விஷயஸம்பந்தத்தையும்போக்கி ஸர்வஸ்வமும் ஸர்வகமுந்தாமே யென்னும் அத்யவஸாயத்துக்காக அநவரத ஸாதநாநுஸந்தாநமும்படி யென்னைத்திருத்தி பின்னையெனக்குத்தி

இ— களுஞ்சரித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) மாயப்பற்றறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபேத்யாதி) தீர்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வஸ்வமித்யாதியால்) தன்பான்மனம் வைக்கத்திருத்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) வீடுதிருத்துவா னித்யாதியான மேலுச்செல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளாதபோது உத்தரார்த்தத்திற் சொல்லுகிறவிஶேஷணங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜநங்களுமாயிந்த ப்ரகரணத்துக்குஞ்சேராதொழியுமென்று கருத்து. தங்கருளுகைக்காக வாகாதே யென்றது-தந்தருளுகைக்காகவன்றே வென்றபடி. ஸம்ஸாரனுடைய ஜ்ஞாநஸங்கோசங்களுக்கு ரக்ஷணாபேக்ஷமே ஸர்வாதிகாரமாக நிரபேக்ஷ காரணமாயிருக்குமென்று கருத்து. ஸர்வஜ்ஞஸ்ய

ஸ— ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - பரிபூர்ண ஜ்ஞாநப்ரகாஶாஶ்ரயியாய், அகலம்கீழ்மேல் - திர்யகூர்த்வாதோதேஶங்களிலே, அளவிறந்து - பரிச்சேதரஹிதனாய், ஸர்வதேஶ வ்யாபியாயென்றபடி, நேர்ந்த - ஸூக்ஷ்மங்களான, உருவாயருவாகும் - அசேதநங்களையும் சேதநங்களையுமிருந்துள்ள, இவற்றின் - இவ்வஸ்துக்களுக்கு, உயிராம் - அந்தராத்மாவாகாநின்றுள்ள, நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தை யுடையவன், சார்ந்த - ஆஶ்ரிதமான, இருவல்வினைகளும்-புண்யபாபரூபவைவிதமாய் - ப்ரபலமான கர்மங்களெல்லாத்தையும் - சரித்து - நிஶ்ஶேஷமாக வொருக்காலே தள்ளி, மாயப்பற்று - ப்ரக

ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து * நேர்ந்தவு
ருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே * ௰॥

ஆ—ஞானாட்டையுந்தந்தருளுகைக்காகவாக: தேவம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வபரமகாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வமென்றவிப்படிபட்ட குணங்களெல்லா மென்கிறார். ௰॥

இ—வத்தாலே ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியென்றது ஸம்ஹிதா, ஸர்வஶக்தித்வஸ்வபாவத்தாலே பகல மித்ராஸஹ உயிராமித்ருஷம் ஸம்ஹிதம், இங்கு ஸர்வஶக்தித்வமாயிருக்குமென்று கருத்து. வ ராகோபாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வ வடிங்களாலே நெடுமாலென்றது வ்யாவ்ருத்த, அவனுக்கு ஸௌஶீல்யவிஶிஷ்டமாக வ வனைப்பற்றிவிடேனென்றார் கீழ், இப்பாட்டிலே யவனுடைய ஜா ாமஸ்த்ராத்ராக்கஷ்மெல்லாம் உத்க்ருஷ்ணாஷ்மாகையாலே அவனுடையவிந்த உத்கர்ஷம் ஸம்ய்ருமாகாமைக்காகவும் நான வனைப்பற்றி யினியொருகாலமும் விடேனென்கிறாரென்று ஸம் ஹதிஸங்கதிமிகத. * * * ௰॥

ஶ—க்ருதவிஷயங்களிலே ஸம்ஹத்தை,மாயை-ப்ரக்ருதி.அறுத்து-வேரித்து, இதுக்குத்திருத்தியென்கிறதோடே யஞயம். தீர்ந்து-தன்னையேநான் ப்ராப்யப்ராபகங்களாக வ்யவஸித்து, தன் பால்மனம்வைக்க - தன்விஷயத்திலே ஊரவெவைக்கும்படி,பா லென்றது ஸஹ்ருதயம்ரூபம், திருத்தி - எனனைநன்றாகப்ப ண்ணி, வீடுதிருத்துவான் - எனக்காக பரமபதத்தை டஸம்ஸ்கரி யாநின்றான். * * * ௰॥

வாராஹம்.

"சார்ந்தவிருதாதி - திருத்தி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி" யி த்யஷம் - தாத்ஷ்யம். வீடு - பரமபதத்தை, திருத்துவான் - தி ருத்துகைக்காக, பரமபதத்தை யிப்போது விஶேஷமாக ஸ ம்ஸ்கரிக்கைக்காக வென்றபடி. இதற்கு இவைத்தினுயிரா மெ ன்கிறதோடே ஸஙயம். இங்கு திருத்துவானென்றது ப்ரயோஜ மன்று, "அலங்கலந்தொடை யல்கொண்டடியிணைபணிவான்" "இ யக்கருமயங்கினர் திருவடித்தொழுவான்" "உன்னைக்கூவுவான் வ

மூ— மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று *

ஆ— (மாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஆஶ்சர்யமான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ஆஶ்சர்யமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலதத்வமெல்லாம் பேசினாலுமாராத வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனைப், அந்த குணங்களையே யாவ

✳ நிகமனம். ✳

இ— மாயப்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸர்வாதிகஞ்சொல்லுகிற வெம்பெருமான் ஸ்வத்தாலே மாலேயென்றதுவும் ப்ராஸங்கிகம். இத்தாலித் திருவாய்மொழிக்கு ஸௌஶீல்யம் ப்ரதானப்ரதிபாத்ய மென்றதாய்த்து, மாமாயனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்சர்யமானவித்யாதியால்) என்றென்று என்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வமித்யாதியால்) மாலேயேறி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆராதவித்யாதியால்) ஆராத - த்ருப்தியில்லாத, மாலருளால்மன்னு யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்களை

ஸ— ந்துநின்றோம்’’ இத்யாதிகளைப்போலே தாத்ருஶ த்யாஸம், நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிஶயவ்யாமோஹத்தை யுடையவன், உபயத்தில் நிரதிஶய வாத்ஸல்யாதி குணஶாலியான வென்றபடி. ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - யித்யாதி இவைத்தின் இவ்வ ஸ்தலங்களுக்கு, உத்தேஶ்யம் தாத்ரம். உயிராம் - ஸஹாயதாவாகாநிற்கிறான். எனக்கு ஸாக்ஷாத்த்தை யனுக்ஷித்துத் தந்தருளுகைக்காக வெம்பெருமானுக்கு ஜ்ஞாநஶக்தி ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களெல்லா மிருக்கிறன வென்று வஸ்து தாத்பர்யம்.’’ என்றிருக்கிறது. * * ௰॥

இது ஆறாயிரப்படிக்கு அநுகுணமாயிருக்கிறது.

மாலே - பெரியவனே, ஸர்வஸ்வாமியே யென்றபடி. மாயப் பெருமானே - ஆஶ்சர்யமான ஸௌஶீல்யாதிகளாலே அதிஶயிதனானவனே, மாமாயனே - உதாத்தமான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதமுடையவனே, என்றென்று - இப்படி ஸர்வதா சொல்லி, மாலேயேறி -

மூ— மாலேயேமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்* பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின் * பாலேப ட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே சக௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸர்வேச்வரனுடைய அருளாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருநகரியிலுள்ள சடகோபன்சொன்ன ஸஹஸ்ர நாமமான வாயிரத்தின் பாலேபட்ட விவைபத்துப், வல்லார் க்கு எம்பெருமானை விச்லேஷிக்கப்போகிற தில்லையென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-யி த்யாதியால்) அருளாலென்றது ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வேச்வரத்வம் மென்றுகருத்து, குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறவிடத்திலே ஆழ்வா ருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவென்று) பாலே ய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரியால்) இல்லைபரிவதென்றதை ஸாமா ன்யவிசேஷமாக விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) திருமங்கையாழ்வார். * க௧

ஸ்ரீமதேராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமதே சடகோபாய ராமாநுஜஸ்வாமிநேசரணம்.

ப—ஸர்வேச்வரமே ஸ்வயமாய், மாலருளால்- மால் - ஸர்வேச்வ ரன், அவனுடைய ஸௌசீல்யபாலே, மன்னு- நித்யவாஸம்பண்ணுமவரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸர்வேச்வரனுடைய, இதுக்காயிரத்தை ன்கிறதோடே ஸஹஸ்ரம், பாலேய்தமிழர் — பாலுக்கு ஒத்த மதுரமான த்ராவிடகவிதாவிஷ்ணுர், இசைகாரர் - அதிலேஸாமஞ்ஞர். பத்தர் — பக்தர்; அதிலர்த்தமறிந்து ஸ்வானுபவம் பண்ணவ ல்ல பக்திமான்கள், பரவும் - இவர்களெல்லாராலுங் கொண்டாட ப்படுமதான, ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரத்தினிடத்திலே, பால் - இடம், பட்ட - கடலிலேமுத்துப்பட்டதென்கிற கணக்கிலே ஆ யிரத்திலே யுண்டான வென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்து பாட்டுகளையும், வல்லார்க்கு - அறிந்தவர்களுக்கு, பரிவதில்லை, துக்கமில்லை. * * *க௧

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீத்³ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வ்யாக்யானம்)

க்ஷாந்த்யா ஹ்வாநாதி³ஶாந்த்யா நிஜமஹிமதிரஸ்கார கா
ர்யாதி³பக்ஷாத் ஸர்வத்ராவஸ்தி²தாநாத் ஸ்வயமய
நதஸ்வாத்மஸம்ஶ்லேஷகாம்யாத் ! தே³வாத்³யைஶ்வர
ஸம்பேக்ஷணவிஷயதயா ஹஸ்தவஸ்துத்யஸம்ஶ்லேஷ: ஶ்ரீ
ஷ்யஜ்ஞாஸ்யப்ரோஹா த்³ருஷ்டிதஶம நாஸ்த்யாஶ நா
யஸம்ஸமீத்³யா * * * ௧௧

(க்ஷாந்த்யா ஹ்வாநாதி³ஶாந்த்யாத்) வளவேழுலகினிசாதி - அ
விஜ்ஞஜிஜ்ஞாஸுகர்ணஹித்தனைப் அபர்வறு மமரர்களதிபதியான
வனை வெண்ணெய் களவுகொண்டமுதுசெய்த க்ருதியனேயெ
ன்று க்ஷாந்த்யமான பேராலேசொல்ல அதுகொண்டஹ்வானு
கையாலும்; (நிஜமஹிமதிரஸ்காரகார்யாதி³பக்ஷாத்) இமையோர்
பலருமிதாதி - ப்³ரஹ்மாதி³ஸகலதேவதாஸமூஹங்களையும் ஸாகல்ய
த்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த ஸ்வரூபமான தன்மஹிமைக்கு அவத்³யாவஹ
மான ப்³ரஹ்மாதி³கள் செய்கிற பூஜநத்தாலே வீங்குகையாலு
ம், (ஸர்வத்ராவஸ்தி²தாநாத்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால்
தாயோன் - தாரதம்யநிரூபணம் பண்ணாதே எல்லார்
தலையிலும் திருவடியைவைக்கையாலும், (ஸ்வயமயநத:) தானே
ர் பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றி யதனுள் கண்வளரும் - அணி
த்தாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்வா
த்மஸம்ஶ்லேஷகாம்யாத்) நீயருளாயுன்தேனே மலருந்திருப்பாத
ஞ்சேருமாறு - நிரதிசயபோக்³யமான தன் திருவடிகளிலே அ
நந்யார்ஹரானவர்களிடத்தில் தானுமநந்யார்ஹனாகையாலும், (தே³
வாத்³யைஶ்வர்யை:) விண்ணோர்தலைவா என்றாதி ஸகலரிகளுக்கெல்
லாம் தலைவனானதான் தேவஜாதிகளோடே பொருந்தி நிற்
கையாலும், (ஸம்பேக்ஷணவிஷயதயா) அடியேன்காண்பான
லற்றுவன் - எல்லார்க்கும் காணவேண்டும் விஷயமாகையாலு
ம்: (ஹஸ்தவஸ்துத்யஸம்ஶ்லேஷ:) உண்டாய் வெண்ணெய் - ஆஸ்ரி
தருகந்த த்³ரவ்யங்களையாராகஞ்செய்கையாலும், (ஶ்ரீஷ்யஜ்ஞாஸ்ய

* ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

ஆ— (பரிவதில்சனை) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாதி குணாநுஸந்தாந ஜநிதமான தம்முடைய நிரவதிகவ்ரீ

ஸ்ரீ—

* ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

இப்படி எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷாபிமுகனாய் ஸாந்த்வநம் பண்ணி ஸம்ஸாரரூபவிஷயமும் நிவ்ருத்தமான ஸந்தோஷம் நன்னீர்மையினிவர் கட்டங்காதென்னும்படியான முன்புற்ற வாத்தெல்லாம் தீரும்படி அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தையே அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியில் பரோக்ஷதேஶவ்ருத்திகதனபடி யெங்ஙனேயென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுக்ராதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்கரீத்யா என்றபடி. ஸௌஶீல்யாநுஸந்தாநஜநிதவ்ரீதியானது நிரவதிகமானதாலே இந்த ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களைப் பலரோடே பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாமையாலே பரோக்ஷதேஶத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று கருத்து. வ்ரீதியாலென்கிறதற்கு ஜ்ஞாநாவஸ்தத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். இப்படிவ்ரீதியுள்ளடங்காமல் பேசுகிறாராகில் இந்தஸௌஶீல்யத்தையே பேசவேண்டியிருக்க ஸாராஸ்யத்தை உபதேஶிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகஞ்சித்யாதி) இந்த ஸௌஶீல்யத்தைப் பலரோடே அநுஸந்திக்கவேணுமென்று பார்த்து இதுக்காக பத்துடை யடியவரிலே ஸம்ஸாரதேஶத்தாலே ஸம்யோகத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்களை உபதேஶிக்க

ஞ - தா - வொவஹாக) அம்மூர்த்தியைச்சார்ந்தே மாயோம்— தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மாயாதபடி பண்ணுகையாலும், (அஜஹத்தஸ்வநாக) சார்ந்த விருவல்வினைகளும் சரித்து- ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளான பாபபுண்யரூப கர்மங்களை ஶமிப்பிக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனென்று "பரமேவழுலகு" என்கிற உபதேஶத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். க௬

* * * *

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஞூ— பரிவதிலீசனைப்பாடி * விரிவதுமேவலுறுவீர் *

ஆ— இதாலே, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நிரதிஶய ஸ்நேஹயுக்தராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸம்ஸாரராகவேண்டுமென்ற அபேக்ஷையுடையராயிருந்து கைங்கர்யாதி போக்ய ஸாக்ஷாத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், போக்யமான உபகரணங்களினுடைய ஸௌலப்யத்தினாலும், போக்யத்தை ஸுலபமாக ஸம்பாதிக்கமுடியாமையாலும் போக்யத்தை ஸம்பாதிக்கமாட்டாதே விஷண்ணராயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து,

இ— அவர்களானவர்கள் ஸாக்ஷாத் ஸௌபாக்யாதிகளாலே இப்போது விஷண்ணராயிருந்தவாறே யவர்களைக்குறித்து ஸாதனத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்யத்தை ஸுலபமாக ஸம்பாதிக்க முடியாமையாலும் என்கிறதற்கு போக்யமோவிதொவ்வ காரணங்கள் ஸௌலப்யங்களாகையாலே ஸுலபம் விஷயமாகை யால் அதுக்கு விருத்தமானவிஶேஷ ஸௌபாக்யத்தாலே போக்யமும் விஷயமாமென்றுகருத்து. விஷண்ணர் - ஸம்ஸாரஸ்தர். "விஷாதஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய உபாயாஸாதநமிதி" என்றதிறே. இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின் வ்யாக்யானமும் ஸங்க்ரஹம். எங்ஙனேயென்னில்; (ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸ்வாமித்வத்தாலே) பரிவதில் என்றது வ்யாக்யாதம். ஸர்வேஶ்வரனான பரிவநுஸந்தாநம் ஸர்வஜ்ஞனான வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து. (ஸர்வேஶ்வரத்வத்தாலே) ஈசனை என்றது வ்யாக்யாதம். (நிரதிஶய ஸ்நேஹாதி - பிரியாதேயென்னுமளவும்,) பாடிவிரிவதென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸாரவிஶேஷ ஸம்பந்தம். (திருப்பல்லாண்டு பாடி - ஸுவிஶேஷயுடையவரின் க்ருஷத்தாலே) பாடிவிரிவது, மேவலுறுவீரென்றது வ்யாக்யாதம் -

ஶ— பரிவதில் - ஸௌலப்யமில்லாதவனை, ஈசனை - ஸர்வஶேஷியானவை, பாடி - "சூழ்ந்திருந்தேற்றுவர் பல்லாண்டே" யென்கிறபடியே திருமாமணிமண்டபத்திலே போய்ப்பாடி, விரிவது - விஸ்த்ருதராகை, ஜ்ஞாநஸங்கோசமின்றிக்கே ஜ்ஞாநவிஸ்த்ருதராகையாகிற, மேவல் - ஸம்பத்தை, உறுவீர் - அடையவேண்டுமென்றவெ

மூ—பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப் * புரிவதுவும்புகைபூவே க॥

ஆ— ஸர்வஸுலபமான வஸ்த்ரவாஸ கைவகைதொயாதிகளுபகரணங்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மொரடிமைசெய்யினு மவனுடைய நிரவயிக ஸௌஶீல்யத்தாலே அத்தைக்கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்திற்கு உசிதமான உபகரணங்கள் துர்லபமென்றும் தத்ஸமாராதந

இ— (ஸர்வஸுலபபதத்தாலே)"புரிவதுமாமதுபூவே" என்று தாமீயவாக்யத்திற்கு வாக்யமாய் அதில்ஆமநுஎன்றது வ்யாக்யாதமாயிற்று. இந்தவாக்யமுரைக்காரருளிச்செய்வர். யதா - புரிவதுவும் புகைபூவேயென்று வாக்யமானாலும் ஸர்வஸுலபமென்றது வாஸாதிகளுடைய ஜாதிவிஶேஷத்தை நிஷேதியாதே புகைபூவேயென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னதாகவுமாம். (வஸ்த்ரவாஸபதத்தாலே) பூவேயென்றது உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. (கைவகைதொயபதத்தாலே) நன்னீரென்றது வ்யாக்யாதம். தொயாதியென்கிறவிடத்தில் (ஆதிபதத்தாலே) புகைபூவேயென்கிற வாக்யத்தில் புகையென்றது ஸங்க்ருஹீதம். "வஸ்த்ரம்வாஸஃ ஹைமம் தொயம்" இத்யாதிகளிங்கே விவக்ஷிதங்கள். (அவன்திருவடிகளிலாதி - கைக்கொண்டருளுமென்றுமளவும்) உத்தரார்த்தி லபிப்ராயகதநம். "ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதம்" 'யாதோயாஸம்வஹ யஸோதாஸ்யா:" இத்யாதிகளிங்கே விவக்ஷிதங்கள். (ஆனபின்

ப—வெக்ஷயுடையவர்களே?பிரிவகையின்றி-பிரிகையாகிறவகையில்லாமல், வகை - ப்ரகாரம், உபகரணங்களில் குறைவுபார்த்து அகலுகை தவிர்ந்தென்றபடி. நன்னீர் - பாஜநத்தை, வஸநாதிஸம்ஸாரங்கள் வேண்டுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்றபடி. தூய் - தூவி, யதாதயாவாதெளித்தென்றபடி. புரிவதுவும்- ஸமர்ப்பிப்பதும், புகைபூவே - ஏதேனுமொருபுகையும், ஏதேனுமொருபூவும், புகை - தூபம், புரிவதுமாமதுபூவே யென்கிற வாக்யத்தில், புரிவதும் - ஸமர்ப்பிப்பதும், ஆமநுபூவே - ஸம்பவிக்குமதானபூ, ஸர்வஸுலபபூவென்றபடி; ஆமது- ஸம்பவிக்குமது. ஸம்பகாதிகளே யாகவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்கை.

மூ— மதுவார்தண்ணந்துழாயான் * முதுவேதமுதல்வனுக்*

ஆ— ...த்தை ஸவிசேஷமாகச்செய்கைபரிதென்றும்விஷ்ணராகாதே யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். * * கா

(மதுவார்)இப்படி எம்பெருமானுக்கடிமை யெளிதானாலென்? நிர்தோஷமான ஸவிசேஷவேதவேத்யனுமாய், நிரவத்யமா

இ— பிரத்யாதி.விஷ்ணராகாதேயென்னுமளவும்) பிரிவகையின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்.(அடிமைசெய்யுங்கோளென்றது) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம். * * கா

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே உபகரணஸௌகர்யத்தைச் சொல்லி ஸமாச்ரயணத்தில ஸௌகர்யத்தை ப்ரதிபாதித்து ஸமாச்ரயிதவ்யத்தைச் சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஸௌகர்யத்தை காலப்ரயுக்தமாக ஸமாச்ரயிதவ்யத்தைச் சொல்லுகை யாகா ராதிபன்றோ; வென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார்- (இப்படியிருக்கையா ல்) நாங்களஸமர்த்தரோவென்றது ஜாதிகுணாதிகளாலே தண்ணியரான நாங்கள் ஸமர்த்தரோவென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உபகரணஸௌலப்யத்தால் வந்த ஸௌகர்யத்தைப் ப்ரதிபாதித்து ஸமாச்ரயிதவ்யத்தைச்சொன்னார், இப்பாட்டிலே ஜாதிகுணாதிநி ஷேதத்தால்வந்த ஸௌகர்யத்தைப் ப்ரதிபாதித்து ஸமாச்ரயிதவ்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. இஸ்ஸாகாங்க்ஷத்திலே பாட்டினுடைய பூர்வார்த்தத்தின் வ்யாக்யாநமுமவதாரிகை. எங் ஙனேயென்னில்; (நிர்தோஷ இத்யாதிபாலே) முதுவேதமுதல்வனு க்கென்றது வ்யாக்யாதம். முதுவென்று அநாதிஸ்வம் சொன்னத் தாலே நிர்தோஷத்வமும் வேதஸம்பத்தினுடைய ஸம்பந்தத் தாலே ஸவிசேஷத்வமும் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. (நிரவத்ய)

ஸ— ஆள்செய்புமீடு - அடிமைசெய்கைக்கு யோக்யதையாவது மதுவார் - ப்ரபாவஸம்ருத்தியான, தண் - சீதளமான, அம் - ஸுந் தரமான, துழாயான் - திருவைஷ்ணவியையுடையவனான, முதுவே த - அநாதியானவேதங்களுக்கு, முதுமை - அநாதித்வம், முதல் வனுக்கு - ப்ரதானனாயிருக்குமவனுக்கு, ப்ரதாநவேத்யனாய்

மூ — கெதுவேதென்பணியென்று* தனுமேயாட்செய்யுமிடே உ॥

ஆ — னவ்வாஸிவாஸிவ ஹாணவிஷஸிதிவைபு முடையவனான வனுக்கு நாங்களடிமை செய்கைக்கஷர்ரோ வென்னில், அடிமைச்செய்கைக் கஷர்தையாவது- தந்தாமுடைய சுநஷர்தையைப்பாராதொழிகை. எத்தாலேயென்னில்? அடிமை செய்கையிலே ஸவிவைகஷ யுடையாரை ஜாதிஹாணவ்ருத்தாதிகளாலேதண்ணியரென்றுபொகடும் ஸஹாவ னல்லாமையாலே யென்கிறார். * * * * ॥உ॥

இ — த்யாதியால்) மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது வ்யாவ்ருத்தம் மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது சுநஷர்தா ஸம்பெகைக்கு உவயாகயான ஸாஸிவாதி வெவகஷணத்துக்கெல்லாம் உவகஷணமென்றுகருத்து. ஆள்செய்யுமீடென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அடிமையி த்யாதியால்) எதுவேதென்பணியென்னாததுவே என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதியால்) இவ்வஷர்த்தில் ஸவைகஷிதமாய் பாட்டில் ஸவிவ்ருதமானஹேதுவை வ்ருஷஸிவர்க்ஷமாக அருளிச்செய்கிறார் (எத்தாலே யித்யாதிபால்) தண்ணியர் - நிக்ருஷ்டர், பொகடுகை யிங்கே சுநாதரிக்கை. * * * * உ॥

ஸ — ஞயிருக்குமவனுக்குஎன்றபடி. பணிஸவூத்தை சுவதிர்த்து, பணியெது-என்பணியெதுவென்றஙயிப்பது. பணி- கைங்கர்யம், அவனுக்கு யோக்யமான பணியெது, நான்பண்ணும்பணியெது. அவனுக்கு யோக்யமாவது நித்யஸூரிகள் பண்ணும்பணி, நான்பண்ணும்பணி யவனுக்குயோக்யமன்றென்றதாயிற்று. என்னாததுவே - இப்படி சுநுஸந்தியாதிருக்கையே, அடிமைசெய்கைக்கு யோக்யதையாவது - அவனுக்கு யோக்யமானபணியெது - என்பணியெது - என்றநுஸந்தியாதிருக்கையே என்றபடி. புரிவதும் புகைபூவே என்கிறவிடத்தில் மதுவார் என்றெடுத்த அந்தாதி, புரிவதும் என்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீகாஸிவவ்யஞ்ஜநம் முதலாகவெடுத்ததென்று கண்டுகொள்வது "எபாவம்பர" மென்கிறபாட்டில் ஸாம் முதலானவோபாதியென்று உரைக்காரர் நிர்வஹிப்பர். * * உ॥

மூ—ஈடுமெடுப்புமிலீசன் *மாடுவிடாதென்மனனே*பாடுமென்
   னாவவன்பாட *லாடுமெனங்கவணங்கே * ரு॥

ஆ—(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படி நனக்கடிமைசெய்கையிலே அபேக்ஷையுடையராயிருப்பார்பக்கல் உத்கர்ஷா பகர்ஷம்பாராதேயவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலு மநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலே தேவாவிஷ்டரைப்போலே நின்றுநானாடப்பெற்றேனென்கிறார். ॥ரு॥

✳மூன்றும்பாட்டு.✳

இ— த்ருதீயாத்யாயத்தில் வாக்யான "ஈடுமெடுப்புமில்" ஸூத்ரம் தத்வதர்சநமான வநுஸந்தாநராதித்யவாரமென்று நினைத்து ஸ்ரீஆனந்தகாநந்தத்தாலே இதாச்ரிதவிஷயமென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதற்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வாமியென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்கிறபதத்தாலே கீழ்ப்பாட்டில் ஸங்கதமாயிருந்தமான வர்த்தத்துக்கு விசேஷணமான மநுவாதமிப்பாத மென்று ஸூசிதமாயிற்று. மேல் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அதிலணங்கென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாவிஷ்டரைப்போலேயென்று) * * * ॥ரு॥

ப— ஈடு - விடுகை, அநாதரமென்றபடி. எடுப்பு - ஸ்வீகரிக்கை, இல் - இவையிரண்டு மில்லாதவனான, ஆச்ரிதர்பக்கல் தாரதம்யம் பாராதவனானவென்றபடி. ஈசன் — ஸ்வாமியினுடைய, மாடு — வரிஸரத்தை, என்மனன் - என்னுடைய மனஸ்ஸானது, விடாது ஏகாரத்தை க்ரியையோடே சேர்ப்பது. இது அயோகவ்யவச்சேதம். என்னாவு - என்னுடையநாவானது, அவன்பாடல் — தத்விஷயங்களான காதைகளை, பாடும் — பாடாநிற்கும், எனங்கம் - என்னுடைய சரீரமானது, அணங்காடும் - அணங்கு-தெய்வம், தெய்வாவிஷ்டம்போலே ஆடாநின்றது. ஆடுகை - ஹர்ஷப்ரகர்ஷநம், நர்த்தநமிக்கேவிக. தனித்தனியே எ

மூ—அணங்கெனவாடுமெனங்கம்*வணங்கிவழிபடுமீசன் *பிணங்கியமரர்பிதற்றும் * குணங்கெழுகொள்கையினானே* ௪॥

ஆ—(அணங்கென) ஸமேநாநாஸ்ரயஜ்ஞாந ஜ்ஞானங்களிற்காட்டில், வேலாநாஸாயஜ்ஞாந ஜ்ஞானங்களுக்கு, பரஸ்பர விவாதமாக வுத்கர்ஷத்தை ஸ்ரீகிவாதியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்க ளக்ரமோகக்கொண்டாஸவிக்கிற கல்யாணஜ்ஞானங்கள் சேருகைக்கு கொள்கலமாய், ஸர்வேச்வரனானவெம்பெருமானை நானாஸவித்து, ஸ்ரீ த்ருதிஸ்யத்தாலே சேஷ

✳ நான்காம்பாட்டு. ✳

இ—பிணங்கியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமேரோஸிதாதி - நின்றுகொண்டென்றுமளவாலே) அமரர்பிதற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிதாதியால்) குணங்கெழு என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணேதாதியால்) கொள்கையினானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கொள்கலமாயென்று) கொள்கலம் - வாத்ரம், ஈசனென்கிறதை வாஷ்யதீயாஜமாக வுரைக்கிறார் (ஸர்வேதாதியால்) ஸ்ரீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிதாதியால்) த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ற—ன்னென்றுசொல்லுகையாலேகாரணத்வத்திலும்தம்முடைய வுகப்புத்தோற்றுகிறது. * * * ௩॥

அணங்கென - தேவாவிஷ்டம்போலே, ஆடுமெனங்கம் - ஆடாநிற்கிற வென்னுடைய தேஹமானது, இதற்கு வழிபடுமென்கிறதோடன்வயம். பிணங்கி - விவதித்துக்கொண்டு, பிணங்கு - விவாதம், வேலாநாஸாயஜ்ஞாநமான ஜ்ஞானங்களுக்கு உத்கர்ஷ ஸ்ரீகிவாதநாமமும் ஸாமவிவாதம் பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. அமரர் - நித்யஸூரிகள், பிதற்றும் - ஜாவஹதிகைதிகரைப்போலே க்ரமோகக் கூப்பிடும்படியான, பிதற்றுகை - ஸங்கீர்த்தனம், குணங்கெழு - ஜ்ஞானங்கள் சேருகைக்கு, கெழுகை - சேருகை, கொள்கையினான் - கொள்கலமான, ஆச்ரயமானவென்றபடி. ஈசன் - ஸர்வேச்வரன், ஸர்வேச்வரனை. வணங்கிவழிபடும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிற்கும், இதுவே ஸ்வபாவமாயிருக்குமென்றபடி. * * * * * ௪॥

ஆ— வாவிஷ்டரைப்போலே சுக்ஷமாகநின்றுடியவனை வணங்கி யடிமைசெய்யு மிதுவே ஸுஹரவமாக ப்பெற்றேனென்கிருர்.॥ச॥

(கொள்கை) இப்படிநிஷ்கமாக த்தாம்பெற்றஸம்ரு ஷியைத்தம்முடைய ஸீரகுதிஸயத்தாலே நடுவேபேசிப்பின்னை யும் ஸஹ்யதஸிவிரோநாவராய், தங்களுடைய லநஹைந் கையாலே கூசியிருந்தவர்களைக்குறித் தவர்களுடைய கூச்சம் போம்படி பின்னையு மெம்பெருமானுடைய ஞானங்களைச்சொ ல்லுகிருர். ஸவாணயாஜை வஸிவாஹவெஷெக்ஷயுடையராயி ருப்பாருடைய வுதக்ஷவக்ஷம்பாராதே யடிமைசெய்வித் துக்கொள்ளும் ஸுஹாவனென்னுமிடம் "ஈடுமெடுப்பும்" என்று ம்பாட்டாலேபிறந்தது. இனியவர்களையடிமைசெய்வித்து க்கொள்ளு

இ—ருர்(அவனைபி த்ருாதியால்)இதுவேஸுஹாவமாகப்பெற்றேனென் றும் இவ்வஷம்மிப்பாட்டுக்கு விஸேஷமாகையாலே கீழ்ப்பாட் டோடே வாநராக்கியில்லையென்றதாயிற்று. * ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஈடுமெடுப்புமித்ருாதியானவிரண்டுபாட்டும்ஸூராவஸமிகங்களை ன்றுகாட்டிக்கொண்டு கொள்கைகொளாமையென்கிற இப்பாட்டு க்கு மதுவரென்கிறபாட்டோடே ஸமஷியென்றுகாட்டுகிருர் (இப்படியித்ருாதியால்) இப்படியென்றது, ஈடுமெடுப்புமித்ருாதியா ன விரண்டுபாட்டிலுக்தஸீத்ராவென்றபடி. இப்படியென்கிறதற் குப் பேசியென்கிறதோடநயம். நிஷ்கமாகவென்றது- ஸா ஸுஹ்ரவணகஷயொமாநஷாநாதிரவைஹகங்களின்றி யேயென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குக் கூசியிருந்தவர்களை யென்கிறதோடேசுவயம். முன்கெஂகயத்திலே சுநஹைதை யைப் வஸிஹரித்திருக்கச்செய்தேயும், சுஷராமகெஂகயத்தி தில் கூசியிருந்தவர்களையென்றபடி. கூச்சம் – ஸஂகோசவம். "ஈ டுமெடுப்புமிலீசன்" "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்கி றவிரண்டும் ஸஜாநாஷங்களாகையாலே வாநராக்கியன்றோ வென்ன; விரண்டுக்கும் விஷயஷேதத்தைக்காட்டுகிருர் (ஸுஹா ணைத்ருாதியால்) இனியென்றவநஹா ஜஹாமகெஂகயங்களி லுமெல்லாரையும் ஸுீகரிக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்று

மூ— கொள்கைகொளாமையிலாதா*னெள்கலிராகமிலாதான்*

ஆ—மிடத்தில் அவர்களையெல்லாரையுமொக்க [illegible] ஸர்வவிசேஷவ்ருத்தியையுஞ் செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள்பக்கல் ஸ்நேஹாபேக்ஷா வைஷம்யம் பண்ணாதே ஸமனுமாயிருக்கும். இப்படி ஸ்வபாவனாயிருக்கிறவன், ஆஸ்ரயித்தாரெல்லார்க்குமொக்கத் தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடாதே சிலர்க்கே தன்னைக்கொடுப்பானேனென்னில்; அதற்குக்காரணம்- வேறேயொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றித் தன்னைவிடுகையும், தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றித் தன்னைவிடாமையும்; இவற்றை

இ— கூட்டிக்கொள்ளுக. இரண்டும் ஸாதாரண்யங்களாகையாலே உசிதவிசேஷங்களிலே வ்யவஸ்திப்பிக்கலாமென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) வ்ருத்திகொள்ளும்போது வைஷம்யமில்லையாகிலும் திருவுள்ளத்திலே தான்நினைத்திருக்குமோவென்ன அதுவுமில்லையென்கிறாரென்றபடி, ஸர்வர்க்கு ஆஸ்ரயணீயனென்று சொல்லவந்த விவக்ஷணத்திலே அநந்யப்ரயோஜந ஸாம்யமென்று சொல்லுகிற விவக்ஷிதார்த்தம் ஸங்கதமோவென்ன வ்யவஸ்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இந்தஸம்சங்கைக்குப் பரிஹாரமாகையால் ஸங்கதமென்று கருத்து. உக்தஸம்சங்காபரிஹாரார்த்தமாக உத்தரார்த்தத்தில் அபிப்ராயத்தை வெளியிடுகிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) சிலர்க்குத் தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடுக்கையும் சிலர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொடுக்கையும், தத்தத்ருசிகாரணமாகக்கொண்டு ஹேதுங்கொடு

ப— கொள்கை - ஸ்வீகரிக்கை, கொளாமை - ஸ்வீகரியாதொழிகை, இலாதான் - இல்லாதவன், ஸம்ரக்ஷணவ்ருத்தியிலே சிலரை ஸ்வீகரிக்கையும், சிலரை ஸ்வீகரியாமையுமில்லாதவனென்றபடி, எள்கல் - உபேக்ஷை, இராகம் - ராகம், இலாதான் - இல்லாதவன், சிலர்பக்கலுபேக்ஷையும் சிலர்பக்கல் ராகமுமில்லாதவனென்றபடி. வ்ருத்தியிலே வைஷம்யமில்லாதபடி ஹ்ருதயத்திலு

மூ-விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி*யுளகலந்தார்க்கோரமுதே"௫॥

அமுதமமர்கட்கீந்த * நிமிர்சுடராழிநெடுமா *

ஆ— ப்பார்த்து, தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றி விடாதவர்களு க்குத்தன்னையே போக்யமாகக்கொடுக்கும், அல்லாதார்க்குத்த ன்னையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரங்களை க்கொடுக்கும். ॥௫॥

(அமுதம்) ஸ்ரீகௌஸ்துபமும், ஸ்ரீதர்க்காரோக்ஷாநம் ப

இ— த்தவத்தனையொழிய, தன்னுடைய வைஷம்யத்தாலே கொ டுத்ததன்றென்றதாயிற்று. விடுகையும், விடாமையு, மென்கிறவஸ்த ங்களாலே விள்கைவிள்ளாமை யென்கிறசப்தங்கள் ப்ராப்யப்ராபகங்க ள். இவற்றைப்பார்த்தென்கிற வித்தாலே விருப்பென்றது ப்ரா ப்யகம். உள்கலந்தார்க்கு என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ருர் (தன்னையிச்சியால்) ஓரமுதேயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தன்னையேபோக்யமிச்சியால்) இங்கபேக்ஷிதமாயஹிதேப்ஸுகமான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதா ர்க்கிச்சியால்) * * * * ௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீ தேச்சியால்) தாலீயவாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ருர் (ஸ்ரீதர்க்கிச்சியால்) த்ருஷ்ணன்றிக்கே தேவர்களுக்கு க்காணலாம்படி கடலிலே ஸந்நிஹிதனுகையாலே ஸ்ரீகௌஸ்

ப— ம்வைஷம்யமில்லாதவனென்கை. விள்கை-தன்னைவிடுகை, விள்ளாமை, விடாமை. இவைவிரும்பி, இரண்டையும் ஸாக்ஷாஸம்ப ராமர்சித்து, உள்கலந்தார்க்கு - உள்ளேகலந்தவர்களுக்கு, அந ந்யப்ரயோஜநர்க்கென்றபடி, ஓரமுதே - அத்விதீயமானவஸ்துகம், போக்யனுமென்றபடி. * * ௫॥

நிமிர்திரைநீள்கடலான் - நிமிராநின்ற - ஜ்ரும்பியாநின்ற; திரைகளை - தரங்கங்களை யுடையதாய், நீள் - விஸ்தாரமான, க டலிலே - ஸமுத்ரத்திலே யிருக்குமவன், அமரர்கட்கு - தேவர் களுக்கு, அமுதம் - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை, நிமிர் சுடராழிநெடுமால் - நிமிர் - ஜ்ரும்பியாநின்ற, சுடர் - தேஜஸ்ஸை யுடைய, ஆழியை - சக்ரத்தையுடையவனை, நெடுமால் - ஸ்ரீ

மூ — வமுதிலுமாற்றவினிய * னிமிர்திரைநீள்கடலானே ௬ ||

ஆ — ண்ணும் ஸேவ்யனாய், நிரவதிகதேஜோவிசிஷ்டனான திருவாழியை யேந்தினவழகாலே அம்ருதத்திற்காட்டிலும் போக்யனாயிருந்தவனுடைய திருவாழியுங்கையுங்கண்டு வைத்து சிலரதிக்ஷுத்ரமான ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டுபோவதே, என்னஸாஹஸிகரோ? என்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களுடைய விழவையநுஸந்தித்தின்னாகிறார். * * * * ॥ ௬ ॥

இ — ஔஜ்ஜ்வல்யந் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. நிமிர்சுடராழியென்கிறதை ஹேதுகர்ப்பமாக்கி யுரைக்கிறார் (நிரவதிகதேஜ இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தை யுரைக்கிறார் (அம்ருதத்திலித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தேவர்களுக்கம்ருதங்கொடுத்தவனந்த அம்ருதத்தைக்காட்டிலும் போக்யனென்ற விவ்வநுஸந்தியாலே, அவனைவிட்டு க்ஷுத்ர பராதீனமான அம்ருதத்தைக்கொண்டு போவாரென்ன ஸாஹஸிகரோவென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கருத்து. சிலரதிக்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு என்கிறவித்தாலே ப்ரயோஜ வாக்யவ்யாவ்ருத்தம். அமரரைச்சொன்னது ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஸ்வாராத்யத்வாவதேவ ப்ரகரணத்திலே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களை நிந்திக்கை ஸங்கதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ப்பாட்டிலித்யாதி) இத்தால் ப்ராஸங்கிகமென்றதாயிற்று. இன்னாதாகிறார் - நிந்திக்கிறாரென்றபடி. * * * * * ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

"கொள்கைகொளாமை" என்கிறபாட்டோ டிப்பாட்டுக்கு

ஸ — ஸ்ரீரவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை யுடையவன், அமுதிலும் - தேவர்கள் பரார்த்தமாகப்பற்றின அம்ருதத்தைக் காட்டிலும், ஆற்ற - மிகவும், இனியன் - போக்யமாயிராநின்றான், இப்படியிருக்க அம்ருதத்தைக்கொண்டு இவனைவிட்டுப் போவதே என்றபடி. * க * * ௬ ॥

மூ - நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன் * றோள்கடலை துணிசெய்தான் *
றாள்கடலையில்வணங்கி * நாள்கடலைக்கழிமினே ௭॥

ஆ—(நீள்கடல்) இப்படி வாஸீலவானைப், சூர்ப்பணகையோ ப்ரிரவஸிநக்க ஹேதுவாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திரு வடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே யுங்கள்தலையாலே வணங்கிக்கொ ண்டு காலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கோளென்கிறார்.* ௭॥

இ— ஸங்கதியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதற்றியால்) இப்படி யென்றது கொள்கைகொளாமை யென்கிறபாட்டி லுக்தரீதியான் றபடி. வஞ்சவாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூர்ப் பணகையால்) "ஶூர்பணக்யா நஶோபோஅயம் பௌருஷேணாபஜ ஸுவாசம் । விவேகஸாஜமேஷ ஸமஞ்ஞபதியௌ ஹிநா" இத்யாதி விஷேசதம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா ர் (திருவடியிதற்றியால்) ஒன்றுங்கூசாதேயென்றது ஸங்கோசத்து ம்ஸங்கொவப்படாதே யென்றபடி. இதுவுங்காரணமும் - சது ர்த்தவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (காலத்தையிதற்றியால்) அ வனுடைய ஹேதுவைநெஞ்சிலேபட்டால் அவனைஅநுபவிப்ப தற்கு முன்பு நடுவுபட்டநாள் ஒருநாள்ஒருகடல்போலே தோற்றி காலக்ஷேபமரிதாகையால் பெருமானுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கிக்காலத்தைப் போக்குங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸங்க்ஷேபமே. ௬॥

❀எட்டாம்பாட்டு.❀

விஷயாந்தரஸ்பர்சமும் ஸஜாதீயநமும் வீடுமின்முற்றவுமி த்யாதிகளிலே யாவதுக்தமாயிருக்கக் கழிமினிதற்றியாலே யி

மூ— நீள்கடல்சூழ் - நீண்டகடலாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக் கோன் - லங்கைக்குநாயகனான ராவணனுடைய, தோள்கள் தலை - தோள்களையும் தலைகளையும். துணிசெய்தான் - ஸகஜீக ரித்தவனுடைய, தாள்கள் - திருவடிகளை, தலையில் - ஶிரஸ்ஸா லே, தலையிலென்றது வளுநீவிபக்தியென்பார்கள். வணங்கி - ஸேவித்து, நாள்கடலை - காலமாகிற ஸமுத்ரத்தை. கழிமின் - கழியுங்கோள், தோள்கள்தலை தாள்கள்தலையில், என்கிறவிடங்க ளில் ஏகாரத்துக்கு தகாரமேவரெடிக்கிசேஷமாய் வந்தது.

மூ — கழிமின்றொண்டர்கள்கழித்துத்தொழுமினவனைத்தொழு
தால் * வழிநின்றவல்வினைமாள்வித் * தழிவின்றியாக்கந்த
ருமே * * அ||

ஆ — (கழிமின்) அவனைத்தொழுமிடத்து முந்துறத்தத்வ்யதிரிக்தஸர்வவிஷயங்களையும் விடுங்கோள். அவனைத்தொழவே ஸ்வவிஷயகைங்கர்யப்ரதிபந்தகமானவுங்கள் வினைகளைப்போக்கி, நித்யவிஸதமானவந்த கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தையுநுங்களுக்குத்தந்தருளுமென்கிறார். * * * அ||

இ — ங்குமவற்றைச்சொல்லுகை ஸாகாங்க்ஷியன்றோவென்னவிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) விஷயாந்தரத்யாக மவச்யகர்தவ்யமென்று ஊரீகரிக்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாகாங்க்ஷியில்லையென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தம் கழிமின்என்கிறதின்மேலே கழித்துஎன்று பின்னையுஞ்சொல்லுகையால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. தொழுதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தொழவேயென்று) வழிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வத்யாதியால்) வினைமாள்வித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) அழிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) ஆக்கந்தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தகைங்கர்யேத்யாதியால்) நாளுநின்றடு என்கிறபாட்டிலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியைச் சொல்லியிரு

ப — தொண்டர்கள்? - வாரீர் தொண்டர்களென்று ஸம்போதநம். தொண்டு - தாஸ்யம், பகவத்விஷயவாஸனையுமுடையீர்காள்? கழிமின் - விஷயாந்தரங்களைக் கழியுங்கோள், கழித்துத்தொழுமின் - மெள்ளக்கழிக்கிறோமென்றிராதே முந்துறக்கழித்துப் பின்னை பஜியுங்கோள், அவனை - கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன வஸுதேவர்திருமகனை, தொழுதால் - ஆச்ரயித்தமாத்ரத்திலே, வழிநின்ற - வழியிலேநின்ற, க்ரமாகதமாய் வந்துநின்ற வென்றபடி. வல்வினை - ப்ரபலகர்மங்களை. மாள்வித்து - மாளப்பண்ணி, அழிவின்றி - ஒருநாளுமழிவில்லாத, ஆக்கம் - ஸம்பத்தை, தரும் - தந்தருளும். * * * அ||

மூ—தருமவரும்பயனாய * திருமகளார்தனிக்கேள்வன் * பெரு
மையுடையபிரானார் * இருமைவினைகடிவாரே * கூ॥

ஆ—(தரும்) ஆர்திவஸநங்களைப்போக்கி அந்தப்பெறுதற் கரி
தான ஸம்பத்தை தந்தருளுமிடத்தில் பிராட்டியோடே கூடநின்
றுதந்தருளுமென்கிறார்; * * * * ॥கூ॥

இ— க்கவிங்குமத்தைச்சொன்னது ஆழ்வாகமான ஆர்தவ்ரு
ஆர்திஸம்யகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைச்சொன்னபடி. யஷா - அ
ங்கேஉபாயவிரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொன்னதாகவுமாம். அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

தஷீயவாதத்தினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (ஆர்திஸம்ய
கேதயாதியால்) அரும்பயனாயவென்கிறதி னர்த்தத்தைக்காட்டுகி
றார் (அந்தவிதயாதியால்) தருமென்றது சுநாவாதமென்றுநினை
த்திதை த்விதீயவாதத்தோடே கூயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (தந்தருளுமிதயாதியால்) ஸ்ரீவிசிஷ்டனைக்கொண்டே
மோக்ஷங்கொடுக்குமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமா
கையாலே வக்தவ்யாதிக்கியில்லையென்றதாயிற்று. "ஸ்ரீஸ்ரீவத்ஸ ஹ்ரு
தீகேஶோ ஶேஷாகாரண்யமயா । ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தா
ந்தேவேதாந்தேஷுவிவீயதே" இதயாதிகளிவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமா
ணங்களென்றுகருத்து. தன்னையாஸ்ரயித்த மாத்ரத்திலே இப்பேற்
றைத்தரக்கூடுமோவென்ன ஸர்வலோகமாதாவான பிராட்டியோ
டு ஏகஸ்யத்தாலே தரக்கூடுமென்கிறாரென்று ஸம்ஷதி
ஸந்திதிசெத. * * கூ॥

ஶ— இருமைவினை - புண்யபாபரூபமான ஸிவிதகாரங்க
ளானகர்மங்களை, கடிவார் - போக்கும்ஸ்வபாவரான, பெருமை
யுடைய - ஸ்ரீயஃபதித்வநிபந்தநமான மாஹாத்ம்யத்தை யுடைய
வரான, பிரான் - உபகாரகரான, திருமகளார் - பெரியபிராட்டி
யாருடைய, தனிக்கேள்வன் - கல்யாணகுணங்களாலே அத்விதீய
னான நாயகன், அருமபயனாய - உபநிஷத்வாக்யஸித்தங்களாய்
துர்லபங்களான புருஷார்த்தங்களானவை யெல்லாத்தை
யும், தரும் - தந்தருளும். * * * கூ॥

மூ— கடிவார்தீயவினைக*ணொடியாருமளவைக்கட் * கொடியா வடுபுள்ளுயர்த்த * வடிவார்மாதவனூரே ம॥

ஆ—(கடிவார்) பிராட்டியோடே கூடநின்றுபெரியதிருவடிக்குக்கொடுத்தருளுமாப்போலே தந்தருளும், அதுக்குவிரோதிவர்க்கங்களையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறார். ம॥ (மாதவன்பால்) கவிபாடுகிற தமக்கும் பாட்டுண்டருளுகிற

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— மாதவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(பெரியவித்யாதியால்)பெறுதற்கரிதான ஸம்பத்தையிதிஶேஷ:. பெரியதிருவடிக்குக் கொடுக்குமாப்போலே இன்றுதன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குங் கொடுக்குமென்றபடி. தீயவினைகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அநுக்கித்யாதியால்) நொடியாருமளவைக்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருக்ஷணத்திலேயென்று) கடிவாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்(போக்கியருளுமென்று) தன்னையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் வினைகள்போக்குமென்றார் கீழ், போக்குமிடத்தில் க்ஷணத்தில் போக்குமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ம।

✳ நிகமனம். ✳

தீது அவம் ஏதம்என்கிறவஶங்கள் மூன்றும் வ்யர்த்யமாகையாலே வாநராக்ஷந்தன்றோவென்ன மூன்றுக்கும் விஷயபேதங் காட்டுகிறார் (கவியித்யாதியால்) பாட்டுண்டருளுகிற வென்றது

ம— அடுபுள் - ஶத்ருஸம்ஹாரசுனை வக்ஷிராஜனை, அடுகை-ஸம்ஹரிக்கை, கொடியாவுயர்த்த - த்வஜமாகவெடுக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடையவரான, ஆர்வடிவு - அழகியவடிவை யுடையவரான, ஆர் - அழகு, வடிவு — விக்ரஹம், மாதவனூர் — ஸ்ரிய:பதி, தீயவினைகள் - க்ரூரமானகர்மங்களை, நொடியாருமளவைக்கண் - க்ஷணம்வ்ருணமாமளவிலே, ஒருக்ஷணத்துக்குள்ளே என்றபடி. நொடி - க்ஷணம், ஆர்கை - வ்ருணமாகை, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தம், கடிவார் - போக்குவார். *ம॥

மூ — மாதவன்பாற்சடகோபன் * தீதவமின்றியுரைத்த * வேத மிலாயிரத்திப்பத் * தோதவல்லார்பிறவாரே கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — வெம்பெருமானுக்கு மிக்கவிகளுக்குமொரு தீங்கில்லாதபடி மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்த வாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் ஸம வஸ்துஷ்ஷவிரோயிபான ஸம்ஸாரத்தில்புகாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—பாட்டுக்குஉதேஶ்யதயா ஸோகத்வானமென்றபடி. ஶ்ருதிஸத் திலே கவிஸூவம்பாட்டுக்கு வாவகம். தீங்கு – தோஷம், கவிபாடு கிறவர்க்கு தோஷம் ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகளாதல் வ்யாஜநாத ஸவ்யஸநாதிகளாதல், உதேஶ்யனுக்கு தோஷம் ஊநாநாயகவம் காவிஷயகவாதிகள், பாட்டுக்குதோஷம் லக்ஷணவிரோதிதவம்,பிறவா ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமவஸ்த்ராதியால்)

ஸ— தீது - தமக்குதோஷமும், அவம் - எம்பெருமானுக்கவத்யமு ம், இன்றி - இல்லாமல், மாதவன்பால் - மாதயவிஷயத்திலே, ச டகோபன் - ஸம்கோசனாலே, உரைத்த - உரைக்கப்பட்ட, வ தமில் - தோஷமில்லாத, ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திலிப்பத்தை, ஓதவல்லார் - அர்த்தயநம்பண்ணவல்லவர்கள், பிறவார் - ஸம்ஸா ரத்தையடையார். * * * * கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ருதிப்ரகாஶிகா தாத்பர்யப்ரதீபம்.

(பரிவதிலீசனே.)

ஸ்ரீமதேதாத்ரஹாவாதியகவிவியாஸாவநாதவ தாமேஷ:வ்ரஹ்மாவஜ்ஜ்யமாநாஸவிஷயநியமேத ஷாதராஸவாதஹ ஶ்ருதா।வாதாவஸந்த்வ்ரவதேஸக்ஷ தாவஸதேநமோக்ஷணாஸூ ஸஸ்யாஸக்ஷ்வ்ரக்ஷி தாஷிதகாஸஸாகரஹஜந தாமாயவஸாஹ்யத்த ॥

ஸ்ரீ - தா - (ஸ்வீக்ருத த்ரவ்யஸம்வாஸ) நன்னீர் தூப்புரிவதுவும் புகைபூவே - ஸ்வயத்னப்பண்ணி ஸம்பாதிக்க வேண்டாதபடி ஸாத்யமான த்ரவ்ய ஸமிதாதிகளாலே பூஜிக்கப்படுமவனாகையாலும், (ஸுலப தவிதியாஹ்ய ப்ராணாஸ) எதுவேதென்பணி யென்னாததுவே யாட்செய்யுமீடே - ஸ்வகாலநியம மில்லாதபடி ஸர்வாவியமான பூஜநத்தையுடைத்தாகையாலும், (ஸுலப ஸ்வபாவஃ) நடுமேடுப்புமீசன், "இது யோகம் - இது ஸம்யோகம்" என்றேதனாம் செய்கிறது ஸுலபனாலும் அதனாலே ஸீகனாகையாலும், (ஸ்ரீஸாவஜ்ஞ்யஸாம்ஸாவாஸ) வணங்கிவழிபடுமீசன் - ஸ்ரீஸாவத்தாலேதானே ஆஸ்ரயிக்கப்படுமவனாகையாலும் (ஸவிஷயநிபத்வ ஸாதநாஸ) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றினாரிடத்திலே ஆதாயகனாகையாலும், (ஸ்வாதார்ஹதீ) அமுதிலுமாற்றவினியன் - ஸத்ஸமஹாராகையாலும், (ஸ்வாதாஸக்த ப்ரஸம்தஃ) தாள்கள்தலையில் வணங்கி நாள்கடலைக்கழிமினே - தன் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கினவர்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணுகையாலும், (ஸக்ருதுபஸந்தேஷ்டார்த்தாக்ஷணாஸ) அவனைத்தொழுதா லித்யாதி - ஒருக்கால்உபஸத்திபண்ணினார்க்கு விரோதிநிரஸந பூர்வகமாக ஸ்வாநந்தப்ராப்திரக்ஷணதீக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலும், (யஜ்ஞஸ்வரூபாஸ) தருமவரும்பயனை - யஜ்ஞங்களினுடைய பலதானத்வத்தை யுடையனாகையாலும், (ஸர்வப்ரஸாதிதா ஹிதகராஸ) கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண் - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்தில் ஒருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலும் எம்பெருமான் ஸாராயனென்று "பரிவதில்லீசனை" என்கிற தசகத்திலாழ்வார் ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரென்கிறார்கள்॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நமஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று *

ஆ—(பிறவித்துயர்) இப்படி ஸம்ஸாரிகளான இவர்களோடு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளும், அப்படியே கைவல்யார்த்தி

* ஏழாந்திருவாய்மொழி. *

இ— இதில் முதற்பாட்டில் கைவல்யார்த்திகளை நிஷேதிக்கிறதா அமுதமமரர்கட்கீந்தவென்கிறபாட்டோடே ஸங்கதியென்றோ; எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யமென்னில்; அதற்கிங்கே ஸங்கதியேதென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுமென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தரீத்யாவென்றபடி. அதாவது ஜாதிகுணாதிதாரதம்யமாகிற வாசிபாராதேயென்கை. (ஒருவாசியித்யாதி) ஸம்ஸாரி விஷயத்தில் போலே ப்ரயோஜநாந்தரபர விஷயத்திலும் ஜாதிகுணவ்ருத்தாதி தாரதம்யம் பாராதேயென்றபடி. (ஸௌலப்யத்தையித்யாதி) கீழ் ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் தாரதம்யம் பாராதென்றவாறே தத்துல்யராக ப்ரயோஜநாந்தரபரர்கள் பக்கலிலுமெம்பெருமானுக்கிருக்கும் உண்டென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாகைபாலே அதை அநுஸந்தித்து அந்தர்வ்ருத்தியுள்ளடங்காமையால் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டமும் அவதாரிகை. இதின்மேல்பாட்டினஸாரமும் அநுஷக்தம் அதில் பாட்டில் ப்ரஸ்தாவத்தின் ஸாரத்தை நிஷ்கர்ஷித்துக்காட்டுகிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) பிறவித்துயரறவென்று ஜந்மஜராதிதுக்கநிவ்ருத்தியையே ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரஸ்தாவம் கைவல்யார்த்திபரமென்று

ஶ— பிறவித்துயர் - பிறவியாலே உண்டாகிறதுக்கம். பிறவி - ஜந்மம், இதுவ்ருத்திக்ஷயாதிவிகாரங்களுக்கு முபலக்ஷணம், துயர் - துக்கம், அற - போகைக்காக, ஞானத்துள் - ஆத்மாவலோகநமாகிற ஜ்ஞாநத்திலே, நின்று - நிஷ்டையுடையராய், லக்ஷ்யமாயிகாரமான ஆத்மாவலோகநத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி.

மூ—துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வா * ரறவனையாழிப்படை யந்தணனை * மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே ॥க॥

ஆ—க்ஷேத்ர த்ரவ்ய யோஜநாஸஹமாக தன்னை ஆச்ரயித்து வர்த்திக்கிற வவர்களோடொருவாசிபாராதே ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவதையையுடைய வெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யாதிசயத்தை அநுஸந்தித்து வீதராய், என்னையாளிகளோ? என்னையாளிகளோ? வென்கிறார். * * * * ॥க॥

இ—கருத்து. பாட்டில் ப்ரமேயத்தைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸூசிதம். ஆழிப்படையித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) அறவனென்று சொல்லப்பட்ட வாத்ஸல்யத்தை ஔசித்யத்தாலே விசேஷிக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயிருக்கை. இந்தகுணத்தைக் கொண்டாடுகையிலே பாட்டுக்கு தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (என்னையாளிகளோவித்யாதியால்) க॥

ப—துறவி ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான, துறவி - துறக்கை, சுடர் - ஸ்வப்ரகாசமேவ ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவினுடைய, விளக்கம் - ஆவிர்பாவத்தை, தலைப்பெய்வார் - தலைப்படவேண்டுமென்று இச்சையுடையவர், ப்ராப்யகாமரென்றபடி. அறவனை - தர்மமுடையவனை, ஸகலஸேவ்யனாகிற தர்மமுடையவனையென்றபடி அறம் - தர்மம், ஆழிப்படை - சக்ராயுதனை, ஆழி - சக்ரம், படை - ஆயுதம், அந்தணனை - பரிசுத்தனை, அந்தணன் - ப்ராஹ்மணன், இங்கே ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மறவியையின்றி - விஸ்மரணமில்லாமல், மனத்து - மநஸ்ஸில், வைப்பார் - நிரந்தரமாக த்யானிப்பரென்றபடி. கேவலர் ஸ்வஸாக்ஷாத்கார விஷயமாக ஸ்வபாவயோஜநமான தனை ஸமேதுசான ஸாமாந்ய நினைப்பதேயென்று கேவலர் விஷயத்தில் நிர்தேசமும் அறவனையென்று எம்பெருமான் விஷயத்தில் ஸௌசீல்யம்தோற்றுகிறது. ॥க॥

மூ—வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத் * துப்பாம்புலனைந்து துஞ்சக்கொடானவ * னெப்பால்யவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்து

அ—(வைப்பாம்) பின்னையும் தன்திருவடிகளையே ஸாதநஸா த்யமும் என்று, தன்னை ஆஶ்ரயித்தார்பக்கலெம்பெருமானுடைய ஈஸி நிவேஶத்தைச்சொல்லுகிறார். ஶ்ரீநந்தாதி கல்யாணகுணங்களால் ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— ஶ்ரியஃபதியானவர் எம்பெருமானை ஸாதநமாகப்பற்றுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலேவைப்பாமென்றிவர்களுக்கு இவனை ஸாத்யமாகச்சொல்லுகை விரோதமன்றோ. ஶ்ரிய:பதி யோஜனர்க்குச் சொல்லுகிறதென்னில் அதுவும் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றேயென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமாந்யவிஷயத்திற்போலே ஶ்ரியோஜனாயில் விஷயத்திலும் எம்பெருமான் ஜாக்ரதாதி தாரதம்யம் பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமென்றவாறே இப்படியாகில் ஸம்ஶ்லேஷிகளுக்கு உதாரத்திற்காட்டில் விஶேஷமேதென்ன முன்புசொன்ன ஸாதநஸாத்யஸ்வாமிகளை விஶேஷமென்று காட்டுகைக்காக பின்னையுமத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. பின்னையுமென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால்ஸாதநதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. நலத்தாலென்கிறதை பாவலக்ஷணபாக்கியுரைக்கிறார் (ஶ்ரீநம்பெருமாள்யாதியால்) எப்பால்யவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மத்யாதியால்) உ

ஸ— நலத்தால் – ஶ்ரீநந்தத்தால், எப்பால்யவர்க்கும் – ஸர்வ தேஶிகாதியான எல்லாஸ்தாநத்திலும் உள்ளவரெல்லாரில் காட்டிலும், பால் – ஸ்தாநம், உஜ்ஜ்வலஷேத்ரம், உயர்ந்துயர்ந்து – ஶ்ரீநந்தவல்லியில்படியே உபாஸிதாஸித் ஸஞ்ச, அப்பாலவன்–அப்பாலேயிருக்குமவன், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறபடியே வாஙமநஸகோசரனல்லாதவனென்றபடி . எங்களாயர் கொழுந்து – ஶ்ரியஃபதியோஜனரான வெங்களுக்காக மோக்ஷ

மூ— யர்ந்*தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே ||உ||
ஆயர்கொழுந்தாயவராற்புடைபுண்ணு * மாயப்பிரானை

ஆ— முமுக்ஷுவாய்வைத்து ஆச்ரிதஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி அவர்களுடைய ஹஸ்தஸ்பர்சவிஷயமாயிப்பா ஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கு மருந்துமாய்ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார்.

(ஆயர்) இப்படியாச்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களை

இ— யர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டதமத்வாதியால்) எங்களாயர்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதைகத்வாதியால்) (ப்ராப்யத்வாதியால்) * * * * * ||உ||

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ஆயர்கொழுந்தா யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) அவராற்புடைபுண்ணு மென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸ்வபாவத்தாலே) மாயப்பிரானையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸ்வபாவத்தாலே) “ஷவஜாயவநிதீதா” என்னுமாப்போலே இங்கும் மாயஸ்வபாவமாச்சர்ய ஸௌலப்யபரமென்று கருத்து. என் மாணிக்கச்சோதியை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— ப்ராப்யநானவன், ஆயர் - கோபர், கொழுந்து - ப்ரதானன், அவன் - அந்த ஸர்வேச்வரன், அடியரை - ஆச்ரிதர்களை, வல்வினைத்துப்பாம் - வல்வினைக்குத் துப்பாகின்ற, துப்பு - ஸாமர்த்த்யம், உபாயங்களிலே மூட்டுகைக்கீடான ஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தாகாநின்றவென்றபடி. புலனைந்து - இந்த்ரியங்களுக்கு ங்களிலே, துஞ்சக்கொடான் - நசிக்கவிடான், சதவ - மருந்தாம் - ஸம்ஸாரபேஷஜமானவன், வைப்பாம் - நிதியானவன், வைப்பு - நிக்ஷேபம், ப்ராப்யனானவனென்றபடி. ||உ||

ஆயர்கொழுந்தாய் - ஆயர்க்கு - கோபர்க்கு, கொழுந்தாய்-ச்லாக்யமாய், கொழுந்து-ப்ரதானமும், வ்ருக்ஷத்துக்குக்கொழுந்து ச்லாக்யமிறே. அவரால் - அந்தகோபர்களாலே, ஊரிலுள்ளாரெல்லாராலுமென்றபடி. புடைபுண்ணும் - நவநீதசௌர்ய க்ருஷ்ணலீலைகளிலே ப்ரஹாரப்படுமவனை, மாயப்பிரானை

மூ—யென்மாணிக்கச்சோதியைத் * தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென் * மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே ॥௫॥

ஆ— ஸ்வாதிகஸ்வாநுகுண விசிஷ்டனுபிருந்த வெம்பெருமானுகிற தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸர்வகாலமும் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கினேனென்கிறார். ॥௫॥

இ—(ஔஜ்ஜ்வல்யரூபத்தாலே) தூயவி (த்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனம்ருதவாம் போலே ஸரஸமாயிருக்குமென்று ஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. பருகிப்பருகியென்றது - அநுபவித்தநுபவித்தென்றபடி. தாரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலமுமித்யாதியால்) ஸம்ஸாரமெனக்கு பாதகமாக நிற்கிறதில்லையென்றபடி. மயர் ஸம்ஸாரத்தையென்றது - அஜ்ஞானத்தையென்றபடி, ஔஷதமாகப் பால்குடித்தவனுக்குப் பித்தம் தன்னடையே தணியுமாப்போலே, ஔஷதமாக வவனைய நுபவிக்கச்செய்தே அஜ்ஞானாதிகள் தன்னடையே போய்த்தென்கிறாரென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகராயிருப்பார்க்க லெம்பெருமானுடைய ஸந்நிவேசத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவிவர் நானுமிங்ஙனேயாகப் பெற்றேனென்று ஸ்ரீத்ருஷ்டிரூபத்தாலே ஸந்தோஷத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக விங்ஙனே பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ॥௫॥

ப— ஸூர்யபர்யந்தமுபகாரகனை, என்மாணிக்கச்சோதியை - எனக்குஸௌலப்யமாய், ஸ்வரூபஸ்வபாவதேஜ்யாதிவையுடையவனை, தூயவமுதை - போக்யமானவம்ருதத்தை, தூய்து - போக்யம், தேசகாலாதிகாரிநியமங்களுண்டிறே லோகத்தில் அம்ருதத்திற்கு - இந்நியமங்களில்லாதே இவ்வம்ருதம் ஸர்வஸ்வாதிகாரிகளுக்கும் ஸௌலப்யமாகத்தக்கதாகையால் போக்யமென்றபடி. பருகிப்பருகி - பானம்பண்ணி பானம்பண்ணி, நிரந்தரமாக வநுபவித்தென்றபடி. என்மாயப்பிறவிமயர்வு - என்னுடைய, மாயப்பிறவியால் - ப்ராக்ருதிகாயமான ஜந்மத்தாலுண்டான, மயர்வு - அஜ்ஞானத்தை, அறுத்தேன் - போக்கினேன் ॥௫॥

மூ— மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை * யுயர்வினையேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை *

ஆ—(மயர்வற) இப்படி யெம்பெருமானோடு அத்யந்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லை யென்கிறார். தன்றிறத்தி லெனக்குள்ள அஜ்ஞானமெல்லாம் போம்படியென்னுள்ளே புகுந்தருளி தன்னுடைய கல்யாணமான குணஸமூஹங்

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— எம்பெருமானை யினியொருகாலமும் விடேனென்னுமிடம் "மாயோந்தீயவலவலை" என்கிறபாட்டிலே சொல்லியிருக்க பின்னையுமத்தை யிங்கே நாலஞ்சுபாட்டுக்களாலே பலகாலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) மாயோந்தீயவென்கிறபாட்டில் ஸாதநஸாத்ய ஸம்யோகமடியாக விடேனென்றார் இங்கே யொருபடியாலும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமில்லை யென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னபடியேயென்றபடி. அத்யந்தமான ஸம்ஶ்லேஷமாவது ஜ்ஞாந ஸாநூஹவம், ஒருபடியாலுமென்றது - என்னுடைய அஜ்ஞாநமடியாகவும் விஷயாந்தரஸங்கமடியாகவும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமடியாகவும் என்னுடைய ஸாஹ்ஸாநியடியாகவுமென்றபடி, இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஸ்வஸம்ஶ்லேஷஸௌமநஸ்யத்தை ஸ்த்ர்யதிஶயத்தாலே மேல்ப்பாட்டுக்களாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதே. மயர்வற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்றிறத்திலித்யாதியால்) என்மனத்தே மன்னினான்றன்னை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ஒண்சுடர்க்கற்றையை என்கிறதினபிப்ராயத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னுடைய

ஸ— மயர்வற - அஜ்ஞானம்போம்படி, என்மனத்தே - என்னுடைய மநஸ்ஸிலே, மன்னினான்றன்னை - மன்னினவனை, தன்னையென்று ஸாமாந்யயோகம், ஸ்திரமாக அதிஷ்டிதனானவனையென்றபடி. மன்னினான்றன்னை யென்கிறவிடத்திலே - ணகாரரூப தகாரஸ்ய றகாரம்வந்தது. இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்டுகொள்வது. உயர்வினையேதரும் - ஜ்ஞாநாத்யுச்ச்ராயத்தையேதருமவனான, உயர்வு - உச்ச்ராயம். ஒண்சுடர்க்கற்றையை - விலக்ஷண

மூ—அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்*னிசைவினையென் சொல்லியான்விடுவேனே * * ||சு||

ஆ—களை யத்ருஶவிஶேஷமாம்படியெனக்குக்காட்டியருளி தனக்கு ஸத்ருஶரான வயர்வற மமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். * * * * ||சு||

இ— வித்யாதியால்) உயர்வினையே தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈத்ருஶேத்யாதியால்) அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) இவ்விஶேஷணம் த்ருஷ்டாந்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்று) என்னிசைவினையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்சொல்லியான்விடுவேனோ வென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயித்யாதியால்) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்கள் விஷயமாகவெனக்குள்ள அஜ்ஞாநங்களையெல்லாம் போக்குகையாலே யென்னுடைய அஜ்ஞாநமடியாக அவனை நான்விட ப்ரஸக்தியில்லையென்கிறாரென்றதாயிற்று. ||சு||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

இந்த உத்தரார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தமென்று நினைத்து நடுவே வந்தென்று தார்ஷ்டாந்திகத்திற்சொன்ன நிர்ஹேதுகத்வமிந்த

ப—ஸ்வப்ரகாஶஜ்ஞாநவாஞ்ஜநனை, அயர்விலமரர்கள் - விஸ்ம்ரணமில்லாத நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆதிக்கொழுந்தை - ஆதி-வேர், கொழுந்து - இலை, காரணனுமாய் ப்ரயோஜநனுமானவனை யென்றபடி. என்னிசைவினை - எனக்குத் தன்னுடைய ஸம்பந்தத்திலே இசைவையுண்டாக்கினவனை, இசைவு - ஸம்மதம், என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, யான்விடுவேனோ - நான்விடக்கடவேனோ. அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிற்றிலனென்று விடுவேனோ, ஸந்நிஹிதனல்லனென்று விடுவேனோ, விலக்ஷணவிக்ரஹனல்லனென்று விடுவேனோ, ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி யென்னையிசையப்பண்ணிற்றிலனென்று விடுவேனோ, வென்றுகருத்து. ||சு||

மூ—விடுவேனோவென் விளக்கை யென்னுவியை* நடுவே வந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதனைத் * தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்

ஆ—(விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களின்மேலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குந் தோற்றாதபடி களவிலே சிலசெயல்களைச் செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியு மவர்களை வசீகரித்து, அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தெனக்குத் தன்னுடை

இ—த்ருஷ்டாந்தத்திலும் அவிஶேஷமென்று காட்டுகிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) நிர்ஹேதுகமென்றது - ஜ்ஞாநதஶையில் பண்ணின ஸுக்ருதம் ஹேதுவாகவன்றியே யென்றபடி. "குத்ராபி விஷயாம் தந காயிலவாமிரஷ்ட ஸுக்ருதா । அநுஜ்ஜநிவர்த்தா விஷ்ணோராராயிதாயயா" இத்யாதிகளிலே சொன்ன ஜ்ஞாநாஶ்ரிய ஸுக்ருதமும் ஹேயாநஹேதுவன்றென்று கருத்து. நிர்ஹேதுகமாகவென்கிறதற்கு - வஶீகரித்திருத்தியோடே அந்வயம். இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) தொடுவேசெய்தென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (களவிலேயென்று) விடவைசெய்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலவித்யாதியால்) விழிக்குமென்கிறது. ஸாபிப்ராயமென்றுகாட்டுகிறார் (திருக்கண்ணித்யாதியால்) உபகாரகஸம்பந்தமான பிரான் ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) நடுவேவந்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவந்தென்று) தன்

ஸ— தொடுவேசெய்து - நவநீதாதி ஸ்தேயங்களையே பண்ணி, தொடுவு - ஸ்தேயம், இளவாய்ச்சியர் - தருணகோபிகள், இவன் களவுகொண்டானென்று முறையிடவந்த தருணகோபிகளுக்கு மறுநாக்கெடுக்க வொண்ணாதபடி வேறொருவர்க்குந்தெரியாதே யவர்கள்கண்ணுள்ளே படும்படியாக, விடவைசெய்து, ஶ்ருங்கார சேஷ்டிதங்களைச்செய்து, விடவு - ஶ்ருங்காரசேஷ்டிதம், விழிக்கும் - ஸவிலாஸமாகக் கடாக்ஷிக்குமவனை, பிரானை - உபகார

மூ — கண்ணினுள் * விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே ॥ ௫ ॥

ஆ—பரமை வெஷிதங்களைக்காட்டி இவற்றாலே என்னை வஶீகரித்தெனக்கு பாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளினவக்கலவிபாலேயென்னையுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோவென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(பிரான்) அவன்றான்விடில் செய்வதென்னெனில்? தன்னுடையவதிநேநாஹரமான திவ்யசெஷிதங்களாலும்

இ—காரணத்தைத்தவிரவந்யாநபேக்ஷதாவன்றியேயென்றபடி விளக்கையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னாவியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைத்தாவித்யாதியால்) இங்கேபாரகனென்றது "நன்னீர்மையினியவர்கண்தங்கா" தென்கிற உதார்த்தஸதையை நீக்கி ஸத்தையையுண்டாக்கியென்றபடி. ரூக்ஷணாவியான ஆவிஶப்தம் ஶ்ரீணாநாமணாத்தாலே பாரகஜீவிஶேஷபரமென்றாகிறது. உய்யக்கொள்கின்ற வென்கிறவிடத்திலே ஸூசிக்கிற வஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) ஸம்ஸாரிகளுக்குப்போலே விஷயாந்தரவைதஷ்ண்யம் வரும்படியெனக்குத்தன்பக்கலிலே நிரதிஶயபாவத்தை யுண்டாக்குகையாலே விஷயாந்தரஸம்ஸர்க்கயாக நானவனைவிட ஶக்தியில்லையென்கிறாரென்றதாயிற்று. ॥ ௫ ॥

* ஆறாம்பாட்டு *

தம்மால்வரும் விஶ்லேஷஶங்கையைப் பரிஹரித்தார், இனியவனால்வரும் விஶ்லேஷஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறாரென்று விஹாரத்தெளிகைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) பிரான்ஶப்தம் விநாஶ்யஶ்ரவாக்ஷ த்ருதீயவாக்யார்த்தக்கு நிஷேதக்ஷரா

ஶ — கனை, அந்நோக்காலேயிடைப்பெண்களையநந்யப்ரயோஜனைகளாக்கினாப்போலேயென்னையுமநந்யப்ரயோஜனாக்கிக்கொண்டவனையென்றபடி. என்விளக்கை - என்னுடையதீவத்தை, தீவஸஞ்ஜ்ஞாஸகனை யென்றபடி. என்னாவியை - ஸ்வஷ்டம், நடுவேவந்து - நிர்ஹேதுகமாகவந்து, உய்யக்கொள்கின்ற - உஜ்ஜீவிப்பியாநின்ற, நாதனை - ஸ்வாமியை, விடுவேனோ - விடுகையஸாதாவிதமன்றோவென்றபடி.

* * ॥ ௫ ॥

மூ— பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும் * விராய்மலர்த்து
ழாய்வேய்ந்தமுடியன் * மராமரமெய்தமாயவனென்னு *
ளிராவெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ * ||௯||

ஆ— அழகாலுமென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவன் என்னைவிடுவேனென்றால்நானவனைவிடவொட்டுவேனோவென்கிறார். ||௯||

இ— ஸார்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலுமென்று) இவை ஸௌந்தர்யாதிவிசேஷணங்களென்று கருத்து. பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னுள்ளிராவெனில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பின்னையானொட்டுவேனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) என்னுடைய விஶ்வாஸகாதகத்வம்போலே ஸஹஜமன்றோவவனுக்கு மாஶ்ரிதவாத்ஸல்யம், என்னிசைவின்றியே யவனால் போகப்போமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. * * * ||௯||

ப— பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, கீண்டவன் - ப்ரளயார்ணவத்தில் ஸம்ஶ்லிஷ்டியோடொட்டிக்கிடந்ததை விஶ்லேஷித்து ரக்ஷித்தவன், பின்னும் விராய்மலர் - தொடுக்கப்பட்டு பரிமளயுக்தமாய் விகஸிதமான, பின்னுகை - தொடுக்கை, விரை - பரிமளம், விரையென்கிறது விராவென்று நீட்டிக்கிடக்கிறது. துழாய் - துழாயாலே, வேய்ந்த - வேஷ்டிதமான, முடியன் - கிரீடத்தையுடையவன், எய்ந்தவென்று பாடத்திலுமிதுவே ஸ்வாரஸ்யம். மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களை, ஜாதாவேகவசநம். எய்தமாயவன் - ஏகபாணத்தாலே பேதநம்பண்ணின ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், மஹாராஜர் விஶ்வஸிக்கைக்காக மராமரமொன்றளவினில்லாதே ஏழுமாழும் மலையும்பாதாளமும் முருவவெய்த ஆஶ்சர்யம் விவக்ஷிதம். பிரான் - உபகாரகன், என்னுள் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இராவெனில் - இராதேவிட்டுப்போவேனென்றால், பின்னை யானொட்டுவேனோ - நான் ஸம்மதிப்பேனோ. * ||௯||

மூ—யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன் *தானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித் *

ஆ—(யானொட்டி) என்னுடையஸாஹ்ஹாநியாலே யவனென்னைவிட்டு எனக்குமொருவாசி தன்னோடு பிறக்கில்செய்வதென்னென்னில்; என்னுடைய ஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்தே தானேயொட்டிக்கொண்டு வந்து, தன்னுடைய குணவை

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ— அவனென்னைவிடுவேனென்றாலும் நான்விட்டேனென்றிப்படி வ்யவஸிதராகா நிற்கச்செய்தே யிவரவனை விடுவரென்றுமிடம் ப்ரஸக்தமல்லாமையாலே யிப்பாட்டு ஈஸ்வரஸக்த ப்ரதிஷேபமுமாய் ஸாமர்த்யமன்றிக்கே யொழியாதோவென்ன சங்கிப்ராயத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) (எனக்குமித்யாதி)ஒரு வாசியென்றது - ஸாதநஹேதுஸாதநஸம்யாநமாதல் ப்ரயோஜநஜ்ஞாநஸக்த்யாதலாகிற வாசிவிசேஷமென்றபடி. தன்னோடென்றது ஈச்வராபியா யென்றபடி. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸம்வாதேத்யாதியால்) இசைவுஎன்னாலே வந்ததாகிலன்றோ விடுகையுமென்னாலே வந்ததாவதென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தாலென்னுடைய ஸாஹ்ஹாநி யப்ரயோஜகையென்கிறாரென்றதாயிற்று. தானொட்டிவந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானேயித்யாதியால்) ஒட்டிக்கொண்டென்கிறது ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டென்றபடி. ஒட்டு - ப்ரதிஜ்ஞை, என்றனிநெஞ்சை வஞ்சித்தென்கிறவிடத்தி லபிஸந்திவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்குகுணம் - ஸௌசீல்யாதி, வெ

ப— யான் - நான், ஒட்டி - இசைந்து, சமீகரித்தென்றபடி, என்னுள் - என்னுடையஹ்ருதயத்தில், இருத்துவம் - இருத்தக்கடவோம்; அவனையித்யேவம், என்றிலன் - இப்படிநினைத்திலேன், தான் - ஸ்வயமேவ. ஒட்டிவந்து - ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டுவந்து, என்றனிநெஞ்சை - தன்னாலுந்திருத்த வொண்ணாதென்னும்படி ஸ்வதந்த்ரமான வென்னுடையமனஸ்ஸை, வஞ்சித்து-

மூ— தூறெட்டிநின்றென் னுயிரிற்கலந்தியல்* வாறெட்டுமோ
வினியென்னைநெகிழ்க்கவே * * ॥எ॥

ஆ— ஷ்ரீ தாவிக்ஷாரத்தாலேயென் ... ஞ்சவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஸ்நேஹமான ஸூக்ஷ்மீயோடே ஸம்ப்ருத்திருக்கிற வாத்மாவோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறவிவன் தன்னைவிடுவேனென்றால்என்னைவிடவொட்டுமோ வென்கிறார். * ॥எ॥

(என்னை) ஸ்ரீதயஸ்தனாதையாலே யவன்றானுமென்னை விடான்,என்பக்கலுள்ள ஹானஹாநியாலேஎன்னைவிடநினைக்கிலும் ஸம்வ்ஸ்லேஷன்றன்றானுமென்னுடைய நெஞ்சை விடமுடியாது,

இ— ஷ்ரீதம்-நவநீதஸ்ளயர்த்தி.ஊறெட்டியித்வாஷீஇயல்வானித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸ்நேஹயத்வாஷியால்) என்னுடைய தேஹத்தைப்பாராதே என்றோடுஸம்ஸ்லேஷித்திருக்கிறவனென்னையினி விடவொட்டுமோ வென்கிறாரென்றுகருத்து. ஓட்டுமோவினி யென்னைநெகிழ்க்கவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்வாஷியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

என்னைநெகிழ்க்கிலு மென்கிறவிடத்தில் சுவிஸ்வாஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்வாஷியால்) என்னை நெகிழ்க்கிலு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்வாஷியால்) கால்பவாஷத்துக்கு நிக்ஷேபஸ்தானமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷஸ்வத்தாலே) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமென்று) அகல்விக்கக்கில்லா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடமுடியாதென்று) முடியாதென்றது ஸக்யமாகாதென்றபடி. இ

ஸ— நானறியாதபடி ஸ்வீகரித்து:ஊறெட்டிநின்று-ஊன்- ஶரீரம், ஸூக்ஷ்மமாதேஹத்தைச் சொல்லுகிறது, ஶரீரஸம்பந்தேஹத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டுநிற்கிற, என்னுயிரில் - என்னாத்மாவிலே, நின்றவென்னுயிரென்னுமிடம் நின்றென்னுயிரென்றிருக்கிறது, கலந்தியல்வான் - ஸம்ஸ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவன். இனி - இத்தனைக்குமேல், என்னைநெகிழ்க்கவொட்டுமோ - என்னைத்தன்பக்கல் நின்றும்நெகிழ்ந்துபோக ஸம்வஹிப்பனோ, ஸம்வஹியானென்றபடி.॥எ॥

மூ — என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடைநன்னெஞ்சந் * தன்னைய
கல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப் * பின்னைநெடும்பணைத்தோண்
மகிழ்ப்பீடுடை * முன்னையமரர்முழுமுதறானே ॥அ॥

ஆ — நெஞ்சோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேயென்னையும்விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதொழிவானென்னென்னில்? அது நப்பின்னைப் பிராட்டியடிமையன்றோவென்கிறார். * * ॥அ॥

இ — தற்றுஹைவி தாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சோடி த்ராஷியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைவிடவவனுக்கு ஐவெயில்லை யென்றார் — இங்கே ஶக்தியில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. நன்னெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் நல் என்கிறவிஶேஷண மிங்கபேக்ஷிதமான ஸாதநத்வமென்னு மிடத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகிறார். (நெஞ்சையித்ராஷியால்) இங்கே சொன்ன நன்மை நீஸாஶேஷித்வமென்னுமிடம் த்ருதீயவாசத்தாலே ஸூசிதமென்றுகருத்து. * ॥அ॥

ஶ — பின்னை - நீளையினுடைய, நெடும்பணைத்தோள் - பணை - மூங்கில், வீநவ்ருத்தஸ்ராதிகளாலே தீர்க்கஹாவம்ஶகாரம் ஸத்ருஶஸ்ஜங்களானுண்டான, மகிழ் - ஸந்துஷ்டமாகிற, நீளாஸ்பர்ஶஜநிதாநந்தமாகிற வென்றபடி. பீடுடை - உத்கர்ஷத்தையுடையவனை, பீடு - உத்கர்ஷம், முன்னை - அநாதியான, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தானே - தானொருவனுமே, முழுமுதல் - ஸர்வவிதத்ரவ்யாதிஸத்தைக்கும் நிர்வாஹகனானவன், என்னைநெகிழ்க்கிலும் - தன்பக்கலினின்று மென்னைவிடுவித்தாலும், என்னுடை நன்னெஞ்சந் தன்னை - என்னுடைய நல்லதானநெஞ்சை, தன்னையென்று ஸாமாநாதிகரண்யம். நெஞ்சுக்கு நன்மையாவது நீஸாஶேஷித்வம். அகல்விக்க - தன்பக்கலினின்றும் விஶ்லேஷிப்பிக்க, தானும் - ஸர்வஶக்திஸ்வபாவி, இனி - உத்தரகாலம், கில்லான் - ஶக்தனல்லன், முதறானேயென்கிறவிடத்தில் லகாரத்துக்கு தகாரம் வரமாயிருக்க றகாரவிகாரஶேஷமாயிற்று, ஆகையால் முதறானேயென்று பாடம். இப்படிலகாரதகாரம் ஸாவர்ண்யமின்றியே தகாரம் வந்தவிடமெங்குங்கண்டுகொள்வது. ॥அ॥

மூ— அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை * யமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை * யமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி * யமரத்தழுவி

ஆ— (அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸ்ரீய:பதியாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தை யுடையனானவெம்பெருமானோடே வ்யதிரேகதசாநுஸந்தாநமாம்படி ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே,

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— அமரர்முழுமுதலாகிய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அமரர்க்கமுதீந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீய:பதியென்று) ஆயர்கொழுந்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) தன்னழகிலே யீடுபட்டார்க்காக க்ருஷ்ணனாய் அவதரிக்கையாலே யிங்கே ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. அமரவித்யாதித்தழுவிற்றென்று மளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரேகேத்யாதியால்) வ்யதிரேகதிசையில் வ்யதிரேகதசையும், தமக்குத்தப்பக்கல் வ்யதிரேகதசையும் கூடாதபடி ஸர்வாவயவஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்து ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே யென்றபடி. வ்யதிரேகதசையில் அநுஸந்தித்தாவிறே வ்யதிரேகதசை கூடுவது. இனியகலுமோவென்கிறதற்

ஸ— அமரர்முழுமுதலாகிய - நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனை, ஆதியை - ஸ்ரீஜகத்துக்குக் காரணபூதனை, அமரர்க்கு - இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு, அமுது - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை, ஆயர்கொழுந்தை - கோபர்க்குத் தலைவனானவனை, அம்ருதம் வேண்டா - நீ வேண்டுமென்பார்க்காக வந்தவதரித்து தன்னைக் கொடுக்குமவனையென்றபடி, இதுக்குத்தழுவிற் றென்கிறதோடே அந்வயம், என்னாவி - என் ஆத்மாவானது, அமர - அமரும்படி, அந்யோந்யஸம்ச்லேஷம் ஸங்கழியும்படி, அழும்ப - காடமாக, ஸௌந்தர்யாதி குணங்களான தண்ணீர்த்துரும்பறும்படி யென்கை. துழாவி - ஸர்வாவயவங்களிலும் ஸத்வத்தையும் ப்ரீதிஜநகமாக அநுபவித்து, அமர - வ்யதிரேகதசையில் ஸம்சயமு மில்லாதபடி, தழுவிற்று - ஸம்ச்லேஷித்தது,

ஶ— ற்றினியகலுமோ * * * ||௯||
அகலிலகலுமணுகிலணுகும் *

ஆ—இனியென்னுலுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்.|| ||௯||

(அகலிலகலும்) ப்ரயோஜநாந்தரபரராக த்தன்னையாச்ரயித்துத்தன்பக்கலிலே யிந்த ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டுதன்னையகலில், தானிழவாளனைக்கொண்டு அவனையகலும் ஸ்வஹாவனாய், அவர்களையந்த ப்ரயோஜநத்தைவிட்டு த்தன் றிறத்தி

இ— குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(இனிப்ரியாதியால்)தமக்கவனைவிட விவக்ஷையில்லையென்றார்கீழ்; இங்கேதாம் விடுகிறோமென்றாலும் விடஶக்தியில்லையென்கிறாராகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றுகருத்து.கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மையவன்விடஶக்தனல்லனென்றார் இப்பாட்டிலே தாமவனைவிடஶக்தரல்லரென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. * * * ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அகலிலகலுமென்கிற வித்தாலொரு ப்ரணம் சொல்லித்தாமோ ப்ரத்யுத்தரோஷமே சொல்லித்தாகாதோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநாந்தராதி ஸ்வஹாவனென்னுமளவாலே) இழவு - ஸ்வகீயவிப்லவஸம்ஹாநீ, இழவையுடையவன் இழவாளன், இப்படிவிவக்ஷிதமாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரணமேசொல்லித்தாய்த்தென்று திருவுள்ளம், அணுகிலணுகு மென்கிறது யோகஸாதாரண மாகையாலிது ப்ரணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்யாதி ஸ்வஹாவனென்னுமளவாலே) இவ்வளவு

ஶ— இனி - ஐதச்சப்தம், அகலுமோ - விஶ்லேஷிக்குமோ, ஸத்தாநுப்ரஸக்தாக்ஷரம்பிறந்தபின்பு விஶ்லேஷஸம்ஹாவனையுண்டோவென்றபடி. * * ||௯||

அகலில் - விஶ்லேஷிக்கில், ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டுதன்னை விஶ்லேஷிக்கிலென்றபடி, அகலும் - தானிழவாளனைக்கொண்டு விஶ்லேஷிக்கும், அணுகில் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கில் அநந்யப்ரயோஜநனைக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணிலென்றபடி,

மூ — புகலுமரியன்பொருவல்லனெம்மா * னிகரிலவன்புகழ்பா டியிளைப்பிலம் * பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே ॥௰॥

ஆ — லே சஹ்ராஹ்லேஷத்தைப்பண்ணினால் அவர்கள்பக்கல் நிர் ஸ்யாஸிநிவ்வேஸத்தோடேவிழும்ஸஹாவனைப் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்ஸ்ராவனைப் ஸ்வரூபமென்னானவராயிருப்பார்க்கொருதடை யின்றியேபுக்கு அனுபவிக்கலாம்படி யெளியனைப் எனக்குஸ்வாமியா யிருந்தவெம்பெருமானுடைய வொப்பில்லாத கல்யாணகுணங் களிலேபடிந்து குடைந்துபாடிப்பின்னையும் த்ருஷ்ணைசப்பெறும் றிலேன் என்றுகொண்டு தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்தருளின வெகி பெருமானுடைய குணங்களை அநுபவிக்கிறார். * ॥௰॥

இ-விவக்ஷியாவிட்டாலிவ்வார்த்துக்கு ஆஜனாஶ்ரயம் ஸித்தி யாதென்றுகருத்து. புகலுமரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) பொருவல்லனென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமென்னத்யாதியால்) எம்மானென்பதை யுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நிகரிலவ ன்புகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒப்பில்லாதவித்யாதியால்) இ ளைப்பிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையு மித்யாதியால்) இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷஜநம் நிரதிஶயஸாரஸ்வாஸ்ய மென்கிறாரென்றதாய்த்து, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியைக்காட்டு கிறார் (தம்மோடித்யாதியால்) * * ॥௰॥

ஶ — அணுகும் - அத்யாஸக்தியோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்; புகலும் - ஆஸ்ரயிக்கைக்கும், அரியன் - ஶக்யமல்லாதவன், வைதிகருக் கென்றுகருத்து. பொருவல்லன் - தடையாகாதவன். ஸாக்ஷாத் ஸ னென்றபடி. அநாஸ்ரிதர்க்கென்று கருத்து. பொருஎன்று ஆஸ் ஶ்ரயவாசகம், இஃதுதடையைக்காட்டுகிறது. எம்மான் - இக் குணங்களாலேஎன்னை ஸ்வீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவன், நி கரில் - ஸத்ருஶமில்லாத, அவன்புகழ் - அவனுடைய கல்யாணகுண ங்களை, இதுக்குப்பாடியென்கிறதோடே அந்வயம். பகலுமிரவும் - திவாவநக்தனு, படிந்து - ஆஸ்ரிதிஷ்டனைப், விஶ்லேஷமில்லாதவ னென்றபடி, குடைந்து - எங்குமவகாஹித்து, பாடி - கானம் பண்ணி, இளைப்பிலம் - இளைப்பு - விராமம், விரக்தராகிறிலோம்,

மூ— குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை *யடைந்ததெ
ன்குருகூர்ச்சடகோபன் *மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்
பத் * துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸம்ஸார
து:கங்களைப் பித்திருவாய்மொழி தானே யுடைந்தோடும் படி
பண்ணுமென்கிறார். * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

நிகமனம்.

ஜீ— நோய்களையோடுவிக்கு மென்றுபொதுவிலே சொல்லுகை
யாலே ஸர்வர்க்கும் து:கநிவ்ருத்தி ஸுஸாதிபாதோ வென்ன
விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி ஐ
த்ராதிபரல்) * * * * ||௧௧||

ஶ— த்ருஷ்டராகிறேருபல்லோமென்றபடி. * * ||௰||

குடைந்து - வாஷங்களுக்குள்ளே ப்ரவேசித்து, வண்டு
ண்ணும் - ஐ, ஶங்களாலே ஸ்ஜிக்கப்படுமதான, துழாய் - தூ
ளஸியை, முடியானை - முடியிலே கிரீடத்திலேயுடையவனை,
அடைந்த - ஆஶ்ரயித்தவரான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் -
ஸாஹூரமானதிருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய,
தென் - ஸாஹூரம். மிடைந்த - நிபிடமான, பரஸ்பரஸாம்ஶ்லிஷ்ட
மான வென்றபடி, சொல்தொடை - ஸந்திவந்தர்ப்பத்தையுடை
த்தான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இத்தஶகமானது,
நோய்களை - து:கங்களை, உடைந்தூடுவிக்குமே - ப்ரஶயிதங்க
ளாய் கொண்டோடப்பண்ணும். * * ||௧௦||

ஜ்ஞாநவைராக்ய நாஷாந ஸேவயி ஸ்ரீமதேஹாஷ
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ருதிஶோபநிஷத்த்வயப்ரத்யவஸரி:.

(பிறவித்துயரற)

ஸ்வஸ்த்ராக்ஷைர்ஹேதோ ரவஸரநியதே நித்யஹோ
ஹ்யாத்யதஸ்ய த்யாஜ்யேஹ த்ருஸ்ஸ்தஸ்ய ஶுபஸாதாவ
க்ஷேத்ரேணஸ்ய ஜஸாங்கீஷு தே: । த்யாஜகாங்க்ஷா
நிரோதா:ஸ்ரீ தஸ்ய ஸ்வபயுக்தாரநித்யாக்ஷஸ்ய ஸாத:
ஸ்ரீதீஸ்ய ஹாயஹீ ஸாரபஸஸ ஸஸநஸாமியாவக॥

(ஸ்வஸ்த்ராக்ஷைர்ஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே - ஸத்துக்களுடைய வித்தாக்ஷணத்திலே ஶுவீனுமாய், (அவஸரநியதே:) வைப்பாமருந்தாமி த்யாதி- தன்னை ஶுபவிக்கைக்கு விரோதியானவாவத்தைக்கழிக்குமவனாய், (நித்யஹோஹ்யாத்யதஸ்ய) தாயவமுதை-ஸதா ஸேவ்யமான ஸத்யதமுமாய், (த்யாஜ்யேஹ த்ருஸ்ஸ்தஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ-நன்னை விடுகைக்கு ஹேதுவஸிதமாய், (ஶுபஸாதாவக்ஷேதா:) பிராணேயே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய், (தேஸ்யஜஸாநஸஷிதே:) என்னுள்ளிராவெனில் பின்னையாரெட்டுவேனோ - விடுவேனென்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான ஸநாஸவத்தையுடையவனுமாய். (த்யாஜகாங்க்ஷாநிரோதா:) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - விடவேணுமென்கிறவிஷயத்துக்கு நிரோயகனுமாய், (ஸ்ரீதஸ்யஸ்வபயுக்தாரநித்யாக்ஷஸ்ய) என்னுடையநன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத்தானுங்கில்லான்-ஆழ்வாருடையமனஸ்ஸைத் தன்பக்கல்நின்றும்விடுவிக்கத்தான்நிஷ்ப்ரபதனுமாய், (ஸாதஸ்ரீதீஸ்ய) அமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ-ஒருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதபடி-தம்மோடே ஒருநீராகக்கலந்துநிற்குமவனாய்: (ஹாயஹீ ஸாரபஸஸ:) நிகரிலவன்புகழ்பாடி யிளைப்பிலம்-தன்னைத்துதிக்கிறபேர்களுடைய இளைப்பைபோக்கவல்லகல்யாணகுணங்களையுடையனுமாயிருக்கிறவெம்பெருமானுடைய ஸஜாதஸமாஶ்ரயணமாயிருக்குமென்று-"பிறவித்துயரற" என்கிறதஶகத்தில் ஆழ்வார் ஶுதிவாதித்தருளினாரென்கிறார். * ॥க.அ॥

ஸ்ரீதேஶிகஸ்தோத்ர ரவேதநஜ:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் எழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— ஒடும்புள்ளேறிச்* சூடுந்தண்டுழாய்*நீடுநின்றவை*
யாடுமம்மானே* * * * * ॥க॥

ஆ— (ஒடும்புள்) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின வெம்பெரு
மானுடைய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதில் முதற்பா
ட்டில் திருநாட்டில் வைஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— தம்மோடுஸம்ச்லேஷிக்க எழுந்தருளின வெம்பெருமானிரு
க்கச்செய்தே "தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பனே" யென்
று திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்
மொழி ஸம்ச்லேஷமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியி
த்யாதியால்) இப்படியென்றது ஒருபடியாலும் மேலொழிவில்லா
தேயென்றபடி. தம்மோடுகலந்தவனைச்சொல்லுகிறதித்திருவாய்மொ
ழியென்னுமிடம் "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே" என்கை
யாலே தோற்றுகிறதென்றும், இவனுக்கே வெங்கடாசலவாஸி
ஸ்வரூபவைபவத்தைச் சொல்லுகையாலே "தண்ணார்வேங்கட
விண்ணோர்வெற்பனே" யென்றது விசேஷணமன்றென்றும் அபி
ப்ராயம். "ஸுஸ்ரீதவாத்ஸல்யத்தை யுள்ளபடி பேசித்திருவாய்
மொழி" என்று இத்திருவாய்மொழியின் நிகமநத்திலே சொல்லு
கையாலே இங்கு இவ்வைஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றது- இத்திரு
வாய்மொழிக்கு ப்ரயாநாதிவாக்யமான வாத்ஸல்யத்திற்கு ஸ
அதிசயிதஸ்வவிஷயமாக மூன்றுபாட்டாலே வைஸ்வரூபஞ்சொ
ல்லுகிறதென்றபடி. உத்கர்ஷமில்லாதவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகளு
க்கு அதிசயமில்லையிறே. "ஸாஜாத்யமர்ஷம்" மென்று ஸூசாயம்

ப— அம்மான் - ஸ்வாமீ, புள்-பக்ஷியை, ஏறி - ஆரோஹித்து; ஓடும்-
ஸவேகமாகஸஞ்சரிப்பன், தண்டுழாய்-சீதளமான தாளஸியை,
அகாராதஸ்வதகாரஸ்யட்டுவப்.இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்
டுகொள்வது. சூடும் - சிரஸிலேயணிப்பன், நீடுநின்றவை - நீ
ர்க்காலஸ்தாயிகளானவை, நீடு - தீர்க்கம், நித்யவிபூதியில்
நித்யங்களான வஸ்துக்களையென்றபடி. ஆடும் - ஸமாச்லேஷிக்கும்॥
ஸம்ச்லேஷிப்பனென்றபடி. ॥க॥

மூ— அம்மானாய்ப்பின்னு* மெம்மாண்புமானான்*வெம்மாவா
ய்கீண்ட* செம்மாகண்ணனே* * * ॥௨॥
கண்ணாவானென்றும்* மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத் *

ஆ—(அம்மானாய்) நித்யஸித்தமான அந்த ஐஶ்வர்யத்தின் மேலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகாரணமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவனென்கிறார். * * ॥௨॥

(கண்ணாவான்) அந்த ஐஶ்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்களுக்குமிந்த லோகத்திலுள்ள க்ஷுத்ரர்களுக்கு மொக்க ஸு

இ—ரித்திருவாய்மொழிக்கு ஸௌஶீல்யகுணம்ப்ரதிபாத்யமாகச்சொல்லுகையாலே இந்தவாத்ஸல்யம் வாத்ஸல்யகார்யமான ஸௌஶீல்யபரமென்னவுமாம். அன்றிக்கே யோஜநாபேதமாய் வாத்ஸல்யத்தையே சொல்லுகிறதென்னவுமாம். * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அம்மானாய்ப்பின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) எம்மாண்புமானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யத்வாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறதை ஸஹ்ருதயர்க்கு உத்தர

ப— வெம்மாவாய்கீண்ட - க்ரூரமான கேஶ்யவதாரமத்திநுடைய வாயை விதாரணம்பண்ணின, வெம்மென்று க்ரௌர்யம் மாவென்று திர்யக்ஜாதியாவி. இங்கே ஸாமாந்யம் விஶேஷத்திலே பர்யவஸித்து கேஶியைச்சொல்லுகிறது. செம்மாகண்ணன் - அருணவிஶாலலோசநன், அம்மானாய் - ஸ்ரீமத்தமான நித்யவிபூதிக்கு ஸ்வாமியாயிருந்து பின்னும் - அந்த நித்யைஶ்வர்யத்தின் மேலே, எம்மாண்புமானான் - மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், எவ்வகைப்பட்ட ஸௌந்தர்யங்களையுமுடையவனானான், அநேகஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனானானென்றபடி. அநேகஸாக்ஷாதவதாரயோக்யனானானென் றுபர்யவஸிதார்த்தம். * * ॥௨॥

மண்ணிலேவஸிக்குமவர் மண்ணோர் - ஸம்ஸாரலோகவாஸிகள், ஸம்ஸாரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். விண் - ஆகாஶ

மூ— தண்ணார்வேங்கட* விண்ணோர்வெற்பனே * ||௧||
வெற்பையொன்றெடுத்* தொற்கமின்றியே*

ஆ— ஷிஹரிதனைப்கொண்டு, அபர்வறுமமரர்களுக்கும்ஹாவ மானதிருமலையிலே நிற்கையாகிற ஜஹாஸவஸ்துவையுடையனாயி ருக்குமென்கிறார். * * * * ||௧||

(வெற்பை) வனவம்வியமான வெவ்யஹ்வாஷ்வவைகளாபு

இ—லேயுரைக்கிறார்(அயர்வறுமி த்யாதியால்)ஒக்கவென்றது-காஸ தஜமின்றியேயென்றபடி. இதுமண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறவஜ வியாஹாரத்தால் ஸமிசமான வஷத்தைச்சொன்னபடி “டே வாநாஷாநவாநாஞு ஸாஜாத்ருதயிஸ்டெவதம்” ஐத்யாதிஸ்ருதி வெஹதம். கண்ணவானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஷஷீத்யாதியா ல்) ஷஷிவகஷஹத்யாதி ஹயொஜகனுயென்றபடி. “வக்ஷா டெஷ்யாநாடுஜத்ரீநாம்” என்கிறஜாத்யஷம் விவக்ஷிக மென்றுகருத்து. விண்ணோர்வெற்பனேயென்கிறதற்குத் தாசயமரு ளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) * ||௧||

* நாலாய்பாட்டு *

அம்மானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வனவம்வியெத்யாதியால்)

ஸ— ம்,வாஜவெஹ்ரஜம்விவக்ஷிகம். விண்ணிலேவஸிக்குமவர்–விண் ணோர், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்று ஷஷஸஜாஸம். மண் ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்குமென்றபடி. என்றும் - ஸவஷா, க ண்ணவான் - ஷஷிஹரிதனை ஸவெஷ்யான், தண்ணார் - ஸீ தஜக்ஷத்திலே வ்யாத்மமான, வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பன் – வேங்கடமென்று திருநாமமுடைத்தான நித்யஸரிவிஹாவ மான வஷதமுடையவன், வெற்பையுடையவன் வெற்பன். இ ங்கு ஸீதஜக்ஷமாவது, ஸஷ்யாஜனுக்கு ஜக்ஷ்யம்பெறுத தாவ மும், வெதநர்க்குஜக்ஷகளைப் பெறுததாவமு மாறும்படியான குளிர்ச்சியென்றபடி. * * ||௧||

வெற்பையொன்றெடுத்து – ஜொகாஷ ஸஜக்ஷணாஷம் ஜொவயஹ்நாவமான வொருவஷதத்தையெடுத்து, இத்தால் காஜணாதிகள் வூஜீதங்களாகிறன. வெற்பு - வஷதம்.

மூ— நிற்குமம்மான்சீர்* கற்பன்வைகலே* * *॥ச॥

ஆ— டையனானவெம்பெருமான் தன்னுடைய காருண்யாதிகல்யாண குணங்களைக் காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிஶயமென்னைக்கற்பிக்க, ஸர்வ காலமுமந்த குணங்களைக் கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥ச॥

(வைகலும்) தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டி.

இ— வெற்பையொன்றெடுத்தென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச் செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ராந்தியால்) காருண்யாதி என்கிறவி டத்தில் ஶ்ருதிஸூசத்தாலே ஸ்ரீரக்ஷணோபயோகங்களான வா த்ஸல்யாதிகள்விவக்ஷிதங்கள். ஒற்கமின்றியே நிற்குமென்கிறதற்கு வ்யதிரேகவிதாநமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) இத ற்கிப்படி அர்த்தம் வ்யதிரேகவிக்ரமமென்னுமிடம் மேலே ஸ்வா ர்த்தஸங்க்ஷேபத்திலே காணலாம், இத்தாலே ஸித்தமான அர்த் த்தை யருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) கற்பன்வைகலே ன்கிறவிடத்தில் அர்த்தஸித்தமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவ்வநுபவேத்யாதியால்) ப்ரீதிஶயமில்லாவிடில் வைக லுங்கற்கை ஸம்பவியாதிறே. வைகலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ ர்வகாலமுமென்று) சீர்கற்பனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்த குணங்களையித்யாதியால்) கற்கப்பெற்றேனென்றது நிரந்தரம் பேசப்பெற்றேனென்றபடி. * * * ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வாபதா: திருமடல்ப் பாசுரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தமென் றுகாட்டுகிறார் (தாராரித்யாதியால்) அவ்யாஸம்:- தார்- மாலை,

ஶ— மின்றியே-ஸ்வகல்யாணகுணப்ரகாஶஸங்கோசமில்லாதே, ஒற்கம் - ஸங்கோசம், ப்ரகாஶஸங்கோசமிங்கேவிவக்ஷிதம். ஸ்வ கல்யாணகுணங்களை யெனக்குநன்றாக ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொ ண்டு என்றதாய்த்து. நிற்குமம்மான்சீர் - ''விஶ்வஸ்ய சேஷபூதம்'' என்கிறகணக்கிலே யென்பொருட்டு நில்லாநிற்கிற ஸர்வஸ்வாமியி னுடைய குணங்களை, வைகல் - ஸர்வதா, கற்பன் - அப்யஸி யாநிற்பன், நிரந்தரம்சொல்லாநிற்பனென்றபடி. ॥ச॥

மூ— வைகலும் வெண்ணெய்* கைகலந்துண்டான்* பொய்

ஆ—ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கினவன் வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்

இ—ஶாஸ்த்ராப்யாஸாதிகளாலே, ஆர் - பூர்ணங்களான, தடந்தோள்கள் - விஶாலங்களான ஸவ்யதக்ஷிணாம்ஸங்கள், உள்ளளவும் - வெண்ணெய்க்குடத்திலுள்ளளவும் புகும்படி. கைநீட்டி - கைகளை நீட்டி, கும்பத்திலே நவநீதம் பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆஸக்தியாலும் ஔத்ஸுக்யத்தாலும் தோள்களிரண்டும் குடத்துக்குள்ளே முழுகும்படி கைநீட்டியென்றபடி. ஆராத - ஸாபேக்ஷத்தாலுமாஸக்தியாலும் த்ருப்திவாராதபடியான, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, விழுங்கினவன் - எல்லாவெண்ணெயையுந் தானேயுண்ணவேணுமென்று த்வரையாலே சர்வணம் பண்ணப்பற்றாமேவிழுங்கியேமுடித்தானென்றபடி. இதில் தோள்களென்கிற ஶிவசநத்தாலே கைகலந்தென்கிறதினர்த்தமும் ஆராதவென்கிற பதத்தாலே வைகலுமென்கிற பதத்துக்கபிப்ராயமுங் காட்டப்பட்டதென்றுகருத்து. பொய்கலவாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெயளைந்தவித்யாதியால்) இதுக்கிப்படி தாத்பர்யமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; இங்கு பொய்கலவாதென்றது - தான்பண்ணின நவநீதபக்ஷணத்தில் பொய்கலவாதேயென்றபடி. அதாவது-க்ருஷ்ணன் பால்யத்தாலே வெண்ணெயைஹரித்துதிருவுடம்பை நிலைவைமாக்கிக் கொண்டுவந்து யஶோதைப்பிராட்டி முதலானார் நீ வெண்ணெயை ஹரித்தாயென்றுபிடித்தால் “நான்ஹரிக்கவில்லை; என்னுடையகையைப்பார்; வாயைப்பார்” என்று பொய்யைச்சொல்லும், அப்படி பொய்கலவாதே அந்த நவநீதபக்ஷணமெல்லாமெனக்கு ப்ரகாஶிதமாம்படி வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்போடே கூடவந்து ஸம்ஶ்லேஷி

ஸ— கைகலந்து - வெண்ணெயிலாஸக்த்யதிஶயத்தாலும் ஔத்ஸுக்யத்தாலுமிடக்கையும் வலக்கையுங்கலந்து, வைகலும்-ஸர்வதா, த்ருப்தியில்லாமையாலே யென்றுகருத்து. வெண்ணெய் - நவநீதத்தை, த்விதீயார்த்தேப்ரதமா. உண்டான் - உண்டவன், பொய்கலவாது - நவநீதபக்ஷணத்திலுமென்றேடுஸம்

மூ— கலவாதென் * மெய்கலந்தானே * * ॥ ௫ ॥
கலந்தென்னாவி * நலங்கொண்டதன் *

அ—போடே கூடவந்து, தன்னுடைய ஸ்ரீமந்ஸம்வ்ருஹணாஸக்ஷணாஸ்மாக காருவாஸ்ர என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது யசிக்கமாட்டாத ஸஹாவனைக் கொண்டென்னுடைய விந்தவுடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார். * * ॥ ௫ ॥

(கலந்தென்னாவி) இப்படி என்னோடே கலந்த கலவியாலே

இ—த்தானென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால்யமொமெஷெப்பிராட்டியிலும் க்ருஷ்ணனுக்குத்தன்பக்க லஷாமஹிஸஹமென்கிறாரென்றதாயிற்று. இத்த லாஜஸ்வகாமெஷெசொல்லிற்று. இனிப்பொய்கலவாதென்கிறது வடிவஸ்ரஸேஸ்சதமான நவநீதஹக்ஷணத்திலநுபித்தாப்போலே தாரீயவாதாஸ்மான ஸம்ஶ்லேஷத்திலுமநுபிக்கிறதென்று நினைத்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி ஸஹாவனைக்கொண்டென்னுமளவாலே) சுயம்ஹாவ:- இங்கு ஸம்ஶ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்று ஶுபாஸ்ம்வக்தவ்யம். அதில் ஸம்ஶ்லேஷத்தில் பொய்கலக்கையாவது ஹ்ருதயத்தில் வேறு திமெநேயாயிருக்க காயஸ்வாஸ்ரஸம்ஶ்லேஷிக்கை, காயஸ்வாஸியாவது - நாம் ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் நமக்கா ந்ருஶம்ஸ்யஹாநிரஸிவது ஸ்வாயம் வருஸம்கிக்கும், தஸ்மாத்ஸம்ஶ்லேஷம் கதவ்யமென்கிற வாஸியென்று கருத்து. பொய்கலவாதென்கிறவிது ஸாதாந்யமாயிருக்கையாலே கீழ்ச்சொன்ன சுஸ்யயத்துக்கும் வசகாவ்ருத்தியாலேவாயகமாம். என்மெய்கலந்தானே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கலந்தென்கிறது ஹேதுவமென்றுகாட்டுகிறார் (கலவியா

ஶ—ம்ஶ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே, என்மெய் - என்னுடைய தேஹத்திலே, ஸாவஸ்தீகரணம். கலந்தான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தான் கலந்து - என்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்து, என்னாவிநலங்கொ

மூ— புலன்கொண்மாணைப்* நிலங்கொண்டானை [௬]
கொண்டானேழ்விடை* யுண்டானேழ்வையந்* தண்டாம

ஆ—தோற்பித் தடிமையாக்கினவிவன் எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகைக்காக, ஸகலஜந நேத்ர நயநஹாரியான தன்னுடைய வழகிய திருவடிவைக்காட்டி மஹாபலியை வஶீகரித்து இந்த லோகத்தையுங் கொண்டானென்கிறார். * * * [௬]

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும் ஸௌஹார்த்தத்தை என்

இ—லேயென்று) என்றுவி நலங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்பித்தித்யாதியால்) என்னையிதிஶேஷம். தோற்பித்தென்றது – "ஜிதம்தே" என்றால் "ஜிதம்தே" என்கிற வநாதி விவாதத்தை விடுவித்தானென்றபடி. அடிமையாக்கினவனென்றது - என்னையுமிசையப்பண்ணினவனென்றபடி. என்னை ஶேஷித்வேந ஸ்வீகரித்தவன் நிலங்கொண்டானென்றவாறே எனக்காகக்கொண்டானென்று ஸ்ரீக்குமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) "என்னிற்றுணைபசங்கே" என்கிற ஸர்வஸம்ஹார [illegible] ளிச்செய்கிறதாகவுமாம். எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகைக்காக வென்கிறதற்குக்கொண்டானென்கிறதோடந்வயம். புலன்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலநேத்ரேத்யாதியால்) மாஹாத்ம்யத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வடிவு - விக்ரஹம், மாணைப்நிலங்கொண்டான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டியித்யாதியால்) [௬]

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

தண்டாமஞ் செய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஸ—ஞதன் - உதாரமாகிற வாநதுவஸ்துவை ஸ்வீகரித்தநாயகன், புலன்கொண்மாணைப் - இந்த்ரியாகர்ஷகஸௌந்தர்யனைப், மாண் - ஸௌந்தர்யன், ஸௌந்தர்யவாந் வடிவாளியாயென்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியை, இது லௌகிகவோகவ்யவஹாரமென்பாருமுண்டு. கொண்டான் - ஸ்வஹஸ்தித்தான். * ॥௬॥

தண் - ஸ்ரீதளமான, தாமம் - மாலையாக, ஸாவஸார தாவ

மூ—மஞ்செய்தென்* னெண்டானனே* * ॥எ॥

ஆ—பக்கலிலேபண்ணி, தன்னோடுசேஷிஸம்ஸ்லேஷிக்கவே ணுமென்றுள்ள வென்னுடைய ஸங்கல்பத்தைத்தான்கைக்கொண் டென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தருளின விவன் எனக்கு ஸ்வாமியாகைக்காக, இன்னம் ஏழுதேழடர்த்தது துடக்கமாக வவதாரசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார். ॥எ॥

(ஆனான்) தன்னுடைய சேஷ்டிதாநுரூபமேயோ என

இ—றார் (திருநாட்டிலிருப்பால்) தான் என் எண்ணானான் என்றபடியமாக்கி இதுக்குத் சாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடிருப்பால்) இம்ஸங்கல்பத்தைத்தான் கைக்கொள்கையாவது - இத்தோடுஸத்ருசமான ஸங்கல்பத்தையுடையனாகை, அதாவது ஆழ்வாருக்கு சேஷமாய்க்கொண்டாழ்வாரோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்று தான்ஸங்கல்பிக்கை. வதுவ்யாக்யத்திலவிவ்ருதாசயமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிருப்பால்) ப்ரயோஜனாசயமருளிச்செய்கிறார் (எருதேழிருப்பால்) துடக்கமென்கிறவசனத்தாலேவிதீயவாசகாசயம் ஸம்க்ருஹீதம். இதுஉபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (அவதாரசேஷ்டிதப்பால்) * ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஏனமுமென்கிற ஸம்பந்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிருப்பால்) யதாக்ரமம

ப—ஸாரமாகையாலேஸ்ரீதமமானவராஹவேஷமாகவென்றபடி. செய்து - பண்ணி, என்னையிதிசேஷ:. என்னை வராஹவேஷமாகநினைத்தென்றபடி. வராஹவேஷத்திலே பண்ணும்வ்ருத்தத்தை என்பக்கலிலேபண்ணியென்கை. தான் - ஸ்வயம், என்னெண் - என்னுடையவெண்ணுக்கு ஸத்ருசமானவெண்ணையுடையவனாக, எண் - ஸங்கல்பம், ஆனான் - ஆனவன், ஏழ்விடை - ஸப்தவ்ருஷபங்களை, விடை - வ்ருஷபம், கொண்டான் - ஜயித்தான், கொள்கை - வஸீகரிக்கை, ஏழ்வையம் - ஸப்தலோகங்களை, வையம் - லோகம், உண்டான் - ப்ரளயகாலத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தான். * * ॥எ॥

மூ — ஆனானாயன்* மீண்டேனமுமாய்* தானானென்னிற் * றானாயசங்கே* ॥அ॥ சங்குசக்கர*மங்கையிற்கொண்டா* னெங்குந்தானாய* நங்கணாதனே* * ॥கூ॥

ஆ — க்ருஹாஹ்யமாகச்செய்தருளிற்று தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம்என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலே எனக்கு ஹோஹ்யமாகச் செய்தருளினானென்கிறார். * க ॥அ॥

(சங்குசக்கரம்) இப்படியெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து

இ — வைவத்த லேபாட்டில ஹிவேஷசாமமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். வஸுவாஜத்தினாமத்தைஸம்ஹ்ரஷிக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமிக்ஷாதியால்) என்னிற்றானாயசங்கே யென்றதையுரைக்கிறார் (என்பக்கவிக்ஷாதியால்) இதுக்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிக்ஷாதியால்) தானானென்கிறதற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளினானென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நங்கள்நாதன் என்கிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெனக்காகவென்று) எங்குந்தானாய வென்கிறதற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேஷ்யாதியால்) பிறந்தருளுகிறானென்றது பிறந்தருளுகிறவனென்றபடி. அங்கையிலென்கிறதை யுரை

ஸ — என்னில் - என்விஷயத்திலே, தானாயசங்கே - தனக்குண்டானஸங்கத்தாலே, ஆஸக்தியாலேயென்றபடி. ஊவசத்ருதீயாவிஸக்கா, எனக்கு ஹோஹ்யமாகைக்காகவென்று ஹவிக்ஷ. ஆனாயன் - கோவலனாக, ஆனான் - அவதரித்தான், மீண்டு - திரும்பத்தோடேகூட, ஏனமுமாய் - வராஹரூபனுமாக, த்ரிவிக்ரமனாகவும் வராஹரூபனாகவுமென்றபடி. ஏனம் - வராஹம் தானானான் - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே அவதரித்தானென்கை. ॥அ॥

எங்குந்தானாய - தேவமநுஷ்யாதி ஸர்வஜாதியிலுமவதரித்தவனான, நங்கள்நாதன் - நம்முடைய ஸ்வாமியானவன், அங்கையில் - ஸௌந்தர்யங்களான ஹஸ்தங்களிலே, அம்சங்குசக்கரம் - ஸௌந்தர்யங்களான ஸாவயவங்களை, கொண்டான் - ஸ்வீகரித்தான், தரித்தானென்றபடி. * க * ॥கூ॥

மூ—நாதன்ஞாலங்கொள்* பாதனென்னம்மா* னோதம்போற்கி ளர்* வேதநீரனே* * * * ॥ம॥

ஆ—பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடையதிருக்கைகளிலழகிய திருவாழி யுந்திருச்சங்குமேந்தினவவ்வழகோடுகூடவந்துபிறந்தானென்கிறார் (நாதன்) இப்படியெனக்காக ஸுலபமேவ்யமான திருவவ தாரங்களைப் பண்ணியருளின விவனுடைய விந்த நிரவதிகமா ன வாத்ஸல்யகுணத்தைப் பேசுமிடத்தில், கடலோதங்கி ளர்ந்தாற்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப் பேசக்கடவிய வே தங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார். * * ॥ம॥

இ—க்கிறார் (தன்னுடையவித்யாஷியால்) அம்மென்கிறபதத்தை காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே சங்குசக்ரங்களுக்கும் விசேஷணமாக்க லாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) கொண் டானென்கிற பதத்தை யுரைத்துக்கொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்வ யமருளிச்செய்கிறார் (ஏந்தினவித்யாஷியால்) பாட்டுக்கிப்படி தாத்வ யங்கொள்ளாதபோது ப்ரயோஜநாதிசயமில்லையென்றுகருத்து.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெனக்காகவென்று) ஞாலங்கொள்பாதனென்று வாமநாவதாரத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று நினைத்து அ ருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபமேவ்யெத்யாஷியால்) நீரனென்கிறதற்கு ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்று ஸமுத்ரஸத்ருசமெனஷ ஷ்ருதிவாக்ய ஸமாஸவிசேஷத்தைச் சொல்லுகையாலே வயவவஸித்த ஸ மாஸத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகவென்று) நீரனென்கிறத ற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யகுணத்தையென் று) ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்கிறதற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கி றார் (பேசுமிடத்திலித்யாஷியால்) நம்மால்வர்ணிக்க முடியாதென்றெ

ப—நாதன் - நாயன், ஞாலங்கொள்பாதன் - த்ரிவிக்ரமதசை யில் ஸ்ருஷ்டியையமுக்ஷித்த ஸ்ரீபாதத்தையுடையவன், ஞாலம் - ஸ்ருஷ்டி, என்னம்மான் - ஸ்வாமீ, ஓதம்போல் - ஸமுத்ரம்போ லே, ஓதம் - ஸமுத்ரம், கிளர் - ஜ்ரம்பியாநின்ற, வேதநீரன் - வேதங்களாலே ஷ்ருதிவாக்யமான நீர்மையை வாத்ஸல்யகு

மூ— நீர்புரைவண்ணன்* சீர்ச்சடகோப* னேர்தலாயிரத்* தோர்தலிவையே* * * * ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நீர்புரை) சுதிஸீதஜமாய் ஸவர்ணஹாரூமான திருநிறத்தையுடையனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற ஜஹாகுணத்தை யுள்ளபடியே பேசிற்றித்திருவாய்மொழியென்கிறுர். * * * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ— ன்றபடி.ஓதமென்று ஜலத்துக்கும் ஸமுத்ரத்திற்கும்பெயர்.

✳ நிகமனம். ✳

நீர்புரைவண்ணனென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிருர் (சுதிஸீதஜைதூஷியால்) சீர் என்கிறதையுரைக்கிருர் (ஆஸ்ரிதெதூஷியால்) ஓர்தல் என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிருர் (உள்ளபடியேபேசிற்றென்று) இவையென்கிறதையுரைக்கிருர் (இத்திருவாய்மொழியென்று) ॥கக॥

ப—ஹத்தையுடையவன், நீருடையவன்- நீரன், நீராவதுநீர்மை வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட நீர் வேதநீரென்று உயுஹேவஷயொவிஸஜாஸம். * * * ॥ய॥

சடகோபன் - சடகோபனுலே, நேர்தல் - நேரப்பட்ட,சொல்லப்பட்டவென்றபடி. ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இந்தபத்துப்பாட்டுகள், இதற்கு ஓர்தலென்கிறதோடே சுயம். நீர்புரைவண்ணன் - ஸௌஜ்ஜாதிகளாலே ஜலத்துக்கு ஸதூஶமானவணர்த்தை ஜஹஸாதிவையுடையவனுடைய, புரை — ஸதூஶம், சீர் - ஆஜர்வகுணத்தை, வாத்ஸல்யத்தையென்னவுமாம். ஓர்தல் - நன்றுகவிவாஸிக்கை, ஸமூவிவாரணத்தாலே சொல்லப்பட்டவையென்றபடி. யஜர்வாதிகளான நேர்தல் ஓர்தலென்கிற ஶவங்கள் யதிர்யையஷிக்கிறன. ॥கக॥

ஜூாநவெராஸூாநுஷூாந ஸெவயி ஸ்ரீஉெஷாஜ ராமாநுஜஹாஜெஶிகாய நமஃ

ஶ்ரு—தா— (ஓடும்புள்ளேறி.)

ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யஸ்ஸ்வயமவதரதி க்ஷ்மாத்யு
ஷத்யைகநேதா கோபாத்யஸ்ஸம்ஶ்ரயார்த்தாத்ருதாஶ்ரி
ததநுர்வலிகோ வாமநீ மோக்ஷஶ்ரேய: ஸஹிதாநந்
யவ்ருத்திர்விபவஸமகுண: ஸ்வாயுதாரூடஹஸ்தோ நி
ர்வோடுர்ஹ்ருத்யபாதோ நிர்வாயிகோஜஸ்தாம் நிரவ
த்யேஜகாத॥ * * * * ॥௧௮॥

(ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்ய) ஓடும்புள்ளேறி - வைநதேயர்முதலான நித்யஸூரிகளாலே யதேஷ்டஸேவ்யனுமாய், (ஸ்வயமவதரதி) வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மா கண்ணனே - விரோதிநிரஸநசீலனான க்ருஷ்ணனுமாய், (க்ஷ்மாத்யுஷத்யைகநேதா) கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கும் வானவர்க்கும் நிர்வாஹகனுமாய், (கோபாத்ய ஸம்ஶ்ரயார்த்த) வெற்பையொன்றெடுத்து - தன்னையாஶ்ரயித்த கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவர்த்தநத்தை தரித்தவனுமாய், (ஶ்ரிததநுர்வலிகே) என்மெய்கலந்தானே - ஆழ்வாருடைய ஶரீரத்தில் ஏகத்ரவ்யமானவனுமாய்; (வாமநீமோக்ஷ ஶ்ரேய) புலன்கொண்மாணாய் - பார்க்கிறபேர்களுடைய த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வாமநரூபத்தை யுடையனுமாய், (ஸஹிதாநந்யவ்ருத்தி) என்னெண்டானானே - ஆஶ்ரிதரோடே ஸத்ருஶவ்யாபாரத்தை யுடையனுமாய், (விபவஸமகுண) ஆனையன் மீனோடேனமும் - தன்னுடைய விபவம்போலே அளவில்லாத பராக்ரமாதிரூபங்களை யுடையனுமாய், (ஸ்வாயுதாரூடஹஸ்த) சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான் - அழகியதிருக்கைகளிலே ஸுந்தரம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய், (நிர்வோடுர்ஹ்ருத்யபாத) ஞாலங்கொள்பாதன் - நிகிலகவிஹாமமற எல்லார்தலையிலும் பரப்பின திருவடிகளை யுடையனுமாயிருந்த வெம்பெருமானிடத்திலே நிர்வாயிகமான ஆஜவத்தை "ஓடும்புள்ளேறி" யென்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாருபதேஶித்தருளினாரென்கிறார். * ॥௧௮॥

ஸ்ரீமதேவேதாந்தகுரவே நம:.

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ — இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்* யவையும்யவருந்தன்னுள்ளே

ஆ — (இவையும்) இப்படியெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினனென்கிறார், ஸ்வஸாக்ஷ்யக்ஷேத நிவிஶஜக உதய விஹவ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமான் தன்னுடைய தேஹத்திலே கலந்தானென்று "பொய்கலவா" திருவாய்மொழியாலே கீழே பேசியிருக்க "என்னுடைச் சூழலுளானே" என்றும் "என்னருகலிலானே" என்றும் சொல்லுகைவிரோதமன்றோ, நாலாம்பாட்டுதுடங்கி தம்முடைய தேஹஸம்ஶ்லேஷத்தையே சொல்லுகையாலே பௌநருக்த்யமாகாதோ? என்ன அதைப்பரிஹரிக்கிறார் (இப்படி திருவாய்மொழியால்) இப்படியென்றது வக்ஷ்யமாண திருவா என்றபடி. அதாவது - தாம் ஈத ஹ்ருதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலாதபடி தம்மை வஶீகரிக்கைக்காக சூழலிலேயிருந்தும் ஸமீபவர்த்தியாயிருந்தும் பண்ணும் ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாத்தையும் தம்மிடத்தில் பண்ணியும், அதில் பாஹ்யபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் தமக்கு ஸாக்ஷாத்தவநஜாரம் உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணியுமென்றபடி. ததாச 'என்மெய்கலந்தானே' என்று ப்ரஸ்துதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ப்ரகாரங்களை யிங்கு ஸ்ரீ திருமயத்தாலே விஶதீகரிக்கிறதாகையாலே கீழ்சங்கித்த விரோதமும் பௌநருக்த்யமுமில்லையென்றதாய்த்து. இத்தாலே ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாய்த்து. * * * * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

ஸர்வாத்மத்தில் ஸ்வாமித்வமான ஸ்வாம்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாக்ஷ்யக்ஷேதவென்று) யவையும் யவருமித்யாதித்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிவிஶஜகஹ்ஸூத்தாலே) ஆகியுமாக்கியுங்

ப — இவையும் - ஸமீபஸ்திதங்களும், அவையும் - தூரஸ்திதங்களும், உவையும் - மத்யஸ்திதங்களும், யவையும் - ஸகலபதார்த்தங்களான ஸசேதநங்களும், இவருமவருமுவரும்யவரும் - ஸமீபதூரமத்யஸ்திதரான ஸசேதநரும், தன்னுள்ளே ஆகியும் - ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்பக்கலிலே யடங்கும்படி ப

மூ—யாகியுமாக்கியுங்காக்கு* மவையுட்டனிமுதலெம்பான்கண்
ணபிரானென்னமுதஞ்* சுவையன்திருவின்மணாள

இ—ஐஶ்வர்யனாய் ஸர்வஜ்ஞஸத்ருஶனுமானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்திலுள்ள ஸாபிநிவேஶத்தாலே என்னைவஶீகரிக்கைக்காகவென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகுந்தானென்கிறார். *||க||

இ— காக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷயேத்யாதியால்) அவையுள்தனிமுதல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞஸத்ருஶனுமென்று) என்னமுதஞ்சுவையென்கிறதை ஹேதுகர்ப்பமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடு இத்யாதியால்) என்னுடைச்சூழலுளானென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என்னைவஶீகரிக்கைக்காகவென்று) தானோடிவந்தென்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமுடையவன் ஸ்ருதிஸம்ஶ்லேஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே சூழலிலே நின்றானென்றவாறே வஶீகரணஸாபேக்ஷத்வம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து வஶீகரணம்விநாஸம்ஶ்லேஷம் ரஸ்யமாகாதிறே; என்னுடைச்சூழலுளானே என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்)

ப—ண்ணியும், ஆகியுமென்றது - ஸதேஹாவிபக்தநாமரூபர், ஆக்கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யிவையெல்லாத்தையும் உண்டாக்கியும், காக்கும் - ரக்ஷிக்குமவன், அவையுள்தனிமுதல் - அந்த வஸ்துக்களுக்குள்ளே ஸத்தீயகாரணபூதன், தத்ஸ்தப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு ப்ராபகஹேதுவானென்றபடி. அவையுள் தனிமுதல் என்கிறவிடத்தில் - ளகாரத்திற்கு தகாரம் வர்ணலோபக்ஷேமம் - பாக்ஷிகம்ஶிக்ஷணம்· எம்மான் - ஸ்வாமீ, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணரூபியான உபகாரகன், என்னமுதம் - எனக்கு நிரதிஶயபோக்யபூதன், சுவையன் - ஸம்ஶ்லேஷத்திலே நிரதிஶயரஸிகனானவனென்றபடி. சுவை - ரஸம், சுவையையுடையவன் - சுவையன், இக்குணங்களுக்கெல்லாம் உத்தேஶ்யவிஶேஷணம்சொல்லுகிறது, திருவின்மணாளன் - ஶ்ரிய:பதியென்கை, மணம் - விவாஹம், மணமுடையவன்மணவாளன், வகாரம்விகாரமாய மணாளனென்றும் ப்ரயோகமுண்டு.

மூ— னென்னுடைச்சூழலுளானை* ॥க॥
சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்* கேழலொ
ன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான்* வேழமருப்பை
யொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா* னாழநெடுங்கடற்

ஆ— (சூழல்பலபல) இப்படியென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகு
ந்து தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ப்ரஹ்மாதிவாங்மநஸா
பரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களையும் எனக்
குக்காட்டி என்னைவசீகரித்து பின்னையென்னருகே எழுந்தரு

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி
யால்) அதில் (என்னருகேயித்யாதியால்) என்னருகலிலானென்
றது வ்யாவ்ருத்தம். (எனக்குக்காட்டியித்யாதியால்) என்னுடைய
ம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்று. (ப்ரஹ்மாதீத்யாதி
யாலே) விண்ணவர்க்கெண்ணலரியானென்றதற்குத் தாத்பர்யம்
சொல்லிற்று. (தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையென்று) பாட்டி

ஶ— என்னுடைச்சூழல் - ஸமீபப்ரதேசத்திலே, உளான் -
புகுந்தானென்றபடி. உள்ளேவர்த்திக்குமவன்உளான். ॥க॥
பலபல - அநேகவிதங்களான, சூழல் - வசீகரணோ
பாயங்களை, ஆஶ்ரிதவசீகரணங்களான அவதாரங்களையென்ற
படி. வல்லான் - சக்தனானவனை, தொல்லை - ப்ராசீநமான,
அங்காலத்து - அழகியகாலத்திலே, காலத்திற்குஅழகு அவதா
ரயோக்யம். உலகை - லோகத்தை, ஸர்வலோகத்தையென்ற
படி. கேழலொன்றாகி - ஒருவராஹனுப், கேழல் - வராஹம்,
இடந்த - உத்தரித்தவனை, கேசவன் - ப்ரஶஸ்தகேசனை, ப்ர
ஶயநத்திலே நீணந்தமயிரழகை யுடையவனையென்றபடி. எ
ன்னுடையம்மான் - ஸ்வாமியான, வேழமருப்பை யொசித்தா
ன் - குவலயாபீடாக்யகஜத்தினுடைய தந்தத்தை பக்நமாக்கின
வனை, வேழம் - கஜம், மருப்பு - தந்தம், விண்ணவர்க்கு - ப்ர
ஹ்மாதிதேவர்களுக்கு, எண்ணல் - சிந்தநத்திற்கு, அரியான் - அ
ஶக்யனை. ஆழ் - அகாதமான, நெடும் - தீர்க்கமான, உறுத்தா
மைக்காழம் - இடம்பேருகைக்கு தைர்க்யம். கடல் - ஸமுத்

மூ— சேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே * * ॥௨॥

அருகலிலாய பெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன் * கருகியநீலநன் மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன் * பொருசிறைப்

ஆ—ளினாரென்கிறார். * * * ॥௨॥

(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாண நவதிகாஸாத்ய ஶரண விஶிஷ்டனைப், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதி நாநாவிதகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனைப், பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹந

இ—ல்ஸௌலப்யங்களுக்குத் தாஸ்யம்சொல்லிற்று. ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

அருகலிலென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகமென்று) ஆயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கல்யாணமென்று) பெருஞ்சீரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அநவதிகாதிஶய இத்யாதியால) அமரர்களாதிமுதல்வனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறும் இத்யாதியால்) திவ்யவிக்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶய இத்யாதியால்) பொரு

ப—த்ரத்திலே, சேர்ந்தான் - ஸம்யோகித்தான, அவன் - பரமவ்யோமத்திலேவந்தவன், என்னருகலிலான் - என்னுடைய ஸமீபத்திலே, அருகல் - ஸமீபம், அருகிலேயிருக்கிறவன் அருகலிலான். * * * ॥௨॥

அருகலில் - க்ஷயரஹிதமான, அருகல் - க்ஷயிக்கை, இது ஹேயங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ஸகலஹேயரஹிதமான வென்றதாயிற்று. ஆய - ஆன, நல்லதானவென்றபடி. கல்யாணமானவென்றதாயிற்று. பெருஞ்சீர் - ஜ்ஞாநாதிகுணங்களையுடையனான, அமரர்களாதி - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதிஹேதுபூதனான, முதல்வன் - காரணனான, கருகிய - அத்யந்த ஶ்யாமமான, நீலம் - நீலரத்நம், நன்மேனிவண்ணன் - தத்ஸத்ருஶ மநோஹரகாயகாந்தியனான, செந்தாமரைக்கண்ணன் - ஸ்பஷ்டம், பொருசிறை - ஶத்ருக்களோடே ஸம்யோஜித்தாலே ஸம்ப்ரஹாரஸமர்த்தமாயிருக்கிற பக்ஷங்களையுடையவனான, பொரு - யுத்

மூ— புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ* னொருகதியின்
சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடனே* ॥ரு॥

ஆ— மாகவுடையனாய், ஶ்ரிய:பதியாயிருந்தவெம்பெருமானென்னருகேவந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவிட்டிலன், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென்கிறார். * * * * ॥ரு॥

இ— சிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) பூமகளார் கேள்வன் என்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதீத்யாதியால்) ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேயித்யாதியால்) ஒருகதியின்சுவை தந்திட்டொழிவிலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலுமித்யாதியால்) என்னோடனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமித்யாதியால்) ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றது வக்ஷ்யமாணஸ்ரீத்ரயஶோதாஸ்தந்யரஸாஸ்வாதாதி ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாத்தாலுமென்றபடி. இப்பாட்டில் ஸ்தந்யரஸாஸ்வாதநம் யஶோதைக்கு முபலக்ஷணமாய்க்கொண்டு தமக்கு தத்தத்ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்றையும் தருகிறானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்றுகருத்து. * * ॥ரு॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென்று சொ

ப— க்ருத, சிறை - பக்ஷம், புள் - பக்ஷிராஜனை, உவந்தேறும் - இவனை பெறப்பெற்றோமேயென்றுகந்தாரோஹிக்குமவனை, தனி - வைலக்ஷண்யத்தாலே அத்விதீயனான, பூமகளார்கேள்வன் - ஸ்வாமிநியான பிராட்டிக்கு வல்லபனானவன், ஒருகதியின்சுவை - ஒருவழியால்வந்த ரஸத்தை, ஸம்ஶ்லேஷத்திலொருப்ரகாரத்தால்வந்த ரஸத்தையென்றபடி. தந்திட்டு - தந்து, இட்டென்று ஸாகல்யப்ரயோகம். ஒழிவிலன் - விடுகிறிலன். என்னோடுடன் - என்னோடு ஸஹவர்த்தமானர், யாவத்ஸஹவர்த்தித்வம். ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷமும் தாராநின்றானென்றபடி.

மூ—உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்* மடமகளெ

ஆ—(உடனமர்) இனி மேலவன்கலந்தருளினக்ரமத்தைச்சொ
ல்லுகிறார். பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், ந
ற்பின்னைப்பிராட்டியும், மவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள். ஷஷ்டியிலுஞ்
ஜநிக்ஷாதி ஸகலலோகங்களு மவனுக்கு லீலோபகரணம். இந்த

இ—ல்லியானபின்புமேலுமந்தப்ரகாரங்களையேசொல்லுகை வா
நாந்தியன்றோ? ஸகலப்ரகாரத்தாலுமென்று ஸாமாந்யேந
சொன்னதை ஒக்கலையானே தோளிணையானே இத்யாதிப்ரகா
ரேண விசேஷித்துச்சொல்லுகிறதென்னில்; அப்போது உக்த
ஸகலவ்யவஹாரமாகையாலே ப்ரயோஜநாதிசய மில்
லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி) கு, உகயநம்
ஸாத்விஹோமப்ரவாஹங்களை ஸ்மரணப்ரதிபாதநத்வமாகை
யால் ப்ரயோஜநாதிசயமுண்டென்று கருத்து. இவ்வஸ்த்மமே
ல்வ்யாவ்யாநத்திலே ஸாதித்தவாறே என்கிறவுக்தத்தாலே ஸூசி
தம். ஸாத்விஹோமப்ரவாஹமாவது:— பலிவாலுவஸ்ஹோ
மம் ஸாதித்தவாகிக்க உத்தரோத்தரஹோமங்களைக்கொடுக்கை.
திருமகளென்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியபிராட்டியாருமென்று)
மண்மகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்
று) ஆயர்மடமகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நற்பின்னைப்பிராட்
டியுமென்று) உடனமர்காதல்மகளிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) ஆளுமுலகமும்மூன்றே

ஶ—திருமகள் - ஸ்ரீதேவீ, மண்மகள் - பூமிதேவீ, ஆயர்மடம
கள் - கோபவம்சத்திலுதித்த ஸௌந்தர்யமான நீளாதேவீ, என்
றிவர்மூவர் - ஸ்பஷ்டம், உடனமர்காதல்மகளிர் - உடன் - ஸமமாகவே
கூட, அமர் - வஸிக்கையில், காதல் - ஸந்தோஷத்தை
யுடையரான, மகளிர் - மஹிஷிகள், ஆளுமுலகமும் - ஆளப்படா
நின்றலோகங்கள், யதேஷ்டம் விநியோஜ்யமான லோகங்க
ளென்றபடி. மூன்றே - க்ருதகம் - அக்ருதகம் - க்ருதகாக்ருதகமெ
ன்று த்ரிவிதங்களானலோகங்கள், அவை - அந்தலோகங்களை,
ஒக்க - ஸமமாக, தாரதம்யமின்றி என்றபடி. உடன் - கூட, யா

மூ—ன்றிவர்மூவராளு முலகமும்மூன்றே* உடனவையொக்கவி
ழுங்கியாலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான் *கடன்மலிமாயப்பெருமா
ன் கண்ணனென்னொக்கலையானே* * ||ச||

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்*

ஆ—லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை. இன்னுமவயங்கமாயாஸ்சர்யமான கல்யாணகுணங்களையுடையனாயிருந்தகண்ணன், யசோதைப்பிராட்டி யொக்கலையிலே யிருந்தருளுமாப்போலே யென்னுடைய வொக்கலையிலே யேறியருளினானென்கிறார். * * * ||ச||

(ஒக்கலை) ஸ்தாவரஜங்கமான ஸகலஜகத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸகலஜகந்நியந்தாவாய், ஆஸ்சர்யஸம்ருத்தனுமாய்,

இ—என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகங்களித்யாதியால்) கடன்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) என்னொக்கலையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யசோதையித்யாதியால்) * * * ||ச||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

நக்கபிரானித்யாதி தோற்றியவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீத்யாதியால்) ஈசனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்சர்யேத்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ப—மலகுஎன்றபடி. விழுங்கி - நிகீர்ய, ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் - வடதளத்திலேசயிதனான, எம்மான் - இவ்வவதானத்தாலேயென்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியான, கடல் - ஸமுத்ரத்திற்காட்டிலும், மலி - மிகுந்த, மாயம் - ஆஸ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடைய, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், என்னொக்கலையான் - உத்ஸங்காரூடனானான். * ||ச||

நக்கபிரானோடு - நக்னனான உபகாரகனோடே, திகம்பரதயாஸ்ரவிஸனைப் ஸ்ருஷ்டிக்குபகாரகனான ருத்ரனோ

மூ—செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமா* னக்
கபிராஞேடயனுமிந்திரனும்முதலாக* வொக்கவுந்தோற்றிய
வீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே* * ॥ரு॥

ஆ—விரோயிநிரஸநஸமாவனுமாயிருந்தவவன் என்னொக்கலை
யிலேதானிருந்தவிருப்பு எனக்கு ஸாதித்தவாறேஎன்மார்பிலேவ
ந்திருந்தருளினானென்கிருர். * * ॥ரு॥

இ—கிருர்(விரோயீ த்யாதியால்)ஸாம்ரூஷகய நத்துக்கவிவௌ
தாஷத்தை வெளியிடுகிருர் (என்னொக்கலையிந்யாதியால்) என்
னெஞ்சினுளானென்கிறதை யுரைக்கிருர் (என்மார்பிலேயி த்யாதி
ல்)“ வடிஉஜஷெயகீஜமுவெஉஶிரஃகஜஜாஸ ந” தடித்தில்போலே
யென்றபிப்ராயம். ஒக்கலையானே தோளிணையானே என்றுவடு

ஶ—டேகூடவென்றபடி. அயனும் - சுஜனும், இந்திரனும் - ஐஂதிர
னும், முதலாக - ரூஷஸஹித ப்ஹஂஜர்களாதியாக வெ
ன்றபடி. ஸவஷ்திஶேஷ:. ஒக்கவும் - யுமபசு யஆாஸ
ஜமாக, ஸெநஸ்ஜாநகெ ப்ஹாதிகளுக்கும் ஸாவரங்
களுக்கும் ஒருவாசியின்றியே யென்றபடி. ஸஂகூாதிஸிகய
தமளாவஜெரணேதியாவக. ஒக்கவுமென்கிற ஸஜாவயத்தா
லே ப்ஹாதிஸஷ்டிதமே ஜஹாதிஶயமாயிருக்க யதூள
ரவஜஹரண தக்ஸஷ்டிஜதிஶயாஜுமென்று தோன்றுகிற
து. தோற்றிய - தோற்றுவித்த, ஸ்ஷ்டித்த வென்றபடி. ஈசன் -
நியந்தாவான, மாயன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, ஒக்கலைவைத்து -
வடிதனேயானவள் ஜாதயக்ஸவாஶஹாமத்திலே க்ஷ்ணனே
யெடுத்துக்கொண்டு, முலைப்பாலுண்ணென்று - ஸதந்த்தை ஹாஜி
யென்றுசொல்லி, தந்திட - ஸநத்தைக்கொடுக்க, வாங்கி - ஷஹ
ஹித்து, செக்கஞ்செக - நஶிப்பிக்கவேணுமென்கிற வடித
நாஷிஸஂயிபானது நஶிக்கும்படி, செக்கம்செகுத்தல் - முடித்
தல், நாஶநமென்றபடி. அன்று - தஶிநுகாலெ, உயிர்செக -
ப்ராணன்நஶிக்கும்படி, அவள்பால் - அவளுடையஸநத்தை,
உண்ட பெருமான் - ஹாஜித்தஸவெஶாமு, என்னெஞ்சினுள்ளா
ன் - ஜஆகூஷஸடிவதிபானுன். * * ॥ரு॥

மூ—மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றும்யவர்க்குமஃதே*காய
முஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே* சேயனணியன்

அ—(மாயன்) தேவாதிஶரீராதிகளுக்கும் தததபிமாநிகளா
ன ஜீவர்களுக்கும் வ்யாப்த்யாதிஸம்பந்தங்களுக்கு மாத்ராவாய்,
ஆஶ்ரிதஸுலபனாய், அநாஶ்ரிதர்க்கஸந்நிஹிதியாய், ஸந்நிஹிதியாமிட
த்து அவர்களைத்தனியேனு முக்தேஶ்யரேயாகிலும் அவர்கள் உக
ஸ்ஸுக்குங்கூட அஸந்நிஹிதியாயிருந்தவன்றான் என்மார்பிலே வெ. மூ

இ—அவதாரங்களிலே நம்முடைய ஸாவயவங்களை யபேக்ஷை
யாவிப்பாட்டிலே நெஞ்சு ஸௌஹ்வக்ஷமெல்லக்காட்டுகிறதென்று
கருத்து. * * * * ।௫।

✳ [illegible]ப்பாட்டு. ✳

காயமுஞ்சீவனுமித்யாதி ஸார்த்தநாயிகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீத்யாதியால்) அணியனென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) சேயனென்கிறதுர்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாஶ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங் கோசரமல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிஹிதியாமிடத்தித்யாதியால்) என்னெஞ்சினுள்ளானென்கிற வர்த்தம் ஸாத்ம்யபோஜநமாகைக்காக விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானென்மார்

ஸ—காயமும்சீவனும்தானே - காயஸ்தததபிமாநியான ஜீவஸ்வ ஸ்வமேவ, தேஹாத்மஶரீரகமென்றபடி. காலும் - வாயு, எரியும் - அக்நி, அவனே - ஸர்வ, அணியன் - ஸமீபஸ்தன் ஆஶ்ரிதாநாமிதிஶேஷ:. சேயன் - தூரஸ்தன். [illegible] அநாஶ்ரிதாநாமிதிஶேஷ:. அவர்கள ஸம்ஶயித ஜ்ஞாநஸம்ஸ்தானங்களாலோ?வென்ன வருளிச்செய்கிறார், (யவர்க்குமித்யாதி) யவர்க்கும் - எல்லாருக்கும், அஸம்ஶயிதஜ்ஞாநஸம்ஸ்தானங்களுக்குமென்றபடி. சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன் - கண்ணுக்கு கோசரமல்லாதது மாத்ரமன்றியே நினைக்கும் கோசரமல்லாதவனென்றபடி. என்னெஞ்சினுள்ளான் - இப்படி இருந்துவைத்து என்னுடைய மார்பிலேயிராகின்றவன் மாயன் - ஸௌஶீல்யத்தைக்கொண்டு, உக

மூ—யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன் *ஞாயன்றுயக்கன்மயக்

ஆ—ந்தருளியிருந்தவிருப்புஸாத்திக்கவாறேஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாயொஜநனைப் தன்னுடையகுணங்களாலும் செயல்களாலும் என்னைநைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடி திருத்தோளின்மேலேயிருந்தருளுமாப்போலே என்னுடைய தோளிலேயேறியிருந்தருளினான், இப்படி மற்று மாரேனுமொருவனுக்குச்செய்தருளினானோ, ஒருவனுக்கென்பக்கலுள்ள வஹிநிவேஶ

இ—பிணேயிக த்யாதியால்) தூயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷைகேத்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷ, தூயஸ்வரூபம் சுவிஶ்ராந்தாஹித்ரிஷோபஸம்ஶ்லேஷஸ்கெளல்லாம் மனனகம் ஐ த்யாதிகளிலே உக்தங்களாகையாலே இங்கே யாஸ்ரித ஸம்ஶ்லேஷாதிஷு ஸ்வபாவோஜநாஹிஸ்யாஹித்ரிஷபஸம்ஶ்லேஷமென்றுகருத்து. துயக்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி த்யாதியால்) துயக்கென்றதிங்கு ஜநக்லேஶாவஹகாரகவாவியாய்க்கொண்டு குணாதிஸ்வகாஸநகரு தஜநசேஷ்டிதவ்யாபாரமென்று கருத்து. மயக்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையி த்யாதியால்) ஸூஹ்ராஹா திஸயஜநநத்தாலே ஜோஹிப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. தோளிணையானென்கிறவிடத்தி லிணைஸ்வபத்தாலே ஸாம்யஸாஜ்ய ஸம் ஸஞ்சிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரிய வி த்யாதியால்) மற்றும்யவர்க்கும்மீதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஒருவனுக்கித்யாதியால்) ஸத்யஜ்ஞ

ஸ—ஶ்லேஷைகஸ்வபாவயொஜநனைப்கொண்டென்றபடி. துயக்கன் - துயக்கு - ஜநக்லேஶம், துயக்குப்பண்ணுமவன் துயக்கன், ஸகுணாதிகளைக்காட்டி ஜநசேஷ்டிதவ்யாபாரனைப்கொண்டு, மயக்கன் - ஸூஹ்ராஹாதிஸயஜநநத்தாலே ஜோஹகனைப்கொண்டு, என்னுடைத்தோளிணையான் - உதீயாம்ஸயாகுவதிர்யானென், இணை - யாஹம், இணையின்மேலிருக்குமவன் இணையான். மற்றும்யவருக்கும் - இன்னுமாரேனுமொருவருக்கும், அமீதே - இதுண்டோ

மூ—க்கனென்னுடைத்தோளிணையானே* * ||கூ||
தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்* தா
ளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்* கேளி
ணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி* நாள்

ஆ—மிருக்கும்படியே, யிதென்கிறார்.* * * ||கூ||
(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுகைக்காக எம்பெரு
மான் தன்னுடைய நிரவயிகமாய் நிரவஊமாய் ஸாஹாவிக

இ—விநிவெஶ-வாஶ்ரய-வகஷவிலக்ஷி தமென்றுகருத்து. ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாட்டிலவிவெரு தாஸ-மெருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடிதூ
ஷியால்) தம்மோடுகலந்தருளுகைக்காக நிரவயிகமாய் நிரவ
ஊமாய் ஸாஹாவிகமானவென்றநயம். கேளிணையொன்றுமிலாதா
னென்கிறவிடத்தி லஸ-ாதிஶயிக்கிற வஸ-த்தையருளிச்செய்கி
றார் (நிரவயிகமாயென்று) இத்தையுரைக்கிறார் (நிரவஊஸ
வத்தாலே) கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாக
ய-மருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹாவிகெகதூஷியால்) வ-வ-ாய-

ஶ—இந்தவகிஶயமுண்டோவென்கை. கதவைவ,மாயன்- ஶூபஸ-
ஹ-தன். * * * * * ||கூ||

கேளிணையொன்றுமிலாதான் - கேள்என்றும் இணையென்
றும் இந்த ஶஷயமும் ஸஜாஶவாவி, தயாவ தன்னுடைய
ஶொஹாஸஊஷாயத்துக்கும் வகஷெஶஷத்துக்கும் ஶஷத்து
ம்ஸஜாஶமில்லாதவனென்றபடி. கிளருஞ்சுடர்- ஜ்வஹோணஷஹா
யாஷமாய், ஒளிமூர்த்தி -- ஸ்வருகாஶஷரூவ்யாதகமான ஊ-
கி-யையுடையவனென, இது அம்மானுக்கு விஶெஷணம். தோ
ளிணைமேலும் - ஹஜஅயத்தின்மேலேயும், நன்மார்பின்மேலும்-
ஸ்ரீவதுஸ்ரவஸயநூமான வக்ஷஸ்ஸின்மேலேயும், சுடர்முடிமேலு
ம் - தெஜொஸகிரீடத்தின்மேலேயும், தாளிணைமேலும் - வஶ
ணயஷஜத்தின்மேலேயும், புனைந்த - சாற்றப்பட்ட, தண்ணந்
துழாயுடை - ஶீதஊமாய் ஸுஹரமான தஊஷவியையுடைய
வனென, அம்மான் - ஸ்வாஷியானவன், நாள் - ஷூதஹஸ், அணை

மூ—ணைந்தொன்றுமசலானென்னுடைநாவினுளானே* ‖எ‖
நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா* மாவியுமா
க்கையுந்தானேயளிப்போடழிப்பவன்றானே* பூவியலுற்றட

ஆ—மான அழகுக்குமேலேஎன்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத
ண்ணந்துழாய் கொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ர முமென்னைவிடி
ல் யஸிக்கமாட்டாத ஸ்வஹாவனைக்கொண்டு, என்னுடையநா
விலேவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார். * * ‖எ‖
(நாவினுள்) ஸாஜஸசுஜவெஷவ்ருத்திவாஷ்ஷனைப் சஹீஷ்ஷு
வஷிதிவ்ருத்திஹெதஹுகனைப் நிவிஜஜஹஷஹஷபவிஹஸஷ்ய

இ—த்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடி த்ரஷியால்)
நாளணைந்தொன்றுடகலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஒருக்ஷணமித்ரஷியால்) * * * ‖எ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாமாவியு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸாமெதஷியால்) ஆக்கையுந்தானே யெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஸ்ஸ்வெத்ர
ஷியால்) அளிப்போடழிப்பவன்றானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (நிவிமெதஷியால்) பூவியலென்கிறதற்குத்

ஶ—ந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஒன்றுமகலான் - ஶம்ஷத்தும்விஶ்லேஷி
யாதவனைக்கொண்டு, என்னுடைநாவினுளான் - ஜிஹ்வாக்ர
வர்த்தியானான், எனக்கு ஸ்தோத்ரவிஷயனானனென்பாருமுண்டு. ‖எ‖
நாவினுணின்றுமலரும் - ஜிஹ்வையிலிருந்து வர்த்தியாநின்ற,
ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் - ஜ்ஞாநஹேதுவான ஸர்வவித்யை
களுக்கும், ஆவியுமாக்கையுந்தானே - ப்ராணஸ்தாநீயமான வ
ஸ்துவும் ஶரீரஸ்தாநீயமான ஶப்தமும் தானே யாயிருக்கும்,
ஶப்தாநாம்ஹவஷவ்ருத்ஸ்ஸ விஶேஷணங்கள் ஸாதாநாயிகா
ணுர். அளிப்போடு - ரக்ஷணத்தோடேகூட, அழிப்பவன் - ஸம்
ஹரிக்குமவன், தானே - ஸ்வயமேவ, ஜஹதாதிவிஶேஷம். பூவிய
ல் - வாஷவஹாவன், வாக்ஷாஸ்ரனென்றபடி. நாற்றடந்தோ
ளன் - வதாஸம்வ்யுமாய் விஶாலங்களான ஹாஜங்களையுடைய

மூ — ந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்தும்*காவிநன்மேனி
க்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளானே* ॥ அ ॥

கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன் சண்க

ஆ — ஸ்ரீமத்வைஷ்ணவாங்கவஸ்தா ஸ்த்ரீஷ ஜனுஸம்வ
வக்ஷயாஹுஸ்ரீ நிதர்வயலைதுவ ஸாக்ஷிபிருந்த
வன் என்கண்ணுக்குள்ளேபுகுந்தருளினானென்கிறார். ॥ அ ॥

(கமலக்கண்ணன் (ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவாஸமான ஸகலஜகத்தை
யும் படைத்தருளினகமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுள்ளே புகு
ந்தருளினான் நானுமவனை யென்கண்களால் காணப்பெற்றே

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவத்யாதியால்) ஸாஸோ
விகாஸ:, தத்வாஸாரோ:, ஸர்வதேவதாஸாரஜகி
யாவஸ் நாற்றடந்தோளனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வதாஹூஜ
னாயென்று) பொருபடையாழிசங்கேந்து மென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யாதியால்) காவிநன்மேனி
யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஜம்ஷீவரேத்யாதியால்) கமலக்கண்ண
னென்கிறதையுரைக்கிறார் (கமலேத்யாதியால்) ॥ அ ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

கமலத்தபனித்யாதி உலகமாக்கி யித்ஷத்திற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹாதீத்யாதியால்) கண்ணினுள்ளானெ
ன்று கீழ்ப்பாட்டில் ஸம்பந்தமாத்ரம் சொல்லிற்று, இங்
கே அதில் ஸ்வஷ்டிதையைச்சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (கண்
ணினுள்ளேயித்யாதியால்) காண்பனென்பதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) வக்ஷாஜந்யஜ்ஞாநவிஷய

ஸ — வன், பொருபடையாழிசங்கேந்தும் - யாஜாஸமாயாயங்க
ளான ஸங்கவயன், பொரு - யாஜம், படை - ஆயுதம், கா
விநன்மேனி - காவபமஸாஸமவிக்ஷஸன், காவி - காவபம்
கமலக்கண்ணன் - ஸவவியனு வாம்பரீகாக்ஷன், என்கண்
ணினுள்ளான் - என்னுடைய வக்ஷாஸ்ஸுக்குள்ளே புகுந்தான், வ
க்ஷாவிஷயனானென்னவுமாம். * * ॥ அ ॥

கமலத்து - கமலஸ்ஸுனை, கமோஸநனனென்றபடி, அய

மூ—ளாலே* அமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி* கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி* அமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே ॥௰॥

ஆ—ன்; அவனும் தன்னுடைய ஸ்ரீதலமான அழகிய திருக்கண்களாலே யென்னுடைய ஸகலஸங்காவங்களும்போம்படியென்னைக்கு

இ—க்ஷம் சொன்னபடியன்று. சக்ஷுராதிகரணங்களாலே அநுபவிக்கிறதாக வொருஜ்ஞாநஸாமாநாதிகரண்யத்தை யென்றபடி. இவ்வர்த்தம் "ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே தம்முடையதிருவுள்ளத்திலே அநுபவித்து" என்று வாயுந்திரையுகளின் ப்ரவேசத்திலே அருளிச்செய்கையாலே ஸித்தம். அவன்கண்களாலே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனும் த்ருஷ்டியால்) கமலக்கண்ணனென்கையாலே அவன்கண்களென்கிறவிடத்தில் கண்ணுக்கு ஸ்ரீதலத்வாதிகள் ஸித்தங்களென்றுகருத்து. அமலங்களாகவிழிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷ்டியால்) அமலஸூம் இங்கே பாபாபாவ

ப—ன்நம்பியென்கிறதை நம்பிஅயனென்றுமாறுக. நம்பி - பூர்ணன், ஜ்ஞாநாதிபூர்ணனென்றபடி. அயன்தன்னை - அஜனை, தன்னையென்று அநந்வயோமம். கண்ணுதலானொடும் - கண்ணை நுதலிலேயுடையவனோடேகூட, நுதல் - லலாடம், ருத்ரனோடேகூடவென்றபடி. தோற்றி - தோன்றப்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அமலத்தெய்வத்தோடு - ஸத்வோத்தரரான தேவஜாதியோடே, உலகமாக்கி - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்வபாவனான, நெய்யுண்ணியென்னுமாப்போலே ஆக்கியென்றது ஆக்கும்ஸ்வபாவனென்றபடி. கமலக்கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷன், என்கண்ணினுள்ளான் - என்னுடைய சக்ஷுர்விஷயத்துக்குள்ளேயிராநின்றான், காண்பன் - காணாநின்றேன், நாஸிகத்ருஷ்டி. அவன் - அந்தகமலக்கண்ணன், கண்களாலே - ஸ்வநயநங்களாலே, அமலங்களாக - மலங்கள்போம்படியாக, மலம் - பாபம், கடாக்ஷமான ஸங்காவத்தைக்காட்டுகிறது. ஸங்காவம்போம்படியாகவென்றபடி, விழிக்கும் - கடாக்ஷியாநிற்கும் - ஐம்புலனும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், அவன்மூர்த்தி - அவனுக்கு ஸரீரம்போலேவிதேய

மூ—நெற்றியுணின்றென்னையாளுநிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி *கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவா* ஒற்றைப்பிறையணிந்தானுநான்முகனுமிந்திரனு* மற்றையம

ஆ—விரப்பார்த்தருளாநின்றான், இப்படி மற்றுமுள்ள ஸ்ரோத்ராதி ஸகலகரணங்களாலும் அவனையே புஜிக்கப்பெற்றேன்' நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே பின்னையென்னெற்றியுள் நின்றருளினானென்கிறார். * * * ॥௯॥

(நெற்றியுள்) ப்ரஹ்மாதிஸகலதேவதைகளும், நெற்றியுள்நின்றென்னையடிமை கொண்டருளுகிற இந்த திருவடிமலர்களைச் சூடிக்கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத் தொழுவார், அவனை ஸர்வேஶ்வரனைப் ஸ்வாத்யஸம்ஸ்காரனு

இ—வாவியாய்க்கொண்டு தத்பரமான ஸம்பாவநத்தை ரக்ஷிக்கிறதென்றாகருத்து. ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பாட்டில் ஸவிஶேஷகாஶமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு *

ஒற்றைப்பிறையித்யாதி ஸகலாமித்ரம் ஸம்ஹரிக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ப்ராப்யவைபவத்தையுரைக்கிறார் (நெற்றியுளித்யாதியால்) வாஸஸ்தானத்திற்கும் ஸம்ப்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (அவனேயித்யாதி எம்பெருமானென்னுமளவாலே) பாட்டில்

ஶ—பங்கள், தமக்கு ப்ரவணங்களென்றபடி என்னெற்றியுளானே- இத்தனை ஸாதித்தவனுடைய அவன் ஶ்ரீபஞ்சாயுதஸஹஜன். ॥௯॥

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் - ஏகமாத்ரசந்த்ரகலையை ஶிரஸா தரித்த ருத்ரனும், நான்முகனும், இந்திரனும், ஸர்வம், மற்றையமரருமெல்லாம் - மற்றுமுள்ள தேவதைகளெல்லாரும், இதற்குத்தொழுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். நெற்றியுள்நின்று - ஸ்திதம், என்னையாளும் - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, நிரைமலர்ப்பாதங்கள் - நிரைமலர் - நிரைத்தபுஷ்பங்கள், நிரை - பங்க்தி, பங்க்த்யா நிவேஶித புஷ்பஸத்ருஶபாதங்களையுடைய என்றபடி. சூடி - ஶிரஸா தரித்து, இதுக்கும் தொழுவாரென்கிற

மூ—ரநமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே * * ॥௰॥
உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்* கிச்சை

அ—னவெம்பெருமான், என்னெற்றியுள்நின்றருளின நிலையெனக்குஸாதித்தவாறே பின்னையென்னுச்சியுள்ளேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். * * * * ॥௰௧॥

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேச்வரனானவனுக்கும்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை

இ—ஃலிவ்ரு தாஃபர்மநளிச்செய்கிறார் (என்னெற்றியுள்ளே நின்றநிலையெனக்கு ஸாதித்தவாறேயென்று) * ॥௰௨॥

✳ நிகமனம் ✳

உச்சியுள்ளேநிற்குமென்கிற விசேஷணம் ஸதாஸம்பந்தமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படிபிரஜாபதி) இப்படியென்றது - ஸாத்ம்யபோகப்ரதானத்தாலே யென்றபடி. தேவதேவர்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனவென்று) "யஷவெக்ஷ்ரவெஷிதாஸ்ஸ்ரஷிதத்வப்ரணஸீமி தாஸீச்வரதா" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதாவெக்ஷிதவப்ரணத்தாலே ஸர்வேச்வரத்வம் ஸித்திதமாய்த்தென்கை. இச்சையுள்செல்ல என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகக்கும்படியென்று)

மூ—தோடே சுபம்.கற்றைத்துழாய்-ஸம்ஜீக்ருததைலியை, முடிக்கோலம் - ஸிரோலங்காரமாக உடையனான, கண்ணபிரானை - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனை, தொழுவார் - ஸேவிப்பார்கள், வந்து - இப்படிஸர்வேச்வரனானவன்நானிருந்தவிடத்திலேவந்து,எனதுச்சியுளானே - ஸ்ரீயஃபதிஸ்வர்க்கிபானான்॥

உச்சியுள்ளேநிற்கும் தேவதேவர்க்கு - ஸ்ரீயஃபதிஸ்வர்யமுடையாய் ஸர்வேச்வரரான, கண்ணபிரார்க்கு - க்ருஷ்ணரான உபகாரகர்க்கு ப்ரஜாயாஸ்வவப்ரவசநம், இச்சை - ஐச்சை, உள் - ஹ்ருதயத்திலே, செல்ல - நடக்கும்படி, க்ருஷ்ணனுக்குத்தம்மிடத்திலே ப்ரேமமானது ஸ்வயமேவநடக்கும்படியென்கை. அவனுகக்கும்படியென்று பாவிதாபர்ம், இதற்குச் சொன்னவென்கிறதோடே சுபம். உணர்த்திய - அவனுக்கறிவித்த, வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - சடகோபனு

மூ—யுட்செல்லவுணர்த்திபவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிச்சொ
ன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு* நிச்சலும்
விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமானுக்கு நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய, நீள்க
ழல்சென்னிபொருமென்கிறார்.* * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * * * ||கக||

ஶ—லே, இச்சொன்ன-இப்படிசொல்லப்பட்ட,ஆயிரத்துள் - ஸ
ஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - இந்த விலக்ஷணமான உபஶ
க்தத்தை, எம்பிராற்கு - ஸர்வஸ்வாமிக்கு, விண்ணப்பம்செய்ய - வி
ஜ்ஞாபநம்பண்ணில், நீள்கழல் - ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் நீ
ண்டுவருமவையான திருவடிகள் - சென்னி - ஶிரஸ்ஸிலே, நிச்ச
லும் - நித்யமும், பொரும் - பொருந்தும், ஸாவதிதங்களாம்,ஹ
ரவஸ்ரவணஸ்ராவித்ரவ்யவமோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கை. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஸ்ரீமத்வரத
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஶ்ருதிஶோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளிஃ.

(இவையுமவையும்.)

வபுஷிவிதக்ஷஸ்பஷ்டம்ஸ்விரஹவியோகம்பிரஹ்வத்வா
ஶ்வஸீநம் விதக்ஷணபக்ஷவேஶம்ஹாஜஸிவரதம்
தாயாவிஷ்ணுவஸநவஸ்தம் । வக்ஷோமூர்த்நிவிஸ்பஷ்டம்ஸ்ஸி
தமஸிகதமேமோக்கேதஸ்யிமாவேஸம் ப்ரத்யாஹாரோ
க்ஷீத்யாவிஹாமநாவாஹாமேஜஸாத்யஹோஶப்ரவா
நாகஃ|| * * ||௨௦||

(வபுஷ்யஸ்பஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே - சுற்றடிக்
கொண்டுதோற்றியும். (கக்ஷேதஸ்பஷ்டம்) அவனென்னருகலிலா
னே - ஸமீபத்திலேவந்துதோற்றியும், (ஸ்விரஹவியோகம்) ஓ

ஆ—(பெருமானீள்படை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மோடுகல

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்ச்சொன்னகலவியையே இத்திருவாய்மொழியிலும் சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது உக்தஸ்தாவக்ஷ்யமாணஸ்தாவ என்றபடி. அதாவது - நெற்றியுள்ளென்கிற பாட்டின்படியே தம்முடைய உச்சியுள்ளே நிற்கையும், ஓரெண்டாலுமின்றிப்பவென்றுமேல் சொல்லப்புகுகிறபடியே நிஶ்சலமாகையும், உச்சியுள்ளே நிற்கை எம்மாவீட்டிற்படியே தமக்கு நிரதிஶயபுருஷார்த்தமாகையாலும் இது நிஶ்சலமாக வருகையாலும் ப்ரீதியானது நிரவதிகமாய் அக்கலவியைக்கொண்டாடுகிறாரென்றபடி. இத்தாலே கீழுக்கு ஸாத்ம்யபோகப்ரதானத்திலே தாத்பர்யம். இத்திருவாய்மொழிக்கு கலவியைக்கொண்டாடுகையிலே தா

ஐ—தா—ழிவிலனென்னோடுடனே - விட்டுப்பிரியமாட்டாதேயும், (விஶ்லேஷாஸஹத்வம்) கண்ணனென்னொக்கலையானே - குழந்தையைப்போலே ஒக்கலையிலே வந்திருந்தும், (விஸ்ரம்ப ஸௌஹார்த்தம்) மாயனென்னெஞ்சினுளானே - மநஸ்ஸிலே வந்து ப்ரவேஶித்தும். (ஸாஜாத்யம்) என்னுடைத்தோளிணையானே - தோளிணைமேலேறியும், (தாஸ்யவிஸ்தாரணம்) என்னுடை நாவினுளானே - ஜிஹ்வாக்ரத்திலேயிருந்தும். (வக்த்ரஸந்நிவிஷ்டம்) கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளானே - கண்ணினுள்ளேயிருந்தும், (ஸ்நேஹஸம்வாஸம்) என்னெற்றியுளானே - நெற்றியிலேநின்றும், (ஸ்வஸ்திகத்வநிவாஸம்) எனதுச்சியுளானே - ஶிரஸ்ஸிலேயிருந்தும், இப்படி ஸம்ஶ்லேஷிப்பிக்கிற வெம்பெருமானை "இவையுமவையு" மென்கிறவுபக்ரமத்தில் ஆழ்வார் ஸந்தோஷமான ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரத்திலுக்கத்தாலே ஸாத்த்விகஸாத்த்விக ஸம்ஶ்லேஷவித்தருளினாரென்கிறார். * * * ॥உ௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில்பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ரூ—பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு* திருமாநீள்கழலே ழூலகுந்தொழ* வொருமாணிக்குறளாகி

ஆ—ந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகசுமான நிவ்ருத்தியா லேயக்கலவியைப்பேசுகிறார். விரோதிநிரஸநஸமயத்தில் அவர்க ளுக்குத்தக்கபடியன்றியே சுகமாகக்கிளர்ந்து கொண்டுசெல்லு ம் ஸ்வபாவமான திருவாழிதிருச்சங்கு முதலான திவ்யாயுதங்க ளையேந்தின அவ்வழகையும் அளவிறந்த அழகையுடைத்தானதன் திருவடியையும் ஸர்வாத்மாக்களும் கண்டுதொழும்படியாக ஒரு

இ—தயர்த்தமென்றதாய்த்து. இத்தாலேஸாமதியும்ஸங்கதியும் விதைபாய் த்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய சுபவவிஷ்ராண நவரக்ஷவம் இத் திருவாய்மொழிக் கு வ்யாக்யமென்றுஸங்க்ஷிப்தம். சுபவவிஷ்ராண நவரக்ஷவமாவது - உபாயபாவமும் உபேயபாவமும் வாத்ஸல்ய வசுஷ்டமும் பாராதேஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷணம்பண்ணும் ஸ்வபாவம்.

✳ முதற்பாட்டு. ✳

பொருமாநீள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவமான என்னுமளவாலே) படையாழிசங்க த்தொடு என்கிறதை உபலக்ஷணமாக்கி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (திருவாழிதொடக்கியால்) திருமா என்கிறதற்குத்தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவிக்ரஹத்தால்) கழல் என்கி றதையுரைக்கிறார் (தன்திருவடியையுமென்று) சங்கத்தொடெ ன்று ஸஹபாவவசநத்தாலே ஸௌலப்யம்விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ஏழூலகுந்தொழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வ

ஶ—பொரு - யுத்தஸாதநங்களாய், மாநீள் - தீர்க்கதீர்க்க வஸ்துக்களான, சக்ரகதாதி விகர்ஷ விஶ்ர ஸாதநமாக வ ர்த்தியாநின்றவென்றபடி. படை - ஆயுதங்களான, ஆழிசங்கத் தொடு - சக்ர ஶங்கங்களோடே, திருமாநீள்கழல் - திரு - சௌ ஸ்வர்யம், சௌஸ்வர்யஸம்பந்தங்களான ஶங்கசக்ராதி சின்னங்கள் விவக்ஷிதங்கள். இந்ததிருவையுடைத்தாய் - தீர்க்க நீபமாய் ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடமளவும் நீண்டுவரக்கடவதான திரு வடியை, ஏழூலகுந்தொழ - ஸர்வலோகங்களும் தொழும்படி. ஒ ருமாணிக்குறளாகி - அத்விதீயனான வாமநஸ்வரூபனாய், நிமிர்

மூ—நிமிர்ந்தவக்* கருமாணிக்கமென் கண்ணுள்ளதாகுமே* ॥க॥
கண்ணுள்ளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழி* லெண்ணிலு
ம்வருமென்னினிவேண்டுவம்* மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவு
ம்* விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே* * ॥உ॥

ஆ—மாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் அவ்வழகோடே யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறார். * ॥க॥

(கண்ணுள்ளேநிற்கும்) ஸர்வேச்வரனை யெம்பெருமான் தன்னுடைய ஸ்வநிர்வேசத்தாலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை விஞ்சும்படி என்னுடைய கண்கள் ப்ரத்யக்ஷமாக உள்ளவ

இ— த்ருஷ்டியால்) தொழவென்னவே கண்ணையும் ஸர்வேந்த்ரியமென்றுகருத்து. அக்கருமாணிக்கமென்கிறவிடத்தில் ஸௌந்தர்யத்திற்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகோடேயென்று) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) எம்பிரானையென்றது ஹ்ருதயாபேக்ஷிதத்தையென்று கருத்து. கண்ணுள்ளேநிற்குமென்கிறவிடத்தில் ப்ரத்யக்ஷமான ஸாக்ஷாத்காரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையத்ருஷ்டியால்) எண்ணிலுமென்கிறதை ப்ரத்யக்ஷமாக நினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையத்ருஷ்டியால்) கண்ணுள்ளேநிற்குமென்கிறதைத்

மூ—ந்த்ரிவிக்ரமாவதார விக்ரஹவிசிஷ்டமான, அக்கருமாணிக்கம் - அந்தநீலரத்நம், என்கண்ணுள்ளதாகும் - ஹ்ருதயகமலவாஸமாகாநின்றது. * * * ॥க॥

மண்ணும் - ப்ருதிவியும், நீரும் - ஜலமும், எரியும் - ஜ்வலநமும், நல்வாயுவும் - யாகதயா நல்லதானவாயுவும், விண்ணுமாய், ஆகாசமுமாய், தத்வரூபியென்றபடி. விரியுமெம்பிரானை - "பஹுஸ்யாம்" மென்கிற ஸங்கல்பத்தின்படியே கம்விஸ்தீர்ணனாகாநிற்கிற ஸர்வேச்வரனை, காதன்மையால் - ப்ரேமாதிசயத்தாலே, தொழில் - தொழுதால், கண்ணுள்ளேநிற்கும் - ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலே ஸந்நிதியாகவிருக்கும், எண்ணிலும்வரும் - எண் - மனோரதம், மனோரதத்திற்காட்டிலும் விஞ்சிவரும், ஹ்ருதயமனோரதாதிரேகமாக என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்குமென்றபடி. இனி - இதற்கு

மூ—எம்பிரானையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்* தம்பிரானைத்தண் டாமரைக்கண்ணனைக்* கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்ப

ஆ—வ-க்காரணங்களுக்கும் ஸௌஹ்ருமாக வினிநமக்கு வேண் டுவதுண்டோவென்கிறார். * * * ।௨।

(எம்பிரானை) இப்படிநம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமா ன், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுந் தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிறபடியையு ங்கண்டு வீதராய் எம்பிரான் என்றும் எந்தைதந்தை தந்தைக் குந்தம்பிரான் என்றுமவனையேற்றிக்கொண்டுதமக்குத் துணை

இ—உவமைக்ஷணமென்றுங்கினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையகண்களிகாழியால்) ஸௌஹ்ருமாகவென்றது ஸௌஹ்ரு மானபின்னென்றபடி. என்னினிவேண்டுவ மென்கிறதை உரைக் கிறார்(இனியிகாழியால்) * * * ।௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியைப்பேசவந்த விவ ரிப்பாட்டிலே யவனுக்கு வாஜஸாக்ஷிகஞ்சொல்லுகையும், தொ மூரய்மடநெஞ்சமே என்கையும் ஸம்ஹதமோவென்ன வவதரிப் பிக்கிறார் (இப்படியிகாழி வீதராயென்னுமளவாலே) (பிராட் டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுமென்கிறவித் தாலே) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. (தன்திருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிற படி யையும் என்கிறவித்தாலே) தண்டாமரைக்கண்ணனை யென்கிற

ஶ—என்வேண்டுவம் - என்னத்தை க்ஷாஶாஸிப்போம், உபாயா க்ஷாஶாஸ்யமொன்றுமில்லையென்றபடி. * * ।௨॥

மடநெஞ்சமே - ஸ்வ்யமானநெஞ்சே? கொம்பு - ஶாகை, வஜ்ரஶாகைவிவக்ஷிதம், அரவு—அரவு ஸர்ப்பம். நுண்ணென் றும் - நேரென்றும் — ஸூக்ஷ்மவாசகங்கள், அதிஸூக்ஷ்மமெ ன்றபடி. வஜ்ரஶாகையிற்காட்டிலும் ஸர்ப்பத்திற்காட்டிலு மதிஸூக்ஷ்மமான விடையையுடையவள், கொம்பராவுநுண் ணேரிடையென்று வஹுவ்ரீஹி. லக்ஷ்மியைச்சொன்னபடி. அ வளைமார்பிலேயுடையவனை தண்டாமரைக்கண்ணனை - ஶ்ரீத

மூ—னை*எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே* ॥௯॥
நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றால்* என்செய்யோமி
னியென்னகுறைவினம்* மைந்தனைமலராள்மணவாளனை*

ஆ—யாகவெம்பெருமானைத் தொழாய்மடநெஞ்சே யென்றுதம்மு
டையதிருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். * ॥௯॥
(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்கு முன்பேதம்மு
டையதிருவுள்ள மவனுடையதிருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக்
கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை; உன்னைப்பெற்றால்நமக்குமுடியாததென்!
இனிநமக்கென்னகுறையுண்டு; என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்

இ—தற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௯॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ஈஶ்வரஸம்ஶ்லேஷப்ரஶம்ஸநப்ரகரணத்திலே தம்முடைய
திருவுள்ளத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கை சேருமோ; தாமேதம்முடைய
திருவுள்ளத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கை அநுசிதமன்றோ? வென்னவ
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விழுந்தபடியை - ப்ர
வ்ருத்தமானபடியை, ஈஶ்வரஸம்ஶ்லேஷப்ரவ்ருத்தமென் றிவ்வாகார
த்தாலே நெஞ்சை ப்ரஶம்ஸித்தாலிது ஈஶ்வரஸம்ஶ்லேஷப்ரஶம்
ஸையிலே பர்யவஸிக்கையால் ப்ரகரணாநுகுணம், அநு
சிதப்ரஶம்ஸந தோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. என்செய்யோ
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்)
நமக்கு நிஷ்பந்நமாகாததொன்றுமில்லை யென்றபடி. இனியென்ன
குறைவினமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) துஞ்சு

ப—ஊ தாஶரஸாக்ஷிணை, எம்பிரானை-ஸ்வஸ்வாமியான, எந்தைத
ந்தை தந்தைக்குந்தம்பிரானை - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருணாஶேஷி
ஸ்வாமியான, எம்பிரானை - ஶேஷஸ்வாமியை, தொழாய் - நீதொழுவெ
ன்றபடி. * * ॥௯॥

நெஞ்சமே - ஶநமஸ்? நல்லைநல்லை - ஸாது ஸாது, உன்
னைப்பெற்றால் என்செய்யோம் - உன்னையடைந்தாலென்ன கார்ய
த்தை ஸாதிக்கமாட்டோம், ஸர்வமும் ஸாதிக்கமாட்டுவோமெ
ன்றபடி. இனி - உன்னைப்பெற்றபின், என்னகுறைவினம் - எந்தக்
குறையையுடையோம், ஒருகுறையுமுடையோமல்லோ மென்

மூ—துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்* ॥௪॥
கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோ* ரெண்டானு

ஆ—தைக்கொண்டாடி, இனியொருகூமமயிலு மவனைவிடாதே கிடாயென்கிறார். * * * ॥௪॥

(கண்டாயே) உண்டானை யுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயும்நானும் காணப்பெற்றோம் நெஞ்சமே? நமக்கவிஹிதமா

இ—ம்போதும் என்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியொருகூ மெலயிலுமென்று) ஊணஉமெலயிலுமென்றபடி. அதாவது - நான் ஊயொஹ்னென்றகலும்போது மென்றபடி. விஶேஷம் விநாஶபர்யமென்கை. மைநஹ்னயிதறுஷிக்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைபிதறுஷியால்) ॥௫॥

❋ மேந்த.ம்பாட்டு. ❋

நீயுமென்கிறவிது ஊநாக்ஷஸமூபவாமென்று காட்டுகிறார் (நீயும்நானுமென்று) மேல்ப்பாட்டிலே நீயுநானுமிங்நேர்நிற்கில் என்கையாலிங்குமப்படி ஸமூபமஷர்மாகை யாவிதமென்றுகருத்து. கண்டுகொண்டனே யென்கிறதற்குக் கீழ்ச்சொன்ன ஸமூபாநாஶணமாகத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெற்றோமென்று) ஒரெண்டானுமின்றியேவந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நமக்கிதறுஷியால்) கருமங்களென்கிறதையு

ஶ—றபடி. மைநஹ்னை-யாஷாவான, மலராண்மணவாளனை - இக்ஷூ வரிணை காவை, துஞ்சும்போதும் - அகலுகிறஸமயத்திலும், நான் யொஹ்னல்லேனென்றகலும்போதுமென்றபடி. விடாது - விடாமல், தொடர்கண்டாய் - ஊநாஸரிகிடாய்! கண்டாயென்கிறவஉம் ஊவஶஹ்கதர்வஹ்க்ஷஷ்ஹ்தநாஷர்ம். * ।௪॥

நெஞ்சமே? உலகு - லோகங்களை, உண்டானை-ஷ்ரளயாவத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, ஊகாஷிநஹ்யெந உலகேழும்மேனுமவயிப்பது. உலகேழும் ஓர் மூவடிகொண்டானை - ஸஷ்ட, நீயும்கண்டுகொண்டனமே - கண்டுகொண்டாயே, நீயுமென்கிற ஸமூபத்தாலே நானுங்கண்டுகொண்டேனென்றுதோற்றுகிறது. கருமங்கள் - காய்ர்ங்கள், ஷஷங்களென்றபடி. வாய்க்கின்ற - ஷஹிக்குமிடத்தில், ஓரெண்டானுமின்றியே - ஒரு

மூ—மின்றியேவந்தியலுமா* றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி*
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே* * ||ரு||
நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேன்மற்றோர்* நோயுஞ்சார்கொடா

ஆ—கவநது ஸூஜிகள்விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்மு
டைய திருவுள்ளத்தோடேகூடவநுஸவிக்கிறார். * ||ரு||

(நீயும்) இப்படி (யிருவரு) யொருவண்ண)ம்பெருமானைக்கா
ணப்பெற்றோம்; இனியவன்நம்மைவிடிற்செய்வதென்னென்னில்; நீ
யும்நானுமிப்படியவனைவிடாதேநிற்கில் ஸவ—ோதாக்களுக்குந் தாயு

இ—ரைக்கிறார் (ஸூஜிகளென்று) இயலுமாறுகண்டாயே யென்ற
நயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விளைகிறவித்யாதியால்)
ஸாமதியருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பா
ட்டிலேநெஞ்சை ஸமவகஸ்வருவணமாகக்கண்டவாறே அந்தோடே
கூடவிங்கேஅநுஸவிக்கிறரென்றுகருத்து. * ||ரு||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தாமுந்தம்முடையநெஞ்சும் முன்பே ஸமவகஸ்வருவணமாயி
ருக்கச்செய்தே நீயுநானு மிந்நேர்நிற்கிலென்றுயக்ஷ்யாஷிம்மிதமாய்ப்
பேசுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)
இந்நேர்நிற்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்
படியவனையித்யாதியால்) தாயுந்தந்தையுமித்யாதிக்கு வூதிஸம்
பம்யிநிஷேஸமில்லாமையாலே ஸவ—விஷயகவ உஹிவைஷத
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸவெ—த்யாதியால்) எந்தையென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸவ—ஸ்வாஜியாயென்று) மணிவண்ணனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூஹிதேதத்யாதியால்) இவ்

ஸ—எண்ணிக்கையுமில்லாமலே.வந்து-ஸ்வயஜைவாமசு. இயலுமா
று-ஹவிக்கும்வூகாலத்தை, கண்டாயே,இயலுகை-ஹவிக்கை ||ரு||

தாயுந்தந்தையுமாய் - ஊதாவுமாய் விதாவுமாய், இவ்வு
லகினில் - இந்தலோகத்திலே, வாயுமீசன் - ஹவிக்குமவரான
ஸாஸ்வான், ஸம்ஸ்ஷிக்குமவனை ஸாஸ்வனென்றபடி. மணி
வண்ணன் - உணிஸ்வாவனை, எந்தை — ஸ்வாஜியானவன், இது
ந்நுசார்கொடானென்கிறதோடே சுநபம். நீயும்நானும் இந்நேர்

மூ—னெஞ்சமேசொன்னேன்*தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்*
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே* ||சு||
எந்தையேயென்னுமெம்பெருமானென்றுஞ்* சிந்தையுள்வை

ஆ—ந்தந்தையுமாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸுஶீலஸ்வபாவனாய் இப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தவனொருநாளும் நம்மைவிடான்; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸித்திருவென்கிறார். * * ||சு||

(எந்தையே) இப்படி தம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானையநுஸந்திக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய உத்கர்ஷத்

இ—வுலகினில் வாயுமீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மேன்மற்றோர் நோயுஞ்சார்கொடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஒருநாளுமித்யாதியால்) நெஞ்சமேசொன்னேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சமேயித்யாதியால்) ||சு||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வதா ஸம்ஶ்லேஷஸுகத்தாலே நிவ்ருத்தராகிற விவர்பாவியேனென்றுதம்மை கர்ஹிப்பானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்த்தென்கிறதற்கு கர்ஹிக்கிறாரென்கி

ப—நிற்கில்—இந்தவாஸிநாவ்ருத்தியிலே நிற்கில், நேரென்பதுசெவ்வை இங்காஸிநாவ்ருத்யம்விவக்ஷிதம். மேல்-஭விஷ்யத்காலத்திலும், மற்றோர்நோயும் - வேறொருவ்யாதிகளையும் ஸம்ஶ்லேஷஹேதுக்களான அஹங்காரமமகாரஸம்பந்தங்களையும் ஸ்வநிக்ஷேபாநுஸந்தானத்தையுமென்றபடி. சார்கொடான் - சேரவொட்டான், நெஞ்சமேசொன்னேன் - 'உக்தம் த்வந்நிர்ஜிதேநவ்யதா" என்னுமாப்போலே நான்சொன்னதுஸத்யமென்றபடி. ||சு||

வானவர் - பரமவ்யோமவாஸிகள், சிந்தையுள்வைத்து - தங்களுடைய புத்தியிலே வைத்துக்கொண்டு, அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி, எந்தைஎம்பெருமானென்று சொல்லுஞ்செல்வனை - அஸ்மத்பிதா அஸ்மத்ஸ்வாமீ என்றிப்படி நித்யஸ்ரீவாஸமாகச்சொல்லும்படியான ஸ்ரீமானை, எந்தையேயென்றும் - அஸ்மத்பிதாவென்றும், எம்பெருமானென்றும் - அஸ்மத்ஸ்வாமியென்

மூ—ப்பன்சொல்லுவன்பாவியேன்* னெனக்கேதயெம்பெருமானென் றுவானவர்* சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே॥ செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலும்* மல்குங்கண்பனி

ஆ—தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து அயர்வறுமமரர்கள் தங்கள் சிந்தையுள்ளே வைத்துச்சொல்லுமந்த ஸ்ரீமானை நான்ஸ்வரூபனுக்கினைனாத்தனே; என்னநிக்ருஷ்டனே; என்றுதம்மை ஹஷிக்கிறார். * * * * * ॥எ॥

(செல்வநாரணன்) இப்படியென்னுடைய ஸ்வயோக்யதையைப்பார்த்து"அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றிருக்கச்செய்தேயும்,செல்வநாரணனென்றசொல்லைக்கேழ்க்குமளவில் என்னுடைய

இ—றதோடே ஸ்வயம். வானவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) செல்வனையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸ்ரீமானையென்று) வடிவலக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) பாவியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

எம்பெருமானையிப்போது தாம் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யநுபவியாநிற்கச்செய்தே"செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு"மென்றும் "நாடுவ" னென்றுஞ்சொல்லுகை யஸம்ப்ரதமன்றோ வென்ன விங்கஹிப்ராயம் மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே யநுபவத்தைவிட்டிருந்து சொல்லுகிறாராகையாலே ஸம்ப்ரதமென்றதாய்த்து. சொற்கேட்டலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லையித்யாதியா

ஶ—றும், சிந்தையுள்வைப்பன், ஸ்திநிஹிதனநான் சிந்தியாநின்றேன்,சொல்லுவன் - சொல்லாநின்றேன், பாவியேன் - நிரதிஶயகல்யாணகுணவஸ்துவுக்கு ஸத்ருஶமுண்டாக்குகைக்கு ஈடுமான வுபமுடையேன், * * * ॥எ॥

செல்வம் ஸம்பத்தாய் ஸ்ரீயைச்சொல்லுகிறது, செல்வநாரணனென்றசொல் - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற ஶப்தத்தை, கேட்டலும் - யத்ருச்சயாகேட்குமளவிலும், கண் - நேத்ரமானது;

மூ—நாடுவன்மாயமே* யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி* நல்கி
யென்னைவிடானம்பிநம்பியே* * * ||அ||

ஆ—ஸகலகரணங்களுமென்வச மின்றியேயீடழித்துக்கொண்டு அவன்பக்கலிலேவிழாநின்றன; நானுமதிவ்யஸனைப் "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று அவனைநாடுவேன்; இதென்னஆஸ்சர்யம் இப்படிநான் அதிவ்யஸனைத் தன்னைவிடமாட்டாதொழிந்தால் அவனென்னைவிடலாமிறே, அவனென்னிற்காட்டிலு மதிநிவிஷ்டனாய் என்பக்கலிலே அதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்

இ—ல்) மல்குங்கண்பனியென்றது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கண்ணானதுபனிமல்குமென்று கண்ணுக்கு அத்யர்த்தஞ்சொல்லுகையாலே தாமதில் ஸ்வதந்த்ரரல்லரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்று காட்டுகிறார் (என்வசமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை - விகசிப்பிக்கை. நாடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) மாயமேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதென்னவாஸ்சர்யமென்று) உத்தரார்த்தத்தில ஸிம்ஹாவலோகநம் மருளிச்செய்கிறார் (இப்படிநானித்யாதியால்) அல்லுநன்பகலுமிடை வீடின்றிநல்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) இரண்டாம்நம்பி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) முதல்நம்பியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானன்றேபவனென்று)

ப—பனி - ஜலம், மல்கும்-ப்ரவஹிக்கும், ஆநந்தாச்ருவை ப்ரவஹியாநிற்குமென்றபடி. நாடுவன் - நானுமவனைத்தேடாநிற்பன், மாயமே - ஆஸ்சர்யம், நம்பி - பூர்ணன்றான், அல்லும்-ராத்ரியிலும், நன்பகலும் - நல்லதான அஹஸ்ஸிலும், அஹஸ்ஸுக்கு நன்மையாவது ஸஹவானுக்குத்தம்மோடு ஸம்ச்லேஷயோக்யதை, இது ஸஹ்யகல்யாஸ்யநல்லதென்கிறது. இது காகாக்ஷிந்யாயேந அஹோராத்ரங்களிரண்டுக்கும் விசேஷணம். இடைவீடின்றி - விச்சேதமில்லாமல், நல்கி - ஸ்நேஹித்து, நம்பி- விஸ்வஸித்து, அபூர்ணனானவென்னை பூர்ணனாக விஸ்வஸித்தென்றபடி, என்னைவிடான். ||அ||

மூ—நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்* செம்பொனேதிகழுந்
திருமூர்த்தியை* யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை*

ஆ—டென்னைவிடுகிறிலன்; தானன்றேயவனென்றுநோருகிறார். அ॥ (நம்பியை) தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால் அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைப்பண்ணுதே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; ஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத்தன்பக்கலிலேவிழாநிற்கச்செய்தே அதின்மேலே அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத்திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளின தன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்தோற்பித்துத்தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான், இனியெ

இ—அதாவது என்னைப்போலேபவ ஸிந்தென்றேயவனென்றபடி.

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவன்திறத்துப்படுவேனல்லே னென்றிருக்கிறவிவர் அவனைமறவேனென்னக்கூடுமோவென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தஜ்ஜன்மேத்யாதியால்) உம்பர்வானவராதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அச்செம்பொனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) எம்பிரானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டி

ப—உம்பர்வானவர் - உபரிதனராநதேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. அவர்களுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிநிர்வாஹகனை, தென் - ஸுந்தரமான. குறுங்குடிநின்ற - குறுங்குடியிலேநின்றவனை, நம்பியை - பரிபூர்ணனை, அச்செம்பொனேய் - அப்படிப்பட்ட செம்பொன்னுக்கு, ஏய் - ஸத்ருஶமாய், செம்பொன் - தப்தகாஞ்சநம், ஏய்கை - ஸாத்ருஶ்யம். அநிர்வசனீய தப்தகாஞ்சநஸத்ருஶமாயென்றபடி. அநிர்வசனீயம் திருமூர்த்திக்கு விசேஷணமாக யோஜிக்கவுமாம், திகழுந்திருமூர்த்தியை - உஜ்ஜ்வலியாநின்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனை, அஞ்சோதியை - அழகியதேஜஸ்ஸையுடையவனான, எம்பிரானை - இத்தாலேயென்னை

மூ— யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ* * ॥௯॥
மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்* மறக்குமென்றுசெ

ஆ—ங்ஙனேநானவனைமறக்கும்படியென்கிறார். * ॥௯॥
(மறப்பும்) வருந்தியாகிலு மவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; இப்படி தன்னழகையெனக்குக் காட்டியருளிஒருகால்தன்னைக்காட்டிப்போகில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்குமாச்ரயமல்லாமையாலே சுவிதக

இ—யிதாதியால்) ஸங்க்ஷேபம். * * ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மறப்பனோவென்கை ஸாமர்த்த்யமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (வருந்தியிதாதியால்) வருந்துகை - ப்ரயாஸப்படுகை, வருந்திலும் மறக்க முடியாதென்று தாத்பர்யமாகையால் ஸாமர்த்த்யமில்லையென்றதாய்த்து. திருக்குறுங்குடியிலே நின்றபோது அன்றியே எனக்குத்தன்னை மறக்கப்போகாதபடி யென் நெஞ்சிலேவந்து ப்ரதிஷ்டிதனுமானானென்று விசேஷிக்கையாலே யிப்பாட்டுக்கு வருந்திலும் மறக்கமுடியாதென்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ப்ரகாரணஸ்வாரஸ்யம் மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) மறக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலிதாதி பார்த்தருளியென்னுமளவாலே) இதில் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநேதாதி கஷணனை வென்னுமளவாலே) ப்ரயோஜநம்விவக்ஷிதமாய்த்து. அஜ்ஞாநஸம் மறப்புக்கு விஷயமாக ப்ரயாஸமாகையாலே ஜ்ஞாநஸம்ஸ்லேஷவாமாகையால் தஷாச்ரயத்வமவித்துக்கில்லை யென்னக்குறைவில்லை.

ஶ—த்தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டெனக்கு ஸ்வாமியானவனை, என் சொல்லிமறப்பனோ - எந்தவிஷயாகாரத்தைச்சொல்லி மறக்கக்கடவேன், ஒன்றாலும்மறக்கக்கூடாதென்றபடி. ॥௯॥
மறப்பும் - அஜ்ஞாநத்தையும், ஞானமும் - ஜ்ஞாநத்தையும் ஒன்று - ஒன்றையும், நான், உணர்ந்திலன் - அறியேன், இரண்டுமில்லாதவஸ்துவானேனென்றபடி. மறக்குமென்று - இவன்நம்மைமறந்

மூ-ந்தாமரைக்கண்ணொடு*மறப்பறவென்(னுள்ளே)மனத்தே)ம
ன்னினான்றன்னை*மறப்பனோவினியானென்மணியையே* ௰
மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ* ரணியைத்தென்

ஆ - ஊ ஞான இவன் நம்மைமறக்கும் என்றுபார்த்தருளி; தன்னைநான்மறவாமைக்காக ஸ்வகநத்தைவேதாமாக்கவல்லதன்னுடையவழகியதிருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்கு ஸர்வஸ்வாஸனுப்கொண்டு, "இனிப்பேரேன்" என்றிருந்தருளினான், இவனை நான்மறப்பேனென்றுவருந்தினால்மறக்க முடியுமோவென்கிறார். ௰
(மணியை) வானவர்கண்ணனுமிருந்துவைத்தே னக்கெளி

இ—மறப்பறவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னையி த்யாதிபால்) செந்தாமரைக்கண்ணொடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வகநத்தையி த்யாதிபால்) என்மனத்தே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) என்மணியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) மணியைப்போலே முடிந்தாளலாமென்கையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. மன்னினான்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபி த்யாதிபால்) மறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனையி த்யாதியால்) ௰

* நிகமனம். *

வானவர்கண்ணனையென்கிறது ஸாஹிஷ்ணாயவிசேஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (வானவரி த்யாதியால்) மணியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) தன்னதோர

ஸ—துபோவனோவென்று பார்த்து, மறப்பற - எனக்குத்தன்விஷயத்திலே விஸ்மரணம்வாராதபடி, செந்தாமரைக்கண்ணொடு - ஸவஷ்டீ, என்மனத்தே - என்ஹ்ருதயத்திலே, மன்னினான்றன்னை - ஸ்திரவாஸ்திதனானவனை, என்மணியை - மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படியெனக்கு ஸுலபனானவனை, யான் - நான், இனி - இதஃபரம், மறப்பனோ - மறக்கமாட்டுவனோ. ௰

வானவர்கண்ணனை - ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளான ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனான, மணியை - மணிபோலேஸுலபனான, தன்னதோரணியை - தனக்குத்தன்தானேஅஸாதாரணாலங்காரமா

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பணிசெய்யாயிரத்துள்ளிவை
பத்துடன்* தனிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே* ॥௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—யனுப்த் தனக்குத்தானே ஸத்ருஶமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்குஶேஷவ்ருத்திரூபமாகச் சொன்னவித்திருவாய்மொழியைக்கற்றாராயிருக்குமவர்களுக்கு அக்கல்விதானேவாயுமென்கிறார் ॥௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—பணியையென்கிறதையுரைக்கிறார்(தனக்கித்யாதியால்)ஸ்வஸத்ருஶ தவிஸத்ருஶனென்றபடி. சொற்பணிசெயித்யாதியை யுரைக்கிறார் (ஶேஷத்வாதிபால்) தனிவிலர்கற்பரே லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்றாராற்கித்யாதியால்) ஆராதிருக்குமவர்களுக்கு - த்ருப்தியில்லாதேயிருக்குமவர்களுக்கு, கல்விவாயுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அக்கல்வியித்யாதிபால் ॥௧௧॥

ஶ—னவனை, அணி - அலங்காரம் - ஸத்ருஶனிரபேக்ஷஸ்வரூபனென்றபடி, உக்திஶ்ருதிஶேஷ:, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்பணிசெய். ஆழ்வாருடைய வாசிககைங்கர்யமான, ஆயிரத்துள்ளிவைபத்து - ஸஹஸ்ரத்திலித்திருவாய்மொழியை, உடன் - அபிப்ராயத்தோடேகூட, தனிவிலர் - ஸக்ருச்ச்ரவணத்தாலே த்ருப்தியில்லாதவராய்க்கொண்டு, தனிவு - த்ருப்தி, கற்பரேல் - அப்யஸித்தார்களாகில், கல்வி - இந்தவித்யைதானே, இந்தத்திருவாய்மொழிதானே யென்றபடி. வாயும் - ஸித்திக்கும், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிப்பார்க்கிதுவே ஸாத்யமாகவமையுமென்று திருவுள்ளம். * * * ॥௧௧॥

ஸ்ரீநம்பெருமாள்ஸ்ய நேஷ்டாந ஶேஷயி ஸ்ரீமதேராஜராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஶோபநிஷ்டாத்வயார்த்தாவளி:

(பெருமாணீள்படை)

விஷ்வக்விக்ராந்திதிருஶ்யம் விகணநஸாமஸம் வ்யக்தபரம்
பரோபகாரம் ஸ்வாந்தஶ்ரேயஸ்காரஹேதும் ஸ்வய
ம்பூயஜாதம் ஸம்பந்தஜாதிதாதம் । விஜ்ஞாதஸ்
த்ராதிலக்ஷ்யம் நதஜநவததஶ்ரூஷிணம் ஶ்ரீகரதாதம்
ஸ்ருஷ்டிக்ருதிஶேஷிஷஸ்வஸ்வி தாரணாஹேஹளதாயாத
ஹேஷாஹ்ருவஹ ॥ உக ॥

(விஷ்வக்விக்ராந்திதிருஶ்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி திருவுலகளந்தருளினபோது ஸத்ருஶ்யமாக எல்லாராலும் காணப்படுமவனைப் (விகணநஸாமஸம்) எண்ணிலும்வரும் - ஒன்றிரண்டுதுடங்கி - இருபத்தைந்து இருபத்தாறென்றுசொன்னால் இருபத்தாறுவான்நானென்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனைப், (வ்யக்தபரபரோபகாரம்) எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்று உபகரிக்கையன்றியே பரம்பரைவர்க்கும் உபகாரகனைப், (ஸ்வாந்தஶ்ரேயஸ்காரஹேதும்) நெஞ்சமே மலராள்மணவாளனை துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய் - நெஞ்சுதன்னிடத்திலேதானே ஶ்ரேயஸ்காரத்தை அடைகைக்குஹேதுபூதனைப், (ஸ்வயம்பூயஜாதம்) ஓரெண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருமவனுமாய், (ஸம்பந்தஜாதிதாதம்) தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - ஜாதவிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தத்தாலே வந்துதவுமவனைப், (விஜ்ஞாதஸ்த்ராதிலக்ஷ்யம்) சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன் - விஜ்ஞாதஸ்திவ்யஜ்ஞாநங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய், (நதஜநவததஶ்ரூஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான் - ஶுஶ்ரூஷைஒருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் பொறுக்கமாட்டாதவனைப், (ஶ்ரீகரதாதம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதற்குஶாஸ

ஆ—தா—ரணமாகத்தன் திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளினப டியைக்காட்டுமவனாய், (ஸ்வைஶ்வர்யவிஶேஷணம்) மறப்பறவென் னுள்ளேமன்னினான்றன்னை-மறவாதபடி நெஞ்சிலே ஜாமாதாவானு மாயிருக்கிற வெம்பெருமானைய நுஸந்தித்து:“தன்னைத்தந்தகற்பக ம்”என்கிறபடியேதன்னை அநுபவிக்க விதரணம்பண்ணுகிற அவ னுடைய ஔதார்யத்திலே“பொருமாநீள்படை” என்கிற உ பக்ரமத்திலே ஆழ்வார்அநுஸந்தித்தாரென்கிறார். ॥உக॥

ஆராத்யம்பரமாத்மாநம் ஸ்வாமிநம் ஸர்வதேஹிநாம்
விஶேஷாத் ஸுலபம் ஸேவ்யம் ஶ்ரியை: பதிம் நிஜம்
பாவநம் ஸுரபூஜ்யம் ச ஸ்வரூபேண த்விதீயகம்
திவ்யஜந்மகுணம் சாபி ஶ்ரீமந்தம் மஹிதம் ஶுபம்
ஸர்வதா ஸம்ஶ்ரயணீயம் ஸங்ஸ்மரந் முநிரப்ரவீத் ॥ ॥உஉ॥

இப்படி ப்ரதமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதி தங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸமாராத்யனாகையாலும், ஸர்வஶேஷியாகையாலும், ஆ ஶ்ரிதஸுலபனாகையாலும், ஸர்வாத்மஶரணனாகையாலும், ஸ்ரீமானாகையாலும், நாராயணனாகையாலும், ஸர்வபாவ நனாகையாலும், திவ்யாக்ருதியாகையாலும், ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், ஔதார்யனாகையா லு மெம்பெருமான்ஸேவ்யனென்று ப்ரதமஶதகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். * * ॥உஉ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய கவிதார்க்கிககேஸரிணே நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யாநம்,

ஸ்ரீஶைலஶ்ரீநிவாஸதேசிகன் அருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ஸ்ரீநிவாஸகுருதேவலப்த வேதாந்தத்வயஸம்பதம் । ஸ்ரீஶைல
ஶ்ரீநிவாஸார்யம் வந்தே வாத்ஸ்யவாரிதிம்॥ *
ப்ரணம்ய நிகமாந்தார்ய பக்ஷஸம்ரக்ஷணக்ஷமம் । த்ரமிடோ
பநிஷத்ஸாரம் விவ்ருணோதி யதாமதி॥ * *

ஸ்ரிய:பதியாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸர்வேஶ்வரனான திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்கண்டாவதாரமாகவும் ஸார்வபௌமராய் "ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத் திருவருளாலன்றேயடைக்கலங்கொண்ட நம்மத்திகிரித்திருமால்" என்கிறபடியே பேரருளாளனருள்பெற்று காவலனெங்கள் கிடாம்பிக்குலபதியப்புளார்தம் தேமலர்சேவடிசேர்ந்து பணிந்தவர்தம் மருளால் நாவளருந்தென்வடமொழி நற்பொருள்பெற்று "விம்ஶத்யப்தே விஶ்ராணிதநாநாவிதவித்ய: த்ரிம்ஶத்வாரம் ஶ்ராவிதஶாரீரகபாஷ்ய:" என்கிறபடியே இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே அகிலதந்த்ரவித்யரென்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தருளினரென்றும் ஸர்வஜநங்களாலேஸ்தவநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதராய் ஸ்ரீரங்கநாயகியாராலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும் திருநாமத்தைப்பெற்றவராய், கவிகதககண்டீரவரென்று ப்ரதிதிஶம் ப்ரக்யாதவைபவரான சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் - உயர்வற உயர்நலமுடையனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியான ஸ்ரிய:பதியால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்ததாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹரூபமாய் முமுக்ஷுக்களுக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான த்ரமிடோபநிஷத்தான திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யங்க

ஸேவாயோக்யாதிபோக்யஶுபஸஹஜதநுஸர்வபோக்யா
ப்ராப்திஸ்ஸ்வீயஶ்ரேயஸ்ஸாதநத்வாச்சரணமதிஶயோ
ஷ்டவிஷ்ணுஸ்வரூபஸ்வபாவஸ்ஸம்பத்திகாந் ஸாத்விகாம் ஸ்ரீஸ்ரீ
ஸத்தத்வாத்தஸ்வார்த்ஸ்ரீமாந் ப்ராப்யஸத்வதீ ஸ்ரீ ஸ்வாபஸேஷார்த்தாயா தபநி

ஸர்வரும் எளிதிலறிந்து அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கு, எம்பெருமானார் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸர்வார்த்த ஸஞ்ஜீவநமான வாக்யார்த்தஸங்க்ரஹத்தை ஸங்க்ஷேபேண ஸங்க்ரஹமாகச்செய்தருளினப்போலே, அழகியமணவாளன் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் நியமநப்படிக்கு ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான பத்யங்களாலே 'த்ரமிடோபநிஷத்ஸார' மென்றொரு ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார். * *

இதில் ஶதகஸங்கதிகளும் ஶதகார்த்தங்களும் தத்வ வாசகங்களான தஶகார்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள விஶேஷார்த்தங்களும் ஸங்க்ஷிப்தமாயிருக்கும். இதுதான் ரத்நகர்ப்பமான மாணிக்கச்செப்புபோலும் ரத்நார்த்தகர்ப்பிதமான திருவாரம்போலும் கம்பீரார்த்தமாய் 'நாதிஸங்க்ஷேபவிஸ்தர' மென்கிறபடியே அதிஸங்க்ஷிப்தவிஸ்தரம் அதிஸங்க்ஷிப்தஸங்கோசம் முதலிய தோஷமின்றியே ஸாரஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே 'ஸார' மென்று பெரியோர்கள் கொண்டாடும்படியானதொன்றுப்த்து. *

அதில் முதல்ஶ்லோகத்தால் வஸ்துநிர்தேஶரூபமங்களாசரணம் செய்தருளாநின்றுகொண்டு திருவாய்மொழியின் ஶதகார்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார் (ஸேவாயோக்யத்வ த்ருதியால்) முதற்பத்தில் ஸேவ்யத்வத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் அதிபோக்யத்வத்தையும், மூன்றாம்பத்தில் ஶுபாஶ்ரயதிவ்யமங்கள விக்ரஹவத்வத்தையும், நாலாம்பத்தில் ஸர்வோத்கர்ஷாதிஶயிதத்வத்தையும், ஐந்தாம்பத்தில் உபாயத்வாதிஶயதாரத்வத்தையும், ஆறாம்பத்தில் ப்ரபத்திஸாதநத்வத்தையும் ஏழாம்பத்தில் அநிஷ்டநிரஸநஶீலத்வத்தையும், எட்டாம்பத்தில் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹித்வத்தையும், ஒன்பதாம்பத்தில் நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்வத்தையும், பத்தாம்பத்தில் ஸத்வீஸமாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்கையாலே ஸர்வாதிகாரமான உபநிஷ

ஷ்டிஷ்டிஷு த்ருஷமாயாஸமேதா:॥ ॥க॥
ஸ்வேஷ்டப்ராப்த்யுபாயம் ப்ரஹ்மவாஸவப்ராப்யரூபத்வம்
விதீர்ய கம்யோசுகாஸ்ஸ்ரேயதவியமியதிஷிதிகமேஷ
ஷணஸ்ஸ்வீயமேவாஸ்யஸாமேஷு ஸகலவிஷயோபாத
யாநாமோஹா ப்ரஹுவிஷ ஷூ ஷுஸம்வமஸுமேஸ்ரீமித
ரமதிதானவமேக்ஷநீம்ஸ:॥ ॥உ॥

த்தான திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பத்துபத்து
க்களாலும் ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணவிசிஷ்டனை ப்ராப்யனாக
ச் சொன்னானென்கிறார். * * ||க||

இரண்டாம்ஸ்லோகத்தில் ஸகலார்த்தங்களுக்கு ஸங்கதி அ
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேஷ்ட என்றாதியால்) முதற்பத்தில் எம்பெருமா
ன் மோக்ஷோபாயமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பத்தில் ப
ரமபுருஷனே யென்றருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயப்ராப்
யங்களிரண்டும் ஸர்வேச்வரனுக்கு விரஹவிசிஷ்டனுக்
கேயென்று மூன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்பத்தில்
எம்பெருமானையொழிய ப்ராப்யமில்லையென்றும் ஸம
யாதிகள் விஷயாந்தரங்களாகையால் தமக்கு ப்ராப்யமாகா
தென்றும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தம்முடைய அநந்ய
ப்ராப்யதையை வெளியிட்டருளினார். ஐந்தாம்பத்து முதலாக
மேல் ஆறுபத்துக்களாலே அநந்யோபாயத்தை அருளிச்செய்
தாரென்கிறார். * * * *

ஆக இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயோபே
யவிசிஷ்டனான ஸ்ரீபதி, அதில் முதற்பத்தில் ஸௌலப்யாத்
யுபாயமும், இரண்டாம்பத்தில் மோக்ஷோபேயமும்,
மூன்றாம்பத்தில் இவ்வுபாயோபேயங்களுக்கு ஹேது
ஸம்பந்த விரஹயோகமும் சொல்லப்படுகிறது, நாலாம்பத்து உ
பேயத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது, மேலாறுபத்துக்களும் உபா
யத்தை ஸ்வீகரிக்கிறனவென்றதாய்த்து. ॥உ॥

இஸ்லோகத்தில் ஸௌலப்யஸூசகங்களாக முதற்பத்தில் ப
த்துத்திருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுண

பரம் நிர்தோஷம் ஸௌலப்யம் ஸாபராதப்ரஸஹநம் ஸாத்மீயம் ஸ்வாராத்யம்

ணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (பரத்வாதி) முதல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்வரூபரூபகுணவிபவாதிகளாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாகையாலே ஸர்வோத்தரனென்றார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ஸகலதோஷாபாயமான பக்தியோகத்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபதேசிக்கையாலே நிர்தோஷனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் அவன்தான் பக்தஜனங்களால் கட்டுண்ணும்படி எளியனாயிருப்பானொருவனாகையாலே ஸுலபனென்கிறார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் "[illegible]தம்" என்கிறபடியே அவன்தான் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்தும் ஆஸ்ரிதாபராதங்களை கணிசியாதானொருவனென்றுகொண்டு ஸாபராதஸஹனென்றார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் அயர்வறுமமரர்களதிபதியான் தன்னை ஸம்ஸாரிகளும் களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வா என்னிலும் அதுகொண்டு ஸஹர்ஷம்பண்ணி "[illegible] ॥" என்கிறபடியே தன் ஸ்வாபாவிககாருண்யத்தாலே தன்மேன்மைபாராதே அவர்களோடொரு நீராக்கலக்கும் ஸ்வபாவனாயிருப்பானொருவன் என்றுகொண்டு "[illegible]" என்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் அவனாராதனத்திற்கென்று த்ரவ்யம் தேஹம் முதலியவைவேண்டாதபடி ஸாத்மிகமான [illegible]களைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கிலும் "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]பாராதே இதுயோக்யம் இது அயோக்யமென்று பாராதே "[illegible]" என்று உகப்பானொருவனாகையாலே ஸ்வாராத்யனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் "வைப்பாமருந்தா" மென்று ஆஸ்ரிதர்

ஸாவஸஜநம்ஸ்வஜநவகர்ணம். ஸர்வாத்மாநம்புநர்
நவவிதம்ஸந்தம் ப்ரத்யக்ஷம்சிந்தயந்தமிப்ராபயந்தம்
ஸ்மரத॥ * * * * ॥௩॥
விகாஸ்யம்ஸ்வஷ்டாவி உபாயமேநீ திஸ்வப்ரித்தயஃ

க்குசேமித்துவைக்கும் நிதிபோலேதன்னை உபேக்ஷித்திருந்தானை
ஞக்கிவைப்பானொருவனாகையாலே அவனுடைய ஸஜநம் சந்த்ர
வாஸம்போலே ஸாவஸமாயிருக்குமென்றுகொண்டு "ஸாவஸஜ
ந"மென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெரு
மான் ஆர்ஜவத்தைக்ஷித்தபடி அடிமைகொண்டு க்ருதஜ்ஞ
னானொருவனென்றுகொண்டு ஸ்வஜநவகர்ணத்தை யருளிச்செய்தார்.
ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஐஸ்வர்யலோகா
திக்ஷிசனில்பண்ணும் ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்
றையும்பண்ணி பின்னைப்பின்னை ஸாத்திக்கஸாத்திக்க
மேன்மேலன க்ருதஜ்ஞனொருவனென்றுகொண்டு ஸாத்
ம்யப்ரதனென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியி
ல் அவன்தான் உபாயபாவமும் உபேயபாவமும் ஸாதநா
பேக்ஷையும்பாராதே ஸாதநாநம்பண்ணும் ஸ்வபாவனென்
றுகொண்டு ஸர்வதாநமென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸர்வ
ஸாதநாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸெளலப்யகுணவைபோ
கோபாயமென்று முதற்பத்திலருளிச்செய்தாராய்த்து. ॥௩॥

இனி- "காரணத்வ வ்யாபகத்வ உபாயத்வ உபேயத்வ"
என்று சொன்னஸாரீரக ஸாஸ்த்ரார்த்தை,ப்ரதமத்விதீயஸூத
ங்களாலே ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார் (விகாஸ்யாதிப்ராதி)
ஜகத்காரணத்வமும், ஸர்வவ்யாபகத்வமும், மோக்ஷப்ரதத்வ
மும், முக்தப்ராப்யத்வமுமிறே ஸாரீரகஸாஸ்த்ரத்திலே ப்ர
திபாதிக்கப்படுவதாக ஸூத்ரங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கமாய்த்து. இங்கும்
முதல்திருவாய்மொழியில் முதலாறுபாட்டுகளாலே ப்ரதமாத்யா
யார்த்தமும், மேலைந்து பாட்டுக்களாலே த்விதீயாத்யாயார்த்த
மும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்
ஒன்பதுபாட்டுகள் த்ருதீயாத்யாயார்த்தத்தையும் மேல் இரண்
டுபாட்டுகள் சதுர்த்தாத்யாயார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறன.

ஜ்யாயீம்ஸாம் ஸாரபூதிஶிவபதகவம் வ்யஞ்ஜநார்த । தத்ரோதீர்ண
யாஹித்ரிம்ஶதிர்யகவிம்ஶாதிபிஷு ந: க்ருதீ ஸாரஸங்க்ரஹம்
வ்யதநுத ஸுஸங்க்ருஹ்ய க்ருத்யா ॥ * ॥ ௪ ॥

பரத்வாதேஷ்வீஶம் பரிசரணஸங்கோ பாணஹப்தேர்கௌ
ஶ்ருத்யாம் ஸேவாயோக்யாம் ஶ்ருயதேஸ தம் கேவலீக்ஷ்யவரதம் । த
தேவஸ்வாத்ம்யஸித்திப்ரதயவ ஸுஹார்தம் வ்யவஸிதாவரேண்ய

ஆக இப்படி இரண்டு திருவாய்மொழியாலும் நிகமன மூள்ளாக இ
ருபத்திரண்டு பாட்டுக்களாலே ஷோடஶவர்க்கமாய் சதுர்வ்ய
வஸ்தாதாத்பர்யாத்மகமாய் ப்ராப்யவிஷய நீதிநிபந்தநமான உ
த்தரீயாம்ஸா ஶாஸ்த்ரத்தாலே ப்ரதிபாதிதமான ஸகலவிஶே
ஷங்களை ஸாரோத்தாரம் பண்ணியாழ்வாரருளிச்செய்தருளினு
ரென்றதாய்த்து. அன்றிக்கே, முதல்திருவாய் மொழியால்வ்யூ
வஸ்திகாதிகாரமும், இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் முதல்ஒன்பது
பாட்டுகளாலே த்ருதீயாத்யாயார்த்தமும் இரண்டாந்திருவாய்மொ
ழியில் "வணக்குடைத்தவநெறி" என்கிறபாட்டாலுமாக சதுர்
த்தாத்யாயார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாய் அத்தாலே ஆகஇருப
த்தோருபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரார்த்த ஸாரஸங்க்ர
ஹம்பண்ணிற்றாய்த்து என்னுதல். அதவா, மூன்றாந்திருவாய்மொ
ழியில் "வணக்குடைத்தவநெறி" என்கிறபாட்டளவாகவுள்ள ஐந்
துபாட்டாலுமாக சதுர்த்தாத்யாயார்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாய் இ
ப்படி இருபத்தைந்துபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரப்ரதிபா
த்யமான வேதாந்தார்த்தஸ்வ ஸாரோத்தாரேண ஸங்க்ருஹீத
மாய்த்தென்னுதல். ரத்நாவலியிலும் "ஶ்ரீதரஶாரீரகார்த்தக்ரமி
ஹவிஶதம் விம்ஶதிர்வ்யக்தஸங்க்ரஹ:" என்றிறே அருளிச்செய்தது. ॥௪॥

இஶ்லோகத்தில் முதற்பத்துக்கும் இரண்டாம்பத்துக்கும் ஸங்
க்ரஹியருளிச்செய்கிறார் (பரத்வாதேஷ்வித்யாதி) இப்படி முதற்ப
த்தில் ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி குணவிஶேஷத்தாலும் எம்பெருமான்
ஸேவ்யனென்று உபபாதித்தருளி அவனே மோக்ஷோபாயம் அ
வன் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" யென்று தம்திருவுள்
ளத்தை அநுஶாஸித்துநின்றாராயிருந்தது. மேல்இப்படி ஸேவ
வ்யத்வோபபாதநத்தாலே எம்பெருமானு ஸேவ்யனுமாயிருக்கு

ஸ° சஸ்யஸ்ரீயவோரணீயம்ஸ்ரீயயதி॥ ௫॥

மென்றுகொண்டு தமக்கு நிரதிஶய ஹியஞான அவனை ஊநாஷவி க்கக்கடவராய் அதற்குறுப்பாக அவனுடைய ஊகிஹோஹுஸத்தை இரண்டாம்பத்தில் ஸ்ரீகாஶிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ※

இங்கு வரஷமென்றருளிச்செய்தது "வாரணவெற்பில் மழை முகில்போல்நின்ற"வென்றும்"காமெ நஃகஶிமெஶஊக்ஷு ஜஊஃ" என்றும் அருளிச்செய்தபடியே கரிகிரிமேல் நின்றனைத் துங்காக்கி ன்ற பேரருளாளனை. இதன்கருத்தென்னென்னில்? உடையவர்ஸ்ரீ வாஷத்துமுதலிகள் திருவாய்மொழியை ஊநுஸம்யித்து ஆழ்வார் எம்பெருமான்களெல்லாரையும் பாடினாரயருளிச்செய்தது நம் பேரருளாளனைப்பாடித்தில்லையே யென்ன; உடையவரும் முதற்ப த்துமுழுவதும் நம் பேரருளாளனையிறே பாடித்தென்ன; இதெங் ஙனேயறியலாய்த்தென்ன, முதலடியிலே "அயர்வறுமமரர்களதிப தி"யென்கையாலும் மேல்பலவிடங்களிலும் இந்த நிதுஸூஶி நாயகக்ஷத்தையே யருளிச்செய்கையாலும் நம் பேரருளாளனே தேவபிரானகையாலும் அறியலாய்த்தென்ன, "தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்ப"னென்றும்,தென்குறுங்குடிநின்ற"வென்றும் அ ருளிச்செய்ததில்லையோவென்ன, ஆகிலென்? நம் பேரருளாளனுக் கே வெஂகடாவஊவாஸிக்ஷம் திருக்குறுங்குடிவாஸிக்ஷமாகிறஸம் வத்தைச்சொல்லுகிறதென்ன; அதென்? அவர்களுக்கே நிகுஸூஶி ஶிநாயகக்ஷம் சொல்லவடுக்காதோ, பேரருளாளன் என்றுதல் அத்திகிரிப்பெருமாளென்றுதல் சொல்லவில்லையே யென்ன, நம் பேரருளாளன் ஸஂநிதியில் ஆழ்வார் ஓிவ்யமஂஜவிஹுஹத்தாலே முதற்பத்து பேரருளாளனைப்பாடிற்றென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம ன்றோ? அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் துயரறுசுடரடி தொ ழுதெழென்மனனே" யென்றருளிச்செய்தபடி வ்யக்தமாயன்றோ வி ருப்பது, தம்திருவுள்ளத்தை ஊநுஶாஸித்தபடி தோற்றவிறே திருமார்பில் ஜ்ஞாநமுத்ரையைவைத்தெழுந்தருளியிருக்கிறது. முன் புகலியன்பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ஆழ்வார் ஓிவ்யமஂஜவிஹு ஹத்தை ஸ்ரீதிஷ்டைசெய்விக்கைக்காக மற்றை ஓிவ்யஷெஶங்க ளைப்போலே இடதுதிருக்கை திருமடியிலும் வலதுதிருக்கைஜ்ஞா

நமஸ்காரமுத்ரையுமாக ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுகந்தருளப் பண்ணிவைக்க, அதுதானும் இவர்கள்செய்தபடி யன்றியே வலது திருக்கை திருமார்பிலே யாயிருக்க, மறுபடியும் முன்போலேயுக ந்தருளப்பண்ண, அதுவும் அங்ஙனேயாயிருக்க, இப்படிமூன்று தடவையாயும் அப்படியேயிருக்கையாலே யெல்லோரும் ஸ்விஸ்மித ராயிருக்கிற வளவிலே ஆழ்வார் அங்கொருவரிடத்திலே ஆவேசி த்து என்னேஉங்கள் அஜ்ஞாநமிருந்தபடி. நீங்கள் செய்தாப்போல ன்றியே அபேக்ஷைவேறாயிருந்தவாறே அறிந்துகொள்ளவல்லவர ல்லிகோளோ; இரண்டுமூன்றுதடவை செய்வதே இதை இங்ஙனே நம்பேருளாளன் ஸந்நிதியில் ப்ரதிஷ்டைசெய்கவென்ன; அவ ர்களும் திருவடிதொழுது தேவரீர்திருவுள்ளக்கருத்தை அடியோ ங்களுக்கு வெளியிடவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் கேளீகோள் நம்பேரருளாளனையே யாயிற்று நாம்திருவாய்மொ ழிமுதற்பத்தில் பாடிற்று. தேவபிரான்என்றும் திருநாமம் நம்பே ரருளாளனுக்கு அஸாதாரணமாய்க்காணுமிருப்பது. நாமும் முதலிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதி யென்றாயிற்றுபேசிற்று. அவ ன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே"யென்று நாம்மனதை அ நுஶாஸநம் பண்ணினதும் பேருளாளனை ப்பற்றும்படியிறே. ஆகஇவ்வர்த்தம் மேலுள்ளாரும் அறியலாம்படிநாம் மனதிற்கு அநுஶாஸநம் பண்ணினபடிதோற்ற மார்பில் உபதேஶமு த்ரை வைத்துவீற்றிருக்க நினைத்தோமென்றருளிச்செய்ய கலிய னுள்ளிட்டாரும் பேர விஸ்மிதர்களாய் அந்ததிவ்யமங்களவிக்ரஹ த்தையே ஆழ்வார்நியமனப்படி பேரருளாளன்ஸந்நிதியில் தி ருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தார்களென்று ப்ரஸித்தமென்றுதி ருமாலையாண்டானும் அருளிச்செய்தார். என்றருளிச்செய்ய முத லிகளும் பேர விஸ்மிதராளர்களென்று ப்ரஸித்தமிறே. அதைப் பற்றமுதற்பத்து பேரருளாளனைப்பேசிற்றென்று திருவுள்ளம். *

'யஸ்யாநூஹாவயேமங்க்ஷு ஶத்ருக்னவஜ்ராத்ருஹ்யத்யேமங்கா ரயியோர்நிஸாவக்ஷோணோர்:" என்றருளிச்செய்ததில்லையோ வென்னில், அதுநம்மாழ்வாரைச்சொலிற்றில்லை, மற்றையாழ்வார் களை சொல்லிற்று. அதுநம்மாழ்வாரையும் சொல்லிற்றாயினும்

விரோதமில்லை, "ஜத்திர" மென்று ஜோஷித்துக்கிடந்தாப்போலே ஜோஷித்தபடியை சொல்லிற்றாயிருக்கும். "நிரஞ்ஜநம் நிஷ்கலீயஸ்ய ஸ்வ விஜ்ஞாநாநந்தாதிரூபம் ஸத்யம் ஸர்வோத்தம ஸௌம்ய நாயகவேதைகாணவாஸே ஸுவிதமீஸ்வர்யாஷ: 'என்னும் படியிறே நம்பெருமாளுளன் திவ்யமங்களவிக்ரஹ, ஹஸௌந்தர்ய மிருப்பது. ஆகஇப்படி "அயர்வறுமமரர்களதிபதி', யென்றுதுடங்கி, மணியை வானவர்கண்ணனை என்னுமளவாக உபக்ரமோபஸம்ஹாராதிகளாலே முதற்பத்து நம் பெருமாளையே பேசிற்றென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். * * ॥ரு॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீசௌம்யஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேசிகாய நமஃ

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணசாரி ஸுதாரவாதவாரப்ரஹ்மணே நமஃ.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரத பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வாயுந்திரை) இப்படி நிரவதிகவாத்ஸல்யோபகாரி கல்யாணகுண

ஜ்ஞாநவைராக்யராசீநாம் ஸேவதி ஸ்ரீமதேஷா
ராமாநுஜஸ்வாமிதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவீரராகவஸம்பூர்ணாரவிந்த சாயீஸ்வாம்ஸமயம்
ஸத்வாஸநமயம் । காருண்யசக்ரவிலாஸிதாயஸேதம்
ஸ்ரீரங்கநாயகதிராஜஸேவாவிஷ்டீய ॥ * ॥ * ॥

இரண்டாம்பத்து.

இ—மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினு" னென்னும்படி ஸஹவ ஜநாஸவம் நடவாநிற்கச்செய்தேயும் இப்போதிவர் எம்பெருமானைப்பிரிந்தவரைப்போலே விரஹிணியுடைய பேச்சைப்பேசுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பத்தினுபக்ரமத்திலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே த்ருப்தரானோரென்னையாலே இப்பத்துமுழுவதும் எம்பெருமானுடைய ஸௌஹார்தாவதாரஸந்தாநத்தாலே ப்ராப்யத்வமென்றதாய்த்து, இத்தால் ஸம்ப்ரதாயத்தாலே முதற்பத்தில் உபாயத்வத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் ப்ராப்யத்வத்தைச்சொல்லுகிறாரென்று இப்பத்துக்குக்கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியும் ஸூசிதமாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "பரத்வாதிபஞ்சகம் பரிவரணஸங்கதாமணீ: ப்ராஹ்மஸம்ஸேவாயோக்யம் ப்ராப்யஸதசவீர்யாவாச: தஸேவஸோ த்ரமிடோபநிஷத்ஸம்வேத: ஸ்வம் தஸ்ய ப்ராப்யஸ்வரூபம் ப்ரதி" ॥ என்று த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யத்திலே ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். இப்போது பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே த்ருப்தராநோரென்னுமிடம் விரஹகார்யத்

இ— ஜ்ஞாநாந்த்யாஸ்வாதவத்த்வாஸ்வாத்யநீயமென்று கருத்து. இந்த பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ ப்ரவ்ருத்திஜாதத்தைக்கொண்டு இப்பத்து ப்ராப்யபரமென்று நிஶ்சயிக்கக்கூடுமோ; உபாயஸஹகாரமான அஞ்சிறையமடநாரையிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷப்ரவ்ருத்தி கண்டதில்லையோவென்னில்; அங்கு அப்படி கண்டதேயாகிலும் அவ்விடத்தில் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் கைவாராதொழிந்தவாறே யென்னுடைய அபராதங்களை க்ஷமித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று [illegible] எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கையாலே அவ்விடம் ரக்ஷகத்வத்திலே பர்யவஸிதமாய்த்து. இவ்விடத்தில் அப்படி ப்ரார்த்திக்கக்காணாமையாலே போக்யதாப்ரகாஶநாத்ரபரமென்றறியலாய்த்தென்று கருத்து. கீழ், முதற்பத்திலே ஸக்ருயோகவியாநுபவத்தாலே உபாயகோபயோகமான ஸௌஶீல்யத்தையும் அதுக்கு உபயோகமாக பரத்வஸௌலப்யஸௌஹார்த்தாபராதஸஹத்வ ஸ்வாராத்யத்வாதிகளையும் சொல்லிப்போருகையாலே முதற்பத்து உபாயபரமென்றறியலாய்த்து. இரண்டாம்பத்தில் ப்ராப்யத்வோபயோகமான போக்யத்வத்தையும் அதுக்குபயோகமாக ஸம்ஶ்லேஷண விரஹாஸஹத்வாதிகுணங்களையும் சொல்லிப்போருகையாலேயிப்பத்து ப்ராப்யபரமென்றறியலாய்த்தென்றுகருத்து. அத்யந்தபரவஶராகையாவது - கீழ்நடந்த பாநபோஜநமும் கைவாராதொழிகை. அத்யாபசாரத்தாலேயென்றது - பிராட்டியினுடைய வாக்யாபசாரத்தாலே யென்றபடி. இவ்வத்யாபசேஶோகத்துக்கும் அஞ்சிறையமடநாரையில் சொன்னபடியே "பாணுநாரீமாத்ருஶோமஹ" த்யாதியாலே தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ஸ்வஶோகையென்றது கிளிக்குகளும் தம்மைப்போலே ஶோகிக்கிறனவென்று தாம்கலங்கும்படி ஸஹவஸிஶ்லேஷத்தால்வந்த தம்முடைய ஆர்த்திஶயத்தை யென்றபடி. பேசுகிறாரென்றது வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்றபடி. இப்படி க்ஷணவிரஹமும் ஸஹியாதபடியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய போக்யாதிஶயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே முதற்றிருவாய்மொழிக்கு தாத்பர்யமென்றுகருத்து. * * * *

ஆனாலும் ஆந்தபிராட்டி தான்சில பக்ஷ்யாதிகளைக்குறித்து நீங்களுமென்னைப்போலே யெம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷத்தா

ஆ—ணவசிவ—ரிண—ஞயிருந்தவெம்பெருமானை ஸ்ருதியுக்தா ப்பாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுஸந்தித்து ஸர்வஸம்ரூஷத்திலுள்ள அபேக்ஷையாலே யதிலே ஸ்புரிதராய் அதுசைவாரமையாலே அதிருப்தராய் அநுராகதோஷத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பேசுகிறார். ஸமவஸ்தம்ஶ்லேஷவிமோசன அவஸ்தாந்தரமேவாய் தத்விஶ்லேஷத்தாலே அதிருப்தஜனனை யாயிருந்தாளொருபிராட்டி ஸம்ப்ருஷிதரமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்புரிதவிசேஷங்களை ஸமவஸ்திஶ்லேஷஜநித அஸ்வஸ்தமாக ஸாக்ஷாத்தாநுஸந்தாநத்தாலே அநுஸந்தித்து அந்தவேதனாவேதனவஸ்துக்களைக் குறித்து நீங்க

இ—ல்லோகியாகின்றீகோளோவென்று இப்படி அஸம்பாவிதாமர்த்தைப் பேசக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸமவஸ்த்யாதியால்) ஸாக்ஷாத்தநுஸந்தாநத்தாலேயென்றது- தன்பக்கல் அப்படி காண்கையாலேயென்றபடி. அநுஸந்தித்தென்றது ஜ்ஞித்தென்றபடி. ஜ்ஞித்துப்பேசுகிறாளாகையாலே அஸம்பாவிதபாஷணம் யுக்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் வஸ்துக்களுக்கு ஸமவஸ்திஶ்லேஷவ்யஸநம் ஸ்வபாவமல்லாமையாலே அவைத்துக்கந் தவ்யஸநமுள்ளதாக ஜ்ஞிக்கத்தான் கூடுமோவென்னில்; விஷயேதஜஹாரராஜ ராஜவ்யஸநகர்ஶிதா: । அவிவ்ருக்ஷா:ஸஶிரோநாஸஸம்ஷோபகோரகா: ॥ உபதப்தோதகாநத்ய:பல்வ ஸாநிவஸராம்ஸிச । வக்ஷிணோவிஷ்பாவலேஹஸஸமந்த்தாநா காவிநஃ ॥ என்னும்படி நிரதிசயஸம்மோஹமான விஷயமாகையாலே உபபன்னமென்றுகருத்து. வேதநமுள்ள வஸ்துத் திற்கும் ஸம்ஹம்ஸாரஷாஸமென்று ஸகலபாபிஷ்ஹாரத்தில் ஸமயமான அஸ்த்தத்தை ஸ்பஜிப்பிக்கிற இத்திருவாய்மொழி யென்றதாய்த்து. இப்படி வஸ்துக்களைக்குறித்து ஜ்ஞிக்கக்கூடி லும் அவைத்தைக்குறித்துப்பேசவேணுமோ என்னில்; ஸர்வவித்ஸர்வதரோடேகூட ஸம்ஸ்லேஷித்து யலிக்குமாப்போலே இவளும் அவைத்தோடேகூட ஸம்ஸ்லேஷித்து யலிக்கைக்காகப்பேசுகிறாளென்றுகருத்து. * * * * *

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ — வாயுந்திரையுகளுங்கானன்மடநாராய்* ஆயுமமருலகுந்து ஞ்சிலும்நீதுஞ்சாய்;* நோயும்பயலைமையுமீதூர

ஆ — ளும்நான்பட்டது பட்டிகோளாகாதேயென்கிருள். வாய்ந்ததி ரைகளுகளுகிறகழியிலே வசிக்கிறமடநாராய்? நீயுறங்கிலும் முறங்காத உன்னுடையதோழிமாரும் ஸ்வாவதவரவ உறங்கா

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ — வாயுந்திரையுகளுமென்கிறதையுரைக்கிருர் (வாய்ந்தவித்யாதி யால்) வாய்ந்த - ஸ்ரீவாமதங்களான, திரைகள் - தரங்கங்கள், உகளுகிற - உஜ்ஜ்ரும்ஹிக்கிற, ஸஜாவதத்ரங்கம ஜ்ஜ்ரும்ஹணபாக்கு ங்களானவென்றபடி. கானல்மடநாரா யென்கிறதையுரைக்கிருர் (கழியிலேயித்யாதியால்) ஸாஜாந்யக்ஷஸமுத்ர தீரவாஹியான கா னல்ஸவுத்தை கழிஸவுத்தாலே ஸமுத்ர தீரவிஶேஷவாசமா கவுரைத்தபடி. கழி — ஸமுத்ரவரிவாஹகமெ்ஹ, இத்தால்இ ப்பிராட்டி ஸமுத்ர தீரஸந்நிஹிதமான ஹ்ருஷீகேசஸ்தானத்திலே யிருந்து பேசுகிறுளென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆயுமென்கிறவிட த்தில் சஸிவெஸ்தாஸமருளிச்செய்கிருர் (நீயித்யாதியால்) உ றக்கம் - நித்ரை, ஆயுமென்கிறதையுரைக்கிருர் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) தனக்குப்போலே நாரைக்கும் தோழிமாருண்டெ ன்றுநினைவிலே ஜாதராவகமான ஆய்ஸவுத்தாலே அவர்களை உவவரிக்கிறுளென்றுகருத்து. அமருலகு மென்கிறவிடத்தில் ஸ ஸிவெஸ்தாஸமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வாவதஜ த்யாதியால்) து ஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிருர் (உறங்கிலுமென்று) உறங்கக்கூ டிலும் என்றபடி. அவர்களுக்கு உறக்கமில்லையென்று கருத்து. நீ

ஶ — வாயுந்திரை - கிட்டாநின்ற தரங்கங்களை, உகளுங்கானல்- உஜ்ஜ்ரும்ஹிக்கிற ஸமுத்ர தீரத்தில், மடநாராய் - ஸவுந்தராய்? உளஜ்த்யாவாதஸஹிஷ்ணுவான நாரையென்றபடி - ஆயும் - ஜா தருஸம்பெருமானவஸியும், அமருலகும் - சுரலோகமும், துஞ் சிலும் - உறங்கிலும், நீதுஞ்சாய் - நீயுறங்குகிருயல்லை. ஆல்வெ ஷெத்யாதகுஜவஸ்யம். நோயும் - வ்யாயியும், விரஹவிவெ்யுமெ ன்றபடி. பயலைமையும் - வெவவண்ரும், மீதூர - மேலேவர

மூ—போ *நீயுந்திருமாலானெஞ்சங்கோட்பட்டாயே* வெம்மே ॥க॥
டமே கோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே* சேட்பட்

ஆ— தமஸ்ஸிலே ஜகமுழுமுறங்கிலும் நீயுறங்குகிறிலை, ஆதலால் விரஹ வ்யஸநமெல்லவைவர்ண்யத்தாலே க்லிஷ்டையான வென்னைப் போலே நீயுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள்.॥

(கோட்பட்ட) கூர்வாயவன்றிலே அபஹ்ருதமான நெஞ்

இ— துஞ்சாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயித்யாதியால்) நோயுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (விரஹவ்யஸநஶப்தத்தாலே) பயலைமையென்கிறதையுரைக்கிறார் (வைவர்ண்யஶப்தத்தாலே) மீதூரவென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்லிஷ்டையானவென்று) மீதூரவென்கிறது நாரையிலே ஸ்திதமாயிருந்ததேயாகிலுமிவ் வைவர்ண்யத்தால் க்லேஶம் இப்பிராட்டிக்கும் ஸாதாரணமென்றபிப்ராயத்தாலே க்லிஷ்டையான வென்னைப்போலே யென்று பிராட்டிக்கு விஶேஷணமாக அருளிச்செய்தார். எம்மேபோல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) ஆத்மநிர்தேஶமென்றுகருத்து. ஸ்த்ரீயவாசகத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) ஸமாஶ்ரயத்திலே ஸ்ரீ ஷாஸ்ரைகாக்ருஷ்டையான நாரைக்கு விரஹாக்ருஷ்டையான தனக்குப்போலே நிர்ஜிஹ்ருக்ஷமும் வைவர்ண்யமும் காணப்படுகையாலே அதைக்குறித்திப்படி சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

(கூரித்யாதி) கோட்பட்ட சிந்தையையாயென்கிறதை உரைக்கிறார் (அபஹ்ருதேத்யாதியால்) சேட்பட்டயாமங்கள் என்

ஶ— விக்க, க்லேஶிக்கவென்றபடி. எம்மேபோல்-எங்களைப்போலே, என்னைப்போலென்றபடி. நீயும் திருமாலால்- ஸ்ரிய:பதியால் நெஞ்சம் - மநஸ்ஸு; கோட்பட்டாயே - பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயே. * * * * * ॥க॥

கூர்வாயவன்றிலே - க்ரூரவாக்கான க்ரௌஞ்சியே; விரஹிகளுக்கு தாரணமான ஆத்மஸ்திதியையுடைய க்ரௌஞ்சியேயென்றபடி. கோட்பட்டசிந்தையையாய் - வஶாத்காரேணாப ஹ்ருதசித்தையாய்க்கொண்டு, சேட்பட்ட-தீர்கங்களான

மூ—யாமங்கள்சேராதிரங்குதியா*லாட்பட்டவெம்மாபோனீயு
மரவணையான்*ருட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே உ॥

ஆ—சையுடையையாய், நீளியராத்திரிகளிலுமுறங்காதேயிரங்கா நின்றாய், நீயுமென்னைப்போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள். உ॥

இ—கிறதையுரைக்கிறார் (நீளியவிராத்ரியால்) சேராதிரங்குதியால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்காதேயித்யாதியால்) இரங்காநின்றா யென்றது - ஆர்த்தத்வநிபண்ணாநின்றாயென்றபடி. ஆட்பட்டவெம் மேபோல் என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (என்னைப்போலேயெ ன்று) அரவணையானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளென்று) தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமமென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திருவடிகளிலித்யாதியால்) காமுற்றாயென்கிற தையுரைக்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) ஸஹவாஸவிஶிஷ்டமாய் க்ரந்தநம்பண்ணுகிற அன்றிலை தன்னைப்போலே ஸமவ்யஸந த்தாலே கூப்பிடுகிறதாகக்கொண்டு ஶோகிக்கிறாளென்று கருத்து. * * * * ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

காமுற்றதையறவோ டென்கிறத்துக்கு ஶப்தார்த்தமுந் தா

ஶ—யாமங்கள்-ராத்ரிஸம்பந்தித்வம். யாமங்களிலேயென்றபடி. சே ராது - சேராதே, ஶயநித்துக்கொள்ளாதேயென்றபடி. இரங்குதி- க்ரந்தநம்பண்ணுகின்றாய், ஆல் - வாக்யம். ஆட்பட்ட எம்மே போல் - தாஸப்ரதானையானவென்னைப்போலே, ஆர்த்தநிர்வஹண வசநம். நீயும் - நானுமிலிப்போஸ்வஸ்த்ரஹேதுஸஹஜம் ஹித்வா வலம்” என்றுறியிருப்பது. தாஸ்யம்பொறுக்கமாட்டாதநீயும் இங்ஙனே யாகவேணுமோவென்று கருத்து. அரவணையான்தாள்பட்ட- ஹா ஜஶயநனுடைய திருவடிகளிலேஸம்பந்தித்த, தண்டுழாய்த்தா மம் - ஶ்ரீதுளஸீதளஸம்பந்தத்தை, காமுற்றாயே - ஆசை ப்பட்டாயோ. * * * * ॥உ॥

மூ—காமுற்றகையறவோடெல்லேயிராப்பக*னீமுற்றக்கண்டுயி
லாய்நெஞ்சுருகியேங்குதிபார்* தீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்
டினான்றாணயந்த*யா முற்றதுற்றாயோவாழிகனைகடலே ॥ரு॥

ஆ—(காமுற்ற) எம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே நீயிரவுபகலெல்லாங்கண்டுயிலாகாதே நெஞ்சுருகி யேங்காநின்றாய், தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினவன்திருவடிகளை யாசைப்பட்ட நான்பட்டதுபட்டாயாகாதே, ஐயோகடலேயென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—த்வய—மருளிச்செய்கிறார்(எம்பெருமானையி த்வாரியால்)நீயிராப்பகல்முற்ற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயி த்வாரியால்) கண்டுயிலாயென்கிறது ஹிஹவாக்யமாயிருந்தாலு மிவர் தாத்வய—மயாலே கண்டுயிலாதே நெஞ்சுருகி என்று வககவாக்யமாக வூமியாமிக்கிறார். தாள்நயந்த வென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருவடியி த்வாரியால்) யாமுற்றதுற்றாயோ வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நானி த்வாரியால்) யாமென்றது கூதநிவஹாவவநமென்றுகருத்து. இவ்

ஸ— எல்லே - கனைகடலே - வாராய் வொஷிக்கிற ஸஃஜமே? எல்லேயென்று ஸவீவத்தி ஸம்வொயநா, சவங்குக்கடலே துணை யாகையாலே தோழியை ஸம்வொயிக்குமாப்போலே அத்தைஸம்வொயிக்கிறாள். காமுற்ற - காமிக்கப்பட்டது, ஆசைப்பட்டவஸூவென்றபடி. அதினுடைய, கையறவோடு - இழவோடே, சுஜாஹத்தோடேஎன்றபடி. இராப்பகல்முற்ற - ஸாதநிவமெல்லாம், நீகண்டுயிலாய் - கண்ணுறங்குகிறாயில்லை, கண். துயிலென்கிறவிடத்தில் ணகாராதலமான தகாரத்துக்குடகாராதெஶம். நெஞ்சுருகி – ஹூதயம்கரைந்து ஏங்குதி - கூகவ யநிபண்ணுகின்றாய்' ஆல் வெஷ. தீ - சுறியை'தென்னிலங்கைமுற்ற - தக்ஷிணதெஶஸூயெம்கூவாானி யெல்லாத்தையும்' ஊட்டினான் - ஹக்ஷிக்கப்பண்ணிவைத்தவனுடைய' ஷிகஜவகம. ஸாஹியாலேஊரகைகளை உஷூமாக்கினபெருமாளுடைய வென்றபடி. தாள் - திருவடிகளை, நயந்தயாம் - ஆசைப்பட்டநாம், நயக்கை- ஆசைப்படுகை. உற்றது - அடைந்ததை, நானடைந்த ஶோகத்தையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ, வாழி - வாழ்ந்திடுக, உன்னுடையஶோகம்நீங்கி நீவாழ்ந்திடுகவென்றபடி.॥ரு॥

௪—கடலும்மலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்* சுடர்கொளிராப்
பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடா* யடல்கொள்படையாழியம்மா

ஆ—(கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாவி யிராப்பகலுறங்குகிறிலை நீயுமெம்பெருமானுடைய திருவாழியுங்கையுங் காணவாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே,

இ—விடத்தில்வாழியென்கிறஶப்தம்காருண்யவ்யஞ்ஜகமென்றுஸூசிப்பிக்கைக்காக ஐயோவென்கிறஶப்தம் உபலக்ஷணமாய்த்து. ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

எம்போலென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) துழாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ரேதமான அபிநயத்தைக்காட்டுகிறார் (எங்குற்றாயித்யாதியால்) எங்குற்றா யெம்பெருமானென்றது - எங்கேயிராநின்றா யெம்பெருமானேயென்றபடி. துழாயென்கிறதையுரைக்கிறா (துழாவியென்று) "ஸம்ஸ்யவாரோஹாவநஸ்யேஷ்யா நாகஸ்யாப்யவேஷ்டு" என்று க்ஷீராப்தியிலும் திருமலையிலும் பரமபதத்திலு மவனைத்தேடாநின்ற வென்னைப் போலே நீயுங்கடல் மலை விசும்புகளில்தேடுகிறாயோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. அடல்கொள்படையாழி யென்றது அம்மானுக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் விசேஷணத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநவாசநத்திலே த்ருஷ்யவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (நீயுமித்யாதியால்) உடல்நோயுற்றாயோ வென்கிறவிடத்தில் ஆகூதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பெருமையாலேயென்று) ஊழிதோறூழியென்கிறதை

ஶ—தண்வாடாய் - ஶீதளாந்தமே? எம்போல்- என்னைப்போல் கடலும் - ஸமுத்ரத்தையும், மலையும் - பர்வதத்தையும், விசும்பும் - ஆகாஶத்தையும், துழாய் - துழாவி, தடவிக்கொண்டென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடர் - தேஜஸ்ஸு, கொள்கை - உடைத்தாகை, சுடர்கொளிராப்பகல் - சந்த்ரஸூர்யப்ரபைதேஜஸ்ஸுக்களையுடையராத்ரியிலும் பகலிலும், துஞ்சாய் - உறங்குகிறாயல்லை, அடல்-பராக்ரம ஶௌர்யபாயாஜவிலக்ஷிதம், கொள்கை- க்ரஹிக்கை, படை - ஆயுதம், அடல்கொள்படையாழியம்மானை.

மூ—ணைக்காண்பானீ*யுடலநோயுற்றாயோவூழிதோறூழிபோ॥ச॥
ஊழிதோறூழி யுலகுக்குநீர்கொண்டு* தோழியரும்யாமும்
போனீராய்நெகிழ்கின்ற* வாழியவானமேநீயு

ஆ— ஸாமுகத்வமெல்லாமுடல் நோயுற்றாயாகாதேதண்வாடா யென்கிறாள். * * * * * ।ச॥

(ஊழிதோறூழி) லோகமெல்லாம் நிறையும்படி இக்கால மெல்லாம் நின்று நீராயுருகுகிற வாழியவானமே? நீயுமெங்களை

இ—யுரைக்கிறார் (காமஸத்ருசியால்) ஸௌஹார்த்தம். ।ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

உலகுக்கு நீர்கொண்டென்கிறதற்கு நிஷ்ப்ரயோஜநமரு ளிச்செய்கிறார் (லோகமித்ராதியால்) ஊழிதோறூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இக்காலமித்ராதியால்) நீராய்நெகிழ்கின்ற வென்கி றதையுரைக்கிறார் (நீராயித்ராதியால்) தோழியரும் யாமும்போ லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எங்களைப்போலேயென்று) மதுசூத

ஸ—ஸார கடாக்ஷத்திலே ஸ்ரீஹ்ருதயருக்காக ஸங்கல்பிக்கப்பட்டஸுலப ஸ்வபாவமான திருவாழியை யுடையஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, காண்பான்- ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்காக, ஊழிதோறூழி - ப்ரதிகல்பமும், ஊ ழிதோறு மூழிதோறுமென்றபடி மாகவுமாம். உடலநோய் - ஸ ரீர வ்யாதியை, ஸரீரமுள்ளதனையும நுவர்த்திக்கும்படியான வ்யாதியையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ. ।ச॥

உலகுக்கு - லோகார்த்தமாக, நீர்கொண்டு - நீரைமுகந்து கொண்டு, ஊழிதோறூழி- ஊழிதொறுமூழிதோறும், நீராய்நெ கிழ்கின்ற - ஸர்வாத்மநா ஜலமாய்த்ரவிக்கிற, வாழியவான மே - லோகத்தை வாழ்விக்கிற மேகமே? வானமென்று மே கத்துக்கும்பெயர். ।ஆ ஆழிய வானமேயென்று ஸம்போதநம் ஔதார்யத்தாலே ஸதாயமான மேகமே? யென்றபடி. ஸம்வா ஆழ்கை-ரக்ஷிக்கை. லோகத்தை ரக்ஷிக்கிற மேகமேயென்றவுமாம். "நீராயுருகுகிற வாழியவானமே"யென்று ஸம்போதநமாக பிள்ளான் யோஜித்தபடியாலே யிப்படி ஸ்வபாவம் கொள்ளவேண்டிற்று, நஞ்சீயர் நள்ளிட்டார் வாழியவென்று ஸத்யவசனமாக்கிவானமே நீவாழ்ந்திருக்கவென்று யோஜித்தார்கள். நீயும் - லோகோபகாரக

மூ—மதுசூதன் *பாழிமையிற்பட்டவன்கட்பாசத்தா னைவாயே ॥
நைவாயவெம்மேபோலுமதியேநீயிந்நாள்* மைவானிரு

ஆ—ப்போலேஎம்பெருமானுடையகுணசேஷ்டிதங்களிலேயகப் பட்டு, அவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலேஇப்படி நைந்தாயாகாதே யென்கிறாள். * * * ॥௫॥

(நைவாய) நாண்மதியேநீ யிந்நாள் வலியதான விருளையகற் றுகிறிலை, மழுங்கித்தேயாநின்றாய், நைவுதானுமிருந்த வென்னை

இ—ன்பாழிமையிற்பட்டேனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடை யவிசேஷியால்) அவன்கட் பாசத்தாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவனிசேஷியால்) நைவாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இப்படி ஐசேஷியால்) * * * ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

மைவானிருளகற்று யென்கிறதையுரைக்கிறார் (வலிதானவி சேஷியால்) மாழாந்துதேம்புதி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மழு ங்கியிசேஷியால்) நைவாயவெம்மேபோ லென்கிறதையுரைக்கி றார் (நைவுதானுமிசேஷியால்) பெருமானார் வாசகங்கேட்டேன்

ப—மானநீயும், தோழியருமியாமும்போல் – ஸ்தவிகளும்நானும் போலே, மதுசூதன் – மதுஸூதனனுடைய, பாழிமையில்– வைபவத்தில், மாஹாத்மியத்திலென்றபடி. பட்டு – அகப்பட்டு, அ வன்கண் – அவன்பக்கலுண்டான, பாசத்தால் – ஆசையால், நை வாயே – ஸிதிலமாகாநின்றாயே, கண்பாசத்தாலென்கிற விடத்தில் ஸந்தியிலே ணகாரத்துக்கு டகாரம். இப்படி க – ச – ட – த – பெ ஹ்யவஸ்தமான ணகாரத்துக்கு டகாரமெங்கும் கண்டுகொள் வது. * * * * * ॥௫॥

நாண்மதியே – வர்த்தமான வர்ணனையிருந்த சந்த்ரனே? ஸ்வாபாவிகமான நக்ஷத்ரசந்த்ரனேயென்னவுமாம். நா ளென்று வர்ணனையும் புதுமையும். மதி – சந்த்ரன். நாண் மதியென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே ளகாரத்திற்கு ணகாரம். நீ இ ந்நாள் – இப்போது, மை – அஞ்ஜநநீலமாய் வான் – விஸ்தீ ர்ணமான், இருள் – தமஸ்ஸை, அகற்றாய் – நிரஸிக்க மாட்டுகிறி

மூ—ளகற்றுய்மா ழாந்துதேம்புதியா* ஊவாயரவணைமேலாழிப்
பெருமானூர்*மெய்வாசகங்கேட்டுன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றுயே*

ஆ—ப்போலேநீயும் "பேதைநின்னைப்பிரியேனென்றும் "வண தஅு கம்ச"என்றும் "ஏாஸாவஃ" என்றும்எம்பெருமானருளிச்செய்தவார்த்தையைக்கேட்டு திருவநந்தாழ்வான் துடக்கமாகவுள்ள ஸிவ்ய வஶாஷர்களோடைபழகி வக்கிக்கிறவிவன் மெய்யல்லதுசொல்லானென்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விஶ்வஸித்து அகப்பட்டாயாகாதேயென்கிருள். * * * ‖கூ‖

இ—கிறதை விவரித்துரைக்கிருர் (பேதையிதூழியால்)ஐவாயரவணைமேலாழி யென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராய மருளிச்செய்கிருர் (திருவிதூழியால்) தொடக்கமாக வென்கிறஶப்தம் திருவாழியாழ்வானை ஸங்ரஹிக்கிறது. மெய்வாசகமென்கிறவிடத்தில் மெய்யென்கிற வசத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிருர் (மெய்யல்லதிதூழியால்) உன்னுடைய வாஞ்சியாலே மெய்வாசகமாய்த்தத்தனையொழிய ஸ்வாவமொ மெய்யல்லவென்று கருத்து. கேட்டென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிருர் (விஶ்வஸித்தென்று) உன்மெய்நீர்மை தோற்றுயேயென்கிறதை ஸங்ரஹிக்கிருர் (அகப்பட்டாயாகாதேயென்று) ‖கூ‖

ஶ—லே' மாழாந்து - மழுங்கி'கூணிதகாநியாயென்றபடி. தேம்புதி - க்ஷீணியாநின்றுய், ஊவாய - ஊவு- ஶேஷியிலும், 'கூஶ ணவ்ய உதிஶயவாஶீஶிணீ விரஹவ்யெவவநஜெதிஜா நகீ" என்கிறபடியே விரஹஜநிதஶேஷியிலும் வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற, எம்மேபோல் - என்னைப்போலே, ஐவாய்-வனுசுவனை; அரவு - ஸவஙிமாகிற, அணைமேல்-ஶயநத்தின் மேலிருக்கிற, ஆழிப்பெருமானூர் - திருவாழியையுடையவரான பெரியபெருமாளுடைய, மெய்வாசகம் - உன்னுடைய ஹஉத்தாலேமெய்யாய்த்தோற்றினவார்த்தையை, கேட்டு, உன்மெய்நீர்மை - உன்னுடைய ஶரீரஸ்வாவத்தை, ஔஜ்வல்யத்தையென்றபடி. தோற்றுயே - இழந்தாயே, ஏகாரம்ஶோகஸூசகம். ‖கூ‖

மூ—தோற்றோமடநெஞ்சமெம்பெருமாநாரணற்கெம்* மாற்றா
மைசொல்லியழுவோமைநீநடுவே* வேற்றோர்வகையிற்கொடி

ஆ—(தோற்றோம்) எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதஸௌலப்யாதி குணங்களாலே யவனுக்குத்தோற்றடிமையானோம், ஆதலால் அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலோமென்று சொல்லிக்கொண்டழுகிறவெங்களை நீநடுவே ஶத்ருக்களிலுங்கொடியையாய்நின்று எத்தனைகாலம் வாயிக்கக்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நாரணற்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதெத்யாதியால்) தோற்றோமடநெஞ்ச மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) இவ்வாக்ய ஶேஷார்த்தமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) எம்மாற்றாமை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) சொல்லியழுவோமை யென்கிறதை விவரித்துரைக்கிறார் (ஒன்றுமித்யாதியால்) எங்களையென்கிற ஸம்போதநத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன நாரையன்றில் முதலான வஸ்துக்கள் விவக்ஷிதங்கள். நடுவேயென்றது - நிஷ்காரணமாகவென்றபடி. வக்ஷ்யமாணயோஜனையில் மத்யேயென்றபடி. வேற்றோர்வகையிற் கொடிதாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஶத்ருக்களிலுமித்யாதியால்) எனையூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எத்தனைகாலமென்று) மாற்றுண்மை நிற்றியோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாயிக்கக்கடவையென்று) ஸம்பந்த:

ஶ— கனையிருளே - வநமான தமஸ்ஸே? எம்பெருமானாரணற்கு - ஸ்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு, மடநெஞ்சம் - ஹேயவிஷயத்தில் வைமுக்யமான ஶோபநஸ்வபாவமடப்பம் - ஹ்ருதயம் வைலக்ஷண்யமும், தோற்றோம் - இழந்தோம், எம்மாற்றாமை - எங்களுடையபொறுக்கமாட்டாமையை, சொல்லி - ப்ரலாபித்து, அழுவோமை - அழுகிறவெங்களை, நீ - ஸர்வஸம்ஹாரத்தாலே கருகிக்கப்படமாட்டாதே கிடக்கிறநீ, நடுவே - எங்களுடைய ஸ்வாநுஸந்தாநத்தின் நடுவே, வேற்றோர் - ஶத்ருக்கள், வகை - ப்ரகாரம், அதாவது ஹிம்ஸிக்கை. வேற்றோர்வகையில் - ஶத்ருக்களுடைய ப்ரகார

மூ—தாயெனேயூழி*மாற்றாண்மைநிற்றியோவாழிகனையிருளே*||

ஆ—கடவை சனேயிருளேயென்கிறாள். * * ||எ||
(இருளின்) இருளின் நிலைவண்ணமாநீர்க்கழியே, போயறி

இ—வங்களை வாஸரஞ்சொல்லிக்கொண்டாஶ்வஸிக்கப்பார்க்கிறவெங்களை வாஸரம் ஶ³வெங்களைக்காணவொண்ணாதபடி மூடிக்கொண்டெத்தனைகாலம் வாயிப்பாய். ஶத்ருக்களும் உதா³வாதம்ருக்கு க்ரூ³வெபண்ணுவார்கள் ஶாத்ருவத்திற்குக் காரணமன்றியேயிருக்க நீ ஶத்ருக்களிற்காட்டிலுங் க்ரூரமாயிராநின்றாயென்று சுவயகாரத்தை வெறுக்கிறாளென்றபடி. யதா-சுநகாரத்திற்குக் கருகியிருக்கை ஸ்வபாவமிறேஎன்றுபாராதே எம்பெருமானைப்பிரிந்து சுத்ராதுக்ககு:க²வத்தாலே யொளியற்றுக்கருகி வாய்திறந்துகதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு பண்டே நோவுபடுகிறவெங்களை யுன்னுடைய து:க²வத்தைக்காட்டி ஶத்ருக்கள்நலியும்நலிவு ஸாவமென்னும்படி எத்தனைகாலம் வாயிக்கக்கடவை; ஐயோ! உனக்குது:க²வம் நீங்குகவென்று தஶெஸக்ருபித்து ஶோகிக்கிறாளென்றபடி. ஶபுஸாரஸ்யத்தைக்கொண்டு பாட்டுக்கு எம்பெருமானருளிச்செய்தது வாக்ய யொஜநெ. ஶபுஸாரஸ்யத்திற்கு ஸ்வவிரோயமின்றியே வ்யாகரணாநுஸாரத்தாலே பாட்டுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது த்விதீயயொஜநெ. இவ்விரண்டும் ஶாஸ்த்ரங்களென்கிறகருத்தாலே இவ்விரண்டுயொஜநெகளுந் தோற்றும்படி ஸாயாரணமாகப்பிள்ளானுரைத்தருளினார். ||எ||

எட்டாம்பாட்டு.

மருளுற்றேனென்கிறதையுரைக்கிறார் (அறிவழிந்தென்று) து

ப—ரத்திற்காட்டிலும்,கொடி-தாய்-க்ரூரமாய்,எனையூழி- எத்தனைகாலம், மாற்றாள் - வ்யதிரேகன், தஸ்வபாவ: - மாற்றாண்மை ஶாத்ருவமென்றபடி. இது ஸ்வவுஸத்தீக்ஷைஸ, மாற்றாண்மையிலேயென்றபடி, நிற்றியோ - நிற்பாயோ, வாழி - ஸுஸ்தஸ்த என்கை. * * * * * ||எ||

மூ — இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்*மருளுற்றிரா
ப்பகற்றுஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்* உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெ
ருமானு* ரருளின்பெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே ॥அ॥

ஆ — வழிந்திராப்பகல்முடியிலும்நீயுறங்குகிறிலே; நீயுமென்னைப்போ
லே யுருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானுேரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்
கையிலுள்ள ஸாபிநிவேஶத்தாலே யாழாநது நொந்தாயாகா
தேயென்கிறாள். * * * * * ॥அ॥

இ — துஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார்(துஞ்சிலுமென்று)துஞ்சுகை-
நிவ்ருத்தியும் ஶரணமும், உத்தாரயகத்திலவிவ்ருதமான ஸமயத்
த்தையருளிச்செய்கிறார் (நீயுமென்னைப்போலேயென்று) அருளி
ன்பெருநசையா லென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்ருஷ்ணை
யால்) க்ருபாவாவிபான வருள்ஶப்தம் உத்தாயகமான ஸம்ஶ்லே
ஷத்தை காயேகாரணேவவாரத்தாலே லக்ஷிக்கிறதென்று
கருத்து. மேல்ஸ்வாபம். கழியானது தன்ஸ்வபாவத்தாலே ஶப்த
கம்பண்ணுகிற்குமே, அத்தை ஹமவதிஶ்லேஷத்தில் விரஹத்தா
லே மடலூருவாரைப்போலே நிவ்ருத்தியற்று வ்யஸநப்படுகிறதா
கநினைக்கிறாளென்றுகருத்து. * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அளியத்தாயென்கிறதற்கு ஸவிவரணமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — இருளின் - அந்தகாரத்தினுடைய. திணி - ஸாராம்ஶம்போ
லேயிருக்கிற, வண்ணம் - வர்ணத்தையுடைத்தான, மாநீர் - ஜ
லாஶயத்தையுடைய, கழியேயென்று ஸம்போதநம். போய்-மி
கவும், மருளுற்று - மோஹத்தையடைந்து, மருள் - மோஹம்,
இராப்பகல் - ராத்ர்யஹஸ்ஸுக்களானவை, துஞ்சிலும் - முடிந்
தாலும், நீதுஞ்சாயால் - ஸ்வாபம், உருளுஞ்சகடம் - அஸுராவே
ஶத்தாலே யுருண்டுவருகிற ஶகடத்தை, உதைத்தபெருமானர் -
ஸ்ரீபாதத்தாலே தாடநம்பண்ணின ஸ்வாமியினுடைய, அருளின்
பெருநசையால் - க்ருபாகார்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபிலா
ஷத்தாலே; ஆழாந்து - தறைப்பட்டு, நொந்தாயே - வ்யதையை
ப்பட்டாயே, அஹங்காரம்ஶோகஸூசகம். ॥அ॥

மூ —நொந்தாராக்காதனோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த*நந்தாவிள க்கமேநீயுமளியத்தாய்* செந்தாமலாரத்தடங்கட்செங்கனி வாயெம்பெருமா* ணந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாயே॥

ஆ—(நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே இப்பாடுபடுகைக்கீடின்றியிரு ந்த நீயுமென்னைப்போலே காயதகவமெல்லா மநோஹவித்தாலு ம் ஆராதகாதல்நோயானது உன்னுடையமெல்லாவியை யுள்ளு லர்த்த செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமா னந் தாமத்தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிற ஜ்ஹாஹ்நியாலே வேவா நின்றாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥கூ॥

இ—(இப்படியி த்ருஷியால்) அளியத்தாயென்கிறது அருமந்தவெ ன்கிற ஶப்தம்போலே நன்மையைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து. நீயுமென்கிறவிடத்திலே சுவிஶப்தாயடத்தாலே ஸஂவிதமான சுயடத்தை அருளிச்செய்கிறார்(என்னைப்போலேயென்று) நொந் தாராவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (காமைத்ருஷியால்) வேவாயென் கையாலே ஆசைக்கு சுஹ்நிகைவநிரூபணை ஜஹிவேருதமென்கிற கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆசையாகிறவித்ருஷியால்) ஸ

ஶ—நந்தாவிளக்கமே - நந்துகை- நசிக்கை, அதில்லாதநீவமே? ஸஙாநவிஹேஉமின்றிக்கே ஜ்வலிக்கிறநீவமே யென்றபடி, அளிய த்தாய்நீயும் - அருமந்தநீயும், நொந்தாரா - வ்யஸநப்பட்டுமுடி யாத. ஸவடிஉாவ்யஸநஜநகமான என்றபடி, காதல்நோய்-வெரு உவ்யாயிபானது, மெல்லாவி - தொட்டார்மேலே பழியாம்படி ஆரு ஷ்வானவாத்மாவ, மெல் - ஆருஷ, ஸரவஷ்ணாநஸவத்தாலே ஊநந்து ஆருஷவான வாத்மாவையென்றபடி. உள்ளுலர்த்த -குருத் துவற்றாக உள்ளுங்கூட ஶோஷிப்பிக்க, செந்தாமரை - சுரணை தாஉரஸம்போலேயிருக்கிற, தடம் - விஸ்தீர்ணமான,கண் - கண் ணையுடையனை, செங்கனிவாய் — கனி, ஃபலம், செங்கனி — சிவந் தஃபலம், பிம்பஃபலம்போலேயிருக்கிற, வாய் - அதரத்தையு டையனை, எம்பெருமான் — சுவஸ்வாமியினுடைய, அம் -ஸௌ ந்தரமான, தாமத்தண்டுழாய் - ஊரரூபமான தஜஸீவிஷ யத்தில், ஆசையால், வேவாயே - உன்னுடையஉடம்பே சுஹ்நிபா கவஶிதவியாகின்றாயே. * * * ॥கூ॥

மூ—வேவாராவேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த* வோவா
திராப்பகலுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்* மாவாய்பிளந்தும
ருதிடைபோய்மண்ணளந்த* மூவாமுதல்வாவினியெம்மைச்

ஆ—(வேவாரா) ஊஷாஹூமான வென்னுடைய மெல்லாவிமுடிந்
தாலும் தவிராதேநின்று வேட்கைநோயானது உஷிக்கும்படி
யுன்னுடைய ஶாணவெஷிதங்களாலே யென்னையோவாதேயி
ராப்பகலுன்பக்கலிலே விழுந்துகிடக்கும்படி பண்ணினாய்

இ—ஶூஷ்ரதீரத்தில்நின்றுந்தன் திருமாளிகையிலேபுக்கு அங்கே
யெரியாநிற்கிற விளக்கைநோக்கி அதுக்கு ஊஜீவஸுவமாயிரு
க்கை ஸுஹாவமென்றறியாதே ஸஶவஶிரஹத்தாலே வஶிதவிக்
கிறதாக நினைத்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

மெல்லாவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஊஷாஹூதாஷியால்)
வேவாராவேட்கை நோயென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிந்தாலு
மிதூாஷியால்) உள்ளுலர்த்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (உஷிக்கு
ம்படியென்று) மாவாயிதூாஷி முதல்வாயென்னுமளவை ஸஂஶ
ஷிக்கிறார் (உன்னுடையவிதூாஷியால்) மூவாமுதல்வாஎன்றது—
ஶாணவாரம், மாவாயிதூாஷி வெஷிதவாரமென்று கருத்து. எ
ன்னையென்றது ஊய்யாஹூதம். உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய் எ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்பக்கவிதூாஷியால்) இனிஎம்மைச்சோ

ஶ— வேவாரா - வேவித்து ஹுஷமாகாத, உஷித்துஉவாரதமா
காத, ஸவகாஶமும் உஷியாநின்றவென்றபடி, வேட்கைநோ
ய் - வைரஷேவுாயியானது, மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - ஸூஷஶவான
வாத்ஹாவை உள்ளேபிடித்து புறம்பளவும் ஶொஷிப்பிக்க, ஓவாது—
விஶேஷமின்றியே, இராப்பகல் - நக்ஷஂதிவஂ, உன்பாலே - கூவிஷ
யே, வீழ்த்து - விழப்பண்ணி, என்னையிதிஶெஷஃ, ஒழிந்
தாய் - உவாரதனாய், என்னையுன்பக்கலிலே விழப்பண்ணி கூ
தகூதுாயிராநின்றாயென்றபடி, மாவாய்பிளந்து - கெஶூாவ
தாரஶத்தின் வஷநத்தை விஷாரணம்பண்ணி, மருதிடைபோய் -
யஜோஜகாநஷேஸு)த்திலேசென்று, மண்ணளந்த - ஶூமியை ஸ்ரீ
வாஷத்தாலேயளந்த, மூவா - மூப்பில்லாத, மூப்பு - வாயகூம்,

மூ—சோரரேலே* * * * ||மி||

சோராதவெப்பொருட்கும் ஆதியாஞ்சோதிக்கே* யாராதகா

ஆ—இனியடியேனைச்சோரவிடாதொழியவேணுமென்கிறாள். |மி|

(சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த ஸ்லேஷத்தாலே முடியப்புகுகிறதம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவந்து தோற்றியருளின வெம்பெருமானைக்கண்டு தாமுஜ்ஜீவித்து வொஜீவநத்தாலே

இ—ரேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியிதஞாதியால்)விடாதொழியவேணுமென்றது - மேல்யாவசாயம் விடாதேயிருக்கவேணுமென்றபடி. கீழெல்லாம் ஹஸ்திரவஷத்தாலே வக்ஷ்யமாணகளைக் குறித்து வஹவியாநின்றவிப்பிராட்டி இப்பொழுது வாஸ்ஷி தனவனை நோக்கிப்பேசுமாப்போலே பேசக்கூடுமோவென்னில் இவளுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு ஸர்வேஸ்வரன்கூழ்மையாலே அவ்வவஸாநம் தீரும்படிவந்து தோன்றுகையாலே அவனைநோக்கிப்பேசுகிறாளென்று கருத்து. இப்படியவன்வந்து தோன்றினானென்னுமிடம் முதல்வா என்கிற ஸம்போதநவஸாநத்தாலும் இனியெம்மை சோரேலே என்கையாலும் ஸூசிக்கிறதென்று கருத்து. இப்படிஸூசிகமான விவ்வஸ்துக்கிவருக்கு ஷிராய முண்டென்னுமிடம் மேல்பாட்டிலே வ்யாவநத்திலே வொகியாலேவைஷமாகிறது. * * * * * |மி|

✳ நிகமனர். ✳

ஷயவாஷத்திலே ஸூசிக்கிற வஸ்துகளை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதஞாதி வநஷ்வித்தென்னுமளவாலே) இப்படியெ

ற—முதல்வா - காரணபூதனே மூப்பில்லாத காரணமேயென்றபடி, அதாவது ஜகத்துக்குத்தான் வஹாவியொவகாரங்களைப் பண்ணியும் ஒன்றும்பண்ணுதவனைப்போலே ஜகதாவகாரத்திலே நிர்த்தநவ்யவஸ்தனுயிருக்கை, இனியெம்மை - இதம்வொரம்ஸோ, சோரேலே - விடாதே. * * * * |மி|

சோராதவெப்பொருட்கும் - ஒருவஸ்துவும் விடாதே ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், ஆதியாஞ்சோதிக்கே - காரணபூதனான வரஞ்ஜோதிஸ்ஸுக்கு அவன் விஷயத்திலேயென்றபடி. ஆரா

மூ—தத்துருகூர்ச்சடகோப* ஞோர்பிரஞ்சொன்னவவற்றுளி
வைபத்துஞ்*சோரார்விடார்கண்டீர்வைகுந்தந்திண்ணனவே॥
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யெம்பெருமான் ஸர்வேஶ்வரத்வமவிகலமானபடியைக்கண்டு ப்ரீதராய் அடியேனிவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வமவிகலமாகப்பெற்றேனாகாதே யென்றுகந்துகொண் டெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்தை யநுஸந்தித்து இப்படிஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமான் பக்கலுள்ள நிரவதிகமான ஆசையாலேசொன்ன வித்திருவாய்மொழியை விடாதாரொருநாளு மெம்பெருமானைப் பிரியார், இது நிஶ்சிதமென்கிறார். * * ॥கக॥

இ—ன்றது-கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி, இப்படிவந்து தோற்றியருளினவென்றநுபம். பிராட்டிக்கு வந்துதோற்றி யருளினபடியையன்றோ கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிற்றென்னில்; உபாயவைஷம்யத்திற்சொன்னது ஸ்வாவைஷம்யத்துக்கும் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. அடியேனென்றது ப்ரீதிஶயத்தாலேவந்த தாஸ்யாநுஸந்தானத்தை யநுஸந்தித்தபடியல்லது பெற்றேனென்கிறகிஞ்சித்க்ருதக்ருத்யமாக ப்ரமோதித்தபடியன்று. ஸர்வஜ்ஞாஸ்யாதிகரான வெல்லாரும் பெற்றேமென்றபடி. ப்ரயோஜனத்தையுரைக்கிறார் (இப்படி ஸர்வேஶ்வரனுபித்யாதியால்) ஆராதகாதலென்கிற விஶேஷணம் ஹேதுகர்ப்பமென்கிறார் (நிரவதீத்யாதியால்) இவைபத்துஞ்சோராரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியித்யாதியால்) விடார்கண்டீர் வைகுந்தமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதியால்) இங்கேவைகுந்தஶப்தம் ஸர்வஸ்வாமிகமென்றுகருத்து. யதா - ஸர்வேஶ்வரவாசகமானாலும் எம்பெருமானைப்பிரியாரென்று ஶ்ருதார்த்தம் சொன்னபடி. திண்ணனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுநிஶ்சிதமென்று) ॥கக॥

ப—தகாதலித்யாதிஸுஸம்.ஓராயிரம்-விலக்ஷணமாய் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகமாகச்சொன்ன, அவற்றுள்-அந்தபாட்டுக்குள்ளே, இவைபத்துஞ்சோரார்-இந்தபத்துபாட்டுகளையும் விடாதேயநுஸந்திப்பார் வைகுந்தம்-வைகுண்டத்தை, விடார்கண்டீர்-விட்டுவாரார்கண்டீர்-திண்ணனவே உறுதியே, இவ்வர்த்தம்ஸுநிஶ்சிதமென்றபடி. ॥கக॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(வாயுந்திரை.)

நித்ராவிச்சேதகத்வா தார்த்தி ஜநநதயா ஜாட்ய ஸங்க்ஷோ

பகத்வா த்ஸர்வோந்மாதகத்வா த்வ்யபவி தரணாத்கா

ம்யசேஷ்டாதிகத்வாத் । த்ருத்யாக்ஷேபாத்விஸம்ஜ்ஞீ

கரணத உபஸம்ஶோஷணாபஜ்ஞாநாத் த்ருஷ்டா

ஹ்யாதஸ்யுர்ணீதேஷு க்ஷணவிரஹஸஹாபோதஸஹ்யம்

ஜகாத । * * * ॥உ௧॥

(நித்ராவிச்சேதகத்வாத்) மடநாராயாயுமமருலகுந்துஞ்சிலு நீதுஞ்சாயால், எம்மேபோல் நீயுந்திருமாலால்நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே - தன்னைப்பிரிந்திருக்கிற பேர்களுக்கு நித்ராநிவாரகனாகையாலும், (ஆர்த்திஜநநத:) கூர்வாயவன்றிலே சேட்பட்ட யாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் - ஒருக்காலும்தரியாதபடி பீடையத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (ஜாட்யஸங்க்ஷோபகத்வாத்) நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால் - ஸர்வகரணங்களும் க்ஷோபத்தையுண்டாக்குகையாலும், (ஸர்வோந்மாதகத்வாத்) கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாயெம்போல் சுடர்கொள்ராப்பகல்துஞ்சாயால் - திவாராத்ரவிபாகமற எல்லாத்திலும்தன்னை ஸமௌஷிக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலும், (வ்யபவிதரணாத்) தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற - முடியுமவைவர்ண்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (காம்யசேஷ்டாதிகத்வாத்) நாண்மதியேநீயின்நாள் மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் - காம்யசேஷ்டாதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (த்ருத்யாக்ஷேபாத்) தோற்றேம்மடநெஞ்சமெம்பெருமானாரணர்க்கு - த்ருடமெல்லாங்கொண்டுபோதுபோக்கவொண்ணாதபடி ஆக்ஷேபிக்கையாலும், (விஸம்ஜ்ஞீகரணத:) மாநீர்க்கழியே போய்மருளுற்றிராப்பகல்துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால் - ஒன்றுந்தெரியாதபடி மதிமயக்கத்தையுண்டாக்குகையாலும், (உபஸம்ஶோஷணாபஜ்ஞாநாத்) காதல்நோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த - ஸ்ரீஸ்வாமியிநக்கிற ஸுத்ராவைசுருக்குவற்றுக

ஈடு!—வுலர்த்துகையாலும், படர்ந்துபிழைக்கவொண்ணாதபடி விரோதிநிரஸநாதிவஶீகரண வ்யாபாரங்களையுடையவனாகையாலும், நிரதிஶயஸௌஹார்த்தனான எம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷம் ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹ்யமன்று “வாயுந்திரையுகளும்” என்கிற ஸந்தர்பத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௨௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(திண்ணன்வீடு) இப்படி ப்ரஸ்துதமான ஸம்ஸாரத்தை தம்முடைய ஸ்ரீ த்ருக்ரோஶத்தாலே ஸம்ஹதாக்ஷமாக வ்யவ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானை அநுபவிக்கப்பெறாமையாலே வ்யதிதவி யாகின்ற இவருக்கு அவன் ஸௌஹார்த்தைப்பற்றிக்கொண்டுவந்து தோற்றினவாறே அவனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தையே பேசிக்கொண்டநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதைவிட்டு ஸம்ஸாரத்தை உபஹஸிக்கிறது அஸங்கதமன்றோவென்ன அபேக்ஷிப்பிக்கிறார் (இப்படியிஞ்ஞாபியால்) இப்படியென்றது. எப்பொருட்குமாதியாமென்கிறவிடத்தி லுக்தாயென்றபடி. ஸம்ஸாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே உபஹஸிக்கிறாரென்றதாய்த்து. ஆனாலும்இதை உபஹஸிக்கவேணுமோ? உயர்வறவுயரிலே பரத்வம் சொல்லியிருக்கையாலே இதுவநாவஸ்யகமாகாதோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிஞ்ஞாபியால்) தம்முடையஸ்ரீ த்ருக்ரோஶத்தாலே இந்த ஸம்ஸாரத்தை நாட்டாரும்இசைந்து அநுபவிக்கவேணுமென்று அதற்காக உபஹஸிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ்ரீ த்ருக்ரோஶத்தாலேயென்றது - உயர்வறவுயரில்காட்டிலும் ஸ்ரீ ஸ்ராயிகத்தாலே யென்றபடி. அவ்விடத்தில்ஸ்ரீ பரத்வமாத்ராநுஸந்தாநமெநு, இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ ஸௌஹார்த்திக்பரத்வத்தை அநுஸந்தித்துவந்தது; ஆகையாலே தமோதாவ்யயிக தமொ யென்றுகருத்து, ‘நங்கண்ணன்

மூ — திண்ணன்வீடுமுதன்முழுதுமா*யெண்ணின்மீதியனெம்பெருமான்* மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநங்*

ஆ — வாழிக்கிறார். மோக்ஷாத்யசேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய், ஸாக்ஷாத்ஸர்வவிலக்ஷணகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷகனுமிருந்த வண்டுவரைப்பெருமா

இ — ண்ணல்லதில்லை"யென்றும் 'கோபாலகோளரியேறன்றியே" என்றும் ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யமிறேஇத்திருவாய்மொழியில்சொல்லப்படுகிறது. ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிற இப்பொருளைத்தையே ஸித்தோபாயமென்றுவாயர் அருளிச்செய்தார். இது ப்ராப்யஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோவென்னில்; இந்தஸித்தோபாயம் ஹேதுவாயுமாகையாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்துக்கும் ஸங்கதமென்று திருவுள்ளம். வானரஸ்ருஷ்டிகெக்குய்வாஹ்யாஞ்ஞமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹேதுகமாகவென்று) வாரணார்த்தஹேதுபூர்வமாகவென்றபடி. *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

வீடுமுதல்முழுதுமா யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (மோக்ஷாதியால்) முழுதுமாயென்கிற ஸமஸ்தவிசேஷம் ஸமஸ்தமென்னுமாப்போலே காரணகார்யபாவம மென்றுகருத்து. எண்ணின்மீதியனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாழித்ராதியால்) ஸ்வரூபதோவிலக்ஷணம் காயக்லேசமாரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரவ்யாபக மல்லாமையால் ஞானதோவிலக்ஷணம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்ட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) நங்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வண்டுவரையீத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஶ — வீடுமுதல் - மோக்ஷப்ரவ்ருத்தி, முழுதுமாய்- ஸகலமுமாய் மோக்ஷாதிஸகலப்ரதனென்றபடி. எண்ணின்மீதியன் - விஸ்மரீதன், எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமீ, மண்ணும் - ப்ருதிவியையும் விண்ணும் - ஆகாசத்தையும், எல்லாம் - மற்றுமுள்ள ஸகலத்தையும், உடன் - யுகபத், உண்ட - ப்ரளயகாலத்தி

மூ—கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே* ||க||

ஏபாவம்பரமேயேழுலகு* மீபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்*

ஆ—ளே இஜ்ஜகத்தில் ஈஶ்வரன்; மற்றீஶ்வரனில்லை; இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். * * ||க||

(ஏபாவம்) இஜ்ஜகத்துக்கு வேறு ரக்ஷகனில்லையோவென்னில்; "நஹி பாலந ஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரஸ்ய" என

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்திலீஶ்வரனித்யாதியால்) அல்லதித்யாதியையுரைக்கிறார் (மற்றித்யாதியால்) திண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு *

இல்லையோர்கண்ணென்று சொல்லியிருக்க அருளாலளிப்பாரென்று பின்னையும் ரக்ஷகாந்தரநிஷேதம் பண்ணுகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமாகாதோவென்ன ஸமாதானிப்பிக்கிறார் (இஜ்ஜகத்துக்கித்யாதியால்) வேறு ரக்ஷகனில்லையோ வென்றது ஶைவாதிபுராணங்களிலே ஶிவாதிகளுக்கும் ரக்ஷகத்வம்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. இஶ்லோகாபிப்ராயத்திலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் பௌநருக்த்யமில்லையென்று கருத்து. என்றுகொண்டென்றது "நஹீ" த்யாதிவசநார்த்தத்தை மநஸாநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. இதுக்கு உபபாதிக்கவேணுமோ வென்கிறாரென்கிற க்ரியாபதத்தோடே அந்வயம். ஸாத்விகங்களான விஷ்ணுபுராணாதி உபப்ரும்ஹணவிரோதாத் தாமஸங்களான ஶைவாதிபுராணங்கள் அநாதரணீயங்களென்றாழ்வாருக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்தி

ஶ—லேவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, நங்கண்ணன் - நம்முடைய க்ருஷ்ணன், கண் - த்ருஷ்டி, நிர்வாஹகனென்றபடி. அல்லது - தத்வ்யதிரிக்தமான ஓர்கண் - ஒருத்ருஷ்டி, இல்லை, திண்ணன் - த்ருடம், நிஶ்சிதமென்றபடி. * * * ||க||

மாபாவம்விட - மஹாபாபம் விட்டுப்போம்படி; அரற்கு - ஹரனுக்கு, பிச்சைபெய் - பிக்ஷையைவர்ஷித்தவனை, பிக்ஷையைக்கொடுத்தவனையென்றபடி, கோபாலகோளரியேறன்றியே-

மூ — மாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய்* கோபாலகோளரி
யேறன்றியே* ॥௨॥

ஆ — ன்றுகொண்டு ருத்ரனுடைய மஹாபாபத்தைப்போக்கியவனை ரக்ஷித்தருளினவராய்க் காருணிகனாயிருந்த கோபாலகோளரியே யன்றி இந்த ஸர்வலோகங்களினுடைய பாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிப்பாருளரோ; ரக்ஷிக்கவல்லார்தானுளரோ; இது உபபாதிக்கவேணுமோ என்கிறார் * * ॥௨॥

இ — ற்றுக் கவிஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடையவித்யாதியால்) ஏழுலகுமீபாவமென்கிறதற்கு வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸர்வேத்யாதியால்) அளிப்பாரார் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ரக்ஷிப்பாருளரோவென்று) இதில் கவிஸ்வாரஸ்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கவித்யாதியால்) ஏபாவம்பரமென்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதியால்) ஶிவாதிகளுக்கும்வந்த வ்யஸநத்தை எம்பெருமானே தீர்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே அவர்கள் ஜகத்ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்றுகருத்து. * * * ॥௨॥

ப — கோள் - பலம், அரி - ஸிம்ஹம், ஏறு - வ்ருஷபம், கோபாலர்க்குள்ளே பலவத்ஸிம்ஹவ்ருஷபமான க்ருஷ்ணனையொழியவென்றபடி. ஏழுலகும் - ஸர்வலோகத்தையும், ஈபாவஞ்செய்து - ஈயென்று நாஶவாசி. நஷ்டமான பாபத்தை யுடைத்தாம்படி பண்ணி, அருளால் - க்ருபையால், அளிப்பார் - ரக்ஷிப்பார், ஆர்?- அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையேயென்றபடி. ஆரென்றது ஶ்ருத்யாதிகளுமிசையும்படி ரக்ஷகத்வப்ரஸித்தியைச்சொல்லுகிறது. ஏயென்றது. ஓவென்றதாய் அய்யோவென்றுமாப்போலே நிர்வேதத்யோதகம். ஏபாவம் - பாபமே ப்ரதிகூலங்களுக்கு வைஷம்யமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதேயென்று ப்ரஸாரிகளை வெறுக்கிறபடி, பரமே - பாரமே. ஶரணாகதரக்ஷணம் பண்ணுமதொழிய இதுநமக்கு பாரமாய் ஸாத்யமாய் வந்துவிழுவதேயென்றபடி. * * * * ॥௨॥

மூ—ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை வேறின்றிவிண்டொழத்தன்
னுள்வைத்து* மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட*

அ—(ஏறனை) அயர்வறுமமரர்கள் தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குண
த்தைக்கண்டு தொழுகைக்காக ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்
டியாரோடொக்க, சுத்ருணவகர்ரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளு
க்கும் தன்னை யாஶ்ரயமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையாலும்
ஸர்வலோகங்களும் திருவடிகளினுள்ளே யடங்கும்படி யளந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— விண்டொழவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதி
யால்) ஸூரிபிஸ்ஸதா பஶ்யந்தி" என்னுமாப்போலே விண்ணுமும் க
ர்த்ருஸம்பந்திவக்ஷணமென்றுகருத்து. பூமகள்தன்னை யென்கிற
தைவிவரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர்யாதியால்) வேறின்றிஎன்கிறதற்கு
வ்யதிரேகமருளிச்செய்கிறார் (ஒக்கவென்று) ஏறனைப்
பூவனை என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (சுத்ருணமித்யாதியால்) தன்னு
ள்வைத்தென்கிறதை ஸமாஹாரமாகக்காட்டுகிறார் (தன்னையி
த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) இதுவும் ஸமாஹாரமென்று காட்டுகிறா
ர் (அளந்தருளுகையாலுமென்று) மாலென்கிறபதத்துக்கு அபி

ப—ஏறனை - ருத்ரனையும், ஏறு - வ்ருஷபம், அத்தையுடையவ
ன் - ஏறன். பூவனை - நாபீகமலத்திலே பிறந்த ப்ரஹ்மாவையு
ம்; பூமகள்தன்னை-பத்மத்திலவதரித்த பிராட்டியையும், பூமகடன்
னையென்றுவாம். ளகாரளகரவேவலோடகங்கோஷஸ:.வி
ண் - பரமபதவாஸிகள், தொழ - இவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தை
க்கண்டு தொழும்படி, வேறின்றி - பேதமின்றியே, தாரத
ம்யமாராதே யென்றபடி. தன்னுள்வைத்து - தன்னிடத்திலே
வைத்துகொண்டு, வக்ஷஸ்ஸிலே பிராட்டியையும், நாபியிலேப்ர
ஹ்மாவையும் தக்ஷிணபார்ஶ்வத்திலே ருத்ரனையும் வைத்துக்கொ
ண்டென்றபடி. மேறன்னை - மேல்தன்னை, உபரிதநலோகங்களை,
லகாரளகரவேவறகங்கோஷஸ:, மீதிட - விஞ்சும்படி,
நிமிர்ந்து - வளர்த்து, மண்கொண்ட - ஹ்ருதியைக்ரஹித்தவனை

மூ—மாறன்னின்மிச்குமோர்தேவுமுளதே* ॥௩॥
தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்*பூவினான்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்*பூவும்பூசனையுந்தகுமே ॥௪॥

ஆ—ருளுகையாலுமிவனைஸர்வேஶ்வரன்;மற்றில்லையென்கிறார்॥ (தேவும்) ப்ரஹ்மாதிகளான ஸகலசேதநாசேதநஸ்ருஷ்டிகனாய், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானல்லது ஸர்வேஶ்வரனுமழகியாருமுளரோ வென்கிறார். ௧ * * ॥௪॥

இ—வதாரமருளிச்செய்கிறார்(இவனை ஸர்வேஶ்வரனென்று)மிக்குமோர்தேவுமுளதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றில்லையென்று) * * * * ॥௫॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

பதவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளான) ஸ்ருஷ்டிவாதியான ஜகத்ஸ்ருஷ்டித்தை ஸௌசீல்யமாக்கி தேவனெம்பெருமானென்கிற ஸ்வரூபாந்தரத்தாலே ஸ்வாமித்வமென்றுகாட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) தாதீயவாக்யத்துக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வராதியால்) பூ தருவதுஸர்வேஶ்வரனுக்கு, பூசனை தருவது

ப— ஸோபவிபக்கல்நின்றும் ஸ்ருஷ்டித்தவனைவென்றபடி.மாறன்னில் - மால்தன்னில்; பதவிக்ஷேதிஸம்: ஸர்வேஶ்வரனைக்காட்டிலென்றபடி. மால் - ஸர்வேஶ்வரன், மிக்குமோர் தேவுமுளதே - வ்யதிரிக்தமாயுமொருதெய்வமுண்டோ.வேறேயுமொரு ரக்ஷகனுண்டோவென்றபடி. ஏகாரம் நிஸ்ஸம்பாவனையாய் ஸூசகமாம். * * * * * ॥௫॥

தேவும் - தேவஜாதியையும், எப்பொருளும் - ஸகலசேதநாசேதநங்களையும், படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக, பூவில் - நாபிகமலத்தில், நான்முகனை - சதுர்முகனை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, தேவன் - ஸௌந்தர்யத்தாலே ஜ்யோதிர்மயனான, எம்பெருமானுக்கல்லால் - ஸ்வாமிக்கல்லால். மற்றொருவர்க்கிதிஶேஷம், பூவும் - புஷ்பமும், பூசனையும் - பூஜநமும், தகுமே - உசிதமோ. ॥௪॥

மூ— தருஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே *மிகுந்தேவுமெப்பொரு ளும்படைக்கத்* தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்*

அ—(தருஞ்சீர்) தன்னுடையதிவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்குவி சமான கல்யாணகுணங்களையுடையனாய், ஸகலகத் காரண நிமித்த த்தையுடையனாய் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்துக்கு விசமான அழகிய திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ— ஸௌந்தர்யனாயிருப்பானுக்கு, ஆதலால்பூவும்பூசனையும்தகா தென்றவாறே ஸாம்ஸாரனுமல்லன் ஸௌந்தர்யனுமல்லனென் று ஸமிக்குமென்றுகருத்து. தயாவ - இவனேஸௌந்தர்யனெ ன்று வாசோதயமென்று திருவுள்ளம். நிரதிசயஸௌந்த ர்யமும் ஸௌந்தர்யஸமஹாகையாலே வேறழகியாரில்லையென் றதுவுமிவ்வர்க்கணத்துக்குச்சேரும். இப்படி ஸமிதாஸம்கொள் ளாதபோது யசோதத்திலிப்பாட்டு ஷேவதாஸர்வஜ்ஞ நிஷேதார்த்வமாய் வ்யாகரணத்துக்கும் ஸம்ஹமாகர் தொழியும். * * * * [௪]

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

தருஞ்சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்யாத்மதி யால்) தனிமுதலினுள்ளே முரைக்கிறார் (ஸங்கல்பதத்தி யால்) சுவிதீபகாரணவஸ்துமான தனிமுதல்ஸர்வம் இங்கே ஸம்ஸ்வபமென்றுகருத்து. கோலவஜத்தி லமிவேதாஸம் மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸௌந்தர்யதியால்) கோலத் தாமரைக்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அழகியவிக்ரஹியால்) எம்மான்மிகுஞ்சோதிமேலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமா

ப— தருஞ்சீர் - தன்திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு தகாநின்ற கு ணங்களையுடையவன், தன்தனிமுதலினுள்ளே - தன்னுடைய சுவிதீயகாரணமான ஸங்கல்பத்தினுள்ளே, மிகுந்தேவும் - ஸர்வஸு ரரென்று ஸங்கிக்கும்படி மிகுந்தப்ரஹ்மாதிதேவஜாதியையும், எ ப்பொருளும் - ஸகலவஸ்துக்களையும், படைக்கத்தரும் - ஸ்ருஷ்டி க்கத்தக்கவனுன, கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - ஸௌந்தர்யதாஸ ஸம்பந்நனுன், எம்மான் - அஸங்க்யேயாதியினுடைய, மிகுஞ்சோதி.

மூ—மிருஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே* * * ||௫||
யவருமியாவையுமெல்லாப்பொருளுங்* கவர்வின்றித்தன்னு
ளொடுங்கநின்ற* பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி*

ஆ—திருமேனியினழகுஜநுவர்க்குநினைக்கநிலமோவென்கிறார் ௫||
(யவரும்) ஸுஸம்பாயமாகத்தன்னுள்ளே வைக்கப்பட்ட ஸர்வஜகத்தையுமுடையவனாய், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞத்தையுடையவனாய், க்ஷீராணவநிகேதநனான வண்டுவரைப்பெருமா

இ—னுடையவித்யாதியால்) சோதிரூபம்விக்ரஹம். மேல ரூபம் தனிஷ்டஸம்ஸ்தாபரவமென்றுகருத்து. அறிவார்யவரே என்கிறதற்கு பபர்வஸ்தாநமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) * * * * ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கவர்வின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுஸம்பாயமாக வென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைக்கப்பட்டவென்று) ஆதாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகமென்று) பவர்கொள்ஞானவெள்ள வென்கிறதற்கு ஹவிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸார்வஜ்ஞத்தையென்று) எம்மாழியம்பள்ளியாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (க்ஷீரேத்யாதியால்) அவரேயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வண்டுவராபித்யாதியால்)

ரூ—ஜதிரூபி தமிதமிஜாதயஹிவ்யூஹமஹவிக்ரஹர், மேல் - தது ரூபமிஷ்டமான ஸம்ஸ்தானத்தை, யவர் அறிவார் - ஒருவரும் வெளியிடக்கமாட்டாரென்றபடி. * * * ||௫||
யவரும் ஸர்வசேதநரும், யாவையும் - ஸர்வாசேதநங்களும், எல்லாப்பொருளும் - இப்படி உபயவிபமான ஸர்வவஸ்துக்களும், கவர்வின்றி - ஸாஙகர்யமில்லாமல், கவர்வு - ஸாங்கர்யம், தன்னுள் - ஸ்வஸங்கல்பைகதேசத்திலே, ஒடுங்கநின்ற - அடங்கும்படியாகாநின்ற. பவரித்யாதி, பவர் - விஸ்தாரத்தை, கொள்-கொண்டிருக்கிற விஸ்தாரபாவமானவென்றபடி. ஞானவெள்ளத்தை- ஜ்ஞாநப்ரவாஹத்தை, சுடராக - ப்ரபையாகவுடையவர், எ

மூ—பவம்ரம்மாழியப்பள்ளியாரே* * * ||௯||
பள்ளியாலிலையேழுலகுங்கொள்ளும்* வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான்* உள்ளுளாரறிவாரவன்றன்*

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். * * ||௯||
(பள்ளியாலிலை) ஸர்வலோகாகாரமாய் ப்ரகாஶ வடதளஶயநத்தையுடைத்தாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷணஸமர்த்தமாயிருந்த தன்வயிற்றிலே ஸர்வலோகத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஆலிலையிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வவிஷயம்

இ—மூர்த்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) ||௯||

* ஏழாம்பாட்டு. *

வள்ளலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வக்ருதியால்) வல்லென்கிறதை விவரிக்கிறார் (த்விதீயஸர்வக்ருதியால்) வயிற்று என்கிறதை ஸ்வரூபமென்று காட்டுகிறார் (தன்னிக்ருதியால்) ஏழுலகுங்கொள்ளு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த்ருதீயஸர்வக்ருதியால்) பள்ளியாலிலை யென்கிறதற்கு ஹேதுவையருளிச் செய்கிறார் (ஆலிலைப்ரக்ருதியால்) ஆஶ்சர்யஶக்தியான மாயஸ்வரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வக்ருதியால்) ம

ம—ம்மாழிப்ரக்ருதி, ஆழி - ஸமுத்ரமும் - ஸாகரம்; பள்ளி - ஶயநம், பள்ளியையுடையவர் பள்ளியார், எம்மென்கிறது பள்ளியாரென்கிறதோடே ஸங்கதிக்கிறது, நம்முடைய ஸமுத்ரஶாயநரென்றபடி, நடக்காக ஸமுத்ரத்தை ஶயநமாகவுடையவரென்றதாயிற்று. அவரே - ஸர்வஶக்தரான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே. மூர்த்தி - ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. மூர்த்தி ஶப்தம் ஸ்வாமிக்கும் வாசகம். * * * ||௯||

பள்ளியாலிலை - ஶயநமான வடபத்ரத்திலே, வள்ளல் - உதாரமாய், வல் - த்ருடமான, வயிற்று - ஜடரத்திலே, ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்குமவனைப், பெருமான் - ஸ்வாமியான, அவன்தன் - அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, உள் ளுள் - அத்யந்தகுஹ்யமான, ஸுவிஶேஷமானவென்றபடி, உள்ள-

மூ—கள்ளமாயமனக்கருத்தே* * * * ॥எ॥
கருத்தில்தேவுமெல்லாப்பொருளும்* வருத்தித்தமாயப்பிரானையன்றியாரே* திருத்தித்திண்ணிலைமூவுலகுந்தம்முள்* இருத்திக்காக்குமியல்வினரே* * * ॥அ॥

ஆ — தத்வவைஶிஷ்டிகங்களுக்கொருமுடிவுண்டோவென்கிறார். ॥எ॥
(கருத்தில்) ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்கள் ஸித்தகர்த்ருத்வங்களல்லவோ; இவற்றை ஸாத்யஸாமாந்யவைஶிஷ்டிக கர்த்ருத்வமாகச்சொல்லுவா

இ—னக்கருத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (தத்வஸ்ருஷ்டியால்) ஸர்வேஶ்வரஸ்வஸ்த்வமான ஸ்வபாவஸாமாந்யவைஶிஷ்டிகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மனக்கருத்தை யாரறிவாரென்று முடிக்கையாலே மனக்கருத்தென்கிறதும் தாத்ருஶவைஶிஷ்டிகமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. மனக்கருத்து - ஸங்கல்பகருதப்பட்ட வைஶிஷ்டிகமென்றுரைத்தாராயிற்று. ஆரறிவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவுண்டோவென்று) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

“திண்ணன்வீடு” “ஏபாவம்பரமே” என்கிற இரண்டுபாட்டிலேயும் க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகாந்தரமில்லையென்று சொல்லியிருக்கையாலே யிப்பாட்டு ஸாமாந்யமன்றுவென்ன வசதி ஸித்திப்பிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தால்) “ஏபாவம்பரமே” என்கிற

ஸ—ஒருவனுக்குந்தெரியாதேயிருந்த,ரூப - தெரிந்ததுவுமாஸ்ரயமாயிருந்த, மனக்கருத்தே - ஸங்கல்பஸங்கல்பிக்கப்பட்ட வைஶிஷ்டிகங்களை, ஆரறிவார் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. ॥எ॥
கருத்தில் - ஸங்கல்பத்திலே, தேவும் - தேவஜாதியையும், எல்லாப்பொருளும் - ஸகலபதார்த்தங்களையும். வருத்தித்த-வர்த்திப்பித்த, ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. மாயப்பிரானையன்றி - ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தஸர்வேஶ்வரனையொழிய, திண்ணிலை- த்ருடஸ்திதியை, திருத்தி- ஸம்யக்காகச்செய்து, மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும், தம்முள் - ஸங்கல்பத்திலே, இருத்தி - ஸ்திதமாக்கி, காக்குமியல்வினர்-ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவமுடையவர், ஆர் - அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥அ॥

ஆ—ருண்டோவென்னில்; பெற்றதாவே ஸாத்ரரக்ஷணம்பண்ணுகிறுப்போலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுராவதும், ஆதலால்ரக்ஷிக்கிறான் ஸர்வேஸ்வரனே; ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களிரண்டும் ஸர்வேஸ்வரனுக்கெ ஸாதாரணமென்கிறுர். * ॥அ॥

இ—பாட்டில் ஸாத்ராதிகளிருக்க க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகனில்லையென்னக்கூடுமோ வென்கிறவாசங்கையை பரிஹரித்தது. இப்பாட்டில் திரிமூர்த்திகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகார்யத்ரயம் விபக்தமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே இவற்றை ஸாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாதென்றிப்படி ஏவம்விதந வந்தவாசங்கையை பரிஹரிக்கிறுரென்றுகருத்து. "கண்ணன் கண்ணல்லதில்லை" என்று ரக்ஷகத்வமும் "தேவுமெப்பொருளும்படைக்க" வென்று ஸ்ருஷ்ட்யத்வமுஞ்சொல்லுகையாலே ஸங்கோசனக்கூடும். ஸ்ருஷ்ட்யத்வஞ்சொல்லுகிற பூர்வார்த்தத்திலவிவக்ஷிதமான ஸ்ருஷ்டாந்தத்தையும் வ்யாப்தியையுங்காட்டுகிறுர் (பெற்றவித்யாதியால்) பூர்வார்த்தம் ஹேதுஸஹமென்றுகாட்டுகிறுர் (ஆதலாவித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுராவதுகையாலும், ஸர்வேஸ்வரனே ஸ்ரஷ்டாவாகையாலுமென்றபடி, நநுஸ்ருஷ்ட்யத்வத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு ரக்ஷகத்வத்தை ஸாதித்ததாகையாலே இப்பாட்டில் பூர்வோக்தவாசங்கைக்கு பரிஹாரமன்றிக்கே "ஸூர்யவ்ருஷ்டிகொவிதாராநாவஷே" என்கிற கணக்காகாதோவென்று ஸங்கித்து பாட்டுக்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களித்யாதியால்) ஸ்ருஷ்ட்யத்வம் ரக்ஷகத்வஹேதுவாகையால் உபயொரேகாச்ரயத்வமாவஸ்யகமென்று பாட்டுக்கு ஸாவமென்றுகருத்து. புராணாதிகளில் திரிமூர்த்திகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிபாகஞ்சொல்லுகிறதும் "ப்ரஹ்மாதக்ஷாதயஃகாலஃ" "ஸாத்ரஃகாலஸ்ததா ஜந்தவஃ" இத்யாதிகளில்படியே ததவஸ்ரஸங்கல்பாதீநமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸம்பந்தி பரிஹாரார்த்தம் பாட்டுக்கு ஸவி

மூ—காக்குமியல்வினன்கண்ணபெருமான்* சேர்க்கைசெய்துத ன்னுந்தியுள்ளே* வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன்வானவ* ரா க்கினான்றெய்வவுலகுகளே* * * * ||௯||
கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்* னுள்ளேதோற்றியவிறை

ஆ—(காக்கும்) கேவலம்ஸ்ருஷ்டிமாத்ரமேயன்று ஸர்வேச்வர ரக்ஷகத்வம் ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்த ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் ஸர்வேச்வரரக்ஷகத்வம், ஆதலால வனேஸர்வேச்வரனென்கிறார். * ||௯||
(கள்வா) இப்படி ஸமஸ்தவஸ்து ஸர்வேச்வரஸ்ய

இ—ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (கேவலதிருஷ்டாந்தவாக்யத்தாலே) ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார்(ஆதலாலித்ருஷ்டியால்) இதிலேபாட் டின்ஸ்வார்த்தமும்காணலாம். எங்ஙனேயென்னில்; (ப்ரஹ்ம த்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதமும்தெய்வவுலகுகளென்கிற ஸப்தமும் உபலக்ஷணமாகவேநவ்யாவ்யாதம் (ஸ்ருஷ்டிஸப்தத்தாலே) ஆக் கினானென்றது ஸங்கிதம். (ஸ்திதிஸப்தத்தாலே) காக்குமியல்வி னன் என்றது ஸம்ஹ்ருதம். (ஸம்ஹாரஸப்தத்தாலே) சேர்க் கைசெய்து என்றதுஸம்ஹ்ருதம். * * * ||௯||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதாஹரி வாக்யத்தாலே) இதிலே ஸ்வார்த்தமும் ஸங்கதம் (தே வர்களுக்குமிதுஞ்ஞ) எம்மையுமென்கிறவக்ஷம் த்ருதீயபாதோ

ஸ—காக்குமியல்வினன் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனை, கண்ணபெரு மான் - க்ருஷ்ணஸ்வாமி, சேர்க்கை - சேர்த்துக்கொள்ளுகை, தன்பக் கலிலேஜகத்தை லயிப்பிக்கையென்றபடி, அத்தைச்செய்து - ஸங் ஹாரம், தன்னுந்தியுள்ளே - ஸ்நாபியிலே, உந்தி - நாபி, வாய்த் ததிசைமுகன் - ஜநித்தசதுர்முகனை, இந்திரன் - இந்த்ரனை, வானவர் - தேவர்களை, தெய்வவுலகுகள் - தேவலோகங்களை, ஆ க்கினான் - ஸ்ருஷ்டித்தான். * * * ||௯||
வெள்ளேறன் - ஏறு - வ்ருஷபம், ஏறையுடையவன் ஏறன், வெளுத்தவ்ருஷபமுடைய ருத்ரனும், நான்முகன் - சதுர்முக

மூ—வவென்று வெள்ளேறனான்முகனிந்திரன்வானவர்*புள்ளூர்
திகழ்ப்பணிந்தேத்துவரே* * * * ।௰॥
ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டகோலக்* கூத்தனைக்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொல்*

ஆ—ப்ரஹ்மேஶர்களுக்கும்பெருமானே காரணமஹிதனுமாய்ஸம்ஹாரனுமாயிருக்குமென்றுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்; அவர்கள் தங்களுடையவாக்யமே ப்ரமாணமென்கிறார். ॥௰॥

(ஏத்தவேழுலகும்) ஸர்வலோகங்களுந்தன்னுடைய விஜயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு நின்றேத்த ஏழுலகுங்கொண்டருளின விதுஷடக்கமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே எம்பெருமா

இ—ஆஷ்வதார்த்த வாதிவிசேஷணமாக வ்யாவ்ருத்தம் (எம்பெருமான்ஸத்தாலே) புள்ளூர்திஸத்ம் வ்யாவ்ருத்தம் (காரணத்வத்தாலே) நின்னுள்ளேதோற்றிய என்கிறது வ்யாவ்ருத்தம் (ஸம்ஹர்த்ருத்வத்தாலே) இறைவ என்றது வ்யாவ்ருத்தம் (அவர்களுடையவாக்யமென்கிறவித்தாலே) ஏத்துவரென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். * ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

ஏத்தவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வஸ்துத்யனாலே) கோலக்கூத்தனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யசேஷ்டிதஸத்வத்தாலே) இவ்விசேஷணங்களுக்கு ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தை ஸங்க்ரு

ப—வனும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், வானவர் - தேவர்களும், புள்ளூர்தி - ஊருகை - ஸஞ்சரிக்கை, புள்ளாலேஊருமவன் புள்ளூர்தி ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, கழல் - திருவடிகளை, பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி, கள்வா - வஞ்சகனே, உன்னுடைய ஸம்ஹாரகத்வத்தை மறைத்து எங்களைவஞ்சிக்கிறவனே? எம்மையும் - எங்களையும், ஏழுலகும் - ஸமஸ்தலோகத்தையும், நின்னுள்ளே - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, தோற்றிய - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, ஸ்வஸங்கல்பநிஷ்டமாக ஸ்ருஷ்டித்தவனே என்றபடி. இறைவ - ஸம்ஹர்த்தனே, என்று, ஏற்றுவர் - இப்படி ஸ்தோத்ரிப்பர்கள். * ।௰।

ஏத்த - ஸர்வரும்ஸ்தோத்ரியாநிற்க, ஏழுலகுங்கொண்ட - ஸர்வலோகங்களையும் ஆக்ரமித்த, கோலக்கூத்தனை - கூத்து - ஸ்ரீ

மூ — வாய்ந்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துட* னேத்தவல்லவர்க்கில்லையோரூனமே* * * * * ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — னுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இந்தத்திருவாய்மொழியை இந்த பாவனையோடேகூட ஏத்தவல்லார்க்கினியொருநாளு மெம்பெருமானோடு விச்லேஷமில்லையென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — ஷிக்கிறார் (இந்ததிருவாய்மொழியையென்று) பத்துடனேத்தவல்லாவர்க்குளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தஸவனையிதராதியால்) இல்லையோரூனமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இனியிதராதியால்) ॥கக॥

ஈ — ஸர்வேச்வரத்வத்தையுடையவன் கூத்தன், லக்ஷணீயமீஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நங்களையுடையவனை குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் சொன்ன, வாய்ந்த - ஜகத்துக்கு உஜ்ஜீவநமாகவமைந்த, ஆயிரத்துள், இவை - இப்பாட்டுகளை, பத்துடன் - பத்து - ஸக்த. ப்ரேமபூர்வகமான பாவனையோடேகூட, ஏத்தவல்லாவர்க்கு - ஸ்தோத்ரரூபமாகச்சொல்லவல்லார்க்கு ஓர் ஊனம் - ஒருகுறையும் இல்லையே. * ॥கக॥

ஜநநமேவாக்யாநவ்யாக்யாநமேவயிஸ்ரீமேஷாத
ஸாத்ராநுஜஸ்வாமிதேசிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(திண்ணன்வீடு.)

பத்மிந்யாம் ஸ்வாவதாரஸ்ஸகலசிவஸாரம்ஸாரக
தேவஸ்ஸாதம் நாபீவ்ருத்தாவிஷ்ஸ்தம்பாகாரஸ்ஸ்த்ர
ஸாம்ஸ்வ ஸ்வஸ்த்ர தாயீலோகாக்ரந்த்ரம்நாயவேத்ரஜ
தேவதயிஸம்ரக்ஷணாயாதீணீர்வாத்ஸல்யாதிஷ்டாசக்தி
ஸம்வ்ருத்தேஷு வித்யாஸம்ஸாரவெநநாயதீ உச

(பத்மிந்யாம்ஸ்வாவதாரம்) திண்ணன்வீடு த்யாதி - நங்கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே - பத்மிந்யாம்பான ஸ்வரூபத்தோடே க்ருஷ்ணனாய்ப்பவதரித்தும், (ஸகலசிவ ஸாரம்) மாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய் - ஸர்வநுடைய ஆ

ரு—தா—ஸிதத்தைத்தீர்த்தும், (வாமநவேஷதாரகம்) மேற்றன்னை மீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட - வாமநனானதான் த்ரிவிக்ரமனாய்வளர்ந்து ஸமஸ்தப்பரப்பையெல்லாம் திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொண்டும், (நாபீபத்மஜஸ்ருஷ்டி) தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப்பூவில்நான்முகனைப்படைத்த - தேவாதிவர்க்கங்களை உண்டாக்குகைக்காக திருநாபீகமலத்தில் திசைமுகனைப்படைத்தும், (தத் அநுரூபஸௌந்தர்யம்) தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - அதற்குத் தகுதியாய் தாமரைப்பூபோலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனும், (க்ஷீராப்திஶாயி) எம்மாழியம்பள்ளியாரே - ப்ரளயகாலத்திலே வடவிடபியைப்படுக்கையாகக்கொண்டும் (ஸர்வம் க்ருத்வோதரே) பள்ளியாலிலே யேழுலகுங்கொள்ளும்வள்ளல் - அப்போது ஸமஸ்த சேதநாசேதநவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலேகண்வளர்ந்தும், (ஜகதேகரக்ஷகம்) மூவுலகுந்தம்முளிருத்திக்காக்கும் - த்ரைலோக்யரக்ஷணத்தை எப்போதும்சிந்தித்தும், (ரக்ஷணாயாவதீர்ணம்) காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் - ததர்த்தம் க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தும், (ருத்ராதிஸ்தோத்ரம்) வெள்ளேறன்நான்முகனிந்த்ராதி - ருத்ரப்ரஹ்மேந்த்ராதிகளாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவையான சேஷ்டிதங்களையுடையனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை 'ஸமாப்யதிகஸஜாதீயனைப் ஸ்வதஸித்திருக்கச்செய்தேயும் ஒரு தேவும்தோற்றவிருக்கு" மென்று '.திண்ணன்வீடு" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினாரென்கிறார். * ||௨-௨||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ — உன்னில்வாழுயிரேநல்லைபோவுன்னைப்பெற்று*வானுளார்பெ

ஆ — (உன்னில்வாழுயிரே) இப்படி ஸர்வஜீவநாயகமாகவந்து தோற்றினவன் தம்மோடேகலந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறார். ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமேஷகமோஹனனுப் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுப். எனக்குஸ்வாமியாயிருந்த எம்பெருமான்தானும் யானு

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — திண்ணன்வீட்டிலே கண்ணனே ஸர்வர்க்கும் ஸர்வேஶ்வரனென்று உபபாதித்தவநந்தரம் ஸர்வர்க்கும் இவனே ஆஶ்ரயணீயனென்றும் ஸௌஹார்த்தனென்றுஞ்சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க அதைவிட்டு தமக்கொருவர்க்கு ஸௌஹார்த்தனென்றும் உபகாரகனென்றும் இத்திருவாய்மொழியில்சொல்லுகை சுஸங்கதமன்றேயென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது- வேவாரா என்கிறபாட்டிலுக்தரீத்யாயென்றபடி. ஸர்வஜீவநாயகம் என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஶப்தம் ஆழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. இத்தால் தம்முடைய உஜ்ஜீவநாயகமாக வந்து தோற்றியருளினுகையாலே அவன் தமக்கு ஸௌஹார்த்தனென் உபகாரகனுனென்று விஶேஷித்துச் சொல்லுகை உசிதமென்றும், திண்ணன் வீடு ஐஶ்வர்யப்ராஸங்கிகமாகையாலே அத்தோடே ஸங்கதியில்லையேயாகிலும் சுவஸ்வஸங்கதியாலே அதின்கீழ்த்திருவாய்மொழியோடே ஸங்கதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. கலந்தருளினபடியாவது - ஸர்வஸ்வதாநம்போலே ரஸ்யனைக்கொண்டுகலக்கை. இத்தால் ஜீவத்வஸ்வாநுபவமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ஷிப்தார்த்தமென்றதாயிற்று. * *

* முதற்பாட்டு. *

வானுளார்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) என்னம்மானென்கிறதைபுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எல்லாமென்கிற

மூ — உன்னில் - ஶரீரத்திலே; ஶரீரபமான தேஹத்திலே என்றபடி. வாழுயிரே-ஸஞ்சரிக்கிறஜீவ, நல்லை - ஸாயை,போ என்றது - போ என்றபடி. உன்னைபெற்று-உன்னையடைந்து,வானுளார்பெ

மூ—ருமான்மதுசூதனென்னம்மான்*தானும்யானுமெல்லாந்தன் னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்* தேனும்பாலுநெய்யுங்கன்ன லுமமுதுமொத்தே* ।௧।

ஆ—ம்எல்லாப்படியாலும் இந்தகலவியிலுள்ளேஎல்லாரஸங்களு ம்உண்டாம்படிகலந்தொழிந்தோம் திருநாட்டிலேசென்றால் ரஸி க்கக்கடவ ஸர்வைஸ்வர்யஸுகத்தை இந்த ப்ரக்ருதியிலே யி ருந்துவைத்தே பெற்றுவாழுகிறநெஞ்சே? உன்னைப்பெற்றே இந் தஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைந்தது; நல்லைநல்லையென்று நெஞ்சைக்

இ—தையுரைக்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமென்று)எல்லாப்படியாலு மென்றது - பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷங்களாலும் ஸர்வவிதரஸங்களா லும் ஸர்வகாலவ்யாபகதயாலும் என்றபடி. தன்னுள்ளே யென் கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவித்யாதிபால்) த்ருதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்யாதிபால்) கலந்தொழி கையாவது - ஐக்யவாரம் கலக்கவேண்டும் அம்ஶமில்லாதபடி ஸ ர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே மேல் ஸம்ஶ்லேஷப்ர காராந்தரமற்றிருக்கை. ஊனில்வாழென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திரு நாட்டிலேயித்யாதிபால்) அதில் (ப்ரக்ருதியிலேயென்றது) ஊனி லென்கிறதற்கு ப்ரதிவசனம். உயிரே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நெஞ்சேயென்று) "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம்பந்தமோ

ப—ருமான் - பரமவ்யோமநிவிஷ்டஜநர்க்கு ஸ்வாமியான, மதுசூதன் - த்யாஜ்யநிரஸநனை, என்னம்மான்தானும், ஸ்வஸ்வாமியானதானும், யானும்- தாஸனானநானும், தன்னுள்ளே - இந்தஸம்ஶ்லேஷர ஸத்திலே, தேனும்பாலும்நெய்யும்கன்னலும் - கன்னல்-இக்ஷு, இ க்ஷுபாகஜக்ஷ்வஸாரம்விவக்ஷிதம். அமுதும் - அம்ருதமும், இ து த்ராக்ஷாதிஸர்வரஸவஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஒத்து- ஸம்ஶ்லிஷ்டமான ஸர்வரஸவஸ்துக்களுக்கும் ஸத்ருஶர்களாய் தானும்நானும் அந்யோந்யஸம்ஶ்லேஷரஸத்திலே ஸம்ஶ்லிஷ்ட த்ராக்ஷாதி ஸர்வரஸவஸ்துக்கள்போலே அத்யந்தபோக்யங் களாய்க்கொண்டு என்றபடி. எல்லாம் - ஸர்வப்ரகாரத்தா லும், கலந்தொழிந்தோம் - ஸம்ஶ்லேஷித்துத்தீர்ந்தோம். ।௧।

மூ—ஒத்தார்மிக்காரையிலையாயமாமாய* வொத்தாயெப்பொரு

ஆ—கொண்டாடுகிறார். * * * * ।௧।

(ஒத்தார்) இப்படி நெஞ்சைக்கொண்டாடி யெம்பெருமான் தமக்குச்செய்தருளின ஸஹாயத்தை அவன்றனக்குச் சொல்லிக் கொண்டநுஸந்திக்கிறார்; நிரஸ்தஸமாப்யதிகனுப் ஸ்வரூபஸித்த னையிருந்துவைத்து ஸ்ரீதஜநங்க ளெல்லாரோடும் ஸஜா

இ—கூடியோ:ஐத்யாதிகளில்படியேதேவஸின்ஹ்ராயாநம்தோற்று கைக்காக ஸ்ருஷ்டியான உயிர்ஸ்வத்தாலே தேவஸௌஹவவ ரிக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இத்திருவாய்மொழியில் ஸாதக்ஷங்சொல்லக் கோலியிருக்க உபகாரகஸ்ருகஉபகாரகங்களை அநுஸந்திக்கை ஹ்ரகரணவிஷயமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ஸம்ஸ்லேஷஸ்ருதிபேகத்தாலே இஸம் ஸ்லேஷத்தில் ஹ்ரயாநஹேதுவான தம்முடைய தேவஸக் கொண்டாடினவாறே தஸ்ய ஸம்பாக ஸாதுவிஹ்ரயாநதயா ஸ்ரீப்ரபத்யகாரணமான ஸ்வஸ்யரூபனை க்கொண்டாடுகிறாரெ ன்றுகருத்து. அநுஸந்திக்கிறாரென்றது — கீழ்ப்பாட்டிலே தே னும்பாலுமித்யாதியாலே ஸம்ஸ்லேஷதசாஸ்வரஸத்தை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டில் "உயிராய்த்தாயாய்த்தந்தையாய்" ஐ த்யாதியாலே ஸம்ஸ்லேஷித ஸர்வஜநஸம்பந்தஸ்வரஸத்தை அ நுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தால் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியும் ஸுஹ்ரு த்தமையாய்த்து. ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய என்கிறதையுரைக் கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ஹேயப்ரதயநம் நிஸ்ஸமாப்யதிகனெ ன்றுகருத்து. மாமாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வரூபேத்யாதி யால்)ஸஜாதீய[illegible]னென்ற படி. எப்பொருட்குமொத்து என்றுசங்கித்து உரைக்கிறார் (ஸ்ரீ

ஶ— ஒத்தார்- தூல்யர், மிக்கார் - அதிகர், இலையாய- தஸ்ய ஹித னை, மாமாய - ஆஸ்சர்யபூதஸித்த? எப்பொருட்கும் - எப்படி ப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கும்? ஒத்து - துல்யனாய், ஆய் - ஜநித்து, விலக்ஷண அவதாரத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனுயவதரித்

மூ—ட்குமுயிராயென்னைப்பெற்ற* வத்தாயாய்த்தந்தையாயறி

ஆ— தீயனைப் வந்து பிறந்தருளி அவர்களுக்கு [illegible] னுபிந்து எனக்கு அவ்வளவன்றிக்கே, யொருவன்தான்தன க்குச்செய்யும் நன்மையையும், மாதா [illegible]னுக்குச் செய்யும் நன்மையையும், பிதா [illegible]னுக்குச் செய்யும் நன்மையையு

இ—தெத்யாதியால்) ஆப் என்கிறதையுரைக்கிறார் (பிறந்தருளியெ ன்று) உயிராய் என்கிறவிடத்தில் [illegible]த்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உயிராய் என்கிறதற்கு வ [illegible]மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதியால்) [illegible] னாயிருப்பான் தான்தனக்குச்செய்துகொள்ளும் நன்மையு மென்றபடி. அதுதானேதென்னில்; "[illegible]னறிவித்தபடியே அறிந்து [illegible]ன் நடத்தினபடியே நல்வழிநடக்கை [illegible]" மென்று [illegible]த்திலே அருளிச்செய்தாரிறே. இங் கு உயிராயென்றது [illegible]வாயென்றுசொன்னதாய், அதுதான்[illegible] [illegible]மாய், ஒருவன்தான் தனக்குச் செய்யும்நன்மையையும் நீயேயெனக்குச்செய்தாய் என்கிற [illegible] த்திலே [illegible]க்கிறதென்றுகருத்து. என்னைப்பெற்றவத்தா யா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மாதேத்யாதியால்) தந்தையாயெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (பிதேத்யாதியால்) அறியாதனவறிவித்த

ஶ—மென்றபடி. உயிராய் - [illegible]வாய், எனக்கிதிஶேஷ:. என்னை ப்பெற்ற - என்னைஉத்[illegible]த்த, அத்தாயாய் - அந்த[illegible] யானமாதாவாய், "மாதா[illegible] [illegible] [illegible]" '[illegible]' உத்யாதிகளிற்படியே உபகாரகத்வாதிஶயத்தாலே [illegible] யான மாதாவாயென்றபடி. தந்தையாய் - "மாதா[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]த்தாலும் [illegible] [illegible]த்தாலும் [illegible]னை பிதாவாய், அறியா தன - [illegible]ங்களை, [illegible]ங்களை

மூ—யாதனவறிவித்த* வத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனோ உ॥

ஆ—ம், ஆசார்யன்சிஷ்யனுக்குச்செய்யும்நன்மையையுஞ்செய்தருளினாய்; இன்னுமடியேன்திறத்து நீசெய்தருளின வற்றிற்கோருமுடிவுகாண்கிறிலேனென்கிறார். ॥உ॥

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார்(ஆசார்யனிக்ருதிபால்) தாரீயவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (இன்னுமிக்ருதிபால்) தான் தனக்குச்செய்யும்நன்மையாவது- விதுராதிகளும் ஆசார்யனும் அறிவித்தஹிதங்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டுபோருகை, மாதாசெய்யும்நன்மையாவது- உத்பாதநவிடவர்த்தநபோஷணங்கள், பிதாசெய்யுநன்மை- உத்பாதநஹிதவர்த்தநங்கள், ஆசார்யன்செய்யும்நன்மையாவது - மோக்ஷாவயஜ்ஞதத்வஹித வாக்ஷாயபோயநம். இனி ஸம்ஸாரன்தான் ஸ்வாரஸ்யமாகச்செய்யும் நன்மையாவது - ஆசார்யபாவதிஷ்டாஸ்தங்களிலே ஸத்வஜ்ஞாநமும் பக்திவைராக்யாதிகளும் மோக்ஷாதிகளும். ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

"ஞாஸூத்திலேயெனக்கு ருசியையுண்டாக்கிப்பின்னையும் விரோயியான ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தாய்" என்றிப்படிஸோகிக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதிப்பாட்டென்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராக வெம்பெருமானார் கேட்டருளி, இந்தயோஜனை ஸ்ரீதிருக்ஷவாமான வசிவெஷ்டித்தல ப்ரகரணத்துக்கு ஸம்மதமாகாதென்றிப்பாட்டுக்கு அவரருளிச்செய்த யோஜநாந்தரத்தை யநுஸந்தித்து ஸம்ப்ரஹண தாத்பர்யமருளிச்செ

ஸ—யென்றபடி. அறிவித்த - அறியப்பண்ணிவைத்த, அத்தா - ஆத்மனே, "ஸஹிவித்யாதஸ்ஸம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ந, ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:" என்கிறபடியேஸர்வாயிகனான ஆசார்யனுமான வென்றபடி. நீசெய்தன - நீபண்ணின உபகாரராசிகளை, அடியேன், அறியேன் - ஸர்வஜ்ஞாதாம்ஶக்திகளல்லாமையாலே அறியமாட்டேனென்றபடி. ॥உ॥

மூ—அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித்*தறியா
மாமாயத்தடியேனைவைத்தாயா* லறியாமைக்குறளாய்நில
மாவலிமூவடியென்* றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுள்
கலந்த * * * * * ||௩||

ஆ—(அறியா)தன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளின நன்மைகளைப்பேசுகிறார். * * * ||௩||

இ—ய்கிறார்(தன்திறத்திலித்யாதியால்) அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயென்றந்வயிக்கவேணு மென்றதாயிற்று. ப்ரகரணாநுகுணமாகையாலே வ்ருத்தாநுவாதம் தோஷமாகாதென்றுகருத்து. கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாராதிகளையெல்லாம் ஸாமாந்யேநசொல்லி யவைத்திலே ஸாரதமமான உபகாரங்களை ப்ரீத்யதிஶயத்தாலேவிஶேஷித்துப்பேசுகிறாரென்றபடி. * * ||௩||

ஶ— அறியாமை - ஒருவருமுன்னை ஸர்வேஶ்வரனாக வறியாதபடி, குறளாய் - வாமநனாய்; நிலமாவலி மூவடிஎன்று - ஸம்ருத்தமஹாபலி மூன்றடியென்றுசொல்லி, இப்படி ஸாந்த்வபூர்வமாய் ஸவிஸ்ரம்பமான ப்ரஹ்வவாக்யத்தைச்சொல்லியென்றபடி. அறியாமைவஞ்சித்தாய் - மஹாபலியறியாதபடி வஞ்சித்தவனே, வஞ்சித்தாயென்றது - ஸம்போதி "இவன்விஷ்ணு, வஞ்சிக்கவந்தவ" னென்றுசொல்லுகிற ஶுக்ராதிவாக்யம் நெஞ்சிற்படாதபடி வஞ்சித்தவனே யென்றபடி. எனதாவியுள் - மதீயமநஸ்ஸுக்குள்ளே, கலந்து - ஸம்பந்தித்து; அறியாமாமாயத்து - அறியவொட்டாத மஹாமாயத்தில், ஜ்ஞாநவிரோதியான மஹாப்ரக்ருதியிலென்றபடி. அடியேனை - மாமாயத்திலே யிருக்கிற வடியேனை, அறியாக்காலத்துள்ளே - அறியமாட்டாதகாலத்திலே, ஜ்ஞாநஸம்பாவனையில்லாத பால்யத்திலேயென்றபடி. அடிமைக்கண் - தாஸ்யத்திலே, அன்பு - ப்ரேமத்தை, செய்வித்து - பண்ணிவைத்து, அடியேனைப்ரேமத்தைப்பண்ணிவைத்துயென்று த்விகர்மகம். வைத்தாய் - ஸ்தாபித்தாய், இவ்வுபகாராதிஶயம் உன்னாலும் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. ஆல் - பாதபூரணம். ||௩||

மூ—எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மா* றெனதா

ஆ—(எனதாவி) இப்படி எம்பெருமானோடு கலந்தகலவியாலுள்ளமிரவயிகவ்ருத்தியாலே யறிவழிந்து இவ்வாத்மா தன்னுடையதன்றென்று நிரூபிக்கமாட்டாராய் அவன்தம்மோடுகலந்த

✱நாலாம்பாட்டு.✱

இ—ஸர்வேஶ்வரனாத்மாவுக்கு நிருபணமென்று தெளிந்திருக்கிறவிவர் ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணத்தை ஸர்வேஶ்வரன் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்ததுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமோ; ஸ்வகீயவஸ்துவைக் கொடுத்தாவிறே ப்ரத்யுபகாரமென்னலாயிற்று. இப்போது ஸ்வகீயமாக ஹ்ருத்துச்செய்கிறரென்னில்? மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற விவருக்கு ஹ்ருக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவருக்கு ஷோஷகத்வமாக ஹ்ருமில்லையேயாகிலும் "ஸக்யாஸக்த: க்ருஷ்ண ஹ்ருஷோநோ ஹாரமேஹ: நவிஷாத்மநோஹாதும் ஶக்யஸ்த்ராஹாஸஸ்ரிக:" என்கிறகணக்கிலே இப்போது ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்திலே இவருக்கு மோஹாவ்யாபாரம் நடவாமையாலே ஸ்வஸ்வகீயஸ்வாஹாவ ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணமாட்டாமையாலே ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணத்தை ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமென்று கருத்து. ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணமாத்ரத்திலே மோஹாவ்யாபாரம்நிரவ்ருத்தியாலேநடக்குக்கூடும்.ஸ்வகீயவஸ்துவை ராஜவுக்கு உபஹாரமாகக்கொடுக்குமாப்போலே எனதென்கிற அபிமானத்தோடே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணலாகாதென்று ஆசார்யர் ஶிக்ஷித்தருளின்விடம் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயநவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. எனதாவியுள்கலந்த வென்கிறதற்கு அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அவ

ப—எனதாவி - ஜீவாத்மாவிலே, உள்கலந்த - "தானும்யானுமெல்லா" மென்கிறபடியே ஸாம்யமாககலந்த, பெருநல்லுதவி- பெரியதாய் நல்லதான உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம்; நல்லுதவி - ஸ்வப்ரயோஜநமாகச்செய்த உபகாரம், கைமாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக; எனதாவி - ஜீவாத்மாவை, தந்தொழிந்தேன் - ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன், இனி - இதற்மேல்,

மூ — விதந்தொழிந்தே னினிமீள்வதென்பதுண்டே *யெனதாவி யாவியு நீ பொழிலேழு முண்டவெந்தா* யெனதாவியார் யானார் தந்த நீ கொண்டாக்கினையே * * ॥ ௪ ॥

ஆ — விப்பெருநல்லுதவிக்குக் கைமாறாகத் தம்முடைய ஆத்மாவையவனுக்கு மீளாவடிமையாகக் கொடுத்துப் பின்னையுந் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடி விவேகித்து, தருகிற நானார்? தரப்புகுகிற இவ்வாத்மாவார்? பண்டேயுனக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற இவ்வாத்மாவை நீ கொண்டருளினாயத்தனையிறேயென்கிறார். ॥ ௪ ॥

இ — ணித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) இப்படி அறிவழிந்து செய்கிறாராகில் இவ்வாத்மா உனக்கநாதியாக ஶேஷமாகையால் இஸ்ஸமர்ப்பணம் ஸ்வக்ருத்யகாலமாகமாட்டாதென்று உத்தரவாக்யத்திலே சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) வஸ்துஸம்ஶ்லேஷஸாவாதிஶயத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கமாட்டிற்றிலர் ஸ்வாத்மாவை ஸ்வக்ருத்யகாரமாக ஸமர்ப்பித்தவனந்தரமிது ஸ்வக்ருத்யகாரமாக மாட்டுமோ மாட்டாதோ வென்று நிரூபிக்கவேண்டி யதுக்காக ஸ்வஸ்வரூபத்தை விவேகிக்கிறாரென்று கருத்து. யானாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தருகிறநானாரென்று) எனதாவியாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தரவித்யாதியால்) எனதாவியாவியுநீ யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) தந்தநீ கொண்டாக்கினையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவையித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

ஶ — மீள்வதென்பதுண்டே - திரும்பிவாங்கிக்கொள்கையுண்டோ, இல்லையென்றபடி. இனி ஸம்ஸாரன்தான் திருப்பிக்கொடுத்தாலும் கொள்ளேனென்றபடி. பொழிலேழும் - லோகஸமூஹத்தையும், உண்டவெந்தாய் - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்த ஸ்வாமிந், எனதாவியாவியும்நீ - ஆத்மாவுக்காத்மாவும்நீ, யானார் - ஜ்ஞாதாவான நானார், எனதாவியார் - ஜ்ஞேயமான ஆத்மாவார், ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வபாவனும் ஜ்ஞேயஸ்வபாவனும் நித்யஸ்வீயமென்றபடி. தந்தநீ - இவ்வாத்மாவைக் கொடுத்தநீ, அதாவது; இவ்வாத்மாவை நித்யேச்சையாலே ஸத்தாக்கினநீயென்றபடி. கொண்டாக்கினையே - ஸ்வீகரித்தாயித்தனை. ॥ ௪ ॥

மூ—இனியார் ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்* கனிவார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே* தனியேன் வாழ்முதலேபொழிலேழுமேனமொன்றாய்*நுனியார் கோட்டில்

ஆ—(இனியார்) ஜநாஶ்ரிதரெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலு மவர்களுடையஜ்ஞாநங்களுக்கொவ்வொருவனாய் ஜநந்யமக்தர்களாயிருப்பார்க்கு வாஸுஸ்யமவனாய் ஸாக்ஷஸ்யமக்திஹீநனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்கயத்நஸிஜ்ஞமோக்ஷனாய் ஸமுத்ரத்திலேயழுந்திக்கிடக்கிற ஆதவஸத்தை நிஜஹஸ்தாமமாகவெடுத்துஜீவிப்பித்தாப்போலே உன்னுடைய க்ருபையாலே ஜநந்யமக்தியாயிரு

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— ஆர்ஞானங்களாலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜநாஶ்ரிதேத்யாதியால்) எடுக்கலெழாத வெந்தாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜமோவாஞயென்று) கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜநநேந்யாதியால்) என்கடற்படாவமுதே யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸாக்ஷஸேத்யாதியால்) பொழிலேழுமித்யாதி வைத்தாயென்னுமளவை விவரிக்கிறார் (ஸமுத்ரத்திலேயித்யாதியால்) இது த்ருஷ்டாந்தமென்றுகருத்து. தனியேன்வாழ்முதலேயென்கிறவிடத்தில் ஜவிஶேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தனியேன்வாழ்முதலே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜநநேந்த்யாதியால்) நுனபாதமினிசேர்ந்தேனே யென்

ஶ—இனிஶப்தத்துக்கு மேலேஅந்வயம். ஆர்ஞானங்களால் - ஜநாஶ்ரிதாநாதிவிஶேஷ:. எடுக்கல்- ரக்ஷிக்கை, எடுக்கலெழாத ரக்ஷிதாசம் ஶக்யமல்லாத, எந்தாய் - ஸ்வாமிந், கனிவார்வீட்டின்பமே - கனிகை - வஶமாகை, கனிவார்க்கு - ஸ்வவிஷயபக்திபாலேவஶிவஶஹ்ருதயருக்கு வீட்டிலே- ஶ்ருஹத்திலேவந்திருக்கிற, இன்பமே - மோக்ஷமானவனே, (என்னித்யாதி) ஸ்ஶீயமாய்கடல்படாதவம்ருதமே, ஸ்யநாதியத்நங்களாலே ஸமுத்ரத்திலுண்டாகாதவம்ருதமேயென்றபடி.ஏனமொன்றாய் - அத்விதீயவராஹனாய், ஏனம் - வராஹம், பொழிலேழும் - ஜதஜவிதஸாதி ஸப்தலோகமஹிஷ்மதையானஸப்ருதிவியை, நுனியார்கோட்டில்,

மூ—வைத்தாய் நுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே * ॥௫॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்திண்மதியைத்* தீர்ந்தா
ர்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிரைச்* சோர்ந்தேபுகல்கொடா

அ—ந்தவென்னுடைய உஜ்ஜீவநஹேதுபூதனானவனே? உன் திருவடிகளை யினியொருநாளும் பிரியாதபடி சேர்ந்தேனே யென்கிறார். * * * * ॥௫॥

(சேர்ந்தார்) போனகாலமும் ஸம்ச்லேஷித்தோம் என்று தமக்குத்தோற்றும்படி எம்பெருமானே தாம் ஸம்ச்லேஷிக்கையா

இ—றநுபவித்துரைக்கிறார் (உன் திருவடியில் த்வாழியாக்) நிஸ்ஸம்சயமாக ஜ்ஞாதிநாசம் சேர்ந்தேனேயென்று ஹேதுதாயநிஷேதம் மென்றுகருத்து. இனிஸூத்ரத்தை விவரிக்கிறார் (இனிநாளும் த்வாழியால்) * * * * * ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

"பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு" மென்றிருந்தவர் முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்னக்கூடுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (போனகாலத்தில் த்வாழியால்) வைலக்ஷண்யம் மிகுத்தால் வஸ்துவிலிருந்த ஞானிகளும் மறக்குமிறே. "வ்யாவிருத்தவ

ப—கூர்மைபாலே வஜ்ரவிலக்ஷணமானமைப்பேறுயிலே, நுனி - கூர்மை, ஸூக்ஷ்மத்வம். வைத்தாய்- ஸாதித்தவனே, தனியேன்வாழ்முதலே - ரக்ஷகாந்தரமில்லாமையாலே வநகாகியான, வென்னுடையவாழ்வுக்கு ஹேதுபூதனே, நுனபாதம் ஸ்வரூபத்தை. உன்ஸ்வரூபத்துன்னைப்- நுன வென்று அகாரஸ்ஸிக்ஷாயிருக்கிறது. இனி- உதவோம், உத்தரகால மெல்லாமென்றபடி. சேர்ந்தேனே — வநகாரஸ்வயம்ஸங்காஸம். * * ॥௫॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு — ஆச்ரிதருடைய க்ருஷிரவாவங்களுக்கு, அருநஞ்சை - உக்ரஹவிஷமயமானவனை, வாவநாசகனையென்றபடி. திண்மதியை- ஊர்த்வஜ்ஞாநவ்ருத்தனே, தீர்ந்தார்தம் மனத்து - கஷ்டவஸாயஸாலிகளுடைய நெஞ்சில்நின்றும், பிரியாத-ஒருக்காலும்விட்டுபோகாதவனை, அவருயிரை- அவர்களுடைய வாத்மாவை, சோர்ந்தேபுகல்கொடா-ஸம்ஸாரத்திலேவிழுந்தவஸத

மூ— ச்சுடரையரக்கியைமூக்* கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தே
ன்முதன் முன்னமே* * * * ॥ சு॥

ஆ—லே ஶ்ரீதநுடைய ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநவிரோதிபாபங்களுக்கு நஞ்சாய் அவர்களுக்கு ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநப்ரதனாய் இப்படி தன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸஞ்ஜாதஜ்ஞாநராகையாலே ஸ்வஸ்ப்ருஹவஶீகராயிருந்தவர்களை ஸம்ஸாரத்திற்புகவிடாதே அவர்

இ—க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாந்” என்றாரிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலென்கிறதற்கு ஸ்லோகார்த்தத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். கீழ்ப்பாட்டிலே உத்தரகார்யமெல்லாம் ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்றார். இப்பாட்டிலே பூர்வகார்யமெல்லாம் ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்கிறாரென்று கருத்து. சேர்ந்தார் தீவினைகட்கருநஞ்சை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஶ்ரீதேத்யாதியால்) தீவினையென்றது பாபஸாமாந்யவாசியாகிலும் ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவ்யாஹாரத்தாலும் பாட்டில் புநருக்திவாராமைக்காகவும் ஜ்ஞாநவிரோதிபாபம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. திண்மதியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) மதிஶப்தம் ஸாதநாதிகரணவ்யுத்பந்நமென்றுகருத்து. தீர்ந்தார் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸஸ்ப்ருஹவஶீகர்த்ருஸ்வத்வாவகாஶ வ்யவஸாயிகள், சேர்ந்தேபுகல்கொடா வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) தம்மனத்துப்பிரியாத வென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதேத்யாதியால்) முதல்முன்னமேயென்கிறவிட

ப—மாய்ப்போகவொட்டாத, சுடரை - ஜோதிஸ்ஸை, அரக்கியை - ராக்ஷஸியை, - ஶூர்ப்பணகையையென்றபடி. மூக்கீர்ந்தாயை - நாஸிகையைசேதித்தவுன்னை, - ஸாவயவிஷ்லிக ஏகதேஶவ்யவஹாரங்கள் ஆனையைக்கொம்பை முறித்தானென்றுமாப்போலே த்விகர்மகவ்யவஹாரங்களிலெங்குமுண்டு. அடியேன், முதன்முன்னமே - பூர்வத்துக்கும்பூர்வமே, அநாதிகாலத்திலேதானேயென்றபடி. அடைந்தேன் - அநுபவிக்கப்பெ

மூ—முன்னல்யாழ்பயினூனரம்பின்முதிர்சுவையே* பன்னலார்பயிலும்பரனேபவித்திரனே* கன்னலேயமுதேகார்முகிலே

ஆ—களோடு பிரியாதேஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய் ஶ்ருதிதவிரோயிநிரவஸநஸ்வபாவனுமாயிருந்த உன்னுடைய! வடியேன்ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றது; இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனன்றோவென்கிறார். * * * ॥சு॥

(முன்னல்) ஸகலகாரணங்களுக்கும் நிரவயிகஹோக்யஹேது

இ—த்திலவிஶேஷதாஸ்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய த்யாதி யால்) முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்றநுயித்துரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவித்யாதியால்) * * * * ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வரூபவாசுத்திற்கும் கன்னலேயமுதே கார்முகிலே யென்கிறதற்கும் நிஷ்கர்ஷம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஸ்வரூபவாசுத்திலே வீணாயுநிபாக நிரூபிக்கையாலே ஶ்ரோத்ரபோக்யஹேதுவும், கன்னலேயென்று ரஸநேந்த்ரியபோக்யஹேதுவும், அம்ருதம் ஶீதளஸ்பர்ஶியாகையாலே அமுதேயென்று த்வகிந்த்ரியபோக்யஹேதுவும், கார்முகிலே யென்று சக்ஷுர்போக்யஹேதுவும், இவையெல்லாத்திலு மதீக

ஶ—ற்றேன். * * * * ॥சு॥

முன் - ஆவீநமாய், நல் - ஸமீசீநமாய், இவ்விரண்டும், நாலுக்கு விஶேஷணம். யாழ்பயினூனரம்பில் - யாழ் வீணை பயிலுகை - அப்யஸிக்கை, நூல் - ஶாஸ்த்ரம், வீணாவிஷயமாக அப்யஸிக்கப்படுகிற ஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன, நரம்பு - தந்த்ரீ. அதின், முதிர்சுவையே - ஆவ்யக்தரஸமே, ஆவீநஸமீசீநவீணாஶாஸ்த்ரோக்ததந்த்ரீஜந்ய அவ்யக்தஸ்வரரூபவஸ்வதஹேதுனே?யென்றபடி, பன்னலார்- பலரானநல்லராலே, பஹுவிதரான ஜ்ஞாநிகளாலேயென்றபடி. பன்னலாரென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்யநகாரமேவரெனவும்.பயிலும்-அநவரதாநுஸந்தாநஹேதுயசோதனுன,பரனே-ஸர்வஸ்மாத்பரனே, பவித்திரனே - பவித்ரனே,கன்னலே அமுதே,ஸ்பஷ்டம்,கார் முகிலே-நீலமேகமே,

மூ— யென்கண்ணா* நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்
கொள்ளே* * * * * ॥எ॥

ஆ— தனைப், உன்திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பாரெல்லாருக்கு முன்னைக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனைப், அவர்களுடைய க்ஷுத்ரமான ஸவிரோதிவர்க்கத்தை நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்த உன்னை, யெனக்கு நிர்ஹேதுகமாகத்தந்தருளினாய், நீயல்லதெனக்கொரு ரக்ஷகமில்லை, இனி யென்னைக்கைவிடாதேகிடாயென்றுகொண்டு எம்பெருமானோடேதமக்கு அபூர்வமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக் குஸம்ஸம்வருகிறதோ என்னுமதிஶங்கையாலே எம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிறார். * * ॥எ॥

இ—ரணஹோதுகவும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. பன்னலார்பயிலும்பரனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருவடியிதயாதியால்) பவித்திரனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களுடைய விதயாதியால்) கார்முகிலேயென்கண்ணா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதயாதியால்) ஸேவகஸ்நாநிவணம்நிர்ஹேதுகதாதவாஸிப்ராயத்தாலே யென்றுகருத்து. நின்னலாலிலேன்காணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார் (நீயிதயாதியால்) இங்கு ரக்ஷகமாவது ஹோதுகயாஸ்தாஹேதம், என்னைநீகுறிக்கொள்ளே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நீயிதயாதியால்) இப்பாட்டில் ரக்ஷகத்வப்ராபதம் ப்ராப்யத்வப்ராரணவிராஜமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடிதயாதியால்) "ஸதிஹேதுஹேவாவஶங்கீ" என்றுகருத்து. இத்தால் ஹோதுகவமே ஸ்ரீகாரகமென்றதாய்த்து. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு,

அபூர்வமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஸம்ஸம்வரப்புகுகிறதோவென்றுகீழ்ப்பாட்டிலே ஶங்கிபண்ணினவர்ஸஹவகஸ்ரீரவிக்ஷயை

ப— என் கண்ணா, என்னுடையக்ருஷ்ண? நின்னலால்-ஸ்வாமிநா, இலேன்காண் - நான் ஹோதுவஸாரஹிதன் கிடாய், நீயென்னைக் குறிக்கொள்ளே – ஸங்கல்பித்தருளவேணும், உன்னை விஶேஷியாதபடி ஸங்கல்பித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥எ॥

மூ—குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமும்* சிறிக்

கொண்டிப்பிறப்பேசிலநாளிலெய்தினன்யா* னுறிக்கொண்ட

ஆ—(குறிக்கொள்) தாமிப்படி எம்பெருமானைபபேக்ஷிக்க- அவனும்- நாம் விஶேஷிக்க ஸ்ரவஸம்ஹமென்றருளிச்செய்ய, தாமும் நிவ்ருத்தாதிஶங்கராய்க்கொண்டு அதிஶோஷ்கமாய் அநேககால ஸாத்யமான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகஸஹக்ருதபக்தியோகஸாத்ய

இ— ப்பெற்றேனென்றிப்பாட்டிலே ஸந்தோஷிக்கக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (காமித்யாதியால்) இவ்வர்த்தம் மந்யாநாவதாரத்வநீய மென்றுகருத்து. நிவ்ருத்தாதிஶாங்கராய்க் கொண்டு சொல்லியநாஹவிக்கிறாரென்றநயம். குறிக்கொளென் கிறதற்குந் தாத்வர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶோஷ்கமாயென்று) எனையூழிசெய்யென்கிறது தவமென்றுசொல்லப்பட்ட மோக்ஷத் துக்குவிஶேஷணமாயிருந்தாலும் ஹேதுக்கு விரகாஸாத்யஞ்சொல்லவே ஸாதநத்துக்கு விரகாஸாநாவ்ருத்தி சொன்னதாக வர்த்திக்குமென்று கருத்தாலே மோக்ஷஸாதநங்களான ஜ்ஞாநங்களுக்கு விரகாஸாநாவ்ருத்தி யருளிச்செய்கிறார் (அநேக த்யாதியால்) இங்கு ஸாத்யமானவென்றது அநாவர்த்நீயமான வென்றபடி. இது பக்தியோகத்துக்கு விஶேஷணம். ஞானங்க ளாலேயென்கிறதற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத் யாதியால்) ஞானங்களால் எனையூழியென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக் கிறார் (பக்த்யாதியால்) தவமென்கிறஶப்தமு முதாரார்த்தமும்

ஶ—குறி - அவதாநம், குறிக்கொள் ஞானங்களால் - யமநியமா த்யாநங்களாலே கொள்ளப்படுகிற பக்தியோகாவ்யஜ்ஞாநங்க ளாலே, ஸமித்யாதிஸாவித்யாதிமேதாஸ்வ ஸாவதநம். எனையூழி செய்தவமும். பஹுகால ஸாத்யமான தபஸ்ஸையும், மோக்ஷ த்தையுமென்றபடி. இதுக்கு எய்தினனென்கிறதோடே அந்வயம். ஊழிஶப்தம் விரகாஸாவித்யாயம். அக்ருதஶ்ராத்தஸ்ய ஜன்மாதநா ஸம் அவிஶப்தாத்யாயோகம். பிறவித்துயர் கடிந்து- ஜநநதுக்க வத்தை நிரஸித்து, உறிக்கொண்ட - ஶிக்யக்ருஹீதமான, ஶிக்ய ஸமான வென்றபடி. வெண்ணெய்பால் - இதுகளை, ஒளித்து

மூ— வெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின்* னெறிக்
கொண்டநெஞ்சனைப்பிறவித்துயர்கடிந்தே* * ॥அ॥
கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்*

ஆ— மான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவத்தை இ ஜந்மத்திலே ஸுலபமாயத்திலே ஸுயத்நநான் பெற்றேனென்று தா ம்பெற்ற ஸம்ருத்தியைச்சொல்லி அநுபவிக்கிறார். ॥அ॥

இ— தாத்பர்யமத்யாவஸாயமாகையாலே இரண்டுக்கும்ஸங் ஹேஸ்பா ஸமர்த்தநளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) தவ மென்கிறஸர்வும் ஸக்திபோமாவு தவோவாவியாய்க்கொண்டு ஸ க்ஷணயாதத்வமவா மென்றுகருத்து. இப்பிறப்பே சிலநாளிலெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (இஜந்மேத்யாதியால்) கிறிக்கொண்டென் கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுயத்நவென்று) ஸுலபயத்நவென்றபடி. ஸநாதநாகவிருத்திவக ஸம்ஷேஷ்டை எய்தினன்யானெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (நான்பெற்றேனென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கடிவார்தண்ணந்துழாய் கண்ணனென்கிறதற்கு ஸங்கதி

— உண்ணும் - வளயத்தாலே யமுதுசெய்யும் அம்மான் - ஸ்வாமியு டைய, பின்னெறி - பின் வழியை, கொண்ட - பற்றின, நெஞ் சனைப் உநமெவயுடையனைப், ஸஹநாஹமெங்ஞவணராநஸ ரென்றபடி. இத்தால் ஊக்ஷமெயிலநாஹத்தைச்சொன்னதாயி ற்று. இப்பிறப்பே ஸஹிஜெவஜநி, சிலநாளில் - தத்ராவிகஸி வயெஷெவஙிரெஷு, கிறிக்கொண்டு - ஸுலபமான உபாயத் தைக்கொண்டு, கிறி - உபாயம், யான் - ஒருயோஹ்யதயுமில்லா தநான், எய்தினன் - ஷாவித்தேன், ஸமஸ்யஸநிஹிதகஹி ஷாயெணஹமெ தநிஷெஸம். தவமென்று ஸாரமெந்நநிஷ் ஷமான ஜொக்ஷவலாஷெவத்தை விஸ்ஷீகரிக்கையிலே உதாஙா ஜத்துக்கு த்தாதவ்யஹஹித்துக்கொள்வது. * ॥அ॥

கடிவார்தண்ணந்துழாய் - ஙயாஸ்நிஸ் ஸஹஸாநுஙாஹ ஸீகனை, கடி - ஊபா, வார்கை - விடுகை, கண்ணன் - க்ரு ஷ்ணனுயவதரித்தவனை; விண்ணவர்பெருமான் நித்யஸூரிநாயக ஸ

மூ—படிவாணமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்* செடியார்நோய்க
ள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி* யடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகி

ஆ—(கடிவார்) நிரவயிகஸௌஹ்ருதனைப், அயர்வறுமமரர்க
ளதிபதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னோடொத்தாரையும்
மிக்காரையுமுடையவனல்லாமையாலே ஸாமனைப், ஸ்வாஸ்ரிதரு
டைய ஸஸம்ஸ்லேஷவிரோதி ஸகலதோஷங்களையும்போக்கும்
ஸ்வாவனுபிருந்த வெம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களா
கிற ஸமுத்ரவெள்ளத்திலே என்னுடைய விடாயெல்லாங்கெடும்
படிபோய் புக்குப்படிந்து குடைந்தாடி வாய்மடுத்துப் பருகிக்களி

இ—ஸம்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்)விண்ணவர்
பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வா
ணம்படியிறந்த பரமனென்றநயித்து விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிலு
மித்யாதியால்) மிக்காரையுமென்றதாயிஸம். பவித்திரனென்
கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) சீரென்கிறதைவிவ
வரிக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தே
னென்று பானம்பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே கல்யாண
குணாநாம் ஸமுத்ரவஸாஹஸ்ரஸமநவிஷேவேத்ரமென்றுக
ருத்து. செடியார்நோய்கள் கெடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ
ன்னுடையவித்யாதியால்) விடாயெல்லாமென்றது வாயுந்திரை
யுகளில் வந்தவிடாயெல்லாமென்றபடி. ஸிஷ்டம் — ஸுஷ்டம், கிழ்ப்

ஸ— ஞண,வானம் - ஸமஸ்வேத்ரத்திலே,ஸஷ்ருஸேஷஸ்யஜா.
படியிறந்த - ஸாத்ருஸ்யரஹிதனை, படி ஸாத்ருஸ்யம், பரமன்
ஸவோத்க்ருஷ்டனை, பவித்திரன் - ஸுத்தனுடைய, சீர் க
ல்யாணகுணங்களை, அடியேன், செடியார் தூறுகள்போலே
வந்திணங்களான, செடி - தூறு, நோய்கள் - வ்யாயிகள், ஸ
ஞ்சாவங்கள். கெட - நஸிக்கும்படி, படிந்து - வந்துகிட்டி, கு
டைந்து - க்ஷோபித்து, ஸகலகுணங்களையும் ஸமஸ்ஸித்த்
தென்றபடி. ஆடி - அவகாஹித்து, வாய்மடுத்து - வதநத்தைநி
வெஸிப்பித்து, அநுபவவாவகமான ஸந்நிவெஸமாகிறவா
யைவைத்தென்றபடி. பருகி - பானம்பண்ணி, அநுபவித்தெ

மூ—க்களித்தேனே* * * ॥௯॥

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்* றொளிக்
கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ* துளிக்

ஆ—த்தே னடியேனென்கிறார். * * * ॥௯॥

(களிப்பும்) இப்படியெம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தை புஜிக்கிற வாழ்வார் இந்தஅம்ருதத்தை நிஸ்ஸங்கோசமாக திவ்யஸூராய்க்கொண்டு ஸமஸ்தைகபோகரான நித்ய

இ—பாட்டிலே ஸ்வவிஷயாநுபவத்தைப் பேசினார். இப்பாட்டிலே ததீயாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

'பருகிக்களித்தேனே" என்று த்ருப்தரான இவர் "உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" வென்று வேண்டுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாம் ஏகராய் ஸஶரீரராய் அநுபவிக்கிறது தமக்குப்போராமையாலே ஸமஸ்தைகபோகரான பலரோடேகூட நிஷ்த்திவ்யமாக அநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றதாயிற்று. களிப்புமித்யாதி சோதியுமாயித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) துளிக்கின்றவித்யாதி அடியாரித்யந்தத்திற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ன்றபடி. களித்தேனே - ஆநந்தித்தேனே. * ॥௯॥

களிப்பும் - ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவஸாவஹர்ஷமும், கவர்வும் - அபிநிவேசமும், ப்ராக்ருதவிஷயம் கிடையாததசையிலே தத்ப்ராப்த்யபிநிவேசமுமென்றபடி. அற்று - நிவ்ருத்தமாய், தத்ரஹிதனாயென்றபடி. பிறப்பு - ஜநநம், பிணி - வ்யாதி, மூப்பு - ஜரை, இறப்பு - மரணம், அற்று - ஏதத்ரஹிதனாய், ஒளிக்கொண்ட சோதியென்று பஹுவ்ரீஹி, ப்ரகாசவஜ்ஜ்யோதிரூப விக்ரஹபாக்கனுமாயென்றபடி. ஒளியென்று யதீஷ்டஸஹி தஜ்ஜ்ஞாநம்விவக்ஷிதம். ரஜஸ்தமோரஹிதகபாஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாத ஸாத்விகஸ்வப்ரகாச விக்ரஹஸம்பத்தியுமாயென்கை. துளிக்கின்ற - வர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான, வான் - ஆகாசத்

மூ—கின்றவானிங்நிலஞ்சுடராழிசங்கேந்தி* யளிக்கின்றமாயப் பிரானடியார்கள்குழாங்களையே* * * ௰
குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்* குழாங்

ஆ— விஜவாஸுஷர்களுடைய திவ்யவிஷத்திலேசென்று அவர்களோடேகூட நான்ஸஜிப்பதென்றோ வென்கிறார். ௰
(குழாங்கொள்) ஸவாதாஜநவாமயமாக ராவணன்மடியும்படி கண்சிவந்தவனை யுள்ளபடிகண்டு சொன்ன வித்திருவாய்

இ—(ஹைவசீ த்யாதியால்) குழாங்களையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தி வ்யத்யாதியால்) உடன்கூடுவதென்றுகொலோ வென்கிறதற்குத் தாதுய மருளிச்செய்கிறார் (சென்றி த்யாதியால்) * ௰

நிகமனம்

ஷூமவாக்யத்துக்குத் தாதுய மருளிச்செய்கிறார் (ஸவா தாத்யாதியால்) தெரிந்துரைத்தவென்கிறதையுரைக்கிறார் (உள்ள படியித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸங்ரஹிக்கிறார் (இத்தி ருவாய்மொழியையென்று) அடியீரென்கிறதி னஸவத்தைக்காட்டு

ஶ—தையும், இந்நிலம் - இந்தஹூமியையும், சுடராழிசங்கேந்தி - ஶாஸவக ஶங்வங்களை யஶித்துக்கொண்டு, அளிக்கின்ற - ரக்ஷி யாநிற்கிற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்யஹேசனை உவகாரகனு டைய, அடியார்கள்குழாங்களை - நித்யஸூரிகளான ஸஹிசுளு டையஸமுஹங்களை, அடியேனித்யஜாஹாரா. உடன்கூடுவது வனகாரஸனுக்கொண்டுகூடுகை. என்றுகொலோ! -என்றைக்கோ; ஓகாரத்தாலே ஔத்ஸுக்யந்தோற்றுகிறது. * ௰

குழாங்கொள் - ஸமூஹத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வாதாதி த்ராதி ராக்ஷஸஸமூஹ யுக்தனையென்றபடி. பேரரக்கன் - பெரியராக்ஷஸன், வரபலஹுஜபலாதிகளாலே உஜதனான வணனுடைய வென்றபடி. குலம்வீய - வம்ஶம் நஶிக்கும்படி, முனிந்தவனை - காவீசனை ஜக வதிஶத்திருமகனை, குழாங் கொள்தென்குருகூர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹயுக்தமான திருந கரிக்கு நிவாஹகரான, சடகோபன், தெரிந்துரைத்த - உள்ள படி யறிந்துசொன்ன, குழாங்கொளாயிரத்துள் - ஹாஷாஸமூஹ

மூ—கொடென்குருகூர்ச்சடகோ, பண்ணறிந்துரைத்த* குழாங்
கொளாயிரத்துளிவைபத்துமுடன்பாடி* குழாங்களாய
டியீருடன்கூடிநின்றாடுமினே* * * *॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— மொழியை ஸமஸ்தகோஷ்டியாயிருப்பாரெல்லாருங்கூடி ஸேவியுங்களென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—கிறார் (ஸமஸ்தபத்தியால்) குழாங்களாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எல்லாருமென்று) உடன்கூடிநின்று உடன்பாடியாடுமினென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கூடிஸேவியுங்களென்று) ॥௧௧॥

ஶ—ஈஶ்வரஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸமாஸ்ரயணீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தும்-த்ரிவித்யாபாஸனமானவிஷயத்தை, அடியீர்? இதுஸம்போதனம், ஸமஸ்தவைஷ்ணவ ராஜ ஸாத்விகளென்றபடி. குழாங்களாய் - ஸம்ஹிதராய்க்கொண்டு, உடன்கூடி - ஈஶ்வரன்களடியாக கீறுபாறென்னுதே ஏககண்டராய்நின்று, இப்படி ஸ்வரூபஸித்தராய், உடன்பாடி - அவிரோதத்தோடே கானம்பண்ணி, ஆடுமினே - ஆடுங்கோள், அநுபவியுங்கோளென்றபடி. * * * ॥௧௧॥

ஸ்ரீமதேவராஜாநுக்ரஹஸம்ப்ராப்த ஸமஸ்தஶாஸ்த்ர
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீதேவராஜதயாபாத்ரமாஸம்.
(ஊணில்வாழுயிரே.)

விஷ்ணோஸ்ஸ்வாதுஸுதாகிம்ஸ்ப்ருஹயது...
ஸாரஸ்யமேதம் ஸாத்த்ரஸ்ஸர்வஸ்ய த்யஜதே
ஸ்வாதுஸ்வமுதிதைககோஷ்ட்யம் । ஸர்வாக்ஷரீண
நாமஸம்ஸ்துதிமாதோஷ்மதஸ்ய ஸாத்வீஶ்ரியம்
ஸமேதுஸ்ஸம்ஸ்வதம் அரவிந்தநயனஶேஷ
திதேஶீயம்॥ ॥உரு॥

(விஷ்ணோஸ்ஸ்வாதுஸுதாகிம்) தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலமுதுமொத்தே - மதுரங்களான மதுக்ஷீரஜ்யாதிகளுக்க

ஹ்ரு—தா—ளுடைய ரஸத்தையுடைத்தான அநுபவத்தையுடையனுமாய் (ப்ரியஹிதைகக்ருதிஹி:) பெற்றவத்தாயாய்த்தந்தையாயறியாதனவறிவித்தவத்த - மாதாவும் பிதாவும் செய்யுமவனும் பண்ணுமுபகாரங்களையெல்லாம் தானேபண்ணி அத்தாலே ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ரியனுமாய் (தாஸ்யஸாரஸ்யஹேது:) அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்து - அறிவுநடையாடாத காலத்திலே தாஸ்யரஸத்தை உண்டாக்கினவனுமாய் (ஸ்வாதந்த்ர்யஸாஹித்யக்ருத்யம்) எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கை மாறெனாதாவிதந்தொழிந்தேன் - ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கீடாக ஆத்மாவினுள்ளே கலந்திருந்த மஹோபகாரத்தை யுடையனுமாய் (ஸஜாதீயஸ்வாரஸ்யம்) என்கடற்படாவமுதே - ஆஸ்ரிதர்க்கம்ருதம் போலே போக்யனுமாய் (ஸக்ருத்விதித்தகபோக்யம்) தீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாத - ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் தானேயென்றிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்பிரிய மாட்டாதிருக்குமவனாய் (ஸர்வாக்ஷப்ரீணநாஹர்ஹம்) யாழ்பயிஞானித்யாதி வக்ஷ்யமாணப்ராப்ராதிஸம்வேஷ்டிப்ரீணநயோக்யமான போக்யத்தையையுடையனுமாய் (ஸகலவிஷயபோக்யநிஸ்ஸ்ரம்) (குறிக்கொள்ஞானங்களாவித்யாதி) "ஜ்ஞானஸாரஸ்யஹேஷு" இத்யாதிகளிற்படியே விரகாலஸாத்யதவோபாத்யாநஸம்ஸயமான ஸக்திபோகத்தைத்தனக்கு அஹிஹரிடத்திலே எழுதிஉண்டாக்குமவனைப் (ஆஸ்வாத்யஸீமா) பவித்திரன்சீர்ப்படிந்து குடைந்தாடி அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகி - அஸ்வம் போக்யகைநாநர்ஹார்ஹங்களான அப்ராணஹார்ணங்களை யுடையனுமாய் (ஸர்வஸ்வஸாதர்ஸ்வஸ்ஸரதம்) மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே - ஸமஸ்ஸங்களான நித்யஸூரிகளோடே ஸஹிதனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை மய்ரங்களான ஸர்வேச்வரங்களினுடைய ரஸத்தையும் உடைத்தான போக்யதையை உடையவனாக ஊனில்வாழுயிரே என்கிறபாசுரத்திலே ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ||௨௫||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி

ஆ—(ஆடியாடி) இப்படி நித்யஸூரிகளோடேகூட எம்பெருமானை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டவாழ்வார் அப்போதே அப்படி அநுபவிக்கப்பெறாமையாலேவந்த நிரதிஶயாவஸாதத்தாலே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸத்தாதாரணம்பண்ணவொண்ணாத தஶாபந்நராய். அந்தஸமாதாநார்த்தமாக எம்பெருமானைக்குறித்துத்தாம்சொல்லுகிற வார்த்தைகளையும் செய்கிற சேஷ்டிதங்களையும்கண்டு தம்மோடு ஸமாநஶோகரான தம்முடைய பந்துக்களும் எம்பெருமானைநோக்கி தம்முடையதஶையை

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் 'உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஸமாநஹ்ருதயரான பலரோடேகூட வெம்பெருமானை அநுபவிக்கவாசைப்பட்டவிவர் அவ்வநுபவத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாமல் இத்திருவாய்மொழியில் ஒருபிராட்டியானவள் விரஹத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறாளென்று பேசுகை அஸங்கதமன்றோ? தம்முடைய விரஹவ்யஸநத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அந்யாபதேஶம்பேசுகிறாரென்னில் தானும்யானுமெல்லாந்தனுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் என்றிருக்கிறவிவர்க்கிப்போது விரஹமுண்டோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படி விரஹமுண்டாயிற்றாகிலும் அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே ஒருபிராட்டியுடைய வாக்யமாகப்பேசாதே பிராட்டிவிஷயமாய் அந்யர்பாசுரமாகப்பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே தாம்தரித்திருந்து தூதுவிடுதல் சிலவற்றோடே ஸஹவித்தல் செய்யமாட்டாதபடி தாம் அத்யந்தார்த்தரானபடியையும் அத்தால்தம்முடைய பாந்தவர்கள் ஶோகார்த்தராய் ஸஹவிக்கிறபடியையும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக பிராட்டியுடைய திருத்தாயார் பாசுரமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. தாம்சொல்லுகிறவார்த்தைகளையென்றது - ஆர்த்திதஶையில் அவஶமாகப்பேசுகிற வார்த்தைகளையென்றபடி. இப்பொருளையென்கிறதற்குஇம்மஹாவாக்யார்த்தத்தில் க்ரியையோடே

மூ—ஆடியாடியகங்கரைந்திசை* பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கி
யெங்கு*நாடிநாடிநரசிங்காவென்று*

ஆ— விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிறபடியை அநுஸந்தித்து
இப்பொருளை, எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு அத்யந்தமவஸந்நை
யாயிருந்தாளொருபிராட்டியுடைய திருத்தாயார் இவளுடைய
தஶையை விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு "இவன்முடிவதற்குமு
ன்பே ஈண்டெனவந்துவிஷயீகரித்தருளவேணும்" மென்றுகொ
ண்டு எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிற வாக்யாவஶேஷத்தாலே
அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்திலே தன்
னைக்கொண்டுதரிக்கமாட்டாமையாலே தன்னுடைய ஆஶ்வாஸா
ர்த்தமாக அயனுடையகுணசேஷ்டிதங்களைப் பாடியாடினவிட
த்திலும் அதுதனக்காஶ்வாஸகரமாகாதே அவஸாதகரமேயாக "இ
னியவனைக்கண்டாலல்லதுதரிக்கமுடியா" தென்றுபார்த்து அவ
னையெங்குந்தேடி ஸ்ரீதருடைய உக்திகளில் ஸஹ

இ—அந்வயம். அகங்கரைந்துஎன்கிறதைவிவரிக்கிறார்(எம்பெருமா
னையித்யாதியால்)இசைபாடிப்பாடியாடியாடி என்றந்வயித்து விவரிக்
கிறார்(தன்னுடையவித்யாதியால்) கண்ணீர்மல்கி யென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (அதுதனக்கித்யாதியால்) பாடிப்பாடிகண்ணீர்மல்கியென்
கிறஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேபாடுகையுமாடுகையுமே அவஸாதஹே
துவாய்த்தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. நாடிநாடியென்கிறதை வி
வரிக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) நரசிங்காவென்கிறதற்குத் தாத்ப
ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதருடையவித்யாதியால்)

ஈ—இவ்வாணுதல் - இந்த[illegible]யான பெண்பிள்ளை,
வாள் - ஒளி. நுதல் - லலாடம், பஹுவ்ரீஹி:. வாணுதலென்
கிறவிடத்தில் ளகார நகாரயோர்ணகார வர்ணாதேஶ:. அகங்க
ரைந்து - அந்தஸ்ஸாரம் த்ரவீபூதமாய், விரஹத்தாலேயென்றுகரு
த்து. இசை - கீதம், பாடிப்பாடி - கல்யாணகுணங்களை வாரம்
வாரம்காநம்பண்ணி, ஆடியாடி - நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டா
தே இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரித்து, கண்ணீர்மல்கி - அஶ்ருஜலவ்யதிகரமாய்
நாடிநாடி - தேடித்தேடி, நரசிங்காஎன்று - நரஸிம்ஹா? என்று

மூ—வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே* * * ॥க॥
வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்* காணுமாசையுள்நைகின்றாள்
விறல்* வாணனாயிரந்தோள்துணித்தீரும்மைக்* காணீரி

ஆ—வைவதோன்றிக்கொண்டு நிற்கும்ஸ்வபாவனவனே யென்றழைத்து பின்னையும் கண்டாலும்தேறதே தொருடடியறவாடிப்போய் அறவாடினாளிவ்வாணுதலென்று திருத்தாயார் ஸ்வாபிக்கிறாள். ॥க॥
(வாணுதல்) உம்மைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே யிவள்வேவாநின்றாள்? உம்மைக்காணும்படி இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணுகிறிலீர்; ஆச்ரிதர் திறத்திலன்றோ இப்படி நிர்த்தயராய்ப்பண்ணுவது, உம்மை யாசைப்பட்டார் திறத்திலும்

இ—வாடிவாடுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) * * * * ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உம்மைக்காணுமாசையுள் என்கிறதை த்ருதீயாஸமாஸவ்ருத்தமென்று நினைத்துஉரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) ஸப்தமீஸமாஸத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இவளென்று) நைகின்றாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (வேவாநின்றாளென்று) காஸீபவாதத்தையுரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) த்ருதீயவாதத்திற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதிபால்) நீர் என்கிறவசத்துக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையாசையித்யாதியால்) இப்படி

ஸ—ஸாதம்பண்ணி,வாடிவாடும்-ஸ்ராமையாய் அதின்மேலேபின்னையும்ஸ்ராமையாகாநிற்கும்,ஈத்ருசஸ்ராமையாகிறாளென்றபடி. ॥க॥
வாணுதல் - காந்திஜூஷ்டமான, இம்மடவரல் - இந்த ஸௌகுமார்யமானவள்; மடப்பம்வந்திருக்கிறவள் மடவரல், மடப்பம் - ஸௌகுமார்யம், உம்மைக்காணுமாசையுள் - ஸஷ்டம், நைகின்றாள் - ஸ்லிஷ்டையாகாநின்றாள், விறல்வாணன் - வராக்ரமசாலியான வாணாஸுரனுடைய, விறல் - வராக்ரமம், ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ரபுஜங்களை, துணித்தீர் - வம்ஸித்தவரே, நீர்-ஆச்ரிதர்க்கு ஸர்வஸ்வமாக ஆஸிதராணீர்; உம்மைக்காணுமிவளும்மைக்காணும்படி, இரக்கமிலீரே - க்ருபையில்லாதவராகி

மூ—ரக்கமிலீரே * * * ॥௨॥

இரக்கமனத்தோடெரியணை* யரக்குமெழுகுமொக்குமிவளி*
ரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கே*னரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே॥

ஆ—இப்படி நைர்க்ருண்யம் பண்ணலாமோ?என்கிறார். ॥௨॥

(இரக்கமனத்தோடு) ஸ்நேஹயுக்தமான மநஸ்ஸையுடையளாய், எரியணைபரக்கு மெழுகும்போலே விரஹாக்நியாலே த்ரவீபூதமானவிவள்பக்கல் க்ருபையுங்கூடப்பண்ணுகிறிலீர்?இதற்கென்செய்கேன்.கெட்டேன் ஒருகொடுமையேயிதுவென்கிறாள். ॥௩॥

இ—பாவம்கொள்ளாதபோது நீரென்றநுஸந்தேயம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இரக்கமனத்தோடெரி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹேத்யாதியால்) அரக்குமெழுகுமொக்கு மென்கிறவிடத்தில் ஸாத்ருஶ்யக்ருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹேத்யாதியால்) இரக்கமெழீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருபேயித்யாதியால்) இவள்பக்கலென்றது அத்யாஹ்ருதம். தாஸீயவாக்யத்துக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனித்யாதியால்) ஸம்ஸாரஸம்பந்தக்ஷயநம் க்ருபயாதிஶேத்யாதநார்த்தமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஶ—நீரே,காணும்படிக்ருபைபண்ணுகிறீரில்லையென்றபடி. ॥௨॥

இவள், இரக்கமனத்தோடு - த்ரவீபாவயுக்தமானமநஸ்ஸோடே, இங்கிரக்கமென்றது ஶோகத்தால்வந்த த்ரவீபாவம், அதாவது - ஸ்நேஹமென்றபடி. எரியணை - அக்நியையணைந்திருக்கிற, அக்நிஸம்யுக்தமானவென்றபடி. அரக்கு - ஜதுவுக்கும், மெழுகும் - மதூச்சிஷ்டத்துக்கும், ஒக்கும் - ஸத்ருஶையாகாநின்றாள், இரக்கமெழீர் - க்ருபைபண்ணுகிறீரில்லை, எழுகை - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கை, இங்கு உபேக்ஷையாபண்ணுகையைக்காட்டுகிறது. இதற்கு - இதுநிமித்தமாக, இவளுடைய க்லேஶநிமித்தமாகவென்றபடி. அரக்கனிலங்கை - ராக்ஷஸனுடையலங்கையை, செற்றீருக்கு - லங்கையைநஶிப்பித்த தேவரீருக்கு என்றபடி. என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், உமக்கில்லாதவிரக்கத்தையுண்டாக்கவோ?இவளைக்லேஶிபாதபடி பண்ணவோ?வென்றபடி. ॥௩॥

மூ — இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்பின்னும்* வலங்கொள்பு
ள்ளுயர்த்தாயென்னு முள்ள* மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்
ணீர்மிகக்* கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே* ‖௪‖

ஆ — (இலங்கை) இப்படி நானவனுடைய கொடுமையைநினைத்து "இலங்கைசெற்றீ" ரென்றுசொல்லுமளவில், தானதைக்கேட்டவனுடைய [illegible]த்தையே நினைத்து, இலங்கைசெற்றவனேயென்னும், பின்னையும் பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி வந்து தோன்றாயென்னும், என்றால ப்போதேவரக்காணமையாலே உள்ளம்மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும், கண்ணீர்மிகக்கலங்கி இவள் நின்று கைதொழாநிற்குமென்கிறாள். * * ‖௪‖

✳ நாலாம்பாட்டு.

இ — [illegible]த்துக்குத் தா[illegible]மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி[illegible]) ([illegible]) ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் [illegible]த்தாலேயிறே லங்காநாசமென்றுகருத்து. [illegible]மாக நான்சொன்ன [illegible]த்தை [illegible]மாய்ச் சொன்னதாகக்கொண்டு தானுமத்தையே சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. [illegible]த்துக்குத் தா[illegible]மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமி[illegible]யால்) புள்ளுயர்த்தா? யென்கிற [illegible] [illegible]மென்றுகருத்து. என்றாலென்றது — வந்துதோன்றாயென்றாலென்றபடி. [illegible]. * * * ‖௪‖

ப — இலங்கைசெற்றவனேயென்றும் - பிராட்டிக்காக லங்கையை [illegible]த்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - [illegible], வலங்கொள் - [illegible]யான, புள் - பக்ஷிபாலே, [illegible]லேயென்றபடி. உயர்த்தாயென்றும் - உயரவஹிக்கப்பட்டவனேயென்றுசொல்லும், உள்ளம் - [illegible], மலங்க - கலங்கும்படி, வேர்ப்பறியும்படியென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெவ்வியதாக - உஷ்ணமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும், கண்ணீர்மிக - [illegible]க்கும்படி, கலங்கி - [illegible]யாய், இவள் நின்றுகைதொழும் - உத்திதையாய் நின்றுகொண்டு கைதொழாநிற்கும், [illegible] பண்ணாநிற்குமென்றபடி. * ‖௪‖

மூ—இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇத்தன* குவளையொண்கண்ண
நீர்கொண்டாள்வண்டு* திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென*
தவளவண்ணர்தகவுகளே* * * ॥ரு॥

ஆ—(இவள்) "இலங்கைசெற்றவனே" என்றும் வலங்கொள்புள் ளுயர்த்தாய்" என்று மிப்படி இராப்பகல் வாய்வெருவி தனகுவளை யொண்கண்ணநீர்கொண்டாள், இப்படி ஶோசநீயதஶை வரச்செய்தேயும், வண்டு திவளுந்தண்ணந்துழாய் கொடுக்கிறிலீர், பரமகாருணிகரான உம்முடைய காருண்யமிருக்கும்படி யிதுவோ வென்கிறாள். * * * ॥ரு॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

இ—தவளவண்ண ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமகாருணிகரானவென்று) பரமகாருணிகரென்றது "ஜயஸா யக்ஷேத்ரஸ்ஸுர்ஸாஹி: பரிகஶ்ரிதே | காருண்யேநாநந்யம் வேத்ய ஶோகேநஷேநநவ" என்கிறபடியே ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பரமகாருணிகரானவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥

ஶ—இவள் - விலக்ஷணஸ்வபாவையான இவள், இராப்பகல் - அநவரதம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, "ஈதிர்க்ஷ்யஸ்ய தம்ராமேவ ஸ்வேரப்பநாம் ஶோதக: | ஸீதயாஶ்ரமவாணீம் வ்யாஹரந்து ப்ரதிஷ்யதே" என்கிறகணக்காய் வாஸநாவஶத்தாலே அவஶ ஸாக ப்ரலபித்தென்றபடி தன - தன்னுடையதான, குவளை - கரவஸம்போலே, ஒண் - ஶோபநமான, கண்ண - கண்களிலே, நீர் - நீரை, ஶோகாஶ்ருவையென்றபடி. கொண்டாள் - உடையவளானாள், தனவென்றது ஸாபிப்ராயம். தன்னுடையதானகையிலே நித்யாநந்தபாஷ்பங்களுக்கே யோக்யங்களான நேத்ரங்களிலே ஶோகாஶ்ருவைபரிக்கிறாளென்று கருத்து. வண்டு திவளும் - ப்ருங்கங்கள் ப்ரதிஷ்டிதங்களாம்படியான, திவளுகை ப்ரதிஷ்டிதமாகை. தண்ணந்துழாய் - ஶீதளஸுந்தர தாழஸீகளை, கொடீர் - ப்ரஸாதித்தருளுகிறீரில்லை, தவளவண்ணர் - பரம வண்மையுடைய, ஸர்வஸ்வாமீரான வும்முடையவென்றபடி. தகவுகள் - க்ருபைகள், என - என்னென்பன, என்னென்று சொல்லப்படுவன, க்ருபையொன்றுங்காணேனென்றபடி. ॥ரு॥

மூ—தகவுடையவனேயென்னும்பின்னும்* மிகவிரும்பும்பிரானெ
ன்னுமென* தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ள*

ஆ—(தகவு)இப்படியிவளுடையப்ரஸங்கத்தாலேயவனுடையக்ருபையைநினைத்து பரமகாருணிகனேயென்றுகூப்பிடும்,இப்படி க்ருபையுடையவன் நம்மைக்கைவிடானென்றுபார்த்துப்பின்

* ஆறாம்பாட்டு. *

இ—தகவுடையவனே யென்னுமென்கிறவிடத்தில் ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவளுடைய ப்ரஸங்கத்தாலேயென்றது - திருத்தாயாருடைய ப்ரஸங்கத்தாலேயென்றபடி. திருத்தாயாருடைய ப்ரஸங்கமாவது:— எனதவளவண்ணர்தகவுகளென்று அவனுடைய க்ருபையை உபாலம்பிக்கிற திருத்தாயாருடைய உக்தியால்வந்த க்ருபாப்ரஸங்கம். ஆனாலுமென்னுடைய ப்ரஸங்கத்தாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்க இவளுடைய ப்ரஸங்கத்தாலேயென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; என்னுடைய ப்ரஸங்கத்தாலே யவனுடைய க்ருபையைநினைத்து என்று திருத்தாயார் சொல்லுமர்த்தத்தை வ்யாக்யாதா ஸ்வவாக்யத்தாலே அநுவதிக்கையாலே இவளுடையப்ரஸங்கத்தாலேயென்னக்குறையில்லை. யத்வா:— இவளுடையவென்றது - ஜநகராஜன் திருமகளுடையவென்றபடி. தவளவண்ணரென்கிறவிடத்தில் ஜநகராஜன்திருமகள் வசநமாகையாலிவளென்று பராமர்சிக்கக்குறையில்லை. தகவுடையவனேயென்னு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்புமென்கிறவிடத்தில் ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்புமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உள்ளமுகவுருகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ரூ—தகவுடையவனேயென்னும் - க்ருபையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - திரும்பியும், மிக - ப்ருசம், விரும்பும் - ஆசைப்படும், உள்ளம் - அந்தக்கரணம், உக - உருகும்படி, உருகிநின்றும் - ஸவாஸநஸம்ப்ருதவிஹிதமாய், உள்ளே - ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, பிரானென்றும் - உபகாரகனேயென்று சொல்லாநிற்கும். எனது - மதீயமான, அகவுயிர்க்கு - அந்தரா

மூ—முகவுருகிகின்றுள்ளுளே* * * * ॥௬॥
உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென்* வள்ளலேகண்ணனேயெ
ன்னும்பின்னும்* வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென* கள்

ஆ— னையும்மிகவுமாசைப்படும், ஆசைப்பட்டவப்போ
தேபெறுமைபாலேவந்த வ்யவஸாயத்தாலே நெஞ்சுருகும்படி யுருகிகி
ன்று, கேட்கச்சொல்ல க்ஷமையெல்லாமையாலே போய்த்தன்னுள்
ளுளே பிராணனேயென்றுமென்னுடைய ஹ்ருதயமென்றுஞ் சொல்
லாகிற்குமென்கிறாள். * * * ॥௬॥

(உள்ளுளாவி) எம்பெருமானைப்பிரிகையாலே வ்யஸநமேவடி
யாய் அந்த வ்யஸநத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, வி
டாய்ப்பட்டார் தண்ணீர்தண்ணீர் என்னுமாப்போலே என்வள்
ளலே? யென்கண்ணனே? யென்னும் பின்னும் வெள்ளநீர்க்கிடந்தா

இ—மருளிச்செய்கிறார்(ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்)உள்ளுளேயென்
கிறதற்கு ஸாமருளிச்செய்கிறார் (கேட்கவித்யாதியால்) தன்னுள்ளு
ளென்றது தன் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி.எனதகவுயிர்க்கமுதேயெ
ன்னு மென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்(என்னுடையவித்யாதியால்,॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வ்யவஸாயத்தை விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானைபித்யாதியால்)

ஶ— த்மாவுக்கு, எனக்கென்றபடி.ஸ்வாபாவிகஸௌஹார்த்தவஶ
ஹேதுமிதி—ஶம். ஔபசாரிகம். அமுதேயென்னும் - அம்ருத
மேயென்றுசொல்லாநிறக்கும். * * ॥௬॥

உள்ளுள் - ஹ்ருதயஸ்தாநத்திலே நிற்கிற, ஆவி - ஆத்மாவா
னது, உலர்ந்துலர்ந்து - ஶோஷித்து ஶோஷித்து, இதுக்கு
என்னு மென்கிற க்ரியையோடே அந்வயம். என் வள்ளலே - எ
ன்னுடைய ஔதார்யனே எனக்குன்னுடைமாவைத்தந்தவனேயெ
ன்றபடி. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, இத்தால் ஸௌலப்யத்தைச்
சொன்னபடி. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்க்கும், பின்னும்-
பின்னையும், வெள்ளநீர் - வர்ணஜலமான ஸமுத்ரத்திலே,
கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தவனே, என்னும்- இப்படிசொல்வாநிற்கும்,
எனகள்வி - என்னுடையவஞ்சகையான விவள் - தான்பட்டவ

மூ—விதான்பட்டவஞ்சனையே* * * * ॥௭॥
வஞ்சனையென்னுங்கைதொழூந்தன* நெஞ்சம்வேவநெடி
துயிர்க்கும்விறற்* கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீரும்மைத்*

ஆ—யென்னும்,எம்பெருமானையுங்கூட வஶீகரித்து மழகுடைய வளான விவள் அவனுடையகுணங்களிலே யிங்ஙனேயகப்பட்டா ளென்கிறாள். * * * * * ॥௭॥

(வஞ்சனே) உன்னுடையகுணங்களிலேயென்னை யகப்படுத்தினவனே யென்றும், பின்னை தன் திருவாயாலொன்றுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலே தன்கைகளாலே தொழுதிருக்கும்; அப்போதேயவனைக் காணாமையாலே தன்னெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும், உம்மை "தன்னுடையவாவத்துக்குத்துணை" என்று

இ— எனகள்வியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) தான்பட்ட வஞ்சனையே யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம் - ஸ்பஷ்டம். * ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

வஞ்சனே யென்னு மென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) ஷோஷமாகநான்சொன்ன வஞ்சகத்தையே தான் குணமாகச்சொல்லுமென்றபடி. கைதொழூமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனநெஞ்சம்வேவநெடிதுயிர்க்கு மென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) காரீயவாஶத்தை வி

ஶ—ஞ்சனையே - தான்அவனாலேபட்டவஞ்சனைகுஶ்ரூஷும். ஏகாரம் கவிஹாஎன்கிறஶப்தம்போலே குஶ்ரூஷையாம். கதிவதாரமே யான விவள் அவனைப்படுத்துப்பாட்டைத்தானவனாலேபடுவது குஶ்ரூஷுமென்றபடி. * * * * ॥௮॥

வஞ்சனையென்னும் - வஞ்சகனேயென்றுசொல்லும், கை தொழூம் - அஞ்ஜலிபண்ணுகிற்கும், தனநெஞ்சம்வேவ - தன்னுடையஹ்ருதயம்ஸந்தப்தமாம்படி, நெடிது - தீர்க்கமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும் - விறற்கஞ்சனை - பலாட்யனான கம்ஸனை,வஞ்சனைசெய்தீர் - வஞ்சனைபண்ணினவரே, உம்மைத்தஞ்சமே

ரூ—தஞ்சமென்றிவள்பட்டனவே* * ॥அ॥
பட்டபோதெழுபோதறியாள்விரை* மட்டலர்தண்டுழாயெ
ன்னுஞ்சுடர்* வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நும*

ஆ—விஶ்வஸித்திருந்தவிவளும் உமக்குஶரீரகையை ஸம்ஸன் பட்டதுபடுவதேயென்கிறாள், * * * * ॥அ॥

(பட்டபோது) ஶ்ரீதரலக்ஷணாஸக்தோகத்திருவாழியை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற நீர், உம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வ

இ—ஷிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) த்ரிதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உமக்கித்யாதியால்) இந்த ஸம்போதநம் ஸாபிப்ராயம், ஶ்ரீதாநாஶ்ரிதவிஷயமற வுமக்கிரண்டிடத்திலுங் காரியமொன்றேபோ வென்கிறது ஸாபிப்ராயமென்றுகருத்து.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதேத்யாதியால்) விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உம்மோடித்யாதியால்) தண்டுழாய்வேணுமென்றுசொல்ல வுபக்ரமித்து இத்தனைசொல்ல க்ஷமையல்லாமையாலே தண்டுழாயென்றது ஈயெநாக்தபாகையாலிது ஈஷிநிவேஶஸம்வங்கமாகலாமென்றுகருத்து. பட்டபோதெழுபோதறியா ளென்கிறதையுபலக்ஷண

ஶ—ன்று-உம்மைஶரணமென்றுநம்பி,இவள்பட்டனவே- இவள்பட்டபாடுகள் ஈஸம்வ்யாதங்களென்றுகருத்து. ஏகாரம் ஶோகத்யோதகம். * * * ॥அ॥

சுடர்-ஜ்வாலை,வட்டம்- வர்த்துலம், வாய் - தாரை,நுதி-ஸ்லக்ஷ்ணமிங்குமிதேக்ஷ்ணவிவக்ஷிதம். நேமி-சக்ரம் நேமியுடையவர்நேமியார்.நேமியீரென்று ஸம்போதநம்,ஜ்வாலாஶாலிவர்த்துலதாராதேக்ஷ்ணயுக்தசக்ரமுடையவரேயென்றபடி.பட்டபோது-ஈஸெதித்தகாலமும், எழுபோது - உதயகாலமும், அறியாள்,ஐதரோபலக்ஷணம், ஒன்றுமறியாளென்றபடி. ஆனால்ஜீவிதஸத்பாவத்துக்கு விஹ்நமேதென்ன சொல்லுகிறாள் (விரையித்யாதி) விரை - பரிமளம், மட்டு - மது, அலர் -விகஸ்வரம், லக்ஷணயாவஸ்துமென்றபடி. தண் - ஶீதளம்,துழாய்- துளஸீ,பரிமளமதுவஸ்துவ

மூ — திட்டமென்கொலிவ்வேழைக்கே* * * ॥௬॥
ஏழைபேதையிராப்பகற்றன* கேழிலொண்கண்ணநீர்கொ
ண்டாள்கிளர்* வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீரிவள்*

ஆ — ஸ்ரீமேலத்தாலேமற்றொன்றுமநாலம்பிக்கக்ஷமமேபன்றிக்
கேயிருக்கிறவிவள்திறத்திற்செய்யநினைத்தருளிற்றென்னென்கிருள்.
(ஏழைபேதை) உம்மைஆசைப்படும் ஸ்வபாவையாய் உம்மு
டைய தௌஷ்ஸீல்யத்தை யறியமாட்டாத பாலயௌவனமெனு
யாயிருந்தவிவள் உம்மையாசைப்பட்டு பெறாதவ்யஸநத்தாலே

இ — மாக்கியுரைக்கிருர் (மற்றொன்றுமி த்யாதியால்) இவ்வேழைக்கே
என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிருர் (இவள்திறத்திலெ
ன்று) ஸாமாந்யஷஷ்டீஸவத்ருஸமவென்று கருத்து நுமதி
ட்டமென்கொலென்கிறதை யுரைக்கிருர் (செய்பவி த்யாதியால்) இவ
ளை ரக்ஷிக்கநினைத்தருளிற்றோ முடிக்கநினைத்தருளிற்றோவென்றபடி॥
பத்தாம்பாட்டு
ஏழையென்கிறையுரைக்கிருர் (உம்மைபி த்யாதியால்) பே
தையென்கிறதை விவரிக்கிருர் (உம்முடையவி த்யாதியால்) இரா
ப்பகற்றனசேழி லொண்கண்ணநீர் கொண்டா ளென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (உம்மையி த்யாதியால்) தாரீயவா

ஸ — ஸ்ரீதைதாஸஸீ என்றுசொல்லாகிற்கும், இவ்வேழைக்கு - இந்த
வேழையிடத்திலே, ஏழை - அபலை, ஸவாவியமவமெனா
விவள்விஷயத்திலென்றபடி. நுமது - ஸ்வீடமான - இட்டம் - ஐ
ஷ்டம், உபேக்ஷ், ஸம்கல்பமென்றபடி. என்கொல் - ஏதாயிருக்கிறதோ.॥
ஏழை - அபலை, பேதை - பாலை, தன - ஸ்வீயமான,
தனக்கே ஸ்வாதாரணமானவென்றபடி, கேழில் - கேழில்லாத,
கேழ் - ஸத்ருஸம், தனவென்று - ஸ்வாதாரணஸஞ்சொல்லுகை
யாலே ஸத்ருஸாபாவஸித்யம் ஸித்தமாகையால் பின்னேயும் கேழிலெ
ன்றது ஸர்வஷத்ருஸ்யவ்யாவிநிஷேதபரம், ஒண் - ஸுந்தர
ங்களான. கண்ண — நேத்ரங்களிலே, நீர் - பாஷ்பஜலங்களை,
இராப்பகல்- நக்தம்திவம், கொண்டாள் - வஹித்தாள், கிளர் - வ்ரு
த்தமான, வாழ்வை - ஸௌபாக்யத்தை, ப்ரபாவமென்றபடி. வி
தக்ஷிதப், வேவ தக்தமாம்படி, இலங்கைசெற்றீர் - ஸாமகஸ்ய

மூ—மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே* * ||௰||
வாட்டமில்புகழ்வாமனனையிசை* கூட்டிவண்சடகோபன்

ஆ—ஸத்ருசவ்யஸநையானவள் இவள் முடிவதற்குமுன்னே ஆர்த்தி வ்யயங்களையும் நீரேபோக்கிக்கொண்டு ஈண்டெனவந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானைபபேக்ஷிக்கிறாள். ||௰||

(வாட்டமில்) ஆழ்வார் இப்படி வ்யஸநரானவிடத்தில் அவருடைய வ்யஸநாதிமெல்லாம் போம்படிவந்துதோன்றியருளுகையாலே வாட்டமில்லாத ஆர்ணயிஸ்வாஸ்த்ய காருண்யஸௌசீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை உடையவனாயிருந்த வெம்பெருமானைச்

இ—தத்துக்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளி த்யாதிஸஹாவாக்யத்தாலே) (ஆர்த்திவ்யயங்களையும் நீரேபோக்கியென்கிறவித்தாலே) த்ருதீயவாதாஸம்பூஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

வாட்டமில்புகழென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமாக விவக்ஷிக்கிற வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரி த்யாதியால்) இதற்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டமிலி த்யாதியால்) இப்போதுஸர்வான்தோற்றி யருளவில்லையாகில் "எனதவளவண்ணர்தகவுக

ஸ—ரரம்பண்ணினவரே,இவள்மாழைநோக்கு-இவளுடையமௌக்த்ய கடாக்ஷத்தை, மாழை - மௌக்த்ய, நோக்கு - கடாக்ஷம். ஒன்றும் - இதொன்றுமாத்ரத்தையாகிலும், வாட்டேன்மின் - நாசமாகப்பண்ணொழியவேணும், இது ஸர்வேஶ்வரஷின், நோக்கொன்றொழிய விவளுக்கு மற்றதெல்லாம் முடிந்தது, "தனுமத்யவிதேக்ஷணா" என்கிறபடியே இவ்வவஸ்தையிலே நோக்கொன்றுமே ஸுஸ்பஷ்டமாய் விளங்காநின்றது, இதுமெய்யிலும் வாடாதபடி நிஸர்க்கஸௌஹமான விவளுடையகடாக்ஷத்தை யொன்றுமாகிலும் நீரிழவாதபடி ஈண்டெனவந்து இவளையுமும்மையும் ரக்ஷித்துக்கொள்ளுமென்றபடி. * * * ||௮||

வாட்டமில்புகழ் - ஹானியில்லாத கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, வாமனனை - உபேந்த்ரதிமேஷ்டை. இசைகூட்டி - ஸ்வரங்களோடேகூட்டி, வண்சடகோபன்சொல் - உதாரரான ஆழ்வார்

மூ—சொல்லமை* பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி*
சூட்டலாகுமந்தாமமே* * * ॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சொன்ன வித்திருவாய்மொழி அவன்திருவடிகளிலே அழகியதொரு திருமாலையாகச்சூட்டலாமென்கிறாள். * ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ளே" என்று உபக்ரமித்தவிவர் "வாட்டமில்புகழ்வாமனனே" யென்னக்கூடாதிறே யென்றுகருத்து. இத்தால் வ்யஸநஸாகேநவ மென்கிற ஸம்வத்ஸரம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுவஸ்துவிதமாய்த்து. இசையிகாரி இப்பத்திர்க்ஷம் ஸங்ரஹிக்கிறார் (சொன்னவிசாரியால்) இப்பத்தென்று ப்ரயோஜநமாய் ஆலென்று பாதுகாப்ரணமென்றுகருத்து. அடிசூட்டலாகு மந்தாமமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலே உகாரியால்) * * * * * ॥கக॥

ஸ—அருளிச்செய்த, அமை-லக்ஷணபரணங்களான, பாட்டோராயிரத்து - மாமெய்கனுடைய விலக்ஷணமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இந்தஸூக்தமானது, ஆல்-பாதுகாப்ரணாயங்க், அந்தாமமே - ஸாந்தரதாமம்போலே, ஏகாரம் - ஐவாதங்கும், அடிசூட்டலாகும் - திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கயோக்யம். ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதியஸ்ரீஶைலேஶாக்ஷ
ராமாநுஜஹாஸஶிகாயநமஃ

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.
(ஆர்யாடி.)

ப்ரஹ்லாதமோசநாயாஸிஹம் க்ஷபிதவிபக்ஷாவக்ஷஸம் கஷித்யம்கம் க்ஷேபவ்யர்த்யயிதைகதாம் ப்ரஸ்ரஹார தாபஸிரயிநமேயைதைதம் । த்ராணோத்தாமயாநம் ஸவிபாஹதிக்யதாஸ்பாஸநம் தீவ்ரஹேதிம் ஸக்ஷேப்ரக்ஷாரக்ஷிதாரம் வ்யஸநிரஸநம் வ்யஞ்ஜீ ॥உரு॥
திஜ்ஜநாஷ॥

(ப்ரஹ்லாதமோசநாயாஸிஹம்) நாடிநாடிநரசிங்கா வென்று -

ஶத்ரு—தா—ஹஸ்தரான ப்ரஹ்லாதர் நிமித்தமாக ந்ருஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு ரக்ஷி
த்தும், (கரவிதவிதாஹோஹஸ்ரம்) விறல்வாணனாயிரந்தோள்
துணித்தீர் - அநிருத்தாழ்வானுக்குவிரோதியானபாணாஸுரனு
டைய கரங்களைக்கழித்தும், (க்ஷிப்தஜங்கம்) அரக்கனிலங்கைசெ
ற்றீருக்கே - எதிரியானராவணனுடைய லங்கையை அழித்தும்,
(கேஶவஸ்வத்யஜேதாரம்) வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னு
ம் - விஷவிரோதியான வைநதேயனை ஸ்வஜமாகப்படைத்து
ம், (ப்ரஶஸ்தாஜஸீராயிநம்) வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் -
ஐராவஸ்ருஷ்டிபாகையாலே ப்ரஶஸ்தமாயிருக்கிற திருத்துழாய்மா
லையை யணித்தும், (மையஜேஹதாம்) எனதாவியுள்கலந்தே -
விரஹவ்யஸநத்தாலே ஆத்மஸத்தைவழியாதே அநுகம்பித்திருந்து
யபிப்பித்தும், (க்ஷீராம்போதிஶாயிநம்) வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்
னும் - ரக்ஷணத்திலே அவஹிதனாய் திருப்பாற்கடலிலேவந்து க
ண்வளர்ந்தும், (ஸ்வஸேவாஹதிக்ருதாஶ்ராஸநம்) விறற்கஞ்சனை
வஞ்சனைசெய்தீர் - மிடுக்கனானகம்ஸனை யழியச்செய்து தன்னித்ருத்
மான ஹயத்தைத்தீர்த்து ஆஶ்வாஸநம்பண்ணியும், (தீவ்ரஹே
திம்) சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர் - தேஜிஷ்டமான திருவாழியை
திருக்கையிலேயணித்தும், (ஸகலேஶ்வரக்ஷாகரம்) மாழை
நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே - ஆஶ்ரிதருடைய ஸ்வரக்ஷ
யைப்போக்காதே ரக்ஷித்தும். இப்படி ஸ்வஸிஷ்டவைபவனானவெ
ம்பெருமானை ஆஶ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தையெல்லாம் நிரஸித்
தருளுமவனாக "ஆடியாடி" யென்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார்அநுஸ
ந்தித்தருளிச்செய்கிறார். * * ||உரு||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

அவ—(அந்தாமத்தன்பு) இப்படிதோற்றிய நளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவியையும் அக்கலவியால் தமக்குப்பிறந்த ஸம்ப்ரீதியையும் சொல்லுகிறார்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— "களிப்புங்கவர்வு" மென்கிறபாட்டில்படியே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ராக்ருதிகஸம்பந்தராய்க்கொண்டு நித்யஸூரி கோஷ்டியிலே சென்று எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்து ப்பெறாமையாலே அவஸந்நராய் ஆடியாடியிலே வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் இப்போதும் அந்த அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதிருக்கச்செய்தே எம்பெருமான் வந்துதோற்றினமாத்ரத்திலே அந்த அவஸாதம்தீர்ந்து ஹ்ருஷ்டராய் இத்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானை ஸ்மரித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கை அநுபவமன்றோ?வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. தமக்குப்பிறந்த ஸம்ப்ரீதியையென்றது - நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷஜாதத்தை யென்றபடி. இஸ்ஸம்ப்ரீதி தம்மோடெம்பெருமான் கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; தம்மோடெம்பெருமான் கலக்கும்போது திவ்யமஹிஷீபரிஜந பரிவாரவரான நித்யஸூரிகளோடே கூடவந்து கலக்கையாலே பிறக்கக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆகிலும் கீழ்ச்சொன்ன அநுபவத்திக்கெல்லாம்வரி ஜமார மெதாயிற்றென்னில்; ஸம்ஸார ஸம்பந்த நிவ்ருத்திபூர்வக நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷம் கிடையாமையாலேவந்த அவஸாதத்தாலே பரமவிஷயமான மாநஸாநுபவத்தையும் இழந்து ஆடியாடியிலே இந்த ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையோடேயும் வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி தம்மோடுகலந்தவாறே தாம்ஹ்ருஷ்டராய் அந்தகலவியைப்பேசுகையும் இப்போது ஸம்ஸார ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியாயிற்றில்லையே யாகிலும் தமக்கு ப்ராப்யாநாமிஷிதமான நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷாநுபவ ஸம்ப்ரீதியானது பிறக்கையாலே அந்த ஸம்ப்ரீதியைப்பேசுகையும் உப

ஆ— நித்யநிர்தோஷ நிரதிசய ஜ்ஞாநதிவ்யாமத்தில்

இ—வனுமென்றுகருத்து. ஸூரியையென்கிறதற்கு நித்யஸூரி ஸம்ஶ்லேஷமே விவக்ஷிதமாகில் இதைஸூரியென்று ஸாதாரணஶப்தத்தாலே சொல்லுவானேனென்னில்; ஆளவந்தாரும் எம்பெருமானாரும் அருளிச்செய்த அர்த்தத்வயத்தை ஸங்க்ரஹிக்கைக்காக இஶ்ஶப்தம் ப்ரயோகித்தபடி. அவ்வர்த்தத்வயமேது? அதை யிவர் ஸங்க்ரஹிக்கிறபடிதா னெங்ஙனேயென்னில்; "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றாழ்வார் அபேக்ஷித்தபடியே பூஷணாயுதவனிதாதிஸூரிவரான ஸூரிகளோடேவந்து தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகிறதித்திருவாய்மொழியிலென்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வது. அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாரோடுகலந்தபின் எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதபூஷணாதிகளெல்லாம் க்ருதார்த்தங்களாய்த்தனவென்றிப்படி ஸாத்விகத்வஞ்சொல்லுகிற தித்திருவாய்மொழியிலென்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வது. திவ்யபூஷணாயுதங்களைச் சொல்லுகிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகையாலே இவ்விடங்களிலே நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷமாகவும் திவ்யாவயவஶோபா வர்ணநஸ்தலங்களிலே ஸாத்விகத்வமு மென்றிப்படி இவ்விரண்டர்த்தங்களுங்கூட இத்திருவாய்மொழிக்கு தாத்பர்யங்களாமென்று இவர் ஸங்க்ரஹிக்கும்படி. ஸ்வாமியுடையஸூரியே தாஸனுடையஸூரியாகையாலும் இவரோடுகலவியால் அவனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம் இவருக்கு க்ருதஜ்ஞதாஹேதுவாகையாலும் அத்தையும் இவருக்குப்பிறந்த ஸூரியாகச்சொல்லக் குறையில்லையிறே. இங்குஸாத்விகத்வமாவது 'யதா காதம்பஶாகம் யதா ஜனுவிகாஸம். ததா ஸவநரோவாத்ர ஹ்ருதயம் ஶ்ருதிவீக்ஷதி" என்கிறபடியே தானாஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றால் நிரதிசயமாக ஆநந்திக்கும்ஸ்வபாவம். * * *

* முதற்பாட்டு. *

அந்தாமதென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) அன்பு

மூ—அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுவிசேரம்மானுக்* கந்தாமவாழ் முடிசங்காழிநூலாரமுள* செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்க னிவாய்செங்கமலஞ்* செந்தாமரையடிகள்செம்பொன்திரு

ஆ— பண்ணும்ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு ஸகலவிதஸம்ச்லேஷமாய ஸந்நிஹிதமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டமாய் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமா

இ— செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹத்தையித்யாதியால்) செய்தென்னுவிசேரென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேயென்பக்கலி லேசெய்தென்று ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. த்விதீயபாதார்த்தத் தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) செந்தாமரைஇத்யாதி அடிகளித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) த ம்மோடே ஸம்ச்லேஷித்தவனுடைய ஸௌந்தர்யம் நிரதிசயமாயி ற்றென்கிறாரென்றுகருத்து. செம்பொன் திருவுடம்பென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாதித்யாதியால்) "ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்" இதி ச்ருதியேந விக்ரஹவிசேஷத்திலே ஜாம்பூநதவர்ணத்வமு

ஸ—அம் - ஸுந்தரமான, தாமத்து-தாமத்திலே, பரமபதத்திலே யென்றபடி . அன்பு - ஸ்நேஹத்தை, செய்து - என்பக்கலிலேப ண்ணி, என்னுவி - ஆத்மாவை, சேர் - சேர்ந்தவனை, என்னோ டே ஸம்ச்லேஷித்தவனையென்றபடி. அம்மானுக்கு - ஸ்வாமிக்கு, அந்தாம - ஸுந்தரமாலையையுடையான, வாழ்முடி - வாழென்றது வா ளென்றதாய் ஒளியைச்சொல்லுகிறது, உஜ்ஜ்வலமானகிரீடமென்ற படி. சங்கு - சங்கம், ஆழி - சக்ரம், நூல் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம் - ஹாரம், இவ்விடம் ஸர்வாபரணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், உள - இவையித்தனையும் உண்டாயிருக்கின்றன, கண் - நேத்ரங்கள், செந்தாமரைத்தடம் - சிவந்ததாமரை தடாகம், தத்துல்யவிசாலமான நேத்ரங்களாய்த்தன வென்றபடி. செங்கனிவாய் - சிவந்தபக்வபலஸத்ருசமான அதரம், வாய்- வ தநம். லக்ஷணயா அதரத்தைச்சொல்லுகிறது. செங்கமலம் - அ ருணாம்புஜம், தத்துல்யமாய்த்து, அடிகள் - சரண ங்கள், செந்தாமரை - தத்துல்யங்களாய்த்தன, திருவுடம்பு திவ்யமங்களவிக்ரஹம், செம்பொன் - சிவந்தஸுவர்ணம், ஸௌ

மூ—வுடம்பை* * * * ||க||
திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைக்கண்கைகமலம்* திரு

ஆ—னறிவுருஸ்வத்தோடேவந்து என்னோடேகலந்தருளினானெ ன்கிறார். * * * * * ||க||

(திருவுடம்பு) என்னோடுகலந்தருளுகிறான் ஸர்வேஸ்வரன் பெரியபிராட்டியாரோடும் கூடினரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோ

இ—ண்டென்றுகருத்து. என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிது ஈஸ்வராதிஸர்வமாயிருந்தாலும் திவ்யமஹிஷியாதி யோகமும் திவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் பாட்டுக்கு வர்ணநீயமாகிறாப்போலே ஆழ்வார்திறத்தில் அவன்பண்ணுகிற ஸம்ச்லேஷமும் வர்ணநீயமென்றுதோற்றுகைக்காக என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிதை விஷயமாகஉரைக்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்னுவிசேரம்மானுக்கு மஹிஷியாதிகளுளவென்று ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யத்திற்கு ஸமஹிஷ்யாதிவிசிஷ்டனாய் என்னோடே கலந்தானென்று தாத்பர்யமாகவாமென்றுகருத்து. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும் கண்டு கொள்வது. * * * * * ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி உமாவாக்யத்தால்) கலந்தருளுகிறானென்றது - கலந்தருள ப்ரவ்ருத்தனாகிறவனென்றபடி. இவ்வாக்யத்திலே ஸமாஸங்களும் ஸந்திகளும். எங்ஙனேயென்னில்; (பெரியபிராட்டி) (ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்) என்கிறஸமாஸங்களாலே, திரு-அயன்-அரன், என்கி

ஸ—வணமானதிருவுடம்பு ஈத்ருஸமாய்த்தென்றபடி. இந்தஸௌந்தர்யாதிகளும் செம்மென்கிற விசேஷணத்திலே விவக்ஷிதம். பங்கஜம் ஸாவண்யமாயிருக்குமாப்போலே திருமேனியும் ஸ்வரூபாதி ஸாவண்யாதிஸம்பந்தகமாயிருக்கக்கூடும். * க||

ஒருவிடம் - ஒருவுதல் - நீங்குதல், நீங்கினப்ரதேசம், ஒன்றின்றி - ஒன்றுமில்லாமல், தன்திருமேனியிலே என்னோடேகலவாமல் நீங்கினப்ரதேசம் ஒன்றுமில்லாமல், ஸர்வப்ரதேசத்தாலுமென்றபடி. என்னுள் — என்னிடத்திலே, கலந்தானுக்கு ஸம்ச்லேஷித்தவனை, எந்தைபெருமாற்கு - எந்தை-பிதா, என்

மூ—விடமேமார்வமயனிடமேகொப்பூ* மொருவிடமுமொர்ஷத பெருமாற்கரனேயோ* வொருவிடமொன்றின்றியென்னுள் கலந்தானுக்கே* * * * ॥உ॥

ஆ—டும்கலந்தருளினப்போலன்றியேதன்னுடைய திருக்ஷயமெ ஜைமான திருவுடம்பில் ஒருவருமெஷமொழியாமே ஸகல வருமெஷத்தாலும் கலந்தருளினன், ஒருவனுடைய ஈஹிநிவெஷ மேஇதுவென்கிறர். * * * * * ॥உ॥

இ-றஸவுங்கள்வர்வ்யாஷங்கள். (கலந்தருளினவென்கிறவித்தாலே) திருவிடம் மார்வம் அயனிடம்-கொப்பூழ், அரனொருவிடம், என்கி றதின் ஈஷம்ஸஹிவிசம். (கலந்தருளினப்போலே யன்றியே எ ன்கிறவித்தாலே) திருவிடம்மார்வமே, அவனிடப்கொப்பூமே, அரனொருவிடமேயென்று ஏகாரங்களுக்கு விஷக்ரமோஈ ஈவய மென்று ஸஹிவிதமாயிற்று. (திருக்ஷயத்யாழியாலே) திருவு டம்பு வான்சுடரென்றது வ்யாவ்யாதமாயிற்று. செந்தாமரைக்க ண்ணைககமலம் என்கிறதினஷமும் இங்கே ஈஹிவெருசம். (ஒரு வருமெஷமித்யாழியாலே) ஈஸீயவாஷமும் வ்யாவ்யாதம். (ஒரு வனுடைய ஈஹிநிவெஷமென்கிறது ஒவென்றதற்கு ஈஹிவஜாயம், ஸவஷாவயவத்தாலும் கலந்தானென்று இங்கேசொல்லுகையாலே கீழ்ப்பாட்டைக்கொண்டு வாநராஙூியில்லையென்றுகருத்து. ॥உ॥

ஸ—னுடைய ஸ்வாமிக்கு, ஈஸகலஜநாயனுக்கு என்றபடி தி ருவிடம் - ஐக்ஷீஸ்தாநம், மார்வமே - வக்ஷஸ்தலமே, அயனி டம் - சுஜஸ்தாநம், கொப்பூழே - நாபிஜாதமே, அரனும்-ரூ த்ரனும். ஒருவிடம் - சிங்கினவருமெஷமே, ஐதரவருமெஷஸ னென்றபடி “வேமெஹ்காஷமமெ ரூத்ராநு ஐக்ஷிண வாஸ்வஜா ஸ்ரிதாநு” என்கையாலே அந்தவாஸ்வம் ஐக்ஷிணவாஸ்வமெ ன்று விவக்ஷிதம். ஒன்றுவிஸப்ஷேதகம், ஸவஷாமத்தாலும் தன்னோடுகலக்கையாலே விஷயம். திருவுடம்பு - திவ்யமங்கள விக்ரஹம் வான்சுடர் - திருக்ஷயதீஷியாகமாயிற்று. வான்ஸ வம் இங்கு விஷஜவாவி. கண்செந்தாமரை - ஸ்வஷம், சூஷ ராதிஸயாதநாவாகிச். கை - ஸ்ரீஹஸ்தங்கள், கமலம் - தஜ ஷஸங்களாய்த்துனவென்றபடி. * * * ॥௩॥

௩—என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமல* மின்னுஞ்சு
டர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமல* மன்னுமுழுவேழுலகும்
வயிற்றினுள *தன்னுள்கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையே॥
எப்பொருளுந்தானய்மரகதக்குன்றமொக்கு* மப்பொழு

ஆ—(என்னுள்) நிரதிசயகல்யாணகுண விக்ரஹ விசிஷ்டத்தையுடையனாய், ஸம்ஸ்லேஷாயீந ஸத்தாஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாயிருந்தவனென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ॥௩॥
(எப்பொருளும்) ஸர்வாத்மபூதனாய், அளவிறந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— செங்கனிவாயித்யாதி க்ஷேத்ரத்ரயம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷேத்யாதியால்) என்னுள்கலந்தவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எப்பொருளுந்தானாயென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மரதகமித்யாதி கமலமித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அளவிறந்த

ஸ— என்னுள்கலந்தவன் - என்னோடு ஸம்ஸ்லிஷ்டனான, மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு - ஜாஜ்வல்யமாந ப்ரகாசமான வஸ்துக்கு. என்பெருமானுக்கென்றபடி. தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷித்து கநககிரிபோலே ஜ்வலித்தானென்று கருத்து. செங்கனிவாய் - சிவந்த கனிந்த அதரம், கனிகை - பக்வமாகை, அதிரக்தமான அதரமென்றபடி. செங்கமலம் - தத்ஸத்ருசமாயிற்று. கண்பாதங்கை - நயநபாதஹஸ்தங்கள், கமலம் - தத்ஸத்ருசங்களாய்த்தன, மன்னு - ப்ரவாஹநித்யதயா ஸ்திரமான, முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நமான ஸப்தலோகங்களும்' வயிற்றினுள குக்ஷிக்குள்ளேயிராநின்றன, ஸம்ஸ்லேஷாச்ரிதங்களென்று கருத்து. தன்னுள் - ஸம்ஸ்லேஷத்தில், கலவாதது - ஸம்பந்தியாதது ஸம்ஸ்லேஷாயீந மாகாததென்றபடி. எப்பொருளுந்தான் - எப்படிப்பட்ட வஸ்துவும், தானென்று ஸர்வநாமார்த்தமாயோமம், ஒருவஸ்துவுமென்றபடி. இல்லையே- இல்லையே. ॥௩॥
தான் - ஸ்வயம், எப்பொருளுமாய் - ஸர்வசேதநாசேதநசரீரகனாய், மரதகக்குன்றம் - மரதககிரிக்கு, ஒக்கும் - ஸத்ருசமான

மூ—லைதத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமல* மெப்பொழுதுநா
டிங்களாண்டூழியூழிதொறு* மப்பொழுதைக்கப்பொழுதெ
ன்னாராவமுதமே* * * * ||௪||

ஆ—வழகையுடையனாயிருந்தவிவன், அழகாலே ஸர்வகாலமும் ப்ரதிக்ஷணமெனக்கஸங்க்யேயபோக்யமாயிரா நின்றான்; ஒருவனுடையவழகிருக்கும்படி பேயிதுவென்கிறார். * * ||௪||

இ—விக்ரஹியால்) ஸவிசேஷதாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயென்று) த்ருதீயபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிக்ஷணமென்று) என்னாராவமுதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிக்ராஹியால்) தம்மோடுஸம்ச்லேஷித்தவீர்யியாலே இப்படி ஸதாபோக்யனாம்படி உஜ்ஜ்வலனானென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து. அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமேயென்கையாலே இத்திருவாய்மொழியில் ஸாமாந்யத்துக்கெல்லாம் ஸங்க்ஷேபம் ஆழ்வார்தாமே யருளிச்செய்தாரென்று ஸங்க்ஷேபம். நூதநமான வொன்றைச்சொன்னால் ஸாமாந்யமில்லாமையாலு மிவருக்கும்ப்ரதிக்ஷணம் நூதநமாய்த்தோற்றுகையாலும் சொன்னத்தைச்சொல்லக்கூடுமென்றதாயிற்று. ||௪||

ஸ—காகிற்கும், எம்பெருமானிதிசேஷ். கண்பாதம் - நயநமும் பாதமும்; அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூ - தாத்காலிக தாமரஸஸா த்ருச்யம், தத்க்ஷண விகஸித தாமரஸ ஸாத்ருச்யமென்றபடி. கைகமலம் - ஹஸ்தம், எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணமும், நாள் - ஸர்வதிவஸமும், திங்கள் - ஸர்வமாஸமும், ஆண்டு - ஸர்வஸம்வத்ஸரமும், ஊழியூழிதொறும் - கல்பம்கல்பந்தோறும், ஸர்வகல்பமுமென்றபடி. அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - ததாததா, என்னாராவமுதமே - எனக்கு த்ருப்திவராதபடியான வஸ்துவம், ஸர்வகாலஸ்வயம்போக்யதமம், ஸர்வகாலமநுபவித்தால்தான் த்ருப்தி வாராதிருக்கலாம் எத்தனைகால மநுபவித்தாலும் பின்னையும் நவீநனாயேயிராநின்றானென்றபடி. இதுதோற்றுகைக்காகவே உக்தபொருள்களான காலவிசேஷங்களை த்தனித்தனியே நிர்தேசித்தது. * * * * ||௪||

மூ—ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த* காரார்கருமுகில்போலெ
ன்னம்மான்கண்ணனுக்கு* நேராவாய்செம்பவளங்கண்பா
தங்கைகமலம்* பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே* ||

ஆ—(ஆராவமுதமாய்) நிரவத்யமான ஸௌந்தர்யத்தையுடைய னாய், ஸ்வாமித்வாதிவ்யூஹகுணங்களோடே கூடினனாய், ஸர்வகாலமும் அநுபவித்தாலு மாராத போக்யமாயிருந்தவன், க்ருஷ்ணாவதார ஸந்நிதனாயிருந்த வென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ||ரு||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

இ—கண்பாதம்கைகமலநேரா -செம்பவளம்வாய் நேராவென்றநுபவித்துரைக்கிறார் (நிரவத்ய இத்யாதியால்) காரார்கருமுகில்போலென்கிறதினர்த்தமிங்கே ஸூசிதம், ததீயபோக்யத்தை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாமித்வ இத்யாதியால்) ஆராவமுதமே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வகால இத்யாதியால்) அல் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதார ஸந்நிதனாயிருந்தவென்று) ஆவியுள் கலந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ரு||

ப— ஆராவமுதமாய் - அதிருப்திகரமான அம்ருதமாய், அல்லாவியுள் - அல்லாதவாத்மாவிலே, ஹேயமான தேஹாத்மாகையாலேயொருவஸ்துவுமல்லாத வென்னாத்மாவிலே யென்றபடி. கலந்த - ஸம்ஸ்லிஷ்டனான, காரார் - காரிலே, வர்ஷாகாலத்திலே. ஆர்ந்த - பூர்ணமான, கருமுகில்போல் - காளமேகநிபனான, என்னம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கண்ணனுக்கு - க்ருஷ்ணனுக்கு, செம்பவளம் - சிவந்த ப்ரவாளம், லோகத்திலே ஜாதிவித்ருமலவஸ்திகமென்று தோற்றும்படி. அதிரக்தமான வித்ருமமென்றபடி. வாய் - வதனத்துக்கு- அதரத்துக்கு, நேரா - நேராகாது, ஸத்ருஸமாகாது. கமலம் - கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்ன வப்பொழுதைத்தாமரைப்பூவானது, கண்பாதங்கை - நயனபாத ஹஸ்தங்களுக்கு நேரா - ஒவ்வாது - பேராரம் - பெரியஹாரம், திருக்கழுத்துக்கிருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஹாரம். நீண்முடி - உத்துங்கமான திருவபிஷேகம், நாண் - ஸூத்ரவிசேஷம், பின்னும் - ஐம்தாயிகங்களாயும், இழை - ஆபரணங்கள், பலவே - பஹுக்கள். * * * * ||ரு||

மூ—பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே* பலபலவேசோதி வடிவுபண்பெண்ணில்* பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்று மோந்தின்பம்* பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலார்க்கே யோ* * * * * * * ||௬||

ஆ—(பலபலவே) ஸம்ச்லேஷ திவ்யபூஷணங்களையும், ஸம்ச்லேஷ நாமங்களையும், ஸம்ச்லேஷ விக்ரஹ ஸ்வரூ

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— பலபலவே ஆபரணமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ச்லேஷ யெத்யாதியால்) கிரீடமகுடசூடாவதம்ஸாதிகளாலும், ஜாதியிலும் ஒரு கிரீடாதிகளாலும் ஸம்ச்லேஷமென்றபடி. பலபலவென்கிறவீப்ஸா ஸம்ச்லேஷத்வ விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. திவ்யஸம்ஸ்தாநஸௌந்தர்யம். பேரும்பலபலவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இரண்டாம் ஸம்ச்லேஷ யெத்யாதியால்) திருநாமமநந்தமென்றால் தத்வாச்யகுணங்களுமநந்தமென்றதாமென்றுகருத்து. பலபலவே சோதிவடிவென்கிறதையுரைக்கிறார் (மூன்றாம் ஸம்ச்லேஷயெத்யாதியால்) ஸ்வரூப

ஶ—பாம்பணைமேலார்க்கு - நாகபர்யங்கத்தின்மேலே யிருக்குமவர்க்கு, பண்பு - ஸ்வபாவங்களை, எண்ணில் - விசாரித்தால், ஆபரணம் - ஆபரணங்கள், ஜாத்யேகவசநம். பலபலவே - பஹுக்களே, ஏகைகாவயவாநேகபோக்யங்கம். பேரும் - திருநாமங்களும், பலபலவே - அநந்தங்கள், சோதிவடிவு - ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹங்கள், பலபலவே - கண்டித்யாதி, இன்பமென்கிறசப்தம் கண்டித்யாதியான சப்தங்களோடே ஸ்ரீதேசிகத்வம், இன்பம் - போக்யம், கண்டின்பம் - சக்ஷுர்போக்யமாம்வஸ்து, ரூபமென்றதாயிற்று. உண்டின்பம் - ரஸநாபோக்யமாம்வஸ்து, ரஸமென்றதாயிற்று. கேட்டின்பம் - ச்ரோத்ரபோக்யமாம்வஸ்து, சப்தமென்றதாயிற்று. உற்றின்பம் - த்வக்போக்யமாம்வஸ்து, ஸ்பர்சமென்றதாயிற்று. மோந்தின்பம் - க்ராணபோக்யமாம்வஸ்து, கந்தமென்றதாயிற்று. இவையெல்லாம்பலபல, ஞானமும்பலபலவே - ஸர்வம், ஓவென்று விஸ்மயத்யோதகம். * * * * ||௬||

ஆ—ணதிவ்யாபரணங்களையும், அஸங்க்யேயதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அஸங்க்யேயதிவ்யஜ்ஞாநங்களையு முடையவனாய், நாமவயஸ்ஸங்கமாயியாய், இப்படிவசீகரணமாயிருந்து வைத்தென்னோடே கலந்தருளினானென்கிறார். * * * ||௬||

இ—ஸாதிஶேஷத்தாலும், ஶாஸ்த்ரவாக்யத்தில் நிஷேதித்தபடியே வராபரணாதிகளிலோரொன்றில் திவ்ய வஸ்த்ராபரணாதிஶேஷத்தாலும், கௌஸ்துபாபரண ஸம்ஸ்தாநாதிகளிற்படியே அஸங்க்யேயங்களென்றபடி. தேஜோரூபத்வம் - ஸௌஸ்வர்யம், கல்யாணத்வம் - க்லேஶதுக்காதியோகராஹித்யம், ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகளும், திவ்யத்வம் - ப்ராக்ருத விலக்ஷணத்வம், இந்த கல்யாணத்வாதிகள் பாட்டிலே விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. த்ருதீயபாதார்த்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாலாம் அஸங்க்யேயேத்யாதியால்) திவ்யத்வம்-அப்ராக்ருதத்வம், சேஷ்டிதங்களென்கிறத்தாலே ஸர்வஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரங்கள் விவக்ஷிதங்கள் பலபலவேனானமு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஐந்தாம் அஸங்க்யேயேத்யாதியால்) ஜ்ஞாநத்துக்குதிவ்யத்வம் - ஐந்த்ரியாதிஜ்ஞாநவைஷம்யமும், ஸர்வஸாக்ஷாத்காரித்வமும், அதீந்த்ரியவிஷயத்வமும், நிரதிஶயாநந்தரூபத்வமும். ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸங்க்யேயத்வம்- "அஶேஷவிஶேஷதோ நிராகார தயாயியாம்" என்கையாலே விஷயாஸங்க்யேயத்வக்ருதம், பாம்பணைமேலார்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நாமேத்யாதியால்) நாமவயஸ்ஸங்கமாயித்வம்- ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணஸமாஶ்ரய ஶேஷஶேஷகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. பாட்டுக்கெல்லாமாக ஸங்கதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆகாராநுகுணமாய்ப் பாட்டிலவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்ததில் தனக்குண்டான ப்ரீதிஶயத்தாலே தன்னுடைய வசீகரணத்வத்தை எனக்கநுபாவ்யமாக்கிக்கொண் டென்னோடேகலந்தானென்கிறாரென்றபடி. * * * ||௬||

மூ—பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவும்* காம்பணைதோட் பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவும்* தேம்பணைய சோலைமராமரமேழெய்ததுவும்* பூம்பிணையதண்டுழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே* * ௭॥

பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோ* டென்

ஆ—(பாம்பணை) தன்னுடைய ஸர்வசேஷ்டிதங்களையு மெனக்கே போக்யமாகச்செய்தருளினனென்கிறார். * * ௭॥

(பொன்முடி) வாத்ஸல்யாதிஸமஸ்த நிரதிஶயகல்யாணகுண

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஸர்வசேஷ்டிதஶ்ரவணத்தாலே வாத்ஸல்யத்தின் ஸ்வாபாவிகமும் ஸம்க்ருஹீதம். * * * ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தன்முடிவொன்றில்லாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ— பூம் - ஸுந்தரமான, பிணைய - பிணைக்கப்பட்ட, க்ரதிதமானவென்றபடி. தண்டுழாய் - ஶீதள துளஸியை யுடைத்தான, பொன்முடி - ஸுவர்ணகிரீடமுடையவனான, ஸுந்தரக்ரதித ஶீதளதுளஸீஸம்வேஷித ஹேமகிரீடனானவென்றபடி. அம் - ஶ்லாகநீயனான, போரேறு - ஸமரபுங்கவன், ஸமரத்திலே த்ருப்தவ்ருஷபம்போலே வீரஶ்ரீயோடே யிருக்குமவனென்றபடி. பாற்கடலுள் - க்ஷீரஸாகரத்திலே, பாம்பணைமேல் - நாகஶய்யாவலி, பள்ளி - ஶயநக்ரியையிலே, அமர்ந்ததுவும் - ஸகாரஜ்ஞனதுவும், காம்பணைதோள் - வம்ஶஸத்ருஶ புஜஶாலிநியான, காம்பு - மூங்கில், இணை - ஸத்ருஶம், பின்னைக்காய் - நீளாதேவிக்காக, ஏழ் - ஸப்தஸங்க்யங்களான, ஏறு - வ்ருஷபங்களை, உடன் - யுகபத், செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததுவும், தேம்பணைய - பலயுக்தஶாகாஶாலியாய், பணை - ஶாகை, சோலை - வநஸத்ருஶமான சோலை - வநம், ஏழுமராமரம் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களை, எய்ததுவும் - பேதநம்பண்ணினதுவும், எனக்காகவென் றத்யாஹ்ருத்ய யோஜநீயம். * * * * ௭॥

பொன்முடி - ஹேமகிரீடனை, அம் - ஸுந்தரமான, போ

மூ—முடிவொன்றில்லாததண்டுழாய்மாலையனை* யென்முடிவுகா
ணாதேயென்னுள்கலந்தானைச்* சொன்முடிவுகாணேனான்
சொல்லுவதென்சொல்லீரே* * * * ॥அ॥

ஆ—ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளை யுடையனாயிருந்துவைத்துஎன்
னுடையஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவ்ருத்தாதிகளினுடைய நிஹீநதை
யைப்பாராதே என்னுள்கலந்த இஸ்ஸௌசீல்யத்துக்கு ஒருமுடிவுகா
ண்கிறிலேன்; ஆனபின்பெதைசொல்லுவதுசொல்லீரென்கிறார்॥அ॥

இ—செய்கிறார் (வாமிதாதியால்) (குணஸம்பத்தாலே)அம்போ
ரேற்றை யென்கிறதினபிப்ராயம் ஸங்க்ருஹீதம். (விபூதிஸம்பத்
தாலே) பொன்முடி - நாற்றடந்தோள் - தண்டுழாய்மாலையானை,
என்கிறவடிங்களினுடைய வபிப்ராயம் ஸங்க்ருஹீதம். என்முடிவு எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாதி
யால்) காணாதேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாராதேயென்று)
என்னுள்கலந்தானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுள்ளேயிதாதியால்) சொன்முடிவுகாணேனென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவிதாதியால்) ஸௌசீல்ய
த்தைப்ரஸம்ஸிக்கவே ததேதாவத்கிமபிதமான ஸாவிதாதித
வத்துக்கு வைகல்யந ப்ரஸம்ஸை பண்ணித்தாமென்று

ஶ—ரேற்றை- ஸர்வசேஷியானை,எம்பெருமானை - சுலக்ஷணாதி
யான, நாற்றடந்தோள் - நாலுகிளையாய்த்தடங்களான தோள்களை
யுடையனை, வதாஸம்வ்ருஷீநஸாஜனனவென்றபடி. தன்முடி
வு - ஸ்வரூபவயிம், ஒன்றில்லாத - ஸ்வரூபகுணாதிகளிலொன்
றுக்கு மவயியில்லாதவனனவென்றபடி. தண்டுழாய்மாலையானை -
ஸ்பஷ்டம், என்முடிவு - என்னுடையவயியை, என்னுடைய வத்
நிகுஷ்டத்தையென்றபடி. சுத்நிகுஷ்டம் நிகுஷ்டங்களுக்
கெல்லா மவயியாயிருக்குமிறே. காணாதே - “சுவிஜ்ஞாதா” வெ
ன்கிறபடியே குணொவியாதே, என்னுள்கலந்தானை - என்நெஞ்
சுக்குள்ளேபுகுந்தவனை, சொன்முடிவு - வணிக்கையிலவயியை,
நான்காணேன் - ஸ்பஷ்டம், என்சொல்லுவது - என்னத்தைச்சொ
ல்லுவது,சொல்லீர்-ஆரேனும்சொல்லவல்லாருண்டாகில் சொல்லும்
ப்ரகாரத்தை எனக்குச்சொல்லுங்கோள். * ॥அ॥

மூ—சொல்லீரென்னம்மானையென்னாவியாவிதனை* யெல்லையில் சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை* நல்லவமுதம்பெறற்கரியவீடுமா* யல்லிமலர்விரையொத்தானல்லன்பெண்ணல்லனே*௬॥

ஆ—(சொல்லீர்) இப்படி யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லவில்லை மன்றியே யிருக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ஆராமையாலே அவன் குணங்களைக் காலதத்வமெல்லாஞ்சொன்னாலு மவைற்றுக் கொருமுடிவுகாண்கிறிலேன்; பின்னையு மவனுடைய குணங்களைச் சொல்லி வாழ்மினென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

இ—கருத்தாலே ஸகலஸத்த்வத்தை ப்ரஸம்ஸிக்கிறாரென்று கருத்து சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

சொல்லவமைக்குமென்றவர் பின்னையுஞ்சொல்லுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆராமையாலேயென்றது - த்ருஷ்ணையாலேயென்றபடி. பின்னையு மித்யாதிவாக்யமேவார்த்தமாயும் - அவன்குணங்களை யித்யாதிவாக்யமநந்தமாயுமிருக்கவேணும். ஏவகாரமநத்தாலே த்ருடமாயிருக்கிறது. சொல்லியென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்கிறதே தாடபர்யம். எல்லையில் சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களையித்யாதியால்) நல்ல இத்யாதிவிரையொத்து இதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமேசாதியால்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனென்கிறதை

ப—எல்லையில் - அவதிரஹிதங்களான, சீர் - குணங்களையுடையவனான, நல்லவமுதம் - நித்யஸூரிபோக்யமானவஸ்துவமாய், பெறற்கரிய - பெறுகைக்கருமையான, துர்லபமானவென்றபடி. வீடுமாய் - மோக்ஷமுமாய், அல்லிமலர் - பத்மபுஷ்பத்தினுடைய, விரையொத்து - பரிமளத்துக்கு ஸத்ருசனாய், தத்துல்யனென்றபடி. ஆணல்லன் - புருஷஸஜாதீயனல்லனான, பெண்ணல்லன் - ஸ்த்ரீயுமல்லாதவனான, என்கருமாணிக்கச்சுடரை - நீலமாணிக்கதேஜஸ்ஸத்ருசதேஜஸ்ஸுடையவனான, என்னாவியாவிதனை - ஆத்மாவுக்கு தாரகனான, என்னம்மானை - ஸ்வாமியை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * ॥௬॥

மூ— ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன் * காணலுமா
கா னுளல்லனில்லையல்லன் * பேணுங்காற்பேணுமுருவாகு

ஆ— ஸஜாதீயனாயிருந்தவைத்துதன்னழகாலேஎனக்குயா
ரகனாப் என்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய
விந்த ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை நீங்களுஞ்சொல்வீகோளென்று
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ॥௬॥
(ஆணல்லன்) ஸ்வாபாவஸ்காதி ஸவவிஷாயமே விஷ

இ— நவாஸகாதிகளுக்கு முவைலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்த்ராதியால்) வாஸாக ஸ்ரீஹேவ்ராவிலக்ஷணனுரை
ப்போலே வாராஷோத்தக்கா தாராஷஹேவ்ராவி விலக்ஷ
ணனென்றுகருத்து. ஸவவிலக்ஷணஹோரூனென்றபடி. என்க
ருமாணிக்கச்சுடரை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (தன்னித்ராதியால்) இது ஹெதாஹவிஶேஷண மென்
றுகருத்து. என்னுயிராவிகளை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (எனக்கித்ராதியால்) என்னம்மானை யென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்ராதியால்) சொ
ல்வீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீங்களுமித்ராதியால்) நானொருவ
ன்சொல்லியலையாது; நீங்களுங்கூடிச்சொல்லுங்கோ ளென்கி
றாரென்றபடி. * * * * * ॥௬॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவதாரிகைத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்த்ராதியால்) ஸ்நவா
ஸகஹணம் வாராஷஹேவ்ர வைஜாத்யத்திற்கு உபலக்ஷ
ணமென்றுகருத்து. இது ஹெதாஹமென்று காட்டுகிறார்

ப— ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் - ஸஷ்டம், அல்லாவலியுமல்ல
ன் - காயவிஶேஷங்களுக் குறுப்பல்லாத நவாஸகமுமல்ல
ன், அலியாவது வ்யதிரிக்தம். அதாவது கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாஸ
வ்யதிரிக்தமான நவாஸகமென்றபடி. காணலுமாகான் - ஜ்ஞா
தாஸக்யனல்லன், உளனல்லன் - வித்யமானனல்லன், ஜ்ஞாத்ரு
தாநாதிவிஶேஷ:. இல்லையல்லன் - வித்யமானனென்றபடி. ஜ்ஞா
த்ருதாநாதிவிஶேஷ:. பேணுங்கால் - ஆஶ்ரயிக்கிற காலத்திலே,
பேணுமுருவாகும் - ஆஶ்ரயிக்கிறவருடைய ருசிக்கத்தையுடையனு

மூ—மல்லனுமாங்*கோணை பெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக்
கூறுதலே* * * * * * ॥ய॥
கூறுதலொன்றுராக்குடக்கூத்தவம்மானைக்* கூறுதலேமேவி

ஆ—ஜாதீயன் - ஆதலால் ஸம்ஸாரவர்த்தமானங்களுக்கு ஸமானாவரனாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீதவாத்ஸல்யனைப் ஸ்ரீதருடைய விவக்ஷாநாதீனமான திவ்யரூபவேஷிதங்களையுடையனாய் ஸநாஸ்ரிதர்க்கு தூரஸ்தனாயிருந்த வெம்பெருமானென்னோடே கலந்தவிதரணம்சொல்ல நிலமன்றாகிலும் சொல்லாதொழிய முடிகிறதில்லையென்கிறார். * * * ॥ய॥

(கூறுதல்) காரணங்களெல்லாஞ்சொன்னாலு மாராத

இ—(ஆதலாலென்று) காணலுமாகானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தசிதவ்யாதியால்) ஸாக்ஷாத்த்ருக்ஷாநாதநங்களுக்கென்றபடி. இல்லையல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவ்யாதியால்) பேணுங்காற்பேணு முருவாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதருடையவிதவ்யாதியால்) இது வேஷிதத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து. உளனல்லன் - அல்லனுமாம், என்கிற இரண்டுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாஸ்ரிதர்க்கிதவ்யாதியால்) தார்மீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடிதவ்யாதியால்) இங்கே ஸாமர்த்யமும் ஸ்வாதீநஸ்திதமாம். கீழ்ச்சொன்ன ஸௌசீல்யவாமாஜுலும் ஸ்வாதீநஸ்திதப்ரஸம்ஸநம் வைசாமத்யநாஸிவேதம். ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

கூறுதலொன்றுரா வென்கிறதையுரைக்கிறார் (காமேதவ்யா

ஸ—னை, ஸ்ரீதர்தன்னைஸ்வீகரிக்கும்காலத்திலே ஸ்ரீதர்களவேக்ஷிக்கிறரூபத்தை யுடையவனானவ னென்றபடி. அல்லனுமாம் - ஸவாவியரூபமல்லாதவனுமாம், ஸநாஸ்ரிதாநாதிவிசேஷ:. எம்பெருமானை - ஸ்வஸ்வாமியை, கூறுதல் - வணிக்கை, பெரிதுகோணையுடைத்து - ஸ்வாவக்த்ரத்தை யுடைத்தானது, ஸாக்ஷான்றென்றபடி. * * * * ॥ய॥

ஒன்று - ஒருஸாமர்த்யத்தினுடைய, கூறுதல் - வணிக்கை, ஆரா - த்ருப்திவாராதபடி ஸதிஹோஷ்யனை. குடக்கூத்தவம்மா

மூ—க்குருகூர்ச்சடகோபன்* கூறினவந்தாதியோராயிரத்து
ளிப்பத்துங்*கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமே॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஜ்ஞானவெஷி தங்களையுடையவனானவெம்பெருமானைச்சொன்
னவித்திருவாய்மொழியைச்சொல்லவல்லார் திருநாட்டிலேபோயெம்
பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். * * ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—டியால்) குடக்கூத்தவம்மானையென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஜ்ஞா
னைகதாஜியால்) ஸமஸ்த நாஷவம் ஸாமாந்தொழிய வைகுண்
ணத்தாவிலும் ஸாமமோ? வென்ன பாட்டுக்கவிஷயமருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானையிகதாஜியால்) ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஶ— னை - கூாமந கதந முடையவஸாதியை, கூறுதலே - வணிக
க்கையே. மேவி - ஆஶ்ரித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்கூறின- ஆ
ழ்வாரருளிச்செய்த, அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓராயிர
த்துள் - அதிதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தஶ
தகத்தினுடைய, கூறுதல்வல்லார் - அநுஸந்தாநஶக்தரானவர்
கள், உளரேல்- ஸம்பவிக்கில், வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, கூ
டுவர் - அடைவர்கள். * * * ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநிலயஸ்ரீஸேநாதி
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:.
த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(அந்தாமத்தன்புசெய்தூ.)

ஸத்ராவ்யாவிஸகாதிம்ஸாவதி தஷயித ம் விஷ்ணு
தம்மரக்ஷிதம் ஹீதம்தோஷாதிஹேமும் நவவ
நவாவஸம்பெநகஸரக்ஷாகிஶ்ருமும்। வ்யாதவீ
கிரியம்ஶமா ஹிஜவா ஸம்ஸத்ரணா தோஷஹர்ஷ்யம்
விஶ்வவ்யாவ்ருத்திவிதம் வ்ரஜயாவகிமணவ்யா தநீத்யா
ஜஹாத்। ॥உஎ॥

(ஸத்ராவ்யாவிஸகாதிம்) அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னவி
சோம்மானுக்கிதாதி - ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே

ஸ்ர — க்ஷா — நிரதிசயதீப்தியுக்தனுமாய், (ஸாபரிச்சதம்) திருவிடமெமார்வம் — பெரியபிராட்டியாருக்குவாஸஸ்தானமானதிருமார்வையுடையனுமாய், (விஷாலஸ்தம்பதேஹம்) மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு — தேஜிஷ்டமாய் மலைபோலேவளர்ந்த திருமேனியையுடையனுமாய், (ஸ்ரீத்ருஷ்ணேஷாதிஹோஹம்) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே — ஸ்ரீக்ருதிசயத்தாலே ஸர்வதிக்ஷணமே ப்ரேமவ்ருத்தியமிஷ்ட்டனுமாய், (ஸுலபஸநாதம்) காரார்கருமுகில்போலவென்னம்மான் — வர்ஷுகவலாஹகம்போலே காருண்யரஸத்தை வர்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனாய், (மநோஹரவேஷாதிஸௌந்தர்யம்) பலபலவேயாபரணம் பேருப்பலபலவே — பஹுவிதரூபிணநாமக்யாதிகளாலே பூஷிதனுமாய், (ஸர்வாதஸ்ரீதிருஷ்யம்) பாம்பணைமேலிருத்தி — ஸர்வஸிஜமாய் ஸ்ரீதிருவமான ஸ்வபக்ஷஜநஸர்வஸாதநஸங்க்ரஹாதிஸ்ரீஸ்வரூபாங்களையுடையனுமாய், (ஊர்த்திஸ்வரூபம்) என்னுள்கலந்தானைச் சொன்முடிவுகாணேன் — ஸ்ருதிகவிஷயத்தில் ஸர்வவேதநீயமான ஸ்வரூபத்தையுடையனுமாய், (ஸர்வாணாமபிசாவதாரம்) எல்லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை — ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுடைத்தாகையாலேநிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே ஸ்வரூபனுமாய், (விலக்ஷணாவதாரவிக்ரஹம்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன் — ப்ராக்ருதத்திற்காணப்படுகிற ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகாதிவிலக்ஷணாத்யஸாதாரணவிக்ரஹனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை அந்தாமத்தன்புசெய்து என்கிறபதகத்திலே ஆழ்வார் தம்மோடே வந்து கலந்துகலக்கையாலே புதுக்கணித்த திவ்யாயுததிவ்யாபரணங்களையுடையவனானான் என்று ஸகிஸ்த்ரீயோடே கோவர்த்தநத்திலேவந்து பிறந்து தங்களோடேவந்து கலக்கையாலே மிகவும்நிறம்பெற்ற ஸௌந்தர்யாதிகளையுடைய க்ருஷ்ணனை ஸ்ரீகோபிமார் ஸகிஸ்த்ரீயோடே ஸம்பாவித்தாப்போலே ஸம்பாவித்தருளினாரென்கிறார். * * * ||௨-எ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

௬—   வைகுந்தா? மணிவண்ணனே?

அ—(வைகுந்தா) ஆழ்வார்தம்மோடு கலந்தகலவியால் எம்பெருமானுக்குவந்த ப்ரீதியைப்பேசுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனும்,

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியையும் தமக்கவன்விடப்போகாதபடி அவன் ஹார்த்தனானபடியையும் இத்திருவாய்மொழியிலும் பேசுகையாலே அர்த்தபேதமில்லாமையால் இதுதனியே ஒருதிருவாய்மொழியாகக்கூடுமோ? புநருக்தியுமாகாதோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி) இங்கு ப்ரீதியானது-ஆழ்வார் நம்மைவிடில் செய்வதென்னென்றிப்படி அதிசங்கைபண்ணும்படியான அதிப்ராவண்யம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸர்வேச்வரத்வஸ்துஸ்த்வம் என்கிற அர்த்தவிசேஷம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ஸர்வேச்வரத்வஸ்துஸ்த்வமாவது- ஸ்வாநுஸந்தாநாதிகளாலே ஆச்ரிதர்க்குத்தன்பக்கல் ஸமைச்வர்யம் வருகிறதோவென்றுதான் வ்யாகுலனாகை, இத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும் ஸித்தித்ததாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்; கீழே ஸர்வேச்வரன் ஸவிச்லேஷிகனுபிராநிற்கச்செய்தே "அல்லாவியுள்கலந்த" வென்றும் "என்முடிவுகாணாதே" என்றும் இவர்தம்முடைய நிகர்ஷத்தை அநுஸந்தித்தவாறே வளவேழுலகிற்படியே இவர் ஸர்வேச்வரரைக்கப்புகுகிறாரென்று பார்த்து அவன் ஸர்வேச்வரத்வஸ்துஸ்தனாக இவரும் அந்த ஹர்ஷத்தை அநுபவித்துப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிதம். பேசுகிறாரென்றது வ்யாகுலிப்பிக்கிறாரென்றபடி.   *   *   *   *

முதற்பாட்டு.

வைகுந்தாவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) "ஹரிஸ்ஸ்ரீவாஸ:" என்கிறஸித்தாந்தத்தாலே "வைகுண்டஸ்ய வைகுண்ட:" என்று ஸுஷ்டுப்ராப்யமான வைகுண்டஸம்பந்தத்திற்குப

ப— வைகுந்தா? - வைகுண்ட, மணிவண்ணனே? - மணிவர்ண, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தானையிலேமு

மூ—யென்பொல்லாத்திருக்குறளாவென்னுண்மன்னி* வைகல்
வைகறோறுமமுதாயவானேறே* செய்குந்தாவருந்தீமையுன்
னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்* * ௧

ஆ—ஸ்ரீ தவாஹனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தையுடையனாய், என்னுள்ளே புகுந்திருந்து எனக்கு சர்வாவஸ்தைதாதிமநோஹ ஹசிதனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸ்ரீ தருடைய ஸமஸ்த ஸம்வேசவிநாசமான ஸம்ஸ்தாபங்களையும் போக்கி

இ—ஸ்ரீயம் இவ்விடத்தில் வைகுந்தசப்தமென்றுகநத்துமணிவண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே த்யாதியால்) என்பொல்லாத்திருக்குறளா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதி த்யாதியால்) என்னுள்மன்னி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னி த்யாதியால்) வைகல்வைகல் தோறுமமுதாய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) வானேறே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமி த்யாதியால்) உன்னடியார்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீ தருடையவென்று) செய்குந்தாவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவே த்யாதியால்) தீமைதீர்ந்து என்றநுயித்து உரைக்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷ த்யாதியால்) அசுரர்க்குத்தீ

ஸ—டிந்தாளலாம்படி ஸ்வாஹனவனேயென்றபடி. என்பொல்லாத்திருக்குறளா - ஸ்ரீயனாய்ப்பொல்லாத ஸ்ரீவாமநனே? பொல்லா வென்று விபரீத லக்ஷணையாலே அழகைச்சொல்லுகிறது என் தம்மை ஸநாதஹமாக்கிற அழகாலேயென்றுகருத்து. என்னுள்மன்னி - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவர்த்திக்கிறவனாய், வைகல் வைகல்தோறும் - காலம்காலம்தோறும், அமுதாய - ஸதாஸ்வாத்யமான, வானேறே - பரமவ்யோமத்திற்கு நிர்வாஹகனே, லக்ஷணையாவரவ்யோமவாஸிநிர்வாஹகனேயென்றபடி. உன்னடியார்க்கு - ஸர்வாத்மாஸ்ரீதர்க்கு, செய்கும் - செய்யப்பட்ட, ஸநாதிசாதங்களானவென்றபடி. தாவரும் - தாவுகைக்கருடைய யான, ஸந்திஷ்டவநீயங்களானவென்றபடி. தீமை - பாபங்களை, தீர்த்து - ஸமாதிங்களாக்கி, அசுரர்க்கு - ஆஸுரிகளுக்கு

மூ— செய்குந்தா வுன்னைநான் பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே*

ஆ— ஸ்ரீகௌஸ்துபர்க்குத் தீவினைகளையும் விளைவிக்கும் ஸம்ஹாரனைப், நிரதிசயனாயிருந்தவுன்னை உபாயோபேயமாகப் பற்றினேனென்கிறார். (சிக்கென) இப்படி தம்முள்ளே புகுந்தபின்பு எம்பெருமானுக்கு

இ— மைகள்செய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌஸ்துபர்க்கி த்யாதியால்) குந்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரதிசயனென்று) உன்னைநான் பிடித்தேன் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையி த்யாதியால்) ஆகையால்நான் விச்வஸிக்கிறேனென்று அஞ்சவேண்டா மெ ன்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ௧௦

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வஸ்ருஷ்டி தத்வஸ்தைர்நாச்யமாயிருக்கையாலே யிப்பாட்டிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படியென்றது பிடித்தேன்கொள்ளென்று இவர் அருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மை விடாரென்று நிஸ்சிதவானாகி யாயென்றபடி. இத்தால் இப்பாட்டு ஸ்வஸ்ருஷ்டி தத்வபரமன்றிக்கே ஸதிஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவர்ணநபரஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜந்ருஷ்டிபர மாகையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. சிக்கென வித்யாதி விழுங்கியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்-

ஶ— தீமைகள்செய் - பாபங்களைச்செய்கிறவனை; 'அஹம் பாபக்ருத்தம:' என்கிறபடியே ஸூரிகளுடைய பாபத்தை ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸ்ரீகௌஸ்துபர்பக்கலிலே ஸங்க்ரமிப் பிக்கும்வனென்றபடி. குந்தா - ஸர்வஸ்வாமீ, தகர்நிரதிசய னென்றபடி. உன்னை - ஸர்வஸ்வாமியானவுன்னை, நான் - அஜ்ஞனானநான், சிக்கென - த்ருடமாக, பிடித்தேன் - உபாயோபேயமாக வியவஸித்தேன்' கொள் - ஸ்வீகரி, ஸம்ஶயப்படாதே, இவ்வர்த்தத்தை திருவுள்ளத்திலே நிஸ்சயித்துக்கொள்ளென் றபடி. * * * * * ௧௧

மூ—சிக்கெனச்சிறிதோரிடம்புலப்படாத்தன்னுள்ளே யுலருக* ளொக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்* மிக்கஞான வெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்* பக் கநோக்கறியானென்பைந்தாமரைக்கண்ணனே* ॥உ॥

ஆ—ப்பிறந்தஸம்பந்தியைப்பேசுகிறார் ஜகதஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரத்தையைப்போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான். புகுந்த தற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதிகல்யாணகுண விசிஷ்டனாய்,

இ—(ஜகதிதஸ்திதியால்) மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்ததற்பின்ஸ்திதியால்) துளக்கற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஜாதீயென்று) அமுத மாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதனை யென்று) தம்முள்ளே புகுந்தபின்பவன் ஆச்ரிதனுப்கின்றநிலை தமக்கபோக்யமாகையாலே அமுதமாயென்கிறாரென்றுகரு த்து. என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

மூ— என்பைந்தாமரைக்கண்ணன் - தேசீயனைஸீதஸௌகுமார்யஸா ம்யன் பச்சையானதாமரைஸீதமான தாமரையென்றபடி. சிறி து - ஸூக்ஷ்மமான, ஓரிடமும் - ஒருவகாசமும், புறப்படா - வெளிப்படாதபடி, தன்னுள்ளேஸங்கல்பத்திலே, உல குகள்-லோகங்களை, ஒக்கவே, ஸங்கல்பத்திலேதானே, விழுங்கி- ஸம்ஹரித்து, அடக்கியென்றபடி. நாம்ஆழ்வாரைஸமாஸ்ரயிக் கும்போது செருப்புவைத்துத்திருவடிதொழப்புக்காப்போலே யாகவொண்ணுதென்று பார்த்து ஸர்வலோகங்களையும் ஸம்ஹாரங்களை யெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டென்றபடி. சிக்கென - ஸா வமாக,புகுந்தான்- என்னுள்ளேயிநிலேஷ:. புகுந்ததற்பின் – பு குந்தவநந்தரம், மிக்கஞானவெள்ள - ஸாதிசயித ஜ்ஞாநஸ்வ ரூபமாகிற, சுடர் - ப்ரபைக்கு, விளக்காய்- ஆச்ரயமாய், ஸ ர்வாதிசயஜ்ஞாநாச்ரயனுமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் என்றபடி.து ளக்கற்று- கம்பரஹிதனாய், துளக்கு கம்பம், அமுதமாய் - ஸ ர்வதமாய், தான்ஸம்ச்லேஷமுகிதனை வாகாரத்தாலே எனக் கு போக்யனென்றபடி.எங்கும் - ஓரிடத்திலும், பக்கநோக்கு- பரிஸரத்தை ப்பார்க்க, அறியான் -ஸக்தனாகிறிலன். ॥உ॥

௩.—தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர்பரவுந் தலைமகனைத்துழாய் விரைப்* பூமருவுகண்ணியெம்பிரானைப்பொன்மலையை* நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாமகிழ்ந்தாடநாவலர்*

ஆ—விஜ்வரனாய்-ஹ்ருஷ்டசித்தனாய், ஸாதிஶயத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையுடையனாய், என்னையல்லதெங்கும் பக்கநோக்கறியானென்கிறார். * * * * ॥௨॥

(தாமரை) நிரதிஶயஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகல்யாணகுண விஶிஷ்டனாய்: நிரதிஶய ஸாம்யதிவ்ய ஸௌந்தர்யாலங்க்ருதனாய். ஶேஷஶேஷாஶந வைநதேயாதி திவ்யஸூரிகளாலே ஸம்ஸ்துத்யமானனாயிருந்தவனை, நாம்மருவி நன்கேத்தி யுள்ளிவணங்கி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டித்யாதியால்) * ॥௨॥

* மூன்றும்பாட்டு. *

தாமரைக்கண்ணனையென்றது ஸர்வாவயவஶோபைக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யஶப்தத்தாலே) பொன்மலையையென்கிறது ஸமுதாயஶோபாதிகர மென்கிறார் (லாவண்யேத்யாதியால்) ஆதிஶப்தம் நிரதிஶயஸௌரப்யாதிவசநம். துழாய் விரை பூ மருவுகண்ணி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஶேஷேத்யாதியால்) ஆடும்படி யென்கிறதற்கு முன்னேத்தருகை யென்கிறதோடே அந்வயம். நாவலர்பாவென்கிற

ஶ— தாமரைக்கண்ணனை-புண்டரீகாக்ஷனை, விண்ணோர்பரவும்-பரமவ்யோமவாஸிகளாலே ஸ்துத்யமானனை, தலைமகனை - ஶ்ரேஷ்டனை, துழாய்விரை - துளஸீபரிமளத்தாலும், பூ - புஷ்பத்தாலும், மருவு - பரிசயப்பண்ணப்பட்ட, கண்ணி - மாலையையுடையனான, எம்பிரானை - ஸர்வஸ்வாமியான, பொன்மலையை கநககிரியை, - தத்ஸத்ருஶனையென்றபடி. நாவென்றது - நாமென்றபடி. - நாமென்கிறது ஸந்தியிலே பூர்வமகாரமாயிருக்கிறது. நாம் - வளவேழுலகில் நிகஷ்டாநுஸந்தாநம்பண்ணின நாம், மருவி - கூசாதே பரிசயம்பண்ணி, நன்கு - ஸம்யக்காக, ஏத்தி - ஸ்துதித்து, உள்ளி - சிந்தித்து, வணங்கி - ப்ரணமித்து, நாம் - இப்படி கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிக்கப்பெற்றநாம்,

மூ—மருவிநிற்கத்தந்தபான்மையெய்வள்ளலே* ௩॥
வள்ளலேமதுசூதாவென்மரதகமலையேயுனைநினைந்* தெள்க

ஆ—நாமகிழ்ந்தாடும்படி நம்முடைய நாவிலேயலருகிற சொற்க ளுக்குத்தன்னை விஷயமாகத்தருகையே ஸ்வபாவமாயிருப்பதே; என்னவஷாதனமென்கிறார். * * ௩॥

(வள்ளலே) ஸ்ரீதர்க்காதனம் பண்ணும்ஸ்வபாவனே, தமிரோபாயிநிரவஸநஸ்வபாவனே, என்னுடைய வாஸ்மேஹோஹ்யமே, உன்னைநினைந்தால் நீராயுருகும் ஸ்வரூபியாக வென்னைப்பண்

இ—தையுரைக்கிறார் (நம்முடையவித்யாஷியால்)மருவிநிற்க வென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயமாகவென்று) தந் தபான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தருகை யித்யாஷியால்) வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (என்னவித்யாஷியால்) வஷாதனமேத வாவாஜமொவமெ யென்றபடி. * . * * * ௩॥

✳நாலம்பாட்டு.✳

வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கித்யாஷியால்) மதுசூதனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (தமித்யாஷியால்) என்மரதகமலையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாஷியால்) உனை நி னைந்தெள்கறந்தவெந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (உன்னையித்யாஷியால்) நின்புகழ் என்கிறதை வியாகிக்கிறார்

ஶ—மகிழ்ந்து ஸநஂஷித்து, ஆட- நர்த்தநம்பண்ணும்படி, நாவ லர்-ஜிஹ்வையிலேவிகஸியாநிற்கிற, பா -ஸூக்திகளை, மருவிநிற்க- தாம் வஶீவயம்பண்ணிக்கொண்டுநிற்க, ஸூக்திகளுக்கு தான் விஷயமாய்க்கொண்டு நிற்கவென்றபடி. தந்தபான்மை - தன்னை த்தந்த ஸ்வபாவத்துக்கு, பான்மை - ஸ்வபாவம். ஏய் -ஸத்ருஶமான, ஸநாதநமானவென்றபடி. வள்ளல் -ஔதார்யகுணமுடைய வன், எங்கும்பக்கநோக்கறியனென்றபடி.* * ௩॥

வள்ளலே - உதாரனே, மதுசூதன - ஶத்ருஸூதநா, என் மரதகமலையே - ஜீயஜோதகாமிநீப, உனைநினைந்து- உன்னைஸ்மரி

மூ—றந்தவெந்தாயுன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்* வெள்ளமேபுரை நின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்* துள்ளநோய்களெல்லாந்துரந்துயந்துபோந்திருந்தே* * ॥௪॥
உய்ந்துபோந்தென் னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளை நாசஞ்செ

ஆ—ணினவனே, உன்னுடைய வைலக்ஷண்யமான கல்யாணகுணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்தைக் குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்துள்ள நோய்களெல்லாந்துரந்துயந்து போந்திருந்து உன்னையெங்ஙனேவிடும்படியென்கிறார். * * * ॥௪॥
(உய்ந்து) ஸங்கீர்த்தநமான வ்ருத்தியாலே களித்தாடுகி

இ—(உன்னுடையவித்யாதியால்)வெள்ளமேபுரையென்கிறதிலைஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறார் (அம்ருதவெள்ளத்தையென்று)ஸேஷம்ஸ்பஷ்டம்॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஐந்தலையென்கிறவிடத்தி லவிவேகதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வநித்யாதியால்) ஆடரவணைமேவியென்கிறதைபுரைக்கிறார்

ப—ந்து, எள்கல்- ஈடுபடுகையை, தந்தவெந்தாய்-ஸாதித்தருளின ஸாதிநு, வெள்ளமேபுரை - ஜலாசயத்துக்கு ஸத்ருசமான; வெள்ளமேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யபூரணம். புரை- ஸத்ருசம், நின்புகழ் - உன்னுடைய குணங்களை. குடைந்து - ஸர்வ, ஸகலகுணங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து என்றபடி. ஆடி- அவகாஹித்து, ஸௌக்யமாக அநுபவித்தென்றபடி, பாடி- அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே கானம்பண்ணி, களித்து - ஸந்தோஷித்து, உகந்துகந்து - அநுக்காலாநந்தித்தாலுமன்றிக்கே உத்தரோத்தராநந்தித்து, - உள்ளநோய்களெல்லாம் - விஷயாந்தரவ்யாதிகளெல்லாத்தையும், அநுபவிதாந ஸம்பந்தத்தாலும் விஸேஷத்தாலும் வந்தவ்யஸநங்களெல்லாத்தையுமென்றபடி. துரந்து- துரத்திவிட்டு, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, போந்து - திருவடிகளைப் போயடைந்து, இருந்து - இப்படி க்ருதக்ருத்யனாயிருந்து வைத்து, உன்னையெங்ஙனம் விடுகேன் - உன்னையெப்படிவிடுவேன், இப்படிஉபகாரகனான உன்னைநானொருபடியாலும் விடேனென்றபடி. * * * * ॥௪॥
பாற்கடல் -க்ஷீரஸாகரத்தில்,ஐந்து-வஞ்சஸங்க்யாகமான,

மூ—ப்துன* அந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ* வெந்து
யைந்தலையா டரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரைச்*
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே* ॥ரு॥

ஆ—றதிருவநந்தாழ்வான்மேலே யுன்னுடைய திவ்யாவயவங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை யநுபவித்துய்ந்து போந்திருந்து என்னுடைய முடிவில்லாத பாபங்களைப்போக்கி உன்னந்தமிலடிமையடைந்தேன் இனிவிடு

இ—(ஆடுகிறவித்யாதியால்)போகஸ்தானத்துக்கு ஸ்வரூபமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதியால்)யோகஸ்தானம் ""ஸாதநஸம்பாதநம் தேவாவ்யம் விஷயம்"" என்கிறபடியே ஸாதநஸம்பாதநமாய் ஓளபவாஸிகமென்றதாயிற்று. நித்திரைச்சிந்தைசெய்த உன்னையென்கிறதை ஸங்ரஹிக்கிறார் (கண்ணித்யாதியால்) சிந்தைசெய்து செய்தென்கிறதை ஸங்ரஹிக்கிறார் (அநுபவித்தென்று) உலப்பிலாதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து என்கிறதற்கு ஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பாபாவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * ॥ரு॥

ப—யைந்தலை - ஆஸ்யங்களான ஶிரஸ்ஸுக்களாலே, ஸுகந்தம்ஶ்ரேஷ்டஸ்பர்ஶத்தாலே குளிர்ந்திருந்துள்ள ஃபணங்களாலே யென்றபடி. ஆடரவு - ஆடாநிற்கிற ஸர்ப்பமாகிற, அணை - ஶயநத்திலே "ஶேஷாவஸ்தாவீ தாஷிஸ்ருஷ்ஸ்வேஷிரிவாவா" என்கிறபடியேஶேஷனுக்கு வஸ்தாவியாயு மொருசுப்ரவிருத்தியுண்டிறே. மேவி - ஆஶ்ரித்து, யோகநித்திரை - யோகநித்ராரூபமான, சிந்தைசெய்த - விசாரத்தைப்பண்ணின, எந்தாய் - ஸ்வஸ்வாமிந், உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - வாசா மநஸா உன்னை விஷித்து, உய்ந்து , "ஸஞ்சோதநம் தத்கோவிதா:" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து, போந்து - ஸம்ஸாரிகளிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், என்னுலப்பிலாத - ஜீயங்களாய் அவிரஹிதங்களான, வெந்தீவினைகளை - க்ரூரமாநிதாநுஸ்ரிதங்களை, நாசம்செய்து - நஶிப்பித்து, உனது - ஸ்வீயமான, ஸ்வவிஷயகமான வென்றபடி. அந்தமில் - அநந்தமான, அடிமை - கைங்கர்யத்தை, அடைந்தேன், விடுவேனோ - நித்ய

மூ—உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து ன்னெடுமாமொழியிசைபா
டியாடியென்* முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யா*
னுன்னைச்சிந்தையினுலிகழ்ந்த விரணியனகன் மார்வங்கீண்ட

ஆ—வேனேவென்கிறுர். * * ॥௫॥

(உன்னை) இப்படியுன்னை ஸவகரணங்களாலுமநுபவித்து என்னுடைய ஸவ்வாதிவஂயகங்களையும் போக்கினேன் ஆஸ்ரிதனுன்னைக்கோலுவதற்கு முன்பவனுடைய ஜக்ஷத்தைமுடி

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— ப்ரயவாக்கத்தை ஸஂக்ரஹிக்கிறுர் (இப்படியித்யாதியால்) சிந்தைசெய்தென்றுமநஸூம், பாடியென்றுவாக்கும், ஆடியென்றுகாயமும், சொல்லிற்றுயிற்றென்று கருத்து. த்விதீயவாக்கத்தை யுரைக்கிறுர் (என்னுடையவித்யாதியால்) அவன்விரோயியைப் போக்கச்செய்தேயும் ஹரயம் தம்மதாகையாலே அறிந்தனன் யானென்கிருரென்றுகருத்து. முன்னைக்கோளரியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆஸ்ரிதனித்யாதியால்) "ஸஂஹ

ஶ—லெகஂகாரத்திலேகயிக்ரதனைபின்புவிடப்ரஸக்தியுண்டோ வென்றபடி. * * * * ॥௫॥

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - ஸஷ்டஂ, உன் - ஸவிஷயமான, நெடு - தீவமான, மொழி ஸூக்திகளை, மா - உஹத்தான, இசை - ராகத்தோடே, பாடி - காநம்பண்ணி, ஆடி - ஸ்ருதிஶயத்தாலே அந்தப்பாட்டுக்கீடான வஹிநயந்தோற்றும் படியாடி, என் - உதீயங்களான, முன்னை - அநாதிகளான, தீவினைகள் - ஸூபாகஜங்களை, முழு - ஸூக்ஷலங்களையும், வேரி- வேரோடே, வாஸநையோடேயென்றபடி. யான் - நான், அரிந்தனன் - ஹேதித்தேன், சிந்தையினுல் - உநஸாலே, உன்னையிகழ்ந்த - உன்னையநாதரித்தவனை, உக்ரகாதுமன்றிக்கே உநஸாலு மநாதரித்தவனை வென்றபடி. இரணியன் - ஹிரண்யனுடைய, அகல்மார்வம் - விஸ்தீர்ணவக்ஷஸ்ஸை, கீண்ட - விதாரணம்பண்ணினவனை, எம் - என் - உதீயனை, நரஸிம்ஹமாயுதவித்தும் தமக்கன்றிருக்கிறுர். ஆஸ்ரிதரிலே ஒருவனுக்குச்செய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதன்று ஹரயஸஂவந்யமில்லை

மூ—வென் *முன்னைக்கோளரியேமுடியாததென்னெனக்கே* சூ॥
முடியாததென் னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டானு
கந்துவந்* தடியேனுட்புகுந்தானகல்வானுமல்லனினி* செடி

ஆ— த்துக்கொண்டிருக்கும்ஸ்ஹாவனானவனேஎனக்குமுடியாத
தென்? இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமுன்னுடையஸ்ரூஸாக்ஷத்தாலேவிளைந்த
தென்கிறார். * * * சூ॥

(முடியாததென்)ஸர்வேச்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு
என்பக்கலஸித்திவேஸம் என்னளவில் வயமலியாதே என்னோடு

இ—ஹஸிரஸி"என்கிறஸ்ரீஹ்ருதயாழ்வானுடையஸங்கல்பத்தைஸ
டிதிவமிணமாக்கினது முன்னையென்கிறவக்ஷத்துக்கஸிஜீஷ்த
மாய் இதுவுமாஸ்ரீதஸம்ஷிவமி,ரணங்களுக்கெல்லா முவமக்ஷ
ணமாகிறதென்றுகருத்து. முடியாததென்னெனக்கே யென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாதியால்) எனக்
குவமிணமாகாத வஸ்துஷாரமுண்டோ வென்கிறானெ
ன்றபடி. * * * * ॥சூ॥

✷ ஏழாம்பாட்டு. ✷

முழுவேழுலகுமுண்டா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உகந்துவந்துவர்து எனுள்புகுந்
தானென்கிறவிடத்தில் வஹ்யாஹாரமருளிச்செய்கிறார் (என்னி
த்யாதியால்) எழுபிறப்புமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே
ஸூசிதமான சுலமத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னளவித்யாதியால்)
உத்தராயத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடி

ஸ— யாமத்தனை. முன்னை—முந்துமவனான, அதாவது:— ஸ்ருஷ்டித
ஞென்றைகோல்வதற்குமுன்னமே அத்தைச்செய்யுமவனானவெ
ன்றபடி, கோளரியே - ஸஜிஷ்டஸிம்ஹமே, எனக்கு - ஸகலஸ்ரூ
ஸாக்ஷவிஷயனானவெனக்கு, முடியாததென்? வமிணமாகாததெ
து, ஸவமும் வமிணமாமென்றபடி. * * ॥சூ॥

முழு - க்ருத்ஸ்னமான, எழுலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும்,
உண்டான் - ஸ்வஉதரத்திலேஸ்தாபித்தவன், உகந்துவந்து-
ஸ்ரீதனாய்வந்து,அடியேனுள்-தாஸனானவென்னுள்ளேபுகந்தான்-
ப்ரவேசித்தான், இனி - இதஃபரம், அகல்வானுமல்லன்- புகுந்த

மூ—யார்நோய்களெல்லாந்துரந்தெ மர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
விடியாவெந்நரகத்தென்னுஞ்சேர்தன்மாறினரே* ॥௭॥

ஆ—ஸம்பந்தித்தார் பக்கலிலுங்கூட வெள்ளம்கோர்த்தது, ஆத லால் அவனென்னை அகலநினைக்கிலன் இனி முடியாததொன்றுண் டோ? வென்கிறார். * * * * ॥௭॥

(மாறிமாறி) உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான

இ—த்வாதியால், இவ்வர்த்தாயம்ஸம்தேஹமென்றுகாட்டுகி றார் (ஆதலாலென்று) அகல்வானுமல்லனினி யென்கிறதையு ரைக்கிறார் (அவனித்வாதியால்) முடியாததென்னெனக்கே யினி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியித்வாதியால்) * ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்

ஶ— ஶாஸ்த்ரமன்றியேஇனிவிஶ்லேஷிக்கஉபேக்ஷையுடையவனல்லா தவனுமிராநின்றான். இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கேல் - எ னக்கென்றால், முடியாததென் — ஸுஸாத்யம் ஸர்வமுமென் றபடி. கீழ்மேலெழுபிறப்பும் — கீழேழுஸந்ததியும் மேலேழுஸந்த தியுமான, எமர் - ஸம்பந்தியர், செடி - க்ஷேத்ரஜ்ஞரும்போலே, ஆ ர் - வர்ணங்களான, நோய்களெல்லாம் - வ்யாதிகளெல்லாத்தை யும், அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளையென்றபடி. துரந்து — ஓட்டிவி ட்டு, விடியா - வ்யவஸ்திதியில்லாத, உத்தாரவழியில்லாதவென்றபடி. வெந்நரகத்து - க்ரூரமான நரகத்திலே, ஸம்ஸாரத்திலே யெ ன்றபடி. ஆவிஶநரகம் ஹோதாக்களுக்கு நரகமென்றுதோற் றும். ஸம்ஸாரம் ஹோதாக்களுக்கு நரகமென்று தோற்றாதே ஸர்வமென்றுதோற்றிக்கொண்டு தீவ்ரமாக ஹிம்ஸிக்கிறதாகை யாலே அதிலும் க்ரூரமாகையாலேஇதைவிடியாவெந்நரகமென் றது. என்னும்சேர்தல் - ஸவர்த்தாசேருகையை, ஸம்ஸாரத்திலே வஸாவிழுந்திருக்கும் ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. மாறினரே — கழி த்தார்களே. * * * * ॥௭॥

பலபிறப்பும் - பஹுவிதஜந்மங்களிலே, மாறிமாறிப்பிறந்து- ஒருக்கால்பிறந்த ஜந்மத்திலே மீண்டுமீண்டுஜநித்து, அடியையடை ந்து- இப்படி ஸம்ஸரிக்கச்செய்தே வர்ணகக்ஷதவிவிக்ஷத்தாலே

மூ—மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி*
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்* பாறிப்பாறிய
சுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்ப்பறவையொன்* றேறி

ஆ—ஸம்ஸாரத்திலேவர்த்திக்கிறநான் நிர்ஹேதுககடாக்ஷமாகவுன்திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகப்பெற்று அதிலேஉள்ளந்தேறி முடிவில்லாத வழகிய இன்பவெள்ளத்திலே முழுகினேன் ஆஸ்ரிதர்களுடைய விபக்ஷங்களைச்சீறிச்செய்யும்ஸ்வபாவனாயிருந்த இனிநீயென்னைக்கைவிடாதொழியவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ருளிச்செய்கிறார்(உன்னடித்யாதியால்) அடியையடைந்துஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகேத்யாதியால்) இப்பத்து ப்ராப்யபரமாகையாலே இங்கே ப்ராப்யமும் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஈறிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) திருமஞ்சத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) இன்பவெள்ளமென்கிறது ஸௌந்தர்யாதிகமென்கிறார் (இன்பவித்யாதியால்) பாறியித்யாதிவீற்றிருந்தா யித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே வீற்றிருக்கை பெரியதிருவடிக்கு ஸ்வாமியாக ஆரமாகையாலே அத்தை உபலக்ஷித்தவிது ஆஸ்ரிதாபேக்ஷிதவரணங்களுக்கெல்லாம் நிதர்சனமென்று கருத்து. உன்னையென்னுள்நீக்கேல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) அவனுடைய ஆசங்கா நிவாரணார்

ப—உன் திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பெற்று,உள்ளம்- அந்தஃகரணம், தேறி - ஒருநாளுங்குலையாதபடி திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யத்தை நன்றாகத்தெளிந்து, ஈறில் - நாசரஹிதமான, இன்ப - ஆநந்தத்தினுடைய, திருவெள்ளம் - ஸ்ரீமத்தான ப்ரவாஹத்திலே, யான்மூழ்கினன் - நான் மக்நனானேன், அசுரர்தம் - அஸுரர்களுடைய, தம்மென்று [illegible]. பல்குழாங்கள் - [illegible]ஸமூஹங்கள், பாறிப்பாறி - ஓடியோடி, நீறெழ - [illegible]யாய்க்கிளம்பும்படி, பாய் - [illegible]பண்ணுகிற, பறவையொன்று - பக்ஷியையொன்றை, அத்விதீயனான கருடனையென்

மூ—வீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுணீக்கேலெந்தாய்* ॥௮॥
எந்தாய்தண்டிருவேங்கட த்துணின்றா யிலங்கைசெற்றாய்
மராமரம்* பைந்தாளேழுருவவொருவாளி கோத்தவில்லா*

ஆ—(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், உன்னுடையவழகையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியையடங்க வெனக்குஹஸ்த

இ—அர்த்தம் அவன் தம்மைவிடப்புகுகிறாரென்று தாம்அதிசங்கை பண்ணி இப்படி அபேக்ஷிக்கிறாரென்றநுஸந்தத்து. * ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

தண்டிருவேங்கடத்துள்நின்றாயென்கிறதின அர்த்தத்தை ச்சொட்டுகிறார் (திருமலையித்யாதியால்) ஸம்ஸாரஸம்ஹாரணாதிகளைச்சொல்லுகிறவிடத்தி லஅர்த்தாத்ஸித்தமான வஅர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவவதாரங்களையுமென்று) இலங்கையித்யாதி வில்லாஇத்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயென்கிறதற்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவழகையுமென்று) வானேறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) இது

ஸ—றபடி.எறி - ஸம்ஹரித்து,வீற்றிருந்தாய்- வீறுதோற்றஇருந்தவனே’ வீறு - உத்கர்ஷம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந், என்னுள் - என்பக்கல்நின்றும், உன்னைநீக்கேல் - உன்னைவிஶ்லேஷிப்பியாதொழியவேணும், குழாங்கள் நீறெழவென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்த்வரேநகாரேண காரவணகாதேஶ꞉. * * ॥௮॥

தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய் — ஶீதளவேங்கடாசலஸ்தனேயென்று ஸம்போதி, வேங்கடத்துள்நின்றாய் என்கிறவிடத்தில்ளகாரஸ்த்வரேநகாரேண காரவணகாதேஶ꞉. இலங்கைசெற்றாய் லங்கையை ஸம்ஹரித்தவனே, ஸம்ஸாரஸ்வம் ஜனா꞉கேராஸ ஶீதிவ்யாக்ஷணிகம், மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களுடைய, பைந்தாள் - பரந்தவடிகளுடைய, அதிஸ்தூலங்களான ஸம்யாய꞉ஸ்ரேஷ்டங்களுடையவென்றபடி. ஏழும் - ஸப்தகமும், உருவ - உருவும்படி, ஒருவாளி - ஏகபாணத்தை, கோத்த - ஸந்திதமா

மூ—கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயமுதே யுன்னையென்னுள்ளே குழைத்தவெம்* மைந்தாவானேறேயினியெங்குப்போகின்றதே* * * * * ॥௯॥

ஆ—மாகக்காட்டியருளி யுன்னையென்னுள்ளே யொன்றாகக்குழைத்தருளினாய் இனியெங்கேபோவது; போவேனென்றால்தான் போகமுடியுமோ?வென்கிறார் * * * ॥௯॥

(போகின்ற) ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மாதாசெய்யும் நன்மையையும் பிதாசெய்யும்நன்மையையும் தான்தனக்குச்செய்யும்நன்

இ—உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டியருளியென்று) இங்கே யெந்தாயென்கிறது ஸாத்ம்யகாரிய ஸ்ரீதர்சனபரமென்று கருத்து. உன்னையித்யாதிவாக்யம். இனியெங்குப்போகின்றதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போவேனித்யாதியால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) தந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிதேத்யாதியால்) ஸர்வாத்மாக்களுக்குமென்றது இங்கேயும்

ப—க்கினவனை, ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த ப்ரயோஜனத்திலே பாணத்தைத் தொடுத்தாற்போலே ஸாயகமென்னும் அம்பண்ணிணவனை யென்றபடி. வில்லார் - யானனைக்ஷனே, வில்லுடையவன் - வில்லான், கொந்தார் - புஷ்பிதமான, தண்ணந்துழாயினாய் - ஸ்ரீதுளஸீமாலையையுடையவனே, வானேறே - பரமவ்யோமவாஸியவனே, அமுதே - ஸர்வரஸஸ்வரூபனே, எந்தாய் - இந்த்ரியவிஷயாதிகளை எனக்கனுபவிப்பிக்கும் ஸ்வாமியானவனே, உன்னை, என்னுள்ளே - ஹ்ருதயகமலத்திலே, குழைத்த - விச்லேஷாஸஹமாம்படி ஸம்ச்லேஷித்தவனே, என்மைந்தா - ஹ்ருதயமாவாவே, என்னோடு ஸம்ச்லேஷத்தாலே நவீக்ருதயௌவனனே யென்றபடி. இனியெங்குப்போகின்றது - இனிமேலெங்கேபோவது, ஓரிடத்திலும் போகக்கூடாதென்றபடி. * ॥௯॥

மூ — போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கடாய்த ந்தை யுயி* ராகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோ* பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்குநாதனே பரமா தண்வேங் கட* மேகின்றாய்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே* ॥ டு ॥

ஆ — மையையும் ஸவ்ஸ்காஃமும் எனக்குச்செய்தருளும் ஸஹாய னாய், நிரவயிகநித்யவிஸ ஸுணகணவிஶிஷ்டனாய், ஸவ்லோக ஶேஷியாய், நிரவஸமோஹ்யிகனாய், திருமலையிலே புகுந்தருளி

இ — சுவயிக்கும், உயிர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானி த்வாதியால்) ஹ்யஜவாஃத்தை ஸங்ரஹிக்கிறார் (ஸவ்ஸ்கா ஃமுமென்று) ஆகின்றாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) பாகின்றதொல்புகழென்கிறதை யுரைக்கி றார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) மூவுலகுக்குநாதனே யென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவ்வேத்யாதியால்) பரமாவெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஸேத்யாதியால்) தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ — பாகின்ற - வ்யாபியாநின்ற, ஸவ்லோகவ்யாபிஸங்களான வென்றபடி. தொல் - ஸநாதிகளான, புகழ் - கல்யாணகுணங்க ளையுடையவனே, மூவுலகுக்கும் - த்ரிலோகத்திற்கும், த்ரிவிதசே தநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நாதனே - நாயனே, பரமா - நிரவஸமோஹ்யிகனே, தண் - ஶீதளமான, ஸௌலப்யமான வென்றபடி. வேங்கடம் - வேங்கடாசலத்தை, மேகின்றாய் - வ ஸிக்கப்பண்ணுமவனே, வேங்கடாசலத்திலே ஸாந்நித்யவா ஸம் பண்ணுகிறவனே யென்றபடி. தண்டுழாய் - ஶைத்யஶௌரப்யஸௌ ஹாதங்களாலே ஶ்லாக்யஸ்ரீதுளஸீமான தாஸியினுடைய, விரை நாறு - பரிமளத்தாலே வாஸிதமான, கண்ணியனே - தாமத்தை யுடையவனே, கண்ணியுடையவன் கண்ணியன், போகின்றகாலங்க ள் - ப்ரவர்த்தமானங்களிலே, வர்த்தமானகாலங்களிலேயென்றபடி. போய காலங்கள் - ப்ரதகாலங்களிலே, போகுகாலங்கள் - ஹவிஷ்யத்காலங்க ளிலே, தாய் - மாதா, தந்தை - பிதா, உயிர் - ஆத்மா, ஆகின்றாய் - இவரெல்லாருமாகாநிற்கிறவனே, உன்னை, வரயம்ஸியனை உன்னை, நான் அடைந்தேன், விடுவேனோ - ஒருநாளும் விடேனென்றபடி. ॥ டு ॥

மூ — கண்ணித்தண்ணந்துழாய் முடிக்கமலத்தடம் பெருங்கண் ணனைப்புகழ்* நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் சொன்ன* வெண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையு

ஆ — எனக்குங்கூட ஸர்வஸ்வமானுய் ஸர்வலோகநாயனாயிருந்த உன்னைநான் அடைந்தேன்; இனிவிடுவேனோவென்றுகொண்டு தா மெம்பெருமானோடே கலந்தகலவிக்குத்தம்மாலுமவனாலும் ஸங்க ஹாரத்தாலும்ஒழிவில்லையென்கிறார். * *॥ம॥

(கண்ணி) எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸர்வ மான

இ — செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (தாமிதர்யாதியால்) தயாவ இனி ஸ்வேசாவ்ருத்தஸ்ஸுகைக்கு அவகாசமில்லையென்று தாதய மென்றுகருத்து. * * * * ௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஸர்வஸ்வாமித்திற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெ ருமானுடையவிதர்யாதியால்) விஹதிஸ்வபத்தாலே துழாய்முடிய னென்றது ஸவவிஹதிக்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. மு டி-கிரீடம், (குணஸ்வபத்தாலே) புகழ்ஸ்வபம்வ்யாவ்யாதம். (ரூப வஸ்வபத்தாலே) கமலத்தடம்பெருங்கண்ணனென்று திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திற்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. இங்கே திவ்யாதஸ்வ ரூபமும் அர்த்தமென்கிறதுக்தாலே ஸர்வஸ்வபம்.

ஸ — கண்ணி - ஆவாரபமான, தண்ணந்துழாய் - ஸீதள ஸாரப தாளஸியை, முடி - கிரீடத்திலேஉடையவனான, கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனை - அரவிந்தாய தீர்க்கலோசந னை, புகழ் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, நண்ணி - கிட்டி ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. மாறன் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் மாறனென்கிறகுலப்பெயரை உடையரான ஸாரகாரகாமி வர்ஷகஸ்ய் கோவன், சொன்ன - இதுபத்துக்குவிசேஷணம், எண்ணில் - விஷயில், ஸர்வஸாமானத்திலென்றபடி. சோர்வில் - குறையில்லாத, அநுஸந்தித்தவிஷயத்தில் குறையில்லாதே பேச ப்பட்டதான வென்றபடி. அந்தாதி - அந்தாதியான, ஆயிரத்து ள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - அத்விதீயமான இப்

மூ—மோர்பத்திசையோடும்*பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்
றமரே* * * * * * * ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— விஸ்ருஷ்டிகளை உள்ளபடியே அநுக்ரஹித்து அநுக்ரஹித்தபடியே சொன்னவித்திருவாய்மொழியை யிசையோடு பண்ணிலே பாட வல்லார்க்கு கேசவன்தமரென்னுமிவ்வாகாரமல்லதாகாராந்தர மில்லையென்கிறார். * * * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவித்யாதியால்) எண்ணில்சோர்வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அநுக்ரஹித்தபடியேயென்று) கேசவன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேஶவனித்யாதியால்) நநு இத்திருவாய்மொழி ஸர்வேஶ்வரத்வபரமென்று உபக்ரமத்திலே சொல்லி உபஸம்ஹாரத்திலே ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளைச்சொல்லிற்றென்கை விருத்தமன்றோவென்னில்; ஸர்வேஶ்வரத்வம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமானாலும் அதுக்கு ஶேஷமாய் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகள் ப்ரதிபாத்யங்களாயிருக்கிறபடியை இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறதாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥௧௧॥

ஶ— பத்துப்பாட்டை, இசையோடும்-ஶ்ரீதிவ்யாகாரத்தோடே, பண்ணில்-ஷட்ஜாதிஸ்வரத்திலே, பாடவல்லார்-பாடஸமர்த்தரானவர்கள், கேசவன்றமரே - கேஶவனுக்கு தாஸரா யிருப்பரென்றபடி, கேசவனென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்ய தகாரஸ்ய றகாராதேஶ:. இசை - ஶ்ரீதிவ்யாகாரம், பண் - ஸ்வரம். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீமதே ஆத்ரேய
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(வைகுந்தா.)

ஸ்வாஸ்வாநுவ்ருத்திகரணாச்ச்ரிதநியதத்ருஶோர் நைக
ஸேவாப்ரதாநாத் த்யாகாஸஹத்வப்ரகாஶாத் ஸ்திர
விவரணஸ்தாநாத் பாபஹாநாத் । ஆஶாஸ்யார்த்த
ஸ்யஸித்தேர் விரஹபயக்ருதேராவிஶ்லேஷாத்யயோ
காந்நித்யாநேகோபகாராத் ஸ்வவிரஹசகிதம் ப்ரை
க்ஷதாம் ஶௌரிரக்ஷாம் ॥ ॥௨௮॥

(ஸ்வாஸ்வாநுவ்ருத்திகரணாத்) வைகல்தோறு மமுதாயவானேறே - தன்னுடைய நிரதிஶயபோக்யதையை ஜ்ஞாபநம்பண்ணுகையாலும், (ஶ்ரிதநியதத்ருஶ:) எங்கும் பக்கநோக்கறியான் - ஆஶ்ரிதஜநத்தைவிட்டு அந்யத்ர கண்வைக்க மாட்டாமையாலும், (நைகஸேவாப்ரதாநாத்) நாம்மருவிநன்கேத்தி யித்யாதி - ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷித்து நிர்ப்பரராய்வணங்கி ஹ்ருஷ்டராய்க் கூத்தாடும்படி அநேகவிதாநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலும், (த்யாகாஸஹத்வப்ரகாஶாத்) உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் - தன்னைவிடுகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாதபடி ப்ரகாஶிக்கையாலும், (ஸ்திரவிவரணஸ்தாநாத்) உனதந்தமிலடிமையடைந்தேன் - ஆத்மதாஸ்யத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும், (பாபஹாநாத்) முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் - விரோதிகளான பாபங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்குகையாலும், (ஆஶாஸ்யார்த்தஸ்யஸித்தே:) முடியாததென்னெனக்கேலினி - ஸம்பந்திஸம்பந்திகளும் உத்தீர்ணராம்படி ஆஶாஸ்யமானகார்யத்தை ஸாதிக்கையாலும், (விரஹபயக்ருதே:) உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய் - "விட்டுப்பிரியப்போகிறான்" என்கிற ஶங்கையை விளைவிக்கையாலும், (ஆவிஶ்லேஷாத்யயோகாத்) உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்மைந்தா - ஆத்மாவோடே ஏகதத்வமென்னலாம்படி கலந்திருக்கையாலும், (நித்யாநேகோபகாராத்) போகின்றகாலங்களித்யாதி - காலத்ரயத்திலேயும் மாதாபிதாக்கள்பண்ணும் உபகாரங்களையும்,

தான்தனக்குப்பண்ணிக்கொள்ளும் உபகாரங்களையும்பண்ணுகையாலும், எம்பெருமானை "வைகுந்தாமணிவண்ணனே" யென்கிற தஶகத்திலே "க்ருத்ரிதீர்நம்மைவிடிற்செய்வதென்"னென்கிறவதிஶங்கையுடையவனாக ஆழ்வார் ஸந்தேஹித்தருளினாரென்கிறார். ௨அ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

* இருபத்திநாலாயிரப்படி. *

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ—தம்முடைய ஜ்ஞாநவம்யிகளுங்கூட ஸமஸ்தஸம்வயத்தால் உத்தீர்ணராஞர்களென்று முடியாததென்னெனக்கென்கிற பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அத்தைச்சொல்லுகை ஸாநாத்தியன்றேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்ராகியால்) அதையே விஸ்தரிக்கிறதாகையாலே ஸாநாத்தியில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால்ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநஸம்ஸ்லேஷமென்கிற ஸமஸ்தாரணம் வ்ருத்திவாக்யமென்றதாயிற்று. *

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு* மாசதிரிதுபெ
ற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா* வீசனென்கருமாணிக்க

ஆ — (கேசவன்றமர்) என்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தலேசத்தாலே என்
னோடுஸம்பந்தித்தாரெல்லாரையுங்கூட விஷயீகரித்தருளினானெ
ன்று ஹ்ருஷ்டமானபொருளை விஸ்தரிக்கிறது. ஸர்வேஶ்வரனாய்,
நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகனாய், அயர்வறுமமரர்
களதிபதியாயெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த நாராயணனாலே யெங்

※ முதற்பாட்டு. ※

இ — ஈசனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) என்க
ருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதேஜஸ்த்வாதியால்) ஸம்பந்தத்தா
லே லாவண்யாதிவிக்ரஹகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். விண்ணோர்
நாயகன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) எம்மா
னென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நாராயணனாலே
ஆனார்களென்று சுபம். கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு மென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரிதித்யாதியால்) யெங்
கெநாவீ என்றது ஶாதாவிதரஸ்வாதிராதிவெணவாதல்; ஸா
த்ருஶிஷ்யஸ்வாதிராதிவெணவாதல்; என்றபடி. பாட்டில்பிறப்பு
ஶப்தம் ஜந்மவிஷயாவஸாயாரணமென்றுகருத்து. தமக்குக்கீழும்மே
லும் ஸம்பந்தவான்களுக்குமஷ்டகத்திற்கு ஹரஸம்பந்தஸ்ஸம

ப — ஈசன் - ஸர்வேஶ்வரனை, என்கருமாணிக்கம் - ஶ்யாமளநிற
த்தனை, என்செங்கோலக்கண்ணன் - ஶ்ரீபதியோவிகஸாநந்த
நயநனை, விண்ணோர்நாயகன் - நித்யஸூரிநாயகனை, எ
ன்பிரான் - எனக்கு உபகாரகனை, எம்மான் - ஸ்வாமியான
நாராயணனாலே - ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே, இவ்விடத்தில் நாராயண
ஶப்தத்தை வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் வாத்ஸல்யபரமாக யோஜி
ப்பார்கள் கீழ்மேலேழேழுபிறப்பும் - கீழேழுஸந்ததியும் மே
லேழுஸந்ததியுமான, எமர் - ஸம்பந்தியர், கேசவன்றமர் - ஸ்ரீ
ஹ்ருஷீகேஶனாய ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தாஸ

மூ— மென் செங்கோலக்கண்ணனென் விண்ணோர்* நாயகனெ
ம்பிரானெம்மானாராயணனாலே* * ॥க॥

ஆ—கெநாவிஷ்ருகாலெண லோகாஸ்வாமியா என்
னோடொத்த ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் ஸர்வேஶ்வராளானார்கள்.
தக்ஷம்பந்தியினாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு லக்ஷணமான ஸ்ரீவை
ஷ்ணவஸ்ரீ நமக்கு விளையும்படியே இதுவென்கிறார். * ॥க॥
(நாரணன்) ஈசனென்றுஆ ஸ்வதமான ஸம்பந்தத்தை

இ— முண்டாயிற்றென்று பாட்டிலேசொல்லியிருக்க ஸம்பந்தமு
டையாரெல்லாருமென்று ஸாமாந்யமாக உரைப்பானேனென்னில்;
'ஸகல ஸாதனங்களையும் ஸித்திக்கும் ஸாதனம் । ஸர்வ ஸாரமாய
தாதத்வம் ஸத்வம்' என்று ப்ரமாணத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனிற்கி
த்தனவிஷ்ணுவாமுண்டானால் ஸர்வஜ்ஞப்ரபந்நவிஷ்ணுவத்திற்கு வலி
லேஶமில்லையென்னுமிடம் செகஶ்ருதுமிதமாகையாலேபாட்டில்
சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுசருக்கு. கேசவன்றமரென்கிறத
த்ருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாலால்) மாசதி
ரிதுபெற்று என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷரா
ஜீயால்) ஸ்வஸ்வரூபாநுரூபஸர்வேஶ்வரனோமலக்ஷணத்தாலே யென்
றபடி. ஸகல த்திணலேயென்று வாராஹம். ஸகல பதத்தினா
லேயென்றபடி. நம்முடையவாழ்வு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரரால்) வாய்க்கின்றவா என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (விளையுமென்று) * * ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டிலே ஸ்வஜநஸம்பந்தம் சொல்லக்காணமையா
லிப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஈசனி

ஸ—ரானார்கள். இதுமாசதிர்- இந்த ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தை, இப்ப
டி ஸ்வாமித்வம் ஸித்திக்கும்படியான ஸகல பதத்தையென்றப
டி. பெற்று - அடைந்து, நம்முடையவாழ்வு - நம்முடையஸம்
பத்து, வாய்க்கின்ற - வாயாநின்றது. ஸ்வயாநின்றதென்ற
படி. ஆ! என்றது ஹா என்றபடி. ஸஹஸா! என்னுமாப்போலே
ஆஶ்சர்யத்யோதகம். * * * * ॥க॥

மூ — நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன் வேதமயன் * காரணன்
கிரிசை கருமமிவை முதல்வனெந்தை *

ஆ — உபபாதிக்கிறது. ஸர்வாதாரபூதனாய், ஸர்வேச்வரனாய், ஸர்வவேதவேத்யனாய், காரணத்திற்கும் க்ரியைக்கும் கார்யத்திற்கும். நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து எனக்கு ஸ்வாமியுமா

இ — த்ருதீயால்) ஒருவன் ஸ்ரீவிஷ்ணுவானால் அவனுடைய ஸர்வ வேதார்த்தமெல்லா முத்தீர்ணமாகக்கூடுமோ என்கிற ஸம்சயத்தை பரிஹரிக்கைக்காக கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதித்ததாய ப்ரகாரமாக தாம் ப்ரஸாதித்துவைத்த ஸம்ஸ்காரத்தை உபபாதிக்கிறதாகையாலே ஸஜாதீயஸமுச்சயவிவக்ஷிதமாகையாலே இப்பாட்டு இங்கே ஸங்கதமென்று கருத்து. அவன் ஸம்ஸ்காரணைகையால் ஒருவன் விஷ்ணுவானாரே யவனுடையஸகலத்தையுமெல்லாம் உத்தீர்ணமாக்குவனென்று தாத்பர்யமென்றுக்கருத்து. நாரணனென்கிறதைய்யுரைக்கிறார் (ஸர்வ த்ருதீயால்) காரணஸ்வத்திற்காயாஸகவும் விவக்ஷிதமாய் ஸர்வஸங்க்ரஹீதகவனாரூணனை யிருக்கிறதென்றுகருத்து. முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (இரண்டாம் ஸர்வ த்ருதீயால்) வேதமயன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாம்ஸர்வ த்ருதீயால்) கிரிசை ஸ்வத்தையுரைக்கிறார் (க்ரியைக்குமென்று) கருமமென்கிறதையுரைக்கிறார் (கார்யத்திற்குமென்று) இவ்விடத்தில் கருமசப்தம் க்ரியாஜநிதகர்மம் என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே நிஷ்பன்னமான கர்மசப்தத்திற்கு பர்யாயமென்றுகருத்து. காரணம்-உபாயபூதாதி, க்ரியை-வ்யாபாரநிர்வர்த்ய வ்யாபாரம், கார்யம் ஜந்யவ்யாபாரவ ஸ்து, இவைமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நிர்வாஹகத்வ த்ருதீயால்) எந்தை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்- (எனக்கு த்ருதீயால்) என்மாதவன் என்கிறவிடத்தில்

பத — நாரணன் - நாராயணனை, முழுவேழுலகுக்கும் - க்ருத்ஸ்நமான ஸப்தலோகத்திற்கும், நாதன் - நாயகனை, வேதமயன் - வேதப்ரதிபாத்யனை, காரணம் - க்ரியாஉபாயமாம், கிரிசை - க்ரியை, கருமம் - கர்மம், உபதேசஜ்ஞாநாதிகார்யமென்றபடி. இவைமுதல்வன் - இவையெல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகனை, இது

மூ—சிரணங்கமர்பிறர்பலருந்தொழுதேத்தநின்று* வாரணத்தை
தமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே* ॥௨॥

ஆ—கைக்காக பெரியபிராட்டியாரும் அயர்வறுமமரர்களுந் தொ
ழுதேத்த அதினாலே ஸம்வயிர்தவையனுப்கின்று வாரணத்தைமரு
ப்பொசித்த பிரான் மாதவனாலே எம்மேழெழுபிறப்புங் கேசவன்த
மராயிற்றென்கிறார். * * * ॥௨॥
(மாதவன்) இப்படி எம்பெருமானென்னோடு ஸம்பந்தித்து

இ— இருக்கிறஎன், ஸவுத்துக்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் என்ன
வுமாம். சிரணங்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியவிர்த்யாதியால்)
அமரர்பிறர்பலரு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்)
நின்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸம்வயித்யா
தியால்) பாட்டுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்மித்யாதியால்)
எந்தையென்கிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். கேச
வன்தமராயிற்று என்று- கேசவன்தமர் என்கிறவிவ்வசனம் உண்
டாயிற்றென்றபடி. பிறப்பு நவானுஸந்தானமாகையால் எமருடையவ
மேழுபிறப்பும் கேசவனதமராயிற் றென்றநுபித்ததாகவுமாம்.
ஸித்தம்ஸ்வஸ்தம். * * * ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வஜநஸம்ஹநங்களுஞ்சொல்லாமையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸ
ஸம்ஹதமென்னுமென்ன வவகமிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)

ஸ—மாதவனுக்குவிசேஷணம். சிரணங்கு-ஸ்ரீதேவி, அணங்கெ
ன்றுந்தெய்வப்பெண். ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண்ணென்றபடி. பிறர் -
அந்யரான, ஸ்ரீவ்யதிரிக்தரான என்றபடி. பலர் - வ்யாக்கியான
அமரரும் - தேவரும், நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. தொழுது -
ப்ரணமித்து, ஏத்த - ஸ்தோத்திக்க, ஸ்துதிபாகின்றவாறே யென்றப
டி, நின்று - ஸந்நிதிபண்ணுகின்று, வாரணத்தை - கஜத்தை
குவலயாபீடத்தையென்றபடி. மருப்பு தந்தத்தை, ஒசித்த - மு
றித்தவனான, கஜத்தை தந்தத்தைமுறித்தானென்று. வவாவியதி
க்ரமம்யோகம்- த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே யெங்குமுண்டு, பி
ரான் - உபகாரகனான, என்மாதவன் - ஸ்ரீயபதியான, எந்
தை - ஸ்வாமி, ஸ்ரீயஜநோத்தாரகனென்றுகருத்து. ॥௨॥

ரூ—மாதவனென்றதே கொண்டென்னை யினியிப்பாற்பட்டது*
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுட் புகுந்திருந்து*

ஆ—ரையுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி என்னை வைஷ்ணவனுக்கு கைக்கு ஹேதுவான என்பக்கலுள்ள சதிராகிறதென்னென்னில்; அதின்னதென்று சொல்லுகிறது. பூர்வபக்ஷப்ரபிராட்டிவசிஷ்டத்

இ—இப்படியென்றது "கேசவன்றமர்" என்கிறபாட்டிலுக்தரீதியா என்றபடி. சதிரென்றுவாக்ஷ்யமாகச்சொன்ன வஸ்துத்தை விசேஷிக்கிறதாகையாலே, கேசவன்றமரென்கிறபாட்டிற்கு சேஷமாகக்கொண்டிப்பாட்டும் ஸஜாதீயஸம்ஸர்க்க வயர்த்தவ்யமாயியாகையாலிங்கே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. மாதவனென்றதே கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதுர்வயேதர்ஷிகொண்டென்னுமளவாலே) யதுர்வயாவென்கிறதற்குச் சொல்லவென்கிறதோடாயம். மாதவனென்றதேயென்கிற வ்யாஜத்தாலே ஸ்வஸ்வஜ்ஞாநஜந்யவ்யாபாரசிகளில்லையென்று தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பிராட்டிவசிகரமாயிருப்பாரெல்லாரும், மாதவனென்றிவள் ஸம்பந்தத்தாலேயிறே யவனைச்சொல்லுவது. "ஜா

ஶ—மாதவனென்றதே - ஶ்ரியவனென்று யதுர்வயா நாம்சொன்னவுக்தியைத்தையே, கொண்டு - ஆலம்பித்து, இனி - இதுமேல், இப்பாற்பட்டது - இவ்வுக்திக்கு மேற்பட்ட காரியமெல்லாம், யாது - எவ்வகைப்பட்ட, அவங்களும் - அவத்யங்களையும், விரோதிகஷாநஸம்பாதி ஸவாவத்யங்களையுமென்றபடி. சேர்கோடேன் - சேரவொட்டேன், என்று - இப்படி ஸங்கல்பித்து, இதுக்கென்னுள் புகுந்தென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தாமரைக்கண் குன்றம் - ஶ்ரீவிஷ்வக்ஷேநியாலே காரணதாஶரஸரோவரனைப் பர்வதம்போலே தர்மஶ்ரீபிஷையான, தீது - அநாதிதோஷத்தையும், அவம் - ஆகாமிகமான பாதகநாஸநதோஷத்தையும், கெடுக்கும் - நசிப்பிக்குமவனை, அமுதம் - போக்யனை, எம்மானென்கோவிந்தன் - அஸ்ஸந்நிதியான கோவிந்தன், என்னுள்புகுந்து - ஶரீரத்தை ப்ரவேசித்து, இருந்து - தவிருவப்ரகிஷிதனைப், கோது - த்ருணாதி ஸம்ஸர்க்கதோஷ

மூ — தீதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றம்* கோதவமில்லென்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே* ॥௩॥

ஆ — தார் அச்சொன்மாத்திரத்தையேகொண்டுமெய்யேபிராட்டிவஸிஷ்ஹமாயிருப்பாரைப்பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைப்பார்த்தருளி. இவரையாகாதேதான் நெடுங்காலமெல்லாமுமிழந்ததுஎன்றிழந்தகாலத்தை யநுஸந்தித்து ஹேதுவித்து, பின்னை கெடும்போதுகூட ஷாவாஷனுப், போனகாலத்தை இனிச்செய்யலாவதில்லையிறே இனியிப்பாலுள்ளகாலமாகிலு மென்னைவிடேனென்று நிரதிஶயபூஜயத்தை யுடையனுப், நிரதிஶயஹோக்யனுப், ஶ்ரீதஸுலஹனுப், வரஉகாரணிகனுயிருந்த எம்பெருமானென்னுள் புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ளஸவஸம்ஶ்லேஷவிரோயிபான ஸர்வவிஷயக்கதோஷத்தையும்,

இ — ஶா தாஉயி தவஷெதிஷவத்ஸம்பம்யஷீஷ்யாஷஸிம்வஶேஷ்' என்றாரிறே ஸ்ரீ ஷட்டர். செந்தாமரைக்கண்ணனென்கிறவிடத்தி லஷிவெஷ்காஷமருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயி த்வாஷியால்) இனியிப்பாற்பட்டதென்கிறவிடத்தி லஷதிஜிக்கிற வஷங்களையருளிச்செய்கிறார் (இவரையி த்வாஷிபால்) இனிஇப்பாற்பட்டது என்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியிப்பாவி த்வாஷியால்) என்னைபாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையி த்வாஷியால்) செந்தாமரைக்கட் குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயெ த்வாஷியால்) அமுதமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயஹோக்யத்வஞ்ஶதனுமென்று) கோவிந்தனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதெ த்வாஷியால்) வரஉகாரணிகவ ஶயேஷ்வஸிஷமென்றுகருத்து. தீதவங்கெடுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ளவி த்வாஷியால்) தீதென்றும், அவமென்றும், தோஷவாசிகளாகையாலே யொன்று ஸர்வவிஷயக்கதோஷவாம். மற்றது ஹெதாவ்யக்கதோஷவாமென்றுகருத்து. ஸர்வவிஷயக்கமென்றது - கநாதியென்றபடி.

ஶ — மும், அவம் - வாகவெஷ்யக்தகதோஷமும், இல் - இல்லாத, என்கன்னல்கட்டி - ஶதீயமான ஐக்ஷாரஸவநன், நிஷேதாஷுதீயஶுகஷ்ராவம்ஶமானுன் என்றபடி. * * ॥௩॥

மூ— கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றே குனித்து
த்*தேவுந்தன்னையும் பாடியாடத் திருத்தியென்னைக்கொண்டே

ஆ— ஸஹ்ருதய மாய் ஸ்வ தோஷத்தையும் போக்கி, எனக்குவார்த்த ஹொரூணுவென்கிருர். * * * ।௫॥

(கோவிந்தன்) இப்படியென்னுள்ளே புகுந்திருந்து தன்னுடைய ஸாமாஸ்ரயங்களை பேர்த்திக்குனிக்கும்படியாகவும், தன்னுடைய ஸர்வேஸ்வரத்தையும் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற தன்னுடையஸ்வாமித்வத்தையும் பாடியாடும்படியாகவு மென்னைத்தி

இ— அதாவது:— அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகஸம்ஸாரம். ஸஹ்ருத மாவது- ஸுநிக்ஷேபவிரோதிக்ஷேமோபாயமான ஈஸ்வராநுஸந்தானம், என்கன்னற்கட்டி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (எனக்கித்யாதியால்) இம்மஹாநுஹங்களையெல்லாம் பெறுகைக்கென்பக்கலுள்ள சதிராவது; மாதவனென்கிற உக்திமாத்ரம் என்றதாயிற்றென்றுகருத்து. * * ।௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டோடேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியைவெளிவிப்பிக்கிருர் (இப்படியித்யாதியால்) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸாமாஸ்ரயத்தாலே) குடக்கூத்தன் கோவலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வெளியிடுதலூத்தாலே) என்றென்றே குனித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (எத்தியித்யாதியால்) தேவுமென்கிறதை யுரைக்கிருர் (தன்னித்யாதியால்) தன்னையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ஸ்வாமித்வத்தையுமென்றது -

ப— கோவிந்தன்-ஹோவிநூன், ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமென்றபடி. குடக்கூத்தன்-க்ஷீரகும்பத்தைத்தலையிலே வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுமவன், கோவலன்- ஹோபாலன், என்றென்றே-இப்படிச்சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்டே, குனித்து -நர்த்தித்து, தேவும் - ஜவத்வத்தையும், ஸர்வேஸ்வரத்வத்தையுமென்றபடி. தன்னையும் - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஸ்வபாவனை தன்னையும், பாடி - வீத்திரூபத்தாலேமாநம்பண்ணி, ஆட - அபிநயத்தோடேநடிக்கும்படி, திருத்தி - இரும்பைபொன்னாக்கினுப்போலே நன்ருகப்பண்ணி, என்

மூ—ன் *பாவந்தன்னைப் பாறக்கைத்தெமரேழேழுபிறப்பு* மே
வுந்தன்மையுமாக்கினன்வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே* ॥௪॥
விட்டிலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள்* வி

ஆ—ருத்தியிப்படியென்னை விஷயீகரித்து, பின்னையென்பக்கலுள்
ளஸம்பந்திகளையெல்லாம்போக்கியவ்வளவில் வ்யவஸி
யாதே என்னோடுஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட என்னைப்போலேதன்
திருவடிகளை ஸம்ஸேவிக்கும் ஸ்வபாவராக்கினன், வல்லன். வ
ல்லனெம்பிரான், வல்லனெந்தன், வல்லனென்னப்பன் வல்லனெ
ன்றென்று அவனைப்புகழுகிறார். * * ॥௪॥
(விட்டிலங்கு) இப்படியென்னை வைஷ்ணவனாக்குகைக்குத்த

இ—ஸ்வ விஶேஷமான ஶரணத்தையுமென்றபடி. என்னைக்
கொண்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இப்படியென்னையித்யாதியால்)எ
ன்பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்பக்
கலித்யாதியால்) எமரேழேழுபிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவிலித்யாதியால்) மேவுந்தன்மையு மாக்
கினனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போ
லேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டு மாசதிரை விவரித்தாப்போலே யி
ப்பாட்டு கேசவன்றமரென்கிற வகுத்தினஸம்பந்தத்தை யென்னைப்
போலே குனித்துப்பாடியாடும்படி யாக்கினனென்றிப்படி விஶத
மாக்கிறதாகையாலே யிங்கேஸங்கதமென்றுகருத்து. ॥௪॥

✷ ஐந்தாம்பாட்டு. ✷

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி

ஸ—னைக்கொண்டு- இப்படியென்னைஸ்வீகரித்து, என்பாவந்தன்னை
யும் - ஶுபாவத்தையும், பாற - ஓடும்படி, கைத்து - துரத்தி,
எமர் - ஸ்வஸம்பந்தான, எழேழுபிறப்பும் - கீழேழுஸந்ததியையும் மே
லேழுஸந்ததியையும், மேவுந்தன்மையுமாக்கினன் - தன்னையே ஸேவி
வயம்பண்ணும் ஸ்வபாவமுடையனாகப்பண்ணினன், எம்பிரான் -
ஸ்வஸ்வாமிகாரகன், விட்டு - விஷ்ணுவானவன், வல்லன் - ஸ
ஶக்தன். * * * * ॥௪॥

விட்டு - விஷ்ணுவான, வ்யாபநஶீலனனென்றபடி. இது

மூ—ட்டிலங்குக நஞ்சுடர்மலையேதி நவுடம்பு* விட்டிலங்குமதி யஞ்சேர்சங்குசக்கரப்பருதி* விட்டிலங்குமுடியம்மான்மது சூதனன்றனக்கே* ।ரு॥

ஆ—ன்னழகை யுபகரணமாகக்கொண் டென்னுள்ளே புகுந் தருளினானென்கிறார். * * * * ॥ரு॥

(மதுசூதனே) அநாதிகாலந்துடங்கி இன்றளவும்வர நான் பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னைவஶீகரிக்கைக்கீடான வடிவு

இ—யால்)இப்படிபென்றது-ஸம்பாயிகளோடே கூடவென்றபடி. இப்பாட்டில் ஹ்ரஸ்வத்தில் விட்டுவென்று திருநாமமாய் தா ரீயவாக்யத்தோடே சுரயிக்கிறது. அநாதிருநாமம் முதலாகவ ருகிறபாட்டுக்களின் பேரெழுகுலையும், விட்டு - என்கிறவிட த்தில் உகாரம் ஈஷத்ஸ்ப்ருஷ்டமாயிருந்தாலு மிது விஷ்ணுவாயு மென்றிப்படியுரையிலே நிவர்ஹிக்கப்பட்டது. * ।ரு॥

✷ ஆறும்பாட்டு. ✷

ஊழியூழிதோறு மென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (அநாதிகாலதியால்) என்னைத்தோர்பிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிதர்யாதியால்) எகிர்சூழல் புக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதர்யாதி யால்) அம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் னைவஶீகரித்தென்று) வஶீகரித்தென்கிறதற்கு தந்தருளுகைக்

ஶ—யோஸாநுக்கு விஶேஷணம். விட்டு – நிரவத்யமாய் ப்ரகாஶித்து, இலங்கு, தேதீப்யமானமான, நிரவத்யப்ரகாச காதிபான என்றபடி. முடி - திருவபிஷேகத்தையுடையவனு ன், அம்மான் - ஸ்வாமியான், மதுசூதனன் தனக்கு – யோஸா நுக்கு, பாதம்கண்கள்கைகள்- வாக்யநயனகரங்கள், இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரை - தேதீப்யமானாருணஜ்யோதிர்மயகமல ன காரவம், ததஸ்யமங்களென்றபடி. திருவுடம்பு - திவ்யவி க்ரஹம், விட்டிலங்கு – நிரவத்யமாக விளங்காநின்ற, கருஞ்சு டர் - நீலப்ரகாஶாமியான, மலையே – கிரிஸத்ருஶமென்றபடி. சீர்ச்சங்கு - ஸ்ரீவாஞ்சஜந்யமானது, விட்டிலங்கு - நிரவத்யப் ரகாஶனான, மதியம் - சந்த்ரன், சக்கரம் – ஸுதர்சனமானது, பரிதி- ஸூர்யன், ததஸ்யமென்றபடி. * * ।௬॥

மூ—மதுசூதனையன்றி மற்றிலேனென்றெத்தாலுங் கருமமின்றித்* துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றூழியூழிதொறு* மெதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர் பிறப்புமெனக்கே யருள்கள் செய்ய*விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான்றிரிவிக்கிரமனையே॥

ஆ—களைகொண்டுவந்து பிறந்தருளி என்னை ஸ்வீகரித்து மதுசூதனனல்லதெனக்கு மற்றொரு ரக்ஷகருமில்லையென்றத்யவஸித்து திரிவிதகரணங்களையெல்லாம் விட்டு ஸர்வகாலமும் நின்று துதிசூழ்ந்த

இ—ஆகவென்கிறதோடே அந்வயம். மற்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி ரக்ஷகாந்தரமில்லாமையால்) எத்தாலுங்கருமமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரமில்லாமையால்) நின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதா)॥

ப—ஊழியூழிதொறும் - கல்பகல்பந்தோறும், எனைத்து - அநேகங்களான, ஓர் - ஜாதிபேதத்தாலே அஸங்கீர்ணங்களான, பிறப்பும் - தேவாதிஜந்மங்களெல்லாத்திலும், எதிர்சூழல்புக்கு - ஆச்ரிதரானவர் ஜந்மாவாயங்களிலே ஆவேசித்து, எதிர்சூழலாவது - ஆச்ரிதனைப் வந்தாவரித்துக்கொள்ளுகை. நான் தேவாதிஜந்மங்களிலே பிறந்தால் தானும் தேவாதிரூபேண அவதரித்துத்தப்பிப்போகவொட்டாதபடி என்னை வளைத்துக்கொண்டென்றபடி. இதுக்கருள்கள் செய்யவென்கிறதோடே அந்வயம். மதுசூதனையன்றி - ஸர்வரக்ஷகனையொழிய, மற்றிலேனென்று - மற்றொரு ரக்ஷகருமுடையேனல்லேனென்றத்யவஸித்து, எத்தாலும் - த்ரிவிதகரணத்தாலும், கருமமின்றி - கர்மமில்லாதவனாய்; ஸமஸ்த ஆச்ரித ஸ்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸர்வவ்யாபாரரஹிதனாயென்றபடி. நின்று - இப்படிஸர்வகாலமும் ஆச்ரிதவிஷயீகுதனைப், துதி - ஸ்தோத்ரரூபங்களாய், சூழ்ந்த - ஸர்வகுணவ்யாப்திகளான, பாடல்கள் - காநயோக்யங்களை, பாடியாட - நான்பாடியாடும்படி, எனக்கேயருள்கள்செய்ய - எனக்கேவிசேஷாநுக்ரஹம் பண்ணும்படி, அம்மான்றிரிவிக்கிரமனை - ஸ்வாமியான த்ரிவிக்ரமனை, எனக்கேல் - எனக்கேதகுதியாக, எனுதல் தகுதி, விதி - விதியானது, க்ருபாரூபமான ஸௌஹார்த்தமானது, சூழ்ந்தது - சுற்றிக்கொண்டது; ஆலென்கிறது ஹர்ஷத்யோதகம்;

மூ—திரிவிக்கிரமன் செந்தாமரைக்கணெம்பானென்செங்கனிவா*
யுருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தன னென்றென்று

ஆ—பாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற விஷூஜியை எனக்கேதந்
தருளுகைக்காக, த்ரிவிக்ரமனை எனக்காகவே க்ருஷியாகிற
விதிசூழ்ந்ததென்கிறார். * * * ॥சூ॥

(திரிவிக்கிரமன்) சூஹூபஷிவ்ருவெஷிதன், ஹூவாஜஊ

இ—ஷியால்) எனக்கேபருள்செய்ய வென்கிறதையுரைக்கிறார்
(எனக்கேயிக்ருஷிபால்) எனக்கேல்விதிசூழ்ந்ததென் றயித்துரை
க்கிறார் (எனக்காகவேயிக்ருஷியால்) இஷூஜிரூவைவொவ
யாநமெனக்கேயாம்படி இதுக்கு ஷூவியொமூதாரஙவை
யான வநாஷிக்ருஷெவ்பு மெனக்கேயாயிற்றென்கிறாரென்றபடி.
ஸவெஷூரனுக்கு கஊவஸ்யக்கு மில்லாமையாலிங்கு விதிஶ
ஷம் க்ருவாவரமென்றுகருத்து. ஆனுவித்தை விதிஶஷத்தாலே
சொல்லுவானேனென்னில்; கஊவஸ்யனுக்கு விதியைத்தப்பவொ
ண்ணுதாப்போலே ஸவெஸ்வரன் தனக்கும் தன்க்ருஷியைத்தப்
பவொண்ணுதென்கைக்காக வித்தை விதிஶஷத்தாலே சொல்லு
கிறாரென்றுகருத்து. “யஸாஜவிகாகூஜஸூ: க்ருவயர்வய
வாயபகூ” என்றாரிறே. இத்தாலே கநாஷநஜாவராயங்கள்கி
டக்க ஷூவ்யாஜத்தைக்கொண்டு இத்தனைசெய்யக்கூடுமோவென்
ன? க்ருவாவரவஸனுகையாலே செய்தானென்கிறாரென்றிப்படி
ஸஙதியும்ஸூவிமெதயாயிற்று. * * ॥சூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திரிவிக்கிரமனென்கிறதற்குத் தாத்பயமருளிச்செய்கிறார்
(சூஹூயெத்ருஷிபால்) ஹூவாஜூத்ருஷிஸூஷீ. உருவிற்பொலி

ஶ—திரிவிக்கிரமன்:- த்ரிவிக்ரமனை, செந்தாமரைக்கண் - ஷூஷீ,
என் - ஷீபனுன, செங்கனிவாயுருவில் - சுரணஹமஹஷூஶ
ஷநத்தினுடையரூவத்திலே, காஷியிலேயென்றபடி. பொலிந்த-
ஷூவ்ஜமான, ஜயாகஷிாலே வரஸாமஶாயியான வென்றப
டி. வெள்ளைப்பளிங்கு - யஊஸூபிகம் ஜொகந்திலே ஷூபிகம் வி
ஷூவென்னலாம்படி யதியஊமென்றபடி. இங்கு பளிங்கென்ற
து திருமுத்துக்களைச்சொன்னபடி. நிறத்தனன் - வணத்தையு

மூ—ள்ளிப்* பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே*
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்வல்லைகாணென்வாமனனே ॥எ॥

ஆ— ஸ்வாம்போஜ வாமநமேவநன், அழகிய திருப்பவளத்தை யுடையவன், ஸௌசீல்யகன், இவற்றாலேயென்னை யடிமையாக்கினவனென்றுள்ளிப்பரவிப்பணிந்து இப்படியே ஸர்வகாலமும் உன்னுடையபாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய், வல்லைகாணெம்பிரானே வல்லைகாண்; ஒருவர்க்கும்செய்யமுடியாதன வெல்லாஞ்செய்யவல்லானொருவனல்லையோவென்கிறார் * ॥எ॥

இ—ந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத் தனனென்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸௌசீல்யகனென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றாலேயித்யாதியால்) பல்லூழியூழி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வல்லைகாணென்று ஸ்வாமித்வ கையாலே ஸர்வ ஸமர்த்தனென்று காட்டுகிறார் (வல்லையித்யாதியால்) என்வாமனனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) ஸ்வாமியினெஞ்சை வசீகரித்தவனுக்கு ஸர்வமும்ஸாத்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ்வஸம்பந்திகளோடேகூட தாம் ஸம்வச்சரோபராம்படி தம்முடைய ஸ்ரீநிவேஸ ஸம்ருத்தாமாச்சினவித்தாலே யவனைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிப்ரகாசிகை. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும்ஸங்கதிகண்டுகொள்வது * * * ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

காமனைப்பயந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—டையவன், ஸ்ரீமேவாதிகாரி வாஸஹமிஷதகாரிணனென்றபடி. எம்மான் - இவ்வழகாலேயெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்றென்றுள்ளி - இப்படி ஸந்தாநுஸந்தித்து, பரவி - ஸ்தோத்ரமாகப்பேசி, பணிந்து - ஸேவித்து, பல்லூழியூழி - ஸர்வகாலமும், ஸகலகாலமெல்லாம், நின்பாதபங்கயமே - ஸ்வதீவாதிவம்ஸஜத்தையே மருவித்தொழும்மனமே - உசிதயம்பண்ணி யடிமைசெய்யும் ஸ்வபாவமான, மனமே - ஸங்கல்பமே, தந்தாய் - ப்ரஸாதித்தருளினாய், என்வாமனனே? வல்லைகாண் - நீஸர்வஸமர்த்தனென்கிடாய் ॥எ॥

மூ— வாமனனென்மரதகவண்ணன் றாமரைக்கண்ணினன் *
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தூமனத்தனனாய்ப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத் * தீமனங்கெடு
த்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே * * ॥அ॥

ஆ—(வாமனன்) நிரதிசயஸௌந்தர்ய ஜநகஸௌந்தர்யாயிருந்த உன்னுடையவடிவையுமழகையு மநுஸந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பாடி, உன்திருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரதுக்கங்களைப் போக்கும்படி என்னுடைய மநஸ்ஸை உன்திருவடிகளல்லது மற்றொன்றறியாதபடி பண்ணினாய்; ஸ்ரீதரனே உனக்குநானென்ன கைம்மாறுசெய்வதென்கிறார். * * * ॥அ॥

இ— (நிரதிசயபோக்யதையால்) வாமனனென்மரதகவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைவடிவையுமென்று) தாமரைக்கண்ணினனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகையுமென்று) தூமனத்தனனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநந்த்யாதியால்) பாடியிருக்கிற ஸாத்யம். பிறவித்துழதிநீங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரதுக்கநிவ்ருத்தியால்) என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிருத்தியால்) சிரீதரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதரனென்று) ஸேஷஸாதநம். ॥அ॥

ப—வாமனன் – ரமணீயவாமநவிக்ரஹனே? என்மரதகவண்ணன் - என்னுடையமரகதவண்ணனே? தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைக்கண்ணனே - கண்ணையுடையவன் கண்ணினன், காமனை - மந்மதனை - பயந்தாய் - ஜநிப்பித்தவனே, என்றென்று - இப்படியநுஸந்தித்து, தூமனத்தனனாய் - ஸுத்தமநஸ்ஸனாய், மநஸ்ஸையுடையவன் – மனத்தனன், பாடியே - பாடிக்கொண்டே, உன் கழல் - ஸ்ரீபாதங்களை, பணிந்து – ப்ரணமித்து, பிறவித்துழதி - ஜந்மதுக்கம், ஜந்மப்ரயுக்தது:க்கமென்றபடி. நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, என்னை - விஷயாஸக்தனாயிருந்த வென்னை, தீமனங்கெடுத்தாய் - துஷ்டமநஸ்ஸை நஸிப்பித்தாய், விகல்பம், என்சிரீதரனே - ஸ்ரீயபதியானே, உனக்கென்செய்கேன் - உனக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யக்கடவேன். * ॥அ॥

மூ—சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்
வாய்* வெரீஇயலமந்துகண்கணீர்மல்கிவெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து* மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளரவைகல்வைக* விரீஇ
யுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடீகேசனே* ॥கூ॥

ஆ—(சிரீஇதரன்) ஸ்ரீயபதியாகையாலே செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றிராப்பகல் வாய்வெருவி யலமந்து கண்கணீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து மருவிப்பிறந்ததீவினைகள்மாள வின்பம்வளர எப்போதுமுன்னையென்னுள்ளே இருத்திவைத்தருளினாய், இப்படி

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—சிரீதரனென்றது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீயபதியாகையால்) ஸ்ரீமான்களுக்கிறே கண்ணழகுண்டாயிருப்பது. ஸ்ரீயில்லாதார் விரூபாக்ஷராயிறேயிருப்பதென்றுகருத்து. ஸச்ரீகாரகரயவைகயாஷா ராஜஸ்ரீயொஷாவர்வாதித்ய ஸநயாவாநதயாவ ஸ்ரீஹிவர்ராஜ்யாவதிம। தூஹூவாவெவ ஷீவாஃபரீகரயதிம வெஷூவிஷாஜாஸதெ' என்றாரிறே ஸ்ரீஹநூர். மரீஇயதீவினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மருவியிதியால்) வைகல்வைகலென்கிறதை ஸங்ரஹிக்கிறார் (எப்போதுமென்று) வைகல்ஶப்தம் ஹேதுகாவாசியானாலுமிங்கே ஸவர்காலவசுக்ஷணமென்றுகருத்து. இரீஇவைத்தனை யென்றதயித்துரைக்கிறார் (இருத்தியிதியால்) என்னிருடீகேசனே யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதியால்) "ஹ்ரு

ஶ—சிரீஇதரன் - ஸ்ரீயபதி, ஈதவை செய்யதாமரைக்கண்ணன் - காரணதாஜஸவொசநன், என்றென்று - இப்படியநாஸந்தித்து, இராப்பகல் - நக்தந்திவம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, ஈவஶமாக ஜூஷித்தென்றபடி. அலமந்து — விஹ்வலனாய். கண்கள்நீர் - நயநஜலங்கள், மல்கி — ஷ்ருஷித்து, வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து- உஷ்ணமாக நிஶ்வஸித்து, மரீஇய - மருவிய, வஸிதிதமானவென்றபடி. அநாதிஸிஐமான வென்கை, தீவினை - க்ரூரகர்மங்கள், மாள - ஸஜாதமாம்படி, இன்பம்வளர - ஆநந்தம்வஷிக்கும்படி, வைகல்வைகல் - ஸவர்காலமும், என்னுள் - ஜஷ்ஷபத்திலே, உன்னை— நிரதிஶயஸநாநனவுன்னை, இரீஇவை

மூ—இருடீகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குல* முருடுதீர்த்த

ஆ—முன்னழகாலே என்னுடைய கரணங்களையுந் தோற்பித்த வனே, உனக்கென்செய்கேனென்கிறார். * * ॥௯॥

(இருடீகேசன்) தன்னழகாலுஞ் செயலாலுமென்னை யடிமை

இ—ஹ்ருஷீகாணிந்த்ரியாணி தாந்யேஷ ஈசோ யதோ வசீ ஹ்ருஷீகேசஸ் ததோ விஷ்ணு: க்யாதோ தேவேஷு கேசவ" என்று வ்யுத்பந்நமான ஹ்ருஷீகேசசப்தத்துக்கு வ்யத்யயமாகையாலே இருடீகேசனென்பதுக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து. பாட்டிலவிவக்ஷிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு ஆழியால்) * * * * ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

பற்பநாபசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலுமென்று) இலங்கையிலாழி பிராணிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்செயலாலுமென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிசைவியால்) இருடீகேசனெம்பிரானென்கிறதினர்த்தமுமதிலே ஸங்க்ருஹீதமென்னவுமாம். அமரர்பெம்மானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ—த்தனை - இருத்திவைத்தாய், என்னிருடீகேசனே-தீயஹ்ருஷீகேசனே. * * * * ॥௯॥

இருடீகேசன்— ஹ்ருஷீகேசன், எம்பிரான்- தீயகரணங்களைத்தன்பக்கலிலே நியமிக்கையாலே எனக்குபகாரகன், இலங்கையரக்கர்குலம் - லங்கையில் ராக்ஷஸருடைய ஸமூஹத்தில், முருடு - வக்ரஜ்ஞாநிஸ்வபாவம், ராவணனைச்சொன்னபடி. ராஜனுக்குபயித்ருத்வமே ஸ்வபாவம் மாறுபட்டபோலே ராவணனுக்குமுறட்டுத்தனமே ஸ்வபாவமென்று கருத்து. தீர்த்தபிரான் - லங்கையில்வாஸமான விபீஷணாதிகளைஹ்ஸாவித்து முரட்டரானராவணாதிகளை நிரஸித்துவகரித்தவன், ராவணநிரஸநம்போலே தீயதுஷ்டேந்த்ரியநிரஸநமும் கூடிதவடுநமென்றறிவித்தம். "தெரிந்த்ரியாணாம் வொஹ்யநோநநீவளம் விவேகஜாநெநஸநே நயதி யேநமிநாம்" என்று ராஜஸூயநத்திலே சொல்லிற்றிறே. எம்மான்-

மூ —பிரானெம்மானமரர்பெம்மானென்றென்று* தெருடியாகி னெஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து* மருடியேலும்விடே ல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனையே* ॥௰॥

ஆ—கொண்டவன், அபர்வருமமரர்க ளதிபதியென்றென்றவனை யேத்தினேங்குவணங்கு? இத்தையழகியதாகக்கைக்கொள்ள க்கொ ண்டுமறந்தும் நம்பி பற்பநாபனை விடாதேகிடாய் நெஞ்சேயென்று

இ—(அயர்வறுமித்யாதியால்) என்றென்று என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்றென்றித்யாதியால்) திண்ணமறியறிந்தெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதியால்) அழகியதாகக்கைகொள்ளக்கொண்டென்றது - நன்றாகஸ்வீகரிக்கு ம்படியை யறிந்தென்றபடி. அழகியதாகக்கொண்டென்று வா ஹாரம். அப்போது நன்றாகத்தெளிந்தென்றபடி. மருடியேலு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (மறந்துமென்று) இங்குமறப்பாவது - ஸௌஶீல்ய ஸ்வாரஸ்யமான ஸாதநாநுஷ்டாநஸாத்யஸ்யா நம், ஸாதநாநுஷ்டாநஸாத்யாநத்தாலே விடுவோமென்று தோற் றினுமென்றபடி. நம்பியித்யாதிவாக்யம், பாட்டுக்கு ஸங்க்ரஹமாய மருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) துறைகொள்ளுகிறு

ஸ—உபகாரீ, அமரர்பெம்மான் - நித்யஸூரிநாதஸ்தி, என்றென் று - இப்படி ஸ்தோத்ரம் ஸ்தோத்ரம், நெஞ்சமே - ஹேமநஸ? தெ ருடியாகில் - தெருளுதியாகில், தெருள் - ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ஸ ம்யக்ஜ்ஞாந ப்ரஸாதமாகிறுயாகிலென்றபடி. வணங்கு - த த்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயேயிரு. திண்ணமறி - த்ருடமாக வ்ய வஸிபண்ணு. நான்சொல்லுகிற வசநத்தைநன்றாக த்தெளிந்து கொள்ளென்றபடி. அறிந்து - இப்படிதெளிந்து, க்ருஷ்ணாதிஸ்யா நுஸந்தாநம், அறிந்தென்கிறதற்கு விடேலென்கிறதோடந்வயம். மரு டியேலும் - மருளுதியாகிலும், மறப்பாயாகிலுமென்றபடி. மருள் மறப்பு, அவன்ஸௌஶீல்யத்தைமறந்து ஸாதநாநுஷ்டாநஸாத்யா நத்தாலே யவனைவிடுவோமென்று நினைப்பாயாகிலுமென்றபடி. நம்பி - பரிபூர்ணனை, கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை வென்ற படி பற்பநாபனை — பத்மநாபனை, ஸௌந்தர்யமிங்கே விவக்ஷி தம். விடேல்கண்டாய் - விடாதேகிடாய். * * ॥௰॥

மூ — பற்பநாபனுயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன் * எற்பரனை
ன்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த * கற்பகமே

ஆ — கொண்டு தம்முடைய நெஞ்சைக் குறைகொள்ளுகிறார். ||௰||

(பற்பநாபன்) அவன் நம்மைக் கைவிடிற் செய்வதென்னென்னில்; அளவிறந்த அழகையுடையனாய் நிரவதிக தேஜஃ ப்ரப்ருதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், என்னை ஸ்வதாஸ்யவிஷயமே வைராக்யவர்த்தக ஸாதநமென்னும் ஸாதனனாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த உபகாரகனாய், என்னுடைய ஹாக்யமாய்,

இ — ரென்றது - உபாயம் கிட்டிறெறென்றபடி. யதா, ஸமேக்ஷிக்கிறாரென்றபடி. மணிமாமைகுறைவில்லமே என்கிறவிடத்தில் குறை ஸ்வம் ஸமேக்ஷாவாவகமாயிராநின்றதிறே. ||௰||

* பதினொன்றாம்பாட்டு. *

எம்பெருமான் ஸர்வஸ்வாதந்த்ரனாயிருக்க எற்பரனென்கிற வசத்தாலே என்னிற்காட்டிலும் உபரனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறதென்னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) பற்பநாபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவித்யாதியால்) உயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிக த்யாதியால்) திறலென்றது - ஸர்வகுணோபலக்ஷணமென்று கருத்து. ஆக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதாஸ த்யாதியால்) கற்பகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரதேத்யாதியால்) என்னமுதமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஶ — பற்பநாபன் - உபநாபன், இது தாமோதரனுக்கு விசேஷணம். உயர்வற - ஸாபேக்ஷயா உத்ரப்யமறும்படி, உயரும் - உத்க்ருஷ்டமாகாநின்ற, பெருந்திறலோன் - ஆஹாதேஜஸ்ஸையுடையனான, திறல் - தேஜஸ், இதுவும் தாமோதரனுக்கு விசேஷணம். என்னை - அஸஜ்ஜநனானவென்னை, ஆக்கி - ஸத்தாகப்பண்ணி, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹதை" என்கிறபடியே என்பக்கல் ஸ்வாமித்வத்தைப் பண்ணி என்றபடி. எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம் - எனக்கே ஸ்வாபாவ்யா

மூ— ன்னமுதங்கார் முகில்போலும்வேங்கடநல்* வெற்பன்விசும்
போர்பிரானெந்தைதாமோதரனே* ॥௧௧॥
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை* யாமோ

ஆ— நிரதிஶயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டமான திருமலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்ப்ருஹணீயமான இந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையனாய், திருநாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், எனக்குஸுலபனாய், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனான வெம்பெருமானென்னையல்லது அறியான். ஆதலாலவனென்னைவிடானென்கிறார். * ॥௧௧॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கார்முகில்போலுமென்கிறதை வேங்கடத்திற்கு விஶேஷணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வேங்கடநல்வெற்பன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையித்யாதியால்) இவனுக்கு இந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்திலே ஸ்வாநுபவாதி(சி)யாலே வந்ததென்று வேங்கடத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று கருத்து. விசும்போர்பிரானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) தாமோதரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) "ததஸ்ஸ தாமோதரதாம் ஸயயௌதாமபந்தநாத்" என்றுநிருக்தமான வித்திருநாமத்தால் உதரபந்தநம் ஸூசிதமாகையாலே ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. எற்பரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இதுக்கு பலிததாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) * * * * ॥௧௧॥

ஸ—மாக்ஷஸாத்ரவைக்கொடுத்த ஸ்வஸ்வரூபமான, என்னமுதம்-ஶ்ரேஷ்டமான, கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன் - நீல மேகநிபஶ்ரீவேங்கடாத்ரிஶோபநஶிகரனான, விசும்போர்பிரான்-பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு உபகாரகனான, விசும்பிலேவஸிக்குமவர் விசும்போர். - எந்தை - ஶேஷியான, தாமோதரன் - தாமோதரன், எற்பரன் - ஸ்வதந்த்ரன், "நாராயணபராவேதா:" என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரனென்றது - ஸ்வாதீநஸ்வஸ்வாதிவ்யாபாரவான் என்றபடி. ॥௧௧॥

தாமோதரனை - தாமோதரனை; தனிமுதல்வனை - அத்விதீய காரணபூதனை; ஞாலமுண்டவனை - ஸம்ஹ்ருதஜகத்பரிரக்ஷணத்தி

மூ—தாமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்* தாமோதர
னுருவாகியசிவர்க்குந்திசைமுகற்கு* மாமோதரமறியவெம்
மானையென்னாழிவண்ணனையே* ॥கஉ॥

ஆ—(தாமோதரனை) ஶ்ரீவத்ஸாங்கனாய் ஸர்வஜகத்கா
ரணனாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனுமிருந்த வெம்பெருமானை, ஒருவர்
க்குந்தாமறியலாமோ வென்றுதொழுகிற ஸநகஸநந்தநமஹர்ஷி
ஷிகளஸ்வாமிகளான சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் எம்மானை
யென்னாழிவண்ணனைத் தாமறியலாமோவென்றுகொண்டு அவனு
டைய கல்யாணத்வத்தைச்சொல்லி, ஸர்வஸம்ரக்ஷகனானவன்
கிடீரெற்பானுமிருக்கிறவனென்கிறார். * ॥கஉ॥

✷ பன்னிரண்டாம்பாட்டு. ✷

இ—தாமோதரனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஶ்ரீகத்யாதிபால்) தனிமுதல்வனை யென்கிறதைவிவரிக்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதிபால்) ஞாலமுண்டவனை யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனென்று) தொழுகிற
வென்கிறது சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் விஶேஷணம். தாமோ
தரனுருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந
கேத்யாதிபால்) திசைமுகர்க்குமென்கிறதற்கு அறியலாமோவென்கி
றதோடே அந்வயம். இப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்அபிப்ராயத்தோ
டே அந்வயமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥கஉ॥

ஶ—வயிற்றில்வைத்துரக்ஷித்தவனுடைய ஸ்ரீதியை, ஒருவர்க்குந் தாமறி
யலாமோ - நிலையறியப்போமோ, தரம் - நிலை, ஸ்திதியென்
றபடி. என்றே - இப்படியநுஸந்தித்துக்கொண்டே, தொழும
வர்கள் - ஸேவிக்கும்ஸ்வபாவரான, இதுசிவர்க்கும்திசைமுகர்க்கு
ம் விஶேஷணம். தாமோதரனுருவாகிய - தாமோதரனுடைய
ரூபங்களான, தச்சரீரபூதரானவென்றபடி. சிவர்க்கும்-
ருத்ரர்களுக்கும், ஏகவசநம்ஶிவவிஷயபஹுவசநாந்
த பஹுவசநம். திசைமுகர்க்கும் - சதுர்முகர்களுக்கும், ப
ஹுவசநம்பூஜார்த்தம். இதுக்கு அறியலாமோ என்கிறதோடே—
அந்வயம். எம்மானை - ஸ்வஸ்வாமியான, என்னாழிவண்ணனை-ஸமுத்ர
வர்ணனை ஸர்வரக்ஷகனை, தாமறியவாமோ-நிலையறியப்போமோ. ॥கஉ॥

மூ—வண்ணமாமணிச்சோதியையமரர் தலைமகனைக்*கண்ணனை
நெடுமாலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணியதமிழ்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்* பண்ணிற்பன்னி
ருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே* * ॥௧௩॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வண்ணமாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லாரெம்பெருமா
னைப்பெறுவாரென்கிறார். * * * ॥௧௩॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொ
ழியின் த்ராவிடபால்) * * * * ॥௧௩॥

ப—வண்ணமாமணிச்சோதியை - வர்ணச்லாக்யமான நீலமணியினு
டைய ஜ்யோதிஸ்ஸத்ருசஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, அமரர் தலைம
கனை - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை, தத்ஸ்வாமியானவனென்
றபடி. நெடுமாலை - ஆச்ரிதவ்யாமோஹசாலியான, ஆச்ரிதவத்ஸல
ரி வயஞ்சேபாம்படி ஆச்ரிதஸ்நேஹியானவென்றபடி. கண்ணனை -
க்ருஷ்ணனைக்குறித்து, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய - ஸ்
தோத்ராத்மகமாய் ஸகலலோகோஜ்ஜீவநமான, தமிழ்மாலை -
த்ரமிடஸ்ரக்ரூபமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே,
பண்ணில் - கானவிசேஷத்திலே, பாடப்பட்ட இவை (பன்னிரு
நாமப்பாட்டு) கேசவாதி த்வாதசநாம ஸ்துதிகளானபாட்டுக்கள்
பன்னிரண்டும், அண்ணல்தாள் - ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளை,
அணைவிக்கும் - ஸம்ச்லேஷிப்பிக்கும், ப்ராபிக்குமென்றபடி. ॥௧௩॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய நமோ [illegible] தேசிகாய
ராமாநுஜதாஸதேசிகாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கேசவன்தமர்.)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௨௰॥

௭ — தா —(ஸவ-ிஷ:)கேசவன் தமர் த்யாதி- "கஐ திஷ ஹமணா நாஜ" ஐ த்யாதிகளிற்படியே ஸவ-காரணமாய்:(ஸவ-நாயஃ) நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் - ஸவ-ஸ்வாமியுமாய், (ஸ்ரீஹ வநஜநீவஹ:) மாதவனென்றதேகொண்டு - பெரியபிராட்டியாருக்கு வஹனாய், (ஸ்வாமிதாயீ) எமரேழெழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மையுமாக்கினான் - வஹவாக ஆஸ்ரிதருண்டாகவேண்டுமென்று ஆசைப்படுமவனாய். (விஷ்வ் த்யாதிஷ்டு:) விட்டிலங்குகருஞ்சுடரித்யாதி - நிரவயிகமெதஜோரூபவனுமாய், (விஜதநிரவஸஹ:) மதுசூதனையன்றிமற்றிலேன் - விரோயிநிரவஸகனுமாய், (ஸ்வவி ஸதிஷாயி) நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் - தன்திருவடிகளிலே அநந்யபூயோஜநயானஹக்தியை ஆஸ்ரிதர்க்குக்கொடுக்குமவனாய், (விஸ்வவெத்வாஜநாஙஃ) வாமனனென்மரதகவண்ணன் - உஹாவஸீயாலே அவஹ்ருதமான ஜொகத்தைமீட்கைக்காக வாமநரூபத்தையுடையனுமாய், (ஹவிஹவரஸஷ:) திரிவிக்ரமன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல் - தன்னுடைய ஸ்ரீயஃபதித்வவைசிகங்காக்ஷகவாதிகளாகிற வெஸ்வயத்தை ஸவ-காலமும்சொல்லியலற்றும்படி பண்ணுமவனாய், (ஸ்வாதநிய-ாஹயொக்ய:) இருடீகேசனெம்பிரானித்யாதி - ஹ்ருஷீகேஸனாகையாலே உநமெஸஸ்தன்திருவடிகளில்நின்றும் போராதபடி நியமிக்கவல்லவனுமாய், (ஸ்வகெஸஹ:) எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பம் - ஸ்வாஸமாகவெதநரை அநந்யிகளாக்கித்தன்னை அநுஹவிக்கக்கொடுக்குமவனாய், (வஹ்யஜொஷா) தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை - "ஊாஜொஷரங்வஹயஹதம்" என்கிறபடியே வஹமதர்க்கு ஜொக்ஷஹெதுவான ஊாஜொஷரகவத்தை யுடையனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்பவயிஸம்வயிகளுக்கும் ரக்ஷகனென்று "கேசவன்றமர்" என்கிற ஊாஷஸநாஜொமெயிலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * * * ௱௨௬௪

ஸ்ரீமதெ நிஜாஜொஷஹாஷெஸிகாய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்*புணர்வதிருவரவர்

ஆ—(அணைவது) தாமோதரனே என்கிறபாட்டில் ஸர்வஸ்மாத்பரமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைத் தம்முடைய ஶ்ரீஸூக்திஸமயத்தாலே ஸஹேதுகமாக உபபாதித்து இப்படி ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று பரரைநோக்கியருளிச்செ

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—"தாமோதரனே" என்கிறபாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரத்வஞ்சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அதைச்சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தாமோதரனையித்யாதியால்) ஸர்வஸ்மாத்பரமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை உபபாதிக்கிறதாகையாலும் அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று உபதேஶிக்கையாலே யித்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யமாகையாலும் புநருக்திதோஷமில்லையென்றதாய்த்து. ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றது - மோக்ஷார்த்தமாஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று மோக்ஷாபேக்ஷிகளையிறே மேல்சொல்லப்புகுகிறது. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு முமுக்ஷுப்ராப்யமென்கிறஸமுதாயார்த்தம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. பரம-ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றது - ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ப்ராப்யத்வமிறே இவ்விரண்டாம்பத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இப்பத்திலே "முமுக்ஷு" மென்று த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்திலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தஞ்சொன்னது மோக்ஷப்ரதத்வம்சொன்னபடியன்று. மற்றதென்னில்; முமுக்ஷுஸேவ்யதையிலே ரஸாவஹனாயிருக்கையைச்சொன்னபடி. இவ்வர்த்தம் முக்திஹேது: என்னாதே முக்திஸாரஸ்யஹேது: என்றும் முக்திஸௌலப்யஹேதோ:" என்றும் தாத்பர்யரத்நாவளியிலே சொல்லுகையாலே வ்யக்தமா

ப— அரவணைமேல் - நாகஶயநத்தின்மேலே, அணைவது - கண்வளர்ந்தருளுவது, ஸாவதாரணம். பூம்பாவை - ஸௌந்தர்யயுக்தையான ஸ்ரீயினுடைய, பெரியபிராட்டியாருடையவென்றபடி. பூம் - ஸௌந்தர்யம், பாவை - ஸ்ரீ, ஆகம் - திருமேனியை, புணர்வது-

மூ—முதலுந்தானே *யிணைவனுமெப்பொருட்குப் வீடுமுதலாய்*
புணைவன்பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே* ॥௧॥

ஆ—ய்கிறார், ஸாமாநாதிகரண்யமாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸர்வாத்மஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜநரக்ஷணைகையாலும், முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ராப்யாந்தர நிவர்த்தகனாய்க் கொண்டு மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், நாராயணனே ஸர்வேஶ்வ

இ—கிறது. இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யமாவதும் ஸாத்ருஶ்யமாகையால் ப்ராப்யஸம்பவிதமாகிறது. பரரை நோக்கியென்கிறவித்தாலே ஸங்கதியும்ஸித்திக்கை. எங்ஙனேயென்னில்; தம்முடைய ஜ்ஞாநவஶ்யிகளும் தான்பெற்றபேற்றைப்பெற்றார்களென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஜ்ஞாநஸம்ஶயித்தவாறே இஸ்ஸம்ருத்தியை நாட்டாரெல்லாரும் பெறவேணுமென்றபிலாஷம்பிறந்து தத்ஸமமாக அவர்களைக்குறித்து உபதேஶிக்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிஸித்திகை. *

* முதற்பாட்டு. *

அணைவதரவணைமேலென்கிறது ஹேதுஸாமர்த்யமென்றுகாட்டுகிறார் (நாமைகத்வாதியால்) இருவரவர்முதலுந்தானே யென்கிறதையும் ஹேதுஸாமர்த்யமாக்கியுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மைக்யாதியால்) எப்பொருட்கு மிணைவனுமென்றநுபவித்து ஹேதுஸாமர்த்யமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வைக்யாதியால்) ஸர்வாத்மஸ்வம் தேவமநுஷ்யாதிபரம். பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (முமுக்ஷுக்களுக்குமென்று) புணைவனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தீ க்ருத்யாதியால்) வீடு

ஶ—ஸம்ஶ்லேஷிப்பது. அவரிருவர் - ப்ரஸித்தரான இருவர்க்கு ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கென்றபடி. முதலும் - காரணமும், தானே எப்பொருட்க்கும் - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும், தேவமநுஷ்ய ஸ்தாவராதிபதார்த்தங்களுக்குமென்றபடி. இணைவனும் - ஸத்ருஶனும், ஸத்ருஶனாய் அவதரிக்குமென்றபடி வீடுமுதலாம் - மோக்ஷஹேதுவுமாம், பிறவிக்கடல் - ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை, நீந்துவார்க்கு - திதீர்ஷுக்களுக்கு, புணைவன் - தெப்பமாவன், புணை - தெப்பம். "விஷ்ணுபோத" மென்னக்கடவதிறே. * ॥௧॥

மூ—நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையு* நீந்துந்துய
ரில்லாவீடுமுதலாம்* பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்க
டிந்த* பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே* ॥உ॥

ஆ—ரமனென்கிருர். * * * ॥க॥

(நீந்தும்) வீடுமுதலாமென்கிறபதத்தை விவரிக்கிறது. ஜ
நநஜராமரணாதி வ்யசிதி ஸமேஸ்த து:க்கரஹிதமான மோக்ஷத்

இ— முதலாயென்கிறதையும் ஸாதநமாக்கியுரைக்கிருர்
(மோக்ஷ த்யாகியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர்
(நாராயணை த்யாகியால்) * * * ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வீடுமுதலாமென்றிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை ஸாதநாந்தர
ன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிருர் (வீடி த்யாகியால்) பிறவியென்
கிறதையுரைக்கிருர் (ஜந்மஸ்வத்தாலே) உட்படமற்றெவ்வெவை
யும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஜரா த்யாகியால்),
நீந்துந்துயரில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அ
வஸிதிமே த்யாகியால்) வீடுமுதலா மென்கிறதை யுரைக்கிருர்
(மோக்ஷ த்யாகியால்) தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கிறதையுரைக்
கிருர் (எம்பெருமானி த்யாகியால்) த்ருதீயபாதத்திற்கு அபிப்ரா

ஸ—பூந்தண்புனற்பொய்கை - வாஸித்து ஸீதளமான புனல்
களை ஜலங்களையுடைத்தான பொய்கையில் ஸரஸ்ஸில், யானை-
கஜத்தினுடைய, இடர் – து:க்கங்களை, கடிந்த- நிரஸித்தவனு
ன, பூம் - ஸுந்தரனான, தண்டுழாய் - ஸீதள தாஸஸீகனான
என்தனிநாயகன் - ஸேவஸாயாரணஸ்வாமியுடைய, ஆனையிடரைப்
போக்கினதைத்தம்முடைய இடரைப்போக்கினதாக நினைக்கிரு
ர். புணர்ப்பே - ஸம்பந்தமே, இதற்குவீடுமுதலாமென்கிறதோ
டே அந்வயம். நீந்தும் - நீக்கப்படாகின்ற, இவ்வ கர்மாநு நி
ஷேஸத்தாலே நீந்திமுடியாதென்று தோற்றுகிறது. து:ஸ்ஸ
மானவென்றபடி. துயர் – து:க்கங்களையுடைத்தான, பிறவியுட்
பட - ஜந்மம்முதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னும் நாநாவி
யங்களான, நீந்துந்துயரில்லா - து:ஸ்ஸாங்களான து:க்கங்களி
ல்லாத, வீடு – மோக்ஷத்திற்கு, முதலாம் - ஸாதநவாம். ॥உ॥

மூ புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்* புணர்த்ததன்னுந்தியோடா
கத்துமன்னிப்* புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்விற்றான்சேர்*
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே* ॥௩॥

ஆ—இதற்குக்காரணம் எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பந்தம்; அதெங் கேகண்டோமென்னில்; ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் பண்ணுகிற ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் பக்கலிலே கண்டோமென்கிறார். * * * * * ॥௨॥

(புணர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன்னுந்தியை யாஸ்பதமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான

இ—யமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

புணர்க்குமயன் தன்னுந்தியோடு என்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸ்ரஷ்டா இத்யாதியால்) அழிக்குமரன் ஆகத்துமன்னி என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸம்ஹர்த்தா இத்யாதியால்) இத்தாலிருவர் முகமுந்தானென்கிற

ப—புணர்த்த - ஸ்ருஷ்டித்த, ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. தன்னுந்தியோடு - ஸ்வநாபியோடேகூட, ஆகத்து - ஸ்வதேஹத்திலே, ஆகம் - தேஹம், மன்னி - ஆச்ரிதராய், திருநாபியிலும் திருமேனியிலும் ஆச்ரிதராயென்றபடி. இது யதாஸங்க்யமாக அயனுக்கும் அரனுக்கும் விசேஷணம். புணர்க்குமயனும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவனான அயனானவன், சதுர்முகனுமென்றபடி. அழிக்கும் - ஸம்ஹரிக்கும்ஸ்வபாவனான, அரனும் - ஹரனானவன், த்ர்யக்ஷனுமென்றபடி, தன்னுந்தியிலேமன்னி புணர்க்குமவனானவயனும், தன்னாகத்து மன்னியழிக்குமவனான அரனுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. தன்மார்வில் - வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், புணர்த்ததிருவாகி - ஸம்ஸ்ரிஷ்டலக்ஷ்மீகனாய், புணர்ச்சியைத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் வ்யாபாரஸாதநத்துக்கும் வாசகமாகச்சொல்லுவர்கள். தான் - ஸ்வயம், சேர்புணர்ப்பன் - ஸங்கல்பமான ஸ்வாபாவிகனான, நாமரூபவ்யாகரணத்திலே விசேஷஜ்ஞன். சேர்க்கை ஸங்கல்பம், புணர்ப்பையுடையவன் புணர்ப்பன். பெரும்புணர்ப்பு - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், ஸமஸ்தவிஷயங்களான ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களானவ்யாபாரங்களென்றபடி. எங்கும் - ஸகலத்ர, புலனே -

மூ—புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி* நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்* அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான்* பலமுந்து

ஆ— ஸ்ரீஜனுக்கும் தன்றிருவுடம்பையாதாரமாகக்கொடுத்து வைக்கும்; ஸர்வேச்வரியான பிராட்டிக்கும் தன்றிருமார்வைக்கொடுத்துவைக்கும்; திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளும்; இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸர்வேச்வரத்வ விஷயமாகியானதிவ்யசேஷ்டிதங்களெங்கும்ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௩॥

(புலன்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநிர்முக்தராய்க்கொண்டு நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் இப்படி ஸர்வேச்வரனுபிருந்த வெம்

இ— வக்ஷத்தைவிவரிக்கிறதிப்பாட்டென்றுஸங்கதி ஸங்க்ஷேபம் புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரியால்) தான்சேர்புணர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) பெரும்புணர்ப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எங்கும் புலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்குமித்யாதியால்) * * ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ப்ராப்யவைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸாரிகளுடைய ப்ராப்யவிஷயத்தைக்குறைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலுக்தமித்யாதி என்றபடி. கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ஸர்வேச்வர

ஸ—ப்ரத்யக்ஷங்கள், ஸாக்ஷாத்விஷயங்களென்றபடி. * ॥௩॥

புலனைந்து - விஷயபஞ்சகத்தை, மேயும் - அநுபவிக்கும் ஸ்வபாவமான, விஷயப்ரவணமானவென்றபடி. பொறியைந்து - இந்த்ரியபஞ்சகம், நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், இந்த்ரியஸம்பந்தம் நிவ்ருத்தமாயென்றபடி. நலமந்தமில்லது - ஆநந்தத்துக்கந்தமில்லாத, நிரவதிகாநந்தாவிர்பாவஸ்தானமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நாடு - தேசத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்றபடி. புகுவீர்? - ப்ரவேசிக்க இச்சையுடையீர்காள், அலமந்து - வ்யாகுலப்பட்டு, வீய நசிக்கும்படி, அசுரரை - அஸுரரை, செற்றான் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, முந்துபல - முன்னே

மூ— சீரிற்படிமின்னோவாதே* ॥௪॥
ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையும்* மூவாத்
தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்* மாவாகியாமையாய்மீ

ஆ—பெருமானுடையமிரதிஸயமொஹமான கல்யாணகுணங்
களிலேயொவாதேபடியுங்கோளென்கிறார். * * ॥௪॥

(ஓவா)இணைவனாம்என்கிறவசத்தை விவரிக்கிறது.ஸம்ஸார
ஸ்வரூபவர்ணனையாலும், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களு

இ—ஸ்லோகத்தை யுபபாதித்து இப்படி ஸர்வஸ்லோகனையா
லே யவனுடைய குணங்களை ஸேவ்யங்களாகப்பற்றுங்கோளெ
ன்றுபதேஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகஹிவேகமாக. பலவெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயேத்யாதி
யால்) சீரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) ॥௪॥

☀ஐந்தாம்பாட்டு.☀

இணைவனாமெப்பொருட்கு மென்று கீழே யவதாரங்களைச்
சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவற்றைச் சொல்லுவானேனென்ன
ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இணைவனித்யாதியால்) ஓவாயித்யாதிமுதலா
யிதயஸத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இது-
ஹேதுகர்ப்பமென்றுகருத்து. தேவாதியென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஸ—ஸர்வமான, உபாயஞானமேயிலேதானே ஹொம்மான
வென்றபடி. சீரில்-கல்யாணகுணங்களிலே,ஓவாதே-விச்சேதமின்
றியே, ஹொமதையாலே விடமாட்டாமலென்றபடி. படிமின்-
படிந்தநுபவியுங்கோள், ததேகப்ரவணராயிருங்கோளென்றபடி.॥

ஓவாத்துயர் - விராமரஹிதது:கபாககமான, பிறவியுட்
பட - ஜந்மமுதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னுமுள்ள நாநா
விபாகங்களுக்கும், வ்யாதிஜராமரணாதிகளுக்கு மென்றபடி.
மூவாத்தனிமுதலாய் - உபாதாநாகாதே ஸமீதீயகாரணமாய்,
தான்கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு சேதநர்
விஷயப்ரவணராகாநிற்கச்செய்தேயும் கைவிடாதே யிவர்பக்க
லிச்சையாலே யுத்பாதநம ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணுமவனு
மென்றபடி. மூவுலகுங்காவலோன் - த்ரிலோகத்துக்கும் ரக்ஷ
கனும், தேவாதி - தேவர்களுக்காதியான, காரணமானவெ

மூ—ளுகிமானிடமாந் * தேவர்திதேவபெருமானென் றீர்த்தனே ॥
தீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமஞ் * சேர்த்தியவையே
சிவன்முடிமேற்றான்கண்டு * பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்த

ஆ— க்குக்காரணமறிதறுப் அபர்வருமமரர்களுக்கு ஸ்வாமியா ஞையாலும், கமெலஷிஷாஷ்யாதீக ஞையாலும், ஷிஷவ நமாஷ்யாதிவ்யாவாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸவ ஜக ரக்ஷ கனுசையாலும், அவனேஸவெஸ்வரனென்கிறார். ॥ரு॥
(தீர்த்தன்) யாவனொருவனுடைய வாஷொஷகத்தைஸிரவஸ

இ—(வியெஷ த்யாதியால்) தேவபெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அபர்வருமித்யாதியால்) தீர்த்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (கமெலமெஷ த்யாதியால்) இவையெல்லாம் ஹேத மமென்றுகருத்து. தூதீயவாக்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஷிவெத்யாதியால்) ஐநாஷ்யாஷ்யவதாரத்தைச் சொ ன்னது ஷிவாஷ்யவதாரத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து. மூவுலகுங்காவலோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸவெத்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (அவனேயித்யாதியால்) * * * * ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

தீர்த்தனென்கிறதற்கு உலகளந்தசேவடியென்று திவிக்ரம வ்ருத்தாந்த ஸம்பந்தியாகாராநுஸந்தானமாகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பாவனித்யாதியால்) சேவடிமேலித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய

ப—ன்றபடி. தேவபெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான, என்தீர்த்தன் - ஐபனை தீர்த்தன், மாவாகி - அஸ்வமாய், ஹயக்ரீவனென்றபடி. ஆமையாய் - கூர்மமாய், மீனாகி - மத்ஸ்யமாய், மானிடமாம் - மநுஷ்யனவன், ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்க ளினென்றபடி. * * * * ॥ரு॥
தீர்த்தன் - தீர்த்தனுடைய, பாவநத்வத்தை ஸ்வாமியி னுடைய, இதுக்குச்சேவடியோடே ஸம்பந்தம். உலகளந்த - லோக ங்களையளந்தருளின, சேவடிமேல் - தாமரைநிறமான திருவடியின் மேலே, பூந்தாமம் - புஷ்பதாமத்தை, சேர்த்தி - ஸமர்ப்பித்து அவையே - அந்தபுஷ்பங்களையே, சிவன்முடிமேல்-ஸிவனுடைய

மூ— பைந்துழாயான்பெருமை*பேர்த்துமொருவராற் பேசக்கிடந்ததே* ||௬||
கிடந்திருந்துநின்றளந்துக்கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்* கிடந்திடுந்தன்னுள்கரக்குமுமிழுந்*

ஆ—வஹிக்கையாலே ஸாக்ஷாத்ஜன் வஸிஷ்டஜனான், யாவனொருவன் திருவடிகளிலேசாத்தின பூந்தாயம் ஸாக்ஷாத்ஜன்தலையிலே காணப்பட்டது. அங்ஙனேயிருந்த பைந்துழாயான் பெருமை ஸர்வஸ்வவிஷமன்றோ; சொல்லவேணுமோ?வென்கிறார். ||௬||

இ— மருளிச்செய்கிறார் (யாவனொருவன் திருவடியிதஹ்யாழியால்) பேசக்கிடந்ததே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வவிஷமன்றேவிதஹ்யாழியால்) * ||௬||

வ—ஸிரஸ்ஸின்மேலே, தான்கண்டு- சூத்ர்சொல்லக்கேட்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவஸாக்ஷாத்கரித்து, பார்த்தன் - வாக்யன்,தெளிந்தொழிந்த - நிரூபித்துத்தீர்ந்த, சுஜநநனாலே நன்றாகநிரூபிக்கப்பட்ட தானவென்றபடி. பைந்துழாயான்பெருமை - பச்சைத்துழாயையுடைய ஸர்வியினுடைய வைபவமானது, பேர்த்துமொருவரால் - பின்னையுமொரு ஜநங்களாலே, சுஜநநனைத்தவிரப்பின்னையும் சிலராலேயென்றபடி. பேசக்கிடந்ததே - ஸ்திவாழிக்கவேண்டியிருந்ததோ. * * * ||௬||

கிடந்து - ஸ்ரீரங்கம் புளிங்குடி முதலான திவ்யதேசங்களிலே ஶயித்து, இருந்து – வரகுணமங்கைமுதலான திவ்யஸ்தலங்களிலே வீற்றிருந்து, நின்று - வைகுந்தம் வேங்கடாசலமும்முதலான திவ்யஸ்தலங்களிலே நின்று, “புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கை யிருந்துவைகுந்தத்துள்நின்று” என்றுதாமேயருளிச்செய்தாரிறே. அளந்து – த்ரிவிக்ரமனாய்த்திருவடியாலே அளந்து கேழலாய் - வராஹமாய், கீழ்புக்கு ஊழிக்குக்கீழே ஸர்வவெஶித்து,இடந்திடும் - ஈணஹித்தியிலே யொட்டிக்கிடந்த ஊழியைக்கிண்டெடுக்கும், தன்னுள்கரக்கும் - ப்ரளயத்திலே வடிவைஸஹாயியாய்க்கொண்டுதன்னுதரத்துக்குள்ளேமறைத்துவைக்கும், உமிழும்-ஸ்ருஷ்டிசெய்யிலே உத்காரணம்பண்ணும், பாரென்னும்

மூ—தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்பாரென்னு* மடந்தையை
மால்செய்கின்றமாலார்காண்பரே* ॥எ॥
காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனையென்காணுமா* றூண்பேசி
லெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா* சேண்பால்வீடோவுயிரோ
மற்றெப்பொருட்கு* மேண்பாலுஞ்

ஆ—(கிடந்து) எம்பெருமான்றனக்கிந்தஜகத்தானது ஸர்வப்ரகாரவிஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கேசேஷமென்கிறார். ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஸம்ருதியைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று கருத்து. * * * ॥எ॥

வ்யா—மடந்தையை - ஸம்ருதியென்றும் சொல்லப்படுகிறபிராட்டியை, பார்-ஸம்ருதி. தடம்பெருந்தோள்-விசாலஸம்ஸ்தபுஜங்கள், ஆர - த்ருப்தங்களாம்படி - தழுவும் - ஆஸ்லேஷிக்கும், மால்செய்கின்ற - ஸர்வேஸ்வரனாலே செய்யப்படுகிற, மால் - வ்யாமோஹத்தை, ஸம்ருதிவிஷயவ்யாமோஹகார்யங்களையென்றபடி. ஆர்காண்பார் - ஆர் பரிச்சேதிப்பார், ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றபடி. * * * * ॥எ॥

எம்மீசன் - ஸ்வஸ்வாமியாய் ஸர்வேஸ்வரனை, கண்ணனை க்ருஷ்ணனை, காண்பார் - அறியவல்லார், ஆர் - ஒருவருமில்லையென்றபடி. பரிச்சேதிக்க வல்லாரில்லை யென்கை. காணுமாறுஎன்?- காணும்ப்ரகாரமெது. பரிச்சேதிக்கும் ப்ரகாரமுமில்லையென்றபடி. இத்தை உபபாதிக்கிறது மேல். ஊண்பேசில்- ப்ரளயகாலத்தில் அவனுடைய பக்ஷணத்தை ச்சொல்லிப்பார்க்கில், எல்லாவுலகும் - ஸர்வலோகங்களும், ஓர் துற்று - ஏககபளத்துக்கு, ஆற்றா - பர்யாப்தமாகாது. 'த்ரைலோக்யம் ஸாவகாசே ஜடரே பஹுயோஜநவத், ஸ்ரீயாயஸ்த்ர ஹவாநுதம் ஹஸ்ஸாரணம் ஸாரிம்" என்றதிறே. சேண் - ஔந்நத்யம். பால்-ஸ்வபாவம், சேண்பால்வீடோ - ஔந்நத்யஸ்வபாவமான பரமபதமென்ன, உயிரோ-ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமென்ன, ஓவென்றது - ஸாமுச்சயம், மற்றெப்பொருட்கும்- இன்னுமுண்டான ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும்,

மூ—சோரான்பரந்துளனுமெங்குமே* ‖அ‖

எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்* திங்கில்லையாலெ
ன்றிரணியன்றூண்புடைப்ப* வங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்

ஆ—(காண்பார்) ஸர்வஜகஜ்ஜந்மஸ்திதிநியமநஸமர்த்தனான எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வமொருவர்க்கறிகைக்கு ஹடுஜி யோ வென்கிறார். * * * * * ‖அ‖

(எங்கும்) ஶ்ரீகாயமாகத்தன்னுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தைப் ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளின வெம்பெருமானுடைய ஸர்வே

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— த்விதீயவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வஜகஜ்ஜந்மஸ்திதிநியமநஸமர்த்தனான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தாலே) எம்மீசன்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியமநசக்த்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வஸ்வபாவத்தாலே) காண்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) பரிச்சேதிக்கைக்கு விஷயமோவென்றபடி. * * ‖அ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.

வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீஸாக்ஷித்யாதியால்) ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரமாக வென்றபடி, என்சிங்கப்பிரான் பெருமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) ஆராயுஞ்சீர்மைத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ஶ— ஏண்பாலும் -எட்டுவாஸ்துக்களையும், ஏனென்றது - அஷ்டஸம்வ்யாபகம். சோரான் - விடான், எங்கும் - ஸர்வத்ர, பரந்து -வ்யாபித்து; உளனும் - வித்யமானனாயிருக்கும், ஆகையால் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. * * ‖அ‖

கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், எங்கும் - ஸர்வத்ர, உளன் - வித்யமானன், என்றமகனை - இப்படிசொன்ன புத்ரனை, காய்ந்து - கோபித்து, இங்கில்லையால் - இங்கேயில்லையே, என்று - இப்படி சொல்லி, இரணியன் - ஹிரண்யன், தூண்புடைப்ப - ஸ்தம்பத்தைப் ப்ரஹரிக்க, அங்கு - அந்தஸ்தம்பத்திலே, அப்பொழுதே - அந்தக்ஷணத்திலே, அவன்வீய - அந்தஹிரண்யன் நசிக்கும்படி, தோன்றிய - ப்ராதுர்பவித்த, என்சிங்கப்பிரான்-

மூ—தோன்றியவென்* சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயுஞ்சீர்
மைத்தே* ॥௬॥
சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கநரகீறு* வீர்மைகொடேவர்நடு
வாமற்றெப்பொருட்கும்* வேர்முதலாய்வித்தாய்பரந்து

ஆ—ஸ்ரூபஸ்வபாவமிதே யொருவர்க்காராயநிலமோ? ஆனபின்பிங்
ஙனேயிருந்தவிவனே சூத்ரயியுங்கோளென்கிறார். * ॥௬॥
(சீர்மை) ஸ்வர்காவயவர்கா த்ரு்ஸேஷவாஸாஷாஸங்

இ—(ஒருவர்க்கித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார்(ஆனபின்பித்யாதியால்)பரந்துளனுமெங்குமென்று கீழ்ப்பாட்டி
லேசொன்ன ஸ்வபாவத்தை விவரித்தாரிப்பாட்டிலே யென்றிப்படி
ஸம்பந்திகஸிவேக. * * * * ॥௬॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஷ்யூவாக்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஷ்டேத்யாதியால்) ஈர்மைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு

ப—கேவலரியாய் விஹரிவியாய் உபகாரகனானவனுடைய,
பெருமை-வைபவம், ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே- விசாரிக்கும் ஸ்வபாவத்
தையுடைத்தோ, ஒருவராலும் விசாரித்தறிய ஸக்யமன்றென்றப
டி. சீர்மையுடைத்தானது சீர்மைத்து. * * ॥௬॥
சீர்மைகொள்வீடு - ஸ்ராவ்யதையைக்கொண்டிருக்கிறமோ
க்ஷம், ஸ்வர்காத்யபேக்ஷயா ஸ்ராவ்யமான மோக்ஷமென்றபடி. சுவ
ர்க்கு - ஸ்வர்கம், நரகு - நரகம், ஈறு - ஈறுக, ஈறு - ஸவயிः, ஈர்
மைகொள்தேவர் - ஈர்மையைக்கொண்டிருக்கிற தேவர்கள், ஈர்
மை - மெசுவியம், ஸாவஹோக்ஷகமும் ஊஃவஹோக்ஷகவ
முமாகிற மெசுவியஸாக்ஷரான தேவாத்யாதாக்களென்றபடி.
நடுவா — மத்யமாக, மற்றெப்பொருட்கும்- உக்தவ்யதிரிக்த ஸவஸ
வஸ்துக்களுக்கும், ஸவகநங்கள்முதலாக, ஹோக்த்யதயாத
தாயிகரான வெதநர்நடுவாக, மோக்ஷஸ்வர்கநரகங்க ளவயி
யாக விப்படி யெல்லாவஸ்தாஸங்களுக்குமென்றபடி, வேர்முதலா
ய் - வேருக்குள்ளே ஷ்யாநமாய், ஷ்யாநமானவேர்போலே
ஆயாரமாயென்றபடி. வித்தாய் — பீஜமாய், பரந்து — வ்யாபித்

மூ—தனிநின்ற* கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனைநான்
கண்டேனே*
கண்டலங்கள்செய்யக் ||௰||

ஆ—களுக்கும் நாகாதி வாஸஷோஷங்களுக்கும் இவற்று
க்குஸஹாகதாக்களான தேவாதிஸஜாதீயமான ஸகலாத்மஸம
த்துக்கும் யாலகனுய், காரணஹேதனுய், நியந்தாவாய், ஸேதர
ஸமஸ்தவிஸஜாதீயா ரூபாக்ருதஸ்ஹாவிஹதீயையுடையனுய்
நின்ற வெம்பெருமானை நான்காணப்பெற்றேனென்றுகொண்டு
ஸந்தோஷத்தைப்பேசிமுடிக்கிறுர். * * ||௰||

இ—ளிச்செய்கிறுர் (இவற்றுக்கித்யாதியால்) தேவர்நடுவாமற்றெப்
பொருட்குமென்கிறதை யுரைக்கிறுர்(தேவேத்யாதியால்) வேர்முத
லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (யாலகனுயெ
ன்று) வித்தாயென்கிறதை யுரைக்கிறுர் (காரணேத்யாதியால்)
பரந்து என்கிறவ்யாப்தி நியமநாமென்றயென்ற கருத்தாலே அரு
ளிச்செய்கிறுர் (நியந்தாவாயென்று) தனிநின்றவென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸேதரேத்யாதியால்) விஸஜாதீய
ஸவிவரணரூபாக்ருதகவ, கார்முகில்போல்வண்ணனென்று வி
க்ரஹத்தைச் சொன்னது விஹதிக்செல்லா முபலக்ஷணமெ
ன்றுகாட்டுகிறுர் (ஸ்ஹாவிஹதீத்யாதியால்) ஸம்திலதவநா
க்ஷமருளிச்செய்கிறுர் (ஸந்தோஷேத்யாதியால்) தான்பெற்றநன்
மையை நாட்டாரெல்லாரும் பெறவேணுமென்று ஸநோரதித்து
அதுக்காக அவர்களுக்கு உபதேசித்தவிடத்திலு மவர்கள்முன்
புற்றசிலருலையாதே நின்றவாறே நானுமவர்களைப்போலே யாகா
தே யவனைக்காணப்பெற்றேனே யென்று தம்மைக்கொண்டு த்ரு
ப்தராகிறுரென்றபடி * * * * ||௰||

ஸ—த்து, தனிநின்ற - விஸஜாதீயனுய்நின்ற, கார்முகில்போல்வ
ண்ணன்- வர்ஷாகாலத்தில் மேகம்போல் வர்ணமுடையவனுன்,
என்கண்ணனை - ஸ்ரீயக்ருஷ்ணனை, நான்கண்டேன் - நான்ஸாக்ஷா
த்க்கப்பெற்றேனே. * * * * ||௰||

கண்டலங்கள் - கண்களுடைய ஸ்தலங்கள், தடநயனதேவ
மென்றபடி. செய்ய - சிவக்க, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தஸேதத்

மூ—கருமேனியம்மானை* வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்* பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்* விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிட்ட வழக்காந்திருநாடென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தியால்) * * * ॥கக॥

ப—தாலே நயநவிஸ்தாரமெல்லாம் காரணமானவாறே யென்றபடி. கருமேனி - நயநங்கள் காரணங்களென்றவாறே ஸாரஸ்யம்பெற்று மிகவும் நீலமானதிருமேனியை யுடையவரான, கண்டலங்கள்சிவக்கப்படிய துக்குஸாரஸ்யமான திருமேனியையுடையனென்னவுமாம். அம்மானை - ஸ்வாமியைக்குறித்து, வண்டலம்புஞ்சோலை - வண்டுகள் ஸம்பந்தவாஸத்திலே அலையாநிற்கும் படியானவநங்களையுடைய, அலம்புகை- அலைகை, சோலை - வநம், வழுதிவளநாடன் - திருவழுதி வளநாட்டை யுடையரான ஆழ்வார். பண்டலையிற்சொன்ன - பண்ணினுடைய தலையிலே சொன்ன; பண்ணின்மேலே சொன்னவென்றபடி. பண் - ஸ்வரம், ஸ்வரயுக்தமாகச்சொன்னவென்றதாயிற்று. தமிழாயிரத்துள் - த்ராவிடஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இதுலகத்தை அப்யஸித்தவர்கள், விண்டலையில் - விண்ணினுடையதலையிலே, பரமவ்யோமத்தின்மேலேயென்றபடி. வீற்றிருந்து - உத்க்ருஷ்டராயிருந்து, வீறு - உத்கர்ஷம், எம்மாவீடு - அஸதீயமான மோக்ஷத்தை, என்னக்குமென்ன நம்மவரயிகளுக்கு மீஸ்வரன்கொடுக்க நினைத்தருளின பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வர் - அநுபவிப்பர், "ஸஹாஸ்த்ரயவதீ" என்கிறபடியே அக்ஷரமாவஸ்யராய்ஹஜிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஜூநமஹொராத்ர நக்ஷத்ர நமெயயிஸ்ரீமேஅஷாஞ ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நமஃ

✳

ஸ்ரீ:.

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அணைவதரவணைமேல்.)

ஶ்ராவ்யாகாரோபபத்த்யா ஜநிவிஸரணாத் விஶ்வஸ்ரு
ஷ்ட்யாதிஶக்தே: நிர்த்தோஷாநந்தபோகாத் பதிஜகத
ரக்ஷணைகவ்ரதத்வாத் ஸர்வத்ரவ்யாப்தநாம்நா
விவிதவிஹரணாத் ப்ரஹ்மவித்ருஷ்டதாத்ஸ்ய ஸமேக்ஷ
ஶ்ரீரூப்யஸ்யாவதாரே விலக்ஷ்ய ஶிவே த்ருடோக்தி: மௌக்ஷ
வ்யம்ஜோக்தே: ॥ ௧௮ ॥

(ஶ்ராவ்யாகாரோபபத்த்யா) அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவையாகம்புணர்வது - திருவனந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜநிவிஸரணாத்) நீந்துந்துயர்ப்பிறவியித்யாதி கடக்கவரிதான ஸம்ஸாரத்தையுண்டாக்கும் ஜந்மந்துடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஸகலக்ஷயவிநாஶங்களையும் கடத்துகையாலும்; (விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும் - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு ஸஹாரத்வமாய்நின்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (நிர்த்தோஷாநந்தபோகாத்) நலமந்தமில்லதோர்நாடு - நிரவதிகாநந்தத்தையுடைத்தான பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ரக்ஷணைகவ்ரதாத்) மாயாயமையாய் மீனாகிமானிடமாம் - லோகரக்ஷணைகவ்ரதமாக ஸஜாதீயரூபேண அவதரிக்கையாலும், (ஸர்வத்ரவ்யாப்தநாம்நா) நீர்த்தனுலகளந்தவித்தாரி - ஸஜ்ஜநன் தன்திருவடிகளிலே யிட்ட திருமாலையை ஶிவனுடைய ஶிரஸ்ஸிலே கண்டு இவனே ஸர்வாதிகன் என்று தெளிந்தது தியிடும்படியான வைபவத்தையுடைத்தாகையாலும், (விவிதவிஹரணாத்) கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய் கீழ்புக்கிடந்திடும் - திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தும் பரமபதத்திலிருந்தும் திருமலையிலே நின்றும் ஸ்வயமேவ "ஶ்ருங்கமிஹேஶ்வராதயே" என்றும் "உபஜாநாதோ வீநம்" என்றும் "ஸகஷ்டஹ்ருதவதிஷ்டதே" யென்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலே சாய்ந்தும் வராஹரூபியிலேயிருந்தும்

ஸ்ரீ — சா — வாஸ்யயாநதலம் நின்றும்: — ஸயனா, மணற்குன்றி லே ஸ்ரீதேவிமார் மடியிலேசாய்ந்தும், ஸதஸ்யத்திலே தேவ ஸாமாஜர்களோடேயிருந்தும், தேவகார்யாலோசனம்பண்ணிநின்றும், த்ரிவிக்ரமனாய் ஸகலஜகத்தையுமளந்தும், வராஹனுபாலித்தும், இப்படி வஹுவிதவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும். (ஸர்வவ்யாபிவெவிந்த்ரலக்ஷாக) எண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனுமே ங்குமே ஒருதுறைவின்றிக்கே எட்டுதிக்கிலும் வ்யாபித்து நிற்கையாலும், (ஸம்ஸ்த்தாந்தராத்மாவாக) இரணியன் தூண்புடைப்ப அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய-ஸுஸ்ரீதர் நினைத்தவிடத்தே அப்பொழுதே ஆவிர்ப்பவித்துக் காணப்படுமவனாகையாலும், (ஸர்வமோக்ஷப்ரதர்) சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நரகீறு - மோக்ஷஸ்வர்காதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷப்ரதனென்று அணைவதரவணைமேல் என்கிறதஸகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * * * ||௯0||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

கூ-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(எம்மாவீடு) "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீ" ரென்றவுா வுவுரஸம்ஹத்தாலே ஸ்வாஹித்மான வஸ்ஷாஷயத்தை நி

❧ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ—அந்தாமத்தன்பு துடங்கி ஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இத்திருவாய்மொழியிலே நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும்-ஞானக்கைதாவென்றும்- ஏத்தவருள்செய்யென்றும்- வாராயென்றுமிப்படி ஸம்ஶ்லேஷத்தை வுாயிப்பானேன்? இது ஜாநஸாநஸஜாதுமாகையாலே மஹாஹாநஹாவி வஸிவ-பிண-ாநஸவத்தை வுாயிக்கிறரென்னில்; தம்முடைய கநஸவாயிகளுக்கும்கூட மோக்ஷம்ஸிஐமாய்த்தென்று கீழே பேசுகையாலே தமக்கிப்போதுமோக்ஷம் வுாயிக்கவேணுமோ? இத்தையே வதிஹோமஶேஷக்வாதிவெஷத்தாலே நிஷ்கஷித்து வுாயிக்கிறரென்னில்; இத்தனைபோது கநஸவித்தவிவர் முன்பே நிஷ்கஷியாதே இப்போது நிஷ்கஷிக்கிறதென்னென்ன கவதரிப்பிக்கிறர் (நலமந்தவிதுாதிபால்) வுாவுவுரஸம்ஹத்தாலேயென்றது – ஸாயுவுாவுவுரஸம்ஹத்தாலே யென்றபடி. இத்தனைபோது விஐவுாவுமான ஸவுகாரவஹூத்திலுடைய நிரதிஶயஹோஹுக்வநிர-பிவணத்திலே தாதுயமாய்ப்போருகையாலே இவ்வநஸவத்தை நிஷ்கஷிக்கைக்கு கவஸாமாய்த்தில்லை. நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீரென்கிறவிடத்திலே கூநாஹுவுவாஷிவுவொகவுாவுயே ஸாயுவுாவுமென்றும்,ஸஹத்திவொகவாயத்தாலே அதுவும்ஸாயமென்றும் தோற்ற தகுவுரஸம்ஹத்தாலே ஸாஹிதவஷாஷாயத்தை நிஷ்கஷிக்கிறரென்றபடி. இங்கு ஸாஹிதவஷாஷாயமாவது ஹமவஷநஸவமும் கைங்கயமும், அதைநிஷ்கஷிக்கையாவது ஷிவுவொகவுாவுாஷுவெக்ஷயா வுயானொஜேஶுயாகவும் ஹமவஷகைங்கயமாகவும் நிஐாரணம்பண்ணுகை. ஜாதுஷூத்தில் உதுரவஶத்தில் நஸ்வாலே கநஸவகைங்கயங்களுக்குஸ்வாயகவநிஷேயஜவத்தாலே ஹமவஷயகவம் நிஷ்கஷிக்கப்ப

ஜீ—எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ் செப்பநின் * செம்மாபாதபற்புத்தலை

ஆ—ஷஷ்டித்து அநந்தரம் ப்ராப்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். எத்தனையேனு முமுக்ஷு வான ப்ராப்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலு மெனக்கபேக்ஷை யில்லை. மற்றெதிலே அபேக்ஷையுள்ளதென்னில்? உன்னுடைய

இ—ட்—திறை; இத்தாலே வாயுந்திரைகள் துடங்கி இவ்வளவாலே உத்தரவம்சத்தில் ஸவிசேஷ நாராயண ஸ்வரூபம் சொல்லி ற்று. இத்திருவாய்மொழியில் வக்தாயிருக்கும் ஸஹஸ்ரங்களின் அர்த்தங்கள் சொல்லப்படுகிறனவென்றிப்படியொரு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸ்வகைங்கர்யைகோத்தேஶ்யமென்கிற ஸமுதாயம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்ய மென்ற தாய்த்து. * * * * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

எம்மா என்கிறதையுரைக்கிறார் (எத்தனையித்யாதியால்) வீடுஸ்வரூபத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுமென்று) திறமும் செப்பம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ஸர்வமானவைகுண்டத்தில் அபேக்ஷையில்லையாகில் தத்ஸாதநமான ஸஹவர்த்தாராதனத்தை விதீயவாக்யத்திலே ப்ராப்யமாக்கை அஸமஞ்சஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (மற்றெதிலித்யாதியால்) வாக்ரப்ரபணத்தை ஸாதநமாக ப்ராயிக்கிறாரல்லர்; ப்ராப்யமாக ப்ராயிக்கிறாரென்ற தாய்த்து. நின்செம்மாபாதபற்பு என்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தலைசேர்த்து என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்தலையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—எம்மா - எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்டமான, அதிஉத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. வீடு - வைகுண்டத்திலுடைய, திறமும் - ப்ரகாரங்களையும், செப்பம் - சொல்லோம், அவைநமக்கு உத்தேஶ்யங்களல்லவென்றபடி. நின் - உன்னுடைய, செம்மா - சிவந்து நீளமான, மாஸ்வரூபம் வைலக்ஷண்யவானி. கீழேஅராண மாய் மேலே நீளமானவென்றபடி. பாதபற்பு - பாதபத்மத்தை, ஒல்லை - ஶீக்ரம், தலைசேர்த்து - என்ஶிரஸ்ஸிலே சேரப்பண்ணு, கைம்மா-

மூ—சேர்த்தொல்லைக்*கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே*யம்மா
வடியேன்வேண்டுவதீதே* ||௧||
ஈதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றும்* மைதோய்
சோதிமணிவண்ணவெந்தா* யெய்தாநின்கழல்யானெய்தஞா

ஆ— அழகியதிருவடிமலர்களை யென்தலையிலே வைத்தருளவேண்டும், அதுசெய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச்செய்தருளினாப்போலே வந்துசெய்தருளப்பற்றாது; செய்துகொண்டேநிற்கவேணும், ஈதேஅடியேன்வேண்டுவதென்கிறார். * ||௧||
(ஈதே)எற்றைக்குமிதுவேநான் உன்பக்கல்கொள்ளும்ப்ராப்யம்,

இ— (அதுசெய்தருளுமித்யாதியால்) பற்றாது - ஸஹியாது; ஒல்லையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்துகொண்டேயித்யாதியால்) ஈதேயித்யாதிவஸஷ்டம். * * ||௧||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

எஞ்ஞான்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எற்றைக்குமென்று) எற்றைக்குமென்றது - ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தாலிப்பொழுது வேறொன்றும் வேண்டாவாகிலும் காலாந்தரத்தில் ஸாதநாந்தரேச்சைவந்தாலோ வென்ன என்று ஈதேயென்கிறாரென்றிப்படி ஸம்ஹிதஸந்தேஹவிதே. யானுன்னைக்கொள்வது என்கிறதையுரைக்கிறார் (நானித்யாதியால்) இப்படிவேறொன்றும் வேண்

ஶ— ஹஸ்தியினுடைய, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடையவென்றபடி துன்பம்-து:க்கத்தை, கடிந்தபிரானே-நிரஸித்த உபகாரகனே, அம்மா - அப்பனே, க்ஷேமோபஸ்வாமிந என்றபடி. ஈதே- இதுவொன்றுமே, அடியேன், வேண்டுவது - ப்ரார்த்திப்பது, மற்றொன்றும்வேண்டாமென்றபடி. * * * ||௩||
என் - உதீயனான, மைதோய்சோதிமணிவண்ண? - மைந்ந ஜ்வலநமான ஜ்யோதிஸ்-ரத்நத்தினுடையவர்ணமுடையவனே, மை - நைல்யம், தோய்கை - ஸம்பந்தம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந்? எஞ்ஞான்றும் - யாவதாத்மபாவியும், ஈதே - இதுவே, ஜீபஶ்ரவஸிக்க தாஸ்யஸித்திவேஶமேயென்றபடி. யானுன்னைக்கொள்வது- நானுன்னை ப்ரார்த்திக்கும் வராப்ரயோஜநம். எய்தாநின்கழல் - எய்தப்போகாத உன் திருவடிகளை, ஹஸ்தியோகம் விநாஶஷாவமான

மூ— ஞானக்* கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே* ।உ॥
செய்யேற்றீவினையென்றருள்செய்யுமென்* கையார்சக்கரக்
கண்ணபிரானே* ஐயார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழ* லெய்

ஆ— ஸக்தியோகத்தாலல்லது லபிக்குமோ?வென்னில் அந்த ஸக்தியோகந்தன்னையும்நீயே யின்றேனக்குத்தந்தருளவேணுமென்கிறார். ।
(செய்யேல்) உன்கையும்திருவாழியுமாயிருக்கிற அழகைக்காட்டி ப்ரதிகூலவிஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து உன் திருவடிகளிலென்னை ப்ரவணனாக்கினவனே? உபகாரகஸ்மிருதியை

இ— டாவென்றவர் ஞானக்கைதாவென்பானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸக்த்யாதியால்) தத்ஸ்வபாவத்தை யுரைக்கிறார் (அந்த ஸக்த்யாதியால) * * * ।உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கையார்சக்கரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்கையுமித்யாதியால்) செய்யேல் தீவினையென்றருள்செய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) என்கண்ணபிரானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) ஐயார்கண்டமடைக்கிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரகேத்யாதி

ஶ— ஸாதநங்களையென்றபடி. யானெய்த - நானடையும்படி, ஞானக்கை - ஜ்ஞாநமாகிற ஹஸ்தத்தை, ஸக்தியோகமாகிற ஸாதநத்தையென்றபடி. தா - நீ ஸாதித்தருளவேணும், காலக்கழிவு - காலயாபநம், செய்யேல் - பண்ணாதே, விளம்பியாதே யென்றபடி. * * * * ।உ॥

தீவினை - க்ரூரகர்மத்தை, விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தையென்றபடி. செய்யேலென்று - பண்ணாதேயென்று, அருள்செய்யும் - க்ருபைபண்ணுமவனான, என் - மதீயனான, இதுபிரானுக்கு விசேஷணம். கையார் - ஹஸ்தத்திலே த்ருடமான, அதிதீபஹஸ்தமாயிருக்கை நிரதமானவென்றபடி, சக்கரக்கண்ணபிரானே - ஹஸ்தத்தையுடையனாய் க்ருஷ்ணனென்னும் உபகாரகனானவனே, ஐயார் - ஶ்லேஷ்மபூர்ணமான, ஐயென்று ஶ்லேஷ்மம். கண்டம் - கண்டமானது, அடைக்கிலும் - நிருத்தமானாலும்,

மூ—யாதே த்த வருள்செய்யெனக்கே* ।௩॥

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்* மனக்கே வந்தி

ஆ—லுங்கூட உன்திருவடிகளை நானிளையாதேயேத்தும்படி பிரானே கைங்கர்யமே பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். * * ।௩॥

(எனக்கே) தம்மை யடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியை யெம்பெருமானைக்கற்பிக்கிறார். ஸர்வகாலமு மெனக்கே யடிமை

இ—யால்) எய்யாதுஎன்கிறதைபுரைக்கிறார் (இளையாதேயென்று) ஸௌஷ்டவம், காயிக கைங்கர்ய த்ரைவிதமாகையாலே முதற்பாட்டிலே காயிக கைங்கர்யத்தையும், இரண்டாம்பாட்டிலே ஜ்ஞானஸ கைங்கர்யத்தையும், மூன்றாம்பாட்டிலே த்ரிவிதமானவாசிக கைங்கர்யத்தையும், ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதி ஸித்தமாகை. * * * ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தம்மையித்யாதியால்) அடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியாவது—ஆழ்வாருடைய ப்ரயோஜநம் ப்ரயோஜநமாகவாதல், உபயோ: ப்ரயோஜநமாகவன்றிக்கே - யெம்பெருமான் தன் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாகச்செய்வித்துக்கொள்ளுகை. கீழ்மூன்று பாட்டுக்களாலே த்ரிவிதகைங்கர்யமே நிர்விசேஷப்ரார்த்யமான ப்ரயோஜநமென்று நிஷ்கர்ஷித்து இங்கே யந்த த்ரிவித கைங்கர்யங்களுக்கும் ஸ்வார்த்தத்வ பாதிநிவ்ருத்தி பூர்வக ஸ்வகைங்கர்யத்வம் நிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. கற்பிக்கிறாரென்றது வாஸஸ்தானத்தில் தமக்குள்ள வத்ஸலத்தியாலே ஸர்வஜ்ஞனையுங்கூட வாயுரைக்கற்பிக்குமாப்போலே கற்பிக்கிறாரென்றபடி. ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்ராதி

ஸ—நின்கழல் - த்வதீயசரணங்களை, எய்யாது - ச்ராந்தனாகாதே, ஏத்த - நான்ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, எனக்கே - தவ நாமசங்கீர்த்தனம் தவ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யெனக்கே ஸம்பாதனமாக வெனக்கே யென்று தோற்றுகிறது. அருள்செய் - க்ருபைபண்ணு. ௩

எக்காலத்தும் - ஸர்வகாலத்திலும், எனக்கேயாட்செய்யென்று - ஜீவாத்மாக்களைவிட்டு எனக்கே கைங்கர்யம்பண்ணென்

மூ—டைவீடின்றிமன்னித்* தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீ
தே* யெனக்கே கண்ணனையான்கொள்சிறப்பே* ||௪||

ஆ—செய்யென்று திருவாயாலேயருளிச்செய்தருளி யொருக்ஷண
மாத்ரமொழியாமே யென்னெஞ்சிலே புகுந்திருந்தருளி தாம்சாத்தி
யருளுஞ்சாந்து, உடுநீர், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்கள்போ
லே யென்னைத்தனக்கே சேஷமாகக்கொள்ளுமிதுவே யெனக்கே
கண்ணனை யானகொள்சிறப்பென்கிறார். * * ||௪||

(சிறப்பில்) சேஷமேபாத்வாகலாம். சேஷாதிஸிதமாய்

இ—யால்) இடைவீடின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருக்ஷணமி
த்யாதியால்) என்மனக்கேவந்துமன்னியென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ
ன்னெஞ்சித்யாதியால்) தனக்கேயாகவென்கிற வயாரண்த்தில்
சுஹிரிவ்ருதங்களான த்ருஷ்டாந்தங்களைக்காட்டுகிறார் (தாம்சாத்தி
யித்யாதியால்) சாந்து - கஸ்தூரீகாஸ்மீரத்ரவ்யஸமாமம். உடுநா
திகள் - வைகுண்ட்டநாதர்களாலேயவற்றை கேவலம்
ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வீகரிக்குமப்போலே, வைகுண்டநாதனான வெ
ன்னையும் கேவலஸ்வார்த்தமாகவே ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்கிறரெ
ன்றபடி. ஸாத்ராஸித்த்வ ஸ்வீகாராஸ்த்ம ஸஹத்ருஷ்டாந்தெர
வாதீநம். * * * * ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இறப்பில்சிறப்பில் வீடுசுவர்க்கநரக மெய்துகவென்றநுபிந்த
துக்கு ஹேதுவாஸ்தமருளிச்செய்கிறார் (சேஷமித்யாதியால்) எ

ஸ— றிப்படி திருவாயாலேயருளிச்செய்து, இடைவீடின்றி - வி
ச்சேதமின்றிக்கே, என்மனக்கே - என்னுடையமநஸ்ஸிலே,
வந்து - ஆவிர்பவித்து, மன்னி - ஸ்திரனாய், எனை - என்னை, த
னக்கேயாக - பிறர்க்குமன்றியே எனக்குமன்றியே யெனக்கு
ந்தனக்குங்கூடவுமன்றியே தனக்கேசேஷமாக. கொள்ளுமீதே-
ஸ்வீகரிக்கையாகிற விவ்வர்த்தமே, எனக்கேகண்ணனை - எனக்க
நாபாதிவனான க்ருஷ்ணனை, வணகாரயநாராயவ்வஸ்வாமி,
யான்கொள்சிறப்பு - நானபேக்ஷிக்கும்ப்ரயோஜநம். ||௫||

மூ—சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரக* மிறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயா
னும்* பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை* மறப்பொன்றின்றி
யென்றுமகிழ்வனே* ||௫||

ஆ—நீ ஸ்வஸிக்ஷாநமரணமான ஸம்ஸாரமே ஸ்வதந்த்ரவாகலாம். அதிலோராதரமில்லை. ஸர்வநிவயநமான ஜநநரஹிதனைப் வைத்து ஸ்ம்ருதிகவிஸ்த்ராணமாக ஜீவஸ்நாநஷ்யாஸிரங்கவெண வந்துபிறந்தருளும் ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ—ய்தற்கவென்கிறதற்கு ஸமிதாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸாதிநிஷ்க்ருத்யாதியால்) என்றும் மகிழ்வனென்கையாலே நித்யஜ்ஞாநமரணக்ஷயமும், யானுமென்கையாலே ஸம்ஸாரக்ஷயமும் ஸங்கவிதமென்றுகருத்து. ஸர்வஜ்ஞரான வாழ்வார் ஸ்வஸ்வரூபத்தில் நியமாரணமில்லையென்று பேசக்கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலிக்ருத்யாதியால்) ஸ்வஸ்வரூபவிஷேஷமுண்டாயிருந்தாலும் அதிலாதர மில்லையென் கையிலே தாத்பர்யமாகையாலிப்படி சொல்லக்குறையில்லையெ ன்றுகருத்து. பிறப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (கர்மக்ருத்யாதியால்) பல்பிறவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ம்ருதிதெக்ருத்யாதியால்) மறப்பொன்றின்றி

ப—இறப்பில் - மரணத்தில், சிறப்பில்வீடு - ஸ்வயோஜநவத்தான மோக்ஷத்தை, இல்லென்று - மதாவிஷ்யாநீயம், சுவர்க்கம்-ஸ்வர்க்கத்தை, நரகம் - நரகத்தை, எய்துக - அடையட்டும், எய்தற்க - அடையாதேநஸிக்கட்டும், ஸ்வஜீவஸாதிநிஷ்க்ருகை ட்டும், ஜீவஸமேதானுகட்டும், என்றுஸமிதாஸம். யானும்-ஸ்வஸ்வரூபவிநிரூபத்தில் நிவர்த்யமின்றிக்கே நானுமேனு மாக வமையுமென்றிருக்கிற நானும், இதுக்குமகிழ்வனேயென் கிறதோடே ஸ்வநயம், பிறப்பில் - கர்மக்ருதஜநநமில்லாதவனை, பல்பிறவி - ஜௌஹிகஸ்வஸ்வஜநநாவான, பெருமானை - ஸ்வாமியை, மறப்பொன்றின்றி - விஸ்மரணமொன்றுமில்லாதே, மரணவெஷிதாதிகளிலொன்றும் மறவாதேயென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா, மகிழ்வனே - ஸாநந்தமாகவநுஸவிக்கக்கடவேன். ||௫||

மூ — மகிழ்கொடெய்வமுலோகமலோக* மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்தவம்மானே* மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்

ஆ — ஸர்வதிவ்யாவதாரங்களையும் ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வகல்யாணகுணங்களையும் மறவாதே யென்னுமநுபவிக்கப் பெறவேணுமென்கிறார். * * * ||௫||

(மகிழ்கொள்) ஸர்வேச்வர்யத்தாலே இஜ்ஜகத்தையெல்லாம் படைத்தருளினவனே, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வகாலமும் ஸ்வாநுபவ ஸஹாயனாக்கொண்டு

இ — யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) என்றும் மகிழ்வனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்றுமித்யாதியால்) நலந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்கிற திவ்யலோகவஸ்து ப்ரீதிஹேதுவன்றாகிலும் புலனைந்தும் மேவும் பொறியைந்து நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ஹேயமான ப்ராக்ருதசப்தாதிவிஷயாநுபவம் ப்ரீதிஹேதுவன்று; ஏதேயான்கொள் சிறப்பென்னக்கூடுமோவென்னில் இதுவும் உத்தேச்யமன்றென்கிறானென்று கருத்து. * ||௫||

* அரும்பாட்டு. *

ஸர்வைச்வர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேச்வராதியால்) ஸர்வைச்வர்ய காரணத்வமென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மகிழ்வுற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (கூறி

ஸ — மகிழ்கொள் - ஆநந்தரூபமான, தெய்வம் - தேவமாயும் தேவர்களாயுமென்றபடி. தெய்வமென்று ஜாத்யேகவசநம். உலோகம் - லோகமாயும், லோக்யத இதிலோக:, த்ருச்யமான அசேதநவஸ்துவாயுமென்றபடி. அலோகம் - தத்விலக்ஷணமான சேதநவஸ்துவாயும், மகிழ்கொள்சோதி - தேஜஸ்ஸினாலே வந்த ஹர்ஷத்தையுடைய ஆதித்யசந்த்ராதிஜ்யோதிஸ்ஸாயும், மலர்ந்தவம்மானே - விகஸித்தவனான ஸ்வாமிந் "பஹுஸ்யாம்" என்கிறபடியே இவையித்தனையுமாய் விஸ்த்ருதனான ஸ்வாமிந் என்றபடி. மகிழ்கொள் - ஸுகாஸீநவ்ருத்தியுக்தமான, சிந்தை - சிந்தையையும், சொல் - ஸூக்தியையும், செய்கை-

மூ—டென்று* மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்கவாராயே* ॥௬॥

வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்* போராதேயான்வந்தடையும்படி* தாராதாயுன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று* மாராதாயெனக்கென்றுமெக்காலே* ॥எ॥

ஆ—உன்னை பஜநாநுபவிக்கும்படி வந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௬॥

(வாராய்) உன்னுடைய நிரவயிகஸௌந்தர்யத்தையெனக்குக்காட்டிவைத்துன்னை ஸேவிக்கத்தாராதிருக்கிற நீ, ஸர்வ்வகாலமும் உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் போராதேயான் வந்தடையும்படி வாராய் என்கிறார். * * * * ॥எ॥

இ—த்யாதியால்) உன்னை வணங்கவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ஸாதிசயபோகாஸ்வாதவிஶேஷம் இந்துபாட்டுக்களாலே ஶோபிதமானவாறே இத்தையிப்போதே வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷவ்யக்ஷமாகப் பெறவேணுமென்று ஸ்வஶேஷபாலே வாராயென்று ஆராயிக்கிறாரென்றுஸாமநியஹித்ருதயம். * * * ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

உன்னையித்யாதிஎனக்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ஸேவிக்கவென்றது வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம். என்றுமெக்காலே என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வ்வத்யாதியால்) ஶேஷஶேஷம். வாராயென்றுகீழ்

ஶ—க்ரியைக்கியையும்கொண்டு, என்றும் - ஸர்வ்வதா, மகிழ்வுற்று - ஆநந்தயுக்தனாய், உன்னைவணங்க - உன்னை யநுபவிக்கும்படி, வாராய் - எழுந்தருளவேணும். * * ॥௬॥

உன்னை - ஸௌந்தர்யனானவுன்னை, என்னுள் - ஹ்ருதயத்திலே, வைப்பில் - வைக்குமிடத்தில், ஆகாஶநகரீஶேயிலென்றபடி. என்றும் - ஸர்வ்வதா, எனக்காராதாய் - எனக்கு த்ருப்தியில்லாதபடியாயிருந்து வைத்து, தாராதாய் - உன்னைத்தாராதவனே? என்றும் - ஸர்வ்வதிநங்களிலும், எக்காலே - ஸர்வ்வக்ஷணங்களிலும், உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் - ஸ்பஷ்டம். போராதே - வழியாதே, யான் - நான், வந்தடையும்படிவாராய் - ஸ்பஷ்டம். * ॥எ॥

மூ—எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள்மன்னின்மற்* றெக்கால
த்திலும்யாதொன்றும்வேண்டேன்* மிக்கார்வேதவிமலர்
விழுங்குமென்* னக்காரக்கனியேயுன்னையானே* ॥அ॥

ஆ—(எக்காலத்து) எக்காலமுமென்னை யெல்லாவடிமையுஞ்செ
ய்வித்துக்கொண்டென்னுள்ளேமன்னிலுன்னை பின்னையொருகா
லமு மொன்றுமபெக்ஷிக்கிறிலேனென்றுகொண் டெம்பெருமா
னைபபெக்ஷித்து பின்னையுமெம்பெருமானுக்கடிமை செய்கையி
லுள்ள ஸ்ரூஹையாலே, எம்பெருமானை யுள்ளபடி கண்டநு
ஹவிக்கிறஹோதாக்களாரோ?வென்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ச்சொன்னதைஸவகாலமும் ஸம்ஶூஷிக்கும்படிவரவேணு
மென்றுவிஶெஷிக்கிறரென்று ஸங்கதியஸிவ்யூலெத. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எக்காலத்தெந்தையாயென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செ
ய்கிறார் (எக்காலமுமித்யாதியால்) என்னுள்ளே யித்யாதிஸஹ்ஷம்.
உத்தராயத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமெ
ம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) (உள்ளபடியித்யாதியாலே) விழுங்கு
ஶபம்வ்யாவ்யாதம். (ஹோதூஶபத்தாலே) மிக்கார்ஶபம்வ்யா
வ்யாதம். ஆரோவென்றது எத்தனைஸாதூவான்களோ வென்றபடி.

ஶ— மிக்கார் - அதிஶயிதரான, வேதவிமலர் - வெதவித்துக்க
ளான நிர்மலராலே; விழுங்கும்- அவலெகிக்கப்படுகிற, உள்
ளபடி யநுஹவிக்கப்படுகிறவென்றபடி. என்னக்காரக்கனியே-
ஜீபமதுஹமமே. அக்காரம் மதுஹம். அக்காரக்கனியென்றது
ஆஹாம மென்னுமாப்போலே ஷஷ்டீஸமாஸம். மதுஹமொருவரு
க்ஷமாய் அதில் ஹவித்தஹமம்போலே ஹோக்யஹூதனை யெ
ன்றபடி. அஸஹிதொவசெ. எக்காலத்து - ஸவகாலத்திலும்,
எந்தையாய்- ஸாமியாய், ஸவவிகெங்கய்ய வர்திஸவேயியாயெ
ன்றபடி. என்னுள் - ஹூதயத்திலே, மன்னில் - ஸிரனாயிரு
க்கில், நான் — இந்தஸஜூஸிபைப்பெற்றநான், உன்னை - ஸயம்
ஹமமான வுன்னை, எக்காலத்திலும் - ஒருகாலத்திலும், மற்று
யாதொன்றும் — கெங்கய்யவ்யதிரிக்தஅதிஷவி, வேண்டே
ன் — அபெக்ஷியேன். * * * ॥அ॥

மூ—யானேயென்னையறியகிலாதே*யானேயென்றனதேயென்றி
ருந்தேன்* யானேநீயென்னுடைமையுநீயே* வானேயேத்
துமவ்வானவரேறே* "௯"

ஆ—(யானே) நானுமென்னுடைமையு முனக்கேயடிமையாயி
ருக்கச்செய்தே இதுக்குமுன்போனகாலமெல்லாம் உனக்கடி
மையென்னுமிடத்தையறியாதே நானென்றுமென்னுடையதென்
றுமுண்டான ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமானத்தாலே நஷ்டனானேனென்றுத
ம்முடைய இழவையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய் ஸஹாவத

இ—ஸ்வேஶ்வரயாதாத்ம்யஜ்ஞானத்திலதிஶயத்தாலே இப்படிசொல்லு
கிருரென்றிப்படி ஸங்கதியபிப்ராயமிதே. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானு
மித்யாதியால்) அடிமையென்றது ஶேஷமென்றபடி. ஸாதநாயி
காரண்ய ஶரீராத்மநிபந்தநமாகையால் ஶேஷஶேஷித்வம்
தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இருந்தேனென்கிற ஸூசிதகார்யவி
ஶேஷத்தைவிவரிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) காலமெல்லாமெ
ன்கிறதற்கு நஷ்டனானேனென்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாத
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) த்விதீ
யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்)
நஷ்டனானேனென்றது அநர்த்தப்பட்டேனென்றபடி. சதுர்த்தபா
தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாவதரத்யாதியால்)

ஶ—வானேயேத்தும்-பரமவ்யோமமேஸ்துதிக்கும்படியான, தேஜோ
ஜ்யோதிபோலே வான்ஶப்தம் தத்ரத்யவாசி, அவர்,
ஸகாலகர்த்ருத்வாதகம், வானவரேறே - நித்யஸூரிநிர்வாஹ
கனே, தேஷாம் ஸ்வாமிந் என்றபடி, யான் நீயே - நானுன
க்கு ஶரீரதயாஸ்வாதீனனென்றபடி. என்னுடைமை
யுநீயே - உனக்குத்தும் ஸ்வாதீனமே, யானே - இப்படி
நித்யஶேஷமான நானே, காரணத்தாலே இவ்வஜ்ஞானம்
அநவதர்தமன்று, ஔசேஷிகமென்று தோற்றுகிறது. என்
னை - நித்யஶேஷனான வென்னை, அறியகிலாதே - அறியமாட்
டாதே. யானேஎன்றனதே - நானேஎன்னுடையதே, என்றிரு

மூ—ஏறேலேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை* நீறேசெய்தநெ டுஞ்சுடர்ச்சோதி* தேறேனென்னையுன்பொன்னடிச்சேர்த்

ஆ— வஙவ ஸம்ஸாரநாபொருக்ஷணோத்ரமும்மெம்பெருமா னையிழவாதே திருநாட்டிலேயிருந்த வெம்பெருமானை ஸநாஹவி க்கிறவர்களாமிராவென்கிறுர். * * ॥௯॥

(ஏறேல்) இந்தவூராவத்தைப்பெறுகைக்கு ஊதிவாய கங்களாவேயென்னில்; அவற்றையெல்லாம் நப்பின்னைப்பிராட் டிக்கும் ஸமாகமிசெயில் பிராட்டிக்கும் உன்னோடு ஸா ஹ்லேஷிக்கைக்கு ஊதிவாயகங்களை நீபோக்கினைப்போலே போக்கியருளி, உன்திருவடிகளிலே என்னை ஈண்டெனச்சேர்த்

இ— ஸநாதிகாலமிழந்தேனென்று ஸோகிக்கிறவித்தால் ஸம ஷி ஹேவமும் ஸமிபாதென்கிறுரென்றிப்படி ஸமதிஸவி ஹிதை. * * * * * * ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கு முதற்பாட்டிற்காட்டில் ஸமையஹேமில்லை யேயென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (இந்தவூராவத்தையிதாழியால்) ஸமிநிவ்ருத்திபூராஸ்நத்தி யிப்பாட்டுக்குத் தாதுபமென்ற தாயிற்று. வடிவலாயத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறுர் (அவற்றையிதாழியால்) அவற்றையெல்லா மென்கிறதற்குப்போ க்கியருளியென்கிறதோடே ஸமயம். வடிவலாயம் ஸாவிஹா யவிஸேஷணமென்றதாயிற்று. உன்பொன்னடியென்னை ஞல்லேசே ர்த்து என்றநுயித்துத் தாதுபமருளிச்செய்கிறுர் (உன்திருவடி யிதாழியால்) தாஸீயவாஉத்தில் ஸவிஹுதாஸம் மருளிச்

ஸ—ந்தேன்,இத்தனைகாலமிப்படிபோனபின்புஉதவாமவிஉம்வி யாதே கூமெபண்ண வேணுமென்றுகருத்து. ॥௯॥

ஏறு - வ்ருஷபங்களை, ஏல்ஸவம் வாக்யவசிரண, ஏ ழும் - ஏழையும், வென்றும் - ஜயித்து, ஏர்கொளிலங்கையை- ஸளநுபயோகெருயானஸம்மெகைப, ஏர் - ஸளநுபம். நீறே செய்த - ஸஸ்ஸாத்தாக்கினவனை, நெடுஞ்சுடர் - ஸகிஸயிதவீ ரஸ்ரீகனை. சோதி - அத்தாலே உஜ்ஜ்வலமான விஹ்ஹமுடையவனே? உன்பொன்னடி - ஸ்வீபஸ்ஹணீயவாணங்களிலே, என்னை -

மூ—தொல்லை* வேறே போக வெஞ்ஞான்றும் விடலே* ||௰||
விடலில்சக்கரத்தண்ணலைமேவல்* விடலில்வண்குருகூர்ச்
சடகோபன்சொல்* கெடலிலாயிரத்துள்ளிவைபத்துங்*

ஆ— தருதிஉன் திருவடிகளில் [illegible] போலே பின்னையொருகாலமும் உன்னைப்பிரியாதொருபடி பண்ணியருளவேணும். இப்படிப்பிக்ஷைமே செய்தருளாவிடில் ஒன்றுந்தரியேனென்கிறார். ||

(விடலில்) இப்படியாழ்வாரபேக்ஷிக்க அபேக்ஷித்தபடியே திருமலையிலே புகுந்தருளி ஆழ்வாரோடே திருவாழியாழ்வானோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே ஒருக்காலும்பிரியாதபடி ஸம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழி வல்லார்

இ—ய்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) கைங்கர்யவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தேறேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேற்றமிலென்கிற வாக்யத்தைவிட்டு தேறேனென்று ணகாராந்தவாக்யத்தை யாஶ்ரயித்தாராயிற்று. * * * * ||௰||

நிகமனம்.

விடலில் சக்கரத்தண்ணலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது மகிழ்கொளித்யாதியான அஞ்சுபாட்டுக்களில்படியேயென்றபடி. திருமலை

ப— ஆத்மனைவென்னை, ஒல்லை - ஶீக்ரம், சேர்த்து - சேரப்பண்ணி, எஞ்ஞான்றும் - ஒருகாலத்திலும், வேறேபோகவிடல் - விஶ்லேஷித்துப்போகவிடாதேயிருக்கவேணும், தேறேன் - தரியேன், ஶீக்ரஞ்செய்யாவிடில் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. ||௰||

விடலில்-விடலில்லாதவனை, விடல்-த்யாகம், என்னைவிடாதவனையென்றபடி. சக்கரத்தண்ணலை - வக்ஷமுடையவன்சக்கரத்தன், ஹஸ்தஸ்தாம் அர்ஶுநமேவ், வக்ஷஸ்யலங்காகீளை, உக்திஶ்ரீஸேஷ:. இதுக்குசடகோபன் சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம். மேவல் - ஸம்ஶ்லேஷித்த, விடலில் - விடாதவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- உதாரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, கெடலில் - நாஶரஹிதமான, வேதார்த்தஸங்க்ரஹ ப்ரகாஶகமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளிவைபத்தும் - இதுக்கு

மூ— கெடவில்வீடுசெய்யுங்கிளர்வார்க்கே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஆழ்வார்பெற்றபேறுபெறுவீரென்கிறார். * * ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—யென்றது அழகர்திருமலையை. மேல்திருமலையை அநுபவிக்கத் துடங்குகையாலே விடவிலென்கிறவிடத்திலே திருமலையிலேவஸ் தவ்யாநம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. சக்கரத்தென்கிற விசேஷ ணத்வ்ருஷ்டாந்தமென்றதாயிற்று. கெடவில்வீடுசெய்யு மெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்பெற்ற வி ச்ராதியால்) * * * * ‖கக‖

ஸ— செய்யுமென்கிறமேதாடேசநீயம், கிளர்வார்க்கு-உத்யோகித்தவர் களுக்கு, கிளர்த்தி- உத்யோகம். ஆச்ரயணர்க்கென்றபடி. கெடவில் வீடு- ஸாத்யஸ்வஹேதுகநிவ நாசரஹிதமான மோக்ஷத்தை, செய்யும் – ஸாதித்துத்தரும். * * ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவேஷயிஸ்ரீசைலேசதாஸ

ராமாநுஜஸாமஷேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(எம்மாவீட்டுத்திறமும்.)

ஸ்ரீசபஸ்வாமி ஸ்வாமிப்ரயோகம் ஸாமாதிகாரகம் ஸ்வாத்ஸார தமய்ப்ரதம் ஸாயுஜ்யகாரோபகாரம்ஸ்வத்திரஸ மதிதாப்ராப்யமைவேயீகிவஸ்யம் । ப்ராப்யகாமசூக்ஷகவ ப்ரீத்யதரஸ ப்ராநதோதாவண்யம் மைசே வ்யாமாரயநவ்ய கவரிவரணம்வகூவ ர்ணம்ஜகாதா

(ஸ்ரீசபஸ்வாமி ஸ்வாமிப்ரயோகம்) நின் செம்மா பாதபற்புத்தலைசே ர்த்து – ப்ராப்யபீயமான திருவடிகள் ஸம்பாயத்தையுடையனு மாய், (ஸாமாதிகாரகம்) நின்கழல்யானெய்த ஞானக்கைதா - த ன்திருவடிகளை ப்ராபிக்கும்படிச்சிடான ஞானமாகிற கை யைக்கொடுக்குமவனைப், (ஸ்வாத்ஸாரதமய்ப்ரதம்) நின்க ழலெய்யாதேத்தவருள்செய் – தன்திருவடிகளையே ஸகலகாம

௧௧— கா— முமேத்துகைக்கு ஸாத்ம்யத்தையுண்டாக்குமவனாய்; (ஸ்வாயீகாரோபகாரம்) தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே ஸாத்ம்யமாகவே உபகரிக்குமவனாய், (ஸ்வஸ்திரஸம்ஜிதார்த்தாநம்) மறப்பொன்றின்றியென்றும் - ஸ்விஷயஸ்ம்ருதியாலே ஸர்வவிஷயாஜ்ஞானத்தை ஸஹிப்பிக்குமவனாய், (ஸ்ரீ பிவஸ்யம்) என்றும்மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்க - ஸ்விஷயத்திலே ப்ரீதியுடையபேர்களுக்கு வஶம்வதனுமாய், (ப்ராப்த்யானுகூல்யகாரிதநம்) வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதே யான்வந்தடையும்படி - ஸ்வப்ராப்தியிலே காலக்ஷேபக்ஷமனாகாதபடி பண்ணுமவனாய், (ஸுப்ரதரஸ்யாதநம்) வேதவிமலர் விழுங்குமென்னக்காரக்கனியே - ஸுஸ்வாதுரஸம்போலே ஸர்வதேஹோத்ருமாக ப்ரகாசிக்குமவனாய், (ஸூத்ரவைஷணாஹம்) யானேநீயென்னுடைமையும்நீயே வானேயேத்தும் - நானுமென்னுடைமையும் உன்னதென்று ஸூரிகளாலுமேத்தப்படுகையாலே ஸூத்ரீயஸ்வபக்ஷணயோக்யனுமாய், (மேவைஸ்வர்யாபஹம்) என்னை யுன்பொன்னடிச் சேர்த்தொல்லைவேறேபோக வெஞ்ஞான்றும் விடலே - ஸ்வசரணத்தின் திருவடிகளினின்றும் விஶ்லேஷராய்ப்போகாதபடி பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை "எம்மாவீடு" என்கிற ஶதகத்திலே கைங்கர்யோத்தேஶ்ய ஸாதனாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * * * * * ॥௯௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்* வளரொளி

ஆ—(கிளரொளி) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமான் நின்றருளின திருமலையை அநுபவிக்கிறார். யாதொன்றிலே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—வாராய்?வாராய்!என்றலற்றின ஆழ்வார் அவன்வந்துநின்றால் தாம் அபேக்ஷித்தகைங்கர்யம் பண்ணவுத்யுக்தமாயிருக்க அவனைவிட்டு ஸந்நிதிவண்ணத்தைப்பண்ண வுத்தேஶிக்கைக்கு ஸம்பந்தமென்றோ? வென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது வீட்டில் என்கிறவிடத்தி லுக்தமென்றபடி. நின்றருளினவென்றது ஸ்தாநவிஶேஷணம். எம்பெருமான் நின்றவிடமாகையாலே திருமலையானது தமக்கு விஶேஷ ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமாகையாலும் அவனுடைய ஸம்ஹநநங்கள்போலே திருமலையும் ஸ்வீயத்வவிஶேஷண தமக்கு நிரதிஶயப்ரீதமாய்க்கொண்டு ஆராத்யமாகையாலும் எம்மாவீட்டில் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யங்களில் உகந்தருளினநிலத்திற்குச்செய்யும் கிஞ்சித்காரமாகிற கைங்கர்யமானது "நின்கோயில்சீற்று" என்றும் "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்று" லென்றும் தாமேபேசுகிறபடியே தமக்குப்ரியமாகையாலும் திருமலையைப்பாடி அநுபவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலே யெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யத்துக்கு உபலக்ஷணமாக "ஸம்ஸ்தவியஸ்வ" மென்கிற ஸ்தாநமென்ன மித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றதாய்த்து. * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

மாயோன்மருவியவென்கிறது ஸ்தாநஸம்பந்தமென்றுகாட்டுகிறார் (யாதொன்றித்யாதியால்) வளரிளம்பொழில்சூழ்யென்றது

ப—வளரொளிமாயோன் - வர்த்தமாநஜ்ஞாநஶக்த்யாதிபான ஆஶ்சர்ய ஸ்வபாவனாலே, மருவிய - வரிக்கப்பண்ணப்பட்ட. நித்யவாஸம்பண்ணப்பட்ட என்றபடி. கோயில் - திவ்யஸ்தாநமான, இருதிருமா

மூ— மாயோன்மருவியகோயில்*வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலைத்* தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிரே* ॥க॥

ஆ— நின்றருளுகையாலே அங்குற்றைச் சோலைபோலேயெம்பெருமானுடைய திருவுடம்பு ஈசிஸீதவைமாய் ஈசிவயி-ஷூவானஞளஜவூயளவநாதி கஷ்ாணகுணங்களையுடைத்தாயிற்று, அங்ஙனேயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலையை உங்களுக்கு கரணவாடவமுள்ளபோதே உங்களுடைய க்லேஶமெல்லாம்தீரும்படி சென்றுஹாஜியுங்கோள்; இது வாஜவஹாவுமென்கிறார். ॥க॥

இ— ஷூஷுாதோஷ-மென்கிறார் (அங்குற்றையிதுூதியால்) சோலைக்கும் திருவுடம்புக்கும் ஈசிஸீதஉகவ ஸாதூஶ்யஹெவிதமென்றுகருத்து. வளரொளிஸ்வத்தை விவசிக்கிறார் (ஈசிவயி-ஷூவிதுூதியால்)பாநும் சுயிகமாகவிளைந்தநிலத்தை ஊளகிகர் கொண்டாடுமாப்போலே திருமலையைக்கொண்டாடுகிறார் என்றுகாய்த்து. ஹாயஜவாதத்திற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கிதுூதியால்) தளர்விலராகி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களுடையவிதுூதியால்) சார்வதுசதிரே என்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (ஹாஜியுங்கோளிதுூதியால்) ॥க॥

ஶ— இருஞ்சோலைக்குவிஶேஷணம். வளர் -வஜ-ஶோநமான, இளம்பொழில் - தருணவநங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை - அழகர் திருமலையை, இதற்குசார்வதுஎன்கிறதோடே ஸநபம். கிளரொளி - ஜூஂஹஜா ஜ்ஞாநஜஶ்ூ யாதமான, இளமை - தருணமானது, உங்களுடைய யளவநமானதென்றபடி. கெடுவதன் - நஶிப்பதற்கு, முன்னம் - முன்னே, தளர்விலராகி - தளர்வு - க்லேஶம், ஆகியென்றது ஆகவென்றபடி, நீங்கள் க்லேஶரஹிதராகைக்காக வென்றபடி. சார்வது - ஶ்ரயிப்பது, சதிர் - வதராகஸ்ூதம், வாஜவாராஷாஷஹூதியென்றபடி. மால்என்றும் இருஎன்றும் ஹேதுவஸாஷாவிபாய் இங்கே ஒன்று ஒளஜூவரமாய் ஒன்றுவிவாவகவரமாகிறது, ஆக மாலிருஞ்சோலை யென்றது உஜதவிவாவநஶாஷியென்றபடி. இதுதிருமலைக்குத்திருநாமம். * ॥க॥

மூ—சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாது*அதிர்குரல்சங்கத்தழகர் தங்கோயில்* மதிதவழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலைப்* பதியது

ஆ—(சதிரிளமடவார்) ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தை விட்டு, ப்ரதிகூலநிரஸநக்ஷமமான திவ்யத்வநியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யேந்துகையாலே நிரவதிகமான அழகையுடையனாய், அத்தாலே அழகரென்னுந்திருநாமத்தையுடையனான வெம்பெருமானுக்குக்கோயிலாய், சந்த்ரமண்டலஸம்ஸ்பர்சத்தாலே அத்யுந்நதமான சிகரங்களையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலைப்பதியை யேத்தியெழுங்கோள்;

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) மடவாரென்றது விஷயங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. அதிர்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) சங்கத்தென்கிற விசேஷணம் ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதியால்) அழகரென்றது - அந்வர்த்தநாமமாக விவக்ஷிதமென்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) மதிதவழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதியால்) குடுமிசப்தத்தை யுரைக்கிறார் (சிகரசப்தத்தாலே) ஏத்தியெழுவதுபயன். என்கிறவிடத்தில் ஸகிவ்யக்தமான விதியைக்காட்டுகிறார் (எழுங்கோளென்று) அதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—சதிர் - ஸமர்த்தைகளான, இளமடவார்தாழ்ச்சியை- தருணிகளான ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை, மதியாது- மதியாதே, ப்ரயோஜநமாக நினையாதேயென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிரப்பண்ணுகிற குரலையுடைத்தான, ப்ரதிகூலத்ராஸஜநகத்வநியானவென்றபடி. சங்கத்தழகர்தங்கோயில் - சங்கமுடையவரான அழகருக்கு திவ்யஸ்தாநமான, இதுபதிக்கு விசேஷணம். மதிதவழ்குடுமி - சந்த்ரன் ஸஞ்சாரம்பண்ணும்படி யுந்நதமான சிகரத்தை யுடைத்தான, மதி - சந்த்ரன், மாலிருஞ்சோலைப்பதியது - திருமாலிருஞ்சோலை யென்கிற திருப்பதியாகிற அந்த ப்ரஸித்தஸ்தலத்தை, ஏத்தி - ஸ்துதித்து,

மூ—வைத்தியெழுவதுபயனே* ।உ॥
பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே* புயன்மழைவண்ணர்
புரிந்துறைகோயில்* மயன்மிகுபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை*

ஆ—அதுவேவரமப்ரயோஜநமென்கிறார். * * ।உ॥

(பயனல்ல) ப்ரயோஜநசூந்யமாயிருந்த செயல்களைச்செய்தொரு ப்ரயோஜநமில்லை நெஞ்சே? ஆதலாலவற்றைத்தவிர்ந்து ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வாதீநம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற கோயிலாய்த் தன்னுடைய ஸௌரப்யமிகையாலே ப்ரவிஷ்டரை யுந்மத்தராக்கின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய அயன்

இ—(அதுவேயித்யாதியால்) யௌவநத்திலே விஷயங்களை ஸேவித்துவார்த்தக்யம்வந்தபின்பு நிவர்த்திக்கை யுவிசமாகையால் இளமை கெடுவதன்முன்னம் மாலிருஞ்சோலையைச்சார்வது யுக்தமோ? வென்ன விஷயங்கள்ப்ரயோஜநமன்று, இதுவேப்ரயோஜநமென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிகஹிவெஹசெ. ।உ॥

✷மூன்றாம்பாட்டு.✷

ப்ரயோஜநவாக்யத்தை யுரைக்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) தவிர்ந்தென்கிறதற்கு அடைவதென்கிறதோடே அந்வயம். புயன்மழைவண்ணர்புரிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) மயன்மிகுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பொழிலித்யாதி

ப—எழுவதுமே-அந்தப்ரஸாதாநவஸ்தாத்தாலே உத்ஸாஹிதகையே, பயன் - ப்ரயோஜநம். * * * ।உ॥

நெஞ்சே? பயனல்ல - ப்ரயோஜநமாகாதவையை, அநஸூயரஹஸ்யஸஹிதகாம்யகர்மங்களை யென்றபடி. செய்துபயனில்லை - வ்யர்த்தம், புயன்மழைவண்ணர் - காளமேகஸ்வபாவர், மழை - மேகம். புரிந்து - ஸ்நேஹவராய், ஆச்ரிதர்க்காதராவாயென்றபடி. உறைகோயில்- வஸிக்கிற திவ்யஸ்தாநமான, இது மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம், மயல்மிகு - மோஹாதிசயமான, ப்ரவிஷ்டருக்கு உந்மாதகரமான வென்றபடி. பொழில் - ஆராமவ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை -

மூ— பயன்மலையடைவதுகருமமே* ||௫||
கருமவன்பாசங்கழித்துழன் றுய்யவே* பெருமலையெடுத்தான்பீடுறைகோயில்*

ஆ— மலையடைவது அதுவேகருமத்துக்கு வைதிகமென்கிறார். ||௫||
(கருமம்) நிரஸ்த்ர திவ்யசராய்க்கொண்டு தன்றிருவடிகளிலே நாமடிமைசெய்துஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே வைதிககாரணிக

இ— ஸூ. திருமலையில்ஸ்ரீ த்ரிஸயத்தாலே அயன்மலையையுமிஷ ஸ்யமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. அதுகரும மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேஉ த்யாதியால்) யௌவநத்துக்கு விஷயாநுபவம் ப்ரயோஜநமன்றாகிலும் காயவாட்டமுள்ளபோது ஸமாராதநம் யஜ்ஞதாநமென்றே பர்யவஸாநம். பதியேத்தியெழுகிற ஸர்வம் வைதிகஸாத்ரோநுஷ்டாநம் மன்றோ?வென்ன; அந்த யஜ்ஞதாநம் வைதிகமன்று இதுவே வைதிகமென்கிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டிற்றாயிற்று. ||௫||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கருமவன்பாசங் கழித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரஸ்த்யாதியால்) உழன்றுய்யவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தன்திருவடியித்யாதியால்) இத்தால் வைதிகமென்றுகீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. பெருமலையெடுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபாவத்தாலே)

ஸ— திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அயன்மலை - அசல்மலையை - ஸந்நிஹிதகிரியையென்றபடி. அடைவது - ஆஸ்ரயிப்பது, ஸாவேஷ்யோக்யம். அடையுங்கோளென்றபடி. அதுவே - அந்த ஆஸ்ரயணமே, கருமம் - கர்மம், வைதிககர்மமென்றபடி. ||௫||

கருமவன்பாசம் - கர்மமாகிற த்ருடமான பாஸத்தை, கழித்து - நிரஸித்து, உழன்று - கைங்கர்யம்பண்ணி, உய்யவே - சேதநரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, இதுக்குஉறைகோயிலென்கிறதோடந்வயம். பெருமலையெடுத்தான் - கோவர்த்தநகிரியை யுத்தரித்தவனுடைய, பீடுறைகோயில் - பீடோடே

மூ—வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்* திருமலையதுவேயடை வதுதிறமே* ।௪॥

திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா* தறமுயலாழிப்

ஆ—ஞானதாஸன் வந்துறைகின்றஸ்தலமாய ஸமானதிருமலையையடைகையே அடிமைசெய்கைக்குபாயமென்கிறார். ।௪॥

(திறமுடை) விரகாலும்பலத்தாலும் தீவினைபெருக்காதே ஆச்ரிதரக்ஷணைக்கு ஸ்வவாஸனான திருவாழியை திவ்யாயுதமாக

இ— உறைகின்றவென்கிறது திருமலைக்கு விசேஷணம், த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கைக்கித்யாதியால்) * * * ।௪॥

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

திறமுடைவலத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரகாலும்பலத்தாலுமென்று) பெருக்காதென்கிறதற்குப் போவதென்கிறதோடே அந்வயம். அறமுயலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால) ஆழிப்படையவன் கோயிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) நின்றருளுகிறவென்றது - மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறுவி

ஸ—புறையப்பட்ட சோயிலான, பீடு - ஔந்நத்யம், ஸௌந்தர்யமென்றபடி. தன்னுடைய ஸௌந்தர்யம் தோற்றும்படியிருக்கப்பட்ட திவ்யஸ்தானமானவென்றபடி. வருமழைதவழும் - வாராநின்ற மேகங்கள் தவழும்படி, மால் - உந்நதமான, இரும் - விஸ்த்ருதமான, சோலை தராவ்ருதத்தையுடைத்தான. திருமலையதுவே - அந்த திருமலையையே, அடைவது - ஆச்ரயிக்கையானது, திறம் - திறம், செய்யும் ப்ரகாரம், உபாயமென்றபடி. * * ।௫॥

திறமுடை - உபாயமுடைத்தான, உபாயஸமர்த்தமானவென்றபடி. வலத்தால் - பலத்தாலே, உபாயஜ்ஞாநாத்யுபாயங்களாலும் ஸாமர்த்யத்தாலுமென்றபடி. தீவினை - க்ரூரகர்மங்களை, பெருக்காது - வர்த்திப்பியாதே, அறமுயல் - அறத்திலேமுயலாநின்ற, அறம் - தர்மம், ஆச்ரிதரக்ஷணரூபதர்மத்திலேஸக்த

மூ—படையவன்கோயில்* மறுவில்வண்சுனைசூழ்மாலிருஞ்
சோலைப்* புறமலைசாரப்போவதுகிறியே* ॥ரு॥
கிறியெனநினைமின்கீழ்மைசெய்யாதே* யுறியமர்வெண்ணெ

ஆ—வுடையனானவன் நின்றருளுகிற நித்யமாய் ஸ்வச்சமாயிருந்த சுனைகளையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலைமலையினுடையபுறமலைசாரப்போவது ஸத்ஸாதநமென்கிறார். * ॥ரு॥

(கிறியென) இத்தையே ஸாதநமென்று நினையுங்கோள்; வேறொன்றை ஸாதநமென்று நினையாதே,

---

இ—லென்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யமாயென்று) ஸ்வரூபத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்வச்சமாநரூபத்தாலே) ஶேஷத்வம். அயன்மலைதானும்வேண்டா ததாஶ்ரயத்வமே (ஸாதநமென்கிறார்) என்றிப்படி யிப்பாட்டுக்கு பயனல்லசெய்து என்கிறபாட்டோடே ஸங்கதியென்றதாயிற்று. ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கிறியெனநினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்தையித்யாதியால்) இத்தையென்றது ஸமாஶ்ரயணத்தையென்றபடி. கீழ்மைசெய்யாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு நினைக்குமதுவே

ஸ— உஜ்ஜீவியாநின்றவென்றபடி. ஆழி - ஸுதர்ஶநத்தை, படையவன் - படையாக ஆயுதமாகவுடையவனுக்கு, கோயில் - திவ்யஸ்தாநமான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விஶேஷணம். மறுவில் - களங்கரஹிதங்களான, வண் - ஔதார்யங்களான, சுனை - ஸரஸ்ஸுக்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை - திருமலைக்கு, புறமலை - பஹிஃப்ரதேசத்தை, தத்ஸந்நிக்ருஷ்டப்ரதேசத்தையென்றபடி. சார - ஸமாஶ்ரயிக்கைக்காக, போவதுவே - கமநம்பண்ணுகையே, கிறி - ஸத்ஸாதநமென்றபடி. ॥ரு॥

கிறியென - ஸத்ஸாதநமென்று, நினைமின் - ஸங்கல்பம்பண்ணுங்கோள், ஸமாஶ்ரயணத்தைப்ரேக்ஷை:. கீழ்மைசெய்யாதே - நைச்யத்தைபண்ணாதே, விஷயாந்தரப்ராவண்யமாகிற நீசத்வத்தைப்பண்ணாதேயென்றபடி. இதுக்குநினைமினென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம் உறியமர்வெண்ணெய் - ஶிக்யஸ்தித நவநீத

மூ—உண்டவன் கோயில்* மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை
நெறிபடவதுவே நினைவது நலமே* ॥௬॥
நலமென நினைமின் நரகழுந்தாதே*

அ—உறியமர் வெண்ணெயுண்டவன் அச்சுவடழியாமே புகுந்து நின்றருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனான திருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நினைக்குமதுவே ஶ்ரேயஸ்ஸென்கிறார். ॥௬॥
(நலம்) இதுவே ஶ்ரேயஸ்ஸென்று நினையுங்கோள், வேறொன்றை

இ—என்கிறதோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உறியித்யாதியால்) சுவடு-ஸம்ஸ்காரம், அஜ்ஞ்யேஶ்வவிகாஸெவா; மறியொடுபிணைசேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நெறிபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) நினைவதுநலமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்குமித்யாதியால்) புறமலைசாரப்போவதுதானும்வேண்டா திருமலையைநினைக்கையே பரமஶ்ரேயஸ்ஸென்கிறாரென்றபடி. * ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

நலமெனநினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) நரகழுந்தாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு ..ருவுங்

ப—தத்தை, உண்டவன் கோயில்-ஸர்வஜ்ஞ ஸந்நிதியுடைய கோயிலான, இதுமலிருஞ்சோலைக்கு விஶேஷணம். மறியொடு-குட்டிகளோடேகூட, மறி-குட்டி, பிணை-ஹரிணஸ்த்ரீகளாலே, பிணை-மான்பேடு, சேர்-ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, நெறிபட-வழிபடும்படி. அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. நினைவது, த்யானிப்பது, ஸாவேஶ்ரேயஸ். அதுவே-அந்தத்யானமே, நலம்-பரமஶ்ரேயஸ்ஸென்றபடி. * ॥௬॥
நலமென-இதுவே ஶ்ரேயஸ்ஸென்று, நினைமின்-நினையுங்கோள், ஸகஸ்ரநாமத்தை ஐத்மோஷ. நரகழுந்தாதே - நரகத்தில் முழுகாதே. "நிரயாயஸ்யபாவிநா" என்கிற ஸஹஸ்ரவிஶேஷமாகி நரகத்தில் ஊழ்வாகாதேயென்றபடி. இதற்குமருங்கல் என்கிற

மூ— நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில் * மலமறுமதிசேர்மாலி
ருஞ்சோலை * வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே * ॥௭॥

அ— ப்ராப்யமாக நினையாதே, நிலமுனமிடந்தான் என்றைக்கும் தனக்குக்கோயிலாகக்கொண்ட ஸம்ஸாரதோஷ நிவர்த்தகஜ்ஞாநஜநகமான திருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு வலஞ்செய்து மருவுங்கோள்; இதுவே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ॥௭॥

இ— கோளென்கிறதோடே அந்வயம். நீடுறைகோயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றைக்கு மித்யாதியால்) கொண்டவென்கிறது திருமலைக்குவிசேஷணம். மலமறுமதிசேரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ஸம்ஸாரதோஷ விஷயகநிவர்த்தகஜ்ஞாநமென்றபடி, முறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) வலமெய்தியென்றநுவதித்து உரைக்கிறார் (வலஞ்செய்தென்று) மருவுதல் வலமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான விதியைக்காட்டுகிறார் (மருவுங்கோளென்று) அதுக்கே ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருமலைவிஷயமான மாநஸவ்யாபாரத்தைச்சொல்லி இங்கே காயிகவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகிறார் என்றிதற்குஸங்கதி· ஏத்தியெழுவதென்று முன்பே வாசிகவ்யாபாரத்தைச்சொல்லிற்றிறே; * * * ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வலஞ்சுழியாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— தோடே அந்வயம். நிலம்- ப்ருதிவியை, முனம்- வராஹகல்பத்திலே, இடந்தான் - வராஹமாயுத்ஸவித்தவன், நீடுறைகோயில் - நித்யஸம்வஸியாநிற்கிறகோயிலான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மலமறு-ஸம்ஸாரஹேதுகமான, மதி-ஜ்ஞாநத்தை, சேர்-சேர்விக்கிற, நிவர்த்தகஜ்ஞாநஜநகமானவென்றபடி, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, முறையென்றது க்ரியாவிசேஷணம், முறையாகவென்றபடி. ஸம்பந்தாநுரூபமாகவென்கை. அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று பலிதார்த்தம். வலமெய்தி - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, மருவுதல், பரிசயம்பண்ணுகை, நித்யவாஸிக்கையென்றபடி. வலம்: பலம், ப்ராப்யமென்றபடி. ॥௮॥

மூ—வலஞ்செய்துவைகல்வலங்கழியாதே* வலஞ்செய்யுமாயமாயவன்கோயில்* வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை* வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே* ||௮||

ஜீ—(வலஞ்செய்து) ஹேயவிஷயங்களிலே விநியோகித்தருமந்தவஸத்தைப்போகடாதே, ஆஸ்ரிதஸுலபனாய் ஸ்ரீதேவஜனாயிருந்தவெம்பெருமானும் அயர்வறுமமரர்களும் வலஞ்செய்துகொண்டநுபவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலையை வலஞ்செய்துநாளும் மருவுகை வழக்காவதென்கிறார். ||௮||

இ—(ஹேயேத்யாதியால்) அருமந்தவென்றது ஸ்ரயாஸத்தாலே லப்யாதிக்கப்பட்டவென்றபடி. இத்தாலேவலஞ்செய்து என்கிற தினர்த்தமும் ஸங்ஞஹீசமாய்த்து. மாயவனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரிதேனென்று) ஆபாலாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவேத்யாதியால்) வானோரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதங்களில் வலஞ்செய்யுமென்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வலமித்யாதிவிஷ) மாலிருஞ்சோலை வலமித்யாதிவிஷஷம். கீழ்ப்பாட்டிலே வலஞ்செய்துமருவுதலை ஸ்ராவ்யமாகச்சொன்னார். இங்கே அத்தையேவழக்காகச்சொல்லுகிறாரென்று ஸாரம். வழக்கு - ந்யாய்யம், ஸ்வரூபாநுரூபமென்றபடி. ||௮||

ப—வலஞ்செய்து - வஸத்தைப்பண்ணி, காயவஸத்தைஸம்பாதித்தென்றபடி. வைகல் - ஸர்வதா, வலங்கழியாதே - அந்தவஸத்தை நஶிப்பியாதே, நிரர்த்தமாக அந்த வஸத்தைஜநவிஷயமாக்கிக்கெடாதேயென்றபடி. இதுக்குமருவுதலென்றதோடேஅந்வயம், வலஞ்செய்யும் - ஹேமார்த்தமாக திருமலையை ப்ரதக்ஷிணமாக ஸஞ்சரிக்குமவனை, ஆய மாயவன் - ஸௌலப்யத்தையுடைய வாஸுதேவனுக்கு, கோயில் - வாஸஸ்தாநமான, இது திருமாலிருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். வலஞ்செய்யும்வானோர் - எம்பெருமானோடேகூட ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுமவரான ஸூரிகளுடைய, மாலிருஞ்சோலை - ஸூரிகளுக்குமபோக்யமான திருமலையையென்றபடி. வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, நாளும் - ஸர்வதா, மருவுதல் - ஸேவைபண்ணுகை, வழக்கு - ந்யாய்யம். ||

மூ—வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்காது* அழக்கொடியட்டான
மர்பெருங்கோயில்* மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதுவதே துணிவது சூதே* ||௯||

ஆ—(வழக்கென) வேறொன்றை யாசகமென்றுபாராதே இது வேயாசகமென்றுபார்த்து ஸூரிதவிரோயி நிரஸநஸஹாவ னாயிருந்தவனுடைய ஈஹிதமானவிஷூஸநமாய் ஸர்வோத்தமமாயிருந்ததிருமலையை தொழுவோமென்றுண்டான ஸங்கல்பமே.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—வல்வினைமூழ்காதேதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையி த்யாதியால்) வழக்கென நினைமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயி த்யாதியால்) இதுவேயென்றது வக்ஷ்யமாணமென்றபடி. அழக்கொடியட்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிதேத்யாதியால்) பெரும்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஹிதஶப்தத்தாலே) அமர்ஶப்தத்துக்குச் சொன்னதாகவுமாம். மழக்களிற்றினஞ்சேர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்தேத்யாதியால்) களிற்றினத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. கருதுவதேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பஶப்தத்தாலே) துணி

ஶ—வல்வினை - உக்ரமான பாபத்திலே, மூழ்காது - மஜ்ஜநம் பண்ணாதே, விஷயாந்தரத்தைபாசகமென்று நினையாதேயென்றபடி. வழக்கென - ந்யாய்யமென்று, நினைமின் - நினையுங்கோள், வக்ஷ்யமாணத்தையென்றுஶேஷம். அழக்கொடி - விஶாபஸீயை, அழஶப்தம் - விஶாபவாசகம், கொடிஶப்தம் - ஸீவாசகம், பூதனையென்றபடி. அட்டான் - நஶிப்பித்தவன், அமர் - ப்ரீதியோடே வஸிக்கிற, பெருங்கோயில் - மஹாஸ்தானமான, மழ - பாலயங்களான, களிறு - கஜங்களுடைய, இனம்சேர் மாலிருஞ்சோலை - பாலயஜபங்க்தியமைவிதமான தந்நிதியை, தொழ - ஸேவிக்கைக்கு, கருதுவதே - ஸங்கல்பிக்குகையிலே, துணிவதே - விஶ்வஸிப்பதே, விஶ்வாஸவிஷயம் உபாதேயமென்றபடி, சூது - உபாயம்.   *   *   * ||௯||

மூ—சூதென்றுகளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே* வேதமுன்விரித்தா
ன்விரும்பியகோயில்* மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்

ஆ—க்ஷேத்ரவாஸத்தைப் பண்ணுகை அவனுக்கடிமை செய்கைக்குநல்ல உபாயமென்கிறார். * * ॥௧௦॥

(சூதென்று)பரஸ்த்ரீ ஷாயதிவ்யமானசெயலைச்செய்கிறோமென்றுகொண்டு களவுசூதுகளைச்செய்யாதேஸகலவேதங்களுக்குந்தானேஉபதேஷ்டாவென்றுமிடத்தை ஸ்ரீகீதையாலே அருளிச்செய்தருளின அந்த ஸௌலப்யத்தையுடைய எம்பெருமான்றனக்குக்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே

இ—வதுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார் (உக்ஷேத்ரஸம்பந்தாலே) சூது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவதுங்கித்யாதியால்) கருமவன்பாசமென்கிறபாட்டிலே அடிமைசெய்கைக்கு உபாயமாகச்சொன்ன வநமிபரீரயணந்தானும்வேண்டா அத்தைத்தொழுவோமென்கிற ஸங்கல்பமாத்ரம் போருமென்று விஷ்ணுவஷைகநாரம்பத்தாலேசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௧௦॥

பத்தாம்பாட்டு.

சூதென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்த்ரீஷாதிதியால்) களவும்சூதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வளயேத்யாதியால்) கூத்திரங்கவடவ்யவாஸம், வஸ்துதாஹரணோபாயமென்றபடி. செய்யாதேயென்கிறதற்கு போய்புகுவது என்கிறதோடே அந்வயம். வேதமுன்விரித்தானென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) விரும்பிய என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) புகுவதுபொருள் என்கிற

ஸ— சூதென்று - பரஸ்த்ரீஷாதிவ்யஸக்தியென்று, களவும் - சௌர்யத்தையும், சூதும் - வஞ்சநத்தையும், செய்யாதே, இதுக்கு மலையே புகுவதென்கிறதோடே அந்வயம். முன் - பூர்வகாலத்திலே, வேதம் - வேதத்தை, விரித்தான் - ஸ்ரீகீதையாலே விஸ்தரித்தவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலே, விரும்பிய- காதலாகம் ஆதரிக்கப்பட்ட கோயிலான, மாதுறுமயில்சேர் - ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வயம்வரவோசிதமான, மாது - ஸ்த்ரீ, உறுகை-ஸம்பவிக்கை, மால்-உந்நதமான,இரும்-விஸ்த்ருதமான,சோலை-தருஷண்டத்தினுடைய,

மூ—போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே* ௰

பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்* மருளில்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* தெருள்கொள்ளச்சொன்ன
வோராயிரத்துளிப்பத்*

ஆ—போயுட்புகுவதுவே ஸர்வஸாரஷாஸ்யமென்கிறார். ௰

(பொருளென்று) ஸம்ஸாரிகளான சேதநர்களினுடையஸ
ஷ்டியே நமக்கு ப்ரயோஜநமென்றுபார்த்து தத்ஸ்ருஷ்டியமான
ஐகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி யருளினவன் குணங்களில் ஓரஜ்ஞாந
முநின்றியேயிருந்தவண்குருகூர்ச்சடகோபன் எல்லாருக்குமெம்
பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே யறியலாம்படிசொன்ன விப்

இ—தைவிவரிக்கிறார் (போயித்யாதியால்) திருமலையை ப்ராப்யமெ
ன்று உபதேஶித்த ஸ்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. ௰

✳ நிகமனம். ✳

பொருளென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸம்ஸாரீத்யாதியால்) இவ்வுலகம் படைத்தவ னென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்ருஷ்டீத்யாதியால்) புகழ்மேல்
மருளிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (குணங்களித்யாதியால்) தெரு
ள்கொள்ளச்சொன்ன வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எல்லாருக்குமித்யாதியால்) அவன்தானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

மூ— போது - வாஷ்பங்கள் - அவிழ். விகஸிக்கிற, மலைபே-
திருமலையையே, புகுவது ப்ரவேஶிப்பது, பொருள் - ஸ்யம்,
ஸாரஷாஸ்யமென்றபடி. * * * ௰

பொருளென்று - ஸாரஷாஸ்யமென்று, இவ்வுலகம்-
இந்தலோகங்களை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய, புகழ்
மேல் - கல்யாணகுணங்களிலே, மருளில் - மோஹமில்லாதவ
ரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணமான ஸ்ரீநகர
நகரியிலுதாரரான ஆழ்வார், தெருள்கொள்ளச்சொன்ன - ஸத்
ஜ்ஞாநமானது வேதநரைஸ்வீகரிக்கும்படிசொன்ன, வேதந
ருக்கு ஸத்ஜ்ஞாநம் ஸ்வஸமாக ஜநிக்கும்படி சொன்னவெ
ன்றபடி. ஓராயிரத்து - அத்வீதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்
பத்து - இத்திருவாய்மொழியானது, முடித்து - ஸர்வமெல்

மூ — அருளுடையவன்றாளணைவிக்கும்முடித்தே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — பத்து அழகர் திருவடிகளிலே சேர்வித்து முடிக்குமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — (அழகரிகத்யாதியால்) அணைவிக்கும்முடித்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்வித்துமுடிக்குமென்று) முடிக்குமென்றது கைங்கர்யவிச்சேதமில்லாதபடி பண்ணுமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸ — லாத்தைபுதலைக்கட்டி, அருளுடையவன்றாள் - க்ருபாவானுடைய திருவடிகளை, அணைவிக்கும் - ப்ராபிக்கும். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவேதஸ்ரீமதேசஷாத
ராமாநுஜஸ்வாமிதேஶிகாய நமः

ஆத்யோபநிஷத்தத்யர்ந்தாவளி:

(கிளரொளியிளமை.)

தீர்த்தாஸ்பதஸ்வபாவம் ஸுவிதஜனம் ஷ்டைர்ககாந்தேஹா
ஜவணைம் தேஷம்ஶுத்ராவிஷ்ணுஶ்ரீதமதிவிஸ்வஸேஸ
திரேஷீதமஸ்யா । ஸம்ரக்ஷாக்ஷிவேஷ்டிதம்புணை:
ஜநாநாஞ்சவேதநாவேதநாம்ஸவேவாரவ்யம்
ப்ராதீநாம்ஸாமஸ்விய மிரிஷ்யாநதாநீவிவேஶ:

(தீர்த்தாஸ்பதஸ்வபாவம்) வளரொளிமாயோன் - நிரவயிகதேஜஸ்ஸையுடையனுமாய், ஸ்வரூபரூபகுணனுமாய், (ஸுவிதஜனம்) அதிருால்சங்கத்தழகர் - முழங்காநிற்கிறதிருச்சங்கையுடையனுமாய், (ஷ்டைர்ககாந்தேஹாஜவணைம்) புயல்மழைவண்ணர் - நீலமேகஶ்யாமளனுமாய். (தேஷம்ஶுத்ராவிஷ்ணுஶ்ரீதம்) பெருமலையெடுத்தான் - கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையாலே கோகோபஜாதிகளை ரக்ஷித்தவனுமாய், (திவிஸ்வஸேஸதிம்) அறுமுயலாழிப்படையவன் - ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸனத்திலே முயலாநிற்கிற திருவாழியையுடையனுமாய், (ஸ்வீதமஸ்யம்) உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் - உறியிலேயமர்ந்திருக்கிற வெண்ணெயை யுண்டவனுமாய், (ஸம்ரக்ஷாக்ஷிவேஷ்டிதம்) நிலமுனமிடந்தான் - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியை

ஸ்ரு-ஷ்டா-உபகரித்தவனுமாய், (ஸ்ருணேந்த்ராரணம்) வலஞ்செய்யுமாயமாயவன் - ஆச்ரிதருக்கு ப்ரதக்ஷிணப்ரணாமங்களிலே சக்தியைக்கொடுத்து அவர்களுக்காராத்யனுமாய், (வக்ரதந்தவதநாஹம்) அழந்கொடியட்டான் - வக்ரதந்தனைமுடித்தவனுமாய், (வக்த்ரவேதாவயவம் ஜ்ஞாநீநாம்) வேதமுன்விரித்தான் - வேதங்களுக்கெல்லாம் மூர்த்தின்ய ஸ்தபகனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை கிளரொளியிளமையென்கிற தசகத்திலே அதிசீவ வர்த்தியாய் ப்ரஸித்தமான திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே கண்டு ஆழ்வாரநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௨॥

இத்த்யஸ்ருதாத்யஸஹ்யக்ஷணவிரஹதயா ஸாந்த்ர
ஸ்வேராக்ஷாஸ் ஸர்வஸ்வாத்மஸ்வரூபப்ரநாமவ்யஸநஹரத
யாவஸாஸ் தஸ்ய த்ருஷ்டிஸ்ஸாதஸ்ய । வேதாவத்யாவஸேயா
ஸ்ரீஜஸஹ்யாத்மநாத்ருதஸாரஸ்யாத்மநா ஸ்ருதம்க
யெஸ்சைஸ்வர்யா வாஸ்த்யஹநியததயா வாதிஸௌந்தர்யம் ஸீ
தீயே ॥ ॥௧௩॥

இப்படி த்விதீயசதகத்தில்பத்துதசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான குணங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார் க்ஷணமாத்ரமும் ஸஹமாம்படியான தன்விரஹத்தை யுடைத்தாகையாலும், ஸாந்த்ரஸஜாதீயனாய் அவதரிக்கச்செய்தே பரரூபியிருக்கையாலும், ஸ்வஸ்தயோதவதாரங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஸௌஹார்த்தையை யுடையவனாகையாலும், ஆச்ரிதருடைய வ்யஸநத்தை ஹரிக்குமவனாகையாலும், ஆச்ரிதரோடே ஸம்ச்லேஷித்து அத்தால் க்ருதக்ருத்யனாகையாலும், ஆச்ரிதர்நம்மை விடிற்செய்வதென்னென்று மிகவும் பீதனாகையாலும், ஆச்ரிதருடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளையும் ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனாகையாலும், மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், கைங்கர்யவர்த்தனாகையாலும், ஸமீபமான தெற்குத்திருமலையிலே நின்றருளுகையாலுமெம்பெருமான் ஸத்ருசஸௌஹார்த்யனென்று த்விதீயசதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௪॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

த்விதீயே திக்ம க்ருஷ்ண விரஹஜார்த்தம் ஸம்பஜேஸ்வத்ஸந்திதஸ்யந்த்யபா
ஸாதுஸ்வ்யஸநஸமநஸம்ஸாரத்வேஷிதம் । ஸர்வைஶ்வர்யாத்
த்ஸ்யஞ்சஸஜநவஸாஹ ஶம்ஶாக்ஷிரஸம்ஸ்லேஷம்ஸம்ஸ்தெய்வம்
ஸாஹஸமவ்விய்யஸ்ய நிரவிஶத் ॥ ௨ ॥

வ்யா — இச்ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரோத்ருஸ்துபகங்களாக இரண்டாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்து குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தார் (த்விதீயஇதி) முதல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னைப்பிரிந்தார்க்கு தீவ்ரவிஶ்லேஷார்த்திகளைப் பண்ணுமவனாகையாலே அவனுடைய க்ஷணமாத்ரவிரஹமும் அஸஹ்யமென்றுகொண்டு திக்மக்ருஷ்ணவிரஹமென்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ப்ரேக்ஷ்யஸஜாதீயனாய் அவதரித்திருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்குமென்றுகொண்டு உத்பிததாத்ஸங்கமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸர்வரஸஸமாஹாரம்போலே ரஸ்யனாய்க்கொண்டு தம்மோடு கலக்கையாலே அவன்தான் ஸர்வேந்த்ரியாராதனங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான தேஹத்தையுடையவனென்றுகொண்டு ஸர்வஸாதாரணமென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தியிலேவந்து முகங்காட்டி வ்யஸநங்களைப் போக்குமவனென்றுகொண்டு வ்யஸநஶமநமென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "யதா ஶராய யதாஜலவிதாநேஹம்। ததாஸர்வதா ஸ்வாத்ம்யஹ்ருதயம்ஸ்வே ஸீதாக்" என்கிறபடியே தாதுரித்தரோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில் நிரதிஶயமாக ஆழ்வார்க்குப்ஸுகமேனென்றுகொண்டு ஸ்வர்த்தாவிஶ்லேஷிகமென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வளவேழுலகில்போலே ஸாநஹாநிகாநுஸந்தாநாதிகளாலே ஆழ்வாருக்குத்தன்பக்கல் தௌர்லப்யம் வருகிறதோ?வென்று தான் வ்யாகுலனாயிருக்குமவனாகையாலே ஸவிரஹவகிதனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் பெருமாளுக்கு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கல் ஓரம் "க்ருபணம் வ்யஸநாஸ்மி ஶரண்யாஶ்ரயவ்யஷயாதவ" என்றுராவணனுளவுங்கூடச்சென்றுப்போலே எம்பெருமான் ஆழ்வார்பக்கல் உள்ள ஸ்நேஹி

ஶ்லோ.— உபாயத்வேநோக்தாந் க்ரமஶ இதி ஸர்வஜ்ஞாதிகம் தத்
ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶதிஸ்ஸௌஹார்த்தவக்ஷ: । அபாதஸ்வாத்யா-
ஶ்ரயணதநுவிஶிஷ்டஸ்ஸ்வநுபம: த்ருதீயே விஶ்லேஷஸம்ஶ-
ஸந்தோஷஹர ஶ்ரிவஸம்ஶ்லிஷ்ட: ॥ ௭ ॥

ஶேஷத்தால் தத்த்வாயிஸாவேயினேயும் விஷயீகரித்தருளுகையாலே ஸ்வஜநஸ்ரிதனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்ரீத்திருமேனியில் ரஸாவஹனாயிருக்குமென்றுகொண்டு ஸ்ரீத்தஸாரஸ்யஶேதமென்று அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் உன் கைங்கர்யமே எனக்குபேயமென்றுகொண்டு "யோவாநவீகாகாஸ்ஸ்வயி வஷ-ஸதர்ஶிகே । ஸ்வயஞ்சாரஸாவிரேஷம் க்ரியதாமிதி மாம் வத" இத்யாதிகளிற்போலே ஸ்வாபநிக்ஷேபம் பண்ணுகையாலே கைங்கர்யோத்தேஶ்யனென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தம்மோடு கூடினத்தவகையெல்லாம் பரிமாறிய நாவிக்கும்படி ஶீலநீபமான தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலே ஸாந்நவிபஸிநியனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸத்யஸக்ஷணவிபஹணாதிகளாலே ஸத்யஹோமூன எம்பெருமானை ஆழ்வார் அநுபவித்துத் தலைக்கட்டுகையாலே மோக்ஷப்ரதாநத்வமென்று இரண்டாம்பத்தில் அருளிச்செய்தாராய்த்தென்கிறார் ॥ ௬ ॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே மேல்பத்துக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார். (உபாயத்வேநோக்தாதி) இப்படி முதற்பத்தில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸேவ்யனான உபாயமென்றும், இரண்டாம்பத்தில் மோக்ஷதாநோபாயமென்றும், அருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயத்வப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் ஸகல ஸாதாரண திவ்யாத்மஸ்வரூபவிஶிஷ்டனுக்கே யென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸாஹாய்யாதிக்ராந்த விஶிஷ்டனென்று மூன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்கிறாரென்கிறார். ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீஶைலஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.